

ดูการอภิปราย สถิติ และโปรไฟล์ผู้เขียนสำหรับสิ่งพิมพ์นี้ได้ที่: <https://www.researchgate.net/publication/376353096>

Furscience: การวิจัยทางจิตวิทยาเกี่ยวกับแฟนด้อม Furry ตลอดระยะเวลาหนึ่งทศวรรษ

หนังสือ · ธันวาคม 2566.

การอ้างอิง

0.

อ่าน.

25,141.

ผู้เขียน 5 ท่าน ประกอบด้วย:

คอร์กนีย์ พลานต์
มหาวิทยาลัยมิชซิป 121 สิ่งตีพิมพ์ 1,299 การอ้างอิง.

ดูโปรไฟล์

สตีเฟน เรย์เช่น
มหาวิทยาลัย Texas A&M-Commerce 199 สิ่งตีพิมพ์ 3,741 การอ้างอิง

ดูโปรไฟล์

ชาร์อน โรเบิร์ตส์
มหาวิทยาลัยวอเทอร์ลู 89 สิ่งตีพิมพ์ 1,094 การอ้างอิง

ดูโปรไฟล์

เนื้อหาทั้งหมดที่ตามหน้านี้ได้รับการอัปเดตโดย Stephen Reysen เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2023

ผู้ใช้ได้ร้องขอการปรับปรุงไฟล์ที่ดาวโหลด

เฟอร์รีแอนซ์
การวิจัยทางจิตวิทยาตลอดทศวรรษเกี่ยวกับแฟนด้อมเฟอร์รี

เฟอร์รีแอนซ์
การวิจัยทางจิตวิทยาตลอดทศวรรษเกี่ยวกับแฟนด้อมเฟอร์รี

เรียบเรียงโดย.

คอร์กนีย์ เอ็น. พลานต์
มหาวิทยาลัยมิชซิป

สตีเฟน เรย์เช่น
มหาวิทยาลัย Texas A&M-พาณิชย

คาเมลล์ อดัมส์

มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย

ชาร์ลอน อี. โรเบิร์ตส์

วิทยาลัยมหาวิทยาลัย Renison, มหาวิทยาลัยวอเทอร์ลู

แคธลีน ซี. เกอร์บาสี

วิทยาลัยชุมชนเคาน์ตีในแอ่งการา

โครงการวิจัยมนุษยรूपนานาชาติคอมเมิร์ซ เกกซ์ส สหรัฐอเมริกา

เลขที่ ISBN-13: 978-0-9976288-3-8.

ลิขสิทธิ์ © 2023 ผู้เขียน

คอมเมิร์ซ เกกซ์ส สหรัฐอเมริกา

ภาพปกโดย @echoofjustice

หนังสือเล่มนี้ได้รับอนุญาตภายใต้ใบอนุญาต Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY-NC-SA 4.0)

สารบัญ.

คำขอบคุณ.

ส่วนที่ 1 – ทั้งหมดนี้คืออะไรบ้าง?

บทที่ 1 – บทนำสู่หนังสือเล่มนี้ 1.

คอร์ธนี “นูก้า” พลานเต้

บทที่ 2 – Furry 101: ประวัติโดยย่อของ Furry Fandom 7 Joe Strike บทที่ 3 – Furtuity: เรื่องราวของ Furscience 19 Kathleen Gerbasi, Courtney “Nuka” Plante, Sharon E.

โรเบิร์ตส์, สตีเฟน เรย์เช่น, เอลิซาเบธ ไฟน์

บทที่ 4 – บทนำสู่วิธีการวิจัย (ไม่เจ็บปวดเกินไป) 39 Courtney “Nuka” Plante

ตอนที่ 2 – พวก Furry ทำสิ่งที่พวก Furry ทำ

บทที่ 5 – Furry คืออะไร? 95.

คอร์ธนี “นูก้า” พลานเต้

บทที่ 6 – การเป็น Furry: Fanship versus Fandom 131 Stephen Reysen & Courtney “Nuka” Plante บทที่ 7 – Fursonas – ใกล้เคียงและ Fursonal 157 Courtney “Nuka” Plante บทที่ 8 – Fursuited เพื่อความสำเร็จ 207 Courtney “Nuka” Plante บทที่ 9 – ทำของรับของ: เนื้อหา Furry 231 Stephen Reysen, Courtney “Nuka” Plante บทที่ 10 – OwO นี่มันอะไร? เพศและสื่อลามก 259 Thomas R. Brooks, Frances HI Henry, Anna R. Henry, Courtney “Nuka” Plante บทที่ 11 – เส้นคลุมเครือ: กลุ่มย่อยและกลุ่มที่อยู่ติดกับ Furry 285 Stephen Reysen, Courtney “Nuka” Plante บทที่ 12 – ละคส Llama: ความขัดแย้งและการรักษาประตู่ 317 Courtney “Nuka” Plante

ตอนที่ 3 – ตัวเลข: ข้อมูลประชากร Furry

บทที่ 13 – เจเนอเรชั่น เพอร์รี่: อายุ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และความสัมพันธ์ 375 คอร์ธนี “นูก้า” พิชพงศ์.

บทที่ 14 – กลุ่มอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติและชาติพันธุ์ในแฟนด้อมเพอร์รี่ 411 ชาร์ลอน อี. โรเบิร์ตส์, คาบีเอลล์ อดัมส์, คอร์ธนี “นูก้า” พลานเต้ บทที่ 15 – เพศและเพศสภาพในแฟนด้อมเพอร์รี่ 443 แอนนา รันิ เฮนรี่, ฟรานเชส สวิสตี เฮนรี่, ชาร์ลอน อี. โรเบิร์ตส์, คอร์ธนี “นูก้า” พลานเต้ บทที่ 16 –

แนวโน้มนทางเพศในแพนด้อมเพอร์รี่ 497 Frances HI Henry, Anna Renee Henry บทที่ 17 – ความเชื่อเกี่ยวกับเพอร์รี่: ศาสนาและการเมือง 545 Courtney “Nuka” Plante, Camielle Adams

ตอนที่ 4 – มั่นอยู่ในห้วงคุณทั้งหมด: จิตวิทยาของ Furry บทที่ 18 – จากทุกเส้นทาง: ความแตกต่างของแต่ละบุคคล 571 Stephen Reysen, Courtney “Nuka” Plante บทที่ 19 – มอเตอร์คราง: แรงขับเคลื่อนและแรงจูงใจของพัดลม 607 Stephen Reysen, Courtney “Nuka” Plante บทที่ 20 – สัตว์ภายใน: ทัศนคติของสัตว์และ Therianthropy 637 Kathleen Gerbasi, Elizabeth Fein, Courtney “Nuka” Plante บทที่ 21 – ผู้เกลียดชังจะเกลียด: トラบาปของ Furry 657 Stephen Reysen, Courtney “Nuka” Plante บทที่ 22 – เด็กๆ สบายดี: ความเป็นอยู่ที่ดีและสุขภาพจิตของ Furry 683 Stephen Reysen, Courtney “Nuka” Plante บทที่ 23

–ภาวะออกัสติกในแพนด้อมเพอร์รี่: โอกาส อุปสรรค และคำแนะนำ 705 Elizabeth Fein, Amy Adelman บทที่ 24 – อัตลักษณ์ของเพอร์รี่ ทุนของเพอร์รี่ และอินทราไซนาส: การผสมผลการวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงมานุษยวิทยาเพื่อสร้างแบบจำลองการระบุอัตลักษณ์ของแพนด้อมเพอร์รี่ (FFIRM) 733 Sharon E. Roberts

ตอนที่ 5 – ม่านลูกเรือ

บทที่ 25 – ทางที่ยังคงดำเนินอยู่: เราจะไปต่อจากนี้ได้อย่างไร? 773 คอร์ทนีย์ “นูก้า” พลานเต้

ชีวประวัติผู้แต่ง 777.

คำขอบคุณ.

Furscience เป็นและเคยเป็นความพยายามร่วมกันมาตั้งแต่เริ่มต้น และเช่นเดียวกับการแสดงบรอดเวย์ ผู้ชมที่รับชมจากภายนอกมักจะลืมไปว่านักแสดงบนเวทีเป็นเพียงเศษเสี้ยวของจำนวนคนทั้งหมดที่จำเป็นต่อการผลิตผลงานนี้ ด้วยจิตวิญญาณนี้ พวกเราที่ Furscience ขอขอบคุณทุกคนที่ช่วยให้พวกเรามาถึงจุดนี้ได้ หากไม่มีพวกเขา หนังสือเล่มนี้ก็คงไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เราจะพยายามแสดงความขอบคุณทุกคนที่ช่วยเหลือพวกเราตลอดมา แต่ทราบไว้ว่ามันเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ Furscience เป็นตัวแทนของการมีส่วนร่วมสนับสนุนจากผู้คนหลายร้อยคน (ไม่ต้องพูดถึงเพอร์รี่นับหมื่นคนที่ให้เวลาและความพยายามโดยไม่คิดเงินเพื่อช่วยเราคืนค่า) แม้เราจะพยายามอย่างเต็มที่แล้ว แต่เราก็แทบจะลืมไปอย่างแน่นอน

กล่าวถึงผู้คน การละเลยนี้ควรได้รับการมองว่าเป็นการสะท้อนถึงความเปราะบางของความทรงจำของมนุษย์และการรับรู้ที่ก่อกวนตัวของเราว่าเรามีบุญคุณต่อผู้คนมากมายเพียงใด ไม่ใช่เป็นการเบรคคุณสำหรับทุกสิ่งที่คุณมากมายได้ทำเพื่อช่วยเหลือเราตลอดหลายปีที่ผ่านมา! Kathy Gerbasi ฉันอยากจะแสดงความขอบคุณอย่างยิ่งต่อผู้ช่วยวิจัยทุกคนที่เราร่วมงานด้วยตลอดหลายปีที่ผ่านมา หากไม่มีพวกเขา การวิจัยเกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ ก็คงไม่มี! เรียงตามลำดับตัวอักษรเท่าที่ฉันจะจำได้ พวกเขาชื่อ Charlie Aquilina, Ashley Borelli, Eric Broeker, Troj Brueghel, Mike Cline

Carlos Darby, Emma Verratti DeChellis, James Ducas, Erika Edwards, Caitlin Fulle, Tim Gadawski, Anthony Hartman, Rebecca Hewitt, Justin Higner, Dan Kish, Elise Koepke, Darryl Lockie, Jared McCaffrey, Brian Mendel, Nick Paolone, Anthony Paterno, Adam Privitera, Tristan Puffer, Jennifer Raymond, Isaiia Sciabarrasi, Joe Vullo นอกเหนือจากบุคคลที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนของฉัน และบรรดาเพอร์รี่นับพันคนที่เข้าร่วมการวิจัยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ฉันยังต้องการขอบคุณเป็นพิเศษแก่ Laurence “Green Reaper” Parry, William Conde, Michael Brenner และ Douglas Muth (Giza) สำหรับการสนับสนุนและความสนใจอย่างต่อเนื่องในการวิจัยเพอร์รี่ และ Simona Ghai สำหรับความสามารถในการถอดเสียงที่น่าทึ่งของเธอ Courtney “Nuka” Plante ฉันเริ่มโครงการนี้ในฐานะนักศึกษาบัณฑิตศึกษา ในช่วงที่ความมั่นใจของฉันในโครงการยังไม่มั่นคง และไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ฉันทำอยู่จะทำลายโอกาสในการประกอบอาชีพของฉันหรือไม่ ในเรื่องนี้ ฉันอยากจะขอขอบคุณ Dr. Richard Eibach หัวหน้างานบัณฑิตศึกษาของฉันเป็นอย่างยิ่ง

และถึงคู่หูของเขา ดร. สตีฟ น็อก ทั้งคู่ที่ช่วยพัฒนาทักษะการวิจัยที่ฉันยังคงใช้อยู่ทุกวันนี้ และช่วยให้ฉันรักษาสมดุลระหว่างความกระตือรือร้นและความกระตือรือร้นที่จะวิ่งไปทำสิ่งที่แปลกประหลาดนี้

การวิจัยโดยคำนึงถึงเหตุผลและความเป็นจริง ในแนวทางเดียวกันนี้ ฉันขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานของฉัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Kathy, Stephen และ Sharon ฉันถือว่าตัวเองเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่โชคดีที่สุดที่เคยมีชีวิตอยู่เพราะพวกเขา แม้ว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่จะมีหัวทึบเพียงคนเดียว แต่ฉันโชคดีพอที่จะมีหัวทึบที่คอยให้คำปรึกษาฉันในช่วงเวลาที่ยากลำบากในชีวิต ความสำเร็จใดๆ ที่ฉันมีในวันนี้สามารถเกิดขึ้นได้

ต้องขอบคุณความพยายามร่วมกันของพวกเขา ฉันอยากจะขอบคุณเฟอร์รี่ที่ฉันได้พบในช่วงหลายปีที่ผ่านมาด้วย ซึ่งมีส่วนช่วยโดยตรงในการวิจัยของเราหรือช่วยฉันในฐานะคนที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รี่ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง Alberta Furrries, Waterloo Furrries และ UW Bronies Club โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฉันอยากจะขอบคุณ Edolon ที่แนะนำให้ฉันรู้จักกับ Kathy ในตอนแรก Kaa ผู้มีส่วนสนับสนุนทั้งในด้านกำลังใจและช่วยจัดตั้งและดำเนินการทดลองคอมพิวเตอร์ในงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่ ขอขอบคุณแคสต์ Fur What it's Worth และ Furcast ซึ่งทั้งคู่เป็นผู้สนับสนุนการวิจัยของเราในช่วงแรกและช่วยเราเผยแพร่ผลการวิจัยของเราไปยังเฟอร์รี่ทั่วโลก ในทำนองเดียวกัน ขอขอบคุณ Greenreaper ที่ช่วยเราส่งสัญญาณส่งเสริมผลการวิจัยของเราเกี่ยวกับ Flayrah และสนับสนุนงานของเราอย่างกระตือรือร้น ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของงานประชุมทุกคนที่ช่วยเหลือเราในการทำการวิจัยในงานประชุมของพวกเขา รวมถึงตอบสนองคำขอแปลกๆ ของเรารวมถึงเจ้าหน้าที่มากมายของ Texas Furry Fiesta (เช่น Istanbul, Glass), Anthrocon (เช่น Kage, Giza), Further Confusion (เช่น Carbon), Oklacon (เช่น Lenny และ Andy), Furnal Equinox, Canfurence, Eurofurence, Fur-Eh และ Furality (เช่น Alofoxx)! นอกจากนี้ ฉันยังอยากขอบคุณนักวิชาการด้านเฟอร์รี่จำนวนมาก ซึ่งหลายคนได้ให้ข้อมูล ข้อเสนอแนะ มุมมอง และคำวิจารณ์อันมีค่าเกี่ยวกับงานของเรา ซึ่งช่วยให้งานของเราดีขึ้นเท่านั้น! ซึ่งรวมถึง Troj ซึ่งเป็นกระดานเสียงที่ยอดเยี่ยมสำหรับแลกเปลี่ยนแนวคิดทางคลินิก Hazel (Bobbi) Ali Zaman ซึ่งให้มุมมองที่ยอดเยี่ยมเสมอมาและผลักดันให้เราพิจารณางานของเราในมุมมองปรากฏการณ์วิทยามากขึ้น Yerf ซึ่งคำวิจารณ์ของเธอเป็นความขัดแย้งทางความคิดสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพ และ Camielle (Kiris)is

Adams ซึ่งนอกจากจะแก้ไขหนังสือเล่มนี้แล้ว ยังเสนอมุมมองและแนวคิดการวิจัยอันล้ำค่าเกี่ยวกับรัฐศาสตร์และประเด็น BIPOC อีกด้วย ฉันยังถือว่าเขาเป็นเพื่อนที่รักของฉันด้วย! สุดท้ายนี้ ฉันอยากจะขยายความเพิ่มเติม ขอขอบคุณเพื่อนและเพื่อนขนปุยอย่าง Ocean ผู้ซึ่งเป็นคนเดียวที่รับผิดชอบดูแลฉันมากที่สุด

การเดินทางสู่กลุ่มแฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รี่และผู้สิ่งที่จะกลายเป็น Furscience ในที่สุด! ชารอน โรเบิร์ตส์ มีผู้คนมากมายที่ทำงานเบื้องหลังเพื่อทำให้ Furscience เป็นจริงได้ หากไม่มีสถาบัน วารสาร และหน่วยงานให้ทุนที่มองเห็นแนวโน้มในงานช่วงแรกของเร เราคงไม่ประสบความสำเร็จ ขอขอบคุณผู้ให้ทุนที่ช่วยเหลือเราในโครงการวิจัยมากมาย

หนังสือเล่มนี้นำเสนอ: Renison University College สำหรับทุนเริ่มต้น ทุนเริ่มต้นจาก University of Waterloo ขอขอบคุณ Bob Harding และ Lois Claxton Humanities and Social Sciences Endowment Fund และขอขอบคุณ SSHRC จากใจจริงสำหรับความสามารถในการกล่าวหา: การวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนบางส่วนจากทุนของ Social Sciences Research Council ดังนั้นขอขอบคุณ

มากมาย ทอม ที่สอนให้ฉันเขียนใบสมัครขอทุนที่ดีขึ้น ขอให้ชีวิตยืนยาวและเจริญรุ่งเรือง เพื่อน ฉันรู้สึกขอบคุณสำหรับการประชุมมากมายและเจ้าหน้าที่ที่ยอดเยี่ยมของพวกเขาที่ช่วยให้เราประสบความสำเร็จ ซึ่งหลายคนได้รับการกล่าวถึงโดยเพื่อนร่วมงานของฉันแล้ว อย่างไรก็ตาม ฉันและ Malicious Beaver ขอขอบคุณเป็นการส่วนตัวไปยังผู้จัดการ Anthrocon, CanFURence, ConFuzzled, Eurofurence, NordicFuzzCon, Furnal Equinox, Oklacon, Furality, Owomacon, Texas Furry Fiesta, Furpoint, VancouFur, Alamo City Furry Convention, Further Confusion และ Furry Pinas เราซาบซึ้งมากสำหรับความร่วมมือและมิตรภาพเหล่านี้ เรายังขอขอบคุณจากใจจริงต่อผู้ที่ยอดเยี่ยมมากมายในชุมชน Furry ที่ทำงานอย่างไม่รู้จักรอคอยเหมือนร่วมกับ Malicious Beaver ในความพยายามทุกประเภท มีพวกคุณมากมาย แต่เราส่งคำขอบคุณเป็นพิเศษไปยัง Dr. Conway, Arc Husky, Jacob, Tempe O'Kun, Cheetah Spotty Cat, Jyanon, GerMANshep, Trax, Arrkay, Andy, Lenny และ Moms of Furrries เราทั้งคู่ซาบซึ้งในคำแนะนำ ความเอื้อเฟื้อ และความกรุณาของคุณมาก ขอขอบคุณนักเรียนที่ทุ่มเท ผู้ช่วยวิจัย และอาสาสมัคร Furscience: Chelsea, Kayla, Abigail, Marie-Michelle, Scott, Roula, Rebekah, Simona, Kendra, Jacklyn, Kim, Iona, Anna, Charles, Troj, Dawn, Asher และคนอื่นๆ อีกมากมาย ฉันรู้สึกขอบคุณมากเมื่อนึกถึงศาสตราจารย์ James Côté ขอขอบคุณสำหรับ

ที่ทุ่มเทพลังงานและเวลาอย่างมากในการศึกษาของจีน และคอยให้คำปรึกษาจนตลอดเส้นทางการศึกษา นับเป็นสิทธิพิเศษสำหรับฉันที่ได้เรียนรู้จากคุณตลอด 25 ปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ขอขอบคุณมากสำหรับคำติชมและกำลังใจของคุณเกี่ยวกับ Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM) ซึ่งจะเปิดตัวครั้งแรกในบทที่ 24 ของหนังสือเล่มนี้

ฉันขอขอบคุณ Malicious Beaver ผู้อำนวยการฝ่ายสร้างสรรค์และการสื่อสารของเราอย่างจริงใจสำหรับความทุ่มเทอย่างไม่สิ้นสุดที่คุณมีต่อ Furscience และฉันและขอขอบคุณเพื่อนร่วมงาน Furscience ของฉันด้วย

เพื่อน ๆ ฉันรู้สึกขอบคุณมากสำหรับความอดทนและสติปัญญาของคุณ ฉันรู้สึกโชคดีมากที่ได้มีโอกาสช่วยเขียนเรื่องราวของ Furtuity นี้ สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณชุมชนเพอร์รี่ที่น่าทึ่งที่ทำให้เรารู้สึกยินดีต้อนรับในพื้นที่ของเพอร์รี่ ดังที่ฉันบอกกับนักเรียนในหลักสูตรวิธีการวิจัยของฉัน ผู้เข้าร่วมที่แบ่งปันรายละเอียดในชีวิตของพวกเขาได้มอบของขวัญอันล้ำค่าที่สุดให้กับนักวิจัย การเรียนรู้เกี่ยวกับการขึ้น ๆ ลง ๆ ของชีวิตเพอร์รี่มากมายเป็นสิทธิพิเศษที่น่าทึ่ง ขอขอบคุณแฟน ๆ เพอร์รี่ที่เข้าร่วมในการศึกษามากมายของเราและสนับสนุนการวิจัยนี้ เราชาวซิงเกิ้ล Stephen Reysen ขอขอบคุณ Tanner McCarter, Jessica Gamboa, Amanda Gamboa และ Jessie Kierbow ที่อยู่ในกลุ่ม Texas Furry Fiesta ของเรามาหลายปี (และหวังว่าจะมีอีกหลายปีข้างหน้า) นอกจากนี้ ขอขอบคุณนักเรียนที่เคยช่วยเหลือในอดีต: Catherine Schroy, Jamie Snider, Jason Lloyd และ Justin Miller สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ Eduardo Soliz Elizabeth Fein ฉันขอขอบคุณ Jennifer Bradley, Ben Gaddes, José G. Luiggi-Hernández และ Gabriela Mena Ibarra Camielle Adams ว้าว ฉันไม่เคยคิดว่าตัวเองจะได้พูดประโยคแบบนี้ในหนังสือสารคดี แต่ตอนนี้ฉันทำได้แล้ว ชีวิตได้ส่งบททดสอบและความท้าทายต่างๆ มาให้ฉันมากมาย แต่ฉันก็รู้สึกขอบคุณมากที่ได้รับโอกาสพิเศษมากมายที่ฉันได้รับ ฉันหวังว่าผลงานของฉันจะให้ความรู้และกระตุ้นให้คนอื่น ๆ ได้สำรวจและค้นคว้าเพิ่มเติมในหนังสือแต่ละเล่มที่ฉันได้รับเชิญให้เข้าร่วม

แสวงหาความเข้าใจจากพวกเขา จำไว้ว่า หากเราทุกคนทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดในแต่ละวันที่ส่งผลดีต่อผู้อื่น เราก็จะค่อยๆ เปลี่ยนแปลงโลกได้ ก่อนอื่นเลย ฉันขอขอบคุณพระเจ้าผู้สร้างสำหรับพรสวรรค์และความสามารถในการอดทนของฉันในขณะที่สิ่งที่ฉันเรียกว่าชีวิตของฉันดำเนินไปรอบตัวฉัน

ฉันอยากจะขอบคุณสามีที่รักของฉัน Ocean สำหรับความรักและของขบเคี้ยวยามดึกของเขา จริงๆ แล้ว ฉันคงสูญเสียไปเลยถ้าไม่มีเขา เขาเปรียบเสมือนดวงจันทร์สำหรับดวงอาทิตย์ของฉัน ฉันอยากจะขอบคุณพ่อแม่บุญธรรมของฉัน Tona และ Earle, Irene และ Cathy สำหรับกำลังใจและที่คอยดูแลฉันในช่วงเวลาที่ยากลำบาก และขอขอบคุณ Elaine ลูกพี่ลูกน้องของฉันมากเช่นกันที่ส่งคำอธิษฐานมากมายเพื่อขอความเข้มแข็งและความอดทน ฉันยังอยากจะขอบคุณ Dr. Courtney “Nuka” Plante ที่รวมฉันไว้ในความพยายามนี้ด้วย

เป็นกิจกรรมที่สนุกมาก และในฐานะคนเบิร์ตมาตลอดชีวิต การค้นคว้าและแก้ไขนี้เป็นประสบการณ์ที่ยอดเยียน

แต่ที่สำคัญที่สุด ฉันอยากจะขอบคุณแม่ของฉัน ดี ที่ช่วยวางรากฐานให้ฉันตอนที่ฉันยังเป็นเด็ก

ให้มองว่าความรู้ การค้นคว้า และการอ่านเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานและน่าสนใจ แม้ว่าฉันจะไม่อยู่กับเธอแล้ว แต่มรดกและความรักของคุณจะยังคงสัมผัสได้ในทุก ๆ ยอดเขาที่ฉันไปถึง ไม่ว่าจะตอนนี้หรือตลอดไป อย่าลืมกอดสุนัขป่าด้วย!

ส่วนที่ 1.
ทั้งหมดนี้คืออะไรบ้าง?

บทที่ 1.
บทนำสู่หนังสือ
คอร์ตนีย์ “นูก้า” พลาเนต์

คุณคงรู้จักร่วงเวลาในชีวิตที่คุณหยุด มองไปรอบๆ และถามตัวเองว่า "ฉันมาที่นี่ได้อย่างไรเนี่ย" หนังสือเล่มนี้เป็นโอกาสสำหรับพวกเรา ซึ่งเป็นสมาชิกของทีม Furscience ที่จะประเมินว่าเราอยู่ตรงไหนและมาที่นี่ได้อย่างไร ขออธิบายให้ฟัง ตั้งแต่ปี 2011 พวกเรา ซึ่งเป็นทีมนักสังคมศาสตร์ที่เรียกตัวเองว่า Furscience ได้ศึกษา

กลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่อย่างเป็นทางการเป็นวิทยาศาสตร์ โดยทำการวิจัยทางออนไลน์

และการสำรวจแบบตัวต่อตัว การสัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมาย และการทดลอง เพื่อทำความเข้าใจให้ดียิ่งขึ้นว่าจะไรที่ทำให้เฟอร์รี่กระตือรือร้น 1 ในช่วงเวลาตั้งแต่นั้นมา เราได้ดำเนินการศึกษาหลายสิบครั้งกับเฟอร์รี่หลายหมื่นคนจากทั่วโลก ในหัวข้อต่างๆ เช่น อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้เฟอร์รี่ ความเป็นอยู่ที่ดีของเฟอร์รี่ ความสัมพันธ์ใน

แฟนคลับเฟอร์รี่ ทศคติของเฟอร์รี่ที่มีต่อสัตว์ หน้าทีของเฟอร์รี่น้ำ การสร้างอัตลักษณ์และการเติบโตในพื้นที่แฟนคลับ และความขัดแย้งของแฟนคลับ เป็นต้น เมื่อเราเริ่มต้น มีวรรณกรรมทางจิตวิทยาเกี่ยวกับเรื่องของเฟอร์รี่ค่อนข้างน้อยในช่วงเวลาที่สื่อข่าว รายการโทรทัศน์ และผู้เคยขัดขวางออนไลน์จำนวนมากต่างก็พูดถึงเฟอร์รี่มากมาย ดังนั้น เราจึงทำสิ่งที่นักวิชาการที่ทุกคนพยายามทำ นั่นคือ เราเผยแพร่ผลการวิจัยของเราเพื่อพยายามนำความรู้สู่หัวข้อที่ผู้คนสนใจ เราเผยแพร่ผลการวิจัยของเราในวารสารวิชาการ บทในหนังสือ และออนไลน์บนเว็บไซต์ของเราเองในลักษณะที่ไม่ต่อเนื่อง บทความในวารสารวิทยาศาสตร์และบทในหนังสือแสดงถึงการเจาะลึกลงไปในทุกกิจกรรมของเฟอร์รี่เฉพาะส่วน ในขณะที่เว็บไซต์ของเราแสดงผลลัพธ์ของการวิจัยของเราเป็นประจำ

การศึกษาล่าสุด เราทำแบบนี้มาเกือบสิบปีแล้ว โดยค่อยๆ สะสมบทความและบทที่ตีพิมพ์ให้มากขึ้นเรื่อยๆ และขยายคลังข้อมูลออนไลน์สำหรับผลการศึกษาโดยติดตามการศึกษาใหม่แต่ละครั้งเหมือนติดกระดุมเม็ดบนไวท์บอร์ดในสำนักงานที่ยุ่นวายมากขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละปีที่ผ่านมา เราเน้นที่การตีพิมพ์บทความเพิ่มเติมและเพิ่มข้อมูลลงในเว็บไซต์ของเรา โดยมีเวลาทำเพียงเล็กน้อย

อย่างอื่นเพราะทันทีที่เราวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งหนึ่งเสร็จ เราก็กำลังรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษารองต่อไปอยู่แล้ว เพราะยังมีการประชุมอีกหนึ่งครั้งที่ต้องเข้าร่วม และตัวอย่างอีกหนึ่งตัวอย่างที่ต้องได้รับ

1 ตามที่เราได้อธิบายไว้ในบทที่ 3 สมาชิกบางคนในทีมของเราได้...

โดยดำเนินการศึกษาวิจัยตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2549 แต่เราเพิ่งมารวมกันเป็นทีม Furscience เมื่อปี พ.ศ. 2554!

จากนั้นในปี 2020 โลกก็หยุดชะงักลงจากการระบาดใหญ่ทั่วโลก การกักตัวทำให้การประชุมของกลุ่มคนรักสัตว์ต้องหยุดชะงักไปเกือบสองปี รวมถึงกิจกรรมทางวิชาการตามปกติด้วย ในฐานะอาจารย์ เรายังคงจัดชั้นเรียนออนไลน์ แต่นอกเหนือจากนั้น เราและคนอื่นๆ ทั่วโลกก็ต้องติดอยู่ในรูปแบบการรอนกว่าการระบาดใหญ่จะสิ้นสุดลง จรรยาบรรณรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การวางแผน และการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมก็หยุดลงพร้อมกับทุกอย่าง เมื่อไม่มีการประชุมให้เข้าร่วม เราก็พบว่าเรามีเวลาว่างที่ไม่เป็นปกติ

นั่นคือเวลาที่เรากอยหลังหนึ่งก้าวและตระหนักว่าในช่วงเวลาที่เราควรระมัดระวังที่ผ่านมา เราไม่เคยหยุดที่จะรวบรวมทุกชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน เพื่อดูข้อมูลทั้งหมดของเรอย่างครอบคลุม หลังจากการศึกษาแต่ละครั้ง เราจะเก็บเกี่ยวข้อมูลชิ้นเล็กๆ ที่น่าสนใจที่สุดเพื่อแบ่งปันในสิ่งพิมพ์และบนเว็บไซต์การวิจัยของเรา แต่เราไม่เคยย้อนกลับไปทำการงานวิทยาศาสตร์ที่ซ้ำและเป็นระบบมากขึ้นอย่างแท้จริง นั่นคือ การพิจารณาผลการค้นพบที่ธรรมดาแต่สำคัญบางส่วนอย่างละเอียดถี่ถ้วน เรากระตือรือร้นที่จะคิดมาก

เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยในอนาคตที่เราไม่เคยหยุดเปรียบเทียบผลการวิจัยปัจจุบันกับผลการวิจัยที่ออกมาก่อนหน้านี้ กล่าวโดยสรุป โรคระบาดทำให้เรามองเห็นมุมมองใหม่ๆ และมีโอกาสได้นั่งลงศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดในแบบที่ไม่เคยทำมาก่อน ในที่สุด เราก็มีโอกาสได้ดูการศึกษาวิจัยมากกว่า 30 ชิ้นที่ประกอบด้วยคำถามนับพันข้อที่ถามกับเฟอร์รี่หลายหมื่นคน และเมื่อทำเช่นนั้น เราก็เริ่มเห็นแนวโน้มและรูปแบบที่กว้างขึ้นซึ่งเกิดขึ้นได้จากการมองภาพรวมของงานวิจัยเท่านั้น

หนังสือเล่มนี้เป็นภาพรวมที่สมบูรณ์ที่สุดของงานวิจัยทั้งหมดที่เราเคยรวบรวมมาจนถึงปัจจุบันเกี่ยวกับกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เฟอร์รี่ หนังสือเล่มนี้เป็นมุมมองแบบองค์รวมที่สุดของเราเกี่ยวกับจิตวิทยาของกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เฟอร์รี่ เรื่องราวที่มีเรื่องราวและพล็อตย่อยที่เชื่อมโยงกันมากที่สุด กับข้อมากที่สุด และสอดประสานกันมากที่สุดที่เราเคยเขียน เราใช้ควายทั้งตัวตั้งแต่หัวจรดเท้า รวบรวมผลการค้นพบทั้งหมดของเราเข้าด้วยกัน และไม่มองแยกส่วน แต่มองด้วยสายตาที่มองเห็นภาพรวมที่พวกมันทั้งหมดมีส่วนสนับสนุน ดังนั้น ทำไมต้องเสียเวลาทำสิ่งนี้

หลังจากผ่านไปหนึ่งทศวรรษ? เราคงโกหกถ้าบอกว่าไม่ได้เห็นแค่ตัวแม่แต่น้อย เพราะทศวรรษที่ผ่านมาถือเป็นช่วงเวลาอันยาวนานที่ความรำคาญใจที่เกิดขึ้นในใจเราจะต้องสะสม ความรู้สึกน่ารำคาญที่ว่า "ฉันควรกลับไปดูข้อมูลอีกครั้งเพื่อให้แน่ใจว่าไม่ได้พลาดอะไรไป" ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากการศึกษามากขึ้นแต่ละครั้ง การได้ตรวจสอบข้อมูลทุกชิ้นที่เราเคยรวบรวมและจัดระเบียบข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วนนั้นถือเป็นประสบการณ์ที่สดชื่น

ประสบการณ์—คล้ายกับการได้จัดเวลาบ่ายวันอาทิตย์เพื่อจัดระเบียบตู้เสื้อผ้าที่รกหรือจัดระเบียบลิ้นชักที่ไม่จำเป็นในที่สุด! นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสที่ดีเยี่ยมสำหรับเราที่จะแสวงหาทัศนคติและความเชี่ยวชาญจากผู้ที่ศึกษาเฉพาะเจาะจงมากกว่าตัวเราเอง แม้ว่าเราอาจจะเป็น "ผู้เชี่ยวชาญ" เมื่อพูดถึงเรื่องเฟอร์รี แต่เราเป็นผู้เชี่ยวชาญทั่วไปเมื่อพูดถึงหัวข้อต่างๆ มากมายที่อธิบายไว้ในหนังสือเล่มนี้ (เช่น เชื้อชาติ เพศ สภาพทางเพศ ประวัติศาสตร์ของฐานแฟนคลับ ความเชื่อทางการเมือง) ดังนั้น ในขณะที่ Furscience

เมื่อได้ข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ในการตีความและจัดบริบทให้กับผลการค้นพบของเราภายในสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยให้ประวัติศาสตร์ที่สำคัญหรือกรอบทฤษฎีที่ใช้ในการทำความเข้าใจผลการค้นพบของเรา นี่คือเหตุผลที่เราเลือกใช้แนวทาง "การรวบรวมบทที่แก้ไข" สำหรับหนังสือเล่มนี้มากกว่าแนวทาง "ผู้เขียนคนเดียวเขียนทุกบท" ซึ่งช่วยให้เราได้รับประโยชน์จาก

ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญหลายปีของนักวิชาการท่านอื่นๆ! เหตุผลที่สามในการเขียนหนังสือเล่มนี้คือเพื่อตอบแทนเหล่าเฟอร์รีที่มอบสิ่งต่างๆ มากมายให้กับเราตลอดหลายปีที่ผ่านมา งานของเราที่ Furscience คงจะเป็นไปไม่ได้เลยหากไม่ได้รับเวลาอันมีค่าจากเหล่าเฟอร์รีนับหมื่นคนที่สละเวลามาทำการศึกษาของเราให้เสร็จสิ้น ไม่ต้องพูดถึงคนอื่นๆ อีกนับไม่ถ้วนที่ช่วยส่งสัญญาณส่งเสริมการวิจัยของเรา ให้คำวิจารณ์ที่มีประโยชน์ และแนะนำหัวข้อการวิจัยใหม่ๆ และการตีความผลการค้นพบของเรา

ในความเป็นจริง นี่เป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้หนังสือได้รับการตีพิมพ์เองและเผยแพร่ทางดิจิทัลฟรี เพราะเราเชื่อจริงๆ ว่าเราได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งกับกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี ดังนั้นจึงเป็นเรื่องถูกต้องและยุติธรรมที่เฟอร์รีทุกคนจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากความพยายามของชุมชนนี้ จุดประสงค์สุดท้ายของหนังสือเล่มนี้คือการเป็นแหล่งข้อมูลครบวงจรสำหรับทุกคนที่อยากรู้เกี่ยวกับเฟอร์รีเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รีและผู้อยู่อาศัยในนั้น เราพยายามสร้างความสมดุลระหว่างความลึกและความกว้างของเนื้อหาเพื่อให้หนังสือเล่มนี้มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่เข้ามาใหม่ในกลุ่มแฟนคลับนี้เช่นเดียวกับผู้ที่หลงใหลมานานหลายทศวรรษ มีประโยชน์สำหรับนักข่าวและผู้ปกครองที่เป็นห่วงเป็นใยเช่นเดียวกับนักวิชาการ และเข้าถึงได้สำหรับบุคคลทั่วไปเช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ชีวิตแบบเฟอร์รีและผู้เชี่ยวชาญ แม้จะดูเหมือนว่าเราค่อนข้างถือตัวที่จะคิดว่าผู้คนจำนวนมากจะอ่านหนังสือของเราและได้ประโยชน์อย่างจากมัน แต่นี่คือสิ่งที่เราพบเห็นตลอดหลายปีที่ผ่านมาจากเว็บไซต์ Furscience ของเรา: ทุกสัปดาห์ เราจะได้รับอีเมลจากเหล่าเฟอร์รีที่ต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลุ่มแฟนฯ ที่พวกเขาเป็นสมาชิกอยู่ นักข่าวที่เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับเฟอร์รีและต้องการสรุปข้อเท็จจริงให้ถูกต้อง ผู้ปกครอง 2 คนที่ต้องการทำความเข้าใจความสนใจใหม่ๆ ของลูกๆ ให้ดีขึ้น และนักเรียนและศาสตราจารย์ที่เขียนบทความ

2. ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ดีจากช่วงต้นทศวรรษปี 2000 ที่สื่อต่างๆ มากมาย

การอภิปรายเกี่ยวกับเฟอร์รีนั้นขึ้นอยู่กับอคติและข่าวลือที่ไม่ได้รับการพิสูจน์

บทความเกี่ยวกับแฟนด้อม อย่างน้อยที่สุด เราหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะขยายขอบเขตของข้อมูลของเราและช่วยให้ผู้ที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับแฟนด้อมเฟอร์รีทำได้ง่ายขึ้น! เราได้รวบรวมและจัดระเบียบผลการค้นพบของเราเป็นบทความต่างๆ ในหนังสือเล่มนี้อย่างรอบคอบในลักษณะที่มีการไหลของแนวคิดจากบทหนึ่งไปยังอีกบทหนึ่งอย่างเป็นตรรกะ (เช่น มีข้อเท็จจริงที่สร้างขึ้นจากข้อเท็จจริงอื่นๆ) และช่วยให้ผู้อ่านที่สนใจเฉพาะหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งสามารถค้นหาสิ่งที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ในส่วนแรกของหนังสือเล่มนี้ เราจะเริ่มต้นด้วยพื้นฐานที่สุด โดยสรุปเรื่องราวสั้นๆ ว่าแฟนด้อมเฟอร์รีเกิดขึ้นได้อย่างไร รวมถึงเรื่องราวของทีม Furscience มาจากไหน และวิธีที่เราทำการวิจัยซึ่งเราได้สรุปไว้ในส่วนที่เหลือของหนังสือเล่มนี้ ในส่วนที่สอง เราจะดูแนวคิดและพฤติกรรมที่เป็นพื้นฐานของแฟนด้อมเฟอร์รี ซึ่งรวมถึงการกำหนดว่าเฟอร์รีคืออะไร (หรืออีกนัยหนึ่ง แสดงให้เห็นว่าการกำหนดนิยามของเฟอร์รีนั้นยากเพียงใด) และการอธิบายว่ากระบวนทัศน์ว่าเป็นเฟอร์รีหมายความว่าอย่างไร นอกจากนี้ เรายังดูพฤติกรรมพื้นฐานที่แทบจะเป็นสากลในแฟนด้อมเฟอร์รี (เช่น การสร้างเฟอร์รีไซนา การบริโภคและการสร้างเนื้อหา) หรือพฤติกรรมที่อย่างน้อยที่สุดก็เกี่ยวข้องกับแฟนด้อมเฟอร์รีบ่อยครั้งเพียงพอที่จะทำให้เกิดการพูดคุยถึงพฤติกรรมเหล่านี้ (เช่น การสวมชุดเฟอร์รี สีส้ม) นอกจากนี้ เรายังพูดถึงแนวคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแฟนด้อม เช่น เส้นแบ่งที่ไม่ชัดเจนระหว่างเฟอร์รีและแฟนด้อมอื่นๆ ความไม่ลงตัวของกลุ่มย่อยต่างๆ ภายในแฟนด้อมเฟอร์รี ตลอดจนการมีอยู่ของละครและความขัดแย้งในพื้นที่แฟนด้อม ในส่วนที่สาม เราจะใช้แนวทางอื่นในการทำความเข้าใจเฟอร์รี

คราวนี้เราจะมาดูผู้ที่ประกอบกันเป็นแฟนคลับของเพอร์รี่ ซึ่งรวมถึงลักษณะประชากรที่ค่อนข้างแตกต่างหรือที่นับมากสำคัญในลักษณะของแฟนคลับของเพอร์รี่ (เช่น อายุค่อนข้างน้อย มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็น LGBTQ+ เป็นต้น) นอกจากนี้ เรายังอุทิศบทความต่างๆ ให้กับการบริจาคอีกด้วย

เสียงของผู้ที่มีอยู่ในกลุ่มแฟนด้อมมักถูกมองข้ามหรือถูกมองข้ามด้วยการทำให้กลุ่มแฟนด้อมเพอร์รี่มีลักษณะเดียวกัน รวมไปถึงบุคคลที่มีเชื้อชาติแตกต่างกัน คนข้ามเพศ และผู้หญิง นอกจากนี้ เรายังให้บริบทเพิ่มเติมสำหรับบทเกี่ยวกับละครและความขัดแย้งโดยเจาะลึกความเชื่อทางศาสนาและการเมืองของแฟนด้อมเพอร์รี่ เพื่อดูว่าการทำความเข้าใจค่านิยมและหลักการพื้นฐานของเพอร์รี่ช่วยให้เราเข้าใจได้ดีขึ้นว่าเหตุใดแฟนด้อมจึงเป็นแบบนี้ (เช่น ค่านิยมก้าวหน้า) ได้อย่างไร ในส่วนที่สี่ เราจะเปลี่ยนโฟกัสไปที่กระบวนการทางจิตวิทยาที่ขับเคลื่อนเพอร์รี่และพฤติกรรมของเพอร์รี่ เราจะพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิธีที่ความแตกต่างเหล่านี้แสดงออกมาในพฤติกรรมเฉพาะของเพอร์รี่ และเจาะลึกคำถามที่ว่าอะไรเป็นแรงผลักดันให้เพอร์รี่เป็นเพอร์รี่ในตอนแรก นอกจากนี้ เรายังพิจารณาบทบาทของสัตว์ในชีวิตของเพอร์รี่ รวมถึงความแตกต่างด้วย

ระหว่างการชอบหรือเป็นแฟนของสัตว์กับการระบุตัวตนเองเป็นสัตว์ ซึ่งเป็นความแตกต่างที่คนทั่วไปมองข้ามไป ในแนวทางเดียวกันนี้ เรายังกล่าวถึงความเข้าใจผิดต่างๆ ที่ผู้คนมีเกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ และว่าสิ่งนี้ก่อให้เกิดการตีตราต่อกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ได้อย่างไร รวมถึงผลกระทบของการตีตราต่อความเป็นอยู่ที่ดีของเพอร์รี่ (และกลุ่มแฟนคลับช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการตีตรา) นอกจากนี้ เรายังเน้นย้ำถึงแนวคิดทางจิตวิทยาเฉพาะบางอย่างที่กลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่เน้นย้ำ รวมถึงการแพร่หลายของนิยายสำคัญของเพอร์รี่ที่มีความหลากหลายทางระบบประสาท และบทบาทของเพอร์รี่ในการช่วยให้ผู้คนก้าวผ่านเส้นทางที่วุ่นวายมากขึ้นเรื่อยๆ สู่วัยผู้ใหญ่ เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าขณะที่คุณอ่าน คุณก็จะได้รับการปลุกฝังด้วยความอยากรู้อยากเห็นและความหลงใหลในการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับที่แปลกประหลาดและยอดเยี่ยมนี้เช่นเดียวกับเรา! 3 มันเป็นเรื่องความต้องการที่อธิบายไม่ได้ที่จะต้องให้ความสำคัญอย่างจริงจัง

เรื่องนี้ซึ่งผู้คนมักจะมองข้ามหรือปิดกั้นไปโดยคิดว่าเป็นเรื่องไร้สาระหรือไร้จุดหมาย และถ้าไม่มีอะไร มันจะเน้น หนังสือเล่มนี้อาจช่วยให้คุณเข้าใจว่าทำไมเมื่อเราถูกถามบ่อยครั้งว่า “ทำไมคุณถึง...” กลุ่มนักวิทยาศาสตร์ที่จริงจังและจริงจัง ซึ่งกำลังทำการศึกษาวัยจิวในงานประชุมเกี่ยวกับสัตว์โลกทุกแห่ง” เรายังจะตอบแบบเดิมๆ เสมอ:

“เพื่อวิทยาศาสตร์!” 4.

3 โอเค มันคงเป็นไปได้ที่ผู้อ่านส่วนใหญ่ของเรารู้สึกถูกบังคับให้ทำ

อุทิศชีวิตกว่าศวรรษให้กับการศึกษาเกี่ยวกับเพอร์รี่อย่างเป็นทางการเช่นเดียวกับที่เราทำอยู่ แต่เดี๋ยวก่อน ถ้าคุณสนใจ ส่งข้อความหาเราได้เลย เรากำลังมองหาผู้ร่วมงานอยู่เสมอ!
4 ใช่แล้ว นี่คือเหตุผลที่แท้จริงว่าทำไมเราถึงถูกเรียกว่า Furscience

บทที่ 2.
Furry 101: ประวัติโดยย่อของ Joe Strike ในกลุ่ม Furry Fandom

“Furry” ถือเป็นเรื่องใหม่ และเก่าแก่มากด้วย เมื่อฉันพูดว่า “Furry เป็นเรื่องใหม่” ฉันหมายถึงสิ่งที่เรียกกันทั่วไปว่า “Furry fandom” ชุมชนที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่องนี้ประกอบด้วยผู้คนที่ชอบตัวละครสัตว์ที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ ซึ่งเพิ่งมีมาจนถึงช่วงปลายศตวรรษที่ 20

แต่ความกระตือรือร้นของเหล่าเพอร์รี่ที่มีต่อสิ่งมีชีวิตในจินตนาการที่ครอบโลกมนุษย์และสัตว์อื่นๆ นั้นมีมาช้านาน ในความเป็นจริง มันเกิดขึ้นก่อนอารยธรรมเสียอีก! ตัวอย่างเช่น Lion-Man หรือ Löwenmensch ที่แกะสลักจากงาช้างแมมมอธโดยประติมากรยุคน้ำแข็งที่ไม่เปิดเผยชื่อเมื่อประมาณ 40,000 ปีก่อน ประติมากรรมสูง 12 นิ้วครึ่งชิ้นนี้แสดงภาพคนตัวตรงที่มีหัวสิงโตอยู่บนร่างกายที่เป็นมนุษย์โดยพื้นฐาน และอาจเป็นผลงานศิลปะชิ้นแรกที่สร้างขึ้นเลยก็ว่าได้ เมื่อเปรียบเทียบกับภาพวาดในถ้ำที่รู้จักกันในชื่อ The Sorcerer ซึ่งเป็นภาพวาดในวัยรุ่นนั้นมียูนิคอร์นกลับไปเพียง 140 ศตวรรษ The Sorcerer ซึ่งถูกค้นพบใต้ชนบทของฝรั่งเศสนั้น เหมือนกับ Lion Man พี่ชายของเขา เป็น Therianthrope—

การผสมผสานระหว่างมนุษย์และสัตว์ร้าย ยีนบนขนมนุษย์ มีหางโค้งงอเล็กน้อยประดับอยู่บนบริเวณก้นที่ปกคลุมแล้วเป็นมนุษย์ แขนส่วนบนแนบชิดกับลำตัว ขณะที่ปลายแขนยื่นออกมาตรงๆ

ปลายเท้าของเขามีเขาสัตว์ หูสัตว์ที่เป็นพู่ และดวงตาของมนุษย์คู่หนึ่งที่กลมและมองผ่านโหล่ราวกับตกใจ เราอาจสงสัยว่า Lion Man และ The Sorcerer เป็นตัวแทนของเทพเจ้าครึ่งมนุษย์ครึ่งสัตว์หรือไม่ หรืออาจเป็นตัวแทนของหมอผีหรือผู้แปลงร่างที่เป็นทั้งมนุษย์และสัตว์ก็ได้ ภาพที่ชัดเจนขึ้นปรากฏให้เห็นในเทพเจ้าที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ที่รู้จักกันในอียิปต์ นั่นก็คือ Anubis เทพเจ้าที่มีหัวเป็นสุนัขจึงจอกซึ่งตัดสินว่าวิญญาณที่ตายไปแล้วนั้นคู่ควรที่จะเข้าสู่โลกหลังความตายหรือไม่ เทพเจ้าร่วมเทพของเขาได้แก่ Horus ที่มีหัวเป็นเหยี่ยว Sobek เทพเจ้าแห่งแม่น้ำจะเซ Bastet เทพธิดาแมว และเทพเจ้าอื่นๆ อีกมากมาย เทพนิยายกรีกก็เต็มไปด้วยพวกราชเทวดาเช่นพาดิโอนอร์ที่เป็นมนุษย์/ม้า และมีโนกอร์ที่มีหัวเป็นวัวเช่นกัน ในอินเดีย เทพเจ้าลิงหนุมานและเทพเจ้าพระพิฆเนศที่มีเศียรเป็นช้างผู้ใดที่ได้รับการเคารพนับถือ ในขณะที่สิ่งมีชีวิตในตำนานของจีนที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์ก็ได้แก่ ซุนหงอคง ราชาลิง (นักหลอกลวงชื่อดัง) และ

ชาวญี่ปุ่นมีสุนัขจิ้งจอกคิดสึเนะและสุนัขแรคคูนทากูทสึที่สามารถเปลี่ยนรูปร่างและมักจะปลอมตัวเป็นมนุษย์ ในวัฒนธรรมพื้นเมืองทั่วโลก เราสามารถพบตัวอย่างพิธีกรรมและพิธีการมากมายที่ทำให้เกียรติสัตว์บางชนิด ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ที่มีความสามารถเหนือธรรมชาติหรือสัตว์ที่สืบเชื้อสายมาจากพวกมัน ชาวอเมริกันพื้นเมืองสวมหน้ากากและเต้นรำควายเพื่อหวังว่าจะสำเร็จได้สำเร็จ และพวกเขา

สวมขนอินทรีและเต้นรำเพื่อเป็นเกียรติแก่สัตว์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีอาณาเขตเหนือเมฆ หมอผีของชนเผ่าบุตกาทางตะวันตกเฉียงเหนือของแปซิฟิกสวมชุดหนังหมีและหน้ากากหมีเพื่อ "ลักพาตัว" เด็กๆ ในพิธีที่มอบสิทธิพิเศษแก่ผู้ใหญ่ ชนเผ่าเมโสอเมริกาและแอฟริกันสร้างและสวมหน้ากากสัตว์และมนุษย์ผสมสัตว์ด้วยเหตุผลต่างๆ ตั้งแต่พิธีกรรมทางศาสนาไปจนถึง

การข่มขู่ศัตรูในช่วงสงคราม ถือเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสังคมสมัยใหม่ ซึ่งเราสูญเสียความผูกพันทางจิตวิญญาณที่บรรพบุรุษของเรามีกับโลกสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ไปบางส่วน ความสัมพันธ์ของเรากับโลกนั้นถูกถ่ายทอดและเปลี่ยนแปลงไป ทรงและคุณ้ำกั้นเรจากสัตว์ร้ายที่เราจึงมองในสวนสัตว์และเขตอนุรักษ์ธรรมชาติ ภาพยนตร์และสารคดีทางทีวีเปลี่ยนชีวิตของสัตว์ให้กลายเป็นเรื่องเล่าที่เราสามารถรับชมได้อย่างปลอดภัยจากความสะดักสะบวยในห้องนั่งเล่นและโรงภาพยนตร์ สัตว์ที่เราพึ่งพาเป็นอาหารถูกเลี้ยงและฆ่าในฟาร์มโรงงานที่อยู่ห่างไกล

จากสายตาที่อ่อนไหวของเรา สำหรับพวกเราหลายๆ คน ความเชื่อมโยงอันใกล้ชิดที่สุดระหว่างเรากับสัตว์ต่างๆ ปรากฏให้เห็นผ่านสัตว์เลี้ยงในบ้านของเรา สุนัข แมว และสัตว์ต่างๆ ที่เราเลือกที่จะอยู่ร่วมบ้านด้วยเป็นครั้งคราว แม้ว่าสัตว์จะมีบทบาทสำคัญในชีวิตของมนุษย์มาโดยตลอด แต่ธรรมชาติของบทบาทนั้นก็เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ในยุคก่อน สัตว์เป็นส่วนสำคัญในชีวิตทางจิตวิญญาณและวัฒนธรรมของมนุษย์ เป็นรากฐานของระบบความหมายของมนุษย์ ปัจจุบัน สัตว์ถูกทำให้กลายเป็นเพียงสินค้าหรือสัญลักษณ์ เช่น มัสคอตของทีบีเอฟ ไลโกของบริษั ไซเมนา 1 และที่สำคัญที่สุดในปัจจุบันก็คือตัวการ์ตูนที่เราเคยหัวเราะเยาะเมื่อตอนเด็กๆ ขณะกินซีเรียลในเช้าวันเสาร์ รากฐานของสัตว์การ์ตูนเหล่านี้มีมาตั้งแต่ก่อนยุคปัจจุบัน

แอนิเมชันและโทรทัศน์ อีเอสพี (หรือบรรดานักเขียนสมัยโบราณหลายท่านที่มีผลงานในปัจจุบัน)

ตั้งแต่ปี 2009 ถึงปี 2020 แฮมสเตอร์เคลื่อนไหวด้วย CGI ที่เหมือนจริงช่วยโปรโมต Kia

Soul ในโฆษณาทางทีวีชุดตลก ผู้บริหารของ Kia จำได้ว่าทีมโฆษณาสวมชุดหนูแฮมสเตอร์ทั้งตัวมาเพื่อเปิดตัวแคมเปญ ในปี 2007 เครื่องดื่มอัดลมของฝรั่งเศส Orangina เริ่มแคมเปญโฆษณาที่เน้นที่สัตว์ที่เคลื่อนไหวด้วย CGI และค่อนข้างน่าดึงดูด โฆษณาลายชิ้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ใหญ่และแม่กระต่ายเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

(ซึ่งได้รับเครดิตจากเขา) ทำให้สัตว์มีความฉลาดและการพูดของมนุษย์เป็นช่องทางในการบอกเล่าเรื่องราวทางศีลธรรมที่เผยให้เห็นจุดอ่อนและความล้มเหลวของมนุษย์ (เช่น สำนวน "อู้งานเปรี๊ยะ" มาจากนิทานเรื่องสุนัขจิ้งจอกที่ตัดสินใจว่าจุ่นที่หาไม่ได้นั้นเปรี๊ยะและไม่คุ้มกับความพยายามในการหามา) ตัวอย่างอื่นๆ สามารถพบได้ในวรรณกรรม เช่น The Canterbury Tales ซึ่งเป็นเนื้อหาหลักของหลักสูตรวรรณคดีอังกฤษในวิทยาลัยในศตวรรษที่ 14 และ "The Nun's Priest's Tale" ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับไก่ตัวผู้หลงตัวเองที่ถูกสุนัขจิ้งจอกเจ้าเล่ห์หลอก ซึ่งจะไม่แปลกเลยหากจะนำมาทำเป็นภาพยนตร์การ์ตูนของดิสนีย์ 2 เมื่อเวลาผ่านไป นางฟ้า

นิทานได้เปลี่ยนทางไปสู่หนังสือการ์ตูน "สัตว์ตลก" ที่นำเสนอโดยทั้งลูนีย์ทูนส์ชื่อดังและซูเปอร์สตาร์ของดิสนีย์ และที่โดดเด่นยิ่งกว่านั้นก็คือตัวละครที่ถูกกลืนไปนาน เช่น บาร์นีย์ รูสเตอร์ ฟ็อกซ์ ฟาแกน และดิซซี่ ด็อก ตัวละครเหล่านี้เล่นสนุกในเรื่องราวที่ไร้สาระและมีสีสัน ซึ่ง (หากคุณค้นหาพวกเขาทางออนไลน์) จะไม่แปลกอีกต่อไป ในปัจจุบัน ตัวละครเหล่านี้ได้รับความนิยมขึ้นชมจากแฟน ๆ จำนวนมากที่เติบโตขึ้นมาและยังคงเป็นแฟน ๆ ต่อไป รวมถึงเคน เฟลิตเซอร์ ศิลปินนิยายวิทยาศาสตร์ที่มีอิทธิพล และเป็นผู้มีส่วนสนับสนุนหลักในกลุ่มแฟนคลับเฟอริรีในช่วงแรก:

“พ่อแม่ของฉันชื่อ Little Golden Books และหนังสือประเภทนั้นให้ฉันอ่านก่อนที่ฉันจะเข้าเรียนอนุบาล นอกจากนี้ยังมีการ์ตูนสัตว์ตลกๆ เช่น Bugs Bunny และ Uncle Scrooge และการ์ตูนรอง เช่น Andy Panda เมื่อฉันอายุได้ห้าหรือหกขวบ พวกเขาให้ฉันสมัครรับการ์ตูนและเรื่องราวของ Walt Disney

ฉันเริ่มอ่านหนังสือก่อนขึ้นอนุบาล ฉันจำคำแรกในการ์ตูนของแอนดี้ แพนด้าได้ คือ 'BOOM' ซึ่งเป็นระเบิดขนาดใหญ่ที่โดดเด่นมากที่สุดที่เต็มไปด้วยกระดาน เมื่อความคิดนั้นผุดขึ้นในสมอง ฉันก็สามารถเรียนรู้การอ่านด้วยตัวอักษรได้อย่างรวดเร็ว” ริด วอลเลอร์ ซึ่งทำงานร่วมกับเฟลิตเซอร์และเล่นเป็นตัวละครในลักษณะเดียวกัน

บทบาทที่มีอิทธิพลในแฟนด้อมเฟอริรียุคแรกๆ มีเรื่องราวที่คล้ายกัน “พ่อแม่ของฉันอ่านการ์ตูนให้ฉันฟัง และชอบเรื่อง Treasure Island และ Tom Sawyer ไม่ว่าพวกเขาจะคิดว่าฉันสนใจเรื่องไหนก็ตาม พวกเขาอ่านการ์ตูนให้ฉันฟังอยู่เรื่อยๆ เพราะฉันตอบรับพวกเขา และดูเหมือนจะสนใจในปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องราวและงานศิลปะ ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่ดีของพวกเขา พวกเขาไม่เจตนาที่จะเสี่ยงดูตัวเองให้เป็นอัจฉริยะด้านความคิดสร้างสรรค์ พวกเขายังคงอ่านหนังสือเพื่อ...

ฉันมักจะอ่านหนังสือให้พวกเขาฟังและวาดการ์ตูนของตัวเอง トラบเก่าที่ฉันจำได้ ฉันอยากเป็นนักวาดการ์ตูนตอนที่ฉันโตขึ้น” เส้นทางของเคนและริดพบกันในแวดวงนิยายวิทยาศาสตร์ท้องถิ่นของเมืองมินนิอาโพลิส “ฉันจะเจอเขาอย่างน้อยเดือนละครั้งหรือมากกว่านั้น” เคนเล่า “เขาชอบไปเดินเล่นในออฟฟิตเมนต์ของคนอื่น เขาดูเหมือนผู้ชายธรรมดาคนหนึ่งในชีวิตจริง แต่พวกเราทั้งคู่ก็เหมือนกัน

2 สดุดีใช้เวลาหลายปีในการพยายามดัดแปลงเรื่องราวให้เป็นภาพยนตร์ก่อนที่จะเลิกทำ

โครงการ; แต่ในทางกลับกัน คอนเซ็ปต์อาร์ตสำหรับภาพยนตร์กลับกลายเป็นภาพประกอบหนังสือภาพสำหรับเด็กที่น่ารักเรื่อง Chanticleer and the Fox

มีบุคลิกแบบ 'ขยับคิ้ว' ซ่อนอยู่จนกระทั่งเราไว้วางใจคนอื่น “ฉันประทับใจมาก—เขาไม่โอ้อวดการ์ตูนที่แปลกหรือแปลกกว่าฉันเลย เขาดูมีความสามารถในการวาดรูปได้เป็นธรรมชาติมากกว่าฉัน เราเข้ากันได้ดีในแง่ของสิ่งที่พวกเราทำโดยทั่วไป

ความสนใจคือ และสิ่งหนึ่งที่เราค้นพบคือ เราทั้งคู่ชอบการ์ตูนสัตว์และสนุกกับการวาดรูป

พวกเขาด้วย” เคนและริดตระหนักว่าพวกเขาเป็นจิตวิญญาณเดียวกันที่ชื่นชอบผลงานของกันและกันและชื่นชอบการ์ตูนสัตว์ตลก ลูนีย์ทูนส์คลาสสิก การ์ตูนแอนิเมชั่นของ Fleischer และนักวาดการ์ตูนใต้ดินอย่าง Robert Crumb และ Vaughn Bod é “ไม่นาน” ริดเล่า “เคนและฉันก็มีส่วนสนับสนุนงานศิลปะตลกให้กับแฟนซีนิยายวิทยาศาสตร์ทั่วโลกเป็นประจำ” เคนและริดเริ่มวางแผนสิ่งพิมพ์ของตนเอง ซึ่งเน้นที่สัตว์ตลก ไม่ใช่แฟนซีน แต่เป็น APA—“สมาคมนักข่าวสมัครเล่น”—ที่เฉพาะผู้มีส่วนสนับสนุนเท่านั้นที่จะได้รับ

“เราอุทิศผลงานของเราให้กับการ์ตูนสัตว์ตลก” ริดอธิบาย “เพราะมันเป็นสายสัมพันธ์หลักระหว่างเรา เราทั้งคู่รู้สึกเศร้าที่สัตว์ตลกและการ์ตูนตลกโดยทั่วไปต้องตายลงอย่างน่าสยดสยองเพราะความ ‘จริงจัง’ ของการ์ตูนยุค 1970 เช่น Batman 'Dark Knight' ของแฟรงก์ มิลเลอร์ เราารู้สึกว่าพวกมันเป็นสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ เราไม่สนใจตลกและเวกมนตร์หรือแฟนตาซีอันมืดมน เราไม่สนใจ

ฝึกฝนทักษะของเราใน Monty Python's Flying Circus, Firesign Theater, 3 และการ์ตูนใต้ดิน—อารมณ์ขันแบบอนาธิปไตย”

“พวกเราค่อนข้างรู้สึกตัวว่าเราไม่ได้ยอดเยี่ยม” เคนเล่า “ยังมีผู้คนอีกมากที่สนใจในการสร้างและนำรูปแบบสัตว์ตลกๆ จากช่วงทศวรรษที่ 1930 และ 1940 มาใช้ซ้ำ ซึ่งพวกเขาทั้งคู่ก็รู้สึกโดดเดี่ยวเช่นเดียวกับพวกเรา”

Ken และ Reed ได้สร้างแผ่นพับหน้าและตัวอย่าง "ฉบับที่ 0" เพื่อโปรโมต APA ที่วางแผ่นไว้ พวกเขาแจกสำเนาในงานประชุมการ์ตูนท้องถิ่น ใช้รายชื่อติดต่อของ Ken ("ฉันเป็นแฟนตัวยงมาตั้งแต่ปี 1968 ตอนนั้น ฉันสะสมที่อยู่ได้แปดปีแล้ว") และติดต่อศิลปินในแฟนซีนและ APA ที่ทำสัตว์ตลก (รวมถึงศิลปินคนอื่นๆ ที่พวกเขาเดาว่าเป็นสัตว์ตลก)

(เป็นมิตร) “ถ้าพวกเขาทำเอเลี่ยนแนววิทยาศาสตร์แต่ทำแบบสัตว์ประหลาดตลกๆ พวกเขาจะเห็นใจนะ ลองส่งเรื่องไปให้พวกเขาดูสิว่าพวกเขาจะตอบรับหรือเปล่า”

3 Firesign Theater เป็นคณะนักแสดงตลกวัยรุ่นชาวแอลเอ 4 คน ที่สร้าง...

ซีรี่ย์เพลงแนวคอมเมดี้ LP ที่เหนือจริงและตลกสุดๆ ในสโตนีคริคริยุคปี 1940

หน้าปกของฉบับตัวอย่าง ซึ่งเป็นผลงานร่วมกันของทั้งคู่ ได้รับแรงบันดาลใจจากแผงสุดท้ายของนิตยสาร MAD ที่ล้อเลียนรายการ Today ในยุคนั้นในช่วงทศวรรษ 1950 4 หน้าปกของนิตยสารเป็นภาพซิมแปนซี แต่ซิมแปนซีของพวกเขาเป็นการล้อเลียนการล้อเลียนของนิตยสาร MAD ซิมแปนซีสวมชุดกึ่งนิยายจากเรื่อง Star Trek และเลียนแบบท่าซุ่มมือแบบวิลเคนของมิสเตอร์สปีดด้วยนิ้วที่แยกออกจากกัน นอกจากนี้ นิตยสาร MAD ยังใช้คำพูดเพียงคำเดียวของซิมแปนซีในนิตยสาร MAD คือ "Vootie" เป็นชื่อนิตยสาร Vootie โดยมีหัวเรื่องย่อว่า "นิตยสาร APA ของกลุ่มแฟนคลับสัตว์ตลก" ในขณะที่ซิมแปนซีสปีดเตือนผู้อ่านที่อาจสนใจว่า "ไม่อนุญาตให้มีมนุษย์!!" พวกเขาทำให้นิตยสารของตนมีขอบทางการเมืองที่เฉียบขาด โดยประกาศว่าเป็น "สื่ออย่างเป็นทางการของแนวร่วมปลดปล่อยสัตว์ตลก" ตามที่ Ken และ Reed หวังไว้ ฉบับที่ Zero ได้ดึงดูดศิลปินแฟนอาร์ตสัตว์ตลกจำนวนมาก Vootie จัดทำขึ้นโดยบรรณาธิการหลายคนตั้งแต่ปี 1976 ถึงปี 1983 และได้ผลิตออกมาทั้งหมด 37 ฉบับ 37 ฉบับนั้นถือเป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งที่จะพัฒนาไปเป็นฐานแฟนคลับของสัตว์มีขน ในที่สุด APA ฉบับใหม่ที่ใหญ่กว่าและดีกว่าก็ถือกำเนิดขึ้นจาก Vootie ฉบับนั้นได้นำคำที่ไร้สาระซึ่งพูดโดยซิมแปนซีในหนังสือการ์ตูนมาใช้เป็นชื่อของมัน APA ฉบับใหม่ก็ได้ตั้งชื่อมันว่า Rowrbrazzle ตามคำหยาบคายเกี่ยวกับ Albert Alligator ไดโนเสาร์กินชีการ์ตูนในหนังสือการ์ตูนเรื่อง Pogo มักจะตะโกนออกมา ศิลปินสมัครเล่น นักเขียน และผู้ที่ชื่นชอบต่างมาสร้างเครือข่ายกันอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนผ่านสิ่งพิมพ์นี้

Rowrbrazzle ซึ่งเริ่มต้นจากสิ่งพิมพ์ที่เน้นเรื่องสัตว์ตลกๆ ค่อยๆ พัฒนาเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีธีมเกี่ยวกับเฟอร์รี่ และดึงดูดอดีตผู้สนับสนุน Vootie แฟนๆ แอนโธรีชื่อดัง และเนื่องจากตั้งอยู่ในลอสแอนเจลิส ผู้เชี่ยวชาญด้านแอนิเมชัน เช่น Jerry Beck (สมาชิกผู้ก่อตั้งคณะที่ปรึกษา Cartoon Network) และ Chris Sanders (ผู้กำกับ Lilo and Stitch) ถึงแม้ว่าการจัดทำน่าจะจำกัดเฉพาะผู้สนับสนุนเช่นเดียวกับ Vootie แต่ในไม่ช้าสิ่งพิมพ์นี้ก็ได้รับสถานะในตำนานในกลุ่มแฟนๆ เฟอร์รี่ พุดต่างๆ ก็คือ ถ้าคุณอยู่ใน 'brazzle คุณก็สร้างมันขึ้นมาได้ คุณคือเทพแห่งศิลปะ 5 ถ้าคุณไม่ใช่ คุณก็คือเทพแห่งศิลปะ

ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2496 ถึง พ.ศ. 2500 ซิมแปนซีชื่อ เจ. เฟรด มักส์ ปรากฏตัวในกล่องของรายการ Today

มาสกอต ดูเหมือนว่าจะไม่มีความรักที่สูงส่งเสียไประหว่างเจ้าภาพ เดฟ การ์โรวีย์ กับซิมแปนซี การล้อเลียนเรื่อง Mad จบลงด้วยการที่ “เจ. เฟรด กลั๊กส์” แย่งชิงตำแหน่งเจ้าภาพรายการ “เดฟ การ์โรวีย์เวย์” และอ้างว่าฝ่ามือหงายขึ้นเพื่อบอกว่า “สันติภาพ” 5 รายชื่อศิลปินที่รออยู่ (รวมทั้งฉันด้วย) ที่กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วม Rowrbrazzle เร็วๆ นี้

สะสมไว้ ในที่สุดฉันก็ได้รับการยอมรับในปี 1990 เมื่อสมาชิกเพิ่มขึ้นจากห้าสิบเป็นหกสิบคน ฉันไม่เคยคิดว่าตัวเองเป็น "เทพแห่งศิลปะ" แต่เป็นเพียงนักวาดการ์ตูนธรรมดาๆ คนหนึ่งที่โชคดีพอที่จะได้เห็นผลงานของตัวเองพิมพ์พร้อมกับผลงานของศิลปินที่มีความสามารถมากกว่ามาก

ต้องการเห็นผลงานที่เป็นอยู่ ในความเป็นจริง สมาชิกที่เต็มใจให้คนอื่นถ่ายเอกสารหน้าสำเนาของตนเองได้ทันใดนั้นก็มีเพื่อนมากมาย หาก Vootie และ Rowrbrazzle ผู้สืบทอดตำแหน่งวางรากฐาน

สำหรับแฟนด้อมเฟอร์รี่ การก่อสร้างขึ้นแรกเริ่มขึ้นที่งาน World Science Fiction Convention เมื่อปี 1980

ในบอสตัน เมื่อแฟน ๆ สัตว์ตลกพบภาพวาดของตัวละครนิยายวิทยาศาสตร์ชื่อเออร์มา เฟลนาในงานแสดงศิลปะของงานประชุม แม้ว่า

แฟน ๆ อาจเคยเห็นสภาพแวดล้อมที่มีเทคโนโลยีสูงและฮาร์ดแวร์หนัก ๆ ในอะนิเมที่มีธีมเกี่ยวกับอวกาศมาก่อน แต่สิ่งที่พวกเขาอาจไม่เคยเห็น

คือสภาพแวดล้อมประเภทนี้ที่มีแมวที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์อาศัยอยู่ ผู้สนับสนุน Vootie และแฟน ๆ ของการ์ตูนต่าง ๆ ในงานประชุมต่างหลงใหล

ในภาพวาดนี้และผู้สร้างอย่างสตีฟ กัลลาซี ในไม่ช้าพวกเขาก็พบว่าผลงานชิ้นนี้ไม่ใช่

ครั้งเดียว: สตีฟซื้อภาพวาดอีกหลายภาพและกระเป๋าสตางค์เต็มไปด้วยภาพร่างและบันทึกสำหรับมหากาพย์อวกาศลึกที่มีตัวละครเป็นมนุษย์ ซึ่งเขาขีดเขียนเล่นๆ มาหลายปีแล้ว “ด้วยเหตุผลบางอย่าง” ต่อมา สตีฟเขียนเป็นบุคคลที่สามว่า “การที่เขาอยู่ท่ามกลางพวกเขาในฐานะคนที่ไม่มีใครรู้จักพร้อมสิ่งของทั้งหมดในมือนั้นช่างเป็นอะไรที่น่าตื่นตาตื่นใจ” สตีฟเชิญฝูงชนไปที่ห้องพักในโรงแรมของเขาเพื่อดูงานศิลปะที่เขานำมาและพูดคุยเกี่ยวกับความสนใจร่วมกันของพวกเขาในทุกสิ่งที่เกี่ยวกับมนุษย์ นั่นเป็นการพบกันครั้งแรกของกลุ่มที่ต่อมากลายเป็นที่รู้จักในชื่อ “กลุ่มกัลลัคซี” ตลอดหลายปีต่อมา เมื่อใดก็ตามที่งานประชุมนำพวกเขามารวมกัน กลุ่มกัลลัคซีก็จะก่อตั้งขึ้นโดยธรรมชาติ ผู้เข้าร่วมงานเกือบทั้งหมดเป็นศิลปินที่นำเสนอผลงานศิลปะของตัวเอง ซึ่งเต็มไปด้วยผลงานสัตว์ที่พวกเขาสร้างขึ้นเอง พวกเขาจะพูดคุยเกี่ยวกับเออร์มา แลกเปลี่ยนภาพสเก็ตช์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์และตัวละครการ์ตูนที่พวกเขาชื่นชอบ พวกเขาจะหารือเกี่ยวกับแนวคิดของตนเองสำหรับมหากาพย์เกี่ยวกับมนุษย์ในช่วงดิกลงกระทั้งสตีฟต้องโยนมันออกไปเพื่อพักผ่อนก่อนที่งานประชุมจะกลับมาจัดอีกครั้งในตอนเช้า

เมื่อ Rowrbrazzle เปิดตัวในปี 1984 ศิลปินที่มาร่วมตัวกันรอบๆ สตีฟ—และสตีฟเอง—ก็กลายเป็นแหล่งรวมพรสวรรค์ของ APA ใหม่ทันที ด้วย Rowrbrazzle พวกเขาจึงไม่ต้องรอนถึงงานประชุมครั้งต่อไปจึงจะโต้ตอบกันได้ พวกเขาสามารถแบ่งปันความคิดและความเห็นกับทุกคนพร้อมกันได้ทุกสามเดือนผ่าน APA ในปีเดียวกันนั้น สตีฟได้แบ่งปันเออร์มากับคนทั่วโลกผ่านการดูรวมเรื่อง Albedo Anthropomorphics ที่เพิ่งตีพิมพ์ใหม่ของเขา เช่นเดียวกับ Rowrbrazzle แฟนๆ ของเออร์มาไม่จำเป็นต้องรอนถึงงานประชุมครั้งต่อไปเพื่อติดตามการผจญภัยของเธอ ด้วย Rowrbrazzle กลุ่ม Gallacci จะค่อยๆ สิ้นสุดลง แม้ว่าพลังสร้างสรรค์และแรงผลักดันที่พวกเขาเริ่มต้นไว้จะยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ก็ตาม

ไปไกลจาก Trask Avenue ในเมือง Garden Grove รัฐแคลิฟอร์เนีย มีบ้านไร่หลังใหญ่ที่ถูกทำลายกับบ้านไร่หลังใหญ่หลังอื่นๆ ที่เรียงรายอยู่ริมถนน อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างอยู่ประการหนึ่งคือ มีต้นไม้ขนาดใหญ่สูงอย่างน้อย 10 ฟุต ตั้งอยู่ตรงกลางสนามหญ้าหน้าบ้าน ป้ายที่ติดอยู่เป็นรูปสัตว์คล้ายอิเห็นกำลังเดินท่ากบมีซีแกน เจ. ฟรีก สวมหมวกทรงสูงและไม่ทำลายแหลม มีหมวดงอกออกมาจากหัว 2 อัน ด้านบนและด้านล่างมีคำว่า “PRANCING SKILTAIRE” อยู่

“Skiltaires เป็นสายพันธุ์ต่างดาวที่ฉันสร้างขึ้น โดยอ้างอิงจากสัตว์จำพวกวิเลและสัตว์จำพวกมัสเทลิดอื่นๆ บนโลก พวกมันเป็นสัตว์ขาสองขา มี 'แบดเตอร์' ที่สร้างไฟฟ้าได้ตามธรรมชาติ มีระบบตรวจจับระยะไฟฟ้าสถิตย์ และมีระบบรับรู้ทางไกล ฉันสร้างพวกมันขึ้นในปี 1969 ตอนที่ฉันอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะฉันเบื่อเอเลี่ยนในนิยายวิทยาศาสตร์ที่ต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และฉันก็บังเอิญชอบสัตว์จำพวกวิเลมาก” วิทยากรคือ Mark Merlino ซึ่งเป็นเจ้าของบ้านที่รู้จักกันในชื่อ The Prancing Skiltaire ร่วมกับ Rod O'Riley หุ่นส่วนของเขา ซึ่งเป็นบ้านของพวกเขามานานกว่าสามสิบปี สักวันหนึ่งอาจมีเครื่องหมายประวัติศาสตร์ติดอยู่กับตอไม้ด้วย แผ่นโลหะทองเหลืองแกะสลักระบุว่า “บ้านของ Mark Merlino และ Rod O'Riley ผู้สร้าง Furry Fandom” นี่อาจเป็นการพูดเกินจริงเล็กน้อยเท่านั้น Furry มีต้นกำเนิดมาจาก

การผสมผสานระหว่างการดูสัตว์ อนิเมะ และนิยายวิทยาศาสตร์ และนั่นก็คือ มาร์กและริออตที่เป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง และเป็นผู้ตั้งชื่อผลลัพธ์ในที่สุด “ผมอยู่ชั้นมัธยมปลายตอนที่ผมได้พบกับมาร์ก” ริออต โอโรสียเล่า “ชมรมนิยายวิทยาศาสตร์ของเราไปทัศนศึกษาที่งานประชุมนิยายวิทยาศาสตร์ ฉันคิดว่างานประชุมนี้มีแต่เรื่องของเครื่องแต่งกาย นี่เป็นงานแรกที่ฉันไปที่มีงานแสดงศิลปะ ฉันเป็นแฟนตัวยงของสัตว์จำพวกวิเลอยู่แล้วเมื่อเห็นภาพศิลปะของมาร์กในการแสดง เมื่อพบเขา ฉันถามเขาว่าทำไมมากของเขถึงมีหมวด เขาเริ่มอธิบายให้ฉันฟัง และเมื่อเขาบอกว่าเขาดูแลห้อยวิดีโอในงานประชุม ฉันก็ถามเขาว่าเขามีตอนของ Kimba 6 หรือไม่”

มาร์กมีตอนของคิมบ้าอยู่ในมือจริงๆ ริออตจึงถามว่าเรื่องเดียวกันนี้ใช้ได้กับ The Amazing 3 หรือไม่ ซึ่งเป็นซีรีส์ที่ไม่ค่อยมีใครรู้จักมากนักเมื่อเทียบกับซีรีส์เกี่ยวกับลูกสิงโตขาวที่ออกฉายทั่วไป “ฉันคิดว่ามีอยู่บ้าง” มาร์กตอบ

มันคือจุดเริ่มต้นของมิตรภาพอันงดงาม ดังที่กล่าวกันว่า นำไปสู่ความร่วมมือที่ดีงามยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เมื่อ Mark และ Rob กลายเป็นคู่รักที่ทรงอิทธิพลอันดับหนึ่งของ Furry

6 Kimba the White Lion เป็นซีรีส์อะนิเมะที่สร้างจากมังงะในช่วงปี 1950 และ

ซึ่งบางคนเสนอแนะว่าเป็นแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจให้กับเรื่อง The Lion King ของ Disney เนื่องจากทั้งสองเรื่องมีความคล้ายคลึงกัน

มาร์กจัดฉายการ์ตูนจากคอลเลกชันอันมากมายของเขาทุกเดือนที่คลับเฮาส์ของ Los Angeles Science Fiction Society เฟร็ด แพตเทน บรรณาธิการของ Rowrbrazzle นักวิจารณ์หนังสือและภาพยนตร์อนิเมะเกี่ยวกับสัตว์ขนฟู บรรณาธิการของหนังสือรวมเรื่องสั้นเกี่ยวกับสัตว์ขนฟู และนักประวัติศาสตร์การ์ตูนเป็นผู้เข้าร่วมงานประจำ การชื่นชมและการมีส่วนร่วมของแพตตันในทุกสิ่งที่เป็นแฟนคลับย้อนกลับไปหลายสิบปี เมื่อเขาคอสเพลย์เป็นแฟลชแห่งยุคทองที่งาน Worldcon ในปี 1962 (เครื่องแต่งกายของเขาสมบูรณ์แบบมาก แม้กระทั่งปีกที่ประดับรองเท้านูตของเจย์ การ์ริกและหมวกสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง) เฟร็ดบรรยายตัวเองว่าเป็น "แฟนตัวยงของสัตว์ตลกตัวยง" ที่เรียนรู้ที่จะอ่านหนังสือตั้งแต่อาศัยอยู่สี่ขวบจากการ์ตูนในหนังสือพิมพ์และวอลต์

Disney's Comics and Stories เฟร็ด มาร์ก และคนอื่นๆ ได้จัดฉายภาพยนตร์ในรูปแบบแฟนคลับของการ์ตูนแอนิเมชัน ในวันเสาร์ที่ 21 พฤษภาคม 1977 สัปดาห์ก่อนการฉายรอบปฐมทัศน์ของภาพยนตร์ Star Wars ฉบับดั้งเดิม ได้มีการจัดประชุมอย่างเป็นทางการครั้งแรกขององค์กรการ์ตูน/แฟนตาซี หรือ C/FO โดยมีโปรแกรมที่ประกอบด้วยคิมบะและตอนทีวีเกี่ยวกับหุ่นยนต์ยักษ์เท่านั้น ซึ่งเป็นรายการพิเศษอีกรายการหนึ่งของอนิเมะ การฉาย C/FO ยังดึงดูดแฟนพันธุ์แท้ของสัตว์ตลกๆ อีกด้วย โดยมาชมซีรีส์อนิเมะที่มีตัวละครที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ เช่น คิมบะ บอนนี่ บันนี่ จาก The Amazing 3 และจอห์นนี่ วูดชัค จาก Fables of the Green Forest

ผู้เข้าร่วมงานหลายคนไม่เคยพบกันมาก่อน การฉายภาพยนตร์ของ C/FO ถือเป็นโอกาสแรกของพวกเขาในการสร้างเครือข่ายกับแฟน ๆ อนิเมะคนอื่น ๆ ที่ชื่นชอบตัวละครมนุษย์เช่นกัน ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ถูกกำหนดให้เป็นสมาชิกกลุ่มแรก ๆ ของแฟน ๆ เพอร์รี่ ในงาน "Westercon" เมื่อปี 1985 มาร์กและร็อด โอโรลีย์ หุ่นส่วนของเขาดัดสินใจว่าถึงเวลาแล้วที่จะจัดงานปาร์ตี้สัตว์ตลก ๆ ในห้อง พวกเขาต้องการชื่องานและสิ่งที่จะติดบนแผ่นพับประชาสัมพันธ์งาน ไม่นานพวกเขาก็ตัดสินใจว่างานนี้จะจัดแบบ "Prancing"

งานปาร์ตี้ "Skiltaire" เพื่อเป็นเกียรติแก่บ้านของ Mark และ Rod ที่ Garden Grove งานนี้เป็นงานเล็กๆ ที่มีผู้เข้าร่วมไม่มากนัก โดย Mark จะฉายวิดีโอจากคอลเลกชันการ์ตูนจำนวนมากของเขา รวมถึง Animalympics ซึ่งเป็นการ์ตูนสัตว์ตลกที่แฟน ๆ ชื่นชอบ มีหน้าใหม่เข้าร่วมกับลูกค้าประจำ ซึ่งเป็นคนที่เคยวาดหรือจินตนาการถึงตัวละครมนุษย์ของตัวเอง แต่ไม่เคยมีกลุ่มคนที่จะออกไปเที่ยวด้วยมาก่อน พวกเขาอ่านสมุดสเก็ตช์ของกันและกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ระหว่างที่มองดูตอนต่างๆ ของ Looney Tunes ที่กำลังฉายอยู่เป็นระยะๆ จากความสำเร็จของงาน Mark และ Rod ได้จัดงานปาร์ตี้เกี่ยวกับสัตว์ตลกในงานประชุมอื่นๆ ในเดือนต่อมา พวกเขาถึงจุดแฟน ๆ ได้มากขึ้น ซึ่งแทบไม่มีใครคาดคิดว่าจะพบคนอื่นๆ ที่สนใจสัตว์มนุษย์เหมือนกัน

เมื่อถึงเวลาจัดงาน Westercon ครั้งต่อไป Mark และ Rod ตัดสินใจเรียกงานปาร์ตี้ด้วยชื่ออื่น พวกเขาตัดสินใจว่างานปาร์ตี้ในปี 1986 จะถูกเรียกอย่างเป็นทางการว่า "งานปาร์ตี้ Furry"

พวกเขาตัดสินใจใช้คำว่า "furry" แทน "funny animals" ด้วยเหตุผลหลายประการ เหตุผลที่ชัดเจนที่สุดคือการ์ตูนไม่ใช่ทั้งหมดที่ "ตลก" โดยกรณีของ Erma Felnar เป็นตัวอย่างที่โดดเด่น คำคุณศัพท์อื่นๆ แพร่หลายไปทั่ว รวมทั้ง "fluffy" และ "fuzzy" เป็นต้น Mark ยกเครดิตให้กับอดีตผู้อาศัยใน Skiltaire และประกาศตัวเองว่าไม่ใช่ furry ที่รู้จักกันในชื่อ "Dr. Pepper" (ไม่มีความเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มอัดลม) สำหรับคำคุณศัพท์ furry 7 Mark และเพื่อนๆ ฟูแฟนพับที่มีตัวละครมนุษย์ที่วาดอย่างน่ารักเพื่อโปรโมตงานปาร์ตี้ furry ในงาน Westercon และงานประชุมที่ตามมา แฟนๆ ที่เข้าร่วมเริ่มเรียกตัวเองและตัวละครมนุษย์ของพวกเขาว่า "furry" และความสนใจร่วมกันของพวกเขาถูกเรียกว่า "furry fandom" ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา คำคุณศัพท์ก็ถูกยึดติดอยู่กับคำมานี้อย่างถาวร ดังที่ Rod O'Riley พูดไว้หลายปีต่อมาว่า "เราไม่ได้เริ่มก่อตั้ง furry fandom เราแค่แนะนำมันให้กับตัวเอง" งานปาร์ตี้ Furry ครั้งแรกประสบความสำเร็จ และประเพณีก็ถือกำเนิดขึ้น: งานปาร์ตี้ Furry (และในปพลิเคชันประกอบที่โปรโมตงานปาร์ตี้เหล่านี้) กลายเป็นประเพณีกระแสหลักในงานวิทยาศาสตร์

งานประชุมนิยาย ได้รับกำลังใจจากผู้เข้าร่วมงานสังสรรค์ในห้องที่มีแต่สัตว์เหล่านี้มากขึ้น มาร์ก ร็อด และ

คนอื่นๆ อีกไม่กี่คนจัดงานคอนเวนชันเฉพาะเพอร์รี่ที่มีชื่อว่า "ConFurence" ซึ่งจะจัดขึ้นในเดือนมกราคม พ.ศ. 2532 ที่คอสตานิซา รัฐแคลิฟอร์เนีย ไม่ไกลจากสเกิลแอตต์ โดยมีชื่ออย่างเป็นทางการว่า "ConFurence Zero" ซึ่งไม่ใช่งานคอนเวนชันที่จัดขึ้นเฉพาะเพอร์รี่เท่านั้น

การประชุมจริงนั้นเป็นเพียงการทดลองงานประชุมจริงที่พวกเขาหวังว่าจะจัดขึ้นในอีกหนึ่งปีต่อมา มีสัตว์ขนฟู 65 ตัวจากทั่วอเมริกาเหนือ (และหนึ่งตัวจากออสเตรเลีย) มาร่วมงานส่วนใหญ่เพื่อพักผ่อน

รอบๆ ล็อบบี้ของ Costa Mesa Holiday Inn หนังสือโปรแกรม (จริงๆ แล้วเป็นแผ่นพับมากกว่า) มีคำกล่าวของ Mark (“บางคนวิจารณ์ Furry ว่าเป็น ‘สิ่งที่ต้องการ’ หรือเป็นหน้ากากที่เราสวมเพื่อซ่อนตัว ประสบการณ์ของฉันทำให้ฉันเชื่อว่าเป็นตรงกันข้าม Furry ของคุณคือใบหน้าที่คุณอยู่ภายใต้หน้ากากที่สวมในชีวิตประจำวัน”) และจาก Rod (“ปรากฏว่าพวกเราไม่ใช่กลุ่มแฟนคลับใหม่

พวกเราเป็นกลุ่มแฟน ๆ ที่เก่าแก่และพื้นฐานมาก ซึ่งได้รอโอกาสที่จะตะโกนชื่อของตัวเองในที่สาธารณะอย่างภาคภูมิใจ”)

คนอื่นๆ ก็มีส่วนสนับสนุนหลากหลาย

7. สุนัขพันธุ์ออสเตรเลียและอเมริกันซึ่งเป็นเพื่อนกันต่างบอกฉันว่า

คนอื่นๆ ใช้คำว่า “furry” เป็นครั้งแรกในแฟนซีนปี 1983 สามสิบปีต่อมา ดูเหมือนว่าใครเป็นคนพูดคำนี้ก่อนจะไม่สำคัญอีกต่อไป บางทีดร.เปปเปอร์อาจอ่านแฟนซีนฉบับนั้นโดยเฉพาะเมื่อคิดคำคุณศัพท์นี้ขึ้นมา หรือบางทีอาจเป็นเพียงกรณีที่เกิดใจของคนรักเฟอร์รี่คิดเหมือนกัน

มีทีมงานศิลปินของเหล่าเฟอร์รี่ไปจนถึงแฟนพับและยังมีบทช่วยสอนวิธี “สร้างหางของคุณเอง” อีกด้วย สำหรับเหล่าเฟอร์รี่ทั้ง 65 คนแล้ว แรงดึงดูดนั้นช่างน่าดึงดูดเหลือเกิน อะไรจะดีไปกว่างานปาร์ตี้ของเหล่าเฟอร์รี่ที่กินเวลาตลอดทั้งสัปดาห์อีก?

พวกเขาได้รับคำตอบในหนึ่งปีต่อมาเมื่อในปี 1990 ConFurence “อย่างเป็นทางการ” ครั้งแรกดึงดูดสัตว์มีขนได้ 130 ตัว ในแต่ละปี จำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามข่าวที่แพร่กระจายออกไป: 250 ตัวสำหรับ ConFurence 2 ในปี 1991 มากกว่า 400 ตัวสำหรับ ConFurence 3 เมื่อถึง ConFurence 9 ในปี 1998 ผู้เข้าร่วมงานสูงสุดที่ 1,250 ตัว ซึ่งเพิ่มขึ้นกว่า 1,800% ในเวลาหนึ่งทศวรรษ ฐานแฟนคลับของสัตว์มีขนได้มาถึงแล้ว และมันจะไม่หายไปไหน

คนส่วนใหญ่—รวมถึงพวกเฟอร์รี่ส่วนใหญ่—ไม่รู้ถึงแม้มันปัจจุบันผู้คนจะให้ความสนใจกับชุดเฟอร์รี่ในฐานะสัญลักษณ์และเอกลักษณ์ที่โดดเด่นที่สุดของแฟนด้อมเฟอร์รี่ แต่ปัจจุบันเฟอร์รี่ได้เริ่มต้นขึ้นโดยนักวาดการ์ตูนและแฟน ๆ ของสัตว์ตลก อนิเมชั่น และอนิเมะ ต่อมาเมื่อแฟนด้อมนี้ได้รับการยอมรับแล้ว Fursuits ก็เข้ามามีบทบาทมากขึ้น 8 อันที่จริงแล้ว มันเป็นเรื่องน่าประหลาดใจสำหรับนักวาดการ์ตูนเล็กน้อยเมื่อนักวาดการ์ตูนเริ่มปรากฏตัวในงานประชุมมากขึ้น โดยบางคนมองว่าพวกเขาเป็นผู้บุกรุกที่เข้ามารุกรานแฟนด้อมที่เน้นงานศิลปะของ “เรา” เมื่อมองย้อนกลับไปแล้ว ก็ไม่น่าแปลกใจเลยที่ชุดเฟอร์รี่กลายมาเป็นรูปแบบที่นิยมในการแสดงออกถึงตัวตนของมนุษย์ เพราะการประกวดเครื่องแต่งกายและงานเต้นรำสวมหน้ากากเป็นส่วนหนึ่งของนิยายวิทยาศาสตร์ การ์ตูน และ

งานประชุมอนิเมะตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง และกับข้ออย่างเด่นชัดกับ LARP (การแสดงบทบาทสด)

และชุมชนงานแสดงศิลปะยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา หากพบว่าไม่มีแฟนตัวละครที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์เลยแม้แต่อย่างหนึ่งที่สนใจแสดงออกถึงตัวเองในงาน

ในทางเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ลูกตุ้มอาจแกว่งไปไกลเกินไปในทิศทางตรงกันข้าม โดยหลายคน (รวมถึงคนชนปุยนุ้ย) เชื่อว่าต้องมีและสวมชุดชนปุญจึงจะได้รับการพิจารณา

Furry แน่่อนว่าตอนนี้ชุด Furry ได้รับความนิยมและมีอยู่มากมายในชุมชน Furry แม้ว่าจะไม่ค่อยมีราคาถูกลง (อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ในบทที่ 8)

ในช่วงแรกๆ ของ Furry มีผู้สร้างชุด Fursuit เพียงไม่กี่คนที่สามารถสร้างชุด Fursuit ให้กับผู้ที่สนใจได้ ปัจจุบัน มีผู้สร้างหลายร้อยรายที่เสนอตัวเลือกในการปรับแต่งทุกรูปแบบ สิ่งที่ดีที่สุดของ

8 อาจมีคนเถียงกันว่าชุดเฟอร์รี่นั้นมีมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ถึงแม้ว่าพวกเขาจะ...

ไม่ใช่จุดสนใจ มีช่างสวมชุดขนสัตว์เพียงคนเดียวในงาน ConFurence Zero ซึ่งเป็นมาสคอตมืออาชีพของดิสเนย์แลนด์ที่ปรากฏตัวไม่ใช่ในฐานะหนึ่งในผลงานสร้างสรรค์ของวอลต์ แต่เป็น “แบมน้อยด” กวางจวากาสุดเชือกซี่ที่ซ่อนใส่รองเท้าบูทหนังยาวถึงเข่า!

ผู้ผลิตเหล่านี้มีรายชื่อที่ยาวนานกว่าหนึ่งปี โดยบางรายจัดการประมูลเพื่อชิงพื้นที่ใน

รายชื่อรอ สำหรับผู้ที่ไม่มีเงินซื้อชุดสูง หรือผู้ที่ต้องการทำเองมากกว่า

มีบทช่วยสอน แหล่งข้อมูลออนไลน์ เกมเพลต และเครื่องมือมากมายให้เลือกใช้ ทำให้ง่ายกว่าที่เคย

ผู้สร้างมือใหม่ฝึกฝนทักษะของตนเองผ่านการฝึกฝนและการแบ่งปันความรู้ในชุมชน ในความเป็นจริง ผู้สร้างมืออาชีพหลายคนเริ่มต้นจากการสร้างชุดของตนเอง และมีความสามารถเพียงพอที่จะรับลูกค้าเอง

Midwest FurFest และ Anthrocon ซึ่งเป็นงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่สองงานที่ใหญ่ที่สุดของอเมริกา ทั้งสองงานเติบโตมาจาก (หรือเติบโตจนล้น) งานประชุมนิยายวิทยาศาสตร์กระแสหลักที่เดิมทีเป็นเจ้าภาพจัดงาน "furry track" ซึ่งเป็นโปรแกรมเกี่ยวกับมนุษย์ต่างดาว Anthrocon ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี 1997 ในชื่อ "Albany Anthrocon" ค่อยๆ ดึงผู้เข้าร่วมงาน furry ออกจากงาน Philcon เนื่องจากงานเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับเฟอร์รี่โดยเฉพาะ ในทำนองเดียวกัน Midwest FurFest เริ่มต้นจากการเป็นงาน furry track ที่งานประชุม Duckon ในชิคาโก 9 เราสามารถพบตัวอย่างที่ชัดเจนของการตอบสนองที่หลากหลายของประชาชนทั่วไปต่องานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่ได้โดยดูจากงานประชุมทั้งสองงานนี้

Midwest FurFest (หรือเรียกสั้นๆ ว่า MFF) มีผู้เข้าร่วมงานมากกว่า Anthrocon (เนื่องจากอยู่ใกล้กับสนามบิน O'Hare ของชิคาโก ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางสำหรับเที่ยวบินตรงจากประเทศต่างๆ ทั่วโลก) อย่างไรก็ตาม การปรากฏตัวของ MFF ในเขตมหานครใกล้เคียงยังคงไม่เป็นที่รู้จักมากนัก ในทางตรงกันข้าม Anthrocon จัดขึ้นที่ใจกลางเมืองฟิตต์สเบิร์ก ณ ศูนย์การประชุมกลางเมืองทุกวัน ตั้งแต่ปี 2006 เป็นต้นมา และได้รับการต้อนรับจากเมืองนี้ในแบบที่เมืองอื่นใดในโลกไม่เคยต้อนรับเฟอร์รี่ ป้ายที่เฉลิมฉลอง Anthrocon ห้อยลงมาจากเสาไฟของเมือง ในขณะที่สื่อท้องถิ่นก็รายงานข่าวเกี่ยวกับงานประชุมเฟอร์รี่อย่างคึกคัก ผู้ปกครองพาลูกๆ เข้าเมืองเพื่อถ่ายรูปกับผู้สวมชุดเฟอร์รี่ ขณะที่ขบวนพาเหรดชุดเฟอร์รี่ของงานประชุมซึ่งก่อนหน้านี้จะวนรอบศูนย์ประชุมเท่านั้น ตอนนี้ได้เคลื่อนตัวออกไปนอกอาคารเพื่อสร้างความบันเทิงให้กับชาวเมืองฟิตต์สเบิร์กกว่าพันคนที่รอคอยเป็นชั่วโมงเพื่อเฟลิดเฟลินไปกับภาพอันน่ามหัศจรรย์ของขบวนสัตว์แฟนตาซีที่เดินขบวนผ่านไปมาอย่างไม่สิ้นสุด ในปี 2022 Anthrocon และเมืองได้เพิ่มงานปาร์ตี้เฟอร์รี่เข้าไปในงานเฉลิมฉลอง ทำให้ผู้คนมีโอกาสมพบปะกับผู้สวมชุดเฟอร์รี่บนถนนหน้าศูนย์ประชุม

9 แม้ว่าจะมีชื่อว่า Duckon แต่ก็ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเป็ด มนุษย์หรือสัตว์อื่นใด

มีฉะนั้น.

เราเริ่มบทนี้ด้วยการชี้ให้เห็นว่าความสนใจในสัตว์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของสภาพมนุษย์มาช้านานตราบเท่ากับบันทึกทางประวัติศาสตร์ยังคงมีอยู่ เมื่อเวลาผ่านไป มนุษย์ดูเหมือนจะค่อยๆ ห่างเหินจากโลกธรรมชาติ และดูเหมือนจะสูญเสียความเชื่อมโยงนั้นกับสัตว์ไปบ้าง อย่างไรก็ตาม Furry อาจเป็นตัวแทนของกระแสที่ตรงข้ามกับกระแสที่กว้างกว่านี้ ซึ่งเริ่มต้นในสหรัฐอเมริกาในช่วงทศวรรษ 1970 และ 1980 และแพร่กระจายจนกลายเป็นปรากฏการณ์ระดับโลก ปัจจุบันงานประชุมเกี่ยวกับ Furry จัดขึ้นทั่วโลก รวมถึงในเม็กซิโก แคนาดา อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี อังการี เบลเยียม ออสเตรเลีย รัสเซีย เบนเนอร์แลนด์ บราซิล อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น จีน และเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นเพียงบางประเทศเท่านั้น ความดึงดูดทั่วโลกของงานประชุมนี้อาจหมายถึงการกลับมา หรืออย่างน้อยก็ความรู้สึกคุ้นเคยที่ยังคงอยู่ของความสนใจดั้งเดิมในการทำความเข้าใจตัวเองและโลกที่เราอาศัยอยู่ โดยทำให้ช่องว่างระหว่างมนุษย์กับผู้ที่เราอาศัยอยู่บนโลกใบนี้เลือนลางลง

บทที่ 3.
Furtuity: เรื่องราวของ Furscience 1
แคโรลีน เกอร์บาซี, คอร์ทนีย์ “นูก้า” แพลนท์
ชาร์ลอน โรเบิร์ตส์, สตีเฟน เรย์เช่น, เอลิซาเบธ ไฟฟ์

อัลเบิร์ต แบนดูราเป็นนักจิตวิทยาที่มีอิทธิพลมากที่สุดคนหนึ่งในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20 ในงานของเขา เขากล่าวถึงบทบาทของความบังเอิญและการพบเจอโดยบังเอิญในชีวิต โดยระบุว่า “ภายใต้เงื่อนไขบางประการ... เหตุการณ์โดยบังเอิญจะก่อให้เกิดอิทธิพลต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต”

(Bandura, 1982, 1998, p. 95) ความบังเอิญเป็นสิ่งที่เราดูเหมือนจะจำได้เมื่อมองย้อนกลับไป และด้วยเลนส์นี้เองที่เราได้ไตร่ตรองถึงประวัติศาสตร์ว่าทมิฬจิตวิสัยมีชนของเรา Furscience พัฒนามาอย่างไร และบทบาทของ “ความบังเอิญ” ที่ทำให้เรามาถึงจุดนี้ได้ ดร. เกอร์บาซีและการศึกษาครั้งแรกของเรา จริงๆ แล้ว เครดิตที่แท้จริงสำหรับต้นกำเนิดของ Furscience นั้นควรยกให้กับ BoB หัวหน้าห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ BoB เป็นสุนัขโกลเด้นรีทรีฟเวอร์ตัวใหญ่ที่ชอบเข้าสังคมมาก เขาทักทายทุกคนที่พบเจอด้วยรอยยิ้มกว้างและการกระโดดอย่างอบอุ่น BoB กลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของดร. เกอร์บาซีโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นเพราะโอกาส เขาเป็นสุนัขตัวสุดท้ายของครอบครัวและเป็นคนนอกคอกเพราะขนาดตัวของเขาเกินมาตรฐานสายพันธุ์ 2 เนื่องจากบุคลิกที่น่าดึงดูดของ BoB เขาและดร. เกอร์บาซี

ได้รับเชิญให้ไปเยี่ยมบ้านพักคนชราในท้องถิ่นตลอดช่วงทศวรรษ 1990 เพื่อให้ BoB ได้แบ่งปันความสุขของเขาให้กับทุกคนที่อยากพบเขา BoB ได้รับการยกย่องในบริการของเขาโดยได้รับเลือกให้เป็นอาสาสมัครของบ้านพักคนชราแห่งนิวยอร์กตะวันตกแห่งปี! แต่คุณอาจสงสัยว่า BoB เกี่ยวข้องอะไรกับการวิจัยเกี่ยวกับสัตว์ขนฟู? แม้ว่า Dr. Gerbası จะเป็นคนที่รักสุนัขมาตลอดชีวิต 3 และรักสัตว์ แต่เธอไม่ได้ติดตามการวิจัยที่กำลังพัฒนาเกี่ยวกับการบำบัดด้วยสัตว์หรือปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องใดๆ (ปัจจุบันเรียกกันโดยทั่วไปว่าการแทรกแซงด้วยสัตว์; Fine, 2010) อย่างไรก็ตาม Dr. Gerbası เริ่มสนใจเกี่ยวกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับประโยชน์ต่อสุขภาพของการอยู่ร่วมกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์อันเป็นผลมาจากการงานของเธอที่ทำงานร่วมกับ BoB ในฐานะพยาบาล

บทนี้ขออุทิศให้กับความทรงจำของ ดร. เพนนิ แอล. เบิร์นสไตน์ โดยที่เธอเองก็ไม่ได้...

การสนับสนุน ความสนใจ ความกระตือรือร้น และคณะกรรมการตรวจสอบสถาบันของมหาวิทยาลัย Kent State (Stark) ที่วิจัยที่มีขนยาวนี้คงไม่เคยเริ่มต้นเลย 2 เนื่องจาก BoB เป็นสุนัขตัวใหญ่มากสำหรับสายพันธุ์นี้ จึงจำได้ง่าย BoB

เป็นคนดังในท้องถิ่น และดร.เกอร์บาซีคิดว่าเธออาจได้รับเลือกเป็นนายกเทศมนตรีของหมู่บ้านที่พวกเขาไปเดินเล่นได้ หากบ้านพักอย่างเป็นทางการของพวกเขาอยู่ภายในเขตหมู่บ้าน! 3 ไม่ได้ตั้งใจจะรังแกแมวนะ เพียงแต่ดร.เกอร์บาซีแพ่แหม่มาก!

ผู้เยี่ยมชม 4 ในที่สุด เธอได้ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรออนไลน์ที่เสนอโดย People-Animals-Nature (PAN) ผ่านมหาวิทยาลัย DePaul หลังจากเรียนหลักสูตรนี้แล้ว ดร. Gerbası ก็เริ่มสนใจในสาขามานุษยวิทยาในวงกว้างมากขึ้น 5 ในฐานะนักจิตวิทยาสังคม เธอมุ่งเน้นที่การศึกษาวิทยาศาสตร์อยู่แล้ว

ว่ามนุษย์คิดอย่างไร มีอิทธิพลอย่างไร และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และด้วยความสนใจในสัตว์ทุกชนิดมาตลอดชีวิตของเธอ จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่เธอสนใจเรื่องมานุษยวิทยา เธอจึงจินตนาการได้ง่ายว่าความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์อื่นอาจมีความคล้ายคลึงกันหลายประการกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ การศึกษามากมายแสดงให้เห็นว่าเป็นเช่นนั้นจริงในหัวข้อที่หลากหลาย

ความผูกพัน การล่องละเมิด ความเห็นอกเห็นใจ และการสนับสนุนทางสังคม เป็นต้น (เช่น Anganrı, 2011; Arluke et al., 1999; Carlisle-Frank & Frank, 2006; Greenebaum, 2004; Herzog, 2010; Julius et al., 2013; Topál et al., 1998) ในฐานะส่วนหนึ่งของความสนใจที่เพิ่มมากขึ้นในมานุษยวิทยา ดร. Gerbası ได้นำการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการเดินไต่อย่างมาของ HAS ตั้งแต่ทศวรรษ 1980 ถึงทศวรรษ 1990 (Gerbası et al., 2002) เธอค้นพบว่าจำนวนวิทยานิพนธ์ HAS เพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่าในช่วงเวลาดังกล่าว และมีสาขาวิชาต่างๆ 27 สาขาที่ผลิตวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกในสาขา HAS (เช่น จิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา ภูมิศาสตร์ ประชญา การพยาบาล และเกษตรกรรม) นอกจากนี้ เธอยังสังเกตเห็นว่าการศึกษาริชา HAS ถือเป็นธุรกิจที่มีความเสี่ยงพอสมควรในสมัยนั้น เนื่องจากวิทยานิพนธ์วิชา HAS ส่วนใหญ่ไม่ได้มาจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ซึ่งนักวิชาการรุ่นใหม่มักต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ต้อง “ตีพิมพ์หรือตาย” การศึกษาสาขาวิชาใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นอาจเป็นการทำลายอาชีพได้ เนื่องจากความสนใจในวิชามานุษยวิทยาที่เพิ่มมากขึ้นและบทความในปี 2002 ของเธอ ดร. เคน ซาปิโร จึงเชิญดร. เกอร์บาซีให้เป็นผู้ดำเนินรายการกลุ่มสนทนา HAS ออนไลน์ที่ได้รับการสนับสนุนโดย Psychologists for the Ethical Treatment of Animals (PsyETA) ซึ่งปัจจุบันรู้จักกันในชื่อ Animals and Society Institute (<http://www.animalsandsociety.org/main/>) ในฐานะผู้ดำเนินรายการกลุ่ม ดร. เกอร์บาซีตอบสนองต่อคำขอข้อมูลที่สามารถยกรายการคนอื่นๆ ทั้งไว้โดยไม่ได้รับคำตอบแทน ในบริบทนี้เองที่ดร.

Gerbası ได้พบกับเหล่าเพอร์รีโดยบังเอิญเป็นครั้งแรก

4 และต่อมาก็มีแดนและสปาร์กี้ ซึ่งเป็นสมาชิกสุนัขในครอบครัวของเธออีก 2 คนที่ผลัดกันมา

กับ BoB! 5 Anthrozoology ถูกกำหนดให้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์หรือปฏิสัมพันธ์ระหว่าง

มนุษย์และสัตว์สายพันธุ์อื่นๆ เรียกอีกอย่างว่า การศึกษามนุษย์-สัตว์ (HAS) และแม้ว่าการศึกษากการแทรกแซงด้วยความช่วยเหลือของสัตว์ (AAI) จะเป็นส่วนหนึ่งของมานุษยวิทยา แต่ มานุษยวิทยาก็เป็นสาขาที่กว้างกว่ามาก

วันหนึ่งในช่วงต้นทศวรรษ 2000 มีคำขอเข้ามาจากกลุ่มออนไลน์ HAS เพื่อถามว่ามีใครรู้จักเฟอร์รี่บ้าง ดร. เกอร์บาซิชอบหนึ่งหรือสองวันกว่า จะมีคนมาตอบ แต่น่าเสียดายที่ไม่มีใครตอบเลย ดร. เกอร์บาซิเป็นนักวิชาการที่ทุ่มเทเสมอมา เธอจึงหันไปหาฐานข้อมูลจิตวิทยาเพื่อดูว่ามีบทความจิตวิทยาเกี่ยวกับเฟอร์รี่ที่ตีพิมพ์หรือไม่ ซึ่งเธอไม่รู้จะรู้เกี่ยวกับตัวเองเลย แต่กลับไม่พบอะไรเลย 6 เธอค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเฟอร์รี่ใน Google ตามปกติและค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเฟอร์รี่โดยใช้ PsycINFO ซึ่งไม่ประสบความสำเร็จ คำตอบที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือบทความเกี่ยวกับเฟอร์รี่ที่ตีพิมพ์ในนิตยสาร Vanity Fair (Gurley, 2001) เนื่องจากดร. เกอร์บาซิไม่คุ้นเคยกับการอ่านนิตยสาร Vanity Fair เธอจึงค่อนข้างตกใจกับบทความดังกล่าว

บทความดังกล่าวอ้างว่ามีเฟอร์รี่อยู่ ซึ่งดูเหมือนจะอิงจากการสังเกตและสัมภาษณ์เฟอร์รี่เพียงไม่กี่คน ในฐานะนักจิตวิทยาสังคมและปัจจุบันเป็นนักมานุษยวิทยาที่กำลังเริ่มต้น การศึกษาเกี่ยวกับเฟอร์รี่ถือเป็นการผสมรวมสองสาขาที่เธอสนใจทางวิชาการเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเป็นโอกาสที่น่าตื่นเต้น! ในเวลานั้น ดร. เกอร์บาซิสอนอยู่ที่ Niagara County Community College ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบ State University of New York เนื่องจากเป็นวิทยาลัยขนาดเล็กที่เน้นการสอน การทำวิจัยจึงไม่ใช่ส่วนหนึ่งของคำอธิบายงานโดยทั่วไป ดังนั้น เธอจึงมีความอิสระที่จะศึกษาสิ่งที่เธอต้องการโดยไม่จำกัดอยู่เพียงแนวคิด "ตีพิมพ์หรือสูญสลาย" ของแผนกที่ใหญ่กว่า

ตราใบที่มันไม่ส่งผลกระทบต่อการสอนและความรับผิดชอบในแผนกของเธอ โชคดีที่ดร.

นอกจากนี้ Gerbasi ยังสอนชั้นเรียนวิธีการวิจัยในช่วงเวลาเดียวกับที่เธอ "เรียนรู้" เกี่ยวกับเฟอร์รี่จากนิตยสาร Vanity Fair นักเรียนของเธอสนใจแนวคิดในการเรียนรู้เกี่ยวกับเฟอร์รี่และพยายามค้นหาบทความในวารสารที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งอาจอธิบายได้ว่าบทความในนิตยสาร Vanity Fair บรรยายถึงอะไร

แม้ว่าจะได้บทความวารสารเกี่ยวกับความหลงใหลมาเป็นจำนวนมาก แต่พวกเขาก็สรุปว่าบทความเหล่านี้ไม่ได้พูดถึงเฟอร์รี่หรือแพนด้อมเฟอร์รี่โดยเฉพาะมากนัก ไม่กี่ปีต่อมา ดร. เกอร์บาซิก็ได้พบกับบังเอิญอีกครั้ง — “การพบกันโดยไม่ตั้งใจของบุคคลที่ไม่คุ้นเคยกัน” (Bandura, 1982, หน้า 748) — ขณะที่เธอนั่งอยู่ในสำนักงาน จัสติน อิกเนอร์ นักศึกษาของศาสตราจารย์สาขามานุษยวิทยาที่ดร. เกอร์บาซิทำงานร่วมด้วย ได้มาหาผู้เชี่ยวชาญด้านมานุษยวิทยา ซึ่งบังเอิญไม่อยู่ที่นั่น

จัสตินมีขนาดใหญ่

6 แถบไม่มีอะไรเลย—เธอพบบทความเรื่อง “เพดานขนฟู” ที่เสนอโดย

Raupp (2002) เพื่ออธิบายการอ้างอิงที่ค่อนข้างจำกัดถึงสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ในจิตวิทยาคลินิก เธอ

อย่างไรก็ตาม ค่อนข้างแน่ใจว่านี่ไม่ใช่สิ่งที่ผู้สอบถามกำลังถามถึง 7 ดร. เกอร์บาซิหวาดกลัวลัวสยโทรศัพท์จากการยืมระหว่างห้องสมุดของวิทยาลัยของเธอ

แผนก ซึ่งปกติจะเริ่มด้วย "ดร.เกอร์บาซิ เรามีบทความเกี่ยวกับเรื่องเซ็กส์อีกเรื่องมาฝากคุณ!"

เธอหยิบแฟ้มสะสมผลงานศิลปะมาให้เขาและถามว่าดร.เกอร์บาซิอยากดูผลงานศิลปะของเขาหรือไม่ เธอไม่ต้องการจะหยาบคาย จึงตกลงและมองดู ดร.เกอร์บาซิแทบล้มจากเก้าอี้เมื่อเห็นสิ่งที่เห็น! สำหรับเธอแล้ว มันดูเหมือนงานศิลปะของสัตว์ขนฟู เธอถามจัสตินว่านั่นคืออะไร และเขาตอบว่าใช่ โดยยืนยันว่าเขาเองเป็นสัตว์ขนฟู ทั้งคู่ต่างประหลาดใจ—เขาเองที่ดร.เกอร์บาซิทำงานศิลปะของสัตว์ขนฟูได้ และเธอเองที่ในที่สุดก็ได้พบกับสัตว์ขนฟู

เฟอร์รี่ตัวจริง! ดร. เกอร์บาซิแนะนำอย่างสุภาพว่าจัสตินอาจต้องการเรียนหลักสูตรจิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ของเธอ ซึ่งทำให้เขาพอใจมากขึ้นด้วยการให้เขาเขียนบทความเกี่ยวกับเฟอร์รี่ เขาตอบรับและเรียนหลักสูตรนี้ในฤดูใบไม้ร่วงปี 2548 และตามที่สัญญาไว้ เขาก็ได้รับอนุญาตให้เขียนบทความเกี่ยวกับเฟอร์รี่ด้วย

จัสตินยังถามดร.เกอร์บาชีว่าเธอคิดว่าวิทยาลัยจะส่งเขาไปงานประชุมเพอร์รี่หรือไม่ เมื่อถูกถามว่าทำไมเขาถึงคิดว่าวิทยาลัยจะส่งเขาไปงานประชุมเพอร์รี่ เขาตอบเพียงว่าเขาอยากไปงานนั้น แม้ว่าดร.เกอร์บาชีจะมั่นใจอย่างแน่นหนาว่าวิทยาลัยจะไม่ส่งเขาไปงานประชุมเพอร์รี่ แต่นั่นทำให้เธอเกิดความคิดที่จะลองหาว่างานประชุมเพอร์รี่ที่ใกล้ที่สุดอยู่ที่ไหน ด้วยความบังเอิญอีกครั้ง เธอได้ค้นพบว่าแอนโธคอนกำลังจะย้ายไปที่เมืองพิตต์สเบิร์ก รัฐเพนซิลเวเนีย ซึ่งใช้เวลาเดินทางด้วยรถยนต์จากวิทยาลัยของเธอไม่ถึงสี่ชั่วโมง แน่นอนว่าแนวทางจริยธรรมกำหนดว่าห้ามไปงานประชุมแล้วรวบรวมข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตจากงานประชุมนั่นเอง ประธานของแอนโธคอนคือดร.ซามูเอล คอนเวย์ ซึ่งเป็นที่รู้จักในหมู่แฟนเพอร์รี่ในชื่อลุงคาเงะ

ความบังเอิญเกิดขึ้นอีกครั้ง เมื่อดร. คอนเวย์เป็นนักวิทยาศาสตร์วิจัย (แม้ว่าจะเป็นนักเคมี ไม่ใช่ นักจิตวิทยา) และเข้าใจวิธีการทางวิทยาศาสตร์และความสำคัญของการรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้ เขายังเข้าใจอย่างชัดเจนว่าสื่อทำงานอย่างไร และเปิดใจรับมุมมองทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับเพอร์รี่ เพื่อแสดงให้เห็นแนวทางที่เน้นความตื่นตะลึงมากขึ้นต่อเพอร์รี่ที่สื่อมักใช้ ดร. เกอร์บาชีอธิบายกับดร. คอนเวย์ว่าเธอจะปล่อยให้ข้อมูลเป็นตัวบอกเล่า และนี่จะเป็นหนึ่งในการศึกษาด้านจิตวิทยาครั้งแรกเกี่ยวกับเพอร์รี่ 8 และในที่สุดจะมอบให้กับนักจิตวิทยา

8 เราควรระวังจะแจ้งตรงนี้นี่เป็นหนึ่งในประสบการณ์เชิงประจักษ์ทางจิตวิทยาครั้งแรกๆ

การศึกษาเกี่ยวกับเพอร์รี่ แต่ไม่ใช่ครั้งแรกและไม่ใช่ครั้งเดียวที่จะศึกษาเพอร์รี่ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้ เราคงละเลยหน้าที่หากไม่พูดถึงการสำรวจแฟนด้อมเพอร์รี่ของเดวิด รัสต์ในปี 1998 การสำรวจซึ่งถึงแม้จะไม่ดำเนินการผ่านมหาวิทยาลัยหรือตีพิมพ์ในวารสารที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ แต่ก็ถือเป็นหนึ่งในความพยายามครั้งแรกของเหล่าเพอร์รี่ที่จะศึกษากลุ่มแฟนคลับของตนเอง ตามมาด้วยการทำแบบจำลองไม่นานหลังจากการศึกษา Anthrocon ครั้งแรกของดร. เกอร์บาชี (Evans, 2008) เช่นเดียวกับการสำรวจกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่โดยทั่วไปในวงกว้างโดย Alex Osaki (2008) และงานของ Rossmassler และ Wen (2007) การรวบรวมงานเขียนทางวิชาการเชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่นั้นอยู่นอกเหนือขอบเขตของบทนี้ แต่ก็ได้

บทความที่ผ่านการวิจารณ์โดยผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเพอร์รี่ แทนที่จะต้องพึ่งพาสื่ออย่าง Vanity Fair ดร. คอนเวย์ตกลงที่จะให้ทีมวิจัยเข้าร่วม Anthrocon และพยายามรวบรวมข้อมูลการสำรวจ แม้ว่าเขาจะเตือนแล้วก็ตาม แทบไม่มีเพอร์รี่คนไหนอยากตอบแบบสำรวจนี้เลย ดร. เกอร์บาชีเป็นคนมองโลกในแง่ดีเสมอมา เขาคิดว่าไม่มีทางรู้ได้เลยว่าเพอร์รี่จะตอบแบบสำรวจหรือไม่ เว้นแต่ว่าจะมีคนลองทำ! ดร. คอนเวย์ยังกล่าวอีกว่า หากเพอร์รี่บางคนตอบแบบสำรวจเสร็จ ก็ไม่มีทางประเมินได้ว่าผู้เข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนหรือไม่ (ดูข้อมูลเพิ่มเติมในบทที่ 4) ดร. เกอร์บาชีรับรองกับเขาว่าในฐานะนักจิตวิทยาสังคม เธอตระหนักดีถึงปัญหาการสุ่มตัวอย่างและผลกระทบที่มีต่อความถูกต้องของการศึกษาวิจัย และดร. คอนเวย์ดูโล่งใจที่ได้ยินเช่นนั้น 9 ดร. เกอร์บาชีมั่นใจว่าเธอผ่านพ้นอุปสรรคที่ยากที่สุดไปได้ แต่เธอคิดผิด อุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่งคือการได้รับการอนุมัติทางจริยธรรมเพื่อดำเนินการศึกษาวิจัยจากคณะกรรมการตรวจสอบสถาบัน (IRB) ในสังคมศาสตร์สมัยใหม่ การปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้เข้าร่วมถือเป็นสิ่งที่จำเป็น ซึ่งต้องมีการตรวจสอบโดยคณะกรรมการจริยธรรม นำเสียดายที่วิทยาลัยชุมชนขนาดเล็กของดร. เกอร์บาชีไม่มี IRB เมื่อดร.

Gerbasia มองหา IRB แบบอิสระที่แสวงหากำไร ราคาที่พวกเขาเสนอให้สำหรับการตรวจสอบนั้นอยู่ในขอบเขตที่ใกล้เคียงกันมูลค่า 25,000 เหรียญสหรัฐ ซึ่งเป็นไปไม่ได้เลย เธอจึงได้ติดต่อเพื่อนนักชีววิทยา/นักมานุษยวิทยา ดร. เพนนิ เบิร์นส ไตนี ซึ่งเชี่ยวชาญด้านความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับแมว ด้วยความบังเอิญ ดร. เบิร์นสไตนีมีความสนใจที่จะร่วมมือในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเพอร์รี่ และวิทยาลัยของเธอ Kent State ในเมืองแคนตัน รัฐโอไฮโอ มี IRB อุปสรรคที่สองผ่านไปแล้ว! ความท้าทายอีกประการหนึ่งมาจากข้อเท็จจริงที่ว่า แม้ว่าจะอยู่ห่างจากวิทยาลัยของเธอเพียงครึ่งวันโดยรถยนต์ ดร. เกอร์บาชีก็จะไม่ไปที่ไหนใกล้พิตต์สเบิร์กในช่วงที่จัดงาน Anthrocon ในปี 2549 เธอจะไปร่วมพิธีรับปริญญาของลูกสาวในที่สุด สัปดาห์นั้นที่อีกฟากหนึ่งของประเทศ ที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ดังนั้น ดร. เกอร์บาชีจึงต้องการเพื่อนร่วมงานที่เต็มใจเดินทางไปพิตต์สเบิร์ก เข้าร่วมงาน Anthrocon และลงสมัคร

การศึกษาวิจัยที่ดร.เกอร์บาชีจัดทำขึ้น พบกับศาสตราจารย์ลอรา สกาเลตตา ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาอีกคนหนึ่งของวิทยาลัยชุมชนโบแอ่งการาเคนนตี เธอไม่ใช่

รวบรวมโดยนักวิชาการด้านเพอร์รี่ yerf บนเว็บไซต์ของพวกเขา: <https://yerfology.wordpress.com/furry-in-academia/> 9
ดร. คอนเวย์กล่าวถึงเรื่องนั้นในสายงานของเขา ซึ่งเกี่ยวข้องกับโมเลกุลแทน

ของคนไม่ต้องกังวลว่าโมเลกุลจะปฏิเสธการมีส่วนร่วมอีกต่อไป!

ขึ้นเพื่อการผจญภัยเท่านั้น แต่ยังช่วยออกแบบการสำรวจและพาผู้ช่วยนักศึกษาหลายคนไปที่ Anthrocon ด้วย
เพื่อรวบรวมข้อมูล 10 แบบสำรวจนี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อทดสอบข้อยืนยันที่ Gurley กล่าวไว้ใน Vanity
บทความที่ยุติธรรม รวมถึงการทดสอบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นเพอร์รี่กับตัวแปรทางจิตวิทยาต่างๆ หรือไม่ ดร. สกาเลตตาตั้ง
สมมติฐานว่าหากเพอร์รี่เชื่อจริงๆ ว่าพวกเขาไม่ใช่มนุษย์หรือ
ไม่ต้องการเป็นมนุษย์ นี้อาจเป็นตัวบ่งชี้ความผิดปกติทางบุคลิกภาพ ความคิดของดร. เกอร์บาสีในเวลานั้นคือ หากเพอร์รี่ไม่คิดว่าตนเองเป็นมนุษย์
หรือต้องการเป็นสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่มนุษย์ ดูเหมือนว่า
ค่อนข้างคล้ายคลึงกับ Gender Identity Disorder (GID) ตามที่เรียกกันในขณะที่นั้น (American Psychiatric Association, 2000) ในแง่
ที่ทั้งสองอย่างดูเหมือนจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกไม่สบายใจกับร่างกายของตนเอง 11 ดังนั้น แบบสำรวจจึงรวมถึงตัวบ่งชี้ของความผิดปกติ
ทางบุคลิกภาพที่เป็นไปได้ ซึ่งรายการที่ดัดแปลงมาจาก
การวัด GID และคำถามที่พัฒนามาจากบทความของ Vanity Fair (ตัวอย่างเช่น เพอร์รี่มีเครา สวมแว่นตา เป็นเกย์ ทำงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับ
คอมพิวเตอร์ ไม่คิดว่าตัวเองเป็นมนุษย์ และไม่ต้องการเป็นมนุษย์) การศึกษาครั้งแรกนี้ (Gerbasí et al., 2008) แสดงให้เห็นข้อดีอย่างหนึ่ง
ของวิทยาศาสตร์ นั่นคือเต็มไปด้วยความประหลาดใจ! บางทีความประหลาดใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือความจริงที่ว่าเพอร์รี่เต็มใจที่จะเข้าร่วมการ
ศึกษาของเราเลย เพอร์รี่มากกว่า 200 คน—คิดเป็น 10% ของผู้เข้าร่วมงาน Anthrocon ในปีนั้น—

เข้าร่วมในการศึกษา! ความประหลาดใจอีกอย่างหนึ่งคือความจริงที่ว่าเมื่อต้องวัดตัวบ่งชี้ความผิดปกติทางบุคลิกภาพ พบว่ามีแนวโน้มที่
จะเกิดขึ้นกับนักศึกษามหาวิทยาลัยมากกว่า
เป็นพวกเพอร์รี่ ในที่สุด การศึกษาวิจัยแสดงให้เห็นว่าอาจมีบางอย่างอยู่ในความคิดที่ว่าพวกเพอร์รี่บางคน—
โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ถือว่าตนเองเป็นมนุษย์ 100% และต้องการเป็นมนุษย์ 0%
มีแนวโน้มที่จะบอกว่าพวกเขาไม่รู้สึกลบคายในรูปร่างกายของตนเอง 12.

10 ในบรรดาผู้ช่วยก็มีจิตติน นักเรียนมานุษยวิทยาขุ่นปุยจาก...

ฤดูใบไม้ร่วง 2005! 11 เราทราบว่าการ Gerbasí ทำงานภายใต้กรอบเวลาดังกล่าว ในขณะที่เรา

ชี้ให้เห็นในบทที่ 20 ว่าเราไม่ได้มองว่าผู้คนที่รู้สึกว่าคุณไม่ใช่มนุษย์อย่างสมบูรณ์แบบเป็นโรค และตอนนี้เรารู้แล้วว่าผู้คนที่ไม่ได้ระบุว่าคุณเป็นมนุษย์
จริงๆ แล้วเป็นพวกเกย์หรือออเรียดิน ไม่ใช่พวกเพอร์รี่
ยิ่งไปกว่านั้น การเปรียบเทียบกับ GID นั้นทำขึ้นเพื่อเปรียบเทียบกับภาวะที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง
เท่านั้น ไม่ได้หมายความว่าทั้งสองมีกลไกเดียวกันหรือเป็นสิ่งเดียวกันเลย! 12 แน่นอนว่า การศึกษาครั้งนี้ยังพบด้วยว่าเพอร์รี่ส่วนใหญ่ไม่เข้า
ข่ายหมวดหมู่นี้ด้วย

เห็นตนเองเป็นมนุษย์เต็มตัวและไม่เลือกที่จะกลายเป็นสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์!

ในปีถัดมา ดร. Gerbasí ได้ส่งโปสเตอร์เกี่ยวกับการศึกษาเกี่ยวกับเพอร์รี่ดั้งเดิมไปยัง Society for Research in Identity Formation
(SRIF; Gerbasí, Paolone et al., 2007) และยังเสนอให้มีการอภิปรายกลุ่มในหัวข้อนี้ด้วย (Gerbasí, Harris, & Jorgensen,
2007) เธอได้เชิญดร. Conway ให้เข้าร่วมในฐานะผู้เชี่ยวชาญ แต่เขาไม่สามารถมาได้ในวันที่กำหนดไว้ ดร. Conway แนะนำให้เธอติดต่อกับเพอร์รี่
ที่มีชื่อเสียงในพื้นที่ของจิตติ ด.ช. ซึ่งเป็นสถานที่จัดงานประชุม เธอได้พบกับ Karl Jorgensen และ Brian Harris ซึ่งไม่เพียงแต่เข้าร่วมการ
อภิปรายกลุ่มที่ SRIF เท่านั้น แต่พวกเขายังให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์มากมายแก่ดร. Gerbasí เกี่ยวกับวิธีการดึงดูดผู้คนให้เข้าร่วมงาน
Anthrocon 13 มากขึ้น และแนะนำให้เธอรู้จักกับแนวคิดของ otherkin, therianthropy และอัตลักษณ์ของ therian ซึ่งเป็นหัวข้อที่ต่อมาก
ลายเป็นหัวข้อหลักในงานของเธอในกลุ่มแฟนเพอร์รี่ในที่สุด ในงาน Anthrocon ปี 2550 ดร. Gerbasí ได้ทำการจำลองการศึกษาครั้งแรกที่
ดัดแปลง ไม่นานหลังจากนั้น เธอได้เขียนสิ่งที่จะ...

กลายเป็นงานวิจัยเชิงประจักษ์ชิ้นแรกเกี่ยวกับแฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รี่ Furries From A to Z (Gerbasí et al., 2008)14 ในปี 2008 ดร. Gerbasí ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยอีกครั้งที่ Anthrocon ในครั้งนี้รวมถึงการวัดอัตราส่วนความยาวนิ้วโดยอิงจากการวิจัยก่อนหน้านี้ซึ่งแนะนำว่าเป็นการวัดแทนฮอร์โมนเพศชายและขยายไปถึงเพศและรสนิยมทางเพศ (Putz, 2004) ซึ่งต่อมากลายเป็นที่รู้จักในชื่อการพจญภัยด้วยเครื่องถ่ายภาพเอกซเรย์ครั้งยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นความพยายามอันกล้าหาญในการวัดอัตราส่วนนิ้วของเฟอร์รี่ด้วยการถ่ายภาพเอกซเรย์มือจำนวนมากมาแล้วคำนวณอัตราส่วนความยาวนิ้วจากมือเหล่านั้น15 ปี 2008 ยังเป็นปีที่ดร. Gerbasí เริ่มนำเสนอกลุ่มตัวอย่างที่ Anthrocon โดยทบทวนผลการวิจัยจาก...

ข้อแนะนำประการหนึ่งก็คือให้รางวัลสำหรับการเข้าร่วมการศึกษา เนื่องจาก

การวิจัยไม่มีแหล่งเงินทุนภายนอก ซึ่งดูเหมือนจะไม่สามารถทำได้ Karl และ Brian ชี้ให้เห็นว่าไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้น เพราะเหล่าเฟอร์รี่ชอบที่จะมีรับขึ้นไว้ติดที่ป้ายงานประชุม และรับขึ้นก็มีราคาไม่แพงด้วย! ดร. Gerbasí พบรับขึ้นลายเก๋ๆหลากสีที่สะดุดตาที่สุดที่เธอทำได้ และตั้งแต่นั้นมา รับขึ้นนี้ก็กลายมาเป็นส่วนสำคัญของการวิจัยของเรา เป็นสัญลักษณ์เล็กๆน้อยๆ แสดงความขอบคุณต่อเฟอร์รี่ที่ตอบแบบสำรวจของเราเสร็จ นอกจากนี้ รับขึ้นยังช่วยโฆษณาโครงการวิจัยด้วย เพราะทำให้เฟอร์รี่คนอื่นๆ ถามว่าพวกเขาจะได้รับรับขึ้นได้อย่างไรเช่นกัน! 14 บทความนี้ตีพิมพ์ในวารสาร Society & Animals ซึ่งดร. Gerbasí เป็นผู้รับผิดชอบ

เป็นหนี้บุญคุณอย่างยิ่งต่อดร. Ken Shapiro บรรณาธิการวารสารที่เปิดรับการตีพิมพ์ผลงานวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รี่ แม้ว่าหัวข้อเฟอร์รี่ การมองคน การมองสัตว์ และการมองคนจะเข้าข่ายการตีพิมพ์ของ HAS อย่างชัดเจน แต่เขาอาจจะเสี่ยงเกินไปที่จะยอมรับบทความเกี่ยวกับหัวข้อใหม่ดังกล่าว! 15 น่าเสียดายที่วิธีการนี้กลับยุ่งยากและไม่ชัดเจนเกินไป และก็ล้มเหลว

ไม่มีอะไรน่าสนใจ

ในปีที่ผ่านมา ได้มีการหารือเกี่ยวกับสมมติฐานของปีนั้นๆ และแสวงหาข้อเสนอแนะและแนวคิดสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต

จุดเริ่มต้นของประเพณีที่เรายังคงสืบสานมาจนถึงทุกวันนี้ ในช่วงหนึ่งของเซสชันนี้ มี Furry คนหนึ่งถาม

เราเกี่ยวกับอภิสติคในแฟนด้อมเฟอร์รี่ (ดูบทที่ 23 เพื่ออ่านข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้) ตามคำแนะนำนี้

ในปี 2009 ดร. Gerbasí พยายามวัดลักษณะของผู้ที่มีอาการออทิสติกโดยใช้วิธีวัดที่เรียกว่า ASQ (Baron-Cohen, 2001) วิธีนี้ทำให้เกิดปัญหาบางประการกับคณะกรรมการ IRB ของมหาวิทยาลัย Kent State เนื่องจากเราต้องการวัดลักษณะของออทิสติก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเรากำลังศึกษาประชากรที่ "มีความเสี่ยง" ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ ดร. Gerbasí จึงตัดสินใจตัดประเด็นนี้ให้ใกล้เคียงกว่าที่เธอต้องการ

Gerbasí ได้รับอนุญาตจาก IRB หนึ่งวันก่อนงาน Anthrocon และเธอก็ทำตามโดยไม่มีปัญหา 16 เข้าไปที่:

ดร. คอร์คีย์ “บูท้า” ฟลานเต้ และ ดร. สตีเฟน เรย์เชน ไม่นานหลังจากนั้น ในปี 2010 ดร. เฮอร์บาซีได้รับเชิญให้ไปนำเสนอผลงานวิจัยของเธอในงานประชุมเฟอร์รี่ Furnal Equinox ครั้งแรกในโตรอนโต ประเทศแคนาดา 17 หลังจากเสร็จสิ้นการนำเสนอและพูดคุยกับผู้ฟัง ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งพูดว่า “เพื่อนของฉันต้องพบคุณ เขาอยากศึกษาเฟอร์รี่เหมือนกัน!” ดร. เฮอร์บาซี

มอบสำเนาบทความเกี่ยวกับสัตว์ปี 2008 ของเธอจากรถให้เขาเพื่อส่งต่อให้เพื่อนของเขา และขอให้เขาช่วย

เพื่อนติดต่อเธอ เพื่อนคนดังกล่าวคือ ดร. คอร์คีย์ “บูท้า” ฟลานเต้ ซึ่งขณะนั้นไม่ได้เป็นหมอ แต่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีสาขาจิตวิทยาสังคมที่มหาวิทยาลัยวอเทอร์ลูในวอเทอร์ลู ออนแทรีโอ แคนาดา เช่นเดียวกับนักศึกษาปริญญาตรีรุ่นเยาว์หลายคน เขากำลังพยายามค้นหาหลายๆ อย่างเกี่ยวกับตัวเองและชีวิตใหม่ที่เขาเลือก ซึ่งทำให้เขาต้องออกจากบ้านในเอดมันตัน รัฐอัลเบอร์ต้า และต้องเดินทางไปทั่วประเทศเพื่อศึกษาต่อ หนึ่งในสิ่งที่เขาพยายามค้นหาคือสิ่งที่ควรศึกษาสำหรับโครงการวิทยานิพนธ์ของเขา เนื่องจากเขารู้สึกว่าไม่มีจุดหมาย เขาถูกบอกให้มุ่งความสนใจไปที่สิ่งที่สนใจมากที่สุด แต่สำหรับเขาสິงนั้นก็คือการเล่นวิดีโอเกม และเนื่องจากเขาสนใจเพียงเท่านั้น

16 เรื่องตลกก็คือ ผลลัพธ์ไม่ได้สนับสนุนสมมติฐานที่ว่าเฟอร์รี่เป็นเช่นนั้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอาการออทิสติกอย่างน้อยก็เท่าที่วัดโดย ASQ ผลการวิจัยเหล่านี้จะถูกขัดแย้งในภายหลังโดยการวิจัยในอนาคตของเราในหัวข้อนี้หลายปีต่อมา 17 เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองของแคนาดาเริ่มสงสัยเมื่อดร. เกอร์บาซี

เธอบอกว่าเธอกำลังจะข้ามถนนไปร่วมประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่ เมื่อถูกขอให้แสดงหลักฐาน ดร.เกอร์บาซีก็แสดงหนังสือเรื่อง Furries From A to Z ที่เธอบังเอิญมีอยู่ในรถให้พวกเขาดู ซึ่งเพียงพอที่จะทำให้พวกเขาเชื่อ และเธอได้รับอนุญาตให้ไปต่อ

18 และแม้ว่าจะมีตัวอย่างมากมายของนักวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับวิดีโอเกม แต่เขาไม่ทราบว่านักจิตวิทยาคนใดที่ศึกษาเกี่ยวกับเฟอร์รี่ จนกระทั่งเอโดลอน เพื่อนเฟอร์รี่ของดร. พลานเต้ กลับมาด้วยความตื่นเต้นพร้อมกับเอกสารวิจัยในมือ เขาอ่านเอกสารดังกล่าวด้วยความสงสัย โดยคาดหวังครึ่งหนึ่งว่ามันเป็นเพียงบทความแสดงความคิดเห็นหรือข้อกล่าวอ้างที่ไม่มีหลักฐานยืนยันเกี่ยวกับเฟอร์รี่ เนื่องจากนั่นเป็นสิ่งที่ทุกคนพูดเกี่ยวกับเฟอร์รี่ในสื่อยอดนิยมในเวลานั้น อย่างไรก็ตาม เขารู้สึกประหลาดใจที่ดูเหมือนว่านี่จะเป็น "เรื่องจริง" และเขารับติดต่อกับดร. เกอร์บาซี นี่คือนักจิตวิทยาที่ดร.

Plante และ Dr. Gerbasi ทำงานร่วมกันที่ Anthrocon 2010 พวกเขาขยายขอบเขตของการศึกษา รวมถึงการวัดการลดทอนความเป็นมนุษย์ (หัวข้อที่น่าสนใจสำหรับ Dr. Plante ในขณะนั้น) และความเป็นแพนคลับ (ดูที่ 6; Reysen & Branscombe, 2010) ซึ่งเป็นหัวข้อที่น่าสนใจสำหรับ Dr. Gerbasi ในการวัดความเป็นแพนคลับ เธอใช้มาตราส่วนที่พัฒนาโดย Dr. Stephen Reysen ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาของแพนคลับที่กำลังมาแรง เธอติดต่อ Dr. Reysen เพื่อขออนุญาตใช้มาตราส่วนดังกล่าวในบริบทที่ค่อนข้างแปลกใหม่ของเหล่าเฟอร์รี่ และเขาสับสนุนแนวคิดนี้อย่างกระตือรือร้นไม่กี่เดือนต่อมา เขาติดต่อ Dr. Gerbasi เพื่อแจ้งให้เธอทราบว่างานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่ใกล้ๆ เขาในเท็กซัส ชื่อว่า Texas Furry Fiesta และเขาสามารถจัดตั้งทีมเพื่อศึกษาเกี่ยวกับเฟอร์รี่ที่นั่นได้ พวกเขาตกลง และ Dr. Plante ก็ติดตาม Dr. ไป

Reysen ได้ทำการศึกษาวิจัยครั้งแรกที่ Texas Furry Fiesta ซึ่งเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมาเป็นเวลากว่าทศวรรษ ไม่นานหลังจากนั้น ดร. Plante เสนอให้ตั้งชื่อความร่วมมือนี้ว่า International Anthropomorphic Research Project (IARP) และทีมงานก็ได้ทำการสำรวจออนไลน์ครั้งใหญ่ครั้งแรกเกี่ยวกับเฟอร์รี่ ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยที่ใหญ่ที่สุดจนถึงปัจจุบัน โดยมีผู้เข้าร่วมมากกว่า 5,000 คน!

18 ดร. พลานเต้เริ่มเรียกตัวเองว่า "เฟอร์รี่" เมื่อเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นที่ที่เขาได้พบกับ...

เพื่อนชนพื้นเมืองแรก โอเชียน ผู้ซึ่งช่วยให้เขาค้นพบว่าคนอื่นที่เหมือนเขาด้วย ในที่สุดเขาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนพันธุ์แท้ขนฟูและเริ่มใช้ชื่อฟูฟ่ายของเขาว่า บูเกา 19 ชื่อนี้ค่อนข้างไม่จำเป็นนัก เพื่อให้โครงการวิจัยของพวกเขามีเนื้อหามากขึ้นอีกเล็กน้อย

ความน่าเชื่อถือ จนถึงจุดนั้น เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาถูกถามเกี่ยวกับการวิจัย พวกเขาต้องอธิบายว่าเป็น "การวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รี่" ซึ่งเป็นหัวข้อที่ไม่ได้รับการให้ความสำคัญมากนัก ด้วยการเรียกตัวเองว่า IARP

พวกเขาปรับกรอบการวิจัยของตนใหม่ให้เป็นความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างนักสังคมศาสตร์ที่ศึกษาปรากฏการณ์มนุษย์ (จริงๆ แล้ว แค่ว่าคำศัพท์ยากๆ มารวมกันเพื่อให้ดูซับซ้อนกว่า "การวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รี่") ซึ่งก็เพียงพอที่จะทำให้มันดูน่าเชื่อถือ แม้ว่าเขาจะพูดออกมาเป็นคำพูดยาวๆ ก็ตาม!

ดร. ชารอน ฮี. โรเบิร์ตส์ ปี 2011 จะเป็นปีที่เต็มไปด้วยอนาคตเช่นเดียวกับปี 2009 และ 2010! ดร.

Plante ซึ่งยังเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ต้องรับหน้าที่ที่น่าเบื่อหน่ายที่สุดอย่างหนึ่งที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีต้องรับผิดชอบ นั่นก็คือ การดูแลสอบ 20 มื้ออยู่ครั้งหนึ่ง เขาพบว่าตัวเองต้องดูแลการสอบปลายภาคให้กับดร.

ชารอน โรเบิร์ตส์ ศาสตราจารย์ด้านสังคมวิทยา ทั้งสองคนมาจากคนละสาขาและทำงานในอาคารฝั่งตรงข้ามของมหาวิทยาลัย ทั้งคู่จึงไม่เคยเจอกันเลย เมื่อดร. พลานเต้ปรากฏตัวก่อนสอบ เขาคาดหวังว่าจะได้คุยเล่นๆ กับดร. โรเบิร์ตส์อย่างสุภาพก่อนจะลงมือทำการกิจที่น่าเบื่อนี้ ระหว่างที่คุยกันอย่างสบายๆ ดร. โรเบิร์ตส์ก็ถามเขาว่าตอนนี้เขากำลังทำวิจัยเรื่องอะไรอยู่ แม้ว่าเขาจะคุ้นเคยกับการได้ยินคำถามนี้ แต่ความจริงก็คือเขากำลังทำงานในโครงการต่างๆ มากกว่าสิบโครงการ ซึ่งส่วนใหญ่ค่อนข้างธรรมดาเมื่อเทียบกับโครงการของเพื่อนชนปุ๋ยของเขา

งานวิจัย โดยปกติแล้ว เขาจะบรรยายเกี่ยวกับโครงการที่ธรรมดาๆ สักโครงการหนึ่ง เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกมองด้วยความสงสัยและความสงสัยเกี่ยวกับความถูกต้องของสิ่งที่พวกเขาทำในแผนกจิตวิทยาสังคม บางทีอาจเป็นเพราะความเหนื่อยล้าของเขา หรืออาจเป็นเพราะความเบื่อหน่ายจากการสอบที่กินเวลานานหนึ่งสัปดาห์ แต่ในวันนั้น ดร. ฟลานเตเลือกที่จะบอกดร. โรเบิร์ตส์เกี่ยวกับแนวทางการวิจัยที่แปลกประหลาดที่สุดของเขา เพียงเพื่อให้เรารู้สึกตื่นเต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเธอเคยได้ยินอะไรเกี่ยวกับเฟอร์รีในหัวข้อยอดนิยาม ดร. โรเบิร์ตส์เคยได้ยินเกี่ยวกับเฟอร์รีมาแล้วจริง ๆ และรู้สึกตื่นเต้นมากทันที แหล่งข้อมูลหลักของเธอเกี่ยวกับเฟอร์รี

เป็นตอนที่มิชชีเสียงของ CSI เรื่อง Fur and Loathing (ตอนที่ 21 เพื่อดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้) แต่แทนที่จะทำให้เรารู้สึกประหลาดใจ เรื่องนี้กลับทำให้เธอสนใจในฐานะนักวิจัยเท่านั้น เธอสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับเฟอร์รีมาโดยตลอด แม้ว่าเธอจะไม่มีโอกาสก็ตาม 21 ในฐานะบุคคลที่ควาโอกาสเมื่อมีโอกาส

นำเสนอตัวเอง ดร. โรเบิร์ตส์กลายเป็นผู้ร่วมก่อตั้ง IARP คนที่สี่ในเวลา 15 นาทีที่ใช้ในการจัดตั้งการสอบอยู่ในห้องเรียน

สำหรับผู้ที่ไม่คุ้นเคย การสอบปลายภาคของมหาวิทยาลัยจะใช้เวลาประมาณสองปี

สัปดาห์ละเจ็ดวันในช่วงท้ายภาคการศึกษา ตั้งแต่เช้าจรดค่ำ การสอบแต่ละครั้งต้องได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์เท่านั้น แต่ต้องมีเจ้าหน้าที่คุมสอบเพิ่มเติม ซึ่งจะเดินตรวจตราห้องและคอยตรวจสอบการโกง สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่พยายามหาเงินค่าเดินทางกลับบ้านช่วงคริสต์มาส นั้นหมายความว่าต้องใช้เวลา 30-40 ชั่วโมงในการเดินไปมาในห้องที่เงียบสงัดและเต็มไปด้วยนักศึกษาปริญญาตรีที่หวาดกลัวเพื่อเขียนข้อสอบ ซึ่งนับว่าน่าตื่นเต้นไม่น้อยเลยทีเดียว 21 ดร. โรเบิร์ตส์ได้นำเสนอผลงานวิจัยของเธอเองบางส่วน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นอย่างยิ่ง เนื่องจากขาดความรอบคอบอย่างชัดเจน

ในการประชุม Society for Research on Identity Formation (SRIF) ซึ่งจัดขึ้นทุกๆ สองปีในปี 2001, 2003, 2005, 2009, 2013, 2015 และ 2017 หนึ่งในไม่กี่ปีที่เธอพลาดงานคือปี 2007 ซึ่งเป็นปีที่ดร. Gerbasi นำเสนอผลงานวิจัยเรื่องขนฟูของเธอ!

การพบกันโดยบังเอิญครั้งนั้นทำให้เส้นทางอาชีพของดร.โรเบิร์ตส์เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เช่นเดียวกับงานวิจัยเกี่ยวกับสัตว์ สำหรับคนอื่นๆ ในทีม ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เฟอร์รีก็กลายเป็นจุดสนใจสำคัญในการรวบรวมข้อมูล เผยแพร่ และระดมทุน สำหรับเธอ ข้อมูลเหล่านี้บ่งบอกได้มากมายว่าชุมชนเฟอร์รีถูกสื่อส่วนใหญ่ใส่ร้ายอย่างไม่เป็นธรรม เธอทุ่มเทพลังงานของเธอไปที่ความพยายามต่อต้านการตีตราโดยอิงจากหลักฐาน และมองเห็นโอกาสในการสร้างความร่วมมือแบบ win-win กับชุมชนเฟอร์รี งานประชุม และสื่อ ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางของความสำเร็จในการวิจัยและ

การเผยแพร่ เพื่อจุดประสงค์นี้ ดร. โรเบิร์ตส์ได้ร่วมมือกันอย่างสำคัญหลายครั้งและแสวงหาโอกาสสำคัญหลายประการสำหรับโครงการนี้ ซึ่งสะท้อนถึงสิ่งที่ดร. ฟลานเตเคยพูดถึงเธอว่า “หากคุณส่งเธอไปคนเดียวในงานประชุม เธอจะกลับมาพร้อมกับความร่วมมือครั้งใหม่” 22 เธอเป็นแรงผลักดันเบื้องหลังที่ทีมได้รับทุนวิจัยสำคัญจำนวนหนึ่ง ซึ่งช่วยให้สามารถระดมทุนสำหรับความพยายามของเราได้มาก 23 การถือกำเนิดของ Furscience ระหว่างปี 2013-2015 IARP ประสบความสำเร็จมากขึ้นเนื่องจากเราเผยแพร่ผลการค้นพบของเราในสื่อต่างๆ มากมาย (Gerbasi et al., 2015; Mock et al., 2013; Plante et al., 2014a, 2014b, 2015a, 2015b; Reysen 2015a, 2015b, 2015c; Roberts et al., 2015a, 2015b, 2015c) ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ยิ่งเราเผยแพร่มากเท่าไร การสมัครขอทุนของเราที่ยิ่งแข็งแกร่งมากขึ้นเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน ยิ่งงานของเราได้รับทุนจากสถาบันของเราและหน่วยงานให้ทุนที่นำโดยรัฐบาลมากเท่าไร 24 เราก็สามารถดำเนินโครงการที่มีความทะเยอทะยานมากขึ้นและเผยแพร่ผลงานดังกล่าวในสื่อต่างๆ ได้มากขึ้นเท่านั้น

แม้จะประสบความสำเร็จ แต่เรารู้สึกไม่พอใจที่งานของเราไม่สามารถสร้างผลกระทบต่อการอภิปรายในที่สาธารณะได้ แม้ทำงานวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งช่วยหักล้างความรู้สึกล้มเหลวที่สื่อนำเสนออย่างเราารบณได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เราก็ตระหนักดีว่าเรามีความสามารถจำกัดในการสร้างความเป็นธรรมใน "เศรษฐกิจแห่งความสนใจ"

22 จากมุมมองของเธอเอง ดร. โรเบิร์ตส์มองว่าเป็นเรื่องของ “ยิ่งคุณทำงานหนักมากขึ้นเท่าไร

ยิ่งคุณโชคดีมากเท่าไร” เพื่อเป็นตัวอย่างประกอบ เธอรู้ว่าเธอต้องการศึกษาเกี่ยวกับความเจ็บปวดทางจิตใจและความขัดแย้งในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รี่ แต่เธอก็รู้เช่นกันว่าการที่เธอไม่มีคุณสมบัติจะทำให้ทำเช่นนั้นได้ยาก เธอแก้ปัญหาด้วยการได้ปริญญาโทสาขาการทำงานสังคมสงเคราะห์ในปี 2021 ซึ่งเป็นสิ่งที่เธอเรียนจบ ขณะเดียวกันก็ทำงานเต็มเวลาเป็นศาสตราจารย์ด้วย 23 ทอม บาร์เบอร์ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายรางวัลของมหาวิทยาลัยวอเทอร์ลู ยังเป็น...

ความช่วยเหลืออันมหาศาลต่อ IARP ในขณะที่เราได้รับทุนสนับสนุนที่มากขึ้นเรื่อยๆ ขอขอบคุณอย่างยิ่งต่อแคนาดาและการวิจัยด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ขอขอบคุณสภาแห่งแคนาดา (SSHRC) ที่ช่วยเหลือในการระดมทุนสำหรับการวิจัยที่สำคัญของเรา!

สิ่งที่เรานำมาเสนอคือผลงานวิชาการที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญในรูปแบบดั้งเดิม 25 ในท้ายที่สุด การตีพิมพ์ผลงานของเราในวารสารวิทยาศาสตร์ไม่ได้สร้างความแตกต่างในโลกแห่งความเป็นจริง เนื่องจากผลงานไม่ได้ไปอยู่ในมือของผู้ที่ต้องการมากที่สุด หากเราต้องการสร้างความแตกต่างในการเข้าถึงสาธารณชนและนำผลการวิจัยของเราไปเผยแพร่ในสื่อ เราจะต้องก้าวข้ามวิธีการแบบเดิมๆ ในการเผยแพร่และระดมผลการวิจัยของเรา วันหนึ่ง ขณะที่ ดร. โรเบิร์ตส์และ ดร. ฟลานน์กำลังนั่งอยู่ด้วยกันในห้องทำงานของ ดร. โรเบิร์ตส์ และครุ่นคิดว่าจะนำเสนอผลการวิจัยของเราให้คนจำนวนมากขึ้นได้อย่างไร การสนทนาจึงเกิดขึ้น: ดร. อาร์: “บางทีเราอาจสร้างซีรีส์วิดีโอเพื่อการสื่อสารสาธารณะด้วยสถานี YouTube ก็ได้!” ดร. พี: “คุณหมายถึงช่อง YouTube หรือเปล่า?” ดร. อาร์: “ใช่แล้ว! ชื่อของมันควรมีคำว่า 'furry'” ดร. พี: “ชื่อของมันควรมีคำว่า 'science'” ดร. ฟurry รักรหัสศาสตร์ ทุกครั้งที่พวกเขาเดินผ่านโต๊ะของเราในงานประชุมหรือเราให้แบบสำรวจแก่พวกเขา พวกเขาจะตะโกนว่า “เพื่อวิทยาศาสตร์!!!” ใส่เรา”

ดร. อาร์: “มันคือ Furry Science” ดร. พี: “มันคือ Furscience!” อันที่จริง ในปี 2015 เราได้บันทึกความคิดเหล่านี้ไว้ในบทที่เขียนขึ้นสำหรับ Furries Among Us:

“แม้จะมีหลักฐานว่าพวกมันทำงานได้ดีทางจิตวิทยา... แต่พวกเพอร์รี่ก็ยังรับรู้และประสบกับตราบาปที่สำคัญจากโลกภายนอก บทความทางคลินิกฉบับเดียวของเรายังไม่สามารถเปลี่ยนความจริงนี้ได้โดยมีนัยสำคัญ... เพอร์รี่มักถูกนำเสนออย่างผิดๆ ในสื่อยอดนิยมว่าเป็นพวกเบี่ยงเบนทางเพศ ไม่ใช่ผู้ใหญ่ หรือสมควรได้รับการล้อเลียน... ในตอนนี้ IARP กำลังดำเนินการค้นหาทางเลือกอื่นแทนสื่อกระแสหลัก เราได้เริ่มกระบวนการรวบรวมและผลิตชุดสื่อของเราเองที่บอกเล่าเรื่องราวที่หยิ่งรักลึกในทางวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่การคาดเดา อกติ หรือ "ข้อมูล" จากนักเขียนบทที่มุ่งมั่นที่จะสร้างเรื่องราวทางเพศเพื่อเล่นกับความกลัวและความไม่ไว้วางใจของผู้คนในสิ่งที่ไม่รู้จักหรือสิ่งที่แตกต่าง เรามีโครงการต่างๆ มากมายที่กำลังดำเนินการอยู่ ซึ่งเราวางแผนที่จะเผยแพร่เมื่อเราได้รับเงินทุน โครงการหนึ่งคือ Just Like You* ซึ่งเป็นโครงการต่อต้านตราบาปสำหรับชุมชนมนุษย์ โปรเจกต์เหล่านี้จะเผยแพร่ต่อสาธารณะ

โฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ออกแบบมาเพื่อช่วยให้สาธารณชนสนใจเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี่ โปรเจกต์ที่สองคือ Furscience —an

25 พุดอะไรก็ได้เกี่ยวกับการอ่านเชิงวิทยาศาสตร์ แต่ไม่ใช่การอ่านแบบ “เบาๆ” จริงๆ

เข้าถึงได้ง่ายสำหรับประชาชนทั่วไป โดยบทความส่วนใหญ่ถูกล็อกไว้หลังกำแพงที่ต้องเสียเงินซึ่งจัดทำโดยวารสารเอง

รายการการศึกษาต้นฉบับที่ออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่ถูกต้องเกี่ยวกับกลุ่มแฟนๆ เพอร์รี่ ปัจจุบันไม่มีรายการดังกล่าว วิดีโอต้นฉบับ (การสัมภาษณ์ Speaker's Corner ของเพอร์รี่) ซึ่งรวบรวมมาบางส่วน จะถูกผสมผสานกับข้อมูล/การวิจัยที่มีอยู่เพื่อสร้างโครงการเผยแพร่ข้อมูล/การศึกษาที่แปลกประหลาดและถูกต้องตามข้อเท็จจริง... เราหวังว่างานที่เราทำจะยังคงแจ้งให้สาธารณชนทราบเกี่ยวกับ...

Furries...” (Roberts et al., 2015c, หน้า 166-168) เมื่อมองย้อนกลับไปที่เมล็ดพันธุ์แห่งวิสัยทัศน์ของ Furscience—เพื่อ...

แทรกการวิจัยของเราไว้ในสาธารณสมบัติ—กระตุ้นอารมณ์หลายประเภท พวกมันเป็นความฝันอันยิ่งใหญ่ที่เราต้องเผชิญอุปสรรคมากมาย เราต้องการเปลี่ยนความคิดด้วยข้อมูลที่ขัดแย้งกับความเข้าใจผิดที่สาธารณชนส่วนใหญ่มีต่อเพอร์รี่และฐานแฟนคลับของพวกเขา แต่ข้อเท็จจริงของเราจะต้องเป็นมากกว่าความจริง—พวกมันต้องแข่งขันกับการแสดงภาพอันตรายการตักมีมูลค่าหลายล้านดอลลาร์ได้

เรื่องเล่าที่เราอารมณ์ นอกจากนั้น เรายังต้องการให้สื่อสามารถค้นหาเราได้ นักวิจัยสี่คนกระจายอยู่ทั่วทวีปซึ่งผลงานของพวกเขาส่วนใหญ่ถูกตีพิมพ์ภายใต้ข้อจำกัดการจ่ายเงิน ซึ่งไม่สามารถทำได้

สิ่งที่เราต้องการคือความเชี่ยวชาญบางอย่างที่ไม่มีใครมี 26 พบกับ Malicious Beaver Malicious Beaver ชื่อเล่นของผู้ดำเนินการฝ่ายสร้างสรรค์และการสื่อสาร (CCD) ของเรา ซึ่งช่วยกำหนดการเปิดตัวการรีแบรนด์ของ IARP เป็น Furscience ซึ่งจะหน้าเป็นตาให้กับการเผยแพร่หลักฐานของกิมเราต่อกลุ่ม Furry สาธารณะที่ไม่ใช่ Furry นักวิชาการ และสื่อโดยทั่วไป เขา "เป็นบีเวอร์"

“จากไป” อย่างเชยๆ เบื้องหลังของ IARP ตั้งแต่ปี 2011 แม้ว่าเขาจะกลายมาเป็น CCD ของเราอย่างเป็นทางการในปี 2016 โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้เราสื่อสารผลการค้นพบของเราต่อสาธารณชนและอื่นๆ และเพื่อไปยังที่ที่เหล่าเพอร์รี่มักไม่ต้องการไป นั่นคือไปยังสื่อโดยตรง อย่างไรก็ตาม เขาตระหนักถึงความจำเป็นในการทำเช่นนั้น

คำศัพท์—มีข้อเท็จจริงที่น่าสนใจในรูปแบบที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย ด้วยประสบการณ์ด้านการตลาด การสื่อสาร การกำกับศิลป์ การพัฒนาแบรนด์และแนวคิดมากกว่าทศวรรษ Malicious Beaver ช่วยให้ Furscience เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้นและหลากหลายมากขึ้น ไม่ใช่แค่การนำข้อเท็จจริงของเราไปเปรียบเทียบกับเรื่องแต่งของอินเทอร์เนต (หรือใครก็ตาม) เกี่ยวกับเพอร์รี่เท่านั้น แต่ยังนำเสนอและนำเสนอข้อเท็จจริงของเราในรูปแบบที่ทำให้เห็นถึงความจริง

26 เป็นเรื่องน่าเสียดายที่นักวิจัยโดยทั่วไปหลายคน รวมถึงบางคนใน...

กิมของตัวเองนั้นแย่มากในการโปรโมตตัวเอง บางทีอาจเป็นเพราะเอฟเฟกต์การแอบอ้าง แนวโน้มที่ผู้เชี่ยวชาญจะรู้สึกว่าคุณไม่เพียงพอหรือประเมินความสามารถของตัวเองต่ำเกินไปเนื่องจากความตระหนักที่เพิ่มขึ้นว่าพวกเขาไม่มีข้อมูลมากมายที่พวกเขาไม่รู้ (Bravata et al., 2020) แต่คงจะดีหากผู้เชี่ยวชาญสามารถพูดคุยในระดับเดียวกับผู้เชี่ยวชาญที่ไม่มีข้อมูลเพียงพอได้บ้าง

เพอร์รี่น่าสนใจและคุ้มค่าที่จะนำมาเขียนถึง บีเวอร์สามารถอธิบายกลยุทธ์ด้านแบรนด์และการสื่อสารที่ล้นกรอบข้อมูลพื้นฐานที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญของเราให้กลายเป็นข้อความที่สื่อกระแสหลักสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น พบว่าน่าสนใจ และจะทำให้การเขียนเกี่ยวกับเพอร์รี่อย่างถูกต้องนั้นง่ายและสะดวกมากกว่าการหยิบยกเรื่องเดิมๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ซ้ำซาก และซ้ำซากจำเจ

และอดีตที่สร้างความเสียหาย กลยุทธ์แบรนด์โดยรวมของเขาสำหรับ Furscience คือการนำเสนอแนวคิดที่ซับซ้อนโดยไม่เสียสละความแม่นยำ ทำให้แนวคิดเหล่านี้มีความน่าดึงดูดทั้งในด้านภาพและเชิงวาทศิลป์ เพื่อแข่งขันกับพาดหัวข่าวที่ไม่ค่อยมีสาระและล่อใจให้คลิกได้ แบรนด์ Furscience ของเราไม่ใช่แค่โลโก้เท่านั้น แต่ยังเป็นอัตลักษณ์ภาพที่มุ่งเน้นเพื่อถ่ายทอดทั้งความจริงของวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเพอร์รี่และความสนุกสนานของเพอร์รี่ พื้นที่ใหม่ของการวิจัยและสมาชิกใหม่ในกิม เป็นเวลาหลายปีที่เราต้องการนักจิตวิทยาคลินิกในกิมอย่างยิ่ง เนื่องจากเราต้องการศึกษาวิจัยในสาขาต่างๆ มากมาย (เช่น ออกัสติก สุขภาพจิต) แต่อยู่นอกขอบเขตความเชี่ยวชาญทั่วไปของกิม (เช่น จิตวิทยาสังคม มานุษยวิทยา สังคมวิทยา) อีกครั้งที่โชคดี! ในอุดมคติ เรากำลังมองหาคณาจารย์ระดับปริญญาเอกคนใหม่ที่ยังไม่ได้จัดตั้งโปรแกรมการวิจัยอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเป็นกรณีเดียวกับดร. Plante ดร.

ดร. เรย์เชน และดร. โรเบิร์ตส์ เมื่อพวกเขาเข้าร่วมกิม เพื่อจุดประสงค์นี้ ดร. เกอร์บาสีจึงได้สำรวจหน้าคณะของภาควิชาจิตวิทยาในและรอบๆ พิตต์สเบิร์ก เนื่องจากพิตต์สเบิร์กเป็นที่ที่กิมของเราทำการศึกษา

การศึกษาประจำปีที่ใหญ่ที่สุดของคณะนี้ หมายความว่าการศึกษาจารย์ใหม่เดินทางมาที่ Anthrocon เพื่อทำการวิจัยกับเรานั้นไม่ใช่เรื่องยากเลย ดร. Gerbasi ประหลาดใจมากที่สุดที่ได้พบกับดร. Elizabeth Fein ผู้ช่วยศาสตราจารย์คนใหม่ของมหาวิทยาลัย Duquesne ในเมือง Pittsburgh เธอเป็นนักจิตวิทยาคลินิกที่มีพื้นฐานด้านมานุษยวิทยา (ซึ่งก็อยู่ในรายการความปรารถนาของเราเช่นกัน) ซึ่งวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของเธอเกี่ยวข้องกับการทำงานกับวัยรุ่นที่เป็นออทิสติก เมื่อดร. Gerbasi ติดต่อเธอ เธอรู้สึกกระตือรือร้นเกี่ยวกับงานนี้และตกลงที่จะเข้าร่วมกิม ในฐานะนักจิตวิทยาคลินิกและนักมานุษยวิทยา Elizabeth มีความสนใจในพลังของการเล่นตามบทบาท ตำนาน และวัฒนธรรมย่อยที่สร้างสรรค์มายาวนานเพื่อช่วยให้ผู้คนเปลี่ยนแปลงตัวเองและชีวิตของพวกเขาได้ เมื่อเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ในแวดวงโกลด์ เธอรู้ดีว่าชุมชนที่แน่นแฟ้นสามารถสร้างขึ้นได้จากระบบสุนทรียศาสตร์และสัญลักษณ์ ในการศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์ของเธอเกี่ยวกับเยาวชนออทิสติก ซึ่งบางส่วนจัดขึ้นที่ค่ายฤดูร้อนสำหรับผู้เล่นบทบาทสมมติ (LARPer) เธอได้เรียนรู้ว่าการร่วมมือกับผู้อื่นผ่านตำนานแห่งจินตนาการร่วมกันนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเขาได้อย่างไร เพื่อจินตนาการถึงตัวเองและคนอื่น ๆ อีกครั้ง

ความเป็นไปได้ของโลกของคุณเอง (หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานนี้ โปรดอ่านหนังสือของเธอเรื่อง Living on the Spectrum: Autism and

เยาวชนในชุมชน) เมื่อเธอได้รับการติดต่อจากดร. Gerbasi เกี่ยวกับการเข้าร่วมกับวิจัยที่ศึกษาเฟอร์รี่ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีส่วนร่วมในประสบการณ์จินตนาการร่วมกัน สร้างตัวตนทางเลือก และมีสัดส่วนของผู้คนในกลุ่มออกัสติกสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ (ดูบทที่ 23) นับเป็นโอกาสอันยอดเยี่ยมสำหรับเธอที่จะทำงานต่อไป ดร. Fein ได้ไปงาน Anthrocon เป็นครั้งแรกในปี 2016 ซึ่งเธอหลงใหลในเฟอร์รี่ (และหลงใหลในเทเรียนมากกว่าด้วยซ้ำ)

และพวกพ้อง!) ซึ่งบ่งชี้กับเธอเป็นเวลาหลายชั่วโมงบนพื้นของศูนย์การประชุม ร่างกายของมนุษย์ถูกพับเก็บอย่างยืดหยุ่นในมุมมองที่พวกเขาหาได้ โดยใช้เวลาเล่าเรื่องราวชีวิตของพวกเขาให้เธอฟัง ทีมวิจัยของ Furscience ได้สร้างความไว้วางใจกับชุมชนไว้มากพอสมควรแล้ว ซึ่งทำให้เธอได้รับความไว้วางใจจากพวกเขาได้ง่ายขึ้น และได้รับการต้อนรับด้วยความสนุกสนานอบอุ่นที่เป็นลักษณะเฉพาะของแฟน ๆ เฟอร์รี่ส่วนใหญ่ ตั้งแต่ปีแรกนั้น ดร. Fein ได้ทำงานร่วมกับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลายคนจากโปรแกรมปริญญาเอก Duquesne (Ben Gaddes, José Luiggi-Hernandez, Gaby Mena-Ibarra และ Jennifer Bradley) เธอได้สัมภาษณ์เฟอร์รี่หลายคนที่เป็นออทิสติกและครอบครัวและเพื่อน ๆ ของพวกเขา และได้จัดกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับออทิสติกมากมายที่ Anthrocon นอกจากนี้ เธอยังเคย

โดยทำงานร่วมกับดร. Gerbasi เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับ Therians และ Otherkin ให้ดีขึ้น รวมถึงเพื่อนร่วมงานที่เป็นนักประสาทวิทยา Alex Kranjec และทีมนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของเธอ (Erick Guzman, Lou Lammana และ John Dall'Aglio) เพื่อดูว่า Furies, Therians และ Otherkin ตอบสนองต่อ "ร่างกาย" แตกต่างกันหรือไม่ ภาพลงตา" ที่เกี่ยวข้องกับมือยาง ล่าสุด เธอได้จัดทำแบบสำรวจออนไลน์เพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์ของเทเรียนและคนอื่นๆ ที่อาจไม่สามารถไปร่วมการประชุมของกลุ่มเฟอร์รี่ได้ แต่อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็มีเรื่องราวมากมายที่จะพูดเกี่ยวกับประสบการณ์ของพวกเขา สรุป อัลเบิร์ต แบนดูราสนใจเรื่องนี้จริงๆ

บางอย่างเมื่อเขาพูดถึงความสำคัญของความยืดหยุ่นในชีวิตของเรา หนังสือที่คุณกำลังถืออยู่เล่มที่ 27 เป็นพยานถึงข้อเท็จจริงนั้น—มันคือจุดสุดยอดของเหตุการณ์บังเอิญมากมาย ทั้งเล็กและใหญ่ ที่เปลี่ยนวิถีของสมาชิกแต่ละคนในทีม Furscience มันคือการสนทนาโดยบังเอิญ ความบังเอิญเล็กๆ น้อยๆ การตัดสินใจในเสี้ยววินาที และโอกาสที่เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา และทำให้เราสามารถหลอมรวมความสนใจมากมายของเราให้เป็นความร่วมมือที่กลมกลืน บทนี้ไม่จำเป็นต้อง

ในหนังสือเล่มนี้ เราอาจตัดเรื่องนี้ออกไปได้ง่ายๆ และพูดถึงวิธีการของเราและการศึกษาและผลลัพธ์มันไม่ต่างกันที่เราได้รับมาตลอดกว่าทศวรรษ

27 หรือบางทีในสมัยนี้อาจจะมองดูบนจอ!

ศึกษาเกี่ยวกับเฟอร์รี่ อย่างไรก็ตาม เรามักจะถูกทิ้งเฟอร์รี่และนักวิชาการเข้ามาหาซึ่งได้เห็นสิ่งที่พวกเราที่ Furscience ทำได้และกล่าวพูดได้เลยว่าพวกเขาไม่มีทางทำในสิ่งที่พวกเราทำได้ เราอยากให้อะไรของเราสร้างแรงบันดาลใจให้คนอื่น ๆ เห็นว่าท้ายที่สุดแล้ว ทีมงาน Furscience ก็เป็นเพียงกลุ่มคนที่อยากรู้อยากเห็น ซึ่งความหลงใหลและความอยากรู้อยากเห็นของพวกเขาทำให้เราได้พบกับคนอื่นๆ ที่มีความคิดเหมือนกันและมีความสนใจร่วมกัน สิ่งสำคัญคือ เมื่อเราแต่ละคนเริ่มออกเดินทางร่วมกัน ตัดสินใจและใช้ประโยชน์จากช่วงเวลาอันยอดเยี่ยมที่เกิดขึ้น เราไม่มีทางรู้เลยว่ามันจะพาเราไปที่ใด ดร.

เมื่อเธอตกลงที่จะเป็นผู้ดูแลเฟอร์รี่ Gerbasi ไม่รู้เลยว่าการทำเช่นนั้นจะนำไปสู่การทำงานบุกเบิกของเธอในการศึกษาที่งานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่ ดร. Plante ไม่รู้เลยว่าการทำเช่นนั้นจะนำไปสู่การทำงานร่วมกันเป็นเวลานานถึงหนึ่งทศวรรษเมื่อเขาตัดสินใจส่งอีเมลหาบุคคลที่เขาไม่ได้พบหลังจากอ่านเอกสารของเธอ ดร. Reysen ไม่รู้

ความคิดเมื่อเขาตกลงที่จะให้นักวิจัยที่เขาไม่เคยได้ยินชื่อมาก่อนใช้มาตราส่วนของเขา ซึ่งจะทำให้เขาได้สังเกตเห็นงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่ในบริเวณใกล้เคียงเพียงไม่กี่เดือนต่อมา และนำไปสู่การเขียนเอกสารวิจัยและบทในหนังสือหลายสิบบท ดร. โรเบิร์ตสัไม่รู้ว่าเมื่อเธอตัดสินใจคุยเล่นๆ กับผู้คุมสอบ คำตอบของเขาคือจะจุดประกายให้เธอเข้าสู่อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและการรณรงค์ และดร. โฟนไม่รู้ว่าเมื่อเธอทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับ LARPer เสร็จแล้ว เธอจะสามารถก้าวไปสู่การศึกษาเฟอร์รี่ในที่สุด! อย่างน้อยที่สุด เราหวังว่าเรื่องราวนี้จะสร้างแรงบันดาลใจให้คนอื่น ๆ กล่าวและทำตามความสนใจของพวกเขา แม้ว่าจะไม่ชัดเจนเลยว่าพวกเขาจะนำคุณไปที่ใด สำหรับเรา ความสนใจร่วมกันของเราได้นำไปสู่การสนับสนุนตามหลัก

วิทยาศาสตร์และความพยายามในการระดมความรู้ ซึ่งช่วยให้เฟอร์รี่ได้เรียนรู้

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับ นักวิชาการ และสื่อ เพื่อให้เข้าใจกลุ่มที่มักเข้าใจผิดนี้ได้ดีขึ้น เป้าหมายร่วมกันนี้ทำให้เราต้องทำให้ผลงานของเราเป็นที่ประจักษ์ และใช้เครื่องมือทางการตลาดโซเชียลมีเดีย ชุมชน และความร่วมมือทางสื่อเพื่อเป็นหุ้นส่วนทางการศึกษาสำหรับชุมชนเพอร์รี่ และแม้ว่าพวกเขาจะไม่มีใครคาดคิดว่าผลงานจะพาเราไปที่ไหนในที่สุด แต่เราคงโกหกถ้าบอกว่าเราไม่แปลกใจกับผลกระทบที่ผลงานของเรา มี! แม้ว่าเราจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการอภิปรายในที่สาธารณะได้เพียงลำพัง แต่เราก็แข่งขันกับบริษัทมูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์ได้สำเร็จ แต่เราก็ประสบความสำเร็จอย่างวัดได้ในการเผยแพร่ผลการค้นพบของเราต่อสาธารณะ ซึ่งตอนนี้สามารถค้นหาผลงานของเราได้โดยเพียงแค่ค้นหาใน Google โดยใช้คำหลักทั่วไป (เช่น เพอร์รี่ เพอร์รี่คืออะไร) 28 นอกจากนี้ เรายังภูมิใจที่ได้เป็นแหล่งข้อมูลตรวจสอบข้อเท็จจริงสำหรับบทความสื่อจำนวนมากนับไม่ถ้วน และแก้ไขข้อมูลเมื่อเป็นเรื่องของทุกสิ่งตั้งแต่ความเชื่อที่ว่าเพอร์รี่เป็นคน

28 บ่อยครั้งที่ Furscience ปรากฏขึ้นในผลลัพธ์ห้าอันดับแรก! นี่ไม่ใช่

อุบัติเหตุหรือความบังเอิญ อย่างที่ Malicious Beaver บอกคุณได้!

ผู้ที่สวมชุดแฟนซีและเชื่อว่าตนเองเป็นสัตว์ ไปจนถึงข่าวลือเกี่ยวกับเพอร์รี่ที่ใช้กระเบรภายในโรงเรียนในช่วงการเลือกตั้งสหรัฐฯ ในปี 2022 (เช่น New York Times, NBC News, Reuters, Snopes, Politifact, Guardian, Daily Beast, New York Post) ดังนั้น จึงเลียนแบบหนังสือของ Bandura และคอยมองหาโอกาสเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นกับคุณ คุณไม่มีวันรู้เลยว่าการสนทนาสั้นๆ อีเมลสั้นๆ การไปร่วมงาน หรือการเปิดเผยตัวเองอาจเปลี่ยนชีวิตของคุณ—หรือชีวิตของคนรอบข้างคุณ—ให้ดีขึ้นได้อย่างไร! อ้างอิง American Psychiatric Association. (2000). Diagnostic and statistical manual of mental disorders (4th ed., text rev.). Angantyr, M., Eklund, J., & Hansen, EM

(2011) การเปรียบเทียบความเห็นอกเห็นใจต่อมนุษย์และความเห็นอกเห็นใจต่อสัตว์ Anthrozoös, 24 (4), 369-377. <https://doi.org/10.2752/175303711X13159027359764> Arluke, A., Levin, J., & Ascione, F. (1999) ความสัมพันธ์ระหว่างการทารุณกรรมสัตว์กับความรุนแรงและพฤติกรรมต่อต้านสังคมรูปแบบอื่น วารสารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ความรุนแรง 14 (9), 963-975. <https://doi.org/10.1177/088626099014009004> Bandura, A. (1982). จิตวิทยาของการพบปะโดยบังเอิญและเส้นทางชีวิต American Psychologist, 37, 747-755. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.37.7.747>

Bandura, A. (1998). การสำรวจปัจจัยโดยบังเอิญของเส้นทางชีวิต Psychological Inquiry, 9, 95-99. https://doi.org/10.1207/s15327965pli0902_2

Baron-Cohen, S., Wheelwright, S., Skinner, R., & Clubley, ME (2001). ผลหารสเปกตรัมออทิสติก

(AQ): หลักฐานจากโรคแอสเพอร์เกอร์/ออทิสติกที่มีการทำงานสูง ชายและหญิง นักวิทยาศาสตร์และนักคณิตศาสตร์ วารสารออทิสติกและความผิดปกติทางพัฒนาการ 31 (1), 5-17. <https://doi.org/10.1023/a:1005653411471> Bravata, DM, Watts, SA, Keefer, AL, Madhusudhan, D.

K., Taylor, KT, Clark, DM, Nelson, RS, Cokley, KO, & Hagg, HK (2020). Prevalence, predictors, and treatment of imposter syndrome: A systematic review. Journal of General Internal Medicine, 35 (4), 1252-1275. <https://doi.org/10.1007/s11606-019-05364-1> Carlisle-Frank, P., & Frank, JM (2006). Owners, guardians, and owner-guardians: Differing relationships with pets. Anthrozoös, 19 (3), 225-242. <https://doi.org/10.2752/089279306785415574> Evans, K. (2008). The Furry Sociological Survey. เข้าถึงเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2566 จาก <https://gwern.net/doc/psychology/2008-evans.pdf>

Fein, E. (2020). การใช้ชีวิตในกลุ่มอาการออทิสติกและเยาวชนในชุมชน. NYU Press. Fine, AH

(Ed.). (2010). คู่มือการบำบัดด้วยสัตว์: รากฐานทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ (ฉบับที่ 3). Academic Press. Gerbasi, KC, Anderson, DC, Gerbasi, AM, & Coultis, D.

(2002). วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกด้านการศึกษามนุษย์-สัตว์: ข่าวและมุมมอง. สังคมและสัตว์: วารสารการศึกษามนุษย์-สัตว์, 10 (4), 339-346. <https://doi.org/10.1163/156853002320936782> Gerbasi, K.

C., Paolone, N., Higner, J., Scaletta, LL, Bernstein, PL, Conway, S., & Privitera, A. (2008). Furries from A to Z (anthropomorphism to zoomorphism). Society & Animals: Journal Of Human-Animal Studies, 16 (3), 197-222.

<https://doi.org/10.1163/156853008X323376> Gerbasi, KC, Paolone, N., Higner, J., Scaletta, LL, Privitera, A., Bernstein, P., & Conway, S. (2007). The Furry Identity. ไปเตอร์

นำเสนอที่ Society for Research on Identity Formation สเตอร์ลิง รัฐเวอร์จิเนีย Gerbasi, KC, Harris, B. และ Jorgensen, K. (2550, 25 มีนาคม) Furries: ทำไบนามิขัยบางคนที่เติบโตขึ้นมาโดยต้องการสวมตัวตนที่ไม่ใช่มนุษย์? เซสชันโต้ตอบที่ Society for Research on Identity Formation สเตอร์ลิง รัฐเวอร์จิเนีย

Gerbasi, KC, Plante, CN, Reysen, S., & Roberts, SE (2015). ต้นกำเนิดของโครงการวิจัยมนุษย์ระหว่างประเทศ ใน T. Howl (Ed.), *Furries among us: Essays on furries by the most famous member of the fandom* (หน้า 102-105) Thurston Howl Publications Greenebaum, J. (2004).

ชีวิตของสุนัข: การยกระดับสถานะจากสัตว์เลี้ยงเป็น 'สัตว์เลี้ยงตัวน้อย' ในชั่วโมงที่คลิก สังคมและสัตว์: วารสารการศึกษามนุษย์-สัตว์ 12 (2), 117-135. <https://doi.org/10.1163/1568530041446544> Gurley, G. (2001,

มีนาคม) ความสุขของสุนัข Vanity Fair ดึงข้อมูลจาก <http://vanityfair.com/culture/features/2001/03/furries200103?currentPage=1>

Herzog, H. (2010). Some we love, some we hate, some we eat: Why it's so hard to think straight about animals. HarperCollins Publishers Julius, H., Beetz, A., Kotrschal, K., Turner, D., & Uvnäs-Moberg, K. (2013) Attachment to pets: An integrative view of human-animal relationships with implications for therapeutic practice.

Hogrefe Publishing. Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). การมีส่วนร่วมด้านกิจกรรมยามว่างที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เป็นทรัพยากรในการรับมือกับโรคของกิจกรรมยามว่างที่ถูกตีตรา *Leisure/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152>.

Osaki, A. (2008). State of the fandom. Furry Research Center. สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2023 จาก https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Furry_Survey_2008.pdf

Plante, C., Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014a). "One of us": Engagement with fandoms and global citizenship identity.

จิตวิทยาของวัฒนธรรมสื่อสมัยใหม่ 3(1), 49-64. <https://doi.org/10.1037/ppm0000008> Plante, C., Roberts, S., Reysen, S., &

Gerbasi, K. (2014b). ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางสังคมและโครงสร้างทำนายการปิดตัวตนและความนับถือตนเองในสมาชิกกลุ่มชนกลุ่มน้อยที่ถูกตีตรา *Current Psychology*, 33, 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> Plante, CN, Roberts, SE, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2015a). "ตามตัวเลข": การเปรียบเทียบเพอร์รี่และแพนด้อมที่เกี่ยวข้อง ใน T. Howl (Ed.), *Furries among us: Essays on furries by the most famous member of the fandom* (หน้า 106-126) สำนักพิมพ์ Thurston Howl Plante, C., Roberts, S., Snider, J., Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015b)

"มากกว่าแค่ผิวเผิน": ความจำเป็นทางชีววิทยาในการตอบสนองต่อภัยคุกคามจากความแตกต่างในชุมชนแพนคลับที่ถูกตีตรา *British Journal of Social Psychology*, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079> Putz, DA,

Gaulin, SJC, Sporter, RJ, & McBurney, DH

(2004) ออร์โมนเพศและความยาวนิ้ว: 2D:4D บ่งบอกอะไร? *วิวัฒนาการและพฤติกรรมของมนุษย์* 25 (3), 182-199 <https://doi.org/10.1016/j.evolhumbehav.2004.03.005> Raupp, CD (2002) เพดานชนน: จิตวิทยาคลินิกและการศึกษามนุษย์-สัตว์ สังคมและสัตว์: วารสารมนุษย์-

สัตว์

การศึกษา, 10(4), 353-360. <https://doi.org/10.1163/156853002320936809> Reysen, S., & Branscombe, N.

R. (2010). แพนคลับและแพนคลับ: การเปรียบเทียบระหว่างแพนกีฬาและแพนที่ไม่ใช่แพนกีฬา *Journal Of Sport Behavior*, 33 (2),

176-193. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015a). อคติในกลุ่มเดียวกันและการฉายภาพในกลุ่มเดียวกันในแพนคลับเพอร์รี่ *International Journal of Psychological Studies*, 7, 49-

58. <https://doi.org/10.5539/ijps.v7n4p49> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015b). มุมมองอัตลักษณ์ทางสังคมของความแตกต่างทางบุคลิกภาพระหว่างอัตลักษณ์ของแพนคลับและไม่ใช่แพนคลับ

World Journal of Social Science Research, 2, 91-103. <https://doi.org/10.22158/wjssr.v2n1p91> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015c). มุมมองด้านอัตลักษณ์ทางสังคมของแพนด้อมเพอร์รี่ ใน T. Howl (Ed.), *Furries among*.

เรา: บทความเกี่ยวกับเพอร์รี่โดยสมาชิกที่โดดเด่นที่สุดของแพนด้อม (หน้า 127-151) สิ่งพิมพ์ Thurston Howl Roberts, S., Plante, C., Gerbasi, K. และ Reysen, S. (2015a) อัตลักษณ์ของมนุษย์ต่างดาว: การเชื่อมโยงของสมาชิกแพนด้อมเพอร์รี่กับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์

Anthrozoos, 28 (4), 533-548 <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Roberts, S., Plante, C., Gerbasi, K. และ

Reysen, S. (2015b) ปฏิสัมพันธ์ทางคลินิกกับปรากฏการณ์มนุษย์ต่างดาว: บันทึกสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพเกี่ยวกับการโต้ตอบกับ

ลูกคำที่มีเอกลักษณ์ที่ไม่ธรรมดา สุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ 40 (2), e42-e50

<https://doi.org/10.1093/hsw/hlv020> Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2015c)

การละเลยอัตลักษณ์ของมนุษย์: การรับรู้ของสาธารณะ ความเป็นจริง และ "ส่วนเล็กๆ" ของการเป็นนักวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รี่ ใน T. Howl (Ed.), *Furries among us: Essays on furries by the most famous member of the fandom* (หน้า 152-168) Thurston Howl Publications. Rossmassler, L., & Wen, T. (2007, พฤษภาคม)

Furry ก็เป็นเหมือนกัน: ปัจจัยทางสังคมและทางปัญญาในชุมชนสังคมเฉพาะตัว ไปสเตอร์นำเสนอที่การประชุม Stanford Undergraduate Psychology Conference ประจำปีครั้งที่ 7 ที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด Rust, DJ (2001) สังคมวิทยาของแพนด้อม Furry The Darken Hollow ดึงข้อมูลเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2023 จาก <https://web.archive.org/web/20120303084029/http://www.visi.com/%7Epantos/furrysoc.html>

Topál, J., Miklósi, Á., Csányi, V., & Dóka, A. (1998) Attachment behavior in dogs (*Canis familiaris*): A new application of Ainsworth's (1969) Strange Situation Test *Journal of Comparative Psychology*, 112 (3), 219-229. <https://doi.org/10.1037/0735-7036.112.3.219> yerf. (nd). Furry ในแวดวงวิชาการ เข้าถึงเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2023 จาก <https://yerfology.wordpress.com/furry-in-academia/>

บทที่ 4.

การแนะนำวิธีการวิจัย (ที่ไม่เจ็บปวดเกินไป) โดย Courtney "Nuka" Plante

หากคุณกำลังเตรียมอ่านหนังสือเล่มนี้ทั้งเล่ม เราขอเตือนคุณว่าคุณกำลังจะได้รับข้อมูลจำนวนมากทีเดียว จากการศึกษาว่าทศวรรษและข้อมูลของผู้เข้าร่วมนับหมื่นคน หากจะเปรียบเทียบกับให้เห็นภาพก็คือ หากคุณเป็นผู้เข้าร่วมนับพันคนเหล่านี้ด้วยคำถามประมาณสองร้อยข้อในการศึกษาวิจัยหนึ่งๆ เราจะได้ข้อมูลประมาณ 5-10 ล้านจุด

มันเป็นเรื่องมากมายที่ต้องทำความเข้าใจในคราวเดียว และอาจรู้สึกหวาดกลัวเล็กน้อยที่จะพยายามทำความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากคุณไม่คุ้นเคยกับการอ่านหนังสือวิจัยทางวิทยาศาสตร์อย่างละเอียด ไม่ต้องกังวลหากคุณรู้สึกแบบนั้น นั่นคือเหตุผลครึ่งหนึ่งที่เรานำเรื่องนี้ไว้ในหนังสือ! เป็นโอกาสที่คุณจะได้สัมผัสพื้นฐานบางส่วนเมื่อพูดถึงการรวบรวม วิเคราะห์ และตีความข้อมูล เหมือนกับการให้คุณลงสระน้ำแทนที่จะโยนหัวทิ่มลงไป ในน้ำลึกและมองดูตัวเองดิ้นรนไปมา แต่เหมือนที่เราได้กล่าวไปแล้ว นั่นเป็นเพียงเหตุผลครึ่งหนึ่งที่เรานำเรื่องนี้ไว้! อีกเหตุผลหนึ่งที่เรานำเรื่องนี้ไว้ก็เพื่อช่วยให้ผู้อ่านของเราหลายคนกลายเป็นผู้คลางแคลงใจที่มีความรู้แน่นอนว่าคุณสามารถคลางแคลงใจเกี่ยวกับสิ่งใดๆ ก็ได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมากเกินไป ตัวอย่างเช่น ฉันอาจเลือกที่จะไม่เชื่อทุกสิ่งที่เคยได้ยินมาเกี่ยวกับแรงโน้มถ่วง โดยยืนยันกันว่าแรงโน้มถ่วง ก็ตามที่ทำให้ฉันถูกดึงดูดไปที่พื้นนั้นเป็นเรื่องบังเอิญหรือเป็นผลจากการที่ฉันตั้งใจให้เป็นเช่นนั้น ฉันนึกว่าคุณคงรู้สึกสบายใจที่จะปิดความสงสัยของฉันออกไปว่าเป็นเพียงการต่อต้านหรือความไม่รู้ แต่คุณอธิบายได้ไหมว่าทำไมฉันถึงผิด ถ้าฉันเถียงว่าคุณพิสูจน์ไม่ได้ว่าแรงโน้มถ่วงเป็นแรงสากลเพราะคุณสังเกตทุกอย่างในจักรวาลไม่ได้—จะมีแก่นของความจริงฝังอยู่บ้างไม่ใช่หรือ

ในคำกล่าวของฉัน? หรือจะเป็นอย่างไรหากฉันอ้างว่าครึ่งหนึ่งฉันเคยมีประสบการณ์ไร้แรงโน้มถ่วงในขณะที่คุณไม่ได้มองอยู่—มันเป็นไปได้ไม่ใช่หรือ? และแน่นอน บางทีฉันอาจจะเพ้อเจ้อเพราะนักฟิสิกส์และกำลังถูก

จ่ายโดยองค์กรที่แสวงผลกำไรเมื่อผู้คนเชื่อว่าแรงโน้มถ่วงไม่มีอยู่จริง แต่คุณพิสูจน์ได้ไหมว่านี่คือสาเหตุที่ทำให้ฉันไม่เชื่อ ปรากฏว่าความไม่เชื่อทั้งหมดไม่เท่าเทียมกัน และไม่ควรขยายความไม่เชื่อทั้งหมดให้กว้างไกลไปถึงการกุศลที่ไม่จำกัด บางครั้งความไม่เชื่อเป็นการไม่ซื่อสัตย์กระทำด้วยความไม่สุจริต

ผู้ที่มีความสนใจจากสิ่งอื่นนอกเหนือจากการค้นหาความจริง ในบางครั้ง ความคลางแคลงใจมักเกิดจากข้อมูลที่ผิดพลาด เต็มไปด้วยความเท็จและข้อมูลที่ผิดๆ ในท้ายที่สุดแล้ว แทนที่จะโยนอะไรที่เราทำได้ในหนังสือเล่มนี้

ขัดขวางความคลางแคลงใจประเภทแรก: หากใครอ่านหนังสือเล่มนี้ด้วยเป้าหมายที่จะอ้างคำพูดผิดๆ บิดเบือน และมุ่งเน้นเฉพาะข้อมูลที่ตรงกับความเชื่อที่มีอยู่ก่อนเกี่ยวกับเฟอร์รี่ของพวกเขาในขณะที่เพิกเฉยหรือทำกายสิ่งที่ยกแย้ง เราก็ไม่สามารถหยุดพวกเขาได้ 1 ในทางกลับกัน บทนี้มุ่งเป้าไปที่ความคลางแคลงใจประเภทที่สอง ซึ่งแม้ว่าจะมีเจตนาที่ดีที่สุด แต่กลับขาดทักษะและความรู้ที่จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลวิจัยอย่างมีวิจารณญาณ เราเชื่อว่าความรู้เพียงเล็กน้อยสามารถช่วยเหลือคนเหล่านี้ได้มาก และเราต้องการมอบเครื่องมือให้พวกเขาหลายคนเป็นผู้บริโภคข้อมูลวิทยาศาสตร์ที่มีทักษะ ในการเปิดเผยอย่างเต็มที่ เจตนาของเราไม่ได้มีเจตนาเพื่อการกุศลทั้งหมด นั่นคือ

กล่าวได้ว่าเรามีแรงจูงใจแอบแฝงในการต้องการปลูกฝังความรู้ทางวิทยาศาสตร์ให้กับผู้อ่านของเรา นั่นคือเพื่อช่วยให้เราทำวิทยาศาสตร์ได้ดีขึ้น อันที่จริง แนวคิดที่ดีที่สุดของเราหลายๆ แนวคิดมาจากผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์วิธีการของเรา ทำทนายการค้นพบของเรา และเสนอแนวทางใหม่ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงข้อบกพร่องของเรา 2 เราคงไม่ใช่นักวิทยาศาสตร์หากเราไม่สนุกกับการหาทางปรับปรุงวิธีการ การวิเคราะห์ และ

ข้อสรุป! แต่ความคลางแคลงใจและการวิพากษ์วิจารณ์จะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ลองนึกภาพว่าหากคุณบอกนักออกแบบวิดีโอ เกมว่าวิดีโอเกมของเขาห่วย นักออกแบบย่อมมีผลประโยชน์กับข้อเสนอนั้นแน่นอน ในการต้องการปรับปรุงวิดีโอเกมของพวกเขา และพวกเขาจึงกดดันคุณให้บอกรายละเอียดว่าอะไรคือสิ่งที่ไม่ดีเกี่ยวกับเกมนั้น จังหวะของเกม บท เกม หรือรูปแบบการเล่นหลักนั้นไม่น่าสนใจหรือขาดความหลากหลายที่น่าสนใจหรือไม่ การพึ่งพาโอกาสสุ่มมากเกินไปจนทำให้ผู้เล่นสูญเสียโอกาสในการกำหนดผลลัพธ์หรือไม่ ความยากของเกมนั้นซับซ้อนเกินไปหรือไม่

“เปล่า มันแย่มาก” น่าเสียดายที่การวิพากษ์วิจารณ์แบบนี้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง และเราได้เห็นการวิพากษ์วิจารณ์มากมายตลอดหลายปีที่ผ่านมาจากนักวิจารณ์ที่วิพากษ์วิจารณ์หรือปฏิเสธ งานของเราโดยตรงโดยอาศัยความเข้าใจหลักการทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานที่คลาดเคลื่อน นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมเราจึงอยากช่วยให้ผู้อ่านเรียนรู้ที่จะสร้างข้อโต้แย้งที่ดีขึ้นและแม่นยำยิ่งขึ้นสำหรับ ความคลางแคลงใจของพวกเขา และแยกแยะได้ดีขึ้นว่าการวิพากษ์วิจารณ์ของพวกเขาจำเป็นต้องและการวิพากษ์วิจารณ์ใดที่ไม่สำคัญนัก ดังที่เราจะหารือกันในตอนท้ายบทนี้ ความรู้ทาง วิทยาศาสตร์เพียงเล็กน้อยสามารถช่วยให้เราหลีกเลี่ยงการโยนเด็กทิ้งไปพร้อมกับน้ำในอ่าง และป้องกันการคิดแบบสุดโต่งหรือสุดโต่ง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของการวิพากษ์วิจารณ์งานวิจัยทาง วิทยาศาสตร์จากผู้ที่ไม่ได้ทำการวิจัยเอง

1 แก้วจริงแล้วผู้เขียนบทนี้ได้พบเห็นสิ่งแบบนี้มามากเกินพอแล้ว

“การให้เหตุผลที่มีแรงจูงใจ” จากผู้คน “เพียงแค่ถามคำถาม” ทั้งในเรื่องของการวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รีและในเรื่องของการวิจัยเกี่ยวกับหัวข้อที่ อ่อนไหวเป็นพิเศษอย่างความรุนแรงในสื่อ! 2 และเชื่อดันเถอะว่ายังมีวิธีอื่นๆ อีกมากมายที่เราสามารถทำการศึกษาริชัยได้ดีกว่านี้!

และถึงอย่างไร บทนี้จะสอนคุณเกี่ยวกับแนวคิดและคำศัพท์แปลกๆ สองสามคำ เพื่อที่คุณจะได้ใช้การคิดวิเคราะห์เชิงวิพากษ์วิจารณ์ในงานเลี้ยง อาหารค่ำครั้งต่อไป! 3 คิดเหมือนนักวิทยาศาสตร์ ชื่อของหนังสือเล่มนี้นับบอกเรา เราได้ใช้แนวทางทางวิทยาศาสตร์ในการทำความเข้าใจเฟอร์รี และกลุ่มแฟนๆ เฟอร์รี แต่แนวทางนี้หมายความว่าอย่างไรกันแน่ อะไรคือสิ่งที่ทำให้แนวทางนี้มีความเป็นวิทยาศาสตร์ และอะไรที่ทำให้แนวทางนี้ แตกต่างจากวิธีการอื่นๆ ในการรับความรู้ (เช่น การเชื่อสัญชาตญาณ การพึ่งพาคำบอกเล่าปากต่อปาก หรือการเรียนรู้บางสิ่งจากสื่อ) ในการ เริ่มต้น ให้ใช้เวลาสักครู่และคิดว่าคุณนึกถึงอะไรเมื่อนึกถึงวิทยาศาสตร์ มีแนวโน้มสูงว่าคุณอาจนึกถึงคนสวมเสื้อคลุมแล็บสีขาวในห้องแล็บ บางที พวกเขาอาจกำลังใช้กล้องจุลทรรศน์หรือถ่ายไอออนของเหลวสีสดใสจากหลอดทดลองหนึ่งไปยังอีกหลอดหนึ่งโดยใช้ปิเปต บางทีคุณอาจนึกถึงนัก วิทยาศาสตร์ข้อมูลที่กำลังจ้องมองตัวเลขมากมายบนจอภาพ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านประสาทวิทยาที่กำลังครุ่นคิดถึงการสแกนสมอง ภาพเหล่านี้มักจะ เน้นไปที่กับดักผิวเผินของวิทยาศาสตร์ นั่นคือ พวกเขามุ่งเน้นไปที่สาขาวิทยาศาสตร์เฉพาะ (เช่น ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา) และเครื่องมือที่สาขาเหล่านี้ ใช้ (เช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สแกน มิกเกอร์แผ่นซี) แต่แค่เพราะคุณกำลังใช้เครื่องมือเหล่านี้ นั่นไม่ได้หมายความว่าสิ่งที่คุณกำลังทำคือ วิทยาศาสตร์ ตัวอย่างเช่น เซฟสามารถสวมเสื้อคลุมสีขาวและผสมซอสในแก้วที่ออกแบบเองโดยใช้เครื่องมือแผ่นซีเพื่อให้ได้การวัดที่แม่นยำ เราจะ ถือว่าเซฟกำลังทำวิทยาศาสตร์หรือไม่ 4 ในทางกลับกัน คุณสามารถทำวิทยาศาสตร์ได้โดยไม่ต้องใช้เครื่องมือแผ่นซี โดยมีเพียงดินสอและ กระดาษเท่านั้น การขอให้กลุ่มคนกรอกแบบสำรวจและส่งกลับมาเพื่อทดสอบสมมติฐานก็ถือเป็นวิทยาศาสตร์ได้ อาจไม่เกี่ยวข้องกับ เครื่องจักรมูลค่าล้านเหรียญหรือห้องปฏิบัติการ แต่การรวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานถือเป็นกระดูกสันหลังของวิทยาศาสตร์! แก่นแท้ แล้ว วิทยาศาสตร์เป็นวิธีการเฉพาะอย่างหนึ่งในการรับความรู้ แน่แน่นอนว่ามีหลายวิธีที่คุณเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ เช่น การฟังสิ่งที่พ่อแม่บอกคุณ การดู โทรทัศน์หรืออ่านหนังสือพิมพ์ การตีความบทเรียนทางศีลธรรมในเรื่องราว และแม้กระทั่งสัญชาตญาณและความรู้สึก วิธีการรับรู้แต่ละวิธีมี จุดแข็งและจุดอ่อนที่แตกต่างกัน

—บางอย่างทำได้ค่อนข้างรวดเร็วและง่ายดาย แต่ทำไม่ได้

3 สิ่งที่น่าสังเกตก็คือ แนวคิดที่เราสอนคุณในบทนี้สามารถนำไปใช้ได้

มากกว่าแค่การวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รี่ของเรา ทักษะด้านความรู้ทางวิทยาศาสตร์สามารถนำไปใช้ในการอ่านงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์จากสาขาวิทยาศาสตร์เกือบทุกสาขา! 4 แน่นอนว่าหลักการที่ได้มาจากวิทยาศาสตร์มีผลต่อการทำอาหารและการอบ

รวมถึงเคมีและฟิสิกส์ด้วย แต่การอบขนมมันไม่ใช่การทำงานวิทยาศาสตร์ ด้วยเหตุผลบางประการที่เราจะได้เห็นเร็วๆ นี้!

นักวิทยาศาสตร์มักถูกนับอยู่เสมอ บางคนเต็มไปด้วยอคติ แต่ได้ประโยชน์จากการที่คนอื่นๆ ในสังคมเห็นพ้องต้องกันโดยทั่วไป วิทยาศาสตร์เป็นเพียงอีกวิธีหนึ่งในการแสวงหาความรู้ แม้ว่าจะต้องใช้วิธีคิดที่เฉพาะเจาะจงมากก็ตาม 5 เราสามารถอธิบายการคิดทางวิทยาศาสตร์ได้ว่ามีอย่างน้อยห้าแง่มุมที่แตกต่างกัน: 6 1. การสร้างแบบจำลองและทฤษฎีโดยอิงจากการสังเกตเชิงประจักษ์และการวิจัยก่อนหน้านี้ 2. การสังเกตอย่างเป็นระบบและไม่อคติเพื่อทดสอบสมมติฐาน 3. ความเต็มใจที่จะทดสอบความสอดคล้องของการค้นพบของตนอีกครั้งอย่างเข้มงวด 4. ความเต็มใจที่มีใจกว้างที่จะผิดและแสวงหาการพิสูจน์เท็จอย่างจริงจัง 5. การคิดแบบมีมิติหลายตัวแปรตามความน่าจะเป็น นักวิทยาศาสตร์สร้างทฤษฎีและแบบจำลอง เริ่มต้นด้วยประเด็นแรก นักวิทยาศาสตร์สังเกตโลกที่อยู่รอบตัวพวกเขาและอ่านเอกสารที่มีอยู่เพื่อรับรู้ถึงสิ่งที่คนอื่นค้นพบ จากนั้นพวกเขาพยายามบูรณาการข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดนี้เข้าด้วยกัน

แบบจำลองหรือกรอบแนวคิดที่อธิบายลักษณะการทำงานของบางแง่มุมของโลกได้อย่างสอดคล้องกัน แบบจำลองเหล่านี้มีขนาดและความซับซ้อนแตกต่างกันไป ตั้งแต่แบบจำลองโครงสร้างของอะตอม ไปจนถึงแบบจำลองแรงจูงใจของมนุษย์ ไปจนถึงแบบจำลองของวัฒนธรรมทั้งหมด และระบบเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ถูกแบบจำลองมีเหมือนกันก็คือ แบบจำลองทั้งหมดล้วนมีพื้นฐานมาจากความเป็นจริงเชิงประจักษ์ นักวิทยาศาสตร์ทำการสังเกตด้วยตนเองหรือจดบันทึกผลการค้นพบของนักวิทยาศาสตร์คนอื่นๆ และพัฒนาแบบจำลองที่สอดคล้องกับการสังเกตเหล่านี้ ซึ่งยังทำนายถึงสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์คาดว่าจะพบในอนาคตได้อีกด้วย การทำนายเป็นส่วนสำคัญของการคิดเชิงวิทยาศาสตร์

ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ที่ดีไม่เพียงแต่จะอธิบายโลกได้เท่านั้น แต่ยังทำนายเกี่ยวกับโลกได้อีกด้วย แบบจำลองที่อธิบายทุกอย่างได้แต่ไม่สามารถทำนายอะไรได้เลยนั้นแทบจะไร้ประโยชน์เลย ตัวอย่างเช่น ลองนึกภาพว่าฉันกำลังดูลูกค้าเดินเข้าและออกจากร้านขายสัตว์เลี้ยง ฉันสังเกตเห็นลูกค้าเดินเข้ามาในร้านทีละคน และเดินออกจากร้านไปที่ละคนพร้อมกับแมวหรือสุนัข หลังจากมีลูกค้าหลายสิบคน ฉันอาจเสนอแบบจำลองเพื่ออธิบายว่าลูกค้าคนใดเดินออกมาพร้อมกับแมวและคนใดเดินออกมาพร้อมกับสุนัข บางทีฉันอาจแนะนำว่าเมื่อลูกค้าเดินเข้ามาในร้าน พวกเขาจะผ่านสนามพลังงานที่มองไม่เห็นซึ่งทำให้เกิดความคิดที่จะจับแมวหรือสุนัขขึ้นมาในหัวของพวกเขา

5 โปรดทราบว่าวิทยาศาสตร์เป็นกระบวนการ ไม่ใช่เพียงกองข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงบางอย่างอาจเป็นเช่นนั้น

ได้มาโดยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แต่ตำราเรียนที่เต็มไปด้วยข้อเท็จจริงที่ได้มาจากวิทยาศาสตร์นั้นไม่ได้มาจากตัวมันเอง วิทยาศาสตร์ มันคือผลลัพธ์หรือผลที่ตามมาจากการทำวิทยาศาสตร์! 6 นี่ไม่ใช่รายการที่สมบูรณ์ แต่เป็นตัวแทนของสิ่งที่สำคัญที่สุดบางส่วน

ลักษณะของการคิดทางวิทยาศาสตร์

คนที่เดินออกไปพร้อมกับแมวจะผ่านสิ่งกีดขวางที่มองไม่เห็นนี้ นึกถึงคำว่า "แมว" ในใจแล้วได้แมวมาแทน ส่วนคนที่เลี้ยงสุนัขจะผ่านสิ่งกีดขวางที่มองไม่เห็นนี้ นึกถึงคำว่า "สุนัข" ในใจแล้วได้สุนัขมาแทน จุดแข็งของโมเดลของฉันคือมันอธิบายการสังเกตของฉันได้ 100% อย่างสมบูรณ์แบบจนถึงตอนนี้ ฉันยังไม่ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของลูกค้าที่ขัดแย้งกับโมเดลของฉันเลย แม้จะเป็นเช่นนั้น โมเดลของฉันก็ไม่มีประโยชน์เลย เหตุใด? เพราะโมเดลของฉันช่วยทำนายไม่ได้ว่าลูกค้าคนต่อไปที่เดินเข้ามาในร้านจะเดินออกจากร้านพร้อมกับแมวหรือสุนัข ฉันมองไม่เห็นสิ่งกีดขวางนี้ด้วยตัวฉันเอง และฉันก็ไม่ว่าสิ่งกีดขวางนี้ส่งผลต่อผู้คนอย่างไรหรือทำไม กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ โมเดลของฉันไม่ได้ทำให้ฉันทำนายพฤติกรรมการซื้อสัตว์เลี้ยงของลูกค้าคนต่อไปได้ดีกว่าคนที่โยนเหรียญที่มีคำว่า "แมว" อยู่ด้านหนึ่งและ "สุนัข" อยู่อีกด้านหนึ่ง

โดยสรุป หากแบบจำลองทางวิทยาศาสตร์ไม่สามารถทำนายอะไรเกี่ยวกับโลกได้ แสดงว่าแบบจำลองนั้นไม่ได้มีส่วนช่วยใดๆ ต่อความรู้ของเราเกี่ยวกับโลกเลย 7 ตอนนี้อลองพิจารณาว่าแบบจำลองทางวิทยาศาสตร์อาจมีลักษณะอย่างไรในสถานการณ์เดียวกัน ลองนึกภาพว่าหากเมื่อผู้คนเข้าไปในร้านขายสัตว์เลี้ยง ฉันให้แบบทดสอบบุคลิกภาพอย่างรวดเร็วแก่พวกเขาเพื่อวัดระดับความเป็นคนช่างพูด หลังจากลูกค้าไปหลายสิบคน ฉันเริ่มสังเกตเห็นรูปแบบหนึ่ง: ผู้ที่มีคะแนนความเป็นคนช่างพูดสูงจะเดินออกจากร้านพร้อมกับสุนัข ในขณะที่ผู้ที่มีคะแนนความเป็นคนช่างพูดต่ำจะเดินออกจากร้านพร้อมกับแมว จากตรงนี้ ฉันจึงคิดค้นแบบจำลองที่เสนอว่าผู้ที่มีบุคลิกชอบเข้าสังคมมักจะชอบสุนัข ซึ่งมีบุคลิกที่เปิดเผยมากกว่า ในขณะที่ผู้ที่มีบุคลิกเก็บตัวจะชอบแมว ซึ่งมีบุคลิกที่เป็นอิสระมากกว่าและต้องการความสนใจน้อยกว่า อย่างไรก็ตาม ต่างจากแบบจำลองสนามพลังงานที่มองไม่เห็นของฉัน ขณะนี้ ฉันสามารถทำนายพฤติกรรมของลูกค้าในอนาคตได้จากแบบจำลองนี้ ฉันสามารถให้แบบทดสอบบุคลิกภาพแก่ลูกค้าได้ก่อนที่พวกเขาจะเดินเข้าไปในร้าน และจากผลการทดสอบนั้น ฉันสามารถเดาได้อย่างมีข้อมูลว่าลูกค้ามีแนวโน้มที่จะเดินออกจากร้านพร้อมกับสุนัขหรือแมวมากกว่ากัน และถ้าหากมีข้อเท็จจริงใดๆ เกี่ยวกับโมเดลใหม่นี้ โมเดลดังกล่าวน่าจะมีประสิทธิภาพดีกว่าโมเดลสนามพลังงานและคนที่โยนเหรียญเมื่อต้องเดาอย่างถูกต้องว่าลูกค้าจะเดินออกจากร้านพร้อมกับสุนัขหรือแมว นักวิทยาศาสตร์ทดสอบสมมติฐานวิทยาศาสตร์ไม่ได้เป็นเพียงการสร้างแบบจำลองเท่านั้น แต่เป็นการทดสอบแบบจำลองเหล่านั้น 8 ส่วนหนึ่งของงานฝีมือทางวิทยาศาสตร์คือการคิดค้นวิธีการปฏิบัติในการรวบรวมข้อมูลใน

กรณีตัวอย่าง: ฉันสามารถแทนที่สนามพลังงานที่มองไม่เห็นด้วยฟังก์ชันได้อย่างง่ายดาย

คงจะให้ข้อมูลได้มากกว่ากัน ความสามารถในการใช้แทนกันได้ของโมเดลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าโมเดลเหล่านี้ไม่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงเลย

ในลักษณะที่เป็นระบบและไม่มีอคติ ในกรณีนี้ เป็นระบบ หมายถึง การรวบรวมข้อมูลในลักษณะที่วางแผนและควบคุมได้ และออกแบบการศึกษาวิจัยเพื่อเพิ่มความสามารถในการทดสอบสมมติฐานของเราอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น เราอาจดำเนินการศึกษาวิจัยการซื้อสัตว์เลี้ยงที่ร้านขายสัตว์เลี้ยงต่างๆ ในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ เพื่อทดสอบว่าผลการวิจัยของเราสอดคล้องกันทั่วประเทศหรือจำกัดอยู่แค่ลูกค้าในร้านเดียวกันเท่านั้น

นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการพยายามควบคุมปัจจัยภายนอกเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีอะไรมาส่งผลต่อผลลัพธ์ของการศึกษา (เช่น ร้านขายสัตว์เลี้ยงมีวัน "แมวฟรี" ในขณะที่คุณพยายามรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจเป็นแรงจูงใจให้ผู้คนเลือกแมวแทนสุนัขโดยไม่คำนึงถึงบุคลิกภาพของพวกเขา) นักวิทยาศาสตร์ที่จำเป็นต้องมีแรงจูงใจที่จะไม่เอนเอียงในวิธีที่พวกเขาเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และตีความข้อมูล กายที่สุดแล้ว วิธีเดียวที่จะแน่ใจในโมเดลของตัวเองได้ก็คือการเปิดเผยต่อความเป็นจริงที่โหดร้ายเพื่อดูว่าจะจมหรือลอย หากนักวิจัยให้แบบทดสอบบุคลิกภาพแก่ลูกค้าแล้วตามคนชอบเข้าสังคมเข้าไปในร้านเพื่อโน้มน้าวให้พวกเขาซื้อสุนัข ก็เป็นไปได้เลยที่จะรู้ว่าพฤติกรรมการซื้อสุนัขนั้นขับเคลื่อนโดยความเป็นคนชอบเข้าสังคมหรือถูกนักวิทยาศาสตร์ในร้านใส่ตาม 9 ในกรณีนี้ อิทธิพลของนักวิทยาศาสตร์อาจช่วยให้พวกเขาค้นหาข้อมูลที่สอดคล้องกับแบบจำลองของพวกเขาได้ แต่ความลำเอียงเหล่านี้กลับกลายเป็นแบบจำลองที่ไม่สามารถตรวจสอบได้ และเมื่อเวลาผ่านไป แบบจำลองเหล่านี้จะถูกแทนที่ด้วยแบบจำลองที่สะท้อนความเป็นจริงได้ดีกว่า (เช่น ทำนายพฤติกรรมของลูกค้าได้อย่างแม่นยำ ซึ่งไม่ถูกนักวิทยาศาสตร์คุกคามในร้านขายสัตว์เลี้ยง) ด้วยเหตุนี้ การคิดแบบวิทยาศาสตร์จึงจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบและไม่มีอคติ 10 นักวิทยาศาสตร์ทดสอบและทดสอบซ้ำ การเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ตีความถึงการเป็นคนที่เขาใจยาก การค้นหาหลักฐานที่สนับสนุนแบบจำลองของคุณเพียงครั้งเดียวไม่เพียงพอ นักวิทยาศาสตร์เป็นกลุ่มคนที่ค่อนข้างคลางแคลงใจ ถึงวลีเสมอว่าการค้นพบอาจเป็นเพียงความบังเอิญ กลับมาที่ตัวอย่างร้านขายสัตว์เลี้ยงของเรา หากฉันต้องตัดสินใจว่าสิ่งใดเป็นขึ้นเดียว

8 เรามุ่งเน้นไปที่การศึกษาเชิงทดลองเป็นหลักในตัวอย่างของเรา แต่สิ่งเหล่านี้ก็เหมือนกัน

หลักการดังกล่าวสามารถนำไปใช้กับการรวบรวมข้อมูลเชิงสำรวจแบบเปิดได้เช่นกัน ซึ่งเราจะพูดถึงในบทนี้ในภายหลัง สำหรับตอนนี้ เราจะกล่าวว่านักวิจัยที่เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพแบบเปิด (เช่น การศึกษาเฉพาะกรณี การสัมภาษณ์แบบยาว) มักจะทำเช่นนั้นเพื่อสร้างแบบจำลองที่นักวิจัยเชิงปริมาณจะทดสอบในภายหลัง นักวิจัยเหล่านี้ได้รับผลกระทบในลักษณะเดียวกันจากการไม่เป็นระบบหรือมีอคติใน

แนวทางของพวกเขาในการรวบรวมข้อมูล 9 ตั้งใจเล่นคำอย่างแน่นนอน 10 เรากำลังพูดถึงการคิดเชิงวิทยาศาสตร์เป็นอุดมคติ ในทางปฏิบัติ นักวิทยาศาสตร์ได้

อคติที่อาจบดบังการตัดสินใจโดยเจตนาหรือโดยไม่ได้ตั้งใจของพวกเขา นี่คือเหตุผลประการหนึ่งที่กระบวนการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญมีความสำคัญมาก ซึ่งเราจะหยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาพูดในภายหลัง สำหรับตอนนี้ เราแค่อยากจะชี้ให้เห็นว่าในทางปฏิบัติแล้ว วิทยาศาสตร์อาจไม่เป็นไปตามอุดมคติของวิทยาศาสตร์เสมอไป

ลูกคำเป็นคนเปิดเผย และเมื่อเห็นพวกเขาเดินออกจากร้านพร้อมกับสุนัข ฉันอาจสรุปได้ว่าแบบจำลองของฉันถูกต้อง อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้อย่างยิ่งที่ลูกคำคนต่อไปที่เดินเข้ามาในร้านอาจเป็นคนเปิดเผย แต่ถึงกระนั้นก็ยังเลือกแมว ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดกับการคาดการณ์ของแบบจำลองของฉัน ด้วยเหตุนี้ ฉันจึงควรนั่งที่ประตูร้านขายสัตว์เลี้ยงสักพักเพื่อทดสอบแบบจำลองของฉันทีละชิ้น ลูกคำแล้วขึ้นเล่า เพื่อดูว่ามีความสม่ำเสมอเพียงใด แต่สำหรับนักวิทยาศาสตร์ที่ยืนยันแล้ว จะไม่หยุดเพียงแค่นั้น เพราะท้ายที่สุดแล้ว ใครเล่าจะพูดได้ว่าผลลัพธ์ไม่ได้เป็นเพียงความแปลกประหลาดของร้านขายสัตว์เลี้ยงแห่งนี้เท่านั้น เมื่อคำนึงถึงเรื่องนี้ ฉันอาจตั้งคำถามทดสอบแบบจำลองของฉันในร้านขายสัตว์เลี้ยงทุกแห่งในเมือง หากหลังจากทำการทดสอบทั้งหมดนี้แล้ว หลักฐานยังคงชี้ว่าแบบจำลองของฉันถูกต้อง ฉันก็ค่อนข้างมั่นใจว่ามันคงไม่ใช่เรื่องบังเอิญ และแบบจำลองของฉันทำนายพฤติกรรมการซื้อสัตว์เลี้ยงของคนส่วนใหญ่ในสถานที่ส่วนใหญ่ได้อย่างแม่นยำ แต่ทำไมต้องหยุดอยู่แค่นั้นล่ะ นักวิจัยที่ยืนยันแล้วเป็นพิเศษจะพิจารณาความเป็นไปได้ที่ตัวพวกเขาเองอาจกำลังทำให้ผลลัพธ์มีความลำเอียง เพราะท้ายที่สุดแล้ว พวกเขาคือผู้ที่มีแบบจำลองสำหรับการทดสอบ ดังนั้น พวกเขาอาจขอให้นักวิจัยคนอื่นในสาขานี้ดำเนินการศึกษาด้วยตนเองในเวลาที่เหมาะสม

ร้านขายสัตว์เลี้ยง เพื่อดูว่าแบบจำลองนั้นยังคงใช้งานได้หรือไม่ แม้ว่าจะมีการทดสอบโดยนักวิจัยคนอื่น ๆ พวกเขาอาจก้าวไปอีกขั้นด้วยการทดสอบว่าแบบจำลองนั้นใช้งานได้ดีเพียงใดเมื่อเวลาผ่านไป บางทีพวกเขาอาจทำการทดสอบแบบจำลองอีกครั้งที่ร้านขายสัตว์เลี้ยง 20 ปีต่อมาเพื่อดูว่าแบบจำลองนั้นยังคงทำนายพฤติกรรมการซื้อสัตว์เลี้ยงได้หรือไม่ หรือความแปรปรวนของแบบจำลองนั้นจำกัดอยู่เพียงช่วงเวลาหนึ่งหรือสำหรับรุ่นใดรุ่นหนึ่งเท่านั้น นักวิทยาศาสตร์ 11 คนเต็มใจที่จะผิด โดยอาศัยจุดยืนก่อนหน้านี้ของเรา การคิดทางวิทยาศาสตร์ต้องอาศัยการยอมรับอย่างเปิดเผยถึงความเป็นไปได้ที่เราอาจผิดพลาดได้ หากนักวิทยาศาสตร์ไม่พิจารณาอย่างจริงจังถึงความเป็นไปได้ที่แบบจำลองของพวกเขาอาจผิดพลาด จะทำให้ไม่สามารถทดสอบแบบจำลองของพวกเขาได้อย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น หากฉันเชื่อมั่นว่าแบบจำลองพฤติกรรมการซื้อสัตว์เลี้ยงของฉันถูกต้อง และปฏิเสธที่จะเชื่อว่าแบบจำลองนั้นอาจผิดพลาด ฉันอาจหาข้อแก้ตัวเพื่อละเลยหลักฐานที่บ่งชี้ว่าทฤษฎีของฉันผิด หากฉันเห็นคนชอบเข้าสังคมเดินออกจากร้านขายสัตว์เลี้ยงพร้อมกับแมวแทนที่จะเป็นสุนัข ซึ่งขัดแย้งกับแบบจำลองของฉัน ฉันอาจเพิกเฉย

11 นี่เป็นสาเหตุที่นักวิทยาศาสตร์มักจะไม่พอใจกับแนวคิดที่ว่าแบบจำลองหรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์เป็นเช่นนั้น

“เป็นเพียงทฤษฎี” ซึ่งหมายความว่าทฤษฎีนี้แทบไม่มีหรือไม่มีเลยในการทำนาย หรือไม่ได้ผ่านการตรวจสอบเชิงประจักษ์อย่างเข้มข้น ในการสนทนาทั่วไป เรามักใช้คำว่า “ทฤษฎี” หรือ “แบบจำลอง” เพื่อเสนอสมมติฐานที่ไม่มีมูลความจริงหรือการประมาณค่าคร่าวๆ ในความเป็นจริง ทฤษฎีและแบบจำลองทางวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงที่สุดมักถูกตรวจสอบและทดสอบในระดับที่ทำให้ใครก็ตามที่ไม่ได้สนใจเรื่องนี้เป็นพิเศษต้องตกตะลึง (และอาจจะเกือบจนน้ำตาซึม)

การสังเกตโดยพูดว่า “เห็นได้ชัดว่าบุคคลนั้นเป็นคนเก็บตัว พวกเขาต้องได้กรอกแบบสำรวจแล้ว

ไม่ถูกต้อง!” เมื่อทำเช่นนั้น ฉันสามารถปกป้องโมเดลของฉันจากหลักฐานใดๆ ที่บ่งชี้ว่าโมเดลนั้นไม่ถูกต้อง ไม่ว่าหลักฐานเหล่านั้นจะกองรวมกันมากเพียงใดก็ตาม! 12 หลักการแห่งความกลางแคลงใจและความเต็มใจที่จะผิดพลาดนี้ถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการคิดทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้นเราจึงสร้างหลักการนี้ขึ้นในแนวทางปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์โดยปริยาย ตัวอย่างเช่น นักวิทยาศาสตร์รอการแบบการศึกษาวิจัยและทดสอบสมมติฐานโดยอาศัยสมมติฐานที่ว่าโมเดลของตนนั้นไม่ถูกต้อง พวกเขาได้รับการฝึกฝนให้ตีความผลการศึกษารายวิจัยว่าไม่สนับสนุนโมเดลของตน เว้นแต่ข้อมูลจะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าไม่เป็นเช่นนั้น (เช่น มีโอกาสผิดพลาดน้อยกว่า 5%) กล่าวอีกนัยหนึ่ง หากข้อมูลจากการศึกษารายวิจัยออกมาในลักษณะที่มีโอกาส 50/50 ที่โมเดลนั้นจะถูกหรือผิด นักวิทยาศาสตร์ก็จะเลือกความกลางแคลงใจและถือว่านี่เป็นหลักฐานที่แสดงว่าโมเดลนั้นไม่ถูกต้อง แม้ว่าข้อมูลจะออกมาด้วยโอกาส 90/10 ที่สนับสนุนโมเดลก็ตาม

แม้ว่านักวิทยาศาสตร์จะยังถือว่าสิ่งนี้เป็นหลักฐานว่าแบบจำลองนั้นผิด แต่โอกาส 10% ที่จะผิดยังถือว่าสูงเกินไปที่จะยอมรับได้ 13 และความกังวลไม่ได้จบเพียงแค่นั้น!

เราได้ยอมรับว่านักวิทยาศาสตร์อาจมีอคติและมีแรงจูงใจบางอย่างที่จะหาการสนับสนุนสำหรับโมเดลของตน เพื่อคำนึงถึงเรื่องนี้ นักวิทยาศาสตร์จึงได้สร้างกลไกการแก้ไขตัวเองขึ้นในกระบวนการเผยแพร่ผลงานที่เรียกว่า "การตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ" กล่าวโดยสรุป สื่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงและน่าเชื่อถือกำหนดให้งานวิจัยใดๆ ที่ต้องการเผยแพร่ต้องได้รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญคนอื่นๆ ในสาขานั้นก่อน การตรวจสอบนี้รวมถึงการตั้งคำถามเกี่ยวกับระเบียบวิธีและการวิเคราะห์ของการศึกษา การร้องขอการศึกษาเพิ่มเติม 14 ครั้ง และการโต้แย้งข้อสรุปของการศึกษาด้วยคำอธิบายทางเลือก ผลลัพธ์ที่ดังไว้ของกระบวนการนี้คือเพื่อกรองผลการวิจัยที่มีคุณภาพต่ำ มีอคติ หรือมีข้อสงสัยออกไป โดยเหลือไว้เพียงการศึกษาที่แข็งแกร่งที่สุดซึ่งผ่านการทดสอบจากผู้มีอำนาจสูงสุด

นักวิทยาศาสตร์มักถูกกดดันให้หาการสนับสนุนสำหรับแบบจำลองของพวกเขาโดยมีเส้นหยอง

รางวัลอันทรงเกียรติหรือที่มักเกิดขึ้นบ่อยครั้งคือภัยคุกคามจากการถูกไล่ออกหากพวกเขาไม่สนับสนุนสาขาของตนอย่างเพียงพอ แรงกดดันเหล่านี้สามารถบั่นทอนความเป็นกลางของนักวิทยาศาสตร์และทำร้ายการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ได้ 13 แน่นอนว่านี่เป็นการอธิบายการทำงานของ การทดสอบสมมติฐานแบบง่ายเกินไป

การปฏิบัติจริง แต่ก็ดีพอสำหรับวัตถุประสงค์ของเรา เนื่องจากเราถือว่าผู้อ่านส่วนใหญ่ไม่ต้องการเจาะลึกถึงรายละเอียดปลีกย่อยของการทดสอบทางสถิติ สมมติฐานว่างและการประมาณค่าแบบเบย์เซียน 14 และในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา นักวิทยาศาสตร์ยังจำเป็นต้องทำให้ข้อมูลของตนพร้อมใช้งานด้วยวิธีนี้

ซึ่งนักวิทยาศาสตร์คนอื่น ๆ จะสามารถวิเคราะห์ด้วยตนเองและมองหาความผิดปกติหรือหลักฐานการดัดแปลงได้

ความคิดในสาขาต่างๆ แม้ว่าการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญมักจะโหดร้าย น่ากลัว และไม่สมบูรณ์แบบก็ตาม แสดงถึงระดับของการวิจารณ์ตนเองที่ไม่ค่อยพบในวิธีการรวบรวมความรู้แบบอื่น 15 นักวิทยาศาสตร์รับรู้ถึงความซับซ้อนของโลก ลักษณะประการสุดท้ายของการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดแทรกอยู่ในลักษณะก่อนหน้านี้ คือ การคิดแบบความน่าจะเป็นนั้นอธิบายความซับซ้อนและความแตกต่างผ่านการคิดแบบความน่าจะเป็น การคิดแบบความน่าจะเป็นเป็นหัวข้อที่เข้าใจยากสำหรับผู้คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกเขาได้รับการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการด้านสถิติเพียงเล็กน้อย กล่าวโดยสรุปแล้ว การคิดแบบความน่าจะเป็นหมายถึงแนวคิดที่ว่าโลกของเรามีความซับซ้อน ดังนั้น เราจึงคาดหวังได้ถึงระดับความบังเอิญแบบสุ่มในแทบทุกสิ่ง

ตัวอย่างเช่น แม้ว่าจะมีโอกาสสูงที่ฝนจะตกหากมีเมฆดำดูมีพายุบนท้องฟ้า มีโอกาสที่ฝนจะไม่ตก สภาพอากาศเป็นระบบที่ซับซ้อน ตัวแปรนับพันตัวมีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อกำหนดสภาพอากาศในพื้นที่หนึ่งๆ ในเวลาหนึ่งๆ แบบจำลองทางวิทยาศาสตร์อาจอธิบายตัวแปรเหล่านี้ได้ไม่ทั้งหมด แต่บรรดานักวิทยาศาสตร์พยายามอย่างเต็มที่โดยใช้แบบจำลองที่ตนมีอยู่ โดยตระหนักว่ามีโอกาสที่การทำนายที่สร้างขึ้นโดยแบบจำลองของตนอาจไม่ถูกต้อง

จากตัวแปรจำนวนหนึ่ง นักวิทยาศาสตร์อาจทำนายได้ว่าวันนี้มีโอกาสฝนตก 80% โดยตระหนักว่ามีโอกาส 20% ที่แบบจำลองจะผิดพลาด ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการใช้ความน่าจะเป็น การคิดมักจะตกเป็นเหยื่อของการคิดแบบเหมารวมหรือแบบสุดโต่ง คุณอาจรู้จักคนที่โกรธเคืองกับรายงานสภาพอากาศท้องถิ่นเมื่อฝนตกในวันที่คาดว่าจะมีแดด นั่นเป็นเพราะเราใช้ชีวิตที่ละวัน ได้ตอบกับคนที่ละคน ที่ละสถานการณ์ เรากำลังกลัวผลลัพธ์ของแต่ละบุคคล เช่น ญาติที่ป่วยจะหายดีหรือเสียชีวิต ทีมฟุตบอลที่เราชื่นชอบจะชนะหรือแพ้ในเกมน้ำ หรือมูลค่าหุ้นของเราจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง อย่างไรก็ตาม นักวิทยาศาสตร์ไม่ได้พัฒนาแบบจำลองเพื่อกำหนดบุคคลหรือเหตุการณ์รายบุคคล เนื่องจากโลกเป็นสถานที่ที่ซับซ้อน นักวิทยาศาสตร์จึงรู้ว่าพวกเขาไม่สามารถทำนายผลลัพธ์ได้ 100% อย่างสมบูรณ์แบบแทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขาพัฒนาแบบจำลองเพื่อกำหนดแนวโน้มทั่วไป แนวโน้ม และรูปแบบโดยรวมใน

ข้อมูล กลับมาที่ตัวอย่างร้านขายสัตว์เลื้อยของเรา เราสามารถจินตนาการถึงคนชอบเข้าสังสรรค์ที่เดินเข้าไปในร้านขายสัตว์เลื้อยและซื้อแมวแทนที่จะเป็นสุนัขที่เราเลี้ยงไว้

กระบวนการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ แม้ว่าจะเป็นสิ่งสำคัญต่อวิทยาศาสตร์ แต่ก็ยังห่างไกลจากความสมบูรณ์แบบ

ตัวอย่างเช่น ผู้ตรวจสอบอาจมีอคติของตนเอง ซึ่งอาจขัดขวางไม่ให้เกิดการเผยแพร่ผลงานวิจัยคุณภาพสูง (หรืออนุญาตให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยคุณภาพต่ำได้ หากผลงานวิจัยดังกล่าวสนับสนุนรูปแบบหรือทฤษฎีของผู้ตรวจสอบ) นอกจากนี้ เอกสารอาจถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลอื่น นอกเหนือจากคุณภาพของการศึกษา (เช่น ถูกมองว่าไม่น่าสนใจ เฉพาะกลุ่มเกินไป หรือคล้ายกับเอกสารที่ได้รับการเผยแพร่ไปแล้วมากเกินไป)

คาดการณ์ไว้ เราสามารถสรุปอะไรได้บ้างจากสิ่งนี้? จากตัวอย่างเพียงตัวอย่างเดียวนี้ เราอาจสรุปได้ว่าแบบจำลองนี้ผิด แต่ในความเป็นจริง มีตัวแปรมากมายที่ส่งผลต่อการที่บุคคลจะเดินออกจากร้านพร้อมแมวหรือสุนัข ไม่ว่าจะเป็นลักษณะบุคลิกภาพ ขนาดของอพาร์ทเมนต์ ประวัติการเลี้ยงแมวและสุนัขในอดีต ความพร้อมและราคาของแมวและสุนัขในร้าน อาการแพ้ขนแมวหรือสุนัข การยอมรับทางสังคมของแมวหรือสุนัขในพื้นที่นั้น และอื่นๆ อีกมากมาย แบบจำลองที่สามารถทำนายพฤติกรรมการซื้อสัตว์เลี้ยงได้อย่างสมบูรณ์แบบจะต้องคำนึงถึงตัวแปรทั้งหมดเหล่านี้และตัวแปรอื่นๆ อีกมาก และจะต้องสร้างแบบจำลองที่ซับซ้อนอย่างยิ่ง แม้ว่าจะมีความพยายามร่วมกันของนักวิจัยหลายพันคนและข้อมูลจากผู้คนหลายล้านคนในการพัฒนาแบบจำลองดังกล่าว แต่ก็เป็นไปได้ที่จะรับประกันได้ว่าแบบจำลองจะถูกต้อง 100% ทุกครั้ง ดังนั้น วิธีแก้ปัญหาคือการเลือกพยายามทำนายสิ่งที่ซับซ้อน เช่น พฤติกรรมการซื้อสัตว์เลี้ยง ราคาหุ้น รูปแบบสภาพอากาศ หรือโอกาสที่บุคคลจะรอดชีวิตหรือไม่หวังว่าคุณคงเข้าใจคำตอบแล้ว แม้ว่าโมเดลจะไม่สามารถทำนายได้อย่างสมบูรณ์แบบ แต่ก็ยังมีประโยชน์อยู่ ลองนึกดูว่าหากคะแนนความเป็นคนเปิดเผยของหลายๆ คนหนึ่งไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการซื้อสัตว์เลี้ยงได้อย่างสมบูรณ์แบบ แต่กลับสามารถทำนายการเลือกสัตว์เลี้ยงได้อย่างถูกต้องถึง 75% ของเวลา

แม้จะยังห่างไกลจากความสมบูรณ์แบบ แต่ก็ถือเป็นการปรับปรุงครั้งใหญ่เมื่อเทียบกับการเดาแบบสุ่มที่ถูกต้อง 50% ของเวลา ในทำนองเดียวกัน หากคุณรู้ว่ามีพยากรณ์อากาศสำหรับวันพรุ่งนี้คาดการณ์ว่ามีโอกาสฝนตก 80% คุณคงไม่วางแผนปิกนิกสำหรับวันพรุ่งนี้ แม้ว่าจะมีโอกาสที่แบบจำลองจะผิดพลาดเพียง 20% ก็ตาม แบบจำลองที่ไม่สมบูรณ์แบบยังคงมีประโยชน์! ยิ่งไปกว่านั้น นักวิทยาศาสตร์สามารถปรับปรุงความสามารถในการทำนายของแบบจำลองได้โดยการเพิ่มตัวแปร คะแนนความเป็นคนเปิดเผยอาจทำให้แบบจำลองเชิงทฤษฎีของเรามีความแม่นยำ 75% ในการคาดการณ์การเป็นเจ้าของสัตว์เลี้ยง แต่บางที หากเราพิจารณาตัวแปรเพิ่มเติม เช่น อายุ รายได้ และการที่พวกมันเคยมีสุนัขหรือแมวในอดีต เราอาจปรับปรุงความแม่นยำของแบบจำลองของเราเป็น 85% ซึ่งถือว่าไม่เลวเลย! และด้วยตัวแปรเพิ่มเติมในแบบจำลอง ความแม่นยำของแบบจำลองอาจปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก! เนื่องจากโลกมีความซับซ้อน จึงไม่ค่อยมีสาเหตุเดียวสำหรับสิ่งใดๆ ในโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นตลาดหุ้นที่เฟื่องฟู สะพานที่พังทลาย หรือผู้ป่วยที่ฟื้นตัวจากโรคร้ายโดยไม่คาดคิด นี่คือนิสัยที่บางครั้งการได้รับคำตอบที่ชัดเจนจากนักวิทยาศาสตร์จึงเป็นเรื่องน่าหงุดหงิดใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากคำถามของคุณเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เดียวหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แพทย์สามารถบอกคุณได้ว่า 75% ของคนที่ เป็นโรคใดโรคหนึ่งจะเสียชีวิตด้วยโรคนั้น แต่พวกเขาไม่สามารถบอกคุณได้อย่างแน่ชัดว่าผู้ที่ป่วยของคุณจะเป็นหนึ่งใน 75% เหล่านั้นหรือไม่

นี่คือสิ่งที่เราหมายถึงเมื่อเราพูดว่าการคิดแบบวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับความคิดแบบความน่าจะเป็นและการเข้าใจความซับซ้อนและความแตกต่าง: มันเป็นวิธีคิดที่แตกต่างอย่างมากจากที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคย เป็นวิธีที่ไม่เป็นธรรมชาติ ในความเป็นจริง ทุกแง่มุมของการคิดแบบวิทยาศาสตร์—

การสร้างแบบจำลองที่ได้จากประสบการณ์จริง การคิดค้นวิธีทดสอบและทดสอบซ้ำแบบจำลองเหล่านั้น การยอมรับและแสวงหาหลักฐานที่บ่งชี้ว่าแบบจำลองนั้นอาจผิดพลาด และการชื่นชมความแตกต่างและการคิดแบบน่าจะเป็นในแบบจำลองเหล่านั้น เป็นทักษะที่นักวิทยาศาสตร์ต้องเรียนรู้ผ่านการศึกษาและฝึกฝนเป็นเวลาหลายปี ในลักษณะเดียวกับที่นักกีฬาใช้เวลาหลายปีในการเรียนรู้วิธีคิดเชิงกลยุทธ์เกี่ยวกับกีฬาของตน ช่างกลใช้เวลาหลายปีในการเรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันของชิ้นส่วนต่างๆ ของเครื่องยนต์ และศิลปินใช้เวลาหลายปีในการเรียนรู้วิธีทำให้ภาพในหัวของพวกเขามีชีวิตชีวาบนผืนผ้าใบ นักวิทยาศาสตร์ต้องได้รับการสอนวิธีคิดเชิงวิทยาศาสตร์ และแน่นอนว่าการเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนวิธีคิดนั้นต้องใช้ความพยายามอย่างมาก แต่เมื่อถึงเวลา

ในการอธิบายการทำงานของโลกล้วนซับซ้อนนี้ มนุษย์ไม่พบวิธีที่ดีกว่าและน่าเชื่อถือกว่าในการรับความรู้ที่นอกเหนือจากทางวิทยาศาสตร์ การออกแบบการศึกษา: การสำรวจ การอธิบาย ความสัมพันธ์ และการก่อให้เกิด ดังที่กล่าวไว้ในหัวข้อก่อนหน้านี้ หนึ่งในกิจกรรมที่สำคัญที่สุดที่นักวิทยาศาสตร์ดำเนินการคือการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งโดยปกติจะทำเมื่อสร้างทฤษฎีใหม่และ

แบบจำลองหรือในขั้นตอนการวิจัยในภายหลัง เมื่อทดสอบว่าแบบจำลองนั้นทนทานต่อการตรวจสอบได้ดีเพียงใด โดยไม่คำนึงถึงเป้าหมายเฉพาะ นักวิทยาศาสตร์จะใช้การศึกษาที่ออกแบบมาอย่างรอบคอบในการทำงาน และเช่นเดียวกับนักกีฬา ศิลปิน หรือช่างเครื่องที่ต้องเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมกับงาน นักวิทยาศาสตร์ก็ต้องเลือกประเภทการศึกษาต่างๆ ที่เหมาะสมที่สุดกับงานที่ทำ เพื่อความเรียบง่าย เรามาดูเป้าหมายต่างๆ ที่นักวิทยาศาสตร์อาจมีออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การสำรวจ การบรรยาย ความสัมพันธ์ และการก่อให้เกิด

เป้าหมายแต่ละอย่างมีข้อกำหนดที่แตกต่างกันและจะต้องใช้เครื่องมือที่แตกต่างกันในการบรรลุเป้าหมาย ใช้การเปรียบเทียบ ไขควงแม้จะมีประโยชน์ในการขันสกรู แต่ก็ไม่ใช่ค้อนที่ดีนัก แม้ว่ามันจะทำหน้าที่แทนค้อนได้บางส่วนในยามจำเป็นก็ตาม คงเป็นเรื่องโง่เขลาที่จะตัดสินใจว่าไขควงมีประโยชน์อย่างไรโดยพิจารณาจากความสามารถในการตอกสิ่งของเข้าที่ เนื่องจากไขควงไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อจุดประสงค์นั้น แม้ว่าช่างอาจพบว่าตัวเองใช้ไขควงมากกว่าค้อน แต่ก็มีความบางอย่างที่ไขควงไม่สามารถทำหน้าที่นั้นได้ และในสมัยนั้น ค้อนจึงเป็นทางเลือกที่ดีกว่า

เหมาะที่สุด เราสามารถพูดแบบเดียวกันได้กับเป้าหมายสี่ประเภทที่แตกต่างกันของเรา การศึกษาที่ออกแบบมาเพื่อการสำรวจอาจไม่มีประโยชน์เป็นพิเศษ

การทดสอบความสัมพันธ์หรือการก่อให้เกิด ในขณะที่การศึกษาวิจัยที่สร้างขึ้นเพื่อทดสอบทิศทางของการก่อให้เกิดอาจไม่เหมาะสำหรับการสำรวจพื้นฐาน แม้ว่าสิ่งนี้อาจดูชัดเจนในเชิงนามธรรม แต่เป็นประเด็นที่ฉันต้องอธิบายให้ทั้งนักเรียนและคนทั่วไปฟังอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งหลายคนยึดติดอยู่กับการศึกษาวิจัยประเภทหนึ่งเพราะเป็นอุดมคติ ในขณะที่ประเภทอื่นๆ ทั้งหมดถูกมองว่าด้อยกว่าเพราะไม่ใช่ประเภทการศึกษาวิจัยที่ต้องการ แนวโน้มนี้ยังคงมีอยู่แม้ว่าการออกแบบการศึกษาวิจัยแบบอื่นจะเหมาะสมกว่ามากสำหรับจุดประสงค์ที่กำลังพิจารณาอยู่

โปรดจำสิ่งนี้ไว้ขณะที่เราดำเนินการตามส่วนนี้: ไม่มีการศึกษาวิจัยที่ "สมบูรณ์แบบ" มีเพียงการศึกษาวิจัยที่

จุดแข็งและจุดอ่อนทำให้เหมาะกับงานเฉพาะเจาะจงมากขึ้นหรือน้อยลง ไม่ใช่ไรที่จะมี

ชั้นขอบไขควง แต่ก็ต้องรู้บ้างว่าคุณอาจต้องใช้ค้อนเพื่อทำงานให้เสร็จ!

เป้าหมาย: การสำรวจ ในการเริ่มต้น เรามาดูการพิจารณาการสำรวจกันก่อน การสำรวจมักเป็นก้าวแรกของนักวิทยาศาสตร์ในการสำรวจหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง หลายครั้งที่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่คนอื่นไม่ค่อยได้ศึกษา ซึ่งหมายความว่านักวิทยาศาสตร์อาจมีทฤษฎีหรือข้อมูลที่มีอยู่ไม่มากนักที่จะใช้เป็นแนวทาง ในสถานการณ์เช่นนี้ นักวิทยาศาสตร์อาจพบว่าตนเองไม่คุ้นเคยกับหัวข้อดังกล่าวเลยจนไม่แน่ใจว่าควรเริ่มต้นจากตรงไหน

คำถามที่ถูกต้องในการถามคืออะไร และมีรูปแบบที่มีอยู่ที่เหมาะสมหรือไม่ ลองจินตนาการว่านักวิทยาศาสตร์ต้องการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อยที่ไม่ค่อยมีใครรู้มากนัก สำหรับจุดประสงค์ของเรา ลองใช้ตัวอย่างของชุมชนผู้เล่นที่เล่นวิดีโอเกมซีรีส์ Dark Souls 16 อาจมีการวิจัยที่มีอยู่เกี่ยวกับหัวข้อที่เกี่ยวข้อง (เช่น ผู้ที่เล่นวิดีโอเกมประเภทอื่น

เกม การวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมเกมเมอร์ในวงกว้างมากขึ้น) แต่ผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์ที่กล้าหาญของเราไม่พบอะไรเลยเกี่ยวกับประเด็นของแฟน ๆ Dark Souls โดยเฉพาะ เป้าหมายสูงสุดของนักวิทยาศาสตร์คือการทำความเข้าใจแฟน ๆ Dark Souls ให้ดีขึ้น แต่เนื่องจากไม่ใช่แฟนเกมหรือเป็นสมาชิกของวัฒนธรรมนี้ จึงยากที่จะรู้ว่าจะควรเริ่มต้นจากตรงไหน เหมาะสมหรือไม่ที่จะใช้โมเดลแรงจูงใจของนักเล่นเกมที่ได้มาจากชุมชนแฟนเกมวิดีโออื่นๆ (เช่น แฟนเกมวางแผนแบบเรียลไทม์) กับชุมชนนี้ หรือโมเดลดังกล่าวจะไม่เพียงพออย่างน่าเสียดายในการอธิบายอะไรเป็นแรงผลักดันให้แฟนเกม Dark Souls หลงใหล มีอะไรที่เป็นเอกลักษณ์เกี่ยวกับเกมประเภท Dark Souls ที่ทำให้แฟนเกมประเภทนี้แตกต่างจากแฟนเกมประเภทอื่นๆ หรือไม่ มีคำศัพท์หรือความรู้พิเศษใดๆ ที่นักวิจัยจำเป็นต้องรู้เพื่อให้เข้าใจถึงการตอบสนองประเภทต่างๆ ของเกม Dark Souls

สำหรับผู้ที่ไม่ทราบ แพลนโซล Dark Souls เป็นซีรีส์เกมที่เล่นในมุมมองบุคคลที่สาม

เกมสวมบทบาทแอ็กชันที่ผู้เล่นต้องต่อสู้ฝ่าฟันโลกแฟนตาซีอันมืดมิดที่พังกลายและเต็มไปด้วยศัตรูตัวฉกาจ แพลนโซลนี้มีชื่อเสียงทั้งในเรื่องระดับความยากที่น่าอับอายและจากมิมิที่แฟน ๆ สร้างขึ้น

แฟน ๆ อาจให้คำตอบได้? หากไม่ทราบคำตอบสำหรับคำถามประเภทนี้ นักวิทยาศาสตร์ก็คงไม่สามารถ

เพื่อให้ได้จุดยืนในด้านการวิจัยนี้ นี่คือเหตุผลที่นักวิจัยอาจต้องการเริ่มต้นการบุกเบิกหัวข้อด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ ในการวิจัยประเภทนี้ จะเน้นที่การทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ คำถามในการวิจัย และลักษณะเฉพาะของหัวข้อนั้นๆ ดังที่อาจจินตนาการได้ การคิดถึงหัวข้อ

คำถามที่เกี่ยวข้องที่จะถามในขั้นตอนนี้ของกระบวนการอาจยุ่งยาก เนื่องจากนักวิจัยอาจขาดคำศัพท์หรือความรู้ที่สำคัญเกี่ยวกับกลุ่ม องค์ประกอบ หรือประวัติของกลุ่ม ตัวอย่างเช่น นักวิจัยที่ไม่รู้เรื่องอาจขอให้แฟน ๆ Dark Souls อธิบายส่วนที่พวกเขาชอบขับรถหรือยานพาหนะจากซีรีส์ แต่ กลับพบว่าคำถามนั้นไม่มีความหมายในประเภทที่ไม่มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะหรือการขับรถ

โดยไม่ได้พูดคุยกับแฟน ๆ ซีรีส์จำนวนหนึ่งหรือเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเกมล่วงหน้า (เช่น โดยการเล่น หรือการดูวิดีโอเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยตนเอง นักวิทยาศาสตร์ของเราไม่มีทางทราบเรื่องนี้ได้! ด้วยเหตุนี้ การวิจัยเชิงสำรวจจึงไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับการใช้คำถามเฉพาะเจาะจงและตรงประเด็น นักวิจัยจึงใช้คำถามทั่วไปในวงกว้างและเน้นการสังเกตแบบเปิดใจมากกว่าการทดสอบสมมติฐานเฉพาะอย่างมีเป้าหมายและเชิงรุก การศึกษาวิจัยที่เหมาะสมที่สุดสำหรับจุดประสงค์นี้ ได้แก่ การสังเกตภาคสนาม กลุ่มเป้าหมาย การสัมภาษณ์รายบุคคล และการสำรวจ

ด้วยคำถามแบบเปิด (เชิงคุณภาพ) นักวิทยาศาสตร์ของเราสามารถนั่งลงและดูผู้เล่นไม่กี่คนเล่นเกม Dark Souls ไปพร้อมกับจดบันทึกและสังเกต (พวกเขาอาจลองเล่นเองได้ด้วยซ้ำ) อีกวิธีหนึ่ง พวกเขาสามารถสัมภาษณ์ผู้เล่น Dark Souls สองสามคนและถามคำถามกว้างๆ ที่ไม่มีคำตอบตายตัวเกี่ยวกับเกมและประสบการณ์ การเล่นเกมของพวกเขา จากนั้นบันทึกคำตอบเพื่อดูว่ามีธีมทั่วไป คำศัพท์สำคัญ คำถามวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวคิดใหม่ๆ เกิดขึ้นหรือไม่ เป้าหมาย: คำอธิบาย หลังจากได้สรุปแนวคิดพื้นฐานบางส่วนในสาขาต่างๆ ผ่านการวิจัยเชิงสำรวจแล้ว

นักวิทยาศาสตร์อาจเปลี่ยนไปใช้การวิจัยเชิงพรรณนา การวิจัยเชิงพรรณนามุ่งวัดและอธิบายสถานะของปรากฏการณ์อย่างแม่นยำ ณ จุดนี้ นักวิจัยไม่ได้ต้องการทดสอบหรืออธิบายสิ่งใด แต่ต้องการบันทึกปรากฏการณ์ตามที่เป็นอยู่และจับภาพได้อย่างแม่นยำในมิติที่เกี่ยวข้อง กลับมาที่ตัวอย่าง Dark Souls ของเรา นักวิจัยอาจใช้ข้อมูลที่รวบรวมจากการสัมภาษณ์

คำถามเชิงคุณภาพหมายถึงคำถามปลายเปิดที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อถึงรายละเอียดที่อุดมไปด้วย

คำตอบจากผู้ตอบแบบสอบถาม มักจะนำไปเปรียบเทียบกับการวัดเชิงปริมาณ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลเชิงตัวเลข (เช่น การนับจำนวนครั้งที่ผู้ตอบแบบสอบถามทำบางสิ่งบางอย่างหรือคำตอบบนมาตราส่วน 7 ระดับ)

และตัดสินใจว่าตัวแปรสำคัญบางอย่างที่ควรศึกษานั้นรวมถึงจำนวนเกมที่เล่นในซีรีส์ จำนวนชั่วโมงที่เล่นต่อเกม จำนวนข้อความที่ผู้เล่นโพสต์ในฟอรัม Dark Souls และจำนวนเพื่อนที่เล่นเกม Dark Souls เช่นกัน หากเป็นหัวข้อที่พูดถึงแล้วซ้ำเล่าในระหว่างการสัมภาษณ์ นักวิจัยอาจต้องการได้ภาพที่ถูกต้องว่าผู้เล่นจำนวนเท่าใดที่วัดผลตามตัวแปรที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบสนองเป้าหมายนี้ นักวิจัยอาจออกแบบแบบสำรวจง่ายๆ เพื่อแจกให้กับผู้เล่น Dark Souls จำนวนมาก ในความพยายามที่จะได้ภาพรวมของฐานแฟน Dark Souls ที่แม่นยำที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ พวกเขาอาจพยายามสำรวจโดยรวบรวมข้อมูลแฟน Dark Souls หลายพันคนจากทั่วโลก ผู้เล่นแต่ละคนจะถูกถามคำถามพื้นฐานชุดหนึ่งที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการวิจัยเชิงสำรวจ คล้ายกับการสำรวจสามะโนผู้เล่น จากข้อมูลนี้ นักวิจัยอาจได้รับความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของแฟน Dark Souls ทั้งหมดจนความแปรปรวนที่มีอยู่มากเพียงใดภายในชุมชนแฟนเมื่อพูดถึง

ในหัวข้อนี้ โดยสรุปแล้ว จะช่วยให้พวกเขาได้ภาพรวมของสถานะของชุมชน Dark Souls เป้าหมาย: ความสัมพันธ์ ในขั้นตอนต่อไป นักวิทยาศาสตร์ของเราอาจต้องการไปไกลกว่าข้อมูลที่พวกเขาได้รวบรวมมาจนถึงตอนนี้ เพื่อสร้างแบบจำลองเพื่อเป็นตัวแทนของแฟน ๆ Dark Souls แบบจำลองนี้จะดึงข้อมูลอนุมานจากข้อมูลที่มีอยู่ แสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยง และตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับผู้เล่นและพฤติกรรมของพวกเขา บางทีนักวิจัยอาจสังเกตเห็นว่า ตัวอย่างเช่น คนที่เล่นเกมนี้บ่อยๆ ก็ดูเหมือนจะเป็นคนกลุ่มเดียวกับที่โพสต์เกี่ยวกับความสำเร็จของพวกเขาในฟอรัม และยังเป็นคนแรกที่เสนอความช่วยเหลือให้กับผู้เล่นใหม่ด้วย

จากการสังเกตนี้ นักวิจัยสงสัยว่าอาจมีความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดทั้งสองนี้หรือไม่ และพยายามทดสอบว่าการสังเกตแบบผิวเผินของพวกเขามีความน่าเชื่อถือตามประสบการณ์จริงหรือไม่ พวกเขาอาจทดสอบสมมติฐานนี้ทางสถิติโดยอิงจากข้อมูลที่มีอยู่ หรืออาจต้องทำการศึกษาเพิ่มเติมที่วัดตัวแปรที่เป็นปัญหาได้แม่นยำยิ่งขึ้น แทนที่จะถามผู้เล่นว่า

นักวิจัยอาจขอให้ผู้เล่นโพสต์ในฟอรัมเพื่อประเมินว่าโพสต์ในฟอรัมของพวกเขาเกี่ยวข้องกับช่วยเหลือผู้เล่นใหม่ที่เปอร์เซนต์ หรือแทนที่จะถามถึงจำนวนชั่วโมงโดยประมาณที่พวกเขาเล่น นักวิจัยอาจถามคำถามที่ชัดเจนกว่าเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมงที่เล่นในบัญชีของพวกเขา หรือถามผู้เล่นว่าพวกเขาเล่นไปกี่ชั่วโมงในสัปดาห์ที่ผ่านมาเพื่อวัดแนวโน้มการเล่นในปัจจุบันของพวกเขา ไม่ว่าจะวัดตัวแปรที่เป็นปัญหาอย่างไร จุดประสงค์ของการวิจัยนี้คือการทดสอบความสัมพันธ์ นั่นคือวัดสองตัวแปรขึ้นไป

ตัวแปรเชิงปริมาณและทดสอบว่ามีหลักฐานทางสถิติที่เชื่อมโยงกันหรือไม่ ในท้ายที่สุด การวิจัยเชิงสัมพันธ์จะสรุปได้ว่านักวิจัยสามารถระบุได้อย่างมั่นใจหรือไม่ว่าตัวแปรที่แตกต่างกันสองตัวนั้นแปรผันร่วมกัน หากคุณทราบว่าคะแนนของบุคคลในตัวแปร X คือเท่าใด (เช่น จำนวนชั่วโมงที่เล่น) คุณสามารถทำนายคะแนนของบุคคลในตัวแปร Y ได้ด้วยความแม่นยำในระดับที่เหมาะสมหรือไม่ (เช่น ความถี่ในการช่วยเหลือผู้เล่นใหม่) เป้าหมาย: ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ หากนักวิทยาศาสตร์ของเราพบการสนับสนุนเชิงประจักษ์สำหรับสมมติฐานของพวกเขาในการศึกษาด้านบน (เช่น ความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรสองตัว) ขั้นตอนสุดท้ายในการทำความเข้าใจปรากฏการณ์นี้คือต้องสามารถอธิบายได้ว่าทำไม นั่นเอง พวกเขาพบว่าผู้เล่นที่เล่นมากกว่าก็เป็นผู้เล่นกลุ่มเดียวกันที่ช่วยเหลือผู้เล่นใหม่ แต่ทำไมถึงเป็นเช่นนี้ ความเป็นไปได้ของหนึ่งคือ การเล่นเกมบนอินเทอร์เน็ตทำให้ผู้คนช่วยเหลือได้มากขึ้น บางทีอาจเป็นเพราะผู้เล่นเองจำเป็นต้องพัฒนาทักษะเสียก่อนจึงจะสามารถสอนทักษะดังกล่าวให้กับผู้เล่นคนอื่นได้ ทิศทางเหตุปัจจัยย้อนกลับนั้นแสดงถึงความเป็นไปได้ อีกประการหนึ่ง: บางทีผู้เล่นที่ช่วยเหลือผู้เล่นคนอื่น ๆ ให้มีความรู้สึกรอบอุ้มและสบายใจจากการทำเช่นนั้น ซึ่งผลักดันให้พวกเขาอยากเล่นเกมต่อไป ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะช่วยให้พวกเขาฝึกฝนทักษะของตนเองได้ ความเป็นไปได้ประการที่สามก็เป็นจริงเช่นกัน: บางทีผู้ที่มิเพื่อนที่เล่น Dark Souls มีแนวโน้มที่จะช่วยเหลือผู้อื่น (เช่น เพื่อนของพวกเขา) มากกว่า และมีแนวโน้มที่จะเล่นมากขึ้นเพราะพวกเขาสามารถพูดคุยกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับเกมได้

ในกรณีนี้ ไม่มีเหตุปัจจัยที่แท้จริงเกิดขึ้น แต่เป็นภาพลวงตาของเหตุปัจจัยที่เกิดขึ้นจากตัวแปรที่สามบางตัวที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่สัมพันธ์กันสองตัว (เช่น มิเพื่อนที่เล่น) จากมุมมองทางสถิติ การค้นหาความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญไม่สามารถบอกเราได้ว่าทิศทางของเหตุปัจจัยที่เป็นไปได้เหล่านี้ทิศทางใดเป็นจริง อาจเป็นตัวแปรใดตัวแปรหนึ่ง หรืออาจเป็นทั้งหมดก็ได้ นี่เป็นข้อจำกัดที่สำคัญของการศึกษาวิจัยเชิงความสัมพันธ์ กล่าวคือ พวกเขาสามารถบอกเราได้เพียงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันเท่านั้น ไม่ใช่ว่าตัวแปรตัวหนึ่งทำให้เกิดตัวแปรอีกตัวเกิดขึ้นหรือไม่ เพื่อไปยังขั้นตอนสุดท้ายและกำหนดทิศทางของเหตุปัจจัย (และอธิบาย)

จำเป็นต้องมีขั้นตอนเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรหรือเพราะเหตุใด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักวิทยาศาสตร์จำเป็นต้องสามารถกำหนดลำดับเวลาได้ นั่นคือ พวกเขาต้องสามารถแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตัวหนึ่งเกิดขึ้นก่อนการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอีกตัวหนึ่ง และต้องสามารถตัดคำอธิบายทางเลือกที่เป็นไปได้ออกไปได้ ซึ่งอาจสร้างภาพลวงตาของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุในขณะที่ไม่มีอยู่จริง โชคดีที่แม้ว่าการศึกษาวิจัยเชิงความสัมพันธ์ (เช่น การสำรวจ) จะทำได้ไม่ดีนัก แต่ก็มีการศึกษาวิจัยประเภทหนึ่งที่ออกแบบมาโดยเฉพาะเพื่อทดสอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ทิศทาง: การทดลอง การทดลองได้รับการออกแบบมาเพื่อให้ผู้วิจัยสามารถแยกแยะสิ่งที่เป็นไปได้ทั้งหมดออกไปได้

คำอธิบายทางเลือกและเพื่อแสดงไม่เพียงแต่ว่าตัวแปรสองตัวมีความเกี่ยวข้องกัน แต่ยังทดสอบด้วยว่าตัวใดตัวหนึ่งตัวแปรทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรอื่น นำเสียดยกข้อเสียของการทดลองคือทำได้ยากและมักเกี่ยวข้องกับการควบคุมสถานการณ์เทียมเพื่อให้แน่ใจว่าเป็นการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลอย่างแท้จริง โดยไม่ต้องลงรายละเอียดมากเกินไป หัวใจหลักของการทดลองคือการสุ่มกำหนดผู้เข้าร่วมให้อยู่ในเงื่อนไขหรือระดับตัวแปรหนึ่งหรือหลายระดับที่คุณเชื่อว่าเป็นตัวแปร "ผู้ก่อให้เกิด"

18 ในการทดลองทางการแพทย์เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของยา ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมจะถูกสุ่มให้ได้รับยาในปริมาณหนึ่ง ผู้เข้าร่วมบางคนอาจไม่ได้รับยาเลย (สภาวะควบคุม) บางคนอาจได้รับยาเพียงเล็กน้อย (สภาวะการรักษา) และผู้เข้าร่วมบางคนอาจได้รับยาจำนวนมาก (สภาวะการรักษาอีกแบบหนึ่ง) ในการศึกษา Dark Souls ของเรา เราอาจพบเกมเมอร์บางคน

ไม่เคยเล่น Dark Souls มาก่อนและสุ่มให้พวกเขาไม่เล่น Dark Souls หรือเล่น Dark Souls เป็นกลุ่ม หลังจากการจัดการนี้ นักวิจัยจะมองหาการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรผลลัพธ์ ซึ่งตัวแปรที่คิดว่าเกิดจากตัวแปรแรก 19 ในการทดลองยา นักวิจัยอาจวัดสุขภาพหรือการฟื้นตัวของบุคคลหลังจากจัดการปริมาณยาที่ได้รับ ในตัวอย่าง Dark Souls ของเรา นักวิทยาศาสตร์อาจให้ผู้เข้าร่วมมีโอกาสร่วมมือกับผู้เล่นใหม่คนอื่นเพื่อ

ลองดูว่าพวกมันทำงานร่วมกันและช่วยเหลือผู้เล่นคนอื่นหรือไม่ ตรรกะของการทดลองคือ ถ้าเราสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างเงื่อนไข เราสามารถพูดได้ว่าตัวแปรที่ถูกควบคุมทำให้ตัวแปรที่สองเกิดการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากตัวแปรนั้นเกิดขึ้นก่อนตัวแปรที่สอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็ไม่สมเหตุสมผลที่จะบอกว่าการฟื้นตัวทำให้ปริมาณยาที่บุคคลได้รับเพิ่มขึ้น เพราะการฟื้นตัวเกิดขึ้นในภายหลัง ในทำนองเดียวกัน เราไม่สามารถพูดได้ว่าการช่วยเหลือผู้เล่นคนอื่นมาก่อน เพราะเรารู้ว่ารูปแบบการเล่นมาก่อน เราได้ออกแบบการทดลองโดยเฉพาะเพื่อให้แน่ใจว่าเป็นกรณีนี้! ผู้อ่านที่เฉียบแหลมอาจจำได้ว่าส่วนหนึ่งของการกำหนดในการสร้างเหตุเป็นผลเกี่ยวข้องกับการตัดคำอธิบายทางเลือกออกไป การทดลองทำแบบนั้นได้อย่างไร เราทราบได้อย่างไรว่าเราไม่ได้บังเอิญทำให้คนที่กำลังจะฟื้นตัวเองอยู่ในสภาวะ "รับยา" และคนที่ต้องป่วยหนักกว่าอยู่ในสภาวะ "ไม่รับยา"

แล้วเราจึงรู้ได้อย่างไรว่าเราไม่ได้แค่เอาคนที่ช่วยเหลือดีกว่าไปอยู่ในสถานะ "เล่น Dark Souls" และเอาคนที่เข้าทั้งหมดไปอยู่ในสถานะ "ห้ามเล่น"

18 ในศัพท์เทคนิค เรียกสิ่งนี้ว่า "ตัวแปรอิสระ" 19 ตัวแปรนี้เรียกว่า "ตัวแปรตาม"

นี่คือจุดที่เรามองเห็นความสำคัญของการสุ่มมอบหมายงาน โดยการมอบหมายงานให้กับบุคคลตามเงื่อนไขต่างๆ แบบสุ่ม ผู้เข้าร่วมในเงื่อนไขต่างๆ จะเท่าเทียมกันโดยสิ้นเชิงตามสถิติ หากเรามอบหมายงานให้กับบุคคลแบบสุ่มจริงๆ ก็ไม่น่าจะเป็นไปได้เลยที่คนสุขภาพดีทั้งหมดจะตกอยู่ในสภาวะหนึ่งๆ หรือคนที่ให้ความช่วยเหลือทุกคนจะตกอยู่ในสภาวะหนึ่งๆ โดยบังเอิญล้วนๆ

ลองนึกภาพว่ามีคนเต็มห้อง โยนเหรียญ แล้วสุ่มให้หัวอยู่ด้านหนึ่งของห้องและก้อยอยู่ด้านอื่นของห้อง หากคุณทำเช่นนี้ โอกาสที่คนผมสีลอนด์ทั้งหมดจะไปอยู่ด้านหนึ่งของห้องโดยบังเอิญเพียงเท่านั้นมีมากเพียงใด เป็นไปได้หรือไม่แน่นอน แต่มีโอกาสเป็นไปไม่ได้หรือไม่ 20 นี่คือเหตุผลว่าทำไม トラバิดที่ผู้เข้าร่วมถูกสุ่มให้เข้าเงื่อนไขของตน เราจึงสามารถสรุปได้ว่าเงื่อนไขนั้นเท่ากันในช่วงเริ่มต้นการศึกษา และทำไมจึงสำคัญมากที่เงื่อนไขทั้งสองจะต้องเหมือนกันในช่วงเริ่มต้นการศึกษา หากเรากล่าวว่าเงื่อนไขเหมือนกันในช่วงเริ่มต้นการศึกษา แล้วเงื่อนไขเหล่านั้นก็แตกต่างกันในช่วงท้ายการศึกษา (เช่น มีคนสุขภาพดีมากขึ้นในเงื่อนไขที่ใช้ยา มีคนจำนวนมากขึ้นที่ร่วมมือกับผู้เล่นใหม่ในสภาพแวดล้อมที่เล่น) คำอธิบายที่เป็นไปได้เพียงอย่างเดียวคือความแตกต่างเพียงอย่างเดียวระหว่างกลุ่ม: การจัดการของเรา ตรรกะนี้ทำให้การทดลองตัดคำอธิบายอื่นๆ ที่เป็นไปได้ทั้งหมดออกไปได้ อย่างไรก็ตาม ดังที่คุณได้เห็นแล้ว จำเป็นต้องมีการวางแผนและควบคุมพอสมควร และมักจะยากกว่าการส่งแบบสำรวจทางอีเมลไปยังผู้คนหลายพันคนทางออนไลน์ แม้ว่าไม่ใช่ทุกครั้งก็ตาม สรุปส่วนนี้ก็คือ นักวิทยาศาสตร์มีเครื่องมือต่างๆ มากมายให้เลือกใช้ในรูปแบบของการออกแบบการศึกษาวิจัยที่แตกต่างกัน การออกแบบบางอย่างได้รับการออกแบบมาอย่างสมบูรณ์แบบเพื่อรวบรวมเนื้อหาที่มีรายละเอียดครบถ้วนโดยตรงจากปากของผู้เข้าร่วมโดยปราศจากการแทรกแซงหรืออคติของนักวิจัย การศึกษาวิจัยเหล่านี้ซึ่งเหมาะอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจนั้นไม่เหมาะที่จะอธิบายแนวโน้มหรือความแปรปรวนโดยเฉลี่ยของปรากฏการณ์ (เช่น กลุ่มคน) และไม่อนุญาตให้นักวิจัยวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือทดสอบคำอธิบายเชิงสาเหตุ การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจมักจะสร้างขึ้นจากการวิจัยเชิงสำรวจเบื้องต้น ซึ่งช่วยให้นักวิจัยสามารถอธิบายปรากฏการณ์และวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ และสามารถทำได้ง่าย

20. ในความเป็นจริง โอกาสที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นโดยบังเอิญมีน้อยลงเรื่อยๆ

มีคนเพิ่มในห้องอีก 4 คน จินตนาการได้ง่ายๆ ว่าถ้ามีคนในห้องเพียง 4 คน คุณอาจจะบังเอิญจัดให้สาวผมสีน้ำตาลสองคนอยู่ฝั่งหนึ่งและสาวผมบลอนด์สองคนอยู่ฝั่งตรงข้ามโดยบังเอิญ แต่ถ้าหากมีคนในห้อง 200 คน โอกาสที่สิ่งเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นเพราะโอกาสเพียงอย่างเดียวนั้นน้อยมาก เทียบเท่ากับการโยนหัว 200 ครั้งติดต่อกันบนเหรียญที่เสมอกัน!

ขยายขนาดให้ใหญ่ขึ้นเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ของประชากร อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้ว การทดลองมักขาดความสามารถในการระบุสาเหตุ และมักจะลดความซับซ้อนและความแตกต่างของการตอบสนองหรือประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมลงเหลือเพียงตัวเลขไม่กี่ตัวบนมาตราส่วน ในที่สุด การทดลองสามารถทำสิ่งที่การศึกษาอื่นๆ ไม่สามารถทำได้ นั่นคือ การอธิบายสาเหตุระหว่างตัวแปร แต่บ่อยครั้งที่ขอบเขตจำกัดมาก (เช่น สามารถดูตัวแปรได้เพียงไม่กี่ตัวในแต่ละครั้ง) และมักจำกัดกว่าการศึกษาแบบเชื่อมโยงเมื่อพูดถึงขนาดตัวอย่าง ดังที่เราได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ จะเป็นเรื่องไร้สาระหากจะบอกว่าการออกแบบการศึกษาเหล่านี้โดยเนื้อแท้แล้ว "ดีกว่า" หรือ "แย่กว่า" การออกแบบอื่นๆ หากไม่พิจารณาบริบทที่ใช้ เราไม่สามารถบอกได้ว่าการทดลองมีคุณค่ามากกว่าการสัมภาษณ์หรือการศึกษาแบบเชื่อมโยงมีประโยชน์มากกว่ากลุ่มเป้าหมายหรือการสังเกตหรือไม่ การทำเช่นนั้นก็เหมือนกับการบอกว่าคือนิดดีกว่าไขควงโดยไม่รู้ว่างานนั้นเกี่ยวข้องกับการตอกตะปูหรือขันสกรู การเป็นผู้กลางแคลงใจที่มีข้อมูลหมายถึงการพิจารณาบริบทและวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ดำเนินการอยู่ก่อนตัดสินใจว่าการออกแบบการศึกษานั้นเหมาะสมหรือไม่ นี่คือการเรียนที่คนทั่วไปและนักศึกษามองข้ามไปหลายคนซึ่งมักจะมองข้ามการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพียงเพราะไม่ใช่การทดลอง ขณะที่คุณอ่านเกี่ยวกับการวิจัยในหนังสือเล่มนี้ โปรดจำไว้ว่าคำถามประเภทต่างๆ ที่ได้รับคำตอบและประเภทของการศึกษาวิจัยที่เหมาะสมที่สุดสำหรับงานนั้นๆ เมื่อทำเช่นนั้น คุณจะหลีกเลี่ยงกับดักทั่วไปหลายๆ ประการของผู้กลางแคลงใจทั่วไป และสามารถชี้แจงข้อดีและจุดอ่อนของการวิจัยที่กำลังพูดถึงได้ดีขึ้น 21 บทเรียนที่ไม่เจ็บปวดเกี่ยวกับสถิติพื้นฐาน เราสัมผัสได้ถึงความสับสนของผู้อ่านที่เห็นหัวข้อของส่วนนี้และเลือกที่จะข้ามไปยังส่วนถัดไป ขอชื่นชมคุณที่กล้าหาญ

21 เพื่อช่วยในการทำงานนี้ งานวิจัยส่วนใหญ่ที่นำเสนอในหนังสือเล่มนี้คือ

มีลักษณะเป็นการบรรยาย โดยมุ่งเน้นที่จะบรรยายถึงสถานะของกลุ่มแฟนเพอร์ริตามที่เป็นอยู่ (เช่น ข้อมูลประชากร) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยจำนวนมากที่มุ่งเป้าไปที่การสำรวจในเบื้องต้นในแง่มุมมองที่กว้างและเปิดกว้างเกี่ยวกับแง่มุมต่างๆ ของแฟนด้อมเพอร์ริ (เช่น เพอร์ริคืออะไร) ในที่สุด มีหัวข้อจำนวนน้อยกว่าที่มองหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (เช่น การระบุตัวตนว่าเป็นเพอร์ริและความเป็นอยู่ที่ดี) แม้ว่าการศึกษาวิจัยเหล่านี้จำนวนมากดูเหมือนจะเชื่อต่อการตั้งคำถามเกี่ยวกับทิศทางเชิงสาเหตุ แต่ในหลายกรณี เราไม่สามารถจัดการตัวแปรตัวทำนายที่เป็นปัญหาได้ (เช่น การจัดการว่าบุคคลนั้นเป็นเพอร์ริหรือไม่)

ซึ่งทำให้ไม่สามารถทำการทดลองจริงและทดสอบสมมติฐานเชิงสาเหตุเกี่ยวกับหัวข้อเหล่านี้ได้ เราจะกล่าวถึงข้อจำกัดดังกล่าวในภายหลังในบทนี้

ผู้อ่านเพราะเป็นคนไม่กี่คนที่ตัดสินใจอดทนและอ่านส่วนเกี่ยวกับสถิติ หวังว่าคุณคงไม่ผิดหวัง! จำนวนคนที่เกือบจะข้ามส่วนนี้ไปสะท้อนถึงความกลัวคณิตศาสตร์โดยทั่วไป ซึ่งผู้เขียนหนังสือเล่มนี้หลายคนต่างก็รู้ดีถึงในหมู่ประชากรทั่วไปและในนักศึกษาระดับปริญญาตรีของเราเอง น่าเสียดายที่ไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่ก็ตาม สถิติมีอยู่มากมายในโลกที่อยู่รอบตัวเรา หากเคยอ่านผลสำรวจความคิดเห็นในช่วงหลายสัปดาห์ก่อนการเลือกตั้ง คุณก็อาจจะเคยเจอกับสถิติ หากเคยอ่านโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่อ้างว่าทำความสะอาดได้ดีกว่าคู่แข่งชั้นนำ 20% หรือฆ่าเชื้อโรคได้ 99.9% คุณก็อาจจะเคยเจอกับสถิติ หากเคยเห็นค่าเฉลี่ยการติของนักเบสบอลที่คุณชื่นชอบ คุณก็อาจจะเคยเจอกับสถิติ การมีอยู่ทุกหนทุกแห่งของสถิติจะไม่ใช้เรื่องเลวร้ายนักหากเราปล่อยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตีความ 22 อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริง สถิตินำไปใช้ผิด เข้าใจผิด

และบิดเบือนข้อมูล—บางครั้งจงใจและบางครั้งไม่ทำ—ทำให้เกิดความสับสนในกรณีที่ดีที่สุด และในกรณีเลวร้ายที่สุด ทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจและข้อมูลที่บิดเบือน เมื่อพูดถึงแนวคิดนี้ เราได้พบกับผู้กลางแคลงใจในงานของเราจำนวนไม่น้อย ซึ่งหลังจากดูสรุปผลการค้นพบของเราแล้วพวกเขาตัดสินใจว่าพวกเขาไม่เห็นด้วยกับข้อสรุปของเรา—ไม่ใช่เพราะพวกเขาวาดภาพวิธีการของเราหรือพื้นฐานทางทฤษฎีอย่างเฉพาะเจาะจง แต่เพียงเพราะพวกเขาไม่เข้าใจว่าสถิติเกิดขึ้นได้อย่างไร สถิติมีความหมายว่าอย่างไร หรือสันนิษฐานว่าสถิติถูกบิดเบือนโดยเจตนาเพื่อทำให้เข้าใจผิด นี่คือการที่เราพยายามเปิดเผยความจริงและจัดความน่าสงสัยและสิ่งที่ปรากฏชัดเจน

ความลึกกลับของสถิติที่นี้ แน่นอนว่าเราได้เลือกที่จะเก็บการแสดงสถิติของเราไว้โดยเจตนา
ขั้นตอนและผลลัพธ์ให้น้อยที่สุดตลอดทั้งเล่มนี้เพื่อปรับปรุงการอ่านให้ดีขึ้น กล่าวคือ การค้นพบทั้งหมดที่เราเสนอในหนังสือเล่มนี้ได้รับการสนับสนุน
โดยการวิเคราะห์ทางสถิติอย่างน้อยหนึ่งรายการ 23 เราหวังว่าด้วยคำอธิบายเพียงเล็กน้อย เราสามารถช่วยสร้างผู้อ่านที่มีข้อมูลมากขึ้นซึ่งสามารถ
ประเมินการค้นพบของเราด้วยตนเองอย่างมีวิจารณญาณได้ดีขึ้น และเมื่อมีข้อสงสัย ผู้อ่านสามารถโต้แย้งได้

22 ในขณะที่เรากำลังทำอยู่นั้น เราอาจจะต้องทิ้งยาไว้ให้แพทย์จัดการก็ได้

จิตวิทยาสำหรับนักจิตวิทยา การสอนสำหรับครู และวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสภาพอากาศสำหรับนักวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม 23 อันที่จริง ผู้อ่านที่
สนใจสามารถติดต่อเราได้หากต้องการดู

“เบื้องหลัง” และลองดูการวิเคราะห์ทางสถิติต่างๆ ที่ใส่ไว้ในหนังสือเล่มนี้สิ! บ่อยครั้ง นักวิทยาศาสตร์คนอื่นๆ ต้องการให้เรา “แสดงผลงานของเรา” แต่เรายินดีทำเช่นนั้นเพื่อใครก็ตามที่
อยากเห็นผลงานด้วยตัวเอง!

ผลการวิจัยมีพื้นฐานอยู่บนพื้นฐานที่สำคัญ ไม่ใช่มาจากความไม่ไว้วางใจสถิติโดยทั่วไป สถิติเชิงพรรณนา
—แนวโน้มกลาง เมื่อได้ระบุเป้าหมายแล้ว มาเริ่มกันด้วยสถิติประเภทที่ง่ายที่สุดก่อน ซึ่งเป็นประเภทที่ผู้อ่านส่วนใหญ่น่าจะคุ้นเคย นั่นก็คือ สถิติเชิง
พรรณนา สถิติเชิงพรรณนาเป็นวิธีหนึ่งในการย่อความ
การรวมข้อมูลจำนวนมากให้เป็นบทสรุปที่เข้าใจง่าย สถิติที่พบได้บ่อยที่สุดและเข้าใจได้ง่ายที่สุดเหล่านี้หมายถึงแนวโน้มกลาง นั่นคือสรุปสิ่งที่เป็นปกติ สิ่งที่แพร่หลายที่สุด หรือสิ่งที่มี
โอกาสเกิดขึ้นมากที่สุดในกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่พบได้บ่อยที่สุดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มกลางคือค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยหรือค่ากลางจะคำนวณทางคณิตศาสตร์จากข้อมูล โดยผลลัพธ์ที่ได้
คือผลรวมค่าทั้งหมดและหารด้วยจำนวนค่า ค่าเฉลี่ยเป็นวิธีที่ค่อนข้างง่ายในการประมาณค่าสิ่งที่เป็นปกติในกลุ่มและเข้าใจได้ง่าย ตัวอย่างเช่น ถ้าฉันบอกคุณว่าคนในห้องโดยเฉลี่ยมีเงิน
20 เหรียญในกระเป๋า คุณคงจะเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับจำนวนเงินที่คนในห้องมี (เงินสด) นอกจากนี้ คุณยังอาจเข้าใจด้วยว่าแม้ว่าคนในห้องโดยเฉลี่ยจะมีเงิน 20 เหรียญในกระเป๋า แต่ไม่ได้
หมายความว่าทุกคนจะมีเงิน 20 เหรียญในกระเป๋าพอดี บางคนอาจมีเงินเพียง 10 เหรียญ ในขณะที่บางคนอาจมีเงิน 30 เหรียญ 24 ในความเป็นจริง เป็นไปได้ที่ไม่มีใครในห้องมีเงิน 20
เหรียญติดตัว และในห้องนั้นก็มีคนจำนวนเท่าๆ กันที่มีเงิน 10 เหรียญติดตัวและ 30 เหรียญติดตัว ไม่ว่าจะเป็นด้วยวิธีใดก็ตาม หากคุณต้องการขายของบางอย่างให้กับผู้คนในห้อง การ
รู้ว่าคุณทั่วไปสามารถใช้เงินสดได้เท่าไรก็ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์

24 แม้ว่าหลักการนี้จะดูเข้าใจได้ง่ายจากตัวอย่างง่ายๆ เช่นนี้ แต่ผู้คน...

มักจะสับสนแนวคิดนี้ในบริบทอื่นๆ หากในขณะที่กำลังบรรยาย ฉันพูดว่าคนเฟอร์รี่ทั่วไปมีอายุประมาณต้น 20 ถึงกลาง 20 การตอบสนองที่ค่อนข้าง
ทั่วไปคือคนเฟอร์รี่ที่มีอายุมากกว่าจะเถียงว่าพวกเขาอายุมากกว่านี้มาก แนวโน้มนี้อาจสนับสนุนความไม่ไว้วางใจสถิติของบางคน โดยรู้สึกว่าจะแน่นอน
เฉลี่ยไม่ได้สะท้อนประสบการณ์ของตนเอง ดังนั้นพวกเขาจึงพยายามปกปิดหรือปฏิเสธประสบการณ์ของตนเอง

แน่นอนว่าสถิติของแนวโน้มกลางนั้นได้รับการออกแบบมาเพื่อพูดถึงประสบการณ์ทั่วไปเท่านั้นและไม่สามารถแสดงช่วงการตอบสนองทั้งหมดได้
อย่างไรก็ตาม ปัญหาไม่ได้อยู่ที่การคำนวณสถิติ และการที่ค่าเฉลี่ยแสดงถึงแนวโน้มกลางของกลุ่มก็ไม่ใช่เรื่องผิดเช่นกัน ในทางกลับกัน ปัญหาของผู้
กลางแคลงใจอาจอยู่ที่ความต้องการที่จะเห็นช่วงการตอบสนองทั้งหมด ซึ่งสามารถป้องกันได้อย่างสมบูรณ์แบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ
ต้องมองข้ามกลุ่มชนกลุ่มน้อยที่ไม่ได้รับการเป็นตัวแทนเพียงพอ สิ่งนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสามารถระบุแหล่งที่มาของความกังวล
ได้อย่างแม่นยำ เพื่อหลีกเลี่ยงการโยนความผิดไปในทิศทางที่ผิด 25 แน่นอนว่าในบริบทอื่น คุณอาจไม่สนใจแนวโน้มกลางเลย

เช่น เมื่อพิจารณาาร่วมกับเชิงอรรถก่อนหน้านี้ คุณอาจสนใจมากขึ้น

เมื่อต้องสรุปแนวโน้มกลาง ค่าเฉลี่ยไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่ใช้อยู่ สถิติอื่นๆ

อธิบายแนวโน้มกลางในลักษณะเดียวกัน แม้ว่าจะแตกต่างกันเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น โหมดหมายถึงค่าทั่วไปที่สุดในกลุ่ม ตัวอย่างเช่น หากคนส่วนใหญ่มีเงิน 20 เหรียญในกระเป๋า บางคนมี 10 เหรียญ และอีกจำนวนเท่ากันมี 30 เหรียญในกระเป๋า เราสามารถพูดได้ว่าค่าโหมดคือ 20 เหรียญเช่นกัน ซึ่งเท่ากับค่าเฉลี่ย แต่เราสามารถจินตนาการถึงชุดข้อมูลอื่นๆ ที่มีค่าสูงหรือต่ำมากๆ เพียงไม่กี่ค่าที่ดึงคะแนนเฉลี่ยขึ้น ทำให้ค่าเฉลี่ยมีประโยชน์น้อยลง ตัวอย่างเช่น หากทุกคนในห้องมีเงิน 20 เหรียญในกระเป๋า แต่มีคนหนึ่งในห้องมีเงิน 50,000 เหรียญในกระเป๋า จำนวนเงินเฉลี่ยในกระเป๋าในห้องจะสูงกว่า 20 เหรียญมาก—อาจใกล้เคียงกับ 1,000 เหรียญ อย่างไรก็ตาม ในฐานะผู้ขาย อาจเป็นประโยชน์มากกว่าหากคุณทราบว่าคนส่วนใหญ่ในห้องมีเงิน 20 เหรียญในกระเป๋า แต่มีคนหนึ่งในห้องมีเงิน 50,000 เหรียญในกระเป๋า

ห้องมีราคาเพียงประมาณ 20 เหรียญสหรัฐ ทำให้คุณปรับราคาได้ขึ้นหรือจัดสต็อกสินค้าในราคา 20 เหรียญสหรัฐในร้านได้อย่างเหมาะสมขึ้น อีกทางเลือกหนึ่งคือพิจารณาค่ากลางของกลุ่ม

นั่นคือค่า “กลาง” ของกลุ่ม หากคุณลองนึกภาพการเรียงค่าทั้งหมดจากน้อยไปมาก คะแนนเฉลี่ยจะเป็นคะแนนที่อยู่ตรงกลางของแถวพอดี ตัวอย่างเช่น หากมีคน 5 คนในห้อง จำนวนเงินของคนที่มีเงินมากเป็นอันดับ 3 (คะแนนกลางระหว่าง 1 ถึง 5) จะเป็นคะแนนเฉลี่ย ค่ากลางเป็นอีกวิธีหนึ่งในการประเมิน

แนวโน้มกลางของกลุ่มในลักษณะที่ไม่ขึ้นกับค่าที่สูงหรือต่ำเกินไป เมื่อกลับไปตัวอย่างก่อนหน้าของเรา ไม่สำคัญว่าคนที่มียีนมากที่สุดในห้องจะมีเงิน 50 เหรียญหรือ 50,000 เหรียญในกระเป๋า คนที่มีเงินมากที่สุดเป็นอันดับ 3 จะยังคงเหมือนเดิม ด้วยเหตุนี้ คะแนนมัธยฐานและค่าโหมดจึงมักใช้เพื่ออธิบายแนวโน้มกลางของชุดข้อมูลเมื่อมีค่าที่สูงหรือต่ำเกินไป ซึ่งเป็นวิธีแทนค่าที่แสดงสถานะของบุคคลทั่วไปในกลุ่มตัวอย่างได้ดีกว่าสถิติเชิงพรรณนา—ความแปรปรวน จนถึงตอนนี้ เราได้พูดถึงสถิติแนวโน้มกลางแล้ว สถิติเหล่านี้เป็นสถิติที่คนทั่วไปคุ้นเคยกันดี เพราะสถิติเหล่านี้แสดงถึงสถิติประเภทต่างๆ ที่คนส่วนใหญ่สนใจ เช่น คนทั่วไปในที่ทำงานของคุณมีรายได้เท่าไร คนส่วนใหญ่ลงคะแนนให้ผู้สมัครคนใด นักกีฬาเฉลี่ยใน NBA สูงเท่าไร อย่างไรก็ตาม ยังมีมิติสำคัญอื่นๆ ที่ต้องพิจารณาเมื่อดูชุดข้อมูล เช่น

ในช่วงเต็มของเงินที่มีอยู่ในกระเป๋าของคุณ สำหรับคำถามวิจัยดังกล่าว เราอาจกล่าวได้ว่าการวัดแนวโน้มกลางนั้นไม่ได้ช่วยอะไรมากนัก ไม่ใช่สถิติที่แยหรือผิดพลาด เพียงแต่ไม่ใช่สถิติที่เหมาะสมที่สุดในการตอบคำถามเฉพาะที่คุณสนใจ

ตัวอย่างเช่น ในห้องที่คนทั่วไปมีเงิน 20 เหรียญ ทุกคนในห้องมีเงินติดกระเป๋า 20 เหรียญพอดีหรือไม่ หรือแต่ละคนมีเงินติดกระเป๋าไม่เท่ากัน ถ้ามีความแตกต่างเหล่านี้มีมากเพียงใด อาจเป็นประโยชน์หากทราบว่าเงินในกระเป๋าของแต่ละคนมีจำนวนเท่าใด

แตกต่างกันไปตั้งแต่ 15 ถึง 25 เหรียญสหรัฐ หรือแตกต่างกันไปตั้งแต่ 0 ถึง 40 เหรียญสหรัฐ สิ่งที่เรากำลังอธิบายอยู่นี้คือความแปรปรวน ซึ่งก็คือจำนวนคะแนนที่แตกต่างกันไปรอบๆ แนวโน้มกลาง ในตัวอย่างที่มีค่าความแปรปรวน 0 อย่างแน่นอน ทุกคนจะมีคะแนนเท่ากันทุกประการ เมื่อความแปรปรวนเพิ่มขึ้น ระยะห่างระหว่างคะแนนกับแนวโน้มกลางก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย เมื่อความแปรปรวนเพิ่มขึ้น เราคาดว่าผู้คนจะแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยมากขึ้นและแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยมากขึ้น ในความเป็นจริง เราสามารถคำนวณจำนวนคะแนนเฉลี่ยที่บุคคลทั่วไปแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยได้ด้วย ซึ่งเป็นค่าที่เรียกว่าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

26 ตัวอย่างเช่น หากจำนวนเงินเฉลี่ยในกระเป๋าของคุณในห้องหนึ่งคือ 20 เหรียญสหรัฐ โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1 เหรียญสหรัฐ เราสามารถพูดได้ว่าบุคคลโดยเฉลี่ยต่างจาก 20 เหรียญสหรัฐประมาณ 1 เหรียญสหรัฐ หากเราเปรียบเทียบสิ่งนี้กับห้องที่มีจำนวนเงินเฉลี่ย 20 เหรียญสหรัฐ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10 เหรียญสหรัฐ เราสามารถพูดได้ว่าผู้คนในห้องที่สองมีแนวโน้มที่จะมีเงิน 10 เหรียญสหรัฐหรือ 30 เหรียญสหรัฐในกระเป๋ามากกว่าผู้คนในห้องแรก อีกวิธีหนึ่งในการอธิบายคือทั้งสองห้องมีเงินเฉลี่ย 20 เหรียญสหรัฐต่อคน แต่ห้องที่สองมี “เสียงดังกว่า” เนื่องจากคะแนนของผู้คนแตกต่างกันมากขึ้นตามแนวโน้มกลางนั้น สถิติเชิงอนุมาน—การทดสอบ t จนถึงจุดนี้ เราได้เห็นแล้วว่าเราสามารถใช้อัตถิเชิงพรรณนาเพื่อสรุปรูปแบบทั่วไปของชุดข้อมูลได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น หากไม่ดูสเปรดชีตที่เต็มไปด้วยตัวเลข คุณจะรู้ว่ามีเงินมากกว่าในห้องที่มีจำนวนเงินเฉลี่ยต่อคนคือ 50 เหรียญสหรัฐ มากกว่าในห้อง

โดยมีค่าเฉลี่ยต่อคนอยู่ที่ 10 เหรียญสหรัฐ นอกจากนี้ คุณยังทราบด้วยว่าคุณอาจจะใกล้เคียงกับการประมาณจำนวนเงินในกระเป๋าของคุณคนหนึ่งๆ ในห้องที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1 เหรียญสหรัฐ มากกว่าในห้องที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5 เหรียญสหรัฐ เมื่อนำไปใช้กับโลกแห่งความเป็นจริง เราสามารถใช้มาตรการเหล่านี้เพื่อคาดการณ์ว่ารัฐใดมีแนวโน้มที่จะลงคะแนนให้พรรคการเมืองหนึ่งหรืออีกพรรคการเมืองหนึ่งมากที่สุด (หรือ พรรคการเมืองใดที่จะเสีย) และเพื่อทราบว่าร้านอาหารใดมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ประสบการณ์การรับประทานอาหารที่ดีขึ้น (เช่น อิงตามคะแนนออนไลน์) และหากเราใช้สถิติเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ในโลกที่อยู่รอบตัวเราอย่างกระชับเท่านั้น นั่นก็จะมีประโยชน์อย่างมาก อย่างไรก็ตาม เรายังสามารถใช้สถิติเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย การใช้หมวดหมู่ของสถิติที่เรียกว่าสถิติเชิงอนุมาน เราสามารถไปได้ไกลกว่าการอธิบายเพียง...

26 มันซับซ้อนกว่านั้นเล็กน้อย แต่สำหรับวัตถุประสงค์ในปัจจุบัน นี้จะได้รับ

ชี้ข้ามไป!

สถิติเชิงพรรณนาโดยทั่วไปจะพิจารณาเฉพาะตัวแปรเดียวในแต่ละครั้ง (เช่น อายุ) ดังนั้นสถิติเชิงพรรณนาจึงค่อนข้างจำกัดในประเภทของคำถามที่เราสามารถถามได้ (เช่น แพนพินธุ์แก้อยู่เท่าไร) แต่แล้วคำถามที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวหรือมากกว่านั้นล่ะ ตัวอย่างเช่น สมมติว่าเราต้องการตอบคำถามว่า "ใครเก่งวิทยาศาสตร์กว่ากัน แพนอนิเมะหรือแพนกีฬา" คำถามนี้เกี่ยวข้องกับตัวแปรสองตัว คือ ทักษะทางวิทยาศาสตร์ของบุคคลและกลุ่มแพนคลับที่บุคคลนั้นสังกัดอยู่ เมื่อมีตัวแปรมากกว่าหนึ่งตัว คำถามนี้จึงน่าสนใจมากขึ้น แต่ซับซ้อนมากขึ้นในการตอบ วิธีหนึ่งในการทดสอบคือ รวบรวมกลุ่มแพนคลับอนิเมะและกลุ่มแพนคลับกีฬา ทำแบบทดสอบวิทยาศาสตร์กับพวกเขา แล้วดูว่ากลุ่มไหนทำได้ดีกว่า ตรงไปตรงมาใช้ไหม สมมติว่าเรากำแบบนั้น เรารวบรวมแพนคลับอนิเมะ 5 คนและแพนคลับกีฬา 5 คน ทำแบบทดสอบวิทยาศาสตร์กับพวกเขา และพบว่าแพนคลับอนิเมะทำคะแนนได้เฉลี่ย 70% และแพนคลับกีฬาค่าคะแนนได้เฉลี่ย 60% เราจะสรุปอะไรจากเรื่องนี้ได้บ้าง? เมื่อมองเผินๆ คำตอบดูเหมือนจะชัดเจนมาก: แพนอนิเมะดูดีกว่าในวิชาวิทยาศาสตร์ เนื่องจากพวกเขาทำคะแนนได้สูงกว่าแพนกีฬาโดยเฉลี่ย แต่จำไว้ว่าคำถามของเราไม่ใช่ว่า "ใครเก่งวิทยาศาสตร์กว่ากัน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างของแพนอนิเมะหรือกลุ่มตัวอย่างของแพนกีฬา" แต่เราต้องการอ้างถึงแพนอนิเมะและแพนกีฬาทุกคน ดังที่เราจะพูดถึงในหัวข้อถัดไปของบทนี้ เราไม่สามารถวัดแพนอนิเมะและแพนกีฬาทุกคนได้ ดังนั้น เราจึงติดอยู่กับการพยายามสรุปว่ากลุ่มใดฉลาดกว่าโดยพิจารณาจากตัวอย่างเพียงสองตัวอย่างนี้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม คุณอาจเถียงว่าตัวอย่างของเราดูเหมือนจะชี้ให้เห็นว่าแพนอนิเมะฉลาดกว่า แล้วปัญหาคืออะไร? แล้วถ้าเราสุ่มตัวอย่างแพนอนิเมะ 5 คนและแพนกีฬาอีก 5 คนล่ะ? เราจะคาดหวังให้แพนอนิเมะชนะอีกครั้งหรือไม่ หรือเป็นไปได้หรือไม่ที่แพนกีฬาจะชนะในครั้งหน้า? ลองจินตนาการถึงชุดข้อมูลที่เป็นไปได้ โดยคราวนี้มีข้อมูลความแปรปรวนนอกเหนือจากแนวโน้มกลาง ลองนึกภาพว่าคะแนนของแพนอนิเมะเป็นดังนี้ (70%, 68%, 69%, 71% และ 72%) และคะแนนของแพนกีฬาเป็นดังนี้ (60%, 58%, 62%, 61%, 59%) สิ่งนี้บ่งบอกอะไร? เราเห็นได้ว่าแพนอนิเมะทำคะแนนได้เฉลี่ย 70% และแพนอนิเมะทุกคนในกลุ่มตัวอย่างของเราทำคะแนนได้ใกล้เคียงกับคะแนนนั้นมาก นอกจากนี้ เรายังเห็นได้ว่าแพนกีฬาทำคะแนนได้เฉลี่ย 60% และแพนกีฬาทุกคนทำคะแนนได้ใกล้เคียงกับคะแนนนั้นมาก ดังนั้น หากเราจับแพนอนิเมะอีก 5 คนและแพนกีฬาอีก 5 คน เราจะคาดหวังอะไรได้บ้าง? เมื่อพิจารณาจากความแปรปรวนเล็กน้อยที่เราพบในคะแนน เราอาจคาดหวังได้อย่างสมเหตุสมผลว่าแพนอนิเมะกลุ่มอื่นจะทำคะแนนได้เช่นเดียวกัน

คะแนนใกล้เคียง 70% และแพนกีฬาอีกกลุ่มหนึ่งทำคะแนนได้ใกล้เคียง 60% เนื่องจากไม่มี ดูเหมือนจะมีความแปรปรวนมากในคะแนนของพวกเขาที่นี่ ลองนึกถึงชุดข้อมูลอื่นดู คราวนี้คะแนนของแพนอนิเมะดูเหมือนแบบนี้ (70%, 95%, 45%, 100%, 40%) และคะแนนของแพนกีฬาดูเหมือนแบบนี้ (60%, 100%, 20%, 90%, 30%) ค่าเฉลี่ยจะเหมือนกับชุดข้อมูลก่อนหน้า: ค่าเฉลี่ย 70% สำหรับแพนอนิเมะและ 60% สำหรับแพนกีฬา แต่ถ้าเราดึงแพนอนิเมะใหม่ 5 คนและแพนกีฬาใหม่ 5 คน คุณคิดว่าค่าเฉลี่ยจะคงเดิมหรือไม่? อาจจะไม่ ด้วยความแตกต่างมากมายในคะแนนเหล่านี้ มีเหตุผลทุกประการที่จะเชื่อว่าแพนอนิเมะชุดต่อไปของเราจะมีคนหลายคน

ผู้ที่ล้มเหลว ในขณะที่แฟนกีฬากลุ่มต่อไปอาจมีคนจำนวนมากที่ทำได้จริงๆ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คำถามของเราเกี่ยวกับกลุ่มใดที่เก่งกว่าในวิทยาศาสตร์นั้นซับซ้อนกว่าที่เห็นในตอนแรก นั่นคือ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มแล้วดูว่ากลุ่มใดสูงกว่านั้นไม่เพียงพอ นอกจากนี้เรายังต้องพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มเพื่อดูว่าเราอาจคาดหวังผลลัพธ์เดิมหรือไม่หากเราทำการศึกษากลับอีกครั้ง หรือเราคาดหวังผลลัพธ์ที่แตกต่างไปในครั้งต่อไป นี่คือเหตุผลหลักเบื้องหลังการทดสอบทางสถิติประเภทหนึ่งที่เรียกว่าการทดสอบ t: การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสองกลุ่มกับความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่ม หากมีความแตกต่างกันมากระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มและหากความแปรปรวนในคะแนนของแต่ละกลุ่มค่อนข้างน้อย เราสามารถสรุปได้ว่าใช่ คะแนนของกลุ่มหนึ่งสูงกว่าอีกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่าเราคาดว่าจะพบความแตกต่างอีกครั้งแล้วครั้งเล่าหากเราทำการศึกษากลับ

เพื่อทำการสุ่มตัวอย่างจากประชากรเหล่านั้น 27 นี่เป็นตรรกะพื้นฐานเดียวกันกับการเปรียบเทียบกลุ่มต่างๆ ในหนังสือเล่มนี้ (เช่น การเปรียบเทียบเพอร์รี่กับแพนๆ อนิเมะ) และเมื่อเราอ้างว่ากลุ่มหนึ่งมีคะแนนสูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง โดยทั่วไปเราจะอ้างว่าเป็นเช่นนั้นโดยยึดตามตรรกะนี้ 28

แน่นอนว่ามีการทดสอบมากกว่านี้ แต่เป็นหลักการพื้นฐานของการทดสอบ

หากต้องการให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้รับการพิจารณาว่ามีความสำคัญทางสถิติ นักวิทยาศาสตร์ต้องแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ขึ้นโดยมีความแปรปรวนต่ำนี้ สามารถเกิดขึ้นได้เนื่องจากโอกาสสุ่มเพียง 5% ของเวลาหรือต่ำกว่า ซึ่งเป็นจุดที่คุณอาจจะเคยได้ยินสำนวน “p 3.0.CO;2-F Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). การมีส่วนร่วมยามว่างที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเป็นทรัพยากรในการรับมือในบริบทของยามว่างที่ถูกตีตรา *Leisure/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> Mohr, JJ, & Kendra, MS (2011). การแก้ไขและการขยายการวัดหลายมิติของอัตลักษณ์ทางเพศของชนกลุ่มน้อย: มาตราวัดอัตลักษณ์ของเลสเบี้ยน เกย์ และรักร่วมเพศ *วารสารจิตวิทยาการปรึกษา* 58 (2), 234-245 <https://doi.org/10.1037/a0022858> Obst, P., Zinkiewicz, L., & Smith, SG (2002a) ความรู้สึกของชุมชนในกลุ่มแฟนนิยายวิทยาศาสตร์ ตอนที่ 1:

ความเข้าใจความรู้สึกของชุมชนในชุมชนที่มีความสนใจระหว่างประเทศ *Journal of Community Psychology*, 30 (1), 87-103. <https://doi.org/10.1002/jcop.1052> Obst, P., Zinkiewicz, L., & Smith, SG (2002b). ความรู้สึกของชุมชนในแฟนด้อมนิยายวิทยาศาสตร์ ตอนที่ 2: การเปรียบเทียบความรู้สึกของชุมชนระหว่างเพื่อนบ้านและกลุ่มที่สนใจ *Journal of Community Psychology*, 30 (1), 105-117. <https://doi.org/10.1002/jcop.1053> Pepitone, A. (1981). บทเรียนจากประวัติศาสตร์ของจิตวิทยาสังคม

American Psychologist, 36 (9), 972-985. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.36.9.972> Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR, & Chadborn, D. (2021). CAPE: โมเดลหลายมิติของความสนใจของแฟนๆ ทีมวิจัยโมเดล CAPE

Plante, CN, Reysen, S., Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2020). 'ออกไปจากแฟนด้อมของฉัน มื้อใหม่': การศึกษาแฟนด้อมข้ามสายเกี่ยวกับความเป็นเลสและการคัดกรองแฟนๆ *Journal of Fandom Studies*, 8 (2), 123-146. <https://doi.org/10.1386/jfs.00013.1> Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). Furscience! อนาคตการวิจัยห้าปีจาก *International Anthropomorphic* โครงการวิจัย Furscience Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014). ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางสังคมและโครงสร้างทำนายการปกปิดตัวตนและความนับถือตนเองในสมาชิกกลุ่มชนกลุ่มน้อยที่ถูกตีตรา *Current Psychology*, 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> Plante, CN, Roberts, SE, Snider, JS, Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015). 'มากกว่าแค่ผิวเผิน': ความสำคัญทางชีววิทยาในการตอบสนองต่อภัยคุกคามจากความแตกต่างในชุมชนแฟนคลับที่ถูกตีตรา

วารสารจิตวิทยาสังคมอังกฤษ, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079> Platow, MJ, Durante, M., Williams, N., Garrett, M., Walshe, J., Cincotta, S., Lianos, G., และ Barutchu, A. (1999). การมีส่วนร่วมสนับสนุนของอัตลักษณ์ทางสังคมของแฟนกีฬาต่อการผลิตพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลวัตของกลุ่ม: ทฤษฎี การวิจัย และการปฏิบัติ 3 (2), 161-169 <https://doi.org/10.1037/1089-2699.3.2.161> Postmes, T., Haslam, SA และ Jans, L. (2013) การวัดอัตลักษณ์ทางสังคมแบบรายการเดียว: ความน่าเชื่อถือ ความถูกต้อง และประโยชน์ใช้สอย *วารสารจิตวิทยาสังคมอังกฤษ* 52 (4), 597-617 <https://doi.org/10.1111/bjso.12006>

Reysen, S. และ Branscombe, NR (2010). แพนคลับและแพนคลับ: การเปรียบเทียบระหว่างแพนกีฬากับแพนกีฬาที่ไม่ใช่แพนกีฬา *Journal of Sport Behavior*, 33 (2), 176-193. Reysen, S., Katzarska-Miller, I., Nesbit, S. M., & Pierce, L. (2013). การตรวจสอบเพิ่มเติมของการวัดรายการเดียวของกระบวนการปรับตัวทางสังคม *European Journal of Social Psychology*, 43 (6), 463-470. <https://doi.org/10.1002/ejsp.1973> Reysen, S., Plante, C. N., Roberts, SE และ Gerbasi, KC (2015) อคติในกลุ่มเดียวกันและการฉายภาพในกลุ่มเดียวกันในแพนด้อมเพอร์รี่ *International Journal of Psychological Studies*, 7 (4), 49-58. <http://dx.doi.org/10.5539/ijps.v7n4p49> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018). การรำลึกถึงใบหน้าของแพนๆ และผู้ที่ไม่ใช่แพนๆ ในงานศิลปะและเครื่องแต่งกายที่เกี่ยวข้องกับแพนด้อม *Journal of Cognition and Culture*, 18 (1-2), 224-229. <https://doi.org/10.1163/15685373-12340024>

Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). พาไปสู่อีกโลกหนึ่ง: จิตวิทยาของแพนอิมเมจ. โครงการวิจัยอิมเมจนานาชาติ. Reysen, S., & Shaw, J. (2016) แพนกีฬาเป็นแพนตัวจริง: ทำไมคนที่ไม่ใช่แพนกีฬาจึงถูกตีตรา *The Phoenix Papers*, 2 (2), 234-252. Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2016) ไม่ใช่ว่าจินตนาการทั้งหมดจะเกิดขึ้นได้เท่ากัน: การรับรู้ของแพนกีฬาแพนตาซีเกี่ยวกับแพนพันธุ์แท้เพอร์รี่ บอนนี่ และอิมเมจ *The Phoenix Papers*, 2 (1), 40-60. Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen, S. (2015). อัตลักษณ์มนุษย์ครั้งคนครั้งผี: ความเชื่อมโยงของสมาชิกแพนด้อมเพอร์รี่กับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ *Anthrozoös*, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Sherif, M. (1966). ความขัดแย้งและความร่วมมือของกลุ่ม: จิตวิทยาสังคมของพวกเขา Routledge & Kegan Paul Sherif, M., Harvey, OJ, White, BJ, Hood, WR, & Sherif, CW (1961). ความขัดแย้งและความร่วมมือระหว่างกลุ่ม: การทดลองถ้าโจร มหาวิทยาลัยโอคลาโฮมา Tajfel, H. & Turner, JC (1979). ทฤษฎีบูรณาการของความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม ใน W. Austin & S. Worchel (บรรณาธิการ) *จิตวิทยาสังคมของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม* (หน้า 33-47) บรูคส์/โคล เกร็นเนอร์, เจซี, ฮอกก์, เอ็มเอ, โอ๊คส์, พีเอ, โรเซอร์, เอสดี และเวเทอเรลล์, เอ็ม. (1987). การค้นพบกลุ่มสังคมอีกครั้ง: ทฤษฎีการแบ่งประเภทตนเอง แบล็กเวลล์ วิลเลียมแลนด์ อาร์เอ แบลนชาร์ด ซี. Mageau, GA, Koestner, R., Ratelle, C., Léonard, M., Gagné, M., & Marsolais, J. (2003) เลสตัณหาจาก: On obsessive and harmonious passion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85 (4), 756-767. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.85.4.756> Yoshida, M., Heere, B., & Gordon, B. (2015). การทำนายความภักดีต่อพฤติกรรมผ่านชุมชน: เหตุใดแฟนบอลคนอื่นจึงสำคัญกว่าเจตนาของเรา ความพึงพอใจของเรา และทีมเอง *Journal of Sport Management*, 29 (3), 318-333. <https://doi.org/10.1123/jsm.2013-0306>.

บทที่ 7.

Fursonas: ไกลชิดและเป็นส่วนตัว

คอร์ธินีย์ "นูก้า" ฟลานเดอ 1.

ทุกครั้งที่ผมไปร่วมประชุมจิตวิทยา ผมพบว่าตัวเองหลงทางท่ามกลางเพื่อนร่วมงานที่แต่งตัวเป็นทางการ เราทุกคนสวมป้ายชื่อที่มีชื่อของเรา มหาวิทยาลัยที่เราทำงาน และตำแหน่งหรือยศปัจจุบันของเรา (เช่น รองศาสตราจารย์ นักศึกษาปริญญาเอก) ทุกครั้งที่ผมไปร่วมประชุมเกี่ยวกับเพอร์รี่ ผมอดไม่ได้ที่จะสังเกตเห็นความคล้ายคลึงกันบางประการกับประสบการณ์นี้ ผู้เข้าร่วมทุกคนสวมป้ายชื่องานประชุมที่ระบุตำแหน่งหรือยศ (เช่น สปอนเซอร์ ตัวแทนจำหน่าย) ควบคู่กับชื่อของพวกเขา และในบางกรณีก็มีข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับพวกเขา (เช่น ประเทศต้นทาง) อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างเริ่มปรากฏให้เห็นในไม่ช้า ประการหนึ่ง แม้ว่าจะมีชื่ออยู่บนป้ายชื่อทั้งสองงาน แต่ชื่อในงานประชุมเกี่ยวกับเพอร์รี่นั้นไม่ค่อยเป็นชื่อที่ถูกต้องตามกฎหมาย (เช่น "Nuka," "Dr. Shazzy") ความแตกต่างอีกอย่างหนึ่งคือป้ายชื่อที่ใหญ่กว่าและโดดเด่นกว่าซึ่งมักพบติดกับป้ายชื่องานประชุมอย่างเป็นทางการ โดยป้ายชื่อดังกล่าวมีตัวละครสัตว์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์ ตัวละครอาจมีหรือไม่มีคุณลักษณะที่เหมือนกันกับผู้เข้าร่วม (เช่น ทรงผม แว่นตา สไตล์การแต่งกายที่คล้ายกัน) แต่เกือบจะแน่นอนว่าจะไม่เหมือนใคร แม้จะอยู่ท่ามกลางตัวละครสัตว์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์มากมายก็ตาม ในบทนี้ เราจะเน้นความสนใจไปที่ตัวละครสัตว์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์เหล่านี้ ซึ่งเรียกอีกอย่างว่า เพอร์รี่น่า ซึ่งเป็นชื่อ รูปภาพ และตัวละครที่เพอร์รี่ใช้แทนตัวเองในพื้นที่เพอร์รี่ทั้งทางกายภาพและออนไลน์ ดังที่เราจะเห็น ลักษณะที่ปรากฏ

และความหมายที่แฝงอยู่ในตัวละครเหล่านี้มีความหลากหลายและชัดเจนเหมือนลายนิ้วมือของผู้เป็นเจ้าของ เพอร์โซน่าคืออะไร? ก่อนที่เราจะเจาะลึกรายละเอียดเกี่ยวกับเพอร์โซน่าและบทบาทสำคัญในวัฒนธรรมของเพอร์โซน่ามากเกินไป เราควรใช้เวลาสักครู่เพื่อ กำหนดความหมายของคำว่าเพอร์โซน่าก่อน เพอร์โซน่าเป็นตัวแทนของตัวเองในพื้นที่ของเพอร์โซน่าหรือเป็นตัวละครที่ถูกเล่นตามบทบาท? เพอร์โซน่า เป็นตัวตนในอุดมคติที่รวมอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงหรือเป็นโอกาสที่จะศึกษาตัวตนที่มีดมและพื้นฐานกว่าของตนเอง? เป็นทั้งหมดนี้หรือไม่ เลย? ปรากฏว่าเช่นเดียวกับคำจำกัดความของเพอร์โซน่า (ดูบทที่ 5) ไม่มีคำจำกัดความเดียว

คำจำกัดความที่ตกลงกันว่าเพอร์โซน่าคืออะไร ในกรณีที่ดีที่สุด เราสามารถพูดได้ว่าเพอร์โซน่ามีแนวโน้มที่จะมีลักษณะเหมือนสัตว์ (หรือในบางกรณี เป็น สัตว์ป่าโดยสมบูรณ์) และมีชื่อที่เกี่ยวข้องกับพวกมัน

อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากคุณสมบัติที่ตกลงกันโดยทั่วไปเหล่านี้แล้ว ความเห็นพ้องต้องกันก็ล้มเหลวอย่างรวดเร็ว

1 เราขอขอบคุณดร. Hazel (Bobbi) Ali Zaman สำหรับข้อมูลในบทนี้และ

สำหรับการอภิปรายมากมายที่เรามีเกี่ยวกับหัวข้อนี้!

ตาราง 7.1 รีมั้วไปที่สกัดมาจากคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบอธิบายลักษณะของเพอร์โซน่าและหน้าที่ที่เพอร์โซน่าทำหน้าที่นั้น คำตอบบางคำตอบ สามารถจัดหมวดหมู่ได้เป็นริมต่างๆ หลายริม รีม เพอร์โซน่าเป็นตัวแทน/แสดงออกถึงตัวตน 49.4% อวตาร มาสคอต หรือ ID ออนไลน์ 21.7% เวอร์ชันในอุดมคติของตัว 21.2% วิธีการโต้ตอบ/เชื่อมโยงกับแฟนด้อม 16.9% สะท้อนถึงลักษณะบุคลิกภาพบางอย่าง/เฉพาะเจาะจง 14.8% จุดเน้นสำหรับความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ หรือศิลปะ 12.9% ตัวหน้าที่ "แท้จริง" หรือ "ของแท้" 8.0% ตัวตนที่แตกต่าง ตัวตนอีกด้าน 7.7% วิธีการรับมือหรือปรับปรุงตนเอง 7.2% ช่วยให้ฉันเป็นบางอย่างที่ฉันไม่สามารถเป็น/ไม่ควรเป็น 6.4%

เพื่ออธิบายประเด็นนี้ เราได้ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพอร์โซน่าเกือบ 1,700 คนอธิบายในลักษณะปลายเปิดว่าเพอร์โซน่าของพวกเขาคืออะไร สำหรับพวกเขาและเพอร์โซน่ามีหน้าที่เฉพาะหรือไม่ เราอ่านคำตอบแต่ละข้อแล้วแยก เข้ารหัส และจัดระเบียบริมที่ปรากฏขึ้นบ่อยที่สุด ผลลัพธ์คือหมวดหมู่คำตอบที่แตกต่างกัน 24 หมวดหมู่ โดย 10 หมวดหมู่ที่พบบ่อยที่สุดแสดงอยู่ในตาราง 7.1 สิ่งที่น่าสนใจก็คือไม่มีริมเดียวที่ได้รับการรับรองโดยเพอร์โซนามากกว่าครึ่งหนึ่ง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ไม่มีคำจำกัดความเดียวว่าเพอร์โซน่าคืออะไรหรือทำอะไรที่เพอร์โซน่าส่วนใหญ่สร้างขึ้นเอง2 ในทางกลับกัน ผลลัพธ์เผยให้เห็นว่าเพอร์โซน่าเป็นสิ่งที่แตกต่างกันมากมายสำหรับเพอร์โซน่าหลายๆ คน แน่นอนว่าทุกครั้งที่คุณพยายามจัดกลุ่มหรือรวมคำตอบเป็นหมวดหมู่ คุณจะต้องสูญเสียความแตกต่างที่สำคัญบางส่วนในคำตอบเหล่านั้นไป เพื่อลดปัญหานี้และหลีกเลี่ยงการบังคับให้ผู้เข้าร่วมตีความ เราจึงนำเสนอคำพูดที่เป็นตัวแทนจากผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับแต่ละริมในตาราง 7.1

2 นี่ไม่ได้หมายความว่าแฟนพันธุ์แท้ส่วนใหญ่จะไม่เห็นด้วยกับบางข้อเหล่านี้

แนวความคิดหากพวกเขาอ่านมันบนหน้ากระดาษ แต่การได้เห็นว่าคุณคิดอะไรขึ้นมาเองนั้นอาจให้ข้อมูลได้มาก เพราะนั่นเป็นตัวแทนที่ดีพอสมควรว่าแนวคิดหรือริมใดที่โดดเด่นที่สุด

ในใจของพวกเขา 3 สำหรับตัวอย่างอันยอดเยี่ยมของความแตกต่างและความ "ยุ่งเหยิง" ทั้งหมดที่มากับ

เพอร์โซน่า โปรดดู Zaman (2023)

เพอร์โซน่าของตัวเป็นตัวแทนหรือแสดงออกถึงตัวตน

ริมที่มักเกิดขึ้นบ่อยที่สุดคือเพอร์โซน่าของบุคคลนั้นเป็นตัวแทนของพวกเขา หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นตัวแทนหรือการแสดงออกถึงแง่มุมบางอย่างของตนเอง ดังที่เห็นได้จากคำพูดหลายประโยคต่อไปนี้ ริมนี้นักจะทับซ้อนกับริมอื่นๆ ในรายการ

“สำหรับฉัน มันก็เหมือนกับฉันเพียงแต่ไม่มีรูปร่างเป็นมนุษย์”

"โดยพื้นฐานแล้วก็เป็นคน แต่เป็นคนสบายๆ ไม่มีเรื่องราวเบื้องหลังหรือความรู้แปลกๆ ใดๆ เกี่ยวข้อง"

"สำหรับฉัน มันเป็นตัวแทนของตัวเอง ไม่ใช่ตัวละครที่ฉันพยายามเล่น บางทีอาจเป็นในลักษณะที่...
'ในอุดมคติ' แต่ไม่ถึงขั้นสุดโต่ง"

"สำหรับฉัน เพอร์โซน่า (สิ่งที่สำคัญที่สุด) เป็นตัวแทนทางจิตของตัวเอง โดยปกติแล้ว เมื่อฉันคิดถึงตัวเองและทำบางอย่างนอกเหนือจากสถานการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริง ฉันจะนึกถึงตัวเองว่าเป็นเพอร์โซน่า อย่างน้อยก็ในรูปลักษณะภายนอก นั่นไม่ได้หมายความว่าฉันเชื่อว่ามันคือตัวตนภายในของฉันหรือรูปแบบที่แท้จริงของฉันหรืออะไรของมัน มันเป็นแค่รูปแบบที่ฉันเห็นตัวเองหรือรูปแบบที่ฉันชอบคิดถึงตัวเอง"

"เขาไม่ได้คิดว่าฉัน แต่เขาก็ทำได้ง่ายกว่าฉัน นอกจากนี้ เขายังมีทรงผมที่ดีกว่าด้วย เขาก็คือ... ฉัน เขาก็คือฉันถ้าฉันเป็นมนุษย์ การแสดงออกอีกแบบหนึ่งของเขา เขาคือนุคลิกที่ฉันมีตอนเด็ก ซึ่งฉันรู้สึกว่ามันถูกฝังเอาไว้หรือสูญเสียการสัมผัสไป"

"ฉันเลือกที่จะสร้างโซ่ของตัวเองเหมือนกับว่าเป็นฉัน ซึ่งเป็นแค่จิตใจตัวหนึ่ง เนื่องจากฉันรู้สึกว่ามันคือสิ่งที่คนเพอร์โซน่าส่วนใหญ่มักทำ"
มันหมายถึงการจินตนาการถึงตัวเองราวกับว่าพวกเขาเป็นสัตว์ที่พวกเขาชื่นชอบ เพอร์โซน่าของฉันมีชื่อเดียวกับฉัน มีรอยแผลเป็นเหมือนกัน และฉันยังตั้งชื่อให้มันว่า มีส่วนสูง น้ำหนัก และรสนิยมทางเพศเหมือนกับฉันด้วย เหมือนที่ฉันบอก มันเกิดมาเพื่อเป็นฉัน แต่เป็นจริง"

"เพอร์โซน่าของฉันซึ่งเป็นตัวนาคนั้นเป็นตัวแทนของตัวเองโดยพื้นฐานแล้ว มันตกลง (ฉันหวังว่า...) ซีเลน เอาใจใส่ ชอบว่ายน้ำ และเสียสละได้ง่าย ฉันเดาว่าคงพูดได้ว่ามันเหมือนกับเด็กน้อยในตัวฉันออกมาเล่นในรูปของนาค"

แน่นอนว่าเพอร์โซน่าของแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแทนที่สมบูรณ์แบบของตัวเอง และความสับสนก็ไม่ใช่จำเป็นต้องเรียบง่ายหรือสอดคล้องกันในทุกบริบท:

"เพอร์โซน่าของฉันคือประตูและช่องทางสร้างสรรค์สู่โลกของเพอร์โซน่า ฉันรู้สึกว่ามันเหมือนกับเขา แต่ในขณะที่อยู่กับเขาก็แตกต่างจากฉัน ฉันวาดเขาในรูปแบบที่นึกออกได้ ซึ่งรวมถึงสิ่งที่ฉันอาจหลีกเลี่ยงด้วย การผสมผสานระหว่างนุคลิกภาพของเขาและของมันเป็นเรื่องจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อฉัน

ฉันใส่ชุดเพอร์โซน่าและเพอร์โซน่าของฉัน ฉันกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน ฉันสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและวิธีที่ฉันโต้ตอบกับผู้อื่นอย่างชัดเจน เพอร์โซน่าเป็นส่วนหนึ่งของฉัน และฉันก็เป็นส่วนหนึ่งของมัน"

ในประเด็นที่เราจะพูดถึงในภายหลังในหนังสือเล่มนี้ ผู้ที่เป็นคนข้ามเพศอย่างเพอร์โซน่าพบว่าการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศของตนผ่านเพอร์โซน่านั้นมีประโยชน์เป็นพิเศษ:

"เป็นวิธีแสดงออกถึงตัวตนและความเป็นทรานส์ของตัวเอง เนื่องจากทางมีลักษณะที่มองเห็นได้ (เขา) เพื่อช่วยแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของฉัน"

"เพอร์โซน่าช่วยให้ฉันแสดงออกถึงตัวตนและอัตลักษณ์ทางเพศของตัวเองได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกเปิดเผยหรือตีความผิดเรื่องเพศ นอกจากนี้ยังทำให้ฉันรู้สึกสบายใจกับรูปร่างและการแสดงออกของตัวเองอีกด้วย"

"ฉันเอง! ฉันมีสองเพศเพราะฉันเป็นคนไม่แน่นอนทางเพศ ฉันมีเพศเมียและเพศผู้ และเนื่องจากฉันมักจะปรากฏตัวและเป็นผู้หญิง เธอจึงเป็นตัวหลักของฉัน แต่เพอร์โซน่าของฉันก็คือตัวฉันและเป็นส่วนหนึ่งของฉัน นั่นคือสิ่งที่ฉันเห็นตัวเองเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน"

Fursona ของฉันเป็นอวตาร มาสคอต หรือ ID ออนไลน์ ในขณะที่เหล่าเพอร์โซน่าหัวข้อก่อนหน้านี้อาจคิดว่าเพอร์โซน่าของพวกเขามีความผูกพันกับตัวตนของพวกเขาอย่างแยกไม่ออก คนอื่นๆ อธิบายว่าการเห็นเพอร์โซน่าของพวกเขาในลักษณะที่ใช้งานได้จริงมากกว่านั้น คือเป็นเครื่องมือที่มีจุดประสงค์ในทางปฏิบัติเมื่อต้องโต้ตอบกับ

อื่นๆ โดยเฉพาะในพื้นที่ออนไลน์ ตัวอย่างเช่น บางคนเน้นย้ำถึงประโยชน์ของการใช้เฟิร์สโซน่าเป็นนามแฝงเพื่อรักษาความเป็นส่วนตัว

“อวตารเพื่อสนทนากับผู้อื่นและให้ฉันมีความไม่เปิดเผยตัวตนในระดับหนึ่ง”

“เขาคือรูปแบบหนึ่งของการแสดงออกถึงตัวตนโดยอาศัยประโยชน์ของการไม่เปิดเผยตัวตน ฉันสามารถเปิดเผยเกี่ยวกับตัวเองได้มากขึ้นโดยไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของฉัน

“บัพเพอร์ที่ช่วยให้ไม่เปิดเผยตัวตนทางออนไลน์ ฉันสามารถเป็นตัวของตัวเองได้โดยไม่ต้องกลัวว่าคนอื่นจะรู้ว่าฉันเป็นแบบไหนและโจมตีฉันเพื่อสิ่งนี้

“ช่วยให้ฉันสามารถเข้าถึงคนได้ในสิ่งที่ฉันไม่กล้าทำมาก่อน”

“เขาเป็นตัวแทนของตัวเองและยังอนุญาตให้ฉันแสดงออกถึงความเป็นส่วนตัวได้อย่างปลอดภัยอีกด้วย”

“เฟิร์สโซน่าของฉันเป็นสัญลักษณ์ของการมีตัวตนบนอินเทอร์เน็ต ฉันไม่จำเป็นต้องเปิดเผยชื่อจริง ในหน้า อายุ หรือเพศ เพราะคนอื่นจะถือว่าตัวละครนี้เป็นฉัน มันทำให้ฉันปลอดภัย”

“สำหรับฉัน เฟิร์สโซน่าของฉันคือส่วนขยายของตัวเองในหลายๆ ด้าน ฉันคือเขา และเขาคือตัวฉัน! แม้ว่าในหลายๆ ด้าน เขาอาจจะดูเป็นคนเปิดเผย น่าดึงดูด และเป็นธรรมชาติมากกว่าฉัน แต่ส่วนใหญ่แล้วเราเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดเดียวกัน เพียงแต่มีผิวที่ต่างกัน เขายังทำให้ฉันรู้สึกว่าเป็นตัวของตัวเองไม่เปิดเผยตัวตนทางออนไลน์ เมื่อฉันต้องการแบ่งปันความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น การเมืองและรัฐบาล เพื่อที่ฉันจะได้ไม่ต้องอายใจจางดำ”

“เฟิร์สโซน่าของฉันเป็นเพียงตัวละครที่ฉันชอบแกล้งทำเป็น จุดประสงค์อย่างหนึ่งของเฟิร์สโซน่าคือเพื่อแสดงตัวตนของฉันเองโดยไม่เปิดเผยตัวตนทางออนไลน์ และในงานศิลปะ/ดนตรี ข้อดีของเฟิร์สโซน่าก็คือฉันรู้สึกปลอดภัยมากขึ้นจากการวิพากษ์วิจารณ์ที่มีต่อตัวเองในฐานะบุคคลหนึ่ง แต่กลับรู้สึกเหมือนถูกวิพากษ์วิจารณ์ถึงตัวละครนั้นโดยตรง นอกจากนี้ เฟิร์สโซน่ายังทำให้ฉันสามารถแสดงออกถึงตัวเองได้ในรูปแบบต่างๆ ผ่านตัวละครที่ตัดขาดจากข้อบกพร่องและประสบการณ์ชีวิตของตัวเอง ไม่ใช่ว่าฉันรู้สึกว่าเป็นข้ออ้างให้ฉันแสดงพฤติกรรมไม่เคารพผู้อื่น แต่ฉันไม่เชื่อว่าฉันมีเฟิร์สโซน่าเพื่อประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก ฉันมีมันเพราะฉันต้องการมัน”

สำหรับผู้อื่น เฟิร์สโซน่าของพวกเขาทำหน้าที่เป็นแบรนด์หรือโลโก้

“เขากำหนดหน้าที่เป็นตัวแทนของฉันในโลกออนไลน์ เป็นอวตาร และเป็นส่วนหนึ่งของแบรนด์ฉันในฐานะบุคลิกภาพในโลกออนไลน์”

“ฉันมี 'เฟิร์สโซน่า' สองชิ้น ซึ่งทั้งสองชิ้นเป็นเพียงชื่อและตัวแทนทางศิลปะที่เกี่ยวข้อง ชิ้นหนึ่งเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ PG อีกชิ้นเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ใหญ่”

“ฉันคิดว่ามันเป็นชื่อ/แบรนด์สำหรับฉัน มันมีบทบาทคล้ายกับชื่อเล่นเมื่อฉันสื่อสารกับเฟิร์สรีบนอินเทอร์เน็ต”

“มันช่วยให้ฉันแสดงตัวตนของตัวเองออกมาได้ และเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับการตลาด ในหน้าของมนุษย์ดูไม่น่าดึงดูดเท่ากับมาสคอตหรือโลโก้แบบมีนิมอล”

Fursona ของฉันคือฉันในเวอร์ชันอุดมคติ

แทนที่จะเน้นที่หน้าที่ของเฟิร์สโซน่า เฟิร์สบางคนกลับเน้นที่รูปร่างของเฟิร์สโซน่า ในกรณีเช่นนี้ เฟิร์สรีมีแนวโน้มที่จะอธิบายเฟิร์สโซน่าของตนว่าเป็นตัวตนในอุดมคติหรือสมมุติแบบและน่าปรารถนามากกว่า

“เขาคือฉัน แทนจะเรียกได้ว่าเป็นตัวแทนฉันในโลกออนไลน์และในโลกของเฟอร์รี่ และเป็นคนฉันในแบบที่ฉันอยากเป็น
อายุน้อยกว่า สุขภาพดีกว่า พิตกว่า ... ตัวเล็กกว่า”

“มันช่วยให้สามารถโต้ตอบกับด้านต่างๆ ของตัวเองที่ฉันชอบและอยากปลูกฝังมากขึ้นในชีวิตประจำวันได้เป็นรูปธรรมมากขึ้น มันแสดงถึงด้านที่
ใจดี ช่างสงสัย สนุกสนาน ไร้สาระ เป็นธรรมชาติ รักธรรมชาติ (และบางครั้งก็วุ่นวาย) ของฉัน”

“เขาคือคนที่ฉันอยากเป็น แข็งแกร่งและมั่นใจ”

เป็นสิ่งที่ชีวิตที่สมบูรณ์แบบในสายตาของฉัน เธอเป็นเทพเจ้า ผู้ภาคภูมิใจและทรงพลัง สามารถใช้พรสวรรค์และประสบการณ์อันเป็นเอกลักษณ์
ของเธอให้เกิดประโยชน์สูงสุด เธอมีความมั่นใจ เอาใจใส่ และมีความสามารถ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ฉันใฝ่ฝัน แต่ฉันก็ตระหนักว่าฉันไม่สามารถสมบูรณ์แบบ
แบบได้เท่ากับที่เป็นอยู่”

ตามที่คำพูดสุดท้ายนี้บ่งบอก สำหรับบางคน การอธิบายว่าเฟอร์รี่นำของตนเป็นของที่สมบูรณ์แบบนั้นหมายความว่าความถึงการเปรียบเทียบกับเฟอร์รี่นำของ
ตนกับลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ของตนเองอย่างชัดเจนด้วย

“มันทำหน้าที่เป็นตัวแทนในอุดมคติ ตัวฉันที่พยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุสิ่งที่ฉันเคยขี้เกียจหรือขี้ขลาดเกินกว่าจะพยายามทำ ในขณะที่สะท้อน
บุคลิกภาพของฉันในเวลาใดก็ตาม”

“โดยพื้นฐานแล้ว Fursona ก็คือตัวฉันเอง แต่ก็มีปรับปรุงบางอย่างในด้านที่ฉันรู้สึกว่าขาดไป เช่น ทักษะทางสังคม”

“การพัฒนาตนเองให้มีความสามารถที่ดีขึ้นและมีข้อบกพร่องน้อยลง”

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากยังระบุด้วยว่า ไม่เพียงแต่เฟอร์รี่นำจะเป็นเพียงแค่ตัวแทนของอุดมคติเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่พวกเขามุ่ง
มั่นที่จะทำให้เป็นจริงมากขึ้นด้วย

“เฟอร์รี่นำของฉันมีหน้าที่สองประการ ประการแรก ฉันคิดว่าคนส่วนใหญ่คงคิดเหมือนกัน เฟอร์รี่นำของฉันควรเป็นส่วนขยายของตัวฉัน
เองที่ฉันใช้เป็นรูปแบบของการแสดงออกถึงตัวตน ประการที่สอง ฉัน...

สร้างแบบจำลองบุคลิกภาพของเฟอร์รี่นำของฉันจากสิ่งที่ฉันอยากเป็น โดยให้ลักษณะที่ฉันอยากมี โดยปกติแล้วเป็นวิธีการปรับปรุงตัวเอง ตัวอย่างเช่น ตอนนี้นัดกำลังพยายามพัฒนา
ทักษะการจัดระเบียบ ฉันจึงตัดสินใจว่าเฟอร์รี่นำของฉันเป็นคนที่ระเบียบวินัยดี เป็นเหมือนการฝึกจินตนาการ”

“มันเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาลักษณะนิสัยของตัวเองที่ฉันมองว่ามีค่า เช่น ความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ความพิถีพิถัน ความมั่นใจ มัน
เป็นตัวแทนในอุดมคติของฉันที่ช่วยให้ฉันได้สัมผัสกับ "จินตนาการอันทรงพลัง" เกี่ยวกับสิ่งที่ฉันสามารถเป็นได้”

“เฟอร์รี่นำของฉันทำให้ฉันดูตัวฉันที่ใหญ่ขึ้น กล้าหาญขึ้น และมั่นใจในตัวเองมากขึ้น มันทำให้ฉันดูเป็นคนที่มีความมั่นใจมากขึ้น มีชีวิตชีวขึ้น และ
เป็นคนที่ฉันอยากเป็นแบบนั้นตลอดเวลา”

“เฟอร์รี่นำของฉันเป็นมังกร และจุดประสงค์หลักของมันคือการช่วยนำเอาลักษณะบางอย่างของตัวฉันออกมาให้เด่นชัดและขยายส่วนเหล่านั้นที่
ฉันชอบ ด้วยการทำให้ตัวเหมือนเฟอร์รี่นำของฉันภายใต้บรรทัดฐานทางสังคม ฉันสามารถนำความมั่นใจและการแสดงออกมากขึ้นมาสู่ชีวิตประจำวัน
ของฉัน”

“เฟอร์รี่นำของฉันเป็นตัวแทนในอุดมคติของตัวเอง ฉันคงจะเป็นใครก็ได้หากฉันไม่มีข้อจำกัดทั้งทางร่างกายและจิตใจ ด้วยเหตุนี้ ฉันจึงพิถี
พิถันทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างเห็นได้ชัด

เกิดขึ้นก่อนที่ฉันจะเป็นเฟอร์รี่ เพราะเขาชอบอุดมคติให้ฉันทำงานเพื่อให้บรรลุถึง ซึ่งเป็นสิ่งที่ฉันไม่อาจจินตนาการได้เลยหากมองที่ตัวฉันเอง”

“นี่คือตัวตนในจินตนาการอีกแบบหนึ่งที่โดยปกติแล้วจะคิดว่าฉันเล็กน้อย แม้ว่าฉันจะไม่กระตือรือร้นเป็นพิเศษที่จะทำให้เฟอร์รี่น่าตัวนี้วิเศษและทรงพลัง แต่ฉันก็ชอบให้มันใกล้เคียงกับตัวฉันมากที่สุด เฟอร์รี่น่าตัวนี้เป็นงานในฝันของฉันในอนาคต นั่นก็คือการเป็นศาสตราจารย์ ผู้มีสติปัญญา ความรู้รอบตัว ความรู้รอบตัว แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องเป็นคนตลก น่ารัก หรือโอ้อวดด้วย

มันกลายมาเป็นเป้าหมายในชีวิตของฉันไปในทางใดทางหนึ่ง”

“การขยายตัวตนของฉัน: ในบางแง่ก็ดูเป็นอุดมคติ แต่ส่วนใหญ่ก็สะท้อนตัวตนของฉันเองอย่างตรงไปตรงมา ในบางแง่ ฉันใช้ตัวตนนั้นเป็นแบบอย่างในการกำหนดทิศทางการตัดสินใจของตัวเอง (เช่น ตัวตนที่สองของฉันค่อนข้างพิสดาร ดังนั้นฉันจะออกกำลังกายเพื่อให้เท่ากับตัวตนนั้น)”

“เขาเป็นทั้งอุดมคติ ความฝัน และเป้าหมายของฉัน เขาเป็นเพียงสัตว์ธรรมดาๆ ทั่วไป แต่เขาผลักดันให้ฉันเรียนหนักเพื่อให้บรรลุความฝัน”

Fursona ของฉันเป็นช่องทางที่ทำให้ฉันได้ตอบหรือเชื่อมต่อกับแฟนด้อมได้ หลังจากที่ได้พูดถึง Furry ไปแล้ว ไม่ใช่แค่ในแง่ของแฟนคลับเท่านั้น แต่ยังรวมถึงในฐานะแฟนด้อมด้วย (ดูบทที่ 6) จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่ Furry หลายคนมองว่า Fursona ของพวกเขาเป็นช่องทางที่ช่วยให้ได้ต่อกับแฟนด้อม Furry คนอื่นๆ ได้ง่ายขึ้น บางทีพวกเขาอาจต้องการ "ทำตามชาวโรบินทำ" Furry หลายคนอาจรู้สึกว่าการต้องสร้าง Fursona เมื่อเข้ามาในแฟนด้อม โดยสังเกตว่า Furry ส่วนใหญ่มี Fursona (ดูเพิ่มเติมในบทนี้)

ด้วยเหตุนี้ เฟอร์รี่จำนวนมากจึงมองว่าเฟอร์รี่น่าของตนเป็นเครื่องมือในการสร้างพื้นที่ร่วมกับเฟอร์รี่คนอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม บางคนพูดในเชิงลบเกี่ยวกับความจำเป็นที่ต้องทำเช่นนี้ โดยชี้ให้เห็นถึงความรู้สึกกดดันจากเพื่อนฝูงเนื่องจากบรรทัดฐานหรือความคาดหวังของแฟนด้อมที่ว่าเหล่าเฟอร์รี่ควรมีเฟอร์รี่น่า

“อวาทาร์ที่จะแสดงตัวตนของฉันในฐานะสมาชิกกลุ่มแฟนคลับ เป็นเพียงวิธีที่จะกลมกลืนและมีส่วนร่วมในกลุ่มแฟนคลับได้ดีขึ้น แต่เหนือสิ่งอื่นใด ฉันคือมนุษย์”

“มันเป็นกลไกสำหรับการแสดงออกในตนเองที่สอดคล้องยิ่งขึ้นกับประสบการณ์ของฉันในการเป็นสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้ใช้ในพื้นที่สังคม ดังนั้นประสบการณ์นี้ของฉันจึงสามารถเข้าใจได้ทั้งสำหรับชาวเฟอร์รี่และเกอเรียนคนอื่นๆ”

“มันเป็นเพียงเครื่องมือที่ช่วยให้เพื่อนเฟอร์รี่คนอื่นๆ รู้จักฉันและเรียกฉัน”

“โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นอวาทาร์ ซึ่งเหมาะกับรสนิยมด้านสุนทรียศาสตร์ของฉัน ผ่านทางอวาทาร์นี้ ฉันสามารถโต้ตอบกับตัวละครมนุษย์อื่นๆ ในฉากที่ประกอบด้วยผู้คนที่เป็นสัตว์”

“เหตุผลที่ฉันใช้พวกมัน ฉันคิดว่าพวกมันมีไว้เพื่อสร้างตัวตนบนอินเทอร์เน็ตให้กับฉันเท่านั้น เพราะถ้าไม่เช่นนั้น ฉันก็คงไม่มีตัวตนอยู่ในชุมชนนี้ นั่นเป็นสิ่งที่ฉันต้องการที่ฉันทำเพื่อนำเอา 'ขนบนธรรมเนียมและประเพณี' ของเฟอร์รี่มาใช้”

“เอ่อ มันคือกุญแจสำคัญของฉันในการก้าวเข้าสู่วงการแฟนคลับ ถ้าไม่มีเธอ ฉันก็จะไม่ได้รับการยอมรับ แต่ในขณะที่เดียวกัน เธอก็เป็นเพียงฉัน”

“ตั้งแต่แรกเริ่ม "เฟอร์รี่น่า" เป็นสิ่งที่ฉันต้องการ เพียงเพราะการไม่มีมันในขณะที่ยังสนุกไปกับด้านอื่นๆ ของแฟนด้อมเฟอร์รี่ก็ทำให้เกิดคำถามและความเห็นแย้งแบบมาจากสมาชิกแฟนด้อมจำนวนมาก”

คนอื่นๆ เน้นย้ำว่าเฟอริโซน่าช่วยให้พวกเขาได้พบกับเฟอริรีตัวอื่นๆ ได้ โดยลดความวิตกกังวลทางสังคมหรือความเขินอายเมื่อพบปะผู้คนใหม่ๆ บางทีอาจช่วยให้รู้สึกห่างเหินหรือตัดขาดจากสถานการณ์นั้นๆ 4.

“ทำให้ฉันมีความมั่นใจที่จะเอาชนะอาการกลัวเวทีและแสดงต่อหน้าคนอื่น ฉันอธิบายเรื่องนี้ให้คนอื่นฟังเพื่อไม่ให้คนอื่นตัดสินคุณจากข้อบกพร่องส่วนตัวของคุณ หากคุณแสดงหรือมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนแล้วเกิดสะดุด ให้พลาดพลั้ง มันเป็นแค่แมวโง่ๆ ที่ทำผิดพลาด ไม่ใช้การวิจารณ์ที่รุนแรงกว่าหากคุณอยู่ใน 'ร่างมนุษย์’”

“บนของฉันเป็นเหมือนกระดานชนวนเปล่า ฉันไม่ค่อยอยากคุยกับคนที่ไม่เคยพบมาก่อนและอาจจะไม่มีโอกาสได้เจออีกเลย”

“เฟอริโซน่าของฉันเป็นของตัวเอง โซน่าของฉันก็คือตัวฉันเอง ฉันรู้สึกสบายใจมากกว่าที่จะพูดคุยกับเฟอริโซน่าของฉัน”

“มันช่วยให้ฉันสามารถเสี่ยง (ในเชิงบวก ทางสังคม) ท่ามกลางเหล่าเฟอริรีได้มากกว่าที่ฉันจะไม่ทำในสถานการณ์อื่นๆ”

“ไม่ใช่เฟอริโซน่าเท่าไร แต่เป็นตัวละครที่มีชื่อที่ฉันจะสวมเป็นหุ่นเชิด มันเหมือนหน้ากากที่ฉันสวม (ในลักษณะเดียวกับที่ฉันสวมหน้ากากไปทำงานหรือไปเยี่ยมครอบครัว หน้ากากนี้ไม่ได้มีไว้สำหรับเฟอริโซน่าโดยเฉพาะ) ที่ให้ความรู้สึกดีเมื่อสวมใส่และได้ตอบกับมัน”

นักวิจัยด้านสื่อได้ตระหนักถึงผลกระทบของการสร้างระยะห่างทางสังคมมานานแล้ว

การทำให้ผู้คนขาดการยับยั้งชั่งใจ กล่าวคือ ทำให้พวกเขาทำในสิ่งที่ตนเองอาจไม่ทำเนื่องจากความวิตกกังวลหรือความกลัวต่อผลที่ตามมา ซึ่งแน่นอนว่าเป็นกรณีเดียวกันในการโต้ตอบออนไลน์ ที่ความรู้สึกไม่เปิดเผยตัวตนหรือการล่องหนที่เกิดจากการใช้ชื่อแฝงหรือการกระทำที่ไม่ถูกติดตาม ทำให้ผู้คนสามารถแสดงความคิดเห็นหรือแสดงพฤติกรรมได้อย่างเปิดเผยมากกว่าการเผชิญหน้ากัน (Suler, 2004)

เฟอริโซน่าของฉันสะท้อนถึงลักษณะบุคลิกภาพบางอย่าง/เฉพาะเจาะจง ในขณะที่เฟอริโซน่าหลายๆ ตัวระบุไว้ในหัวข้อก่อนหน้านี้ว่าเฟอริโซน่าของพวกเขาเป็นการแสดงออกถึงตัวตนของพวกเขา เฟอริโซน่าตัวอื่นๆ ระบุอย่างชัดเจนกว่าในการอธิบายแง่มุมหรือลักษณะเฉพาะของตัวเองที่เฟอริโซน่าของพวกเขาเป็นตัวแทน เฟอริโซน่าบางตัวไม่ได้เป็นตัวแทนแบบองค์รวมของตัวตนของพวกเขา แต่กลับสร้างเฟอริโซน่าที่แสดงถึงแง่มุมหนึ่งของตัวเองขึ้นมา

“เฟอริโซน่าของฉันสื่อถึงสุนทรียศาสตร์ของฉันในแง่ของโทนสี หรือก็คือสีเข้มและหม่นหมอง นอกจากนี้มีหูที่ถูกตัดเพื่อสื่อถึงการไม่มีลูก/ความปรารถนาที่จะทำหมัน และมีสิ่งโตตัวเมียที่มีแผงคอซึ่งพบได้ในธรรมชาติและนำไปเป็นคนที่ขำเพศโดยไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตน”

“ฉันมี 5 ตัว 4 ตัวเป็นตัวแทนของด้านต่างๆ ของฉัน ตัวอย่างเช่น ตัวหนึ่งมีความวิตกกังวล สงวนตัว ชุ่มช้ำ และขี้อาย ตัวหนึ่งเป็นคนชอบเล่นกีฬา ประชดประชัน พุดเสียงดัง และเป็นธรรมชาติ ตัวหนึ่งสนุกสนาน เอาใจใส่ ชอบกอด และคอยสนับสนุน ตัวสุดท้ายจาก 4 ตัวคือต่อต้านสังคม หุดหิด ขา และหุดหู้ ตัวที่ 5 ของฉันมีลักษณะทั้งหมด สิ่งเหล่านี้รวมเป็นตัวละครตัวหนึ่ง เธอเป็นตัวละครหลักของฉัน และฉันเชื่อมโยงบุคลิกของเธอเข้ากับฉัน”

“ฉันมีของสำคัญอยู่ไม่กี่ชิ้น แต่ชิ้นสำคัญที่สุดของฉันคือมังกรของฉัน นั่นคือความสุข ฉันใช้เฟอริโซน่าตัวนี้เพื่อนำรอยยิ้มมาสู่ผู้คน พวกมันมีความหมายว่าทำให้ผู้คนมีความสุข เฟอริโซน่ามีสีส้มและมีชีวิตชีวา เป็นรูปลักษณะที่ใจดีสำหรับใครก็ตามที่ต้องการความช่วยเหลือหรือเพื่อน”

“ฉันมีเฟอริโซน่า 3 ตัว หนึ่งตัวสำหรับจิด หนึ่งตัวสำหรับอีโก้ และหนึ่งตัวสำหรับซูเปอร์อีโก้” 5.

“ฉันแทบไม่ทำอะไรเลยนอกจากเลือกสัตว์ที่ฉันชอบและสีที่ฉันชอบ ตอนนี้นี่ฉันรู้แล้วว่าฉันสามารถเชื่อมโยงกับบุคลิกที่เหมือนแมวได้บ้าง”

5 ในกรณีที่คุณไม่เคยเรียนหลักสูตรจิตวิทยาเบื้องต้น คำว่า “id”

ซิกมันด์ ฟรอยด์ใช้คำว่า “อีโก” และ “ซูเปอร์อีโก” เพื่ออ้างถึงลักษณะต่างๆ ของตัวตน (ฟรอยด์ 1923; ฟรอยด์และโจนส์ 1922) “อีโด” อาจถือได้ว่าเป็นเด็กอายุห้าขวบในตัวบุคคล ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงแรงกระตุ้นหรือแรงกระตุ้นทุกอย่าง (แม้จะไม่เหมาะสมก็ตาม) ที่บุคคลนั้นอาจมี ในทางตรงกันข้าม “ซูเปอร์อีโก” แสดงถึงผู้ปกครองที่ชอบดูว่าภายในตัวบุคคล การนำกฎเกณฑ์และกฎหมายทั้งหมดของสังคมมาใช้ภายในตนเองเพื่อทำให้คุณรู้สึกผิดและอับอายที่ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และกฎหมายเหล่านั้นได้ ในที่สุด อีโกสามารถมองได้ว่าเป็นคนขับรถม้าตามสุภาวศัตที่พยายามรักษาสมาดุลระหว่างความเอาใจใส่ของอีโดกับความเข้มงวดที่ไร้เหตุผลของซูเปอร์อีโก

“จุดประสงค์คือเพื่อถ่ายทอดลักษณะบางอย่างของฉันและสะท้อนออกมาในเชิงศิลปะภายในองค์ประกอบของจินตนาการ”
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวละครของฉันจับภาพความเป็นอีโร ผู้มีชื่อเสียง/ผู้แสดง และตัวตนในชีวิตประจำวันของฉันที่ดูโง่เขลา”

“เพอร์โซน่าสุนัขจิ้งจอกของฉันเป็นบุคลิกที่ใจดีที่แสดงถึงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น เพอร์โซน่าแมวของฉันเป็นบุคลิกที่ยั้วฉวยแต่ก็ค่อนข้างดีธรีน ม้าของฉันมีบุคลิกที่อ่อนโยนและซื่อสัตย์แต่แฝงไปด้วยความประชดประชันเล็กน้อย

“เพอร์โซน่าของฉันสื่อถึงสุนทรียศาสตร์ของฉันในแง่ของโทนสี หรือก็คือสีเข้มและหม่นหมอง”

“เพอร์โซน่าของฉันเป็นส่วนขยายของบุคลิกภาพของฉันเอง แต่ไม่มีการซึมเศร้าและวิตกกังวลอย่างที่ฉันเป็นปกติ”

Fursona ของฉันคือจุดโฟกัสหรือตัวเร่งปฏิกิริยาสำหรับความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ หรือศิลปะ เพอร์โซน่าคนอธิบายเพอร์โซน่าของพวกเขาว่าเป็นเหมือนแรงบันดาลใจที่กระตุ้นให้เกิดจินตนาการหรือความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

“ฉันสร้างเรื่องราวขึ้นมาจากจินตนาการและอุดมคติของตัวเอง ฉันสนุกกับการจินตนาการถึงเขาในสถานการณ์ต่างๆ และจินตนาการว่าตัวเองเป็นเขา”

“มีหลายสิ่งที่คุณอยากทำในชีวิต และฉันชอบที่จะจินตนาการถึงตัวละครของฉันในโลกที่ฉันฝันถึง”

“2/3 ของเพอร์โซน่าของฉันเป็นตัวละครที่ฉันสร้างขึ้นสำหรับโครงการภาพประกอบที่ฉันทำมาเป็นเวลานานหลายปีในช่วงเวลาของตัวเอง”

“คนแรกและผู้ถือธงของสายพันธุ์ดั้งเดิมที่ฉันกุ่มเกกทั้งหัวใจและจิตวิญญาณให้”

“มันเป็นใบหน้าของฉันแสดงให้คนอื่น ๆ ในชุมชนเห็นในฐานะตัวแทนของตัวเอง และอีกส่วนหนึ่งเป็นเส้นทางแห่งจินตนาการและการเพ้อฝัน”

“เพอร์โซน่าของฉันคือตัวละครที่ฉันต้องวาด เขียน และเล่นบทบาท เพอร์โซน่าเป็นตัวละครที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์”

“เพอร์โซน่าของฉันคือตัวฉันเอง หากจินตนาการ (เวกมบตร สัตว์ที่พูดได้ ฯลฯ) มีอยู่จริง ฉันชอบสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ที่สะท้อนชีวิตจริงด้วยองค์ประกอบที่เหมือนจินตนาการ!”

สำหรับเพอร์โซน่าอื่นๆ เพอร์โซน่าเป็นช่องทางในการสัมผัสหรือสิ่งทำเนื้อหา เป็นวิธีที่จะทำให้พวกเขาติดต่อกับเนื้อหาหรือสัมผัสกับเนื้อหาอื่นๆ บางครั้งสิ่งนี้อาจไปพร้อมกับเพอร์โซน่าในฐานะแรงบันดาลใจหรือตัวเร่งปฏิกิริยาสำหรับความคิดสร้างสรรค์ ดังที่เห็นได้จากคำพูดสองสามประโยคสุดท้าย

“ฉันถือว่าเฟอร์โซ่นำของฉันเป็นส่วนหนึ่งของฉัน แต่กลับแตกต่างออกไป หน้าที่หลักของเฟอร์โซ่นำคือเป็นสื่อกลางในการนำเฟอร์โซ่นำตัวอื่นๆ มาใช้ร่วมกัน”

“การแสดงความชื่นชมในงานศิลปะ” 6.

“มาสกอตของฉันในฐานะคนรักสัตว์และในฐานะตัวแทนของศิลปะเกี่ยวกับสัตว์”

“ตัวละครที่ต้องออกแบบ ระบุตัวตน และชื่อผลงานศิลปะ”

“เป็นทั้งมาสกอตสำหรับงานศิลปะของฉัน และเป็นสิ่งที่ฉันสามารถให้ศิลปินคนอื่นวาดในสไตล์ใดๆ ได้”

“มันเป็นบุคลิกของฉันในการสร้างสรรค์งานศิลปะหรือชื่อชิ้นงานศิลปะ”

เฟอร์โซ่นำของฉันคือตัวฉันที่แท้จริง
ในส่วนก่อนหน้านี้ เราเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามบางคนมองว่าเฟอร์โซ่นำของตนเป็นตัวแทนหรือแสดงออกถึงตัวตนของตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามเหล่านี้มีความรู้สึกในตนเองซึ่งเป็นพื้นฐานของเฟอร์โซ่นำ ในทางตรงกันข้าม ผู้เข้าร่วมในส่วนนี้ระบุว่าเฟอร์โซ่นำของตนไม่ใช่การแสดงออกถึงตัวตน แต่เป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเอง สำหรับบางคน “ตัวตน” ที่พวกเขาแสดงออกในชีวิตประจำวันเป็นเพียงสัญลักษณ์หรือฉากหน้า ในขณะที่เฟอร์โซ่นำคือตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา

“ฉันมองเห็นตัวตนที่แท้จริงของตัวเอง เราทั้งสองมีค่านิยมและอุปนิสัยที่เหมือนกัน เพียงแต่เป็นภาพสะท้อนที่ชัดเจนกว่าของฉันเท่านั้น”

6 ตัวละครที่ถูกส่งออกหมายถึง “ตัวละครที่ถูกส่งออก” ซึ่งก็คือตัวละครที่ใช้เป็นตัวแทนหรือ

การแสดงตัวแทนตัวละครอื่นในนวนิยาย

“มันเป็นส่วนหนึ่งของตัวตนของฉัน เป็นส่วนที่ลึกซึ้งกว่าและเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกว่าของฉัน ซึ่งอธิบายและแสดงให้เห็นส่วนที่ลึกซึ้งกว่าของฉัน”

“มันเป็นตัวตนที่แท้จริงของฉันที่ปราศจากการปิดกั้นจากสังคม มันคือตัวแทนของตัวฉันในรูปแบบการดูสัตว์ที่ฉันสามารถใช้เพื่อแสดงออกถึงตัวเองได้อย่างอิสระมากขึ้น”

“นั่นคือสิ่งที่ฉันจะเป็นหากภาพภายในของใครบางคนสามารถแสดงออกมาได้ นอกเหนือจากนั้นก็ไม่มี ความแตกต่างระหว่างสิ่งนั้นกับตัวฉัน”

“เฟอร์โซ่นำของฉันก็คือตัวฉันเอง ฉันจะสวมชุดก็ต่อเมื่อฉันถอดชุดเฟอร์โซ่นำออกแล้วเท่านั้น”

“ตัวตนที่ถอดหน้ากากทางสังคมเพื่อความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น”

“เฟอร์โซ่นำของฉันมีความหมายกับฉันมาก เธอคือฉัน เธอคือตัวตนที่แท้จริงของฉัน เธอคือคนที่ฉันคิดว่าเป็น แม้ว่าจะไม่ได้ติดอยู่กับความเป็นจริงในปัจจุบันก็ตาม”

“เฟอร์โซ่นำของฉันเป็นทรูโซ่นำมากกว่า ฉันมองเธอเป็นตัวฉันเอง แต่ในฐานะ!”

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากในส่วนนี้ยังระบุว่าพวกเขาระบุตนเองว่าเป็นพวกเทอเรียนหรือพวกอื่น ๆ ซึ่งเป็นกลุ่มที่เราได้กล่าวถึงในรายละเอียดเพิ่มเติมในบทที่ 20 สำหรับตอนนี้ ก็เพียงพอที่จะบอกได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามเหล่านี้ระบุทั้งหมดหรือบางส่วน ไม่ใช่มนุษย์ทั้งหมด และในฐานะนั้น เฟอร์โซ่นำของพวกเขา—ถ้าพวกเขาเลือกที่จะใช้สิ่งนั้น

คำพูด—อาจเป็นเรื่องของการเปรียบเทียบหรือสัญลักษณ์น้อยลงและสามารถอธิบายได้ถูกต้องแม่นยำขึ้นว่าเป็นตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา

“ในฐานะที่เป็นเทอเรียน ฉันมีความรู้สึกของตัวเองเป็นอย่างอื่นซึ่งยากที่จะประสานเข้ากับร่างกายของฉันได้ ฉันไม่รู้ว่าความรู้สึกเหล่านั้นมาจากไหนหรือเพราะอะไร แต่ฉันไม่สามารถทำได้ ฉันได้ นั่นคือสิ่งที่ฉันกำลังช่วยให้ฉันแสดงภาพลักษณ์ทางเลือกของตัวเองที่สอดคล้องกับความรู้สึกเหล่านั้นได้ดีขึ้น มันเหมือนกับการเติมเต็มตัวเอง ไม่ใช่แค่ในแง่ของบุคลิกภาพหรือคุณสมบัติในการเติมเต็มความปรารถนาเท่านั้น แต่รวมถึงในสายพันธุ์ด้วยเช่นกัน”

“ฉันคือเฟอร์โซ่นำของฉัน เฟอร์โซ่นำของฉันก็คือตัวฉัน ฉันระบุตัวตนว่าเป็นหมาป่า ฉันเป็นสายพันธุ์ที่ขัดแย้ง/ข้ามสายพันธุ์ นี่เป็นวิธีแสดงตัวตนที่แท้จริงของฉัน”

“ฉันระบุตัวตนว่าเป็นสุนัขสายพันธุ์เทอเรียนมากกว่าเฟอร์รี ดังนั้นฉันจะไม่เรียกตัวตนของสุนัขของฉันว่า 'เฟอร์โซ่นำ' เพราะมันไม่ใช่ตัวละครที่สร้างขึ้น (เช่นเดียวกับสัญชาติของฉันไม่ใช่ "countrysona") ความเป็นสุนัขเป็นเพียงส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพและตัวตนของฉัน ฉันได้พิจารณาสร้างเฟอร์โซ่นำที่ตึงใจมากขึ้นสำหรับการเล่นตามบทบาท ความสนุกสนาน หรือจุดประสงค์ในการแสดงออกอื่นๆ

“ฉันคือมนุษย์ต่างดาว ดังนั้นเฟอร์โซ่นำของฉันจึงไม่ใช่แค่โซ่นำ แต่มันคือตัวตนที่แท้จริงของฉัน ฉันคือจักรที่ติดอยู่ในร่างมนุษย์ และเฟอร์โซ่นำของฉันคือตัวตนที่แท้จริงของฉันที่ฉันมองเห็นตัวเอง”

“เฟอร์โซ่นำของฉันก็คือตัวตนอื่น ๆ ของฉัน ฉันคิดและแสดงตัวตนของตัวเองในลักษณะนี้มาโดยตลอด แม้กระทั่งก่อนที่จะรู้จักกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รีหรือคนอื่น ๆ ก็ตาม”

“ร่างกายมนุษย์ของเราเป็นเพียงเปลือกนอก”

เฟอร์โซ่นำของฉันเป็นตัวตนที่แตกต่างหรืออัตตาตัวตนอื่น ตรงกันข้ามกับส่วนก่อนหน้านี้ เฟอร์รีบางคนระบุว่าเฟอร์โซ่นำของพวกเขาแทบไม่มีความเกี่ยวข้องกับตัวตนของพวกเขาเลย ในทางกลับกัน เสน่ห์ของเฟอร์โซ่นำอยู่ที่ความสามารถในการแสดงถึงสิ่งที่แตกต่างหรือโดดเด่นจากตัวพวกเขาเอง

“เป็นแค่ภาพลวงตาที่ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของฉันเอาไว้”

“ฉันเป็นคนที่แตกต่างกันออกไป เพราะว่าฉันสามารถเป็นอะไรก็ได้ที่ฉันต้องการ”

“เฟอร์โซ่นำเป็นเหมือนบุคลิกภาพที่สองหรือตัวตนอีกแบบหนึ่งที่สะท้อนถึงบุคลิกภาพของพวกเขาหรือแตกต่างไปจากพฤติกรรมปกติของพวกเขาอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากพวกเขาสามารถแสดงออกได้อย่างอิสระ”

“ซ่อนตัวตนที่แท้จริงของฉันไว้ภายใต้หุ่นแอนิเมออสสุดน่ารัก”

“มันเป็นตัวตนอีกด้านของฉัน มันคือตัวตนอีกด้านของฉันที่ฉันสามารถไว้วางใจได้อย่างไม่มีขีดจำกัด”

สำหรับเฟอร์โซ่นำของฉัน ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขากับเฟอร์โซ่นำไม่ได้เกี่ยวกับการระบุตัวตนกับเฟอร์โซ่นำโดยตรง แต่เกี่ยวกับหน้าที่ของเฟอร์โซ่นำในการรับมือหรือจัดการกับความเจ็บปวดหรือสถานการณ์อื่นๆ ในชีวิตที่ไม่พึงประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นการหลีกหนีความเป็นจริง หรือเป็นวิธีการทำให้การต่อสู้ดิ้นรนเหล่านั้นกลายเป็นเรื่องนามธรรมหรือเป็นสัญลักษณ์

“วิธีในการประมวลผลความเจ็บปวดในวัยเด็กโดยการสะท้อนประสบการณ์ของพวกเขาเกี่ยวกับตัวเองแต่ผ่านจินตนาการ เล่นสกี ทำให้พูดคุยกันได้ง่ายขึ้นเพราะว่ามัน “ไม่ใช่ของจริง”

“เขาเป็นตัวแทนของตัวเอง ฉันสามารถซ่อนความไม่มั่นใจของตัวเองได้หลายอย่าง เมื่อฉันต้องแสดง 'คนอื่น' ต่อสาธารณะ มันช่วยได้ เขายังช่วยให้ฉันหลีกเลี่ยงจากโลกภายนอกได้ ฉันสามารถหลับตาและเดินไปในโลกของเขาแทน การกอดกันที่นั่นช่วยผ่อนคลายได้มาก”

“ฉันในเวอร์ชันที่สามารถเป็นสิ่งที่ฉันอยากเป็นได้แต่ทำไม่ได้เพราะมีปัญหาทางจิตใจ เช่น โรคซึมเศร้า โรคย้ำคิดย้ำทำ และโรควิตกกังวล”

“ฉันมีเฟอร์โซ่นำหลายตัว ฉันเพิ่งเปลี่ยนตัวหลักใหม่ พวกมันทั้งหมดมีการใช้งานและความหมายเฉพาะสำหรับฉัน ตัวเก่าของฉันถูกสร้างขึ้นด้วยบรรยากาศที่เข้มแข็งและน่าเกรงขาม เธอถูกสร้างขึ้นมาเพื่อกลไกการรับมืออันเนื่องมาจากการถูกการุณกรรมและการละเลย ตัวหลักของฉันถูกนำมาเลี้ยงเพื่อเป็นตัวละครระบายความรู้สึกเกี่ยวกับปัญหาของฉันกับการเก็บกดอารมณ์ แต่ตอนนี้เธอมาช่วยให้ฉันเรียนรู้ถึงความมั่นใจในตัวเอง แสดงออกถึงความรู้สึกของตัวเอง และใช้พื้นที่ส่วนตัว”

“ฉันเล่นบทบาทเป็นมนุษยสัมพันธ์ที่รับเอาปีศาจในตัวมาใช้จัดการกับพวกมัน”

“เฟอร์โซ่นำ สุนัขของฉันเปรียบเสมือนเศษเสี้ยวของวัยเด็กที่ฉันพยายามจะลืม แต่ยังคงอยู่ใกล้ ๆ เพื่อรักษาและจัดการกับความเจ็บปวดในวัยเด็กที่ฉันได้รับจากมัน”

“โซ่นำหลักของฉัน (ม้าลากเกรียน) เป็นมุมมองภายในในอุดมคติว่าฉันอยากเป็นใคร แต่ในรูปแบบสัตว์ ฉันดิ้นรนกับคุณค่าในตัวเองและความวิตกกังวลทางสังคมมาตลอดชีวิตเนื่องจากวัยเด็กที่ถูกการุณกรรม และ oc ช่วยให้ฉันหลีกเลี่ยงจากสิ่งต่างๆ ที่ทำให้ฉันซึมเศร้าและปัญหาอื่นๆ ในชีวิตประจำวันได้
ชีวิต."

สอดคล้องกับประเด็นที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ในบทนี้ เฟอร์โซ่นำเพศจำนวนมากระบุว่าเฟอร์โซ่นำของพวกเขาได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการรับมือกับความไม่มั่นใจในภาพลักษณ์ของตนเองหรือความสับสนเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง

“ตัวละครในจินตนาการที่แยกตัวออกมาช่วยแก้ไขความสับสนทางเพศ”

7 RP หมายถึง “การเล่นตามบทบาท”

“เฟอร์โซ่นำตัวแรกของฉันคือสิ่งที่ฉันต้องการจะเป็น บางครั้งฉันแสร้งทำเป็นว่าฉันเป็นเฟอร์โซ่นำเพราะมันทำให้ฉันมีความสุข ฉันจินตนาการว่าตัวเองเป็นเฟอร์โซ่นำ และฝันถึงเฟอร์โซ่นำในฝัน (ฉันเชื่อว่ามันยังช่วยให้ฉันรับมือกับภาวะสับสนทางเพศได้ด้วย)”

“เฟอร์โซ่นำของฉันเป็นตัวแทนของตัวเองและตัวตนที่ฉันอยากเป็น อย่างไรก็ตาม เฟอร์โซ่นำยังทำหน้าที่เป็นแสงแห่งความหวังในช่วงเวลาอันมืดมนอีกด้วย การมีเฟอร์โซ่นำทำให้ฉันสามารถแสดงออกถึงเพศของตัวเองได้อย่างอิสระมากกว่าที่เคยเป็นมา เฟอร์โซ่นำมีความสำคัญต่อฉันมาก”

“เฟอร์โซ่นำของฉันคือสิ่งที่ฉันใช้จัดการกับความรู้สึกของฉันในช่วงเปลี่ยนผ่าน - เขาเปลี่ยนแปลงก่อนฉันด้วยซ้ำ”

สิ่งที่น่าสังเกตอีกอย่างคือเฟอร์รีที่มีระบบประสาทที่แตกต่างกันหลายตัวได้กล่าวถึงประโยชน์ของเฟอร์โซ่นำของพวกเขาในการช่วยในการสื่อสารหรือเพียงเพื่อให้ความสะดวกสบาย

“ฉันไม่มีเฟอร์โซ่นำ เฟอร์โซ่นำเป็นส่วนหนึ่งของฉันที่น่าเสียดายที่ฉันไม่สามารถแสดงเสื้อผ้าสไตล์ต่างๆ ออกมาได้เหมือนอย่างที่คุณทำบนท้องถนน ในฐานะคนที่เปราะบาง การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ของฉัน ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าหรือรูปลักษณ์ของเฟอร์โซ่นำ มีประโยชน์ในการสื่อสารถึงนิสัยและอารมณ์บางอย่าง เฟอร์โซ่นำของฉันคือการแสดงออกทางสีหน้าและภาษากายเพิ่มเติมของฉัน”

“เฟอร์โซ่นำของจันเป็นตัวละครที่ให้ความรู้สึกสบายใจ จันเป็นออทิสติก ดังนั้นกิจกรรมและบางสิ่งบางอย่างจึงแสดงออกได้ยาก และนี่คือวิธีที่มีความสุขและมีสุขภาพดีที่จันสามารถทำได้ การมีบางอย่างที่เป็นตัวแทนของจันและด้านที่มีความสุขของจันทำให้จันรู้สึกสบายใจ!”

“ เป็นโซน่าหลักของจัน เขากำหน้าที่แทนความคิดและความตั้งใจของจันเมื่อเทียบกับสิ่งที่แสดงออกมาในรูปแบบที่บิดเบือน ซึ่งออทิสติก ภาวะซึมเศร้า และความวิตกกังวลของจันบางครั้งอาจทำให้สิ่งเหล่านี้ปรากฏขึ้นมาได้ ในแง่หนึ่ง เขาก็คือจันที่ไม่มีความผิดปกติทางจิตใดๆ ที่จะบิดเบือนความรู้สึกและความตั้งใจที่แท้จริงของจัน”

Fursona ของจันทำให้จันสามารถเป็นบางอย่างที่จันไม่สามารถเป็นได้ด้วยวิธีอื่น ในหมวดหมู่สุดท้ายนี้ เหล่าเฟอร์รีได้อธิบาย Fursona ของพวกเขาว่าเป็นรูปแบบของการเติมเต็มความปรารถนา การสามารถเป็นบางอย่างหรือทำบางสิ่งบางอย่างที่เป็นไปไม่ได้ในชีวิตประจำวันของพวกเขา สำหรับบางคน นี่แสดงถึงการปลดปล่อยอารมณ์จากการมี

ช่องทางสำหรับพฤติกรรมที่อาจถือว่าไม่เหมาะสมหรือผิดปกติ (เช่น สำหรับคนในวัยเดียวกัน หรือเพียงเพราะละเมิดขนบธรรมเนียมสังคม) ในความเป็นจริง

“เขาอนุญาตให้จันพูดสิ่งต่างๆ ในหัวออกมาได้ แม้ว่าจันจะรู้สึกไม่สบายใจที่จะพูดออกมาจากปากของตัวเองก็ตาม”

“การนำเสนอ/แสดงออก/ปลดปล่อยความปรารถนาในการครอบงำซึ่งแน่นอนว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมเหตุผล/เป็นอันตราย/ไม่สามารถทำได้ในชีวิตจริง”

“เขาคือจัน เขาคือตัวแทนของจัน จันสามารถสำรวจและแสดงความคิดและสิ่งต่างๆ กับเขา ซึ่งไม่สามารถทำได้ในชีวิตจริงของจัน ดังนั้นเขาจึงเป็นส่วนผสมที่ลงตัวของตัวจันและจินตนาการของจัน จันจะไม่ทำอย่างนั้น”
ทุกอย่างที่จันปล่อยให้เขาคำ”

“เฟอร์โซ่นำของจันเปรียบเสมือนเงาของจิตวิญญาณ จันมักปิดกั้นทุกส่วนของบุคลิกภาพของจันเอาไว้เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม”

“เฟอร์โซ่นำของจันช่วยให้จันสามารถแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของตัวเอง (ในฐานะชาย) ได้อย่างอิสระมากขึ้น รวมถึงตัวตนที่แท้จริงของจันด้วย บุคลิกภาพที่สังคมกระแสมองว่าไม่พึงปรารถนา ขนของจันมีลักษณะเกี้ยว แปลกประหลาด และไม่เข้าสังคม และแทบจะไม่พูดเลย ในขณะที่จันถูกคาดหวังให้มีทักษะการสื่อสารที่ดี (แม้ว่าจันจะเป็นออทิสติก) เพื่อที่จะเอาตัวรอดในโลกใบนี้ได้

“วิธีที่จะปล่อยให้เด็กน้อยภายในตัวจันออกมา สัมผัสการกระทำที่โลกคาดหวังให้จันทำ แล้วใช้ชีวิตแบบโง่เขลา หุนหันพลันแล่น และสนุกสนานไปกับมัน”

“แค่ตัวละครน่ารักที่จันมองและจำได้ว่าเป็น 'จัน' ในทางใดทางหนึ่ง บุคลิกภาพเป็นจัน แต่มีความมั่นใจมากกว่าและสามารถทำตัวตลกและเล่นได้ เพราะเธอเป็นสัตว์น่ารักและจันเป็นผู้ใหญ่ ใครจะต้องอาย”

สำหรับผู้อื่น เฟอร์โซ่นำเป็นตัวแทนของความสามารถในการแสดงรูปร่างทางกายภาพ หรือทำการกระทำที่เป็นไปไม่ได้ในทางกายภาพในฐานะมนุษย์

“มันเป็นตัวตนในอุดมคติของจันในแง่ของรูปร่าง รูปลักษณ์ เส้นผม และบุคลิกภาพที่แสดงออกทางสายตา มันเป็นตัวตนของจันในรูปแบบที่สังคมส่วนที่เหลือไม่ยอมรับ และถูกมองเห็นในแบบที่ไม่ซ้ำใครสำหรับจัน”

“เฟอร์โซ่นำของจันมีบุคลิกเหมือนจันแทบทุกประการ แต่มีร่างกายที่จันอยากได้และมีความสามารถทำสิ่งต่างๆ ที่จันไม่สามารถทำได้ในฐานะมนุษย์”

แล้ว Fursona คืออะไร?

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลหลายเปิดข้างต้นแล้ว จะเห็นได้ว่าไม่มีคำจำกัดความเดียวของ fursona ที่สามารถอธิบายรูปแบบและฟังก์ชันที่เป็นไปได้มากมายที่ fursona เป็นตัวแทนได้อย่างสมบูรณ์ ในทางกลับกัน เราสามารถพูดถึง fursona ในแง่ของแนวโน้มทั่วไป ซึ่งเป็นสิ่งที่เปราะบางสำหรับหลายๆ คน แต่ไม่ใช่สำหรับ furry ทั้งหมด โดยทั่วไปแล้ว fursona ประกอบด้วยสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์หนึ่งชนิดหรือมากกว่านั้น ซึ่งมักได้รับแรงบันดาลใจจากลักษณะเฉพาะของ furry เอง รวมถึงคุณลักษณะหรือลักษณะเฉพาะที่พวกเขาถือว่าเหมาะสมที่สุด แม้ว่าจะไม่ใช่เสมอไปก็ตาม มักใช้ fursona เหล่านี้ในพื้นที่ของแพลตฟอร์มเป็นอวตารในการโต้ตอบกับ furry อื่นๆ fursona สามารถทำหน้าที่ได้หลากหลาย โดยมีบางอย่าง

เป็นเพียงโลโก้หรือวิธีในการปกปิดตัวตน โดยโลโก้อื่นๆ ถูกใช้เป็นแรงบันดาลใจหรือตัวเร่งปฏิกิริยาสำหรับจินตนาการ โลโก้อื่นๆ ยังคงแสดงถึงตัวตนที่แท้จริง และสุดท้าย เป็นวิธีการปรับปรุงตนเองหรือความขัดแย้งเมื่อเผชิญกับความทุกข์ยาก ตอนนี้เราเข้าใจแล้วว่าเฟอริโซน่ามีความหลากหลายมากเพียงใด ส่วนที่เหลือของบทความนี้จะเน้นที่คำถามการวิจัยเฉพาะบางส่วนที่เราได้ถามเกี่ยวกับเฟอริโซน่า คำถามบางส่วนได้รับแรงบันดาลใจจากทฤษฎีจิตวิทยาที่มีอยู่ ในขณะที่คำถามอื่นๆ ถูกถามโดยทั้งเฟอริสรีและคนทั่วไปที่ต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแง่มุมนี้ของแพลตฟอร์มเฟอริสรี สายพันธุ์เฟอริโซน่า เมื่อคุณพบกับเฟอริโซน่าเป็นครั้งแรก ไม่ว่าจะเป็นในโปรไฟล์ออนไลน์ บนป้ายของเฟอริสรีตัวอื่นในงานประชุม หรือเป็นชุดเฟอริโซน่าในขบวนพาเหรด หนึ่งในคุณสมบัติที่โดดเด่นที่สุดของมันคือสายพันธุ์ของมัน ที่แย่ที่สุดแล้ว เฟอริโซน่าส่วนใหญ่เป็นสายพันธุ์ที่แตกต่างจากเจ้าของ (กล่าวคือ พวกมันไม่ใช่มนุษย์) 8 และเนื่องจากมนุษย์มักจะสังเกตเห็นสิ่งที่ไม่เข้าใครหรือแตกต่าง (Jeck et al., 2019) จึงสมเหตุสมผลที่เฟอริสรีจะสังเกตเห็นสายพันธุ์ต่างๆ ก่อน เช่น เสื้อผ้าที่เฟอริโซน่าสวมใส่หรือชื่อของมัน เนื่องจากลักษณะอื่นๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่เราคาดว่าจะพบเห็นในมนุษย์ เมื่อพิจารณาจากสิ่งนี้แล้ว มาดูกันว่าเฟอริสรีมักจะเลือกสายพันธุ์เฟอริโซน่าชนิดใดสำหรับเฟอริโซน่าของพวกเขา ในทางทฤษฎี หากเฟอริสรีเลือกสายพันธุ์เฟอริโซน่าด้วยเหตุผลเฉพาะตัวโดยสิ้นเชิง ก็คาดหวังได้ว่าจะมีเฟอริโซน่าทุกสายพันธุ์ที่เป็นไปได้

หลังจากศึกษาเฟอริสรีมาแล้วกว่า 20,000 ตัว เราไม่สามารถจำได้ว่าเคยเห็น "มนุษย์" เลย

เฟอริโซน่า

สายพันธุ์ต่างๆ ที่พบได้ทั่วไปในสิ่งที่ใกล้เคียงกัน หรืออีกนัยหนึ่ง หากไม่มีอคติหรือแรงภายนอกที่ส่งผลต่อการเลือกเฟอริโซน่าอย่างเป็นระบบ ก็อาจคาดหวังได้ว่าเราจะพบสายพันธุ์ที่เหมือนกัน

หมาป่า แมว มังกร นก และแมลงเป็นสายพันธุ์เฟอริโซน่า เพราะไม่มีเหตุผลใดเลยที่สายพันธุ์หนึ่งจะต้องแพร่หลายมากกว่าสายพันธุ์อื่น หากสายพันธุ์เฟอริโซน่าบางสายพันธุ์ปรากฏขึ้นบ่อยครั้งกว่าสายพันธุ์อื่น อาจเป็นไปได้ว่าการเลือกสายพันธุ์เฟอริโซน่าได้รับอิทธิพลจากอคติเชิงระบบหรือแรงกดดันทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่เราอาจคาดเดาได้ 9 เราได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสายพันธุ์เฟอริโซน่าของเฟอริสรีจากการศึกษาออนไลน์และการประชุมต่างๆ จำนวน 5 ชุดตั้งแต่ปี 2017 ถึง 2022 ทำให้เรามองเห็นสายพันธุ์เฟอริโซน่าที่กลุ่มเฟอริสรีที่หลากหลายเลือกกันโดยทั่วไปได้ค่อนข้างกว้าง ผู้ตอบแบบสอบถามใน

ในแต่ละการศึกษาจะได้รับรายชื่อสายพันธุ์ที่แตกต่างกันจำนวนมาก และมีการขอให้ทำเครื่องหมายว่าสายพันธุ์ใด (หนึ่งสายพันธุ์ขึ้นไป) แสดงถึงสายพันธุ์ของเฟอริโซน่าที่พวกเขามีอยู่ในปัจจุบัน (หรือหากมีมากกว่าหนึ่งสายพันธุ์ สายพันธุ์ที่พวกเขารับรู้ได้ชัดเจนที่สุด) 10 ผลลัพธ์สำหรับอัตราการแพร่หลายของสายพันธุ์ที่นิยมมากที่สุดแสดงอยู่ในตาราง 7.2 สิ่งแรกที่ควรสังเกตจากตารางคือ สายพันธุ์เฟอริโซน่าประมาณหนึ่งในสี่ไม่ได้อยู่ในรายชื่อสายพันธุ์เฟอริโซน่าทั่วไปของเรา เมื่อดูข้อมูลหลายเปิดด้วยตนเอง พบว่ามีสายพันธุ์ที่หลากหลายมากซึ่งหายากเกินกว่าที่จะทำเครื่องหมายในช่องกาเครื่องหมายเป็นของตัวเองในการศึกษาในอนาคต 11 เมื่อพิจารณาจากผู้เข้าร่วมเหล่านี้ รวมถึงผู้เข้าร่วมที่เลือกตัวเลือกสายพันธุ์ "เฉพาะ" หรือ "กำหนดเอง" เราสามารถพูดได้ว่าเฟอริสรีกลุ่มน้อยที่มีสายพันธุ์เฟอริโซน่าที่ไม่น่าจะเป็นไปได้เลยที่จะเลือกโดยเฟอริสรีคนอื่นๆ

9 อย่างน้อยก็ในทางทฤษฎี หากไม่ใช่ในทางปฏิบัติ! แน่นอนว่ามันเป็นไปได้ที่จะรู้ทั้งหมด

ตัวแปรนับพันที่ส่งผลกระทบต่ออย่างละเอียดอ่อนต่อสายพันธุ์เฟอร์โซ่น่าของบุคคล—จากประสบการณ์โดยบังเอิญ
สวนสัตว์ไปจนถึงเรื่องราวที่พวกเขาอ่านในโรงเรียนไปจนถึงแรงกดดันจากเพื่อนชนปุยนอื่นๆ แต่อย่างน้อยเราก็ควรจะ
พิจารณาอิทธิพลที่ใหญ่กว่าบางส่วนและคำนึงถึงความแปรปรวนอย่างน้อยบางส่วนในสายพันธุ์เฟอร์โซ่น่า! 10 รายชื่อสายพันธุ์ได้รับแรงบันดาลใจจากระบบการส่งเนื้อหาของผู้มีชื่อเสียง

เว็บไซต์ศิลปะเฟอร์โซ่ซึ่งขอให้ผู้ใช้ระบุสายพันธุ์ในการส่งผลงาน แน่นอนว่าตัวเลือกเหล่านี้ไม่ได้แสดงถึงสายพันธุ์ที่เป็นไปได้ทั้งหมด แต่แสดงถึงสายพันธุ์ที่มักปรากฏในผลงานศิลปะบ่อยที่สุด
ผู้เข้าร่วมยังได้รับอนุญาตให้เขียนในสายพันธุ์ที่ไม่ได้อยู่ในรายการ 11 เมื่อพูดถึงการปฏิบัติจริง คำถามจะต้องจำกัดไว้เพื่อหลีกเลี่ยงการกลายเป็น

ยาวเกินไปอย่างไม่สมเหตุสมผล ตัวอย่างเช่น หากรายการมีตัวเลือกมากกว่า 500 รายการ ก็จะใช้พื้นที่หลายหน้าและไม่เหมาะที่จะเพิ่มลงในแบบสำรวจกระดาษที่การประชุมแบบตัวต่อตัว แม้แต่ในระบบออนไลน์ ก็ไม่น่าเป็นไปได้ที่ผู้เข้าร่วมจะอยากเลื่อนดูรายการตัวเลือกหลายร้อยรายการ เพราะมีโอกาสที่สายพันธุ์เฟอร์โซ่น่าของตนเองจะอยู่ในรายชื่อ

ตาราง 7.2 อัตราการแพร่หลายของสายพันธุ์เฟอร์โซ่น่าในตัวอย่างออนไลน์และแบบคอนเวนชัน 5 ตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างเฟอร์โซ่น่าตั้งแต่ปี 2017-2022 ช่วงที่มีตัวเลขตัวเดียวแสดงถึงสายพันธุ์ที่มีตัวเลือกให้เลือกสายพันธุ์นั้นโดยเฉพาะในการศึกษาวิจัยเพียงครั้งเดียว

นอกจากนี้ เรายังสังเกตเห็นว่าเฟอร์โซ่ประมาณ 14.4% ระบุว่าเฟอร์โซ่ของพวกเขาไม่ได้ประกอบด้วยสายพันธุ์เดียว แต่เป็นส่วนผสมของสายพันธุ์ที่แตกต่างกันสองสายพันธุ์ขึ้นไป หรืออีกนัยหนึ่ง เฟอร์โซ่ส่วนใหญ่สร้างเฟอร์โซ่ที่ประกอบด้วยสายพันธุ์เดียว นอกเหนือจากหมายเหตุเหล่านี้แล้ว มาดูสายพันธุ์เฟอร์โซ่ยอดนิยมบางส่วนกัน ตารางเผยให้เห็นว่าหมาป่าเป็นสายพันธุ์เฟอร์โซ่ยอดนิยมอย่างสม่ำเสมอ โดยคิดเป็นประมาณหนึ่งในห้าของสายพันธุ์เฟอร์โซ่ทั้งหมด ตามมาไม่ไกลคือสุนัขจิ้งจอก ซึ่งเป็นสายพันธุ์เฟอร์โซ่ที่พบมากเป็นอันดับสอง มังกรและสุนัขอยู่ในอันดับสามที่ค่อนข้างสูสี ในขณะที่แมวบ้านตามหลังในอันดับที่ห้าอย่างห่างไกล สายพันธุ์ยอดนิยมอื่นๆ ได้แก่ แมวใหญ่ (เช่น เสือ เสือดาวหิมะ) กวาง กระต่าย ไชยนิชา และหมี

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญกว่าสายพันธุ์ใดสายพันธุ์หนึ่งได้รับความนิยมมากที่สุดก็คือความจริงที่ว่าสายพันธุ์บางสายพันธุ์ได้รับความนิยมมากกว่าสายพันธุ์อื่น ตัวอย่างเช่น หมาป่ามีจำนวนมากกว่าเหยี่ยวมากกว่าเหยี่ยวถึง 50 เท่าโดยเฉลี่ย ซึ่งดูเหมือนว่าจะปฏิเสธความคิดที่ว่าเฟอร์โซ่เลือกสายพันธุ์ของตัวเองอย่างไม่รอบคอบโดยสิ้นเชิง ความแตกต่างในความชุกชุมขนาดนี้ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้หากไม่มีอคติเชิงระบบหรืออิทธิพลภายนอก คำอธิบายสำหรับการเลือกสายพันธุ์เฟอร์โซ่น่า หลังจากนำเสนอข้อมูลนี้แก่เฟอร์โซ่และผู้ที่ไม่ใช่เฟอร์โซ่แล้ว เรามีจะได้รับคำถามตามมาว่า "ทำไมต้องเลือกสายพันธุ์เหล่านี้โดยเฉพาะ" ซึ่งเป็นคำถามที่ตอบยากสำหรับเรา ด้วยเหตุผลอย่างน้อยสองประการ ประการแรก ไม่น่าจะมีคำตอบเดียว ดังที่เราได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ บุคคลอาจเลือกสายพันธุ์เฟอร์โซ่น่าด้วยเหตุผลหลายประการ ซึ่งไม่มีเหตุผลใดที่จะขัดแย้งกัน บางคนอาจตัดสินใจเลือกเฟอร์โซ่น่าแมวเนื่องจากความนิยมของแมวในวัฒนธรรมสมัยนิยม (เช่น อินเทอร์เน็ต

วิดีโอของแมว ความคุ้นเคยกับแมว (เช่น การมีแมวเลี้ยง) การสัมผัสกับแมวในสื่อที่บริโภค (เช่น ตัวละครแมวชื่อลูน่าจากซีรีส์อนิเมะเรื่องเซเลอร์มูน) อคติเกี่ยวกับแมวที่สะท้อนถึงบุคลิกของพวกเขา (เช่น แมวเป็นสัตว์ที่ไม่สนใจอะไรและเป็นอิสระ) และความจริงที่ว่าแมวเป็นสายพันธุ์เฟอร์โซ่น่าที่ค่อนข้างได้รับความนิยมในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เฟอร์โซ่อยู่แล้ว ประการที่สอง แม้ว่าเราจะพยายามประเมินแหล่งที่มาที่เป็นไปได้ทั้งหมดเหล่านี้สำหรับแรงบันดาลใจสำหรับเฟอร์โซ่น่า แต่ก็ยังมีเหตุผลเพียงเล็กน้อยที่จะเชื่อว่าผู้เข้าร่วมเองกราบถึงเหตุผลที่พวกเขาเลือกสายพันธุ์เฟอร์โซ่น่า เพื่อเป็นตัวอย่าง

ตัวอย่างเช่น ลองนึกภาพว่าเราขอให้คุณอธิบายว่าทำไมคุณถึงเลือกยี่ห้อผงซักฟอกที่คุณเพิ่งซื้อมาล่าสุด 12 คุณอาจอธิบายให้จับใจได้หนึ่งหรือหลายคำอธิบาย เช่น มันใช้ได้ดี ราคาไม่แพง คุณชอบกลิ่นของมัน เป็นยี่ห้อที่คุณคุ้นเคยมาตั้งแต่เด็ก และกำลังลดราคาอยู่

ทั้งหมดนี้เป็นคำอธิบายที่สมเหตุสมผล และอาจมีบทบาทในการตัดสินใจของคุณ อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้เช่นกันว่าปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการรับรู้ของคุณอาจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคุณ: สี

ของขวด โฆษณาที่เพิ่งเปิดทางวิทยุ ตำแหน่งของผลิตภัณฑ์บนชั้นวาง (เช่น ในระดับสายตาเกี่ยวกับด้านล่างของชั้นวาง) ความหายาก (เช่น มีขวดเพียงหนึ่งหรือสองขวดเท่านั้น)

ของแบรนด์อื่นๆ ที่เหลืออยู่บนชั้นวาง) หรือได้ยินคำที่เกี่ยวข้องกับชื่อแบรนด์ดังกล่าวเมื่อเร็วๆ นี้ (เช่น คำที่เกี่ยวข้องกับมหาสมุทรที่เพิ่มโอกาสในการซื้อผงซักฟอกยี่ห้อ Tide) 13 การศึกษาทางจิตวิทยาได้แสดงให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า

12 อย่างน้อยก็จะทดแทนด้วยผลิตภัณฑ์ในครัวเรือนทั่วไปอื่นๆ หากคุณไม่ได้มี

เพียงซื้อผงซักฟอกมา! 13 ถ้าคุณคิดว่าข้อสุดท้ายนี้เป็นเรื่องไร้สาระ จริงๆ แล้วมีการแสดงให้เห็นว่าเกิดขึ้นจริงใน

การศึกษาโดย Nisbett และ Wilson (1977) ซึ่งพบว่าการแสดงรายการให้ผู้คนดู

เรามักจะไม่รู้ถึงเหตุผลที่แท้จริงเบื้องหลังการตัดสินใจของเรา แม้ว่าเราจะเก่งในการหาเหตุผลที่ฟังดูสมเหตุสมผลหลังจากเหตุการณ์นั้น (Haidt, 2001; Nisbett & Wilson, 1977) สิ่งนี้มีความหมายอย่างไรต่อเฟอร์รี่และการเลือกสายพันธุ์ของเฟอร์รี่ของพวกเขา? เราแน่ใจว่าถ้าเราขอให้พวกเขาทำ เฟอร์รี่สามารถให้คำอธิบายมากมายแก่เราได้ว่าทำไมพวกเขาถึงเลือกสายพันธุ์เฟอร์รี่อย่างไรก็ตาม ในท้ายที่สุดแล้ว เราจะไม่มีทางรู้ได้เลยว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเหตุผลที่แท้จริงที่พวกเขาเลือกสายพันธุ์เฟอร์รี่น้ำหรือเป็นเพียงเหตุผลที่เฟอร์รี่คิดว่าพวกเขาเลือกสายพันธุ์เฟอร์รี่น้ำของพวกเขา

แม้ว่าเราไม่สามารถรู้ได้อย่างแน่ชัดว่าจะอะไรเป็นแรงผลักดันให้เฟอร์รี่เลือกสายพันธุ์หนึ่งๆ สำหรับเฟอร์รี่น้ำของพวกเขา แต่อย่างน้อยที่สุด เราก็สามารถคาดเดาถึงอิทธิพลที่ดูสมเหตุสมผลได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราทราบสายพันธุ์เฟอร์รี่น้ำที่ได้รับความนิยมมากที่สุดแล้ว ตัวอย่างเช่น แมวและสุนัขเป็นสายพันธุ์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดสองสายพันธุ์

สัตว์เลี้ยง (ดูบทที่ 20 เพื่อข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้) และยังเป็นสายพันธุ์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดอีกด้วย สิ่งนี้อาจบ่งบอกว่าประสบการณ์เชิงบวกแบบเผชิญหน้ากับสายพันธุ์หนึ่งๆ อาจมีบทบาทในการเลือกสายพันธุ์ของเฟอร์รี่น้ำ แน่นอนว่าอาจได้แง่ได้ว่าเฟอร์รี่ส่วนใหญ่อาจไม่มีประสบการณ์โดยตรงกับสายพันธุ์อื่นๆ ในรายการ เช่น หมาน้ำ จิ้งจอก และมังกร ดังนั้นจึงต้องมีคำอธิบายอื่นๆ ด้วยเช่นกัน 14 ความเป็นไปได้อีกประการหนึ่งคือเรื่องราวที่เราบอกเล่าและสื่อที่เรานับถือ

สายพันธุ์ต่างๆ เช่น หมาน้ำ จิ้งจอก มังกร และสิงโต มีบทบาทสำคัญในเรื่องราวของเรา ทั้งในสมัยปัจจุบัน (เช่น ภาพยนตร์ของดิสนีย์อย่าง Zootopia ซึ่งมีหมาน้ำ จิ้งจอก และกระต่าย และภาพยนตร์อย่าง How to Train Your Dragon ซึ่งมีมังกรเป็นตัวละครหลัก) และในประวัติศาสตร์ (เช่น นิทานพื้นบ้าน ความเชื่อทางจิตวิญญาณ ตำนาน) จากการศึกษาทางจิตวิทยาพบว่ายังเราเผชิญกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเท่าไร เราก็ยังมีแนวโน้มที่จะชอบสิ่งนั้นมากขึ้นเท่านั้น (Moreland & Beach, 1992) ดูเหมือนว่าการเผชิญกับสายพันธุ์ต่างๆ ไม่ว่าจะแบบเห็นหน้ากันหรือผ่านสื่อต่างๆ จะเป็นคำอธิบายที่สมเหตุสมผลว่าทำไมสายพันธุ์ต่างๆ จึงมักถูกเลือกให้เป็นสายพันธุ์ที่เฟอร์รี่น้ำเลือกมากที่สุดอยู่เสมอ15

คำที่เกี่ยวข้องกับมหาสมุทร เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่มีคำที่ไม่เกี่ยวข้องกับมหาสมุทร ทำให้พวกเขามีแนวโน้มที่จะเลือก Tide มากกว่าแบรนด์อื่น! 14 มังกรโดยเฉพาะจะต้องมีการอธิบายเพิ่มเติม เนื่องจากไม่มี...

การดำรงอยู่ทำให้เป็นเรื่องยากโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่จะได้สัมผัสประสบการณ์ด้วยตนเอง! 15 สอดคล้องกับคำอธิบายในส่วนนี้ การศึกษาวิจัยสองชิ้นที่เราทำในปี 2011

พบว่าเฟอร์รี่ไม่จจะมีสายพันธุ์เฟอร์รี่น้ำหรือไม่ เชื่อว่าตนมีความรู้เกี่ยวกับสายพันธุ์เฟอร์รี่น้ำของตนมากกว่าคนที่ไปอย่างเห็นได้ชัด เราไม่ได้ทดสอบว่าเฟอร์รี่รู้จักสายพันธุ์ของตนเองมากกว่าคนที่ไปหรือไม่ แต่...

ก่อนที่เราจะจบหัวข้อนี้เกี่ยวกับการเลือกสายพันธุ์ของเฟอร์รี่น้ำ มาดูผลการวิจัยบางส่วนของเราเกี่ยวกับแง่มุมอื่นๆ ของการเลือกสายพันธุ์ของเฟอร์รี่น้ำกันก่อน ตัวอย่างเช่น จากการศึกษาทั้งทางออนไลน์และในงานประชุมที่สุด พบว่าเฟอร์รี่มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยมากกว่าไม่เห็นด้วยถึง 10-14 เท่าเกี่ยวกับสายพันธุ์ของเฟอร์รี่น้ำของบุคคลอื่น

ทางเลือกเป็นสิ่งที่พวกเขาควบคุมได้ พูดยังอีกอย่างก็คือ เพอร์รี่ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าสายพันธุ์เฟอร์ไรซ์ที่น่าขนลุกนั้นเป็นการเลือกโดยเจตนา ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาควบคุมไม่ได้ 16 ในที่อื่น

จากการศึกษาพบว่าโดยทั่วไปแล้ว Furries เห็นด้วยว่าการเลือก Fursona เป็นสิ่งที่ต้องใช้ความพยายาม (เช่น ไม่ใช่การตัดสินใจที่ง่ายและไม่รอบคอบ) และส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าพวกเขาใช้เวลาค่อนข้างมากในการร่างรายละเอียดของ Fursona ของพวกเขา 17 สายพันธุ์ Fursona ของนักล่าเกี่ยวกับสายพันธุ์ที่ถูกล่าเหยื่อ ผู้อ่านที่เขียนแหลมอาจสังเกตเห็นว่าสายพันธุ์ Fursona ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดหลายสายพันธุ์อาจถือได้ว่าเป็นสัตว์นักล่า (เช่น หม่าบ้า มังกร แมวใหญ่) ในทางกลับกัน สายพันธุ์ที่เราจะคิดว่าเป็นสายพันธุ์ที่ถูกล่าเหยื่อ (เช่น กระต่าย กวาง) กลับไม่ค่อยพบเห็นมากนักในรายชื่อนี้ เพื่อประเมินเรื่องนี้โดยตรง เราได้ขอให้ Furrs ในชุดการศึกษาจำนวน 6 ชุดระบุว่าพวกเขาคิดว่า Fursona ของพวกเขาเป็นสัตว์นักล่าหรือเป็นสัตว์เหยื่อ โดยคิดในลักษณะต่างๆ กันในแต่ละการศึกษา ตัวอย่างเช่น เมื่อได้รับตัวเลือกเดียวที่ถูกบังคับให้เลือกระหว่าง "ผู้ล่า" "เหยื่อ" "ทั้งสองอย่าง" หรือ "ไม่ใช่ทั้งสองอย่าง" เพอร์รี่มีแนวโน้มที่จะบอกว่าสายพันธุ์เฟอร์ไรซ์ที่น่าขนลุกอยู่ในหมวดหมู่ของผู้ล่ามากกว่าเหยื่อถึง 4-6 เท่า ในขณะที่เพอร์รี่เกือบหนึ่งในสี่เลือก "ทั้งสองอย่าง" และอีกหนึ่งในสี่เลือก "ไม่ใช่ทั้งสองอย่าง" ในการศึกษาวิจัยอื่น เพอร์รี่ได้รับโอกาสในการเลือกผู้ล่าหรือเหยื่อ (หรือทั้งสองอย่าง) โดย 47.4-55.2% เรียกเพอร์รี่ที่น่าขนลุกของตนว่าเป็นสายพันธุ์ผู้ล่า ในขณะที่ 14.6-15.2% เรียกเพอร์รี่ที่น่าขนลุกของตนว่าเป็นสายพันธุ์ผู้ล่า สุดท้ายนี้ ในระดับ 1-7 ตั้งแต่ 1 = ผู้ล่าทั้งหมดถึง 7 = ผู้ล่าทั้งหมด เพอร์รี่มีค่าเฉลี่ย 3.25 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่จะเลือกสายพันธุ์ผู้ล่าเมื่อนำมารวมกันแล้ว การศึกษาวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าแม้ว่าเพอร์รี่จำนวนมากจะเลือกสายพันธุ์เฟอร์ไรซ์ที่น่าขนลุกที่ไม่ใช่สายพันธุ์ผู้ล่าหรือเหยื่ออย่างชัดเจน แต่เมื่อ

ข้อมูลอย่างน้อยก็ชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่เพอร์รี่อาจรู้สึกว่าเขาได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสายพันธุ์เฟอร์ไรซ์ที่น่าขนลุกว่า ไม่ว่าจะเป็นจากประสบการณ์ตรง สื่อ หรือการวิจัย ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าทำไมพวกเขาจึงมั่นใจที่จะประกาศตัวเองว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญมากกว่าคนทั่วไป 16 ดังที่เราจะเห็นในบทที่ 20 เทอร์เรียนอาจเป็นข้อยกเว้นในเรื่องนี้ 17 แน่นอนว่า "รายละเอียด" อาจรวมถึงมากกว่าแค่การเลือกสายพันธุ์เฟอร์ไรซ์ที่น่า

การตัดสินใจที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เพอร์รี่ต้องตัดสินใจก็คือการเลือกสีของเพอร์รี่ที่น่าขนลุกของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นเลือกสี "ธรรมชาติ" หรือสีที่ดูเป็นการดูมากกว่าก็ตาม จากการศึกษาเพอร์รี่ตามธรรมเนียมและออนไลน์ในปี 2011 พบว่าเพอร์รี่ส่วนใหญ่เลือกสีธรรมชาติ โดย 39.3-41.3% เลือกสีที่ไม่ใช่สีธรรมชาติ (เช่น ฮัสกี้สีน้ำเงิน)

สายพันธุ์ต่างๆ นั้นจัดอยู่ในประเภทหนึ่งอย่างชัดเจน นั่นคือ สายพันธุ์ผู้ล่าที่พบได้บ่อยกว่าสายพันธุ์เหยื่อมาก อันที่จริงแล้ว ความชอบที่ละเอียดต่อสายพันธุ์นักล่านี้ขยายออกไปไกลเกินกว่าการเลือกเพอร์รี่ที่น่าขนลุก ในการศึกษาวิจัยครั้งหนึ่ง เพอร์รี่ได้แสดงสัตว์ 12 คู่ และถูกขอให้เลือกสัตว์ที่ตนชอบมากที่สุดสำหรับแต่ละคู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แต่ละคู่มีสายพันธุ์นักล่าตัวหนึ่งไปหนึ่งสายพันธุ์ (เช่น เหยี่ยว ฉลาม หมีขั้วโลก หู) และสายพันธุ์เหยื่อตัวหนึ่งไปหนึ่งสายพันธุ์ (เช่น แมวน้ำ กระต่าย หู กวาง) เพอร์รี่เลือกสายพันธุ์นักล่ามากกว่าสายพันธุ์เหยื่อโดยเฉลี่ย 8.5 ครั้งจากทั้งหมด 12 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าโดยทั่วไปแล้ว เพอร์รี่จะแสดงความชอบต่อสายพันธุ์นักล่ามากกว่าสายพันธุ์เหยื่อ แม้ว่าจะไม่ได้เลือกสายพันธุ์หนึ่งสายพันธุ์สำหรับเพอร์รี่ที่น่าขนลุกก็ตาม เมื่อเราแสดงผลลัพธ์เหล่านี้ให้เพอร์รี่ดู เรามักจะถูกขอให้ศึกษาว่ามีข้อแตกต่างระหว่างเพอร์รี่ที่เลือกสายพันธุ์นักล่าสำหรับเพอร์รี่ที่น่าขนลุกของตนและเพอร์รี่ที่เลือกสายพันธุ์เหยื่อสำหรับเพอร์รี่ที่น่าขนลุกของตนหรือไม่ ในการศึกษาวิจัย 2 ครั้งในปี 2016-2017 เราได้ทำเช่นนั้นและพบความแตกต่างเล็กน้อยระหว่างทั้งสองกลุ่ม ประการแรก เราสังเกตว่าเพอร์รี่ที่มีเพอร์รี่ที่น่าขนลุกและเพอร์รี่ที่น่าเหยื่อมีความเหมือนกันมากกว่าความแตกต่าง ความแตกต่างเล็กน้อยที่เราสังเกตได้คือเพอร์รี่ที่มีเพอร์รี่ที่น่าขนลุกมีแนวโน้มที่จะมีความนับถือตนเองสูงกว่า (แต่โดยทั่วไปแล้วไม่ถือว่าเป็นอยู่ที่ดีสูงกว่า) ในทำนองเดียวกัน เพอร์รี่ที่ชอบสายพันธุ์นักล่ามากกว่าสายพันธุ์เหยื่อ (ไม่ใช่ในฐานะเพอร์รี่ที่น่าขนลุก แต่เป็นเพียงความชอบส่วนตัว) มีคะแนนสูงกว่าเล็กน้อยในการวัดความก้าวร้าวและโรคจิต แน่นอนว่าความแตกต่างเหล่านี้ค่อนข้างเล็กน้อยและจำเป็นต้องนำมาพิจารณาในบริบทที่เพอร์รี่โดยทั่วไปมีคะแนนค่อนข้างสูงในการวัดความนับถือตนเองและคะแนนค่อนข้างต่ำในการวัดความก้าวร้าวและโรคจิต กล่าวอีกนัยหนึ่ง คงจะผิดหากจะบอกว่าเพอร์รี่ที่ชอบสายพันธุ์นักล่าเป็นพวกรุนแรงหรือขาดความสำนึกผิดและความเห็นอกเห็นใจ

—โดยเฉลี่ยแล้ว พวกเขามีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงหรือแสดงอาการขาดความรุนแรงมากกว่าเล็กน้อย (แต่ยังคงไม่น่าจะเป็นไปได้)

ความรู้สึกผิดหรือความเห็นอกเห็นใจ—หยดน้ำในมหาสมุทรตามสุภาวดี สายพันธุ์เฟอร์ไร่นำยอนนิม คำถามอีกประการหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเฟอร์ไร่เลือกสายพันธุ์เฟอร์ไร่นำก็คือจะเลือกสายพันธุ์เฟอร์ไร่นำที่ "เป็นกึ่งนิม" หรือ "เป็นกระแส" มากกว่าหรือจะเลือกสายพันธุ์ที่ไม่ค่อยมีคนรู้จัก จากกรณีศึกษา เฟอร์ไร่บอกเราว่าความนิยมของสายพันธุ์เฟอร์ไร่นำต่างๆ ขึ้นๆ ลงๆ ตามกระแสในสื่อยอนนิม (เช่น จำนวนเฟอร์ไร่นำสิ่งใดเพิ่มขึ้นหลังจาก The Lion King จำนวนสุนัขจิ้งจอกและกระต่ายเพิ่มขึ้นหลังจาก Zootopia) แม้ว่าเราจะไม่สามารถสังเกตเห็นกระแสเหล่านี้ในผลการค้นพบของเราได้เป็นส่วนใหญ่ (เนื่องจากข้อมูลสายพันธุ์เฟอร์ไร่นำ "มีเสียงดัง" มากเพียงใดเนื่องจากปัจจัยทั้งหมดที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเฟอร์ไร่นำ) อย่างน้อยที่สุด เราก็สังเกตเห็นการเกิดขึ้นของสายพันธุ์ใหม่ไปที่สายพันธุ์ในรายการของเราเมื่อเวลาผ่านไป ตัวอย่างเช่น

ประมาณสองเปอร์เซ็นต์ของเฟอร์ไร่มีโปรโตเจนเฟอร์ไร่นำ ซึ่งเป็นสายพันธุ์สมมติที่เพิ่งถือกำเนิดขึ้นในช่วงกลางทศวรรษ 2010 ซึ่งบ่งชี้ถึงการเติบโตอย่างรวดเร็วของความแพร่หลายของสายพันธุ์นี้ ซึ่งบางคนอาจมองว่าเป็น "กระแส" 18 ด้วยแนวโน้มความนิยมของสายพันธุ์ดังกล่าวที่เป็นไปได้ เราจึงได้ถามผู้เข้าร่วมเกี่ยวกับคำถามว่าพวกเขาสร้างเฟอร์ไร่นำขึ้นมาโดยอิงจากสายพันธุ์ "ยอนนิม" ในแพนด้อมหรือไม่ โดยปล่อยให้พวกเขาเป็นผู้ตัดสินใจว่าสายพันธุ์ใดถือเป็นสายพันธุ์ "ยอนนิม" และสายพันธุ์เฟอร์ไร่นำของพวกเขาถือเป็นสายพันธุ์ยอนนิมหรือไม่ จากการศึกษาทั้งหมด เราพบหลักฐานเพียงเล็กน้อยที่บ่งชี้ว่าเฟอร์ไร่เลือกสายพันธุ์เฟอร์ไร่นำ "ยอนนิม" บ่งบอกอะไรเกี่ยวกับเฟอร์ไร่นำนั้นได้ ตัวอย่างเช่น การศึกษา 2 ครั้งในปี 2011 พบว่าสายพันธุ์เฟอร์ไร่นำได้รับความนิยมไม่เกี่ยวข้องกับความแข็งแกร่งของการระบุตัวตนของเฟอร์ไร่นำเป็นเฟอร์ไร่นำ ซึ่งหักล้างความคิดที่ว่าเฟอร์ไร่นำใหม่หรือเฟอร์ไร่นำที่สนใจแพนด้อมเพียงเล็กน้อยจะเลือกสายพันธุ์เฟอร์ไร่นำยอนนิมเพื่อให้เป็น "กระแส" ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวที่เราพบได้คือจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์ไร่นำในงานประชุมในปี 2016 ซึ่งพบว่าผู้ที่เลือกเฟอร์ไร่นำสายพันธุ์ที่ไม่เป็นกึ่งนิม (ไม่ใช่แค่สายพันธุ์ที่ไม่เป็นกึ่งนิม แต่เป็นสายพันธุ์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมองว่า “ไม่เป็นกึ่งนิม”) มีคะแนนความวิตกกังวลสูงกว่าเล็กน้อย และมีคะแนนความนับถือตนเองต่ำกว่าเล็กน้อย

การเลือกสายพันธุ์เฟอร์ไร่นำที่เป็นกึ่งนิมนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการวัดความเป็นอยู่ที่ดีหรือความนับถือตนเอง ในที่สุด แม้ว่าการเลือกสายพันธุ์เฟอร์ไร่นำที่เป็นกึ่งนิมหรือไม่เป็นกึ่งนิมของเฟอร์ไร่นำจะบอกอะไรเกี่ยวกับพวกเขาได้น้อยมาก แต่ไม่สามารถพูดแบบเดียวกันได้กับเฟอร์ไร่นำที่เลือกสร้างเฟอร์ไร่นำที่ได้รับแรงบันดาลใจอย่างมากหรือเลียนแบบรายละเอียด 20 ประการของเฟอร์ไร่นำของเฟอร์ไร่นำคนอื่นอย่างใจแข็ง ในการศึกษาวิจัยที่เราตีพิมพ์ในวารสารวิทยาศาสตร์ เฟอร์ไร่นำถูกขอให้จินตนาการว่าพวกเขาจะรู้สึกอย่างไรกับบุคคลสมมติที่เลียนแบบบุคลิกภาพ/สไตล์ของพวกเขา (เช่น วิธีการแต่งกาย กิริยามารยาท) หรือที่เลียนแบบรายละเอียดเฉพาะของเฟอร์ไร่นำของพวกเขา (Reysen et al., 2019) ผลการศึกษาเผยให้เห็นว่าแม้ว่าเฟอร์ไร่นำจะรู้สึกไม่สบายใจเพียงเล็กน้อยเมื่อมีคนเลียนแบบสไตล์หรือบุคลิกภาพของพวกเขา แต่พวกเขาก็โกรธมากกว่ามากเมื่อมีคนคัดลอกรายละเอียดเฉพาะจากเฟอร์ไร่นำของพวกเขา และจะ...

18 นอกจากนี้ยังสามารถพิจารณาการเติบโตของสายพันธุ์ “มังกรเวทดาแห่งเนเธอร์แลนด์” ได้ใน

แพนๆ ตลอดช่วงทศวรรษ 2010 แสดงให้เห็นถึงกระแสใหม่ แม้ว่าจะล้มเหลวในการไปถึงระดับเดียวกันก็ตาม

ความชุกเช่นเดียวกับโปรโตเจน หลักฐานที่สอดคล้องจากการศึกษาคู่หนึ่งในปี 2017 พบว่าการระบุตนเอง

“Popufurs” นั้นไม่น่าจะเป็นไปได้มากกว่าคนที่ไม่ได้เป็น Popufurs ในการเลือกสายพันธุ์ Fursona ยอนนิม โดยปฏิเสธความคิดที่ว่า Furry ยอนนิมอาจกลายเป็นกึ่งนิมได้จากการเลือกสายพันธุ์ Fursona ยอนนิม 20 ไม่ได้ตั้งใจเล่นคำ

ถือว่าเฟอร์ไร่นำของบุคคลนั้นเป็นสิ่งผิดกฎหมาย การต่อต้านการลอกเลียนแบบเฟอร์ไร่นำของเฟอร์ไร่นำคนอื่นนั้นค่อนข้างสม่ำเสมอไม่ว่าบุคคลนั้นจะระบุตัวตนว่าเป็นเฟอร์ไร่นำเพียงใดก็ตาม ซึ่งหมายความว่าแม้แต่ผู้ที่ชอบเฟอร์ไร่นำเพียงเล็กน้อยหรือผู้ที่ค่อนข้างใหม่สำหรับกลุ่มแพนๆ ก็เห็นด้วยว่าการลอกเลียนแบบรายละเอียดบางอย่างจากเฟอร์ไร่นำของผู้อื่นเป็นความคิดที่ไม่ดี ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าเฟอร์ไร่นำรู้สึกผูกพันกับเฟอร์ไร่นำของตนเองอย่างแน่นอน แพน การศึกษาวิจัยในปี 2015 ที่เราทำในงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์ไร่นำพบว่าเฟอร์ไร่นำ 83.6% เห็นด้วยว่าเฟอร์ไร่นำของตนเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของตัวเอง ในขณะที่การศึกษาวิจัยในงานประชุมปี 2019 ของเราพบในทำนองเดียวกันว่าเฟอร์ไร่นำแนวโน้มที่จะลอกเลียนแบบเฟอร์ไร่นำของตนมากกว่า 14 เท่า

เห็นด้วยมากกว่าที่จะไม่เห็นด้วยว่าเฟอร์โซ่นำของพวกเขาเป็นส่วนสำคัญและมีความหมายในตัวพวกเขา เมื่อพิจารณาว่าเฟอร์โซ่นำของพวกเขาใส่อะไรลงไปในตัวพวกเขามากเพียงใด ก็สมเหตุสมผลที่พวกเขาจะสนใจที่จะเห็นว่าลักษณะบางอย่างของเฟอร์โซ่นำของพวกเขาถูกคัดลอกไปยังตัวละครของคนอื่น ความเชื่อมโยงกับสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำ จากสิ่งที่เราได้พูดคุยกันในหัวข้อก่อนหน้านี้เกี่ยวกับสาเหตุที่เป็นไปได้ที่ผลักดันสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของเฟอร์โซ่นำ

ทางเลือกนั้น ควรเป็นไปตามตรรกะที่เฟอร์โซ่นำจะรู้สึกถึงความเชื่อมโยงกับสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของพวกเขา เพื่อให้เข้าถึงธรรมชาติของความเชื่อมโยงที่อาจมีหลายแง่มุมได้ดีขึ้น เราจึงถามเฟอร์โซ่นำ

คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยในงานประชุมปี 2011 เพื่ออธิบายความเชื่อมโยงระหว่างสายพันธุ์ของพวกเขาและสายพันธุ์ของพวกเขา หลังจากเขียนโค้ดคำตอบแล้ว หมวดหมู่ที่พบมากที่สุดคือความชื่นชอบสายพันธุ์นั้นโดยทั่วไป ซึ่งเกือบจะเหมือนกับแฟน ๆ เลยกี่เดียว ความรู้สึกนี้ได้รับการยอมรับจากชาวเฟอร์โซ่นำมากกว่าครึ่งหนึ่ง (52.3%) คำตอบทั่วไปอีกประการหนึ่งจากชาวเฟอร์โซ่นำ 9.2% คือความรู้สึกถึงความเชื่อมโยงทางจิตวิญญาณหรือโดยกำเนิดกับสายพันธุ์นั้น กล่าวโดยสรุป ชาวเฟอร์โซ่นำมีแนวโน้มที่จะเลือกสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำที่คิดว่าเท่ น่าสนใจ หรือเป็นสายพันธุ์ที่พวกเขามองในแง่บวกมากกว่า ในขณะที่ชาวเฟอร์โซ่นำส่วนน้อยรู้สึกถึงความเชื่อมโยงที่แน่นแฟ้นและลึกซึ้งกว่ากับสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของตน 21 เพื่อเปรียบเทียบลักษณะของความเชื่อมโยงที่ชาวเฟอร์โซ่นำรู้สึกกับสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของตนโดยตรงมากขึ้น เราจึงพัฒนามาตราส่วนที่เรียกว่ามาตราส่วนความเชื่อมโยงของสายพันธุ์ขึ้นมา เกณฑ์ดังกล่าวจะเปรียบเทียบวิธีต่างๆ ในการระบุตัวตนกับสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของตนเองและอีกวิธีหนึ่ง ได้แก่ การชอบสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำ (เช่น "ฉันชอบสายพันธุ์นี้มาก") การรู้สึกถึงความเชื่อมโยงทางจิตวิญญาณกับสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำ (เช่น ฉันรู้สึกว่ามี ความเชื่อมโยงทางลึกซึ้งกับสายพันธุ์นี้") และการระบุตัวตน

การศึกษาเดียวกันนี้ยังพบด้วยว่ายิ่งคนเรารู้สึกถึงความเชื่อมโยงกับเฟอร์โซ่นำของตัวเองมากขึ้น

ยิ่งพวกเขารู้สึกว่ารู้จักสายพันธุ์นั้นๆ มากขึ้นเท่าไร อย่างน้อยที่สุด นี้อาจบ่งบอกว่า

ว่าพวกเฟอร์โซ่นำอาจจะ "ทำการบิน" ของพวกเขาเองหรือมีความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับสายพันธุ์ที่พวกเขาเลือกสำหรับเฟอร์โซ่นำของพวกเขา แทนที่จะตัดสินใจเลือกสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำที่พวกเขามีความรู้เพียงผิวเผินเท่านั้น

ในฐานะสมาชิกของสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของคุณ (เช่น "ฉันเกิดมาพร้อมกับความเชื่อมโยงนี้กับสายพันธุ์นี้") 22 จากการศึกษาออนไลน์และการประชุมแยกกัน 12 ครั้งตั้งแต่ปี 2011 ถึง 2018 เฟอร์โซ่นำได้คะแนนสูงสุดในรายการ "ชอบ" (โดยมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าไม่เห็นด้วยกับรายการในนั้นโดยเฉลี่ย 2 ถึง 4 เท่า) และคะแนนต่ำสุดในมาตราส่วน "การระบุตัวตน" (โดยมีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากกว่าเห็นด้วยกับรายการในนั้นโดยเฉลี่ย 2 ถึง 4 เท่า) โดยคะแนนในมาตราส่วน "จิตวิญญาณ" อยู่ระหว่างทั้งสองอย่าง แต่โดยทั่วไปแล้วจะไม่เห็นด้วย สอดคล้องกับข้อมูลปลายเปิดข้างต้น มาตราส่วนความเชื่อมโยงของสายพันธุ์ดูเหมือนจะย้ำว่าเฟอร์โซ่นำส่วนใหญ่ชอบสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของพวกเขามากกว่ารู้สึก

ความเชื่อมโยงลึกซึ้งกับสายพันธุ์ของพวกเขาหรือการระบุตัวตนกับมันจริงๆ เราอาจสงสัยว่ามี

การเปรียบเทียบเหล่านี้มีประเด็นใดบ้าง: สำคัญจริงหรือที่คนมีเฟอร์โซ่นำจะเลือกเฟอร์โซ่นำแมวเพราะชอบแมวมากกว่าจะระบุว่าตัวเองเป็นแมว? ปรากฏว่าความแตกต่างต่างหากที่สำคัญ ในการศึกษาวิจัย 2 เรื่องที่ตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ เราได้ศึกษาข้อมูลจากเฟอร์โซ่นำมากกว่า 6,000 ตัว ซึ่งรวมถึงคำตอบของพวกเขาต่อ Species Connection Scale และคำถามเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับสัตว์ที่ตนคิดถึงสัตว์ และแม้แต่สุขภาพจิตของผู้ตอบแบบสอบถาม (Roberts et al., 2015) การศึกษาวิจัยพบว่าธรรมชาติของความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับเฟอร์โซ่นำสามารถทำนายข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบุคคลนั้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระดับที่บุคคลชอบสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของตนมีความเกี่ยวข้องกับแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในการมองว่าสายพันธุ์นั้นเป็นมนุษย์ (กล่าวคือ มองว่าพวกมันเป็น

มีความสามารถมากขึ้นในการมีอารมณ์เหมือนมนุษย์) ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำได้สำหรับการรู้สึกถึงความเชื่อมโยงทางจิตวิญญาณกับสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของตัวเอง และตรงกันข้ามกับการระบุตัวตนกับสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของตัวเอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำให้สายพันธุ์มีลักษณะเหมือนมนุษย์น้อยลง การศึกษาพบว่าระดับความชอบในสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของตัวเองบ่งบอกอะไรได้น้อยมากเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีหรือความนับถือตนเองของบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้าม การรู้สึกถึงความเชื่อมโยงทางจิตวิญญาณที่มากขึ้นนั้นสัมพันธ์เชิงบวกกับความนับถือตนเองและความนับถือตนเองที่ดีมากขึ้น ในขณะที่การระบุตัวตนอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่าเป็นสมาชิกของสายพันธุ์เฟอร์โซ่นำของตนเองนั้นตรงกันข้าม สัมพันธ์กับความนับถือตนเองและความเป็นอยู่ที่ดีที่น้อยลง กล่าวโดยย่อ ในขณะที่โดยทั่วไปแล้ว เฟอร์โซ่นำจะรู้สึก

การเชื่อมโยงอันแน่นแฟ้นกับสายพันธุ์เฟอร์ไรต์ของพวกเขา ทำให้ลักษณะของการเชื่อมโยงนี้แตกต่างกันไปตามแต่ละสายพันธุ์ และนี่ไม่ใช่ความแตกต่างที่เล็กน้อยเลย

22 มิติหลังนี้กับซ้อนกันอย่างมากกับแนวคิดเรื่อง

เทเรียนโทริปี ซึ่งเราจะพูดถึงในบทที่ 20

ธรรมชาติของเฟอร์ไรต์

ก่อนหน้านี้ในบทนี้ เราได้ทบทวนคำตอบของพวกเขาเฟอร์ไรต์ต่อคำถามปลายเปิดที่ขอให้พวกเขาอธิบาย ลักษณะและหน้าที่ของเฟอร์ไรต์ ในส่วนนี้เราจะเจาะลึกคำถามเพิ่มเติมในแนวทางนี้ ซึ่งรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างเฟอร์ไรต์กับเฟอร์ไรต์ เฟอร์ไรต์มีความคล้ายคลึงกับสัตว์จริงหรือสัตว์ที่ถูกทำให้มีลักษณะเหมือนมนุษย์ในระดับใด และเฟอร์ไรต์สร้างเฟอร์ไรต์ของตัวเองในระดับใด หรือได้รับแรงบันดาลใจอย่างมากจากแหล่งภายนอก การระบุตัวตนด้วยเฟอร์ไรต์ของตนเอง จำไว้ว่าเฟอร์ไรต์จำนวนมากตอบคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับเฟอร์ไรต์คืออะไรโดยนัยหรือในหลายๆ กรณีระบุอย่างชัดเจนว่าเฟอร์ไรต์ของพวกเขามีความสำคัญและมีความหมาย เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบความแพร่หลายของทัศนคติเหล่านี้ในหมู่เฟอร์ไรต์ได้อย่างมีความหมาย เราสามารถดูข้อมูลจากการศึกษาที่ใช้แนวทางเชิงปริมาณโดยใช้มาตราส่วนและข้อมูลตัวเลข ตัวอย่างเช่น เราได้ทำการศึกษา 2 ครั้ง ครั้งหนึ่งเป็นแบบออนไลน์และอีกครั้งเป็นแบบพบหน้ากัน โดยขอให้เฟอร์ไรต์ระบุระดับที่พวกเขาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยว่าเฟอร์ไรต์ของพวกเขามีลักษณะเหมือนตัวละครที่มีความสำคัญและมีความหมายน้อยกว่า และเป็นเหมือนแนวคิดนามธรรมมากกว่าโดยไม่มีรายละเอียด เช่น บุคลิกภาพหรือประวัติเบื้องหลัง จากรูปที่ 7.1 แสดงให้เห็นว่าเฟอร์ไรต์ในงานวิจัยทั้งสองชิ้นไม่เห็นด้วยกับแนวคิดนี้มากกว่าที่เห็นด้วย โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.9-3.6 ในการศึกษาทั้งสองชิ้น ผลการค้นพบนี้สอดคล้องกับข้อมูลปลายเปิดและความจริงที่ว่าสำหรับเฟอร์ไรต์ส่วนใหญ่ เฟอร์ไรต์ของพวกเขาแสดงถึงบางสิ่งที่สำคัญและมีความหมายสำหรับพวกเขา จากการติดตามผลเหล่านี้ เราสามารถถามได้ว่าความสำคัญหรือความหมายของเฟอร์ไรต์บางของเฟอร์ไรต์มาจากข้อเท็จจริงที่ว่าเฟอร์ไรต์ระบุตัวตนกับเฟอร์ไรต์ของพวกเขาในฐานะแ่งนุมนหรือแ่งนุมนหนึ่งของตัวพวกเขาเองหรือไม่ การวิจัยทางจิตวิทยาแนะนำว่าแนวคิดของเราเกี่ยวกับ "ตัวตน" ไม่ใช่แค่เรื่อง "ฉัน" เทียบกับ "ทุกอย่างที่ไม่ใช่ฉัน" "ตัวตน" เป็นโครงสร้างทางจิตที่ประกอบด้วยความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ แนวคิด กลุ่ม และแนวคิดทั้งหมดที่มาสู่พวกเขา

นึกถึงตัวเองบ้าง เช่น ในฐานะคนแคนาดา การเป็นคนแคนาดาเป็นส่วนหนึ่งของตัวตนฉัน แม้ว่าในทางเทคนิคแล้วฉันจะแตกต่างจากประเทศแคนาดา แต่แคนาดาก็เป็นหนึ่งในแนวคิดหลายอย่างที่ผุดขึ้นมาในใจฉันเมื่อมีคนเรียกชื่อฉัน เมื่อเวลาผ่านไป แนวคิดเรื่องแคนาดาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งที่แยกไม่ออกของวิธีที่จิตใจของฉันแสดงถึงตัวตนของฉัน

นักจิตวิทยาเรียกแนวคิดนี้ว่า การรวมผู้อื่นเข้าไปในตนเอง (IoS) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่มักได้รับการศึกษาวิจัยใน

บริบทของการรวมบุคคลอื่นๆ ที่สำคัญ (เช่น คู่รัก) เข้ากับแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง (Aron et al., 1991, 1992) 23.

รูปที่ 7.1 ระดับที่กลุ่มตัวอย่างเฟอร์ไรต์ออนไลน์และในงานประชุมเห็นพ้องกันว่าเฟอร์ไรต์ของพวกเขาเป็นนามธรรมและขาดรายละเอียด เช่น บุคลิกภาพหรือประวัติเบื้องหลัง

รูปที่ 7.2 การปรับใช้การรวมของสิ่งอื่นๆ ในการวัดด้วยตนเองของ Aron et al. (1992) เพื่อใช้กับเฟอร์ไรต์และเฟอร์ไรต์ของพวกเขา

23 ในภาษาพูด เราใช้คำพูดประมาณว่า “คุณทำให้ฉันสมบูรณ์แบบ” หรือ “พวกเขาคือครั้งที่ดีกว่าของฉัน”

ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าเรารวมคู่รักเข้ากับความรู้สึกว่าเราเป็นใครได้อย่างไร

0%.
5%.

10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.
45%.

ออนไลน์ - 2017 AC - 2018.

แม้ว่าแนวคิดของ iOS จะฟังดูเป็นนามธรรมหรือเหนือธรรมชาติ แต่บรรดานักจิตวิทยาาก็ได้คิดค้นวิธีการวัดแนวคิดนี้ขึ้นมาอย่างเรียบง่ายและเข้าใจง่าย โดยใช้ชุดรูปเจ็ดรูป ซึ่งแต่ละรูปมีวงกลมที่ทับซ้อนกันมากขึ้นเรื่อยๆ โดยรูปหนึ่งเป็นตัวแทนของคุณและอีกรูปหนึ่งเป็นตัวแทนแนวคิดอื่น จากนั้นผู้เข้าร่วมจะถูกขอให้ระบุว่าพวกเขารู้สึกว่าบุคคล ตัวตน หรือแนวคิดอื่นสอดคล้องกับความรู้สึกที่มีต่อตนเองมากเพียงใด (Aron et al., 1992) ดังที่เห็นในรูปที่ 7.2 เราได้ปรับการวัดนี้เพื่ออ้างถึงเพอร์รีและเพอร์โซน่าของพวกเขา เพื่อเป็นวิธีวัดระดับที่เพอร์รีคิดว่าเพอร์โซน่าของพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของตัวตนของพวกเขา

ผู้ที่ตอบในระดับต่ำกว่านั้นโดยพื้นฐานแล้วระบุว่าพวกเขาและเพอร์โซน่าของพวกเขาเป็นตัวตนที่แตกต่างกัน (เช่น เพอร์รีที่สร้างเพอร์โซน่าโดยใช้เครื่องสร้างเพอร์โซน่าแบบสุ่มหรือเพียงเพื่อให้พวกเขา)

ในทางตรงกันข้าม เพอร์รีที่ได้คะแนนสูงในมาตราส่วนอาจรู้สึกว่าเป็นคนเดียวกัน หรือไม่มีทางที่จะแยกแยะว่าพวกเขาเป็นใครจากเพอร์โซน่าของพวกเขาได้ แล้วเพอร์รีตอบสนองอย่างไรในมาตราส่วนนี้ในการประเมินความทับซ้อนระหว่างพวกเขาและเพอร์โซน่าของพวกเขาจากการศึกษาสองครั้งที่เราทำในงานประชุมเพอร์รีในปี 2014 และ 2015 เพอร์รีได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 5 เล็กน้อยในมาตราส่วน หรืออีกทางหนึ่ง เพอร์รีมีแนวโน้มที่จะเลือกคะแนนที่สูงกว่าจุดกึ่งกลางของมาตราส่วนมากกว่าที่จะเลือกคะแนนที่ต่ำกว่าจุดกึ่งกลางของมาตราส่วนถึง 4 เท่า

นอกจากนี้ยังพบว่ายังมีการระบุตัวตนว่าเป็นแฟนคลับของเพอร์รีได้ชัดเจนมากเท่าไร ก็ยังมีแนวโน้มที่จะมีคะแนนในมาตราส่วน IoS นี้สูงขึ้นเท่านั้น 24 แม้ว่าผลลัพธ์ของข้อมูล IoS นี้จะชี้ให้เห็นได้อย่างแน่นอนว่าเพอร์รีระบุตัวตนอย่างน้อยบางส่วนด้วยเพอร์โซน่าของพวกเขา มาตราส่วนนั้นเองไม่ได้เป็นการวัดตัวตนโดยตรง สำหรับสิ่งนั้น เราสามารถหันไปหาการศึกษาออนไลน์และการประชุม 11 ชุดที่ดำเนินการระหว่างปี 2014 ถึง 2022 ซึ่งเราขอให้เพอร์รีระบุระดับที่พวกเขาระบุตัวตน (หรือไม่ระบุตัวตน) กับเพอร์โซน่าของพวกเขาโดยใช้มาตราส่วนต่างๆ ผลการศึกษาชัดเจนและสอดคล้องกัน: เพอร์รีได้รับคะแนนสูงอย่างสม่ำเสมอในการวัดตัวตนกับเพอร์โซน่าของพวกเขา โดยมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยมากกว่าไม่เห็นด้วยกับข้อความเกี่ยวกับการระบุตัวตนกับเพอร์โซน่าของพวกเขาตั้งแต่ 5-13 เท่า

สิ่งนี้เป็นจริงไม่ว่าจะใช้มาตราส่วนใดในการศึกษาแต่ละครั้ง ยิ่งไปกว่านั้น ในทุกการวัด ระดับความเห็นพ้องต้องกันสูงสุดมักจะเป็นคำตอบที่ถูกเลือกมากที่สุด

24 ในทางตรงกันข้าม การระบุตัวตนกับกลุ่มแฟนด้อมเพอร์รีนั้นไม่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มนี้

อาจเป็นเพราะแนวคิดเรื่องแฟนคลับเป็นเรื่องของตัวตนของบุคคล ซึ่งทับซ้อนกับแนวคิดของเพอร์โซน่า ในทางตรงกันข้าม แฟนคลับเป็นเรื่องของกลุ่มที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเพอร์โซน่าอย่างชัดเจนนัก

โดยรวมแล้ว ข้อมูลดูเหมือนจะชี้ให้เห็นว่าเพอร์โซน่าของพวกเขาเพอร์รีอาจมีความหมายและสำคัญสำหรับพวกเขา ไม่ใช่ส่วนเล็กๆ เพราะพวกเขาระบุตัวตนกับเพอร์โซน่าของพวกเขาอย่างชัดเจน ในแง่หนึ่ง เพอร์รีจะฝังหรือเติมเพอร์โซน่าของพวกเขาด้วยตัวของพวกเขามาก โดยถือว่าพวกมันเป็นส่วนขยายของตัวเอง ซึ่งจะอธิบายได้ว่าทำไมเพอร์รีน่าจะจึงมีความหมายสำหรับพวกเขามาก เพอร์โซน่าเป็นตัวแทนของตัวตนในอุดมคติและตัวตนที่แท้จริง ตอนนี้

เราได้แสดงให้เห็นแล้วว่าเพอร์รีส่วนใหญ่ระบุตัวตนอย่างชัดเจนกับเพอร์โซน่าของพวกเขา เราสามารถถามคำถามที่ละเอียดกว่านี้เกี่ยวกับลักษณะของการระบุตัวตนนี้ ความเป็นไปได้ อย่างหนึ่งที่กล่าวถึงในคำตอบปลายเปิดก่อนหน้านี้ในบทนี้คือ เพอร์โซน่าเป็นตัวแทนของตัวตนในอุดมคติของเพอร์รี

สามารถมุ่งเน้นไปสู่เป้าหมายได้ แนวคิดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยทางจิตวิทยาจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่าผู้คนมีตัวตนในอุดมคติที่แตกต่างกันมากมาย และมักจะเปรียบเทียบตัวตนที่แตกต่างกันเหล่านี้เพื่อประเมินว่าตนเองดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของตนเองและมาตรฐานที่ผู้อื่นกำหนดไว้หรือไม่ (Higgins, 1987) ตัวตนในอุดมคติสองแบบ ได้แก่ ตัวตนในอุดมคติของบุคคลและตัวตนในอุดมคติที่แท้จริง

—ใครที่พวกเขาต้องการเป็นและใครที่เป็นจริงในปัจจุบันตามลำดับ การวิจัยเดียวกันนี้ชี้ให้เห็นว่ายิ่งตัวตนที่แท้จริงของบุคคลไม่ตรงกับตัวตนในอุดมคติมากเท่าไร โอกาสที่บุคคลนั้นจะเป็นจริงก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

รู้สึกเศร้าหรือผิดหวัง แล้วเพอร์รี่มองว่าเฟอร์โซ่น่าเป็นตัวตนในอุดมคติของพวกเขาหรือเปล่า

คำตอบสั้นๆ คือ ใช่ จากการศึกษาทั้ง 6 แบบ เราพบว่าโดยเฉลี่ยแล้ว เพอร์รี่ต่างเห็นด้วยอย่างสม่ำเสมอว่าเฟอร์โซ่น่าของพวกเขาเป็นเวอร์ชันในอุดมคติของตัวเอง ไม่ว่านั้นจะหมายถึงอะไรสำหรับพวกเขาก็ตาม 25

ข้อเท็จจริงก็คือ จากตัวอย่างทั้งหมด เพอร์รี่มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยมากกว่าไม่เห็นด้วยถึง 2-12 เท่าว่าเฟอร์โซ่น่าของพวกเขาแสดงถึงตัวตนในอุดมคติของพวกเขา คำตอบเดียวที่ถูกเลือกบ่อยที่สุดอาจเป็นคำตอบที่บอกเล่าเรื่องราวได้มากที่สุด

การสำรวจมีระดับความเห็นสอดคล้องกันสูงสุดอย่างสม่ำเสมอ ดังที่เห็นในรูปที่ 7.3 ด้านล่าง โอเค

ดังนั้นเพอร์รี่ส่วนใหญ่จึงมองว่าเฟอร์โซ่น่าของพวกเขาเป็นเวอร์ชันในอุดมคติของตัวเอง แต่แล้วตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาล่ะ เฟอร์โซ่น่าทำหน้าที่สองอย่างพร้อมกันหรือไม่โดยแสดงถึงตัวตนของเพอร์รี่ในขณะนั้นด้วย กายที่สุดแล้ว เพอร์รี่จำนวนมากยังระบุในคำตอบปลายเปิดของพวกเขาว่าเฟอร์โซ่น่าของพวกเขาเต็มไปด้วยลักษณะนิสัยและความแปลกประหลาดบางอย่างของพวกเขา อันที่จริง เราพบหลักฐานสำหรับสิ่งนี้เช่นกัน เมื่อเราถามเพอร์รี่โดยตรงว่าพวกเขาเห็นด้วยหรือไม่ที่เฟอร์โซ่น่าของพวกเขาแสดงถึงตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา เพอร์รี่

ในการศึกษาแบบอนุสัญญาสามแบบที่แตกต่างกันโดยทั่วไปแล้วจะเห็นพ้องกัน

25 ที่สำคัญ เราไม่ได้กำหนดว่า “ตัวตนในอุดมคติ” หมายความว่าอย่างไรสำหรับเพอร์รี่ เนื่องจากเป็น “อุดมคติ”

แต่ละคนก็ย่อมต้องการเป็นแตกต่างกันไป บางคนอยากเป็นนักบินอวกาศ บางคนอยากเป็นนักกีฬา บางคนอยากเป็นร็อคสตาร์ และบางคนก็แค่อยากมีความสุขในชีวิตที่สงบและผ่อนคลาย ใครล่ะจะกล่าวได้ว่าอะไร “เหมาะสมกว่ากัน”

โดยมีคำชี้แจงนี้เช่นกัน ดังที่เห็นในรูปที่ 7.4 โดยข้อตกลงที่เป็นไปได้ที่แข็งแกร่งที่สุดคือข้อเดียว คำตอบที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในทั้งสามการศึกษา

รูปที่ 7.3 ระดับที่เพอร์รี่ในงานศึกษาออนไลน์และงานประชุมเห็นด้วยว่าเฟอร์โซ่น่าของพวกเขาแสดงถึงตัวตนในอุดมคติของพวกเขา

รูปที่ 7.4 ระดับที่เพอร์รี่ในสามการศึกษาแบบแผนที่แตกต่างกันเห็นด้วยว่าเฟอร์โซ่น่าของพวกเขาแสดงถึงตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา

0%.

10%.

20%.

30%.

40%.

50%.

1.

อย่างแข็งแกร่ง.

ไม่เห็นด้วย.

2 3 4 5 6 7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง.

AC - 2014 AC - 2018 ออนไลน์ - 2019.

- 0%.
- 5%.
- 10%.
- 15%.
- 20%.
- 25%.
- 30%.
- 35%.

1.

อย่างแข็งแกร่ง.
ไม่เห็นด้วย.

2 3 4 5 6 7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง.

เอช 2014 nFW 2014 เอช 2016.

โดยสรุปแล้ว เพอร์โซน่าทั่วไปคือการผสมผสานระหว่างตัวตนของเพอร์รี่ในปัจจุบันและตัวตนที่เพอร์รี่อยากเป็น เมื่อพิจารณาจากสิ่งที่เราได้กล่าวไว้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างตัวตนที่แท้จริงและในอุดมคติ คุณอาจจินตนาการได้ว่าสิ่งนี้อาจบอกระหว่างเกี่ยวกับเพอร์รี่และความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขาได้ การศึกษาเพิ่มเติมชี้ให้เห็นว่าเป็นกรณีนี้ ในทางหนึ่ง จากการศึกษาจำนวนมาก เราไม่พบหลักฐานที่สอดคล้องกันว่าการมีเพอร์โซน่าที่แสดงถึงตัวตนในอุดมคติของตนเองเพียงอย่างเดียวจะเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ที่ดี อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาวิจัยในปี 2014 เพอร์รี่ที่ผิดหวังที่ตนเองไม่เหมือนเพอร์โซน่าของตน (ความแตกต่างระหว่างตัวตนที่แท้จริงและในอุดมคติ) มีคะแนนสูงกว่าในการวัดภาวะซึมเศร้า ซึ่งเป็นสิ่งที่การวิจัยก่อนหน้านี้คาดการณ์ไว้ (Higgins, 1987) 26 Fursonas เป็นชุดความคิดที่แตกต่าง ความรู้สึกอย่างหนึ่งที่แสดงออกโดย Furry บางคนในข้อมูลปลายเปิดคือ Fursonas ของพวกเขาไม่ได้เป็นตัวแทนของพวกเขาเองมากเท่ากับหน้ากากที่พวกเขาสวมเพื่ออยู่ในพื้นที่ความคิดที่แตกต่างหรือชุดความคิดทางเลือกที่พวกเขาพยายามเข้าถึง ซึ่งอาจเปรียบได้กับคนที่เล่นเกมสวมบทบาทเพราะมันทำให้พวกเขาได้สัมผัสโลกในฐานะฮีโร่หรือ

ผู้ร้าย บุนนาง ขาวนา หรือผู้เดินทางจากโลกที่ห่างไกล นี่คือวิธีที่เพอร์รี่บางคนใช้เพอร์โซน่าของพวกเขาหรือไม่ เพื่อทดสอบสิ่งนี้ เราได้ขอให้เพอร์โซน่าในงานวิจัยออนไลน์และตามงานประชุมสองชิ้นระบุตัวตนของพวกเขา ระดับของความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับแนวคิดที่ว่าเพอร์โซน่าของพวกเขามีทัศนคติที่แตกต่างไปจากที่พวกเขาพยายามจะเข้าใจ คำตอบค่อนข้างจะปะปนกัน โดยมีแนวโน้มเล็กน้อยที่ผู้เข้าร่วมจะไม่เห็นด้วยกับรายการมากกว่าที่เห็นด้วย แม้ว่าคำตอบที่พบบ่อยที่สุดจะเป็นการไม่เห็นด้วยในระดับสูงสุด กล่าวอีกนัยหนึ่ง เพอร์รี่มีความคิดเห็นแตกต่างกันพอสมควรในประเด็นนี้ โดยเพอร์รี่ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อกล่าวอ้างดังกล่าวมากกว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งส่วนใหญ่สอดคล้องกับแนวคิดปลายเปิด

ข้อมูลและการค้นพบข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สำหรับเพอร์รี่ส่วนใหญ่ เพอร์โซน่าของพวกเขาคือตัวพวกเขาเองอย่างน้อยก็บางส่วน แม้ว่าเพอร์โซน่าอาจเปิดโอกาสให้เพอร์รี่บางคนได้ทำอะไรที่แตกต่างออกไป แต่นี่ดูเหมือนจะไม่ใช่นักที่ของเพอร์โซน่าสำหรับเพอร์รี่ส่วนใหญ่ การทำให้เพอร์โซน่ามีลักษณะเหมือนมนุษย์ เรามาข้ามคำถามที่ว่าเพอร์โซน่าเป็นตัวแทนของตัวเองแล้วมาเจาะลึกลงไปในความสัมพันธ์ระหว่างเพอร์โซน่ากับสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์กันดีกว่า

26 เราได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมซึ่งจะเพิ่มรายละเอียดเพิ่มเติมให้กับการค้นพบเหล่านี้

ตัวอย่างเช่น การศึกษาวิจัยหนึ่งพบว่าเฟอร์รีที่สร้างเฟอร์โซ่น้ำที่ไม่มีความคล้ายคลึงกับตัวตนของพวกเขาในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมีคะแนนการประเมินความเป็นอยู่ที่ดีต่ำกว่าเฟอร์รีที่สร้างเฟอร์โซ่น้ำที่แสดงถึงตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา การศึกษาวิจัยอีกชุดหนึ่งพบว่าเฟอร์รีเพียงไม่กี่รายเท่านั้นที่สร้างเฟอร์โซ่น้ำที่แสดงถึงส่วนที่แย่ที่สุดของพวกเขา และผู้ที่ทำได้ก็มีแนวโน้มที่จะมีคะแนนการประเมินความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

สัตว์ ตามที่เราเห็นในข้อมูลความทุกข์ของสายพันธุ์ เฟอร์รีเกือบทั้งหมดที่สร้างเฟอร์โซ่น้ำนั้นอิงจากสายพันธุ์สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นจริงหรือไม่ก็ตาม แต่จำไว้ว่าเฟอร์รีสนใจในสัตว์ที่ถูกทำให้มีลักษณะเหมือนมนุษย์ ดังนั้น จึงดูเป็นไปได้ที่เฟอร์รีจะมีเฟอร์โซ่น้ำที่

ไม่ใช่แค่สัตว์เท่านั้น แต่เป็นสัตว์ที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์อย่างน้อยก็ในระดับหนึ่ง เพื่อวัดระดับลักษณะเหมือนมนุษย์ของเฟอร์โซ่น้ำ เราขอให้ผู้เข้าร่วมงานประชุมเฟอร์รีในปี 2016 ระดับของการสร้างเฟอร์โซ่น้ำที่มีรูปลักษณะเหมือนมนุษย์ในระดับ 7 ระดับตั้งแต่ 1 = ดูอย่างสมบูรณ์ไปจนถึง 7 = ดูอย่างสมบูรณ์ ผลลัพธ์ที่แสดงในรูปที่ 7.5 ด้านล่างเผยให้เห็นแนวโน้มที่ชัดเจนในการสร้างเฟอร์โซ่น้ำที่มีรูปลักษณะเหมือนมนุษย์ในระดับสูงมาก โดยการตอบสนองที่นิยมมากที่สุดคือระดับของรูปลักษณะเหมือนมนุษย์ในระดับสูงสุด ในทางตรงกันข้าม มีเฟอร์รีเพียงไม่กี่รายที่ระบุว่าเฟอร์โซ่น้ำมีลักษณะเหมือนสัตว์ป่าอย่างสมบูรณ์ การวิเคราะห์ติดตามผลไม่พบหลักฐานที่บ่งชี้ว่าเฟอร์รีที่มีเฟอร์โซ่น้ำดูร้ายหรือมีลักษณะเหมือนมนุษย์มากกว่าจะระบุตัวตนว่าเป็นเฟอร์รีหรือเป็นแฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รีได้ชัดเจนกว่า ดังนั้นเราจึงไม่สามารถใช้ระดับของรูปลักษณะเหมือนมนุษย์เป็นตัวทำนายว่าบุคคลนั้น "เป็นเฟอร์รี" มากเพียงใดได้ ในขณะนี้ การตัดสินใจที่จะให้เฟอร์โซ่น้ำมีรูปลักษณะเหมือนมนุษย์หรือดูร้ายมากขึ้นดูเหมือนจะขึ้นอยู่กับความชอบด้านสุนทรียศาสตร์ แม้ว่าจะต้องมีการวิจัยในอนาคตเพื่อตัดความเป็นไปได้อื่นๆ ออกไป

รูปที่ 7.5 ขอบเขตที่เฟอร์รีอธิบายถึงเฟอร์โซ่น้ำของพวกมันเป็นสัตว์ป่าหรือมีลักษณะเหมือนมนุษย์

27 แม้ว่าการศึกษาติดตามผลจะเผยให้เห็นว่าผู้ที่ระบุตนเองว่าเป็นนักเรียนมีมากกว่า

เฟอร์โซ่น้ำป่าเถื่อนมากกว่าเฟอร์รีที่ไม่ใช่เกเรียน

- 0%.
- 10%.
- 20%.
- 30%.
- 40%.
- 50%.

แหล่งที่มาของ Fursona: สร้างโดยตนเองหรือโดยผู้อื่น

เพื่อปิดท้ายส่วนนี้เกี่ยวกับลักษณะของเฟอร์โซ่น้ำของคุณ เราจะมาดูการศึกษาในงานประชุมปี 2014 สั้นๆ ซึ่งเฟอร์รีถูกขอให้ระบุในคำถาม 2 ข้อว่าเฟอร์โซ่น้ำของพวกเขาเป็นสิ่งที่พวกเขาสร้างขึ้นเองในระดับใด และเฟอร์โซ่น้ำของพวกเขาได้รับการดัดแปลงหรือดัดแปลงจากแหล่งอื่นในระดับใด เมื่อพิจารณาว่ามีตลาดของตัวละคร "ที่สามารถรับเลี้ยงได้" ที่ขายโดยศิลปินที่ดูเหมือนจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ รวมถึงความจริงที่ว่าเฟอร์รีจำนวนมากได้รับแรงบันดาลใจให้เข้าร่วมกลุ่มแฟนคลับโดยอาศัยสื่อเฉพาะ (สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ โปรดดูบทที่ 19) ดูเหมือนว่าเฟอร์รีอาจได้รับแรงบันดาลใจสำหรับเฟอร์โซ่น้ำของพวกเขาบางส่วนหรือทั้งหมดจากแหล่งภายนอก อย่างไรก็ตาม ดังที่แสดงในรูปที่ 7.6 เฟอร์รีเห็นด้วยอย่างสิ้นหลามว่าเฟอร์โซ่น้ำของพวกเขาสร้างขึ้นเองและไม่ได้ถูกสร้างหรือดัดแปลงโดยแหล่งภายนอก สิ่งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเฟอร์รีได้ปลูกฝังตัวตนของตัวเองให้กับเฟอร์โซ่น้ำของตนเป็นอย่างมาก และทุ่มเวลา งาน และความสำคัญอย่างมากในการสร้างเฟอร์โซ่น้ำของตน รวมถึงผลการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าเฟอร์รีไม่ให้ความสำคัญกับแนวคิดในการนำรายละเอียดเฉพาะจากตัวละครอื่นมาใช้ในเฟอร์โซ่น้ำของตน เมื่อนำมารวมกัน ผลการวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าเฟอร์รีมองว่าเฟอร์โซ่น้ำของตนเป็นตัวละครที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวมากกว่าที่จะมองว่าเป็น

บางอย่างที่ได้รับแรงบันดาลใจจากแหล่งอื่น บางอย่างที่ได้ทั่วไปในแฟนด้อมอื่น เช่น

เช่น นิยายวิทยาศาสตร์หรืออนิเมะ ซึ่งการคอสมเพลย์และการรับบทบาทเป็นตัวละครที่เป็นที่รู้จักนั้นพบเห็นได้ทั่วไปและกลายเป็นเรื่องปกติมากกว่า (Reysen et al., 2021)

รูปที่ 7.6 ขอบเขตที่สมาชิกเฟอริโซ่นำในงานประชุมตกลงกันว่าเฟอริโซ่นำของตนถูกสร้างขึ้นเองหรือได้รับการนำมาปรับใช้/ดัดแปลงจากแหล่งอื่น

- 0%.
- 10%.
- 20%.
- 30%.
- 40%.
- 50%.
- 60%.
- 70%.

สร้างเอง สร้างโดยผู้อื่น

ความคล้ายคลึงกับ Fursona ของ One
ก่อนหน้านี้ในบทนี้ เราพบหลักฐานว่าโดยทั่วไปแล้ว Furry ถือว่า Fursonas ของพวกเขาเป็นการผสมผสานระหว่างตัวตนในปัจจุบันของพวกเขากับตัวตนที่พวกเขาอยากเป็น ในส่วนนี้ เราอยากถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด: Furry มองว่าตัวเองคล้ายกับ Fursonas ของพวกเขาหรือไม่ และถ้าใช่ จะเป็นเช่นไร? ที่ท้ายที่สุดแล้ว Furry อาจพูดว่า Fursonas ของพวกเขาเป็นตัวแทนของตัวตนของพวกเขา แต่นั่นเป็นเพียงสัญลักษณ์ล้วนๆ หรือเป็นความหมายตามตัวอักษร? ตัวอย่างเช่น หากฉันเล่นวิดีโอเกม ตัวละครที่ฉันควบคุมคือตัวแทนของฉันในโลกของเกม ไม่ว่าตัวละครนั้นจะดูเหมือนฉันหรือไม่ก็ตาม 28 กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคล้ายคลึงกันของ Fursonas กับ Furry และความสามารถของ Fursonas ในการแสดงด้านใดด้านหนึ่งของ Furry อาจทับซ้อนกัน แต่เป็นแนวคิดที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงสิ่งนี้ในใจ มาดูความรู้สึกคล้ายคลึงกันของ Furry กับ Fursonas ของพวกเขา และความคล้ายคลึงกันนี้แสดงออกมาอย่างไร เราขอให้เฟอริรีในสามการศึกษาที่แตกต่างกันระบุว่าพวกเขาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับคำถามที่ว่ารู้สึกคล้ายกับเฟอริโซ่นำของพวกเขา ผลลัพธ์ที่แสดงในรูปที่ 7.7 นั้นสอดคล้องกันอย่างน่าทึ่งจากการศึกษาทั้งหมด และแสดงให้เห็นว่าเฟอริรีรู้สึกคล้ายกับเฟอริโซ่นำของพวกเขา ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกันมากกับรูปแบบของผลการวิจัยที่แสดงในรูปที่ 7.4 ซึ่งบ่งชี้ว่าการรู้สึกคล้ายกับเฟอริโซ่นำของตัวเองอาจทับซ้อนกับการเห็นเฟอริโซ่นำของตัวเองเป็นตัวแทนของตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา แต่ลองมาเจาะลึกลงไปอีกนิดว่าการรู้สึกคล้ายกับเฟอริโซ่นำของตัวเองหมายความว่าอย่างไร เฟอริรีได้อธิบายด้วยคำพูดของพวกเขาเองในหนึ่งในการศึกษาของเราในช่วงต้นปี 2011 เมื่อผู้เข้าร่วมถูกขอให้บรรยายว่าพวกเขารู้สึกคล้ายกับเฟอริโซ่นำของพวกเขาอย่างไร หลังจากเข้ารหัสคำตอบและจัดกลุ่มคำตอบที่คล้ายกัน ความคล้ายคลึงที่พบมากที่สุดคือความคล้ายคลึงทางจิตวิทยา (34.0%) นั่นคือการมีความคล้ายคลึงกับเฟอริโซ่นำของพวกเขาในแง่ของบุคลิกภาพหรือวิธีคิดและการมองโลก หมวดหมู่ความคล้ายคลึงที่พบมากที่สุดถัดมาคือความคล้ายคลึงกันทางพฤติกรรม (11.8%) ซึ่งเชื่อว่าเฟอริโซ่นำของตนจะดำเนินลักษณะเดียวกับที่เฟอริโซ่นำจะกระทำในสถานการณ์ที่กำหนด หมวดหมู่ที่พบมากที่สุดอันดับสามคือความคล้ายคลึงทางกายภาพ (7.2%) ซึ่งมีลักษณะทางกายภาพที่เหมือนกับเฟอริโซ่นำของตน เช่น ทรงผมหรือรูปร่าง เมื่อนำมารวมกัน ผลลัพธ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าความคล้ายคลึงกันที่เฟอริโซ่นำรู้สึกกับเฟอริโซ่นำของตนนั้นมักมีลักษณะทางจิตวิทยา

28 แน่นอนว่าหากตัวละครในเกมมีรูปร่าง หน้าตา และพฤติกรรมที่เหมาะสม

หากตัวละครมีความสอดคล้องกับผู้เล่น ตัวละครนั้นก็อาจเป็นตัวแทนของผู้เล่นได้ดีกว่า และนั่นอาจทำให้เกมดูสมจริงมากขึ้น! อย่างไรก็ตาม ประเด็นยังคงอยู่ที่ตัวละครสามารถเป็นตัวแทนของใครบางคนได้ แม้ว่าพวกเขาจะไม่เหมือนคนๆ นั้นเลยก็ตาม

(เช่น บุคลิกภาพ พฤติกรรม) มากกว่าจะอิงตามลักษณะทางกายภาพของชนของตนเอง

รูปที่ 7.7 ระดับที่เฟอรัรีในสามการศึกษาที่แตกต่างกันเห็นด้วยว่าตนรู้สึกคล้ายกับเฟอรัรีนำของตนมาก

เพื่อทดสอบแนวคิดนี้อย่างเข้มงวดยิ่งขึ้น เราสามารถดูข้อมูลจากการศึกษาออนไลน์และการประชุมเจ็ดแบบที่แตกต่างกัน ซึ่งขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุระดับความรู้สึกทางร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกับเฟอรัรีนำของตน โดยใช้มาตราส่วน 7 ระดับ 3 ระดับ ตั้งแต่ 1 = ไม่เหมือนเลย จนถึง 7 = เหมือนกัน โดยสะท้อนถึงสิ่งที่พบในข้อมูลปลายเปิดในปี 2011 ผู้เข้าร่วมได้รับคะแนนสูงสุดในการวัดความคล้ายคลึงทางจิตวิทยา โดยมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 5.5-5.9 จากการศึกษาทั้ง 7 ครั้ง และคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 5.7 คะแนน ความคล้ายคลึงทางพฤติกรรมตามมาเป็นอันดับสอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 5.2-5.7 จากการศึกษาทั้ง 7 ครั้ง และคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 5.5 คะแนน สุดท้าย คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือความคล้ายคลึงทางกายภาพ ซึ่งมีคะแนนระหว่าง 4.1-4.4 จากการศึกษาทั้ง 7 ครั้ง และคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 4.3 คะแนน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ทั้งข้อมูลปลายเปิดและข้อมูลเชิงตัวเลขแสดงให้เห็นว่าเฟอรัรีรู้สึกถึงความคล้ายคลึงทางจิตวิทยาที่คล้ายกับเฟอรัรีนำของตนมากกว่าความคล้ายคลึงทางกายภาพ ในข้อมูลอื่นๆ ของเรา

จากการศึกษา เราได้ถามคำถามอื่นๆ เกี่ยวกับความคล้ายคลึงกันของเฟอรัรีนำ ตัวอย่างเช่น การศึกษาวิจัยในปี 2022 พบว่าไม่ว่าจะพิจารณาความคล้ายคลึงกันทางจิตวิทยา พฤติกรรม หรือทางกายภาพ การเข้าร่วมการประชุม ตัวอย่างของเฟอรัรีมีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างเฟอรัรีออนไลน์โดยเฉลี่ย

- 0%.
- 5%.
- 10%.
- 15%.
- 20%.
- 25%.
- 30%.
- 35%.
- 40%.
- 45%.

1.

อย่างแข็งแกร่ง.

ไม่เห็นด้วย.

2 3 4 5 6 7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง.

AC 2018 ออนไลน์ - 2017 ออนไลน์ - 2019.

การศึกษารายอื่น ๆ พบว่าเฟอรัรีที่มีตัวตนสูง (ความเป็นแฟนคลับ) มักจะรู้สึกว่าตนเองมีความคล้ายคลึงกับเฟอรัรีนำของตนเองมากกว่า ในขณะที่การระบุตัวตนของแฟนคลับไม่เกี่ยวข้องกับความคล้ายคลึงที่บุคคลรู้สึกกับเฟอรัรีนำของตนเอง จากการศึกษาวิจัยในปี 2022 จำนวน 2 ครั้ง เราพบว่าเฟอรัรีมีแนวโน้มที่จะรู้สึกว่าตนเองมีความคล้ายคลึงกับเฟอรัรีนำของตนเองมากกว่าประมาณ 5-10 เท่า คล้ายกับเฟอรัรีนำของพวกเขาเมื่อเวลาผ่านไปมากกว่าที่พวกเขาจะรู้สึกว่าพวกเขากลายเป็นเหมือนเฟอรัรีนำของพวกเขาเมื่อเวลาผ่านไป ในที่สุด ในการศึกษาข้ามกลุ่มแฟน ๆ ในปี 2014 เราพบว่าเฟอรัรีรู้สึกถึงความคล้ายคลึงทางจิตวิทยา พฤติกรรม และทางกายภาพกับเฟอรัรีนำของพวกเขา มากกว่าที่แฟน ๆ อนุมัติรู้สึกต่อตัวละครที่พวกเขาเคยเป็นและเมื่อเทียบกับแฟนกีฬา แฟนตาซีเกี่ยวกับทีมที่พวกเขาจัดการในลีก แฟนตาซีของพวกเขากว่าอีกนัยหนึ่ง ความสัมพันธ์ที่เฟอรัรีรู้สึกกับเฟอรัรีนำของพวกเขาเป็นแข็งแกร่งอย่างชัดเจน

วิธีที่อาจมีการเปรียบเทียบกันน้อยมากในแฟนด้อมอื่นๆ จำนวนของ Fursonas จนถึงตอนนี้ เรามุ่งความสนใจไปที่รายละเอียดของ Fursonas อธิบายและกำหนดลักษณะอย่างละเอียด ส่วนที่เหลือของบทนี้ เราจะย้ายออกไปจากรายละเอียดของฟูรีโซนา เพื่อมาพูดถึงฟูรีโซนาเพิ่มเติม

โดยทั่วไป ตัวอย่างเช่น คำถามที่ว่าเพอร์รีมีเพอร์โซน่าเพียงตัวเดียวหรืออาจมีมากกว่าหนึ่งตัว (หรืออาจไม่มีเลย!) ในการเริ่มต้น เราจะพิจารณาข้อมูลบางส่วนที่เราได้รวบรวมจากแบบสำรวจเพอร์รีแปดแบบ ทั้งแบบออนไลน์และแบบพบหน้ากันในงานประชุมต่างๆ ตั้งแต่ปี 2011 ถึง 2022

จากการศึกษาพบว่าจำนวนเพอร์รีที่บอกว่าไม่เคยมีเพอร์โซน่ามีตั้งแต่ 2.4-11.9%

ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ประมาณ 6.2% หรือพูดอีกอย่างก็คือ เพอร์รีประมาณ 94% บอกว่าพวกเขาเคยมีเพอร์โซน่า ดังที่เราจะเห็นในบทที่ 9 เมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับแฟน ๆ ที่เพอร์รีทำ การสร้างเพอร์โซน่าอาจเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่เพอร์รีทำกันมากที่สุด!

ดังนั้น หากเป็นเรื่องจริงที่เพอร์รีส่วนใหญ่มีเพอร์โซน่า พวกมันจะมีแค่ตัวเดียวจริงหรือไม่ เราได้เห็นแล้วว่าเพอร์รีจำนวนมากทุ่มเทเวลาและความพยายามมากเพียงใดในการสร้างเพอร์โซน่าที่สำคัญและมีความหมายลึกซึ้งซึ่งผสมผสานกับลักษณะเฉพาะของตัวพวกเขาเอง และเมื่อพิจารณาว่าบุคลิกภาพของเรายังคงค่อนข้างคงที่เมื่อเราเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ (Atherton et al., 2021) จึงสมเหตุสมผลที่เพอร์รีจะสร้างเพอร์โซน่าที่แสดงถึงตัวพวกเขาเองและหยุดอยู่แค่นั้น แต่ข้อมูลบ่งชี้ถึงอะไร? เมื่อพิจารณาการศึกษาแปดรายการที่กล่าวถึงข้างต้น เราพบว่าสอดคล้องกับการคาดเดาของเราว่าการตอบสนองที่พบบ่อยที่สุดในทุกการศึกษาคือการมีเพอร์โซน่าหนึ่งตัวตลอดชีวิต อย่างไรก็ตาม จำนวนผู้เข้าร่วมที่เลือก "1" อยู่ในช่วง 30.2%-49.3% ในการศึกษาทั้งหมด ซึ่งหมายความว่าไม่มีตัวอย่างใดที่ผู้เข้าร่วมมากกว่าครึ่งหนึ่งบอกว่าพวกเขามีเพอร์โซน่าเพียงตัวเดียว แทนที่จะเป็น 43.5% ถึง 67.3%

เพอร์รีจากกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ กล่าวว่าพวกเขามีเพอร์โซนามากกว่า 1 ตัวในช่วงเวลาหนึ่ง โดยเพอร์รีโดยเฉลี่ยมีเพอร์โซน่า 2.0-2.7 ตัวในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง หรือโดยเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 2.3 ตัว29 การตีความข้อมูลนี้ที่เป็นไปได้อย่างหนึ่งก็คือ เพอร์รีส่วนใหญ่เปลี่ยนเพอร์โซน่าอย่างน้อยหนึ่งครั้งในช่วงเวลาที่อยู่ในกลุ่มแบบด้อม โมเดล "เพอร์โซน่าแบบต่อเนื่อง" แบบนี้แสดงให้เห็นว่าเพอร์รีสร้างเพอร์โซน่าขึ้นมาหนึ่งตัวที่พวกเขาจะใช้จนกว่าจะตัดสินใจสร้างตัวใหม่มาแทนที่ อย่างไรก็ตาม ความเป็นไปได้อีกประการหนึ่งก็คือ เพอร์รีอาจมีเพอร์โซนามากกว่าหนึ่งตัวในช่วงเวลาหนึ่ง โมเดล "เพอร์โซน่าพร้อมกัน" นี้แสดงให้เห็นว่าเพอร์รีอาจสร้างและระบุตัวตนด้วยเพอร์โซน่าหลายตัวในเวลาเดียวกัน บางทีอาจเพื่อแสดงถึงแง่มุมต่างๆ ของตัวเอง อารมณ์ หรือความคิดที่แตกต่างกัน หรือเพียงแค่เพื่อใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน (เช่น การเล่นตามบทบาท การสวมชุดเพอร์โซน่า โซเชียลมีเดีย) เพื่อเปรียบเทียบโมเดลทั้งสองนี้ เราจะหันไปใช้ข้อมูลจากการศึกษา 6 ชิ้นที่เป็นตัวแทนของเพอร์รีทั้งที่ได้รับการคัดเลือกทางออนไลน์และในงานประชุม จากการศึกษพบว่าเพอร์รีโดยเฉลี่ย 30.0-40.4% กล่าวว่าปัจจุบันพวกเขามีเพอร์โซนามากกว่า 1 ตัว โดยเพอร์รีจะมีเพอร์โซน่าโดยเฉลี่ย 1.8-2.2 ตัวในช่วงเวลาหนึ่ง ข้อมูลเหล่านี้ "แบ่งความแตกต่าง" ระหว่างสองโมเดลและชี้ให้เห็นว่าอาจเกิดขึ้นได้ทั้งสองแบบ เพอร์รีบางตัวที่มีเพอร์โซนามากกว่า 1 ตัวจะเปลี่ยนหรือแทนที่เพอร์โซน่าของตนด้วยตัวใหม่ ในขณะที่เพอร์รีบางตัวเพียงแค่เพิ่มเพอร์โซน่าเข้าไปในกลุ่มที่มีอยู่แล้วหรือสร้างเพอร์โซน่าหลายตัวในเวลาเดียวกัน แม้ว่าแรงจูงใจที่ชัดเจนที่เป็นพื้นฐานของทั้งสองโมเดลยังคงต้องศึกษากันต่อไป เพื่อสรุปส่วนนี้ เราสามารถดูคำถามเฉพาะจากแบบสำรวจในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเพื่อช่วยเราเพิ่มความแตกต่างให้กับการค้นพบเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น การศึกษา 2 รายการพบว่าเพอร์รีมีแนวโน้มที่จะไม่เห็นด้วยมากกว่าที่จะเห็นด้วยว่าจะเปลี่ยนเพอร์โซน่าของตนเป็นประจำถึง 6 เท่า ยิ่งไปกว่านั้น ระดับความไม่เห็นด้วยที่รุนแรงที่สุดยังเป็นคำตอบที่พบบ่อยที่สุดสำหรับคำถามนี้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง สอดคล้องกับสิ่งที่เราพบแล้ว แม้ว่าเพอร์รีจะเปลี่ยนเพอร์โซน่า แต่ก็ไม่ค่อยเห็นเป็นเรื่องปกติหรือเกิดขึ้นบ่อยนัก ในที่สุด ข้อมูลจากการศึกษาวิจัย 2 ครั้งในปี 2022 พบว่าเพอร์รีโดยเฉลี่ยมีเพอร์โซน่าในปัจจุบันเป็นเวลา 5.5-6.7 ปี ในขณะที่เพอร์โซน่าที่พบได้บ่อยที่สุด

จากการวิเคราะห์ติดตามผลพบว่าจำนวนเพอร์โซน่าที่เพอร์รีมีนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกัน

ไม่ว่าพวกเขาจะรับสมัครทางออนไลน์หรือที่งานประชุมก็ตาม การมีเพอร์โซนามากขึ้นก็ไม่ได้หมายความว่าเพอร์รีจะรู้สึกผูกพันหรือเชื่อมโยงกับเพอร์โซน่าน้อยลง จำนวนเพอร์โซน่าที่คนเรามากน้อยเท่าไรก็ขึ้นอยู่กับตัวคนๆ หนึ่งจะระบุตัวตนว่าเป็นเพอร์รีหรือเป็นแฟนของเพอร์รีมากเพียงใด 30 เช่นเดียวกับก่อนหน้านี้ ดูเหมือนจะไม่มีหลักฐานใดๆ ที่บ่งชี้ว่าเพอร์รีรับสมัครทางออนไลน์หรือ

การไปร่วมงานประชุมแบบตัวต่อตัวนั้นแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่ามีแนวโน้มที่จะมีเพอร์โซนามากกว่าหนึ่งตัวในแต่ละครั้งมากแค่ไหน

คำตอบสำหรับคำถามคือ 1-2 ปี 46.7-47.9% ของเพอร์ริกล่าวว่าพวกเขามีเพอร์โซนำตัวปัจจุบันมาเป็นเวลาห้าปีหรือมากกว่านั้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยก่อนหน้านี้ซึ่งบ่งชี้ว่าเพอร์โซนำมีความลึกและสำคัญสำหรับเพอร์ริจำนวนมาก และไม่ได้มีการแทนที่อย่างสม่ำเสมอสำหรับ

ความคิดแปลกๆ ของเพอร์ริส่วนใหญ่ เนื่องจากเพอร์โซนำทั่วไปจะเก็บไว้หลายปี 31 ความเชื่อเกี่ยวกับเพอร์โซนำโดยทั่วไป หัวข้อที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ตลอดบทนี้ก็คือข้อเท็จจริงที่ว่าเพอร์ริหลายคนระบุว่าเพอร์โซนำของตนเป็นตัวแทนที่สำคัญและมีความหมายของตัวพวกเขาเอง เมื่อทราบว่าเป็นกรณีของพวกเขาเอง เราสามารถถามได้ว่าเพอร์ริอาจคิดแบบเดียวกันนี้กับเพอร์ริคนอื่นๆ หรือไม่ เพื่อทดสอบความเป็นไปได้นี้ เราได้ถามเพอร์ริในงานศึกษา 2 งานในปี 2012 เพื่อระบุระดับตั้งแต่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 10 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่าพวกเขาเห็นด้วยในระดับใดว่าโดยทั่วไปแล้ว เพอร์โซนำของใครบางคนอาจบอกอะไรได้มากเกี่ยวกับตัวตนของพวกเขา สิ่งสำคัญคือ คำถามนี้ถามเกี่ยวกับเพอร์โซนำโดยทั่วไปแทนที่จะถามผู้เข้าร่วมเกี่ยวกับเพอร์โซนำของตนเอง ผลลัพธ์จากงานศึกษา 2 งาน ซึ่งแสดงในรูปที่ 7.8 เผยให้เห็นว่าเพอร์ริมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างหลากหลาย คะแนนเฉลี่ยของ Furry ที่ 6.2 ในทั้งสองการศึกษาชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มเล็กน้อยในการเห็นด้วยว่า Fursona บอกคุณได้มากเกี่ยวกับบุคคลหนึ่ง นี่อาจเป็นผลมาจากการที่ Furry วายภาพไปยังผู้อื่นจากประสบการณ์ของตนเอง ยอมรับความสำคัญและความหมายของ Fursona ของตนเอง ขณะเดียวกันก็ตระหนักด้วยว่าสิ่งนี้อาจไม่ใช่กรณีสำหรับ Furry ทั้งหมด คำอธิบายทางเลือกเกี่ยวข้องกับวิธีที่ Furry ตีความถ้อยคำเฉพาะของข้อความ: ในขณะที่ Fursona ของบุคคลอาจมีความสำคัญและมีความหมาย การดู Fursona เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีข้อมูลเพิ่มเติมอาจไม่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ที่อยู่ภายนอกเมื่อต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ Furry เพียงเพราะ Fursona จึงจอกเขียวของคุณมีความสำคัญและมีความหมายสำหรับคุณ ไม่ได้หมายความว่าฉันจะสามารถแยกแยะอะไรเกี่ยวกับคุณได้จากการดู Fursona จึงจอกเขียวของคุณเพียงอย่างเดียว แน่นอนว่าจำเป็นต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อพิจารณาว่าการตีความสองอย่างนี้แบบใดที่อธิบายผลลัพธ์ได้ดีที่สุด หรือคำอธิบายที่สามจะเหมาะสมกับข้อมูลมากกว่ากัน

จริงๆ แล้ว การศึกษาวิจัยของเราในปี 2017 พบว่ายังคงคนเราเป็นเพอร์ริมานานเท่าไร

เพราะยังพวกเขามีแนวโน้มที่จะพิจารณาเปลี่ยนแปลงแม้แต่เพอร์โซนำที่มีอยู่ในปัจจุบันน้อยลงเท่านั้น อย่างน้อยที่สุด เพอร์โซนำของเหล่าเพอร์ริก็อาจกลายเป็นตัวแทนของเพอร์ริที่ฝังรากลึกและมั่นคงมากขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป โดยเพอร์ริรุ่นใหม่มักกว่าจะเป็นผู้เปลี่ยนรายละเอียดเกี่ยวกับเพอร์โซนำหรือเพิ่มรายละเอียดใหม่ทั้งหมดได้ง่ายกว่า

รูปที่ 7.8 ระดับที่ชาวเพอร์ริรายงานว่าเพอร์โซนำของบุคคลอื่นสามารถบอกคุณได้มากมายเกี่ยวกับบุคคลนั้น

คำถามที่เกี่ยวข้องในการศึกษาเดียวกันนี้ยังถามถึงเพอร์ริด้วยว่าพวกเขาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยที่สายพันธุ์เพอร์โซนำของบุคคลอื่นมีอิทธิพลต่อการที่ผู้เข้าร่วมจะเข้ากับบุคคลนั้นได้ดีเพียงใด

ในตอนแรก เราถามคำถามนี้โดยอิงจากความเข้าใจผิดที่คนทั่วไปมีเกี่ยวกับองค์กรของแพนด้อมเพอร์ริ ตัวอย่างเช่น เราได้รับคำถามจากผู้สัมภาษณ์ว่าเพอร์ริที่มีเพอร์โซนำสุนัขชอบที่จะออกไปเกี่ยวกับเพอร์ริตัวอื่นที่มีเพอร์โซนำสุนัขหรือไม่ และเกลียดเพอร์ริที่มีเพอร์โซนำแมวหรือไม่ โดยอ้างอิงจากสุภาษิตเก่าที่ว่าแมวกับสุนัขไม่ถูกกัน เพื่อความเป็นธรรม แนวคิดนี้ไม่ได้ไร้เหตุผลโดยสิ้นเชิง

เนื่องจากงานประชุมเกี่ยวกับเพอร์ริหลายแห่งมักจัดงานเฉพาะสายพันธุ์ (เช่น การพบปะของม้า) อย่างไรก็ตาม งานดังกล่าวถือเป็นข้อยกเว้นมากกว่ากฎเกณฑ์ในงานประชุมเกี่ยวกับเพอร์ริ โดยความแปลกใหม่คืองานดังกล่าวเป็นงานเดี่ยวเท่านั้นที่งานประชุมเกี่ยวกับเพอร์ริจะเต็มไปด้วยเพอร์โซนำสายพันธุ์เดียวกันนั้น

ในทางกลับกัน ตลอดช่วงที่เหลือของการประชุม และแน่นอนว่าในพื้นที่ออนไลน์ส่วนใหญ่ เพอร์ริที่มีสายพันธุ์เพอร์โซนำทุกสายพันธุ์มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน หรืออย่างน้อยที่สุด ดูเหมือนจะไม่เลือกปฏิบัติกันโดยพิจารณาจากสายพันธุ์เพอร์โซนำ ข้อเท็จจริงนี้ได้รับการยืนยันจากข้อมูลจากการศึกษาทั้งสองชุดของเรา ซึ่งแสดงในรูปที่ 7.9 ในขณะที่ผลลัพธ์จากคำถามก่อนหน้านี้บ่งชี้ถึงความลังเลในระดับหนึ่งว่าเพอร์ริไม่สามารถบอกอะไรคุณเกี่ยวกับบุคคลได้หรือไม่ เพอร์ริส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าเพอร์โซนำของบุคคลจะมีอิทธิพลต่อพวกเขา

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.

การประชุมออนไลน์

ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลนั้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.1-3.2 ในสองตัวอย่าง ข้อควรระวังที่สำคัญสำหรับข้อมูลคือ การวิเคราะห์ติดตามผลเผยให้เห็นว่าเฟอริที่ระบุตัวตนกับเฟอริโซน่าของตัวเองได้ชัดเจนที่สุดยังมีแนวโน้มที่จะบอกว่าสายพันธุ์เฟอริโซน่าของผู้อื่นจะส่งผลต่อความเต็มใจที่จะโต้ตอบกับพวกเขามากที่สุดด้วย เหตุผลสำหรับเรื่องนี้ยังไม่ทราบในปัจจุบัน แม้ว่าจะมีกลุ่มหนึ่ง

ความเป็นไปได้ อาจเป็นไปได้ว่าผู้ที่หลงใหลในเฟอริโซน่าซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวกับเฟอริโซน่าของตนอาจตระหนักหรือมีแนวโน้มที่จะมีความเชื่อแบบเหมารวมเกี่ยวกับเฟอริโซน่าสายพันธุ์หนึ่งๆ มากกว่า กล่าวคือ พวกเขาสันนิษฐานว่าสิ่งต่างๆ บางอย่างจะเป็นจริงเกี่ยวกับบุคคลที่มีเฟอริโซน่าสายพันธุ์หนึ่งๆ และนี้อาจส่งผลต่อการตัดสินใจของพวกเขาในการหลีกเลี่ยงบุคคลนั้น

รูปที่ 7.9 ระดับที่เฟอริลดลงว่าเฟอริโซน่าของบุคคลจะมีอิทธิพลต่อการโต้ตอบของพวกเขาด้วยบุคคลนั้น

โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้นี้ เราจึงขอให้ผู้เข้าร่วมการประชุมในปี 2016 ระบุแบบเปิดกว้างว่ามีอคติเกี่ยวกับสายพันธุ์เฟอริโซน่าของตนหรือไม่ และหากมี ให้ระบุว่าอคติเหล่านั้นคืออะไร เมื่อพิจารณาสายพันธุ์เฟอริโซน่ายอดนิยมบางสายพันธุ์ ผู้เข้าร่วมรายงานอคติที่สอดคล้องกันบางประการ รวมถึงอคติที่ว่าหมาป่าชื่อสัตว์ จึงจอกเจ้าเล่ห์ มังกรแข็งแกร่ง แมวขี้เกียจ และกระต่ายขี้อาย แม้ว่าจะยังห่างไกลจากการศึกษาอย่างเป็นทางการและละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับสายพันธุ์เฟอริโซน่า

การดำรงอยู่.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.
45%.

การประชุมออนไลน์

จากแบบแผนเฉพาะสายพันธุ์ในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เฟอริ ข้อมูลอย่างน้อยก็แสดงให้เห็นว่าแบบแผนเฉพาะสายพันธุ์บางอย่างมีอยู่จริง และเฟอริเองก็ตระหนักถึงแบบแผนดังกล่าวเกี่ยวกับเฟอริโซน่าของตัวเอง
สิ่งนี้ดูเหมือนจะแสดงให้เห็นว่าอย่างน้อยก็เป็นไปได้ที่เฟอริบางคนจะคำนึงถึงอคติเหล่านี้เมื่อตัดสินใจเลือกเฟอริโซน่าสายพันธุ์หนึ่งมาเป็นตัวแทนของตัวเอง และเมื่อตัดสินใจว่าพวกเขาต้องการโต้ตอบกับบุคคลอื่นโดยอิงจากเฟอริโซน่าสายพันธุ์ของบุคคลนั้นหรือไม่ ในการศึกษาติดตามผลที่เกี่ยวข้องในปี 2017 เรายังทดสอบด้วยว่าอคติของสายพันธุ์เหล่านี้มีคุณค่าหรือไม่: จริงหรือไม่

ตัวอย่างเช่น เฟอริที่มีขนฟูโซน่าหมาป่ามีแนวโน้มที่จะใช้ป้ายกำกับนี้มากกว่าเฟอริอื่นๆ ที่ไม่ใช่หมาป่า

ของ "ความกลัว" ต่อตัวเอง? เราพบหลักฐานว่าแบบแผนที่วัดได้ประมาณครึ่งหนึ่งดูเหมือนจะมีหลักฐานเชิงประจักษ์อย่างน้อยบ้าง เพอร์รี่ที่มีเฟอร์โซน่าหมาป่ามีแนวโน้มที่จะคิดว่าตัวเองซื่อสัตย์มากกว่าเพอร์รี่ที่ไม่มีเฟอร์โซน่าหมาป่า มังกรมีแนวโน้มที่จะคิดว่าตัวเองแข็งแกร่งมากกว่า และจึงจอกมีแนวโน้มที่จะคิดว่าตัวเองเจ้าเล่ห์มากกว่า แต่นั่นก็ยังหมายความว่าแบบแผนจำนวนมากไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแม้ว่าแบบแผนอาจมีอยู่สำหรับสายพันธุ์เฟอร์โซน่าที่เป็นที่นิยมบางสายพันธุ์ แต่ก็มีหลักฐานเพียงเล็กน้อยที่บ่งชี้ว่าแบบแผนเหล่านั้นมีความจริงอยู่ เราสามารถพิจารณาคำอธิบายที่เป็นไปได้อีกประการหนึ่งสำหรับการค้นพบว่าเพอร์รี่อาจนำสายพันธุ์เฟอร์โซน่ามาพิจารณาเมื่อตัดสินใจว่าจะโต้ตอบกับเพอร์รี่ด้วยกันหรือไม่ คำอธิบายนี้ไม่ได้เกี่ยวกับการรับรองแบบแผนเกี่ยวกับสายพันธุ์อื่น แต่เกี่ยวกับ

เพอร์รี่มักจะให้การปฏิบัติพิเศษกับผู้อื่นที่มีสายพันธุ์เฟอร์โซน่าเหมือนกับพวกเขา มีหลักฐานมากมายทั้งจากการศึกษาของเราและจากการวิจัยทางจิตวิทยาสังคมอื่นๆ ที่ชี้ให้เห็นว่าเนื่องจากอคติที่เห็นแก่ตัว เพอร์รี่ควรมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างสูงเกี่ยวกับเฟอร์โซน่าของพวกเขา ตัวอย่างเช่นจากการศึกษาในงานประชุมในปี 2014 เราพบว่าเพอร์รี่ใช้เวลาค่อนข้างมากในการคิดเกี่ยวกับสายพันธุ์เฟอร์โซน่าของตัวเอง มากกว่าที่พวกเขาใช้เวลาคิดเกี่ยวกับสายพันธุ์อื่นๆ มาก

ในทำนองเดียวกัน เราเห็นก่อนหน้านี้ในบทนี้ว่าเพอร์รี่ถือว่าตัวเองมีความรู้เกี่ยวกับสายพันธุ์เฟอร์โซน่าของตัวเองเป็นอย่างดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอย่างน้อยที่สุด พวกเขาก็ชอบสายพันธุ์เฟอร์โซน่าของตัวเองมากพอที่จะใช้เวลาเรียนรู้เกี่ยวกับสายพันธุ์นั้น ในที่สุด งานวิจัยทางจิตวิทยาจำนวนมากก็ชี้ให้เห็นว่าหากทุกอย่างเท่าเทียมกัน ผู้คนมักจะชอบและปฏิบัติต่อผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มของตนดีกว่าเมื่อเทียบกับผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอื่น (Tajfel, 1970; Tajfel

et al., 1971, 1979) เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว จะเห็นได้ว่าเพอร์รี่มีแนวโน้มที่จะชอบเพอร์รี่ตัวอื่นๆ ที่มีสายพันธุ์เฟอร์โซน่าเหมือนกันมากกว่าเพอร์รี่ตัวอื่นๆ ที่ไม่ได้มีสายพันธุ์เดียวกัน

โดยสรุปแล้ว เหตุผลส่วนหนึ่งที่เพอร์รี่บางคนอาจปฏิบัติต่อเพอร์รี่คนอื่นต่างกันขึ้นอยู่กับสายพันธุ์เฟอร์โซน่าของพวกเขา อาจเป็นเพราะพวกเขามักจะให้การปฏิบัติพิเศษกับผู้ที่สายพันธุ์เฟอร์โซน่าที่คล้ายกับของตัวเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง เพอร์รี่อาจไม่ได้ปลุกเร้าอคติเกี่ยวกับสายพันธุ์อื่นมากเท่ากับที่พวกเขาอาจชอบคนที่สายพันธุ์เฟอร์โซน่าเดียวกันกับพวกเขา โดยคิดว่าพวกเขามีบางอย่างที่เหมือนกัน (เช่น "พวกเราจึงจอกเป็นพวกเจ้าเล่ห์")

และมีแนวโน้มของมนุษย์ที่จะให้การปฏิบัติพิเศษกับผู้อื่นในกลุ่มเดียวกัน (เช่น "พวกเราจึงจอกต้องอยู่ด้วยกัน!") แน่นนอน เช่นเดียวกับคำถามมากมายในบทนี้ จำเป็นต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อพิจารณาว่าคำอธิบายโดยปริยายปรากฏการณ์นี้ได้ดีที่สุด ฟังก์ชันของเฟอร์โซน่า ในหัวข้อสุดท้ายนี้ เราจะทบทวนหัวข้อที่เราแนะนำไปก่อนหน้านี้โดยย่อ นั่นคือคำถามเกี่ยวกับฟังก์ชันของเฟอร์โซน่า เมื่อพิจารณาว่าเฟอร์โซน่ามีอยู่ทั่วไปในกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ จึงสมเหตุสมผลที่เพอร์รี่บางคนพัฒนาเฟอร์โซน่าขึ้นมาเพื่อให้เข้ากับสิ่งที่พวกเขาเห็นเพอร์รี่คนอื่นทำ 32 ซึ่งค่อนข้างสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อเราเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เรามักจะซึมซับค่านิยมและบรรทัดฐานของกลุ่ม ซึ่งอาจรวมถึงการแสดงพฤติกรรมตามพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มคนอื่นๆ (Turner et al., 1987) ในกรณีของเพอร์รี่ อาจรวมถึงการสร้างเฟอร์โซน่าให้เหมือนกับเพอร์รี่คนอื่นๆ แน่นนอนว่าการปรับตัวเข้ากับเพอร์รี่คนอื่นๆ อาจไม่ใช่เหตุผลเดียวในการสร้างเฟอร์โซน่า หรืออย่างน้อยที่สุด อาจไม่ใช่ประโยชน์เดียวที่ได้มาจากการมีเฟอร์โซน่า ดังที่เพอร์รี่หลาย คนได้ระบุไว้ในข้อมูลปลายเปิดที่เราเริ่มต้นบทนี้ เพอร์รี่อาจได้รับประโยชน์จากการมีเฟอร์โซน่า ไม่ว่าจะเป็นการใช้เฟอร์โซน่าเป็นแบบอย่าง การพึ่งพาเฟอร์โซน่าเป็นไม้ค้ำยัน

ความวิตกกังวลทางสังคม หรือการสำรวจและแสดงออกถึงแง่มุมต่างๆ ของตัวเองที่พวกเขาอาจไม่สามารถแสดงออกได้ด้วยวิธีอื่น เพื่อทดสอบฟังก์ชันต่างๆ เหล่านี้ เราได้ขอให้เพอร์รี่ที่ได้รับคัดเลือกในงานประชุมในปี 2015 กรอกแบบวัดที่ขอให้พวกเขาระบุในระดับตั้งแต่ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 7 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่าพวกเขาเห็นด้วยมากเพียงใดว่าเฟอร์โซน่าของพวกเขาทำหน้าที่ต่างๆ มากมายให้กับพวกเขา ผลลัพธ์ที่แสดงในตาราง 7.3 เผยให้เห็นว่าเฟอร์โซน่าสามารถทำหน้าที่ต่างๆ ได้มากมาย แม้ว่าหน้าที่ต่างๆ อาจจะไม่เหมือนกันทั้งหมดก็ตาม ตัวอย่างเช่น

32 ฉันสามารถยืนยันได้ด้วยตัวเองว่านี่คือกรณีของฉัน ตอนที่ฉันเป็นสมาชิกกลุ่ม Furry ครั้งแรก

ฉันถูกถามเกี่ยวกับฟุโรโซ่น้ำของฉัน ตอนนั้นฉันยังไม่มีฟุโรโซ่น้ำ หรือแม้แต่ไม่รู้ว่ามีฟุโรโซ่น้ำคืออะไร ทำให้ฉันกลับบ้านในคืนนั้นและสร้างมันขึ้นมาก่อนที่จะมีการพบปะครั้งต่อไป!

เฟอร์รีมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยว่าฟุโรโซ่น้ำของพวกเขาช่วยอำนวยความสะดวกในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าที่จะบอกว่าฟุโรโซ่น้ำของพวกเขาช่วยให้ผู้อื่นมองเห็นด้านที่แท้จริงของตนเองมากขึ้น การแพร่หลายของฟังก์ชันต่างๆ เหล่านี้โดยทั่วไปสอดคล้องกับการแพร่หลายของธีมที่กล่าวถึงในคำถามปลายเปิดที่จุดเริ่มต้นของบท

ตาราง 7.3 ความเห็นพ้องของเฟอร์รีว่าฟุโรโซ่น้ำของพวกเขาทำหน้าที่เฉพาะหลายๆ อย่าง โดยประเมินเป็นคะแนนเฉลี่ยจากระดับ 1-7 คะแนนที่สูงกว่า 4 แสดงถึงความเห็นพ้องกับข้อนี้ หน้าที่ ปานกลาง ช่วยให้ฉันได้พบปะผู้คนที่ไม่สามารถพบเจอได้ด้วยวิธีอื่น 6.1 ช่วยให้ฉันได้ลองใช้วิธีอื่นในการเป็นตัวเอง 5.2 สร้างแรงบันดาลใจให้ฉันปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างมีเมตตา หรือเห็นอกเห็นใจมากขึ้น 5.1

ช่วยให้ฉันยิ่งใหญ่และดีกว่าตัวเอง 4.9 ช่วยให้ฉันยอมรับตัวเองอย่างที่ฉันเป็น 4.9 ช่วยให้ผู้อื่นเห็น “ตัวตนที่แท้จริงของฉัน” 4.7 เป็นแรงบันดาลใจให้ฉันมั่นใจในตัว我自己มากขึ้นในชีวิต 4.6 มักช่วยให้ฉันผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากในชีวิตได้ 4.4 เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อฉันด้วยความเมตตามากขึ้น 4.4

การวิเคราะห์ติดตามผลจากการศึกษาเดียวกันเผยให้เห็นว่าเฟอร์รีที่ระบุตัวตนว่าเป็นเฟอร์รีอย่างชัดเจนกว่า (แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นแฟนคลับของเฟอร์รี) มีแนวโน้มที่จะบอกว่าฟุโรโซ่น้ำของตนมีประโยชน์สำหรับตนมากกว่า หรือพูดอีกอย่างก็คือ เฟอร์รีที่มีความสนใจในเฟอร์รีไม่มากนักอาจไม่ค่อยได้รับประโยชน์จากฟุโรโซ่น้ำของตนเท่ากับเฟอร์รีที่มีตัวตนชัดเจนกว่า

นอกจากนี้ เรายังพิจารณาอย่างเจาะจงมากขึ้นถึงหน้าที่ของฟุโรโซ่น้ำอย่างหนึ่ง นั่นคือการช่วยเหลือเฟอร์รีในช่วงเวลาที่ยากลำบากในชีวิต เราประเมินรายการนี้จากการศึกษาวิจัยแยกกันสามครั้ง และพบว่าเฟอร์รีเห็นด้วยมากกว่าไม่เห็นด้วยกับรายการนี้อย่างสม่ำเสมอ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.3-4.8 จากตัวอย่างทั้งหมด และเฟอร์รีมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยมากกว่าไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้ถึง 1.5-3 เท่า เฟอร์รีที่ฟุโรโซ่น้ำของพวกเขาแสดงถึงตัวตนในอุดมคติของพวกเขา มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับข้อความนี้เป็นพิเศษ ในที่สุด เราได้ถามคำถามเพิ่มเติมอีกสองข้อโดยอิงจากคำถามและคำถามการวิจัยที่เฟอร์รีบางคนให้มา โดยเฉพาะเฟอร์รีที่มีความพิการทางร่างกายและจิตใจหลายประเภทถามว่าสิ่งนี้เป็นปัจจัยในการสร้างฟุโรโซ่น้ำของพวกเขาหรือไม่

ตัวอย่างเช่น สมมติฐานหนึ่งก็คือ เฟอร์รีที่มีความพิการอาจสร้างฟุโรโซ่น้ำที่มีความพิการเช่นเดียวกัน เนื่องจากเฟอร์รีหลายคนนำเอาองค์ประกอบของตัวเองมาใส่ไว้ในฟุโรโซ่น้ำของตนเอง คนอื่นๆ ตั้งสมมติฐานในทางตรงกันข้ามว่า เฟอร์รีที่มีความพิการอาจต้องการสร้างฟุโรโซ่น้ำที่ไม่มีความพิการ เพื่อให้ผู้อื่นได้ตอบกับพวกเขาได้โดยไม่รู้ตัวว่าตนเองมีความพิการ

ตาราง 7.4 แสดงให้เห็นว่าเฟอร์รีที่มีความพิการส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าความพิการส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการสร้างฟุโรโซ่น้ำของพวกเขา และยังไม่เห็นด้วยว่าฟุโรโซ่น้ำของพวกเขาทำหน้าที่เฉพาะตามความพิการของพวกเขา ในทางกลับกัน ดูเหมือนว่าเฟอร์รีที่มีความพิการจะไม่ต่างจากเฟอร์รีโดยทั่วไปในแง่ของหน้าที่ที่ฟุโรโซ่น้ำของพวกเขาทำและปัจจัยพื้นฐานที่ผลักดันการสร้างฟุโรโซ่น้ำของพวกเขา

ตาราง 7.4 ความสอดคล้องในรายการที่เกี่ยวข้องกับฟุโรโซ่น้ำและความพิการในหมู่เฟอร์รีที่ระบุตนเองว่ามีความพิการ โดยประเมินเป็นคะแนนเฉลี่ยในระดับ 1-7 คะแนนที่สูงกว่า 4 หมายถึงความสอดคล้องในรายการ รายการ เฉลี่ย ฟุโรโซ่น้ำช่วยให้ฉันสืบหาความพิการของตัวเองได้ 3.5 ฟุโรโซ่น้ำช่วยปกปิดความพิการของฉันจากผู้อื่น 2.6 ฟุโรโซ่น้ำมีความพิการแบบเดียวกับฉัน 2.5 ฟุโรโซ่น้ำช่วยให้ฉันมองเห็นความพิการของตัวเองในมุมมองที่แตกต่างออกไป 2.4

ฟุโรโซ่น้ำของฉันช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจเกี่ยวกับความพิการของฉัน 2.1 ฟุโรโซ่น้ำของฉันช่วยให้ฉันอธิบายความพิการของฉันให้ผู้อื่นฟังได้ 1.9 ฟุโรโซ่น้ำของฉันมีภาวะหรือความพิการที่แตกต่างจากของฉัน 1.6.

บทสรุป.

เราเริ่มบทนี้ด้วยความเข้าใจพื้นฐานว่าฟุโรโซน่าคืออะไร ซึ่งคนทั่วไปอาจเข้าใจได้ นั่นคือตัวละครที่มีธัมเป็นสัตว์พร้อมรูปภาพ ชื่อ และลักษณะเด่นบางประการ อย่างไรก็ตาม การอนุญาตให้ฟุโรโซน่าบรรยายลักษณะของฟุโรโซน่าด้วยคำพูดของตัวเอง ทำให้เห็นได้ชัดอย่างรวดเร็วว่าสำหรับฟุโรโซน่าหลายๆ คนแล้ว ฟุโรโซน่าเป็นมากกว่าแค่ดวงตา

ชื่อเล่น หรือวิธีรักษาความไม่เปิดเผยตัวตน 33 นอกจากนี้ เราเห็นว่าจริงๆ แล้วไม่มีใครที่เป็นเอกพจน์

33 นอกจากนี้ เรายังเห็นด้วยว่า สำหรับพวกฟุโรโซน่าบางส่วน ฟุโรโซน่าเป็นเพียงสิ่งอื่นเท่านั้น

โลโก้ อวตาร หรือวิธีในการไม่เปิดเผยตัวตน!

การสร้างแนวความคิดเกี่ยวกับฟุโรโซน่า ในทางกลับกัน เราตระหนักว่าฟุโรโซน่ามีความแตกต่างกันอย่างมากในรูปแบบที่พวกมันใช้ (เช่น สายพันธุ์ของพวกมัน ลักษณะที่เหมือนกันกับผู้สร้าง) แต่ยังรวมถึงความสัมพันธ์กับผู้สร้าง (เช่น การระบุตัวตนกับฟุโรโซน่าของตัวเอง) และหน้าที่ที่พวกมันปฏิบัติ นอกเหนือจากความหลากหลายในรูปแบบและหน้าที่ของฟุโรโซน่าแล้ว ฟุโรโซน่าเองก็มีความแตกต่างกันอย่างมากในความเชื่อเกี่ยวกับฟุโรโซน่า รวมถึงระดับที่ฟุโรโซน่าเชื่อว่าฟุโรโซน่าของคนอื่นสามารถเป็นแหล่งข้อมูลอันมีค่าเกี่ยวกับบุคคลหนึ่งได้ และไม่ว่าสายพันธุ์ฟุโรโซน่าของบุคคลอื่นจะส่งผลต่อการตัดสินใจว่าจะโต้ตอบกับบุคคลนั้นหรือไม่ และแม้ว่าโดยทั่วไปแล้ว ฟุโรโซน่าจะไม่เห็นด้วยกับแนวคิดที่จะปล่อยให้การโต้ตอบระหว่างพวกเขากับฟุโรโซน่าอื่นถูกกำหนดโดยสายพันธุ์ฟุโรโซน่าของบุคคลนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน แต่ก็มีแบบแผนเกี่ยวกับผู้ที่สายพันธุ์ฟุโรโซน่าเฉพาะอยู่จริง โดยมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีพื้นฐานมา

จากข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้ และแบบแผนเหล่านี้อาจส่งผลต่อความรู้สึกของฟุโรโซน่าที่มีต่อผู้อื่น ไม่ว่าฟุโรโซน่าเองจะต้องการยอมรับหรือไม่ก็ตาม ตลอดบทนี้ เราได้ยึดความเข้าใจผิดทั่วไปที่ผู้คนมีเกี่ยวกับฟุโรโซน่าแล้ว ตัวอย่างเช่น ในขณะที่คนทั่วไปอาจเชื่อว่าฟุโรโซน่าเป็นตัวเลือกว่าเป็นสัตว์สายพันธุ์ที่ไม่ใช่มนุษย์ที่เป็นตัวแทนของฟุโรโซน่าของพวกเขา หลักฐานที่มีอยู่บ่งชี้ว่าตรงกันข้าม ในขณะที่ฟุโรโซน่าส่วนใหญ่มีความซับซ้อนเป็นพิเศษต่อสายพันธุ์ฟุโรโซน่าของพวกเขา และหลายคนรู้จักพวกมันมากเกินไปจนเกินไป แต่มีเพียงไม่กี่คนที่บอกว่าพวกเขารับรู้ตัวตนว่าเป็นสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ คนทั่วไปอาจเชื่อเช่นกันว่าฟุโรโซน่าเลือกสายพันธุ์ฟุโรโซน่าของพวกเขาค่อนข้างสุ่ม หรือเปลี่ยนสายพันธุ์ตามอำเภอใจ ซึ่งไม่มีข้อมูลใดมาสนับสนุนฟุโรโซน่ามักจะใช้เวลาและความคิดอย่างมากในการพัฒนาฟุโรโซน่าของพวกเขา และในขณะที่บางคนอาจ

มีฟุโรโซน่ามากกว่าหนึ่งตัวพร้อมกันและหลายตัวได้เปลี่ยนฟุโรโซน่าของพวกเขาเมื่อเวลาผ่านไป โดยทั่วไปแล้วฟุโรโซน่ามักจะไม่ใช่สายพันธุ์ฟุโรโซน่าของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ แทนที่จะเป็นสายพันธุ์ฟุโรโซน่าที่เป็นตัวเลือกที่ค่อนข้างสุ่ม สายพันธุ์เพียงไม่กี่สายพันธุ์ที่มีแนวโน้มที่จะถูกเลือกเป็นพิเศษ รวมถึงสายพันธุ์ที่มักปรากฏในสื่อที่เรารู้จัก (เช่น หม่าป๋า จิ้งจอก มังกร) หรือสายพันธุ์ที่ฟุโรโซน่าจะมีประสบการณ์โดยตรง (เช่น สุนัข แมว) มันเป็นเรื่องยากที่จะอธิบายทั้งหมดนี้

รวมกันเป็นคำกล่าวเดียวที่สอดคล้องและครอบคลุมถึงสิ่งที่ฟุโรโซน่ามีสำหรับฟุโรโซน่าทุกคน แต่สิ่งนั้นก็คุ้มค่าที่จะรู้ แม้ว่าอาจไม่มีแนวคิดเดียวที่ตกลงกันได้ว่าฟุโรโซน่าคืออะไรที่ฟุโรโซน่าทุกคนเห็นด้วย แต่การมีฟุโรโซน่ายังคงเป็นหนึ่งในพฤติกรรมสากลที่สุดที่ฟุโรโซน่าทำ และแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันอย่างมากในสิ่งที่ฟุโรโซน่ามีสำหรับพวกเขา แต่ฟุโรโซน่าดูเหมือนจะเก่งกาจอย่างน่าทึ่ง

ในการนำทางพื้นที่แผ่นดินที่เต็มไปด้วยตัวละครเหล่านี้และความซับซ้อนที่นำมาด้วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ อ้างอิง Aron, A., Aron, E., N., Tudor, M., & Nelson, G. (1991). Close relationships as including other in the self. วารสารบุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 60 (2), 241-253. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.60.2.241> Aron, A., Aron, EN, & Smollan, D. (1992). Inclusion of other in the self scale and the structure of interpersonal closeness. วารสารบุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 63 (4), 596-612. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.63.4.596> Atherton, OE, Grijalva, E.,

Roberts, BW และ Robins, RW (2021). ความมั่นคงและการเปลี่ยนแปลงในลักษณะบุคลิกภาพและเป้าหมายสำคัญในชีวิต

ตั้งแต่สมัยเรียนมหาวิทยาลัยถึงวัยกลางคน *Personality and Social Psychology Bulletin*, 47 (5), 841-858.

<https://doi.org/10.1177/0146167220949362> Freud, S., & Jones, E. (Ed.). (1922). *Beyond the pleasure principle*. (CJM Hubback, Trans.). The International Psychoanalytical Press. <https://doi.org/10.1037/11189-000>

Freud, S. (1923). The ego and the id. ใน J. Strachey et al. (Trans.), *The standard edition of the complete psychological works of Sigmund Freud* (Volume XIX). Hogarth Press. Haidt, J. (2001). The emotional dog and its rational tail: A social intuitionist approach to moral judgment. *Psychological Review*, 108 (4), 814-834. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.108.4.814>

Higgins, ET (1987). ความคลาดเคลื่อนในตนเอง: ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตนเองและอารมณ์ *Psychological Review*, 94 (3), 319-340. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.94.3.319>

เจค, DM, จิน, เอ็ม., เอเจธ, เอช., และมีเบอร์, อี.

(2019) วัตถุที่มีเอกลักษณ์ดึงดูดความสนใจแม้จะจางๆ *Vision Research*, 160, 60-71. <https://doi.org/10.1016/j.visres.2019.04.004>

Moreland, RL, & Beach, SR (1992). ผลกระทบของการเปิดรับในห้องเรียน: การพัฒนาความสัมพันธ์ในหมู่นักเรียน *Journal of Experimental Social Psychology*, 28 (3), 255-276. [https://doi.org/10.1016/0022-1031\(92\)90055-O](https://doi.org/10.1016/0022-1031(92)90055-O)

Nisbett, R., & Wilson, T.

(1977) การบอกเล่ามากกว่าที่เรารู้: รายงานทางวาจาเกี่ยวกับกระบวนการทางจิต *Psychological Review*, 84 (3), 231-258. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.84.3.231>

Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2020). ตัวตนของจีนในฐานะสัตว์: ความ

สำคัญของการรักษาเอกลักษณ์เฉพาะตัวในธีมแพนตาซี *Identity*, 20 (1), 1-8. <https://doi.org/10.1080/15283488.2019.1676245>.

Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, Gerbasi, KC, & Chadborn, D. (2021). พาไปสู่อีกโลกหนึ่ง: จิตวิทยาของแฟน ๆ อนิเมะ

โครงการวิจัยอนิเมะนานาชาติ Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen, S. (2015). อัตลักษณ์ของมนุษย์ต่างดาว: การเชื่อมโยงของสมาชิกแฟนด้อมเพอร์รีกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ *Anthrozoös*, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993>

Suler, J. (2004). เอฟเฟกต์การขาดการยับยั้งชั่งใจออนไลน์

ไซเบอร์จิตวิทยาและพฤติกรรม 7 (3), 321-326. <https://doi.org/10.1089/1094931041291295> Tajfel, H.

(1970). การทดลองในการเลือกปฏิบัติระหว่างกลุ่ม *Scientific American*, 223 (5), 96-103. <https://www.jstor.org/stable/24927662>

Tajfel, H., Billig, M., Bundy, R., & Flament, C. (1971). การแบ่งประเภททางสังคมและพฤติกรรมระหว่างกลุ่ม

European Journal of Social Psychology, 1, 149-178. <https://doi.org/10.1002/ejsp.2420010202> Tajfel, H., &

Turner, JC (1979). ทฤษฎีบูรณาการของความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม ใน W. Austin & S. Worchel (บรรณาธิการ), *จิตวิทยาสังคมของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม* (หน้า 33-47) Brooks/Cole. Turner, JC, Hogg, MA, Oakes, PJ, Reicher, SD, & Wetherell, MS

(1987). การค้นพบกลุ่มสังคมอีกครั้ง: ทฤษฎีการแบ่งหมวดหมู่ตนเอง แบล็กเวลล์ ซามาน, เอชบีเอ

(2023) Furry ตัวเหมือนสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์: การศึกษาเฉพาะกรณีเพื่อสำรวจความมีชีวิตชีวาของสีสันผ่าน Fursona *Queer Studies in Media & Popular Culture*, 8 (1), 99-114.

<https://doi.org/10.1386/qsmcpc.00090.1>.

บทที่ 8.

Fursuited เพื่อความสำเร็จ

คอร์ตนิย์ “บูเก้า” พลานเต้

หลังตาแล้วจินตนาการถึงเพอร์รีทั่วๆ ไป จริงอยู่ว่าต้องทำแบบนั้น ไม่ต้องกังวล เราจะรอคุณอยู่ ลองจินตนาการว่าเพอร์รีทั่วไปหน้าตาเป็นอย่างไร

คุณนึกภาพไว้ว่าอย่างไร หากคุณเป็นเพอร์รี คุณอาจจะเป็นคนกะลั่งและจินตนาการว่าตัวเองหรือเพื่อนสนิทที่เป็นเพอร์รีบังเอิญเป็นเพอร์รี อย่างไรก็ตาม เรายินดีที่จะเติมพื้นที่ผู้อ่านหลายคน ไม่ว่าจะเป็นเพอร์รีหรือไม่ก็ตาม จินตนาการว่ามีคนสวมอะไรบางอย่างที่มีริมเป็นสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นหูคู่หนึ่งและหาง ไปจนถึงชุดคิคุรุมิ 1 หรือชุดมาสคอตแบบเต็มตัว ซึ่งเพอร์รีจะเรียกว่าชุดเพอร์รีสุท หากคุณนึกถึงสิ่งนี้เมื่อจินตนาการถึงเพอร์รี คุณก็ไม่ใช่คนเดียว

ผู้คนไม่จำเป็นเพอร์รีหรือคนอื่น ๆ ก็คงจินตนาการถึงสิ่งที่คล้ายกันนี้เมื่อถูกขอให้จินตนาการถึงเพอร์รีทั่วๆ ไป ใครสักคนสวมชุดที่มีลวดลายสัตว์บางอย่าง อย่างเชือกพุดของเราเพียงอย่างเดียว ลองดูว่าข่าวเกี่ยวกับเพอร์รีบรรยายพวกเขาไว้ว่าอย่างไร:

“สมาชิกของชุมชน 'เพอร์รี่' ในท้องถิ่น หมายถึงพวกเขาเข้าร่วมงานกลุ่มโดยแต่งกายด้วยชุดสัตว์อันวิจิตรบรรจง” (วอลเกอร์, 2016, ย่อหน้า 1)

“กลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี่ ซึ่งเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยที่สมาชิกต่างชื่นชอบในการสร้างสรรค์งานศิลปะและแต่งตัวเป็นตัวละครที่มีบุคลิกเหมือนมนุษย์” (Dickson, 2022, ย่อหน้า 1)

“เขาเป็นพวกเพอร์รี่ด้วย—สมาชิกของชุมชนที่ชื่นชอบในเรื่องความหลงใหลในสัตว์แฟนตาซีที่มีลักษณะคล้ายคน และชอบแต่งตัวด้วยชุดเพอร์รี่ในงานประชุม” (โทมัส, 2022, ย่อหน้า 5)

“ผู้คนหลายพันคนแต่งตัวเป็นสัตว์ที่ 'กลายเป็นมนุษย์' หรือที่เรียกว่า 'เพอร์รี่' อยู่ที่เมืองพิตต์สเบิร์กเพื่อเข้าร่วมการประชุมประจำปี Anthrocon” (บัฟฟัตต์, 2014, ย่อหน้า 2)

“เพอร์รี่—บุคคลที่สนใจหรือแต่งตัวเป็นตัวละครสัตว์ที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์” (Petersen, 2022, ย่อหน้า 1)

1 คิคุรุ หรือเรียกสั้นๆ ว่า “คิคุ” คือชุดคลุมหลวมๆ สัตว์ญี่ปุ่นที่เป็นชิ้นเดียวทั้งตัว

ชุดรัดรูป คล้ายกับชุดนอนที่เด็กๆ ใส่ ส่วนใหญ่จะเน้นสัตว์

“แต่งตัวเป็นสัตว์ (หรือตัวละครสมมติอื่นๆ) ที่มีบุคลิกเหมือนมนุษย์ เช่น สามารถเดินสองขาได้” (Laychuk, 2020, ย่อหน้า 3)

จากคำอธิบายเหล่านี้เพียงอย่างเดียว คุณคงคิดว่าการสวมชุดเพอร์รี่เป็นส่วนสำคัญของการเป็นเพอร์รี่ แต่จำไว้ว่าเพอร์รี่ส่วนใหญ่ไม่ได้กล่าวถึงชุดเพอร์รี่เลยในคำจำกัดความของสิ่งที่ทำให้เพอร์รี่เป็นเพอร์รี่ (อ่านเพิ่มเติมในบทที่ 5) แล้วทำไมชุดเพอร์รี่จึงมีความหมายเหมือนกับเพอร์รี่และวัฒนธรรมของเพอร์รี่ ทั้งที่ไม่จำเป็นหรือเป็นคุณลักษณะทั่วไปในคำจำกัดความของเพอร์รี่ของเพอร์รี่ส่วนใหญ่?

มีสาเหตุที่เป็นไปได้อย่างน้อยสองประการ สาเหตุแรกคือชุดเพอร์รี่นั้นแตกต่างและจดจำได้ง่าย จึงเป็นสัญลักษณ์ของเพอร์รี่ อีกสาเหตุหนึ่งคือเพอร์รี่ส่วนใหญ่มีชุดเพอร์รี่ ซึ่งในกรณีนี้ การระบุลักษณะของเพอร์รี่ว่าเป็นคนที่สวมชุดเพอร์รี่นั้นถูกต้อง ไม่ว่าเพอร์รี่จะกล่าวถึงชุดนั้นในคำจำกัดความของเพอร์รี่โดยสมัครใจหรือไม่ก็ตาม ลองพิจารณาสาเหตุทั้งสองประการนี้ เมื่อพูดถึงสาเหตุแรก เพอร์รี่ไม่ใช่กลุ่มแฟนคลับกลุ่มเดียวที่ถูกจำกัดให้เหลือเพียงองค์ประกอบที่มองเห็นได้ชัดเจนที่สุด หากในตอนต้นบท ฉันขอให้คุณจินตนาการถึงแฟนสตาร์วอร์สแทนที่จะเป็นเพอร์รี่ คุณคงนึกภาพคนสวมชุดสีขาว

สวมชุดเกราะสตอร์มทรูปเปอร์หรือแกว่งดาบเลเซอร์ไปมา ในทำนองเดียวกัน แฟนๆ สตาร์เทรคมักจะถูกจำกัดให้เป็นเพียงคนที่สวมชุดยูนิฟอร์มสตาร์ฟลิตสูทดำและแดง 2 และหัวล้านแคบแหลม แฟนๆ แฮร์รี่ พอตเตอร์มักจะถูกถ่ายภาพโบกไม้กายสิทธิ์ไปมา และแฟนกีฬา มักจะสวมเสื้อและแต่งหน้าด้วยสีของทีมตัวเอง ไม่น่าเป็นไปได้ที่แฟนๆ ทั้งหมดหรือแม้แต่ส่วนใหญ่ในกลุ่มเหล่านี้จะแต่งตัวด้วยชุดเหล่านี้ตลอดเวลา แฟนๆ หลายคนอาจไม่มีเครื่องประดับที่จะทำเช่นนั้น แม้ว่าพวกเขาต้องการก็ตาม

เราเห็นแฟนคลับที่มีลักษณะทั่วไปมากกว่าของความสนใจเหล่านี้—เราคาดหวังที่จะเห็นอะไรได้บ้าง? พวกเขาอาจเป็นคนธรรมดาๆ คนหนึ่งที่สวมเสื้อผ้าน่ารักๆ นั่งอยู่บนโซฟา และใช้สื่อโปรดของตน ไม่ว่าจะเป็นการฟังเกม ดูหนัง หรืออ่านหนังสือ ปัญหาของภาพนี้คือไม่มีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนว่าบุคคลนี้เป็นแฟนของอะไร

3 แม้ว่านี่อาจเป็นวิธีที่พบได้บ่อยที่สุดที่พัฒนาใช้สื่อที่พวกเขาต้องการ แต่ไม่มีสิ่งใดในฉากที่จะเปิดใช้งาน

2 สืบขึ้นอยู่กับผู้สวมใส่เป็นส่วนหนึ่งของคำสั่งหรือไม่

วิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์และการแพทย์ของสตาร์ฟลิต! 3 ยกเว้นแต่สิ่งที่อยู่บนหน้าจอหรือหนังสืออะไรก็ตามที่อยู่ในมือพวกเขา

ในขณะนั้น

อคติที่เรานึกถึงเมื่อจินตนาการถึงแฟนคลับ แค่มองดูจากนั้นโดยไม่มียกเว้นใดๆ ก็อาจหมายถึงแฟนคลับของอะไรก็ได้ หรืออาจไม่ใช่แฟนคลับเลยด้วยซ้ำ! ด้วยเหตุนี้ ภาพนี้จึงไม่ค่อยมีประโยชน์นักหากคุณต้องการสื่อให้ใครสักคนรู้อย่างไรที่แฟนคลับประเภทหนึ่ง

ในทางกลับกัน เรามักจะปลูกฝังภาพด้วยสัญลักษณ์ที่เฉพาะเจาะจงกับวัฒนธรรมของแฟนๆ พร้อมสิ่งดึงดูดใจที่สามารถจดจำได้และเป็นสัญลักษณ์ 4 ตอนที่เราอาจอธิบายที่เป็นไปได้อีกประการหนึ่งกัน: เป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะนึกถึงชุดเฟอร์รี้โดยธรรมชาติเมื่อเรานึกถึงเฟอร์รี่ เพราะเฟอร์รี่ส่วนใหญ่สวมชุดเฟอร์รี้?

ความแพร่หลายของ Fursuiting เมื่อมองดูครั้งแรก ดูเหมือนว่ามันควรจะค่อนข้างง่ายที่จะหาว่ามีเฟอร์รี่กี่คนที่ เป็นเจ้าของชุดเฟอร์รี่ เพียงแค่หับตัวอย่างของเฟอร์รี่จำนวนหนึ่งแล้วถามพวกเขาว่าพวกเขาเป็นผู้ใช้ชุดเฟอร์รี่หรือไม่ ที่จริงแล้ว เราได้ทำสิ่งนั้นด้วยตัวอย่างเฟอร์รี่ออนไลน์และในงานประชุมจำนวนสี่ตัวอย่างจากปี 2016-2020!

เราขอให้ผู้เข้าร่วมทำเครื่องหมายถูกในช่องหากพวกเขาคือผู้ซื้อชุดเฟอร์รี่ ผลลัพธ์ค่อนข้างจะเปรียบเทียบได้ในกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมงาน 28.1% ทำเครื่องหมายถูกในช่องดังกล่าว และ 27.7-35.8% ของผู้ตอบแบบสอบถามทางออนไลน์ทำเครื่องหมายถูกในช่องดังกล่าว เพียงเท่านี้ก็เพียงพอที่จะยุติความคิดนี้ได้แล้ว โดยจากกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลแสดงให้เห็นว่ามีเพียงประมาณหนึ่งในสี่ถึงหนึ่งในสามของเฟอร์รี่เท่านั้นที่เป็นผู้จัดหาชุดเฟอร์รี่

หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ เฟอร์รี่ส่วนใหญ่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่มากกว่าสวมชุดเฟอร์รี่ ดังนั้นการอธิบายว่าเฟอร์รี่เป็นผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่จึงไม่ถูกต้อง ซึ่งเฟอร์รี่ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำเช่นนั้น 5 แต่ถ้าคำถามนี้ทำให้คำถามกระจ่างแล้ว ทำไมส่วนนี้จึงยังคงยาวต่อไปอีกหลายหน้า ผู้อ่านที่วิพากษ์วิจารณ์อาจไม่เห็นด้วยกับวิธีที่เราถามคำถามในย่อหน้าข้างต้น ในทางเทคนิคแล้ว เราถามเพียงว่าผู้ตอบแบบสอบถามถือว่าตนเองเป็นผู้สวมชุดเฟอร์รี่หรือไม่ ซึ่งไม่เหมือนกับคำถามที่ว่าพวกเขามีชุดเฟอร์รี่หรือไม่ เป็นไปได้อย่างแน่นอน ตัวอย่างเช่น

4. ลองนึกภาพว่าคุณเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่พยายามสร้างภาพยนตร์ของคุณให้ประสบความสำเร็จ

เรื่องราวเกิดขึ้นในซานฟรานซิสโก หากคุณฉายคลิปของซานเมืองที่มีลักษณะทั่วไป ผู้ชมจะจำเมืองนั้นไม่ได้ว่าเป็นซานฟรานซิสโก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อฉายคำว่า "ซานฟรานซิสโก" บนหน้าจอ หากคุณเริ่มภาพยนตร์ด้วยการถ่ายภาพสะพานโกลเดนเกตแบบแพนกล้อง ผู้ชมจะจำได้ทันทีว่าเมืองนี้คือซานฟรานซิสโก และอาจจะนึกถึงความคิด ความรู้สึก และข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับซานฟรานซิสโกขณะที่ชมภาพยนตร์ 5 หลักฐานที่ยืนยันได้ชัดเจนสำหรับเรื่องนี้

ประเด็นนี้สามารถพบได้ในบทที่ 5 ที่เราถามว่า

Furry มีความหมายอย่างไรสำหรับพวกเขา แม้ว่าจะมี Furry จำนวนเล็กน้อยที่ระบุว่า Fursuits เป็นส่วนหนึ่งของคำจำกัดความของ Furry โดยอัตโนมัติ แต่ Furry ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำเช่นนั้น

บางคนอาจเป็นเจ้าของชุดเฟอร์รี้ แต่ไม่ได้ใส่มาพอที่จะรู้สึกคำว่า "นักสวมชุดเฟอร์รี้" ใช้ได้กับพวกเขาด้วย อีกทางหนึ่ง บางคนอาจเป็นเจ้าของชุดเฟอร์รี้และเคยใส่บ่อยๆ แต่ไม่ได้ใส่มาหลายปีแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ระบุตัวตนว่าเป็นผู้ใช้ชุดเฟอร์รี้สักอีกต่อไป และแม้ว่าคุณจะเถียงได้ว่าคนส่วนใหญ่ที่เป็นเจ้าของชุดเฟอร์รี้มักเรียกตัวเองว่าผู้ใช้ชุดเฟอร์รี้ แต่เราควรถามโดยเฉพาะเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของชุดเฟอร์รี้ มากกว่าจะสรุปจากผลที่ได้ที่ใครบางคนติดให้กับตัวเอง ตามคำกล่าวที่ว่า ทุกสิ่งที่คุ้มค่าที่จะทำก็คุ้มค่าที่จะทำอย่างถูกต้อง ในจิตวิญญาณนี้ต่อไปนี้ เราจะหันไปหาการศึกษาก่อนหน้านี้สี่ชุดจากปี 2011-2016 ซึ่งเราขอให้เฟอร์รี่ที่รับสมัครทางออนไลน์และแบบตัวต่อตัวในงานประชุมระบุโดยเฉพาะว่าใช่หรือไม่ว่าพวกเขามีชุดเฟอร์รี้แบบเต็มตัวหรือบางส่วน6 ผลลัพธ์เผยให้เห็นว่าความเป็นเจ้าของชุดแบบเต็มตัวหรือบางส่วนอยู่ในช่วง 31.5-45.2% ในกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างออนไลน์มีอัตราการเป็นเจ้าของต่ำกว่าเล็กน้อย (33.9%) เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของตัวอย่างที่รับสมัครในงานประชุม (40.8%) ตัวเลขเหล่านี้สูงกว่าจำนวนเฟอร์รี่ที่เรียกตัวเองว่าผู้สวมชุดเฟอร์รี้ให้เห็นได้ชัด ซึ่งสนับสนุนแนวคิดที่ว่าอย่างน้อยเฟอร์รี่บางส่วนที่เป็นเจ้าของชุดเฟอร์รี้อาจไม่ได้เรียกตัวเองว่า

แน่นอนว่ามีการตีความข้อมูลเหล่านี้ได้อีกแบบหนึ่ง: บางทีการระบุตัวตนว่าเป็นผู้ใช้ชุดขนสัตว์และการเป็นเจ้าของชุดขนสัตว์อาจเป็นเรื่องเดียวกันและความแตกต่างในผลลัพธ์เหล่านี้ขึ้นอยู่กับ

ข้อเท็จจริงที่ว่าการศึกษาวิจัยเกิดขึ้นในปีที่ต่างกัน และบางทีอัตราการสวมชุดเฟอร์รีก็อาจลดลงในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แม้ว่าจะมีความเป็นไปได้
นี้ แต่ข้อมูลจากงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รีก็อาจจะแตกต่างกัน และมักจะแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมงานในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เข้าร่วมขบวน
พาเหรดชุดเฟอร์รี ซึ่งเป็นงานที่ผู้เข้าร่วมงานประชุมทุกคนเข้าแถวและเดินขบวนไปพร้อมๆ กันในพื้นที่จัดงาน ตัวอย่างเช่น ในปี 2010 ผู้เข้าร่วม
งาน 16.8% เข้าร่วมขบวนพาเหรดชุดเฟอร์รี ในขณะที่ในปี 2022 จำนวนดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็น 26.4% ("Anthrocon 2010," 2023;
"Anthrocon 2022," 2023) แต่การศึกษานี้ยังได้เพิ่มความน่าสนใจให้กับคำถามนี้ด้วย นั่นคือความแตกต่างระหว่างการเป็นเจ้าของชุด
เฟอร์รีประเภทต่างๆ ลองศึกษาให้ลึกต่อไปอีก

โดยทั่วไป ชุดเฟอร์ "เต็มตัว" หมายถึงชุดที่ปกคลุมร่างกายผู้สวมใส่ทั้งหมด

มักประกอบด้วยหัว ลำตัว แขนและมือ ขาและเท้า หาง ปีก เขา หรือเครื่องประดับอื่นๆ เป็นชิ้นส่วนแยกหรือเชื่อมต่อกัน ในทางตรงกันข้าม ชุดเฟอร์
"บางส่วน" มักหมายถึงชุดเฟอร์ที่ขาดส่วนประกอบหนึ่งขึ้นไปเพื่อให้เป็นชุดเฟอร์แบบเต็มตัว ตัวอย่างเช่น ชุดเฟอร์แบบบางส่วนหลายชุดไม่มีลำ
ตัว (ผู้สวมใส่สวมเสื้อผ้าแทน โดยที่แขน มือ หัว และเท้าของชุดเฟอร์ดูเหมือนจะโผล่ออกมาจากเสื้อผ้า) อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีคำจำกัดความที่แน่ชัดว่า
อะไรคือชุดแบบบางส่วน ใน

จากการศึกษา เราปล่อยให้คำจำกัดความนี้ไม่มีการกำหนดไว้ชัดเจน ทำให้เหล่าเฟอร์รีสามารถตอบได้ตามคำจำกัดความของตนเอง

ผลการศึกษของเราพบว่าเฟอร์รีมีแนวโน้มที่จะเป็นเจ้าของชุดเฟอร์แบบบางส่วนมากกว่าชุดเฟอร์แบบเต็มตัวประมาณสองเท่า ซึ่งอาจมีเหตุผล
หลายประการที่เป็นไปได้ ประการหนึ่งก็คือ โดยทั่วไปแล้ว การว่าจ้างผลิตชุดเฟอร์แบบบางส่วนนั้นถูกกว่าและง่ายกว่าการผลิตชุดเฟอร์แบบเต็ม
ตัว ซึ่งโดยหลักการแล้วแทบจะเรียกว่าเป็นชุดเฟอร์แบบเต็มตัว (กล่าวคือ ชุดเฟอร์แบบเต็มตัวจะประกอบด้วยชิ้นส่วนทั้งหมดของชุดเฟอร์
แบบบางส่วน รวมถึงชิ้นส่วนอื่นๆ ด้วย) เมื่อพูดถึงแนวคิดนี้ นักวิชาการอิสระที่ชื่อ Abigail Torbatian ได้แบ่งปันข้อมูลกับเรา ซึ่งเธอได้
รวบรวมมาจากกว่า 100 ประเทศทั่วโลก

ผู้สร้างชุดเฟอร์ 100 ราย ข้อมูลเผยให้เห็นว่าราคาชุดเฟอร์สูงแบบบางส่วนในปี 2020 อยู่ระหว่าง 550.00 ถึง 3,875.00 ดอลลาร์ โดยมีต้นทุน
เฉลี่ยอยู่ที่ 1,647.61 ดอลลาร์⁷ ในทางตรงกันข้าม ราคาของชุดเฟอร์สูงแบบเต็มตัวจากผู้สร้างชุดเฟอร์สูงรายเดียวกันนั้นขึ้นอยู่กับว่าเป็นแบบ
plantigrade หรือ digitigrade แต่โดยเฉลี่ยแล้วราคาจะอยู่ที่ 2,676.15 ดอลลาร์และ 3,107.92 ดอลลาร์ตามลำดับ โดยมีช่วงราคาอยู่
ที่ 994.00-5,750.00 ดอลลาร์และ 1,056.00-6,650.00 ดอลลาร์ ซึ่งสูงกว่าราคาของชุดเฟอร์สูงแบบบางส่วนอย่างมาก เนื่องจากชุดเฟอร์สูง
แบบบางส่วนมีราคาไม่แพง จึงทำให้ผู้คนเข้าถึงได้ง่ายกว่าชุดเฟอร์สูงแบบเต็มตัว ซึ่งอาจมีราคาแพงเกินไปสำหรับบางคน นอกจากชุดเฟอร์สูง
แบบบางส่วนจะมีราคาไม่แพงแล้ว ผู้คนจำนวนมากอาจต้องการสวมชุดเฟอร์สูงแบบบางส่วนแทนชุดเฟอร์สูงแบบเต็มตัว ประการหนึ่ง การ
สวมชุดเฟอร์สูงแบบไม่มีส่วนลำตัว (กล่าวคือ การสวมเสื้อผ้าแทนชุดรัดรูป) จะทำให้คุณหมึ้นกว่าการสวมชุดเฟอร์สูงแบบเต็มตัวมาก สำหรับผู้ที่
สวมชุดเฟอร์สูงกลางแจ้งหรือในสถานที่ที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ การสวมชุดเฟอร์สูงแบบบางส่วนอาจดูน่าสนใจกว่ามาก—และทำให้ร่างกายขาดน้ำ
น้อยลง—นอกจากนี้ การสวมและถอดชุดเฟอร์สูงแบบบางส่วนยังง่ายกว่าการสวมและถอดชุดเฟอร์สูงแบบเต็มตัวมากอีกด้วย ซึ่งอาจดึงดูดผู้ที่
ต้องการความคล่องตัวในการสลับเปลี่ยนชุดได้ (เช่น เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าสังคม เพื่อให้ถ่ายภาพได้ง่ายขึ้น) โดยไม่ต้องหา
ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและใช้เวลาสับนากในการเปลี่ยนชุด ดังนั้น แม้แต่ในหมู่เฟอร์รีที่อาจซื้อชุดเฟอร์สูงแบบเต็มตัวได้ บางคนก็อาจเลือกสวมชุดเฟอร์สูง
แบบบางส่วนเพียงเพราะความสะดวกสบาย การสวมใส่ที่ง่ายดาย และประเภทของชุดเฟอร์สูงที่ต้องการ

ราคาทั้งหมดเป็น \$USD

8 คำว่า "plantigrade" และ "digitigrade" หมายถึงรูปร่างขาของตัวละคร

ขาแบบ Plantigrade หมายถึงขาประเภทที่มนุษย์มี โดยเท้าทั้งหมดจะสัมผัสกับพื้น

พื้น ในทางตรงกันข้าม ขาแบบดิททิโกเกรดบางครั้งถูกอธิบาย (อย่างผิดพลาด) ว่าดูเหมือนมี "หัวเข่าถอยหลัง" เหมือนกับม้า: มีเพียง "นิ้ว
เท้า" เท่านั้นที่สัมผัสพื้น โดยที่พื้นของ "เท้า" ที่ยาวยังคงลอยเหนือพื้น ค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นสำหรับชุดดิททิโกเกรดมักเป็นผลมาจากการเพิ่ม

การนับรวมและการนับที่จำเป็นเพื่อสร้างภาพของตาข่ายที่เป็นแบบนิวทิวแม่มือนอบนุดสุดที่ผู้สวมใส่สวมแบบมีปลายขา

ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของชุดเฟอร์ยังทำให้เกิดคำถามเพิ่มเติมอีกข้อหนึ่ง: เฟอร์ทุกคนที่เป็นเจ้าของชุดเฟอร์ควรถือเอาว่าเป็นเจ้าของชุดเฟอร์เพียงชุดเดียวหรือไม่ เราประเมินแนวคิดนี้จากการศึกษาเพิ่มเติมสี่ครั้งตั้งแต่ปี 2017-2019 โดยผู้ตอบแบบสอบถามในงานประชุมและทางออนไลน์จะถูกถามว่าพวกเขามีชุดเฟอร์จำนวนกี่ชุด การศึกษาในงานประชุมซึ่งไม่ได้แยกแยะระหว่างชุดเฟอร์บางส่วนและชุดเฟอร์แบบเต็มตัว พบว่าเฟอร์รี 45.1-48.2% ที่ได้รับการคัดเลือกในงานประชุมเป็นเจ้าของชุดเฟอร์อย่างน้อย 1 ชุด โดยเฟอร์รี 20.3-21.4% บอกว่าพวกเขามีชุดเฟอร์มากกว่าหนึ่งชุด ตัวเลขเหล่านี้สูงกว่าในงานวิจัยก่อนหน้านี้บางฉบับเล็กน้อย ซึ่งบ่งชี้เพิ่มเติมว่าการเป็นเจ้าของชุดเฟอร์อาจเพิ่มขึ้น จากตัวอย่างออนไลน์ ผู้ตอบแบบสอบถาม 19.5-19.8% ระบุว่าตนมีชุดเฟอร์สูงสุดเต็มตัว 1 ชุด และ 23.3-26.4% ระบุว่าตนมีชุดเฟอร์สูงบางส่วน 1 ชุด โดย 2.6-3.2% และ 3.8-4.5% มีชุดเฟอร์สูงสุดเต็มตัวหรือบางส่วนมากกว่า 1 ชุด ตามลำดับ พูดอย่างง่าย ๆ ก็คือ ข้อมูลแสดงให้เห็นโดยเฉพาะในกลุ่มเฟอร์รีออนไลน์ว่า ผู้ที่มีชุดเฟอร์สูงมีแนวโน้มที่จะมีชุดเฟอร์สูงเพียงชุดเดียว ผลการวิจัยยังให้หลักฐานเพิ่มเติมว่าการเป็นเจ้าของชุดเฟอร์สูงบางส่วนมีมากกว่าการเป็นเจ้าของชุดเฟอร์สูงแบบเต็มตัว และเฟอร์รีที่ไปงานคอนเวนชันมีแนวโน้มที่จะเป็นเจ้าของชุดเฟอร์สูงมากกว่าเฟอร์รีที่รับสมัครทางออนไลน์ 9 จนถึงจุดนี้ เราได้เห็นแล้วว่า

จำนวนเฟอร์รีที่เป็นเจ้าของชุดเฟอร์รีนั้นต่ำกว่า 50% อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งหมายความว่าเราไม่พบตัวอย่างที่เฟอร์รีเป็นเจ้าของชุดเฟอร์รีมากกว่าที่เป็นเจ้าของชุดเฟอร์รี ไม่ว่าจะเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ตาม ซึ่งดูเหมือนว่าจะตอกตะปูลงบนฝาโลงของข้อกล่าวอ้างที่ว่าเฟอร์รีถูกกำหนดให้เป็นคนที่สวมชุดเฟอร์รี

อย่างไรก็ตาม หากเราให้คำจำกัดความของชุดเฟอร์รีอย่างมีน้ำใจ ก็ยังมีโอกาสที่จะพบความจริงบางส่วนจากข้อกล่าวอ้างนั้นได้ กายที่สุดแล้ว เราได้พิจารณาเฉพาะชุดเฟอร์รีแบบบางส่วนหรือแบบเต็มตัวเท่านั้น แต่บางคนอาจจินตนาการว่าเฟอร์รีเป็นคนที่สวมหูแมว หาง หรือปลอกคอ เมื่อคำนึงถึงสิ่งนี้ เราสามารถขยายขอบเขตการชักถามของเราได้โดยถามว่ามีเฟอร์รีกี่คนที่เป็นเจ้าของเสื้อผ้าหรือเครื่องประดับที่มีธีมเฟอร์รี เราได้ทำเช่นนั้นในการศึกษาเฟอร์รีที่เข้าร่วมงานคอนเวนชันในปี 2014 ซึ่งผลลัพธ์แสดงอยู่ในตาราง 8.1

9 สิ่งนี้สมเหตุสมผลอย่างน้อยสองประการ ประการแรก การประชุมอาจมีราคาแพง

เข้าร่วม โดยมักจะมีค่าใช้จ่ายหลายร้อยหรือหลายพันดอลลาร์เมื่อรวมค่าโรงแรม การเดินทาง และค่าลงทะเบียน ผู้ที่สามารถซื้อชุดขนสัตว์ได้อาจเป็นคนกลุ่มเดียวกับที่ซื้อชุดขนสัตว์ได้ การเดินทางไปร่วมงานประชุม เหตุผลที่เป็นไปได้อีกประการหนึ่ง ซึ่งเราจะกล่าวถึงในภายหลังในบทนี้ ก็คือ ชุดเฟอร์สูงมี ส่วนประกอบทางสังคมและการแสดงออก ดังนั้น ผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รีอาจมีเหตุผลน้อยลงหนึ่งข้อในการเป็นเจ้าของชุดเฟอร์ (เช่น ไม่สามารถสวมใส่ร่วมกับผู้สวมชุดเฟอร์คนอื่น ๆ และแสดงให้เห็นเฟอร์รีจำนวนมากดูได้)

ตาราง 8.1 เฟอร์รีเห็นด้วยกับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเฟอร์รีที่เป็นเจ้าของไอเทมเฟอร์รีแต่ละชิ้นจากจำนวนหลายชิ้นที่ออกแบบมาเพื่อแสดงถึงความสนใจในเฟอร์รีของตน แสดงรายการ % การเป็นเจ้าของ หาง 48.1% เสื้อผ้า 34.3% หู 27.3% มือและอุ้งเท้า 16.7% หัว/หน้ากาก 16.7% อุ้งเท้า 15.3% ทรงเส้น 9.7% ปีก 1.9% เครื่องประดับอื่นๆ 36.6%

ตารางนี้เปิดเผยข้อเท็จจริงที่สำคัญสองสามประการ ประการแรก สอดคล้องกับสิ่งที่เราสังเกตเห็นกับชุดเฟอร์รี ไม่มีเครื่องประดับหรือเสื้อผ้าเฟอร์รีชิ้นใดชิ้นหนึ่งที่ เป็นของเฟอร์รีส่วนใหญ่ ประการที่สอง ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าถึงแม้เฟอร์รีทุกคนจะไม่ทำแบบนั้น แต่เฟอร์รีหลายคนก็ชอบแสดงความสนใจของแฟน ๆ ผ่านการเป็นเจ้าของและสวมใส่เสื้อผ้าหรือเครื่องประดับที่เกี่ยวข้องกับแฟน ๆ ซึ่งไม่ต่างจากแฟน ๆ Star Wars ที่หลายคนอาจไม่มีกระบี่แสง แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าหลายคนก็มีกระบี่แสงเช่นกันเนื่องจากกระบี่แสงเป็นสัญลักษณ์ในซีรีส์นี้ ก่อนจะสรุปหัวข้อนี้ มาดู ผลการค้นพบเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มบริบทและความแตกต่างให้กับการค้นพบของเราด้วยกันก่อน ตัวอย่างเช่น เราได้พูดถึงจำนวนเฟอร์รีที่เป็นเจ้าของหรือไม่ได้เป็นเจ้าของชุดเฟอร์ แต่เรายังไม่ได้พิจารณาด้วยซ้ำว่าเฟอร์รีสนใจที่จะเป็นเจ้าของชุดเฟอร์มากแค่ไหน หากเฟอร์รีมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่มีกระบี่แสงในปัจจุบัน

ชุดเฟอร์ เป็นเพราะว่าเฟอร์จำนวนมากไม่สนใจที่จะเป็นเจ้าของชุดเฟอร์ หรืออย่างน้อยก็มีคนบางส่วนกำลังเก็บเงินเพื่อซื้อชุดเฟอร์ในอนาคต เพื่อทดสอบสิ่งนี้ เราได้ขอให้เฟอร์ที่ทำงานประชุมในปี 2016 และทางออนไลน์ในปี 2017 ระบุระดับความเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "ฉันต้องการเป็นเจ้าของชุดเฟอร์" โดยใช้มาตราส่วน 7 ระดับ (1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 7 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ข้อมูลสำหรับผู้ที่ไม่ใช่ชุดเฟอร์แสดงอยู่ในรูปที่ 8.1 ผลการค้นพบเผยให้เห็นว่าเฟอร์ส่วนใหญ่ที่ไม่มีชุดเฟอร์มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเป็นเจ้าของชุดเฟอร์ ผลการค้นพบนี้เมื่อรวมกับข้อมูลก่อนหน้านี้ที่แสดงให้เห็นถึงค่าใช้จ่ายจำนวนมากของชุดเฟอร์ แสดงให้เห็นว่ามีเฟอร์อีกมากมาย

อาจเป็นเจ้าของชุดเฟอร์หากพวกเขาสามารถจ่ายได้ 10 ข้อมูลอาจระบุด้วยว่าเฟอร์บางคนอาจไม่มีชุดเฟอร์อยู่ในขณะนี้ แต่บางทีอาจกำลังเก็บเงินเพื่อซื้อ หรืออาจสั่งทำชุดเฟอร์แล้วแต่เนื่องจากต้องรอคิวและต้องใช้เวลาในการผลิต จึงอาจยังไม่มีชุดเฟอร์ 11 นอกจากนี้

จากผลการวิจัยที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ พบว่าเฟอร์ที่เข้าร่วมงานมีความสนใจในการเป็นเจ้าของชุดเฟอร์มากกว่าเฟอร์ที่รับสมัครทางออนไลน์ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเฟอร์ที่รับสมัครทางออนไลน์ไม่มีความสนใจในการเป็นเจ้าของชุดเฟอร์เลย คำตอบที่พบบ่อยที่สุดสำหรับตัวอย่างทั้งสองแบบคือเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวมากที่สุด อย่างไรก็ตาม เฟอร์ที่เข้าร่วมงานมีคะแนนสูงกว่า โดยมีคะแนนเฉลี่ย 5.6 คะแนน เมื่อเทียบกับเฟอร์ที่รับสมัครทางออนไลน์ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 5.0 คะแนน

รูปที่ 8.1 ระดับที่ผู้เข้าร่วมงานศึกษาแบบออนไลน์และแบบประชุมเห็นพ้องกันว่าพวกเขามีความสนใจที่จะเป็นเจ้าของชุดเฟอร์

10 เรายังสามารถค้นหาหลักฐานที่สอดคล้องจากการศึกษาของการประชุมในปี 2011 ที่ถาม

ไม่ว่าพวกเขาจะมีชุดเฟอร์อยู่หรือไม่ก็ตาม ต้องการ หรือไม่ต้องการเป็นเจ้าของชุดเฟอร์แบบเต็มหรือบางส่วน ในขณะที่ 37.6% เฟอร์จำนวน 49.3% ระบุว่ายังไม่มีชุดเฟอร์แบบเต็มตัว ในขณะที่เพียง 3.5% เท่านั้นที่ระบุว่าไม่สนใจชุดเฟอร์แบบเต็มตัว 11 ตัวอย่างเช่น การสร้างชุดเฟอร์จะใช้เวลาหลายเดือน และสำหรับชุดเฟอร์แบบอื่นๆ นั้นไม่ใช่เรื่องแปลก

คิวของผู้สร้างชุดเฟอร์ยืดยาวนับพันถึงหนึ่งถึงสองปี นอกจากนี้ ควรทราบด้วยว่าผู้สร้างชุดเฟอร์นั้นค่อนข้างหายากในแฟนพันธุ์แท้เฟอร์ และเป็นที่ต้องการค่อนข้างสูง จากการศึกษาในปี 2017 และ 2020 พบว่าเฟอร์เพียง 8.4-10.8% เท่านั้นที่ถือว่าตนเองเป็นผู้สร้างชุดเฟอร์ แม้ว่าจากการศึกษาในปี 2018 เราจะพบว่าเฟอร์ประมาณครึ่งหนึ่งบอกว่าพวกเขาปรับแต่งหรือสร้างชุดเฟอร์อย่างน้อยบางส่วนด้วยตัวเอง

- 0%.
- 20%.
- 40%.
- 60%.
- 80%.

การประชุมออนไลน์

นอกจากนี้ เรายังสามารถหันเหความสนใจออกไปจากการเป็นเจ้าของชุดเฟอร์โดยตรง และหันมาถามเฟอร์ที่เป็นเจ้าของชุดเฟอร์สูงกว่าพวกเขาสมควรชุดนั้นจริง ๆ มากน้อยเพียงใด ที่แย่ที่สุดแล้ว เฟอร์ที่เป็นเจ้าของชุดเฟอร์สูงแต่ไม่เคยสวมชุดนั้นอาจคิดว่าชุดเฟอร์สูงของพวกเขาเป็นเพียงของสะสม ไม่ต่างจากแฟน ๆ Star Wars ที่เลือกที่จะไม่สวมชุดเกราะสตอร์มทรูปเปอร์ แต่เลือกที่จะจัดแสดงไว้ในเคสแทน เพื่อทดสอบสิ่งนี้ เราได้ขอให้ผู้สวมชุดเฟอร์สูงในงานวิจัยออนไลน์ ในปี 2019 ระบุความถี่ในการสวมชุดเฟอร์สูง ทั้งในรูปแบบ

ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาและช่วงเวลาที่พวกเขาแต่งตัวบ่อยที่สุด ผลลัพธ์แสดงไว้ในรูปที่ 8.2

รูปที่ 8.2 ความถี่ในการสวมชุดขนสัตว์จากการศึกษาวิจัยทางออนไลน์ในช่วงปีที่ผ่านมา และช่วงเวลาที่สวมชุดขนสัตว์บ่อยที่สุดในชีวิต

ผลการวิจัยเผยให้เห็นว่าเจ้าของชุดเฟอร์รียุคส่วนใหญ่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รียุคมากเท่ากับสมัยที่พวกเขายังรุ่งเรืองอยู่ ซึ่งการค้นพบนี้อาจทำให้ผู้ที่ไม่มีชุดเฟอร์รียุครู้สึกแปลกใจได้ เนื่องจากเจ้าของชุดเฟอร์รียุคทั่วไปสวมชุดเฟอร์รียุคน้อยกว่าเดือนละครั้ง โดยอาจเลือกที่จะสวมในงานประชุมหรือกิจกรรมในท้องถิ่นเพียงไม่กี่งานในแต่ละปีเท่านั้น แม้แต่ในช่วงชีวิตที่เจ้าของชุดเฟอร์รียุคสวมชุดเฟอร์รียุคมากที่สุด พวกเขาสวมเพียงเดือนละครั้งหรือสองครั้งเท่านั้น ซึ่งแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากภาพลักษณ์ของผู้คนทั่วไปที่สวมชุดเฟอร์รียุคและสวมชุดเฟอร์รียุคไปทั่วบ้านหรือทุกครั้งที่มีโอกาสออกไปสู่โลกภายนอก

สิ่งที่น่าสังเกตก็คือ เจ้าของชุดเฟอร์รียุคประมาณ 9.0% กล่าวว่าพวกเขาไม่ได้ลองสวมชุดเลยแม้แต่ครั้งเดียวในปีที่ผ่านมา ซึ่งสิ่งนี้ไม่ได้หยุดยั้งพวกเขาจากการระบุว่าตนเองเป็นเฟอร์รียุค

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.

ไม่เคยน้อยกว่า.
ครั้งเดียวต่อ
เดือน.

ครั้งเดียวต่อ
เดือน.

2-3 ครั้งต่อเดือน

ครั้งเดียวต่อ
สัปดาห์.

สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง

รายวัน.

จุดสูงสุดในชีวิตปีที่ผ่านมา

ซึ่งพาเรากลับไปจุดเดิมของเราก็คือ: ตรงกันข้ามกับที่ Furry มักถูกกำหนดไว้ในวัฒนธรรมสมัยนิยมว่าเป็นกลุ่มที่เน้นการสวมชุด Fursuit แต่มีหลักฐานเพียงเล็กน้อยที่บ่งชี้ว่าการสวมชุด Fursuit เป็นลักษณะเฉพาะของความหมายของการเป็น Furry อันที่จริงแล้ว Furry ส่วนใหญ่ไม่มีชุด Fursuit เป็นเจ้าของในปัจจุบัน แม้ว่าส่วนใหญ่มักรู้สึกว่าการได้เป็นเจ้าของสักวันหนึ่งก็น่าสนใจก็ตาม และแม้แต่ในกลุ่มที่เป็นเจ้าของชุด Fursuit พวกเขามักจะสวมชุด Fursuit บ่อยกว่าในงานสังสรรค์และงานประชุมไม่กี่งานตลอดทั้งปี ซึ่งไม่ใช่เรื่องแปลกสำหรับกลุ่มแฟนพันธุ์แท้ของ Furry เพราะเราคงไม่คาดหวังให้แฟนนิเมะแต่งคอสเพลย์ที่บ้านหรือที่ทำงาน และเราก็ไม่คาดหวังให้แฟนกีฬาทั่วไปแต่งหน้าเป็นสีของทีมชาติเองขณะชมเกมการแข่งขันจากที่บ้าน กิจกรรมเหล่านี้แม้จะสะดุดตาและโดดเด่น แต่ในหมู่แฟน ๆ ไม่ว่าจะเป็น Furry หรือกลุ่มอื่นๆ นั้นพบเห็นได้น้อยกว่าในสื่อ ความเชื่อนี้ยังมองข้ามข้อเท็จจริงที่ว่าความสนใจของแฟน ๆ ส่วนใหญ่แสดงออกมาในรูปแบบที่น่าสนใจอื่นๆ ซึ่งเป็นหัวข้อที่เราจะพูดถึงในเชิงลึกยิ่งขึ้นในบทที่ 5 แรงบันดาลใจและความเชื่อของ Fursuiter เราได้เห็นแล้วว่า

Furry นั้นไม่ได้ถูกกำหนดโดยการสวมชุด Fursuit แต่เราแทบจะแน่ใจว่าเป็นว่าชุด Fursuit ไม่ใช่ส่วนที่น่าสนใจของวัฒนธรรม Furry ไม่ว่าคุณ จะพิจารณาถึงเวลาและต้นทุนในการสร้างชุด Fursuit หรือความสูญเสียทางกายภาพที่การสวมชุด Fursuit ส่งผลต่อร่างกาย ก็ยากที่จะไม่สงสัย ว่าอะไรเป็นแรงผลักดันให้คนๆ หนึ่งยอมทุ่มเทความพยายามทั้งหมดนั้น ทั้งๆ ที่พวกเขาเพียงแค่ชมภาพยนตร์ Furry ชื่นชมผลงานศิลปะ Furry หรือได้ตอบในฟอรัม Furry เช่นเดียวกับที่ Furry คนอื่นๆ ทำได้ เราได้ถามคำถามนี้กับผู้ที่สวมชุด Fursuit ในการศึกษาวิจัยในปี 2016 โดยถามพวกเขาโดยเฉพาะว่าแรงจูงใจที่แตกต่างกันแปดประการมีความสำคัญเพียงใดเมื่อต้องพูดถึงเรื่องนี้

ผู้เข้าร่วม 13 คนตอบโดยใช้มาตราส่วน 7 ระดับ (1 = ไม่สำคัญเลย 7 = สำคัญมาก) แรงจูงใจทั้งแปดประการที่ศึกษานี้ถูกนำมาพิจารณาโดยอิงจาก การสังเกตของเราในงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่และบทสนทนาที่เรามีกับผู้สวมชุดเฟอร์รี่ ผลลัพธ์แสดงอยู่ในตาราง 8.2 ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าจาก แรงจูงใจในรายการ การแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และการสร้างความบันเทิงให้ผู้อื่นเป็นแรงจูงใจสองประการที่สำคัญที่สุด

จากประสบการณ์ ฉันสามารถยืนยันข้อเท็จจริงได้ว่าการได้วิ่ง 5 กิโลเมตรมาหลายครั้งแล้ว

และการวิ่ง 10 กิโลเมตรและสวมชุดแฟนซีเป็นเวลา 3 ชั่วโมงในความร้อนของฤดูร้อน การวิ่งแบบหลังนี้เหนื่อยกว่ามาก แม้ว่าทั้งสองแบบจะต้องดื่มน้ำและฟื้นฟูร่างกายในปริมาณมากก็ตาม! 13 เรื่องตลกก็คือ แม้ว่าเราไม่ได้ขอให้ผู้เข้าร่วมกรอกแบบสำรวจใน...

ชุดขนสัตว์ มีผู้กล้าเพียงไม่กี่คนที่ทำแบบนั้น โดยหลุดจากจูงเท้าของชุดขนสัตว์ พยายามจับปากกาไว้ในจูงเท้าใหญ่ๆ ที่มีขนฟู หรือไม่ก็บอกเพื่อนให้ตอบคำถาม ซึ่งจะอ่านคำถามให้ฟัง

ไม่ว่าเรื่องนี้จะพูดถึงความมุ่งมั่นหรือการท้าทายอย่างแท้จริงของเหล่าเฟอร์รี่หรือไม่ก็ตาม ยังคงเป็นประเด็นที่ต้องศึกษากันต่อไปในอนาคต!

ผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่ รองลงมาคือผู้ที่สามารถแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเองหรือลักษณะเฉพาะบางอย่าง ในระดับที่น้อยกว่านั้น ผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่ ยังได้รับแรงกระตุ้นจากความสามารถในการแสดงสิ่งที่แตกต่างหรือทางเลือก

ตัวตนและเป็นวิธีการเชื่อมโยงกับกลุ่มแฟนๆ แรงจูงใจที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือการให้ความรู้แก่ผู้อื่น (เช่น เกี่ยวกับกลุ่มแฟนๆ) หรือเพื่อซ่อนตัวจากบางแง่มุมของตัวตนในแต่ละวันของตนเอง

แรงจูงใจของผู้เล่นชุดฟรานแต่ละคนแตกต่างกันอย่างมาก โดยไม่มีแรงจูงใจใดแรงจูงใจหนึ่งที่ชัดเจนและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวเมื่อเทียบกับแรงจูงใจอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน การวิเคราะห์ติดตามผลพบว่าผู้เล่นชุดฟรานส่วนใหญ่กล่าวว่าแรงจูงใจหลายประการมีความสำคัญต่อพวกเขาพอสมควร ทำให้ภาพรวมของแรงจูงใจมีความซับซ้อนมากขึ้น ไม่เพียงแต่แรงจูงใจจะแตกต่างกันไปในแต่ละคน แต่แม้แต่ในคนๆ เดียวกันก็มักจะมีแรงจูงใจหลายประการในการสวมชุดฟรานด้วยเช่นกัน

ตาราง 8.2 คะแนนเฉลี่ยของความสำเร็จในระดับ 1-7 ของแรงจูงใจที่แตกต่างกัน 8 ประการสำหรับการเล่นชุดสัตว์ตามที่ระบุโดยกลุ่มตัวอย่างผู้เล่นชุดสัตว์ที่ไปงานคอนเวนชัน แรงจูงใจ ความสำคัญ เพื่อแสดงความคิดสร้างสรรค์ 5.8 เพื่อความบันเทิงแก่ผู้อื่น 5.8 เพื่อแสดงความเป็นตัวของตัวเอง 5.6 เพื่อแสดงตัวตนที่แตกต่าง 5.2 เพื่อเชื่อมโยงกับกลุ่มแฟนๆ 5.1 เพื่อสร้างตัวตนทางเลือก 4.9 เพื่อให้ความรู้แก่ผู้อื่น 4.1 เพื่อปกปิดตัวตนในชีวิตประจำวันของตน 3.7

เพื่อให้เข้าใจประสบการณ์ของ Fursuiting ได้ดียิ่งขึ้น เราได้สอบถามผู้ที่สวม Fursuiting ตลอดหลายปีที่ผ่านมามีเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง ประสบการณ์กับชุดแฟนซี ตัวอย่างเช่น ในการศึกษาวิจัยตามธรรมเนียมสองครั้งในปี 2017-2018 เราขอให้ผู้สวมชุดแฟนซีระบุระดับความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยที่พวกเขามีพฤติกรรมที่แตกต่างกันในชุดแฟนซีกับพฤติกรรมภายนอกชุดแฟนซี ดังที่แสดงในรูปที่ 8.3 ผู้สวมชุดแฟนซีส่วนใหญ่เห็นด้วย

คำกล่าวนี้ว่าการสวมชุดแฟนซีเผยให้เห็นพฤติกรรมที่พวกเขาไม่ค่อยได้ทำในชีวิตประจำวัน 15 เพื่อดูว่าพฤติกรรมแบบใดที่เรากำลังพูดถึง เรา...

14 เรายังตระหนักด้วยว่ารายการแรงจูงใจที่เป็นไปได้นั้นไม่สมบูรณ์ ในทางกลับกัน

แสดงให้เห็นว่าแม้จะมีแรงจูงใจเพียงบางส่วนเท่านั้นในการสวมชุดเฟอร์รี่ แต่ก็ยังมีความแตกต่างอย่างมากและไม่มีแรงจูงใจใด ๆ ที่จะผลักดันผู้สวมชุดเฟอร์รี่ทั้งหมด 15 ฉบับถูกนักเรียนและเพื่อน ๆ ที่ไม่สวมชุดเฟอร์รี่ถามว่าฉันทำชุดเฟอร์รี่แบบปกติในแต่ละวันหรือไม่

กิจกรรมในแต่ละวัน เช่น พักผ่อนอยู่ที่บ้านหรือทำภารกิจต่างๆ ขณะสวมชุดขนสัตว์

ถามคำถามติดตามผลในการศึกษาวิจัยในปี 2018 ซึ่งพบว่าผู้สวมชุดเฟอร์รี่มักจะมีพฤติกรรมที่พวกเขาคิดว่าทำได้ยากหรือแม้แต่เป็นไปได้เลยหากพวกเขาอยู่ภายนอกชุดเฟอร์รี่ (ดูรูปที่ 8.4)

รูปที่ 8.3 ระดับที่ผู้สวมชุดเฟอร์รี่ในงานวิจัยสองฉบับที่แตกต่างกันยอมรับว่าพวกเขามีพฤติกรรมที่แตกต่างกันเมื่อสวมชุดเฟอร์รี่และเมื่อไม่สวมชุดเฟอร์รี่

แน่นอนว่าสิ่งนี้ทำให้เกิดคำถามใหม่ขึ้นมา: คุณสามารถทำอะไรได้บ้างในชุดเฟอร์รี่ที่คุณไม่สามารถทำได้หากไม่มีชุดเฟอร์รี่ เนื่องจากชุดเฟอร์รี่โดยทั่วไปจะหนัก เกะกะ และทำให้ควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อได้ยาก จึงยากที่จะจินตนาการถึงกิจกรรมทางกายภาพใดๆ ที่ทำได้ง่ายขึ้นในชุดเฟอร์รี่! 16 คำตอบไม่ได้อยู่ที่ประโยชน์ทางกายภาพที่ได้รับจากชุดเฟอร์รี่ แต่ขึ้นอยู่กับประโยชน์ทางจิตวิทยาหรือทางสังคมที่ชุดเฟอร์รี่สามารถให้ได้ เพื่อยกตัวอย่าง ผู้เข้าร่วมชุดเฟอร์รี่จากการศึกษาทั้งสองชุดเดียวกันยังเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าพวกเขาพบปะและโต้ตอบกันได้ง่ายกว่า

พวกเขามักจะประหลาดใจเมื่อได้ยินว่าคำตอบของฉันคือ "ไม่" และข้อมูลที่นี่ดูเหมือนจะชี้ให้เห็นว่าฉันไม่ใช่คนเดียวที่พูดเช่นนั้น มันคงเหมือนกับการแต่งตัวด้วยชุดสูทสามชิ้นที่ดีที่สุดเพื่อทำความสะอาดน้ำหรือดู Netflix บนโซฟาในชุดราตรีที่ดีที่สุดของคุณ—คุณแต่งตัวมากเกินไปสำหรับโอกาสนี้! 16 ตัวอย่างไม่กี่ตัวอย่างที่นึกถึงได้คือการตักหิมะในฤดูหนาวที่หนาวเหน็บ

ในวันนี้ อย่างน้อยก็มีผู้สวมชุดเฟอร์รี่สุกจำนวนหนึ่งที่ถ่ายรูปตัวเองขณะสวมชุดเฟอร์รี่สุก โดยคุณสมบัติในการทนความร้อนได้สูงของชุดเฟอร์รี่นั้นพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประโยชน์มากในอุณหภูมิต่ำกว่าศูนย์! นอกเหนือจากสถานการณ์เฉพาะนี้แล้ว ชุดเฟอร์รี่มักจะทำให้การทำงานทางกายภาพมีความท้าทายมากขึ้น ซึ่งนี่คือหลักการพื้นฐานของการแสดงความสามารถของชุดเฟอร์รี่สุก ที่ผู้สวมชุดเฟอร์รี่สุกจะทำให้ผู้ชมตะลึงกับความสามารถในการเดินร่า เล่นกล หรือเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างพอใช้ได้ในขณะที่สวมชุดเฟอร์รี่สุก!

- 0%.
- 10%.
- 20%.
- 30%.
- 40%.
- 50%.
- 60%.
- 70%.

2017 2018.

กับผู้คนใหม่ๆ ในขณะที่สวมชุดแฟชั่นมากกว่าตอนอยู่นอกชุดแฟชั่น (ดูรูปที่ 8.5) กล่าวอีกนัยหนึ่ง การเล่นสวมชุดแฟชั่นช่วยให้พวกเขาเอาชนะอุปสรรคทางจิตวิทยาได้ ไม่ว่าจะเป็นความวิตกกังวลทางสังคม ความรู้สึกอึดอัดทางสังคม หรือความกังวลว่าคนที่พวกเขากำลังโต้ตอบด้วยอาจไม่ชอบบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับพวกเขา เมื่ออุปสรรคเหล่านี้ลดลง ผู้เล่นสวมชุดแฟชั่นจะสามารถเข้าร่วมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมได้อย่างมั่นใจมากขึ้น
มีฉะนั้นพวกเขาจะคิดว่ามันเป็นเรื่องยากหรืออาจเป็นไปได้เลย!

รูปที่ 8.4 ระดับที่ผู้เล่นชุดเฟอร์ในงานศึกษาวิจัยที่งานประชุมในปี 2018 ยอมรับว่าเมื่อเล่นชุดเฟอร์ พวกเขาทำสิ่งต่างๆ ที่โดยปกติแล้วจะยากหรือเป็นไปไม่ได้เลยนอกเหนือจากชุดเฟอร์ของพวกเขา

รูปที่ 8.5 ระดับที่ผู้เข้าร่วมงานสวมชุดเฟอร์ในสองการศึกษาแบบอนุสัญญาที่แตกต่างกันเห็นด้วยว่าการพบปะและโต้ตอบกับคนแปลกหน้าในชุดเฟอร์นั้นง่ายกว่าการสวมชุดเฟอร์

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.

1.

อย่างแข็งแกร่ง.

ไม่เห็นด้วย.

2 3 4 5 6 7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง.

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.
60%.
70%.

1.

อย่างแข็งแกร่ง.

ไม่เห็นด้วย.

2 3 4 5 6 7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง.

2017 - พบปะ 2018 - พบปะ 2018 - โต้ตอบ.

คำถามเพิ่มเติมจากการศึกษาในปี 2018 ยืนยันผลการศึกษานี้ ตัวอย่างเช่น ในคำถามหนึ่ง ผู้สวมชุดขนสัตว์มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยมากกว่าไม่เห็นด้วยว่าพวกเขารู้สึกว่าผู้อื่นยอมรับพวกเขามากกว่าเมื่อพวกเขาสวมชุดขนสัตว์ (ดูรูปที่ 8.6)

รูปที่ 8.6 ระดับที่ผู้เข้าร่วมงานศึกษาชุดเฟอร์ในงานประชุมปี 2018 เห็นด้วยว่าการสวมชุดเฟอร์ช่วยให้พวกเขาได้รับการยอมรับจากผู้อื่นมากกว่าตอนที่พวกเขาไม่สวมชุดเฟอร์

เมื่อถามว่าเฟอร์รี่รู้สึกว่าการได้ของการยอมรับมากกว่าเมื่อสวมชุดเฟอร์รี่ พวกเขาตอบว่าชุดเฟอร์รี่ช่วยให้พวกเขาเอาชนะด้านที่ไม่พึงประสงค์ในบุคลิกภาพและอายุของตนเองได้ ในระดับที่น้อยกว่า เฟอร์รี่บางคนยังรู้สึกว่ารสนิยมทางเพศของพวกเขาได้รับการยอมรับมากกว่าเมื่อสวมชุดเฟอร์รี่ แม้ว่าจะมีคะแนนเฉลี่ย 4.3 จากระดับ 7 จุด แต่ก็ไม่ใช่ชัดเจนนักและอาจ

ขึ้นอยู่กับธรรมเนียมทางเพศของเฟอร์รี่ตั้งแต่แรก 17 แนวโน้มที่คล้ายกันนี้ถูกสังเกตเห็นโดยคำนึงถึงผู้สวมชุดเฟอร์และความรู้สึกรับในอัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขา โดยรวมแล้ว ผู้สวมชุดเฟอร์มีความแตกต่างกันในระดับที่พวกเขารู้สึกว่าชุดเฟอร์ช่วยให้อัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขาได้รับการยอมรับมากขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.8 แต่คะแนนนี้สูงกว่ามากสำหรับผู้สวมชุดเฟอร์ที่เป็นคนข้ามเพศ (5.8) เมื่อเทียบกับผู้สวมชุดเฟอร์ที่เป็นซิสเจนเดอร์ (3.2) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการตีตราที่คนข้ามเพศจำนวนมากประสบอาจ...

เมื่อพูดถึงจุดนี้ เกย์ เลสเบียน ไบเซ็กชวล และอะเซ็กชวลเฟอร์รี่มีแนวโน้มมากกว่า

ยอมรับว่าธรรมเนียมทางเพศของพวกเขาได้รับการยอมรับมากกว่าเมื่อพวกเขาสวมชุดเฟอร์รี่มากกว่าพวกเฟอร์รี่ปกติ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.4 และ 3.9 ตามลำดับ การถูกมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มชาติพันธุ์นี้อาจถูกมองข้ามหรือเอาชนะได้โดยการสวมชุดเฟอร์รี่ ซึ่งอาจปกปิด เบี่ยงเบนความสนใจ หรือทำให้อัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขาดูเป็นบวก เป็นมิตร และคลุมเครือมากขึ้น

- 0%.
- 5%.
- 10%.
- 15%.
- 20%.
- 25%.
- 30%.
- 35%.

1.

อย่างแข็งแรงแรง.
ไม่เห็นด้วย.

2 3 4 5 6 7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง.

พวกเขาจะเอาชนะได้เมื่อพวกเขาได้พบกับผู้อื่นผ่านการใช้ชุดเฟอร์รี่ที่มีอัตลักษณ์ทางเพศที่สะท้อนถึงสิ่งที่พวกเขาต้องการให้คนอื่นมองเห็น ในทำนองเดียวกัน การศึกษาทั้งสองครั้งยังเผยให้เห็นว่าโดยทั่วไปแล้วผู้สวมชุดเฟอร์รี่เห็นด้วยว่าชุดเฟอร์รี่ของพวกเขาช่วยให้ผู้อื่นมองเห็น "ตัวตนที่แท้จริง" ของพวกเขา โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากการศึกษาทั้งสองครั้งอยู่ระหว่าง 4.3-4.9 อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ทำให้ภาพดูซับซ้อนขึ้นก็คือ ผู้สวมชุดเฟอร์รี่มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยมากกว่าว่าการสวมชุดเฟอร์รี่ช่วยให้ผู้อื่นมองเห็นอีกด้านหนึ่งของตัวเอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากการศึกษาทั้งสองครั้งอยู่ระหว่าง 5.2-5.5 แม้ว่าในตอนแรกสิ่งนี้อาจดูเหมือนขัดแย้งกัน แต่ก็มีคำอธิบายที่เป็นไปได้อย่างน้อยสองประการ ประการแรกคือชุดเฟอร์รี่มีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกับตัวตนของผู้สวมชุดเฟอร์รี่แต่ละคน สำหรับบางคน ชุดเฟอร์รี่แสดงถึงตัวตนที่แท้จริงที่สุดของพวกเขา ในขณะที่สำหรับบางคน ชุดเฟอร์รี่คือความพยายามที่จะรวบรวมบางสิ่งบางอย่างที่แตกต่างจากตัวตนในชีวิตประจำวันของพวกเขา อย่างไรก็ตาม การตีความที่สอดคล้องกับหลักฐานเกี่ยวกับเฟอร์รี่น่าโดยทั่วไป (ดูบทที่ 7) ก็คือ ทั้งสองสิ่งนี้สามารถเป็นจริงได้: ชุดเฟอร์รี่น่าสามารถแสดงถึงตัวตนของบุคคลในปัจจุบันและตัวตนที่บุคคลนั้นกำลังพยายามจะเป็นได้ トラบเก่าที่ทั้งสองสิ่งนี้เป็นแง่มุมของตัวตนที่แท้จริงของบุคคล (Higgins, 1987) จึงสมเหตุสมผลที่ผู้สวมชุดเฟอร์รี่น่าจะรู้สึกได้รับการยอมรับมากขึ้นจากผู้มองเห็นพวกเขาผ่านตัวละครที่แสดงถึงการผสมผสานระหว่างตัวตนของพวกเขาและตัวตนที่บุคคลนั้นกำลังพยายามจะเป็น แม้ว่าผลการค้นพบของเรายังไม่สามารถวาดภาพที่สมบูรณ์ของแรงจูงใจที่ผลักดันให้เฟอร์รี่บางคนสวมชุดเฟอร์รี่ได้ แต่ก็อย่างน้อยก็แสดงให้เห็นว่าแรงผลักดันนี้มีความซับซ้อนและหลากหลายเพียงใด หากไม่มีอะไรอื่น ผลการค้นพบนี้ให้

ตรงกันข้ามกับความเชื่อที่ว่าเฟอร์รี่ใช้เงินหลายพันดอลลาร์อย่างไม่คิดจะไปกับชุดเฟอร์รี่เพื่อซื้อเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับแฟนๆ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เฟอร์รี่จึงเลือกชุดเฟอร์รี่ด้วยเหตุผลหลายประการ ตั้งแต่เหตุผลที่ชัดเจน (เช่น เป็นวิธีการแสดงออกที่สนุกและสร้างสรรค์) ไปจนถึงเหตุผลที่แยบยลและละเอียดอ่อน (เพื่อให้ปฏิบัติสัมพันธ์ทางสังคมง่ายขึ้นโดยลดความวิตกกังวลทางสังคม) 18 เฟอร์รี่เทียบกับเฟอร์รี่ที่ไม่สวมชุดเฟอร์รี่ จนถึงจุดนี้ เราได้พูดถึงถึงการแพร่หลายของเฟอร์รี่และเจาะลึกลงไปเล็กน้อยว่าจะไรทำให้...

พวกมันก็เหมือนกัน แต่เนื่องจากเฟอร์รี่ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้เงินหลายพันดอลลาร์ซื้อชุดเฟอร์รี่ คุณอาจสงสัยว่ามีอะไรแตกต่างไปจากคนทั่วไปหรือไม่ เหมือนกับที่คนทั่วไปสงสัย เราคงไม่สามารถคาดเดาได้เลยว่าเฟอร์รี่คนไหนจะลงทุนและคนไหนจะไม่ลงทุน หรืออีกนัยหนึ่ง มีข้อแตกต่างที่วัดได้ระหว่างเฟอร์รี่ที่เป็นเจ้าของและไม่ซื้อชุดเฟอร์รี่หรือไม่ และหากมี พวกเขาสามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่เราได้หรือไม่ว่าอะไรเป็นแรงผลักดันให้ผู้สวมชุดเฟอร์รี่ทำสิ่งที่พวกเขาทำ

18 ความสำคัญของชุดเฟอร์รี่ในฐานะหนทางที่จะทำลายอุปสรรคในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมคือ

ได้รับการกล่าวถึงอีกครั้งในบริบทของความวิตกกังวลทางสังคมและความแตกต่างทางระบบประสาทในบทที่ 23

ปัจจัยแรกที่เราได้เห็นชัดเจนที่สุดสำหรับความแตกต่างระหว่างผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่และผู้ที่ไม่สวมชุดเฟอร์รี่คือความเป็นเฟอร์รี่ของพวกเขา กายที่สุดแล้ว ไม่น่าจะเป็นไปได้ที่คนที่สนใจเฟอร์รี่เพียงเล็กน้อยจะใช้เวลาหลายร้อยชั่วโมงในการสร้างชุดเฟอร์รี่หรือจ่ายเงินหลายพันดอลลาร์เพื่อซื้อชุดเฟอร์รี่สักชุด เปรียบเสมือนว่าแฟนกีฬาตัวยงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวมีแนวโน้มที่จะใช้เงินหลายพันดอลลาร์เพื่อซื้อตั๋วเข้าชมการแข่งขันตลอดฤดูกาลเพื่อชมเกมของทีมเหย้าทุกนัดมากกว่าแฟนที่สนใจเพียงเล็กน้อยที่จะทำเช่นเดียวกัน แน่นอนว่านี่ไม่ได้หมายความว่าแฟนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวทุกคนจะต้องมีชุดเฟอร์รี่หรือตั๋วเข้าชมการแข่งขันตลอดฤดูกาล และไม่ได้หมายความว่าเฉพาะคนที่เรียกตัวเองว่า "แฟนตัวยง" เท่านั้นที่จะต้องซื้อชุดเฟอร์รี่หรือตั๋วเข้าชมการแข่งขันตลอดฤดูกาล แต่ดูเหมือนว่าแฟนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวจะมีแนวโน้มที่จะรู้สึกว่าการซื้อของที่เกี่ยวข้องกับแฟน ๆ ราคาแพงเช่นนี้ นั่นคือสิ่งที่ข้อมูลจากการศึกษาของเราแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน: ในเกือบทุกการศึกษาที่เราได้ทดสอบ ผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่ได้ทำคะแนนได้สูงกว่าผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่ไม่สวมชุดเฟอร์รี่อย่างมีนัยสำคัญในการวัดความเป็นแฟนคลับ (ความแข็งแกร่งในการระบุตัวตนว่าเป็น)

แฟน) และแฟนด้อม (ว่าคน ๆ หนึ่งระบุตัวตนกับแฟน ๆ คนอื่นได้ชัดเจนแค่ไหน) 19,20 จากหลักฐานที่ตรงกัน การศึกษาของเรายังแสดงให้เห็นอีกด้วยด้วยว่า เมื่อเทียบกับเฟอร์รี่ที่ไม่สวมชุด เฟอร์รี่สวมชุดก็เป็นเฟอร์รี่นานกว่า บริโภคสื่อเกี่ยวกับเฟอร์รี่มากกว่า (แม้ว่าพวกเขาจะไม่มีแนวโน้มที่จะจมอยู่กับสื่อเกี่ยวกับเฟอร์รี่มากกว่าก็ตาม) และไปงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่มากกว่า เฟอร์รี่สวมชุดยังมีประสบการณ์สูงกว่ามาก

รายได้เฉลี่ยมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่ม Furry: 42,192.17 ดอลลาร์สหรัฐ เทียบกับ 25,501.54 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งถือว่าไม่น่าแปลกใจ เนื่องจากผู้ที่มียารายได้ที่ใช้จ่ายได้มากกว่ามักจะซื้อเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ Furry (เช่น งานศิลปะ ภาพยนตร์ หนังสือ) ค่าเดินทางและค่าโรงแรมที่เกี่ยวข้องกับงานประชุม Furry ได้ดีกว่า และสามารถซื้อชุด Furry ได้ 21.

19 โปรดดูบทที่ 6 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแฟนคลับและแฟนด้อม
20 ในบางโอกาส จำนวนผู้สวมชุดเฟอร์รี่และผู้ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่จะวัดจาก

ความเป็นแฟนคลับและแฟนด้อมมีความใกล้เคียงกันมากจนเราไม่สามารถสรุปได้ว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เรายังไม่พบตัวอย่างที่ผู้ที่ไม่ใช่แฟนฟิกเกอร์ทำคะแนนได้สูงกว่าผู้ที่ไม่ใช่แฟนฟิกเกอร์ในด้านการวัดความเป็นแฟนคลับหรือแฟนด้อม 21 สิ่งนี้นำไปสู่คำถามที่น่าสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงเหตุผล: เป็นกรณีหรือไม่ที่เฟอร์รี่ที่ร่ำรวยยิ่งขึ้น

สามารถซื้อของที่เกี่ยวข้องกับเฟอร์รี่ได้มากขึ้น ซึ่งจะทำให้คน ๆ หนึ่งระบุตัวตนว่าเป็นเฟอร์รี่ได้มากขึ้น หรือเป็นกรณีที่บุคคลที่ระบุตัวตนว่าเป็นเฟอร์รี่ได้มากขึ้นและมีรายได้ที่ใช้จ่ายได้มากขึ้นเพียงแค่อำนาจที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อของที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับมากขึ้นเท่านั้น ไม่มีวิธีใดที่จะแยกแยะความเป็นไปได้ทั้งสองนี้จากข้อมูลที่มืออยู่ในปัจจุบันได้ แม้ว่าเราจะชี้ให้เห็นว่าคำอธิบายทั้งสองนี้

ไม่แยกขาดจากกัน เราอาจเห็นความเชื่อมโยงแบบสองทิศทางที่เส้นทางทั้งสองเชื่อมต่อกันในวงจรป้อนกลับเชิงบวก: การเป็นคนรักสัตว์มากขึ้น = ใช้จ่ายกับสิ่งที่สนใจเกี่ยวกับสัตว์มากขึ้น = การเป็นคนรักสัตว์มากขึ้น

ในแนวทางเดียวกัน การศึกษาเกี่ยวกับเฟอร์รี่ออนไลน์ในปี 2017 ของเราพบว่าผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่ทำคะแนนได้สูงกว่าเฟอร์รี่ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่ในมิติของมาตราส่วนที่เรียกว่ามาตราส่วน CAPE พูดย่าง ๆ ก็คือ CAPE

มาตราส่วนวัดความสนใจของแฟน ๆ ในด้านต่างๆ รวมถึงความมุ่งมั่นที่มีต่อความสนใจนั้น (เช่น จำนวนเนื้อหาที่เป็นเจ้าของ/ดู เรื่องไม่สำคัญที่ทราบ) การมองเห็นความสนใจของแฟน ๆ เป็นทรัพย์สิน (เช่น การได้รับผลประโยชน์ที่จับต้องได้ เช่น เพื่อนหรือเงินจากการมีส่วนร่วม) การสัมผัสกับความรู้สึกถึงการมีอยู่ของแฟน ๆ

ความสนใจของแฟน ๆ (เช่น ใช้เพื่อความสะดวกจากความจริง เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจจากโลกแห่งความเป็นจริง) และใช้ความสนใจของแฟน ๆ เพื่อแสดงออกถึงลักษณะบางอย่างของตัวเอง (เช่น เป็นช่องทางในการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ เป็นแรงบันดาลใจ Plante et al., 2021) คะแนนที่สูงขึ้นในทุกมิติเหล่านี้ดูเหมือนจะชี้ให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้ว เพอร์สที่สวมชุดแฟนซีมักจะ "เป็นเพอร์ส" มากกว่าเพอร์สที่ไม่ได้สวมชุดแฟนซีในลักษณะโดยรวม มากกว่าในมิติเดียว ซึ่งขัดแย้งกับแนวคิดที่ว่าผู้สวมชุดแฟนซีเป็นเพียงเพอร์สที่มีรายได้ที่ใช้จ่ายได้มากกว่า

เรายังสามารถยังความเข้าใจผิดอีกประการหนึ่งออกไปได้ด้วยหลักฐานจากการศึกษาออนไลน์เดียวกันในปี 2017: ผู้ที่สวมชุดเพอร์นั้นไม่มีแนวโน้มที่จะกลายเป็นเพอร์มากกว่าผู้ที่ไม่ได้สวมชุดเพอร์เพราะความสนใจใน

สื่อลามกอนาจารเกี่ยวกับเพอร์ เราตรวจสอบหัวข้อสื่อลามกอนาจารในฐานะแรงผลักดันให้เกิดความสนใจในเพอร์ในบทที่ 19 แต่สำหรับตอนนี้ เราสามารถพูดได้ว่ามีหลักฐานเพียงเล็กน้อยที่บ่งชี้ว่าผู้ที่สวมชุดเพอร์เป็นแค่ "เพอร์ที่หลงใหลในชุดเพอร์" ซึ่งเป็นประเด็นที่ขัดแย้งกับวิธีการพรรณนาถึงผู้ที่สวมชุดเพอร์ในบางครั้ง

สื่อซึ่งมักมุ่งเน้นไปที่ผู้สวมชุดขบถและพรรณนาถึงพวกเขาในฐานะบุคคลที่มีความมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ที่จะมี

เช็กในชุดเพอร์ ตัวอย่างเช่น ในรายการโทรทัศน์เรื่อง 1000 Ways to Die เพอร์ถูกบรรยายว่าเป็น "คนที่ชอบใส่ชุดสัตว์และมารวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมสนุกๆ เช่น เช็กสหมู่" (McMahon et al., 2009) เนื่องจากผู้ที่สวมชุดเพอร์ดูเหมือนจะระบุตัวตนว่าเป็นเพอร์มากขึ้น เราอาจสงสัยว่าสิ่งนี้ทำให้ผู้ที่สวมชุดเพอร์รู้สึกว่าคุณมีสถานะหรือเป็นชนชั้นสูงหรือไม่ เพราะท้ายที่สุดแล้ว ชุดเพอร์ถือเป็นองค์ประกอบที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดอย่างหนึ่งของแฟนพันธุ์แท้เพอร์ และเพอร์หลายคนก็หวังว่าจะมีชุดเพอร์ได้

ประเด็นที่เราได้กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ในบทนี้—เป็นไปได้ที่ผู้สวมชุดขบถอาจอยู่ในลำดับขั้นสูงสุดในแฟนด้อมเพอร์ 22 การศึกษาออนไลน์ของเราในปี 2017

22 หากจะพูดกันตามข้อเท็จจริง ดูเหมือนว่าจะเป็นกรณีนี้ เราได้สังเกตแล้วใน

การสนทนากับเหล่าเพอร์ในงานประชุม ซึ่งเพอร์รุ่นใหม่ๆ มักจะมองตามผู้ที่สวมชุดเพอร์ในชุมชน จริงๆ แล้ว ฉันถูกบังคับให้สวมชุดเพอร์ไม่นานหลังจากเข้าร่วมกลุ่มแฟนคลับเพื่อจุดประสงค์นี้โดยเฉพาะ

เหตุผล: ฉันเชื่อว่าการได้ชุดเพอร์จะทำให้ฉันกลายเป็นสมาชิกที่ไม่มีใครโต้แย้งของแฟนด้อมเพอร์ได้ แนวคิดนี้ได้รับความสนใจมากขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา โดยผู้สวมชุดเพอร์หลายคนได้เป็นคนดังในแฟนด้อมเพอร์ มีช่อง YouTube ของตัวเองและมีผู้ติดตาม ฉันจำได้ว่าเคยคุยเรื่องนี้

พบหลักฐานเล็กน้อยที่สนับสนุนประเด็นนี้ โดยผู้ที่สวมชุดเพอร์จัดอันดับตัวเองว่ามีสถานะที่รู้สึกได้สูงกว่าผู้เข้าร่วมกลุ่มเพอร์ที่ไม่สวมชุดเพอร์อย่างมีนัยสำคัญ สิ่งนี้อาจชี้ให้เห็นว่าผู้ที่สวมชุดเพอร์ตระหนักถึงสถานะที่พวกเขามีในกลุ่มเพอร์ อย่างไรก็ตาม การศึกษาในเวลาต่อมาแสดงให้เห็นว่าผู้ที่สวมชุดเพอร์ไม่มีแนวโน้มที่จะติดกันแฟน ๆ ใหม่มากกว่าผู้ที่ไม่สวมชุดเพอร์ (เช่น ดูถูก)

พวกเขาไม่เห็นว่าเป็น "เพอร์ตัวจริง" และพวกเขาก็ไม่มีแนวโน้มที่จะเรียกตัวเองว่า "Poppur" มากกว่าผู้ที่ไม่ใช่ผู้สวมชุดเพอร์ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้เรียกเพอร์ที่โด่งดังและมีลักษณะเหมือนคนดัง 23 ผู้สวมชุดเพอร์ที่เทียบกับผู้ที่ไม่ใช่ผู้สวมชุดเพอร์: เพอร์โซน่า นอกเหนือจากการถามว่าผู้สวมชุดเพอร์ระบุตัวตนเองเป็นเพอร์มากกว่าหรือได้รับความเคารพจากแฟน ๆ มากกว่า เรายังสามารถถามได้ด้วยว่าการมีชุดเพอร์สูงเป็นสัญญาณของความรู้สึกเชื่อมโยงกับเพอร์โซน่าของตัวเองมากขึ้นหรือไม่ ท้ายที่สุดแล้ว หากเราถือว่าชุดเพอร์สูงส่วนใหญ่อิงจากเพอร์โซน่าของบุคคล และหากหน้าทิวทัศน์ของชุดเพอร์สูงคือการให้ผู้สวมชุดเพอร์สูงสามารถสวมชุดเพอร์โซน่าของพวกเขาออกมาในโลกแห่งความเป็นจริงได้ ดูเหมือนว่าผู้สวมชุดเพอร์สูงอาจรู้สึกถึงความเชื่อมโยงที่มากขึ้น

ให้กับเพอร์โซน่าของพวกเขา ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าเป็นกรณีนี้ ซึ่งเป็นการค้นพบที่เราได้สังเกตเห็นจากการศึกษาวิจัยทางออนไลน์และตามงานประชุมต่างๆ มากมาย หากทุกอย่างเท่าเทียมกัน ผู้ที่สวมชุดเพอร์โซน่ามีอัตลักษณ์เฉพาะตัวกับเพอร์โซน่าของพวกเขา มากกว่าเพอร์ที่ไม่สวมชุดเพอร์โซน่าแน่นอนว่า นี่ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่สวมชุดเพอร์โซน่าเป็นเพอร์กลุ่มเดียวที่มีอัตลักษณ์เฉพาะตัวกับเพอร์โซน่าของพวกเขา และไม่ได้หมายความว่าผู้ที่สวมชุดเพอร์โซน่าทุกคนจำเป็นต้องสร้างชุดเพอร์โซน่าจากเพอร์โซน่าของพวกเขาหรืออัตลักษณ์เฉพาะตัวกับเพอร์โซน่าของพวกเขา อย่างไรก็ตาม เราอาจจินตนาการได้ว่าบุคคลที่ไม่รู้สึกผูกพันกับเพอร์โซน่าของพวกเขาอย่างมากอาจไม่รู้สึกรู้สึกถูกบังคับให้จ่ายเงินหลายพันดอลลาร์เพื่อสั่งทำชุดเพอร์โซน่าหรือตัวละครอื่น แม้ว่าสิ่งนี้อาจ

ไม่ใช่กรณีของนักสวมชุดเฟอร์รี่ทั้งหมด นอกจากจะระบุตัวตนได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าเป็นเฟอร์รี่นำของพวกเขาแล้ว นักสวมชุดเฟอร์รี่ยัง
นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มมากกว่าผู้ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่นำที่จะบอกว่าเฟอร์รี่นำของตนเป็นตัวแทนของตัวตนในอุดมคติของตนเอง และมีแนวโน้ม
น้อยกว่าผู้ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่นำที่จะบอกว่าตนได้เปลี่ยนแปลงเฟอร์รี่นำของตนไปตามกาลเวลา ซึ่งดูเหมือนจะเป็นการตอกย้ำแนวคิดที่ว่าผู้ที่สวม
ชุดเฟอร์รี่นำจะสร้างชุดเฟอร์รี่นำขึ้นมาโดยอิงจากเฟอร์รี่นำของตน โดยส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับความปรารถนาที่จะเป็นเหมือนและสัมผัสโลกในอุดมคติ

ถึงสมาชิกใหม่ในกลุ่มเฟอร์รี่คนหนึ่งทำงานประชุมซึ่งหวังว่าจะได้พบกับผู้สวมชุดเฟอร์รี่ที่ทำให้พวกเขาสนใจเฟอร์รี่และเป็นแรงบันดาลใจให้พวกเขาสร้าง
ชุดเฟอร์รี่เป็นของตัวเอง! 23 หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดูแลและสิทธิพิเศษในกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่ โปรดดูบทที่ 12

เวอร์ชันของตัวเอง 24 เมื่อกล่าวเช่นนี้ การศึกษาวิจัยของเราในปี 2560 แสดงให้เห็นว่าผู้สวมชุดเฟอร์รี่ไม่ได้รวมเอาประสบการณ์การสวมชุดเฟอร์รี่เข้ากับ
แนวคิดของการเป็นสัตว์ ผู้สวมชุดเฟอร์รี่ไม่มีแนวโน้มที่จะรู้สึกว่าตนเองเป็นมนุษย์น้อยกว่า 100% มากกว่าเฟอร์รี่ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่ แม้ว่าพวกเขาจะมี
แนวโน้มที่จะบอกว่าตนเองจะกลายเป็นมนุษย์ 0% หากมีโอกาสก็ตาม การค้นพบนี้ขัดแย้งกับความเข้าใจผิดอีกอย่างหนึ่งในหมู่คนทั่วไปที่ว่าผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่
คิดว่าตนเองเป็นสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ ซึ่งเป็นประเด็นที่เข้าใจผิดในบทความข่าวจำนวนมากและแม้แต่ในสุนทรพจน์ของนักการเมืองที่พูดต่อต้านเฟอร์รี่
(เช่น The Guardian, 2022) การศึกษาวิจัยอื่นๆ ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้สวมชุดเฟอร์รี่และเฟอร์รี่นำของพวกเขา ตัวอย่างเช่น การศึกษาในปี
2016 เกี่ยวกับเฟอร์รี่ที่เข้าร่วมงานคอนเวนชันพบว่าผู้สวมชุดเฟอร์รี่มักจะมองว่าเฟอร์รี่นำของตนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวมากกว่า (เช่น ในแง่ของ
สายพันธุ์และลักษณะเฉพาะ) เมื่อเทียบกับเฟอร์รี่ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่นำ แม้ว่าตามการศึกษาในปี 2017 พบว่าผู้สวมชุดเฟอร์รี่นำไม่ได้แตกต่างจากผู้ที่ไม่ใช่
ผู้สวมชุดเฟอร์รี่นำในแง่ของสายพันธุ์เฉพาะที่พวกเขาเลือกสำหรับเฟอร์รี่นำของพวกเขา แต่แล้วตัวผู้สวมชุดเฟอร์รี่นำเองล่ะ มีข้อแตกต่างที่วัดได้
ระหว่างผู้สวมชุดเฟอร์รี่นำและผู้ที่ไม่ใช่ผู้สวมชุดเฟอร์รี่นำนอกเหนือไปจากความรู้สึกในแฟนด้อมหรือวิธีที่พวกเขาเกี่ยวข้องกับเฟอร์รี่
นำของพวกเขาหรือไม่ เราสามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างทางบุคลิกภาพหรือข้อมูลประชากรเพื่อพิจารณาว่าใครมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ใช้ชุดเฟอร์รี่นำ
มากกว่ากันหรือไม่ เมื่อพูดถึงเรื่องแรก

ประเด็นก็คือ หลักฐานดูเหมือนจะชี้ว่าใช่ จากการวัดลักษณะบุคลิกภาพที่สำคัญ 5 ประการ การศึกษาเกี่ยวกับเฟอร์รี่ออนไลน์ของเราในปี 2017 พบว่าผู้ที่
สวมชุดเฟอร์รี่ทำคะแนนได้สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่อย่างมีนัยสำคัญใน 3 ประการ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะบุคลิกภาพ ได้แก่ การแสดงออก (รู้สึกมีพลังเมื่ออยู่ท่ามกลางคนอื่น) ความเห็นอกเห็นใจ (เข้ากับคนอื่นได้ดี) และ
ความมีสติ (มีแนวโน้มที่จะวางแผน คิดก่อนทำ และใส่ใจในรายละเอียด) แต่ไม่แตกต่างกันในแง่ของความมั่นคงทางอารมณ์และความเปิดกว้างต่อประ
สการณ์ใหม่ๆ (ดูรูปที่ 8.7) กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้ที่สวมชุดขนสัตว์โดยเฉลี่ยจะใส่ใจในรายละเอียดมากกว่า เข้ากับผู้คนได้ดีกว่า และมีแนวโน้มที่จะแสวงหาและ
รู้สึกตื่นเต้นกับโอกาสในการเข้าสังคม ซึ่งประเด็นหลังสอดคล้องกับผู้ที่สวมชุดขนสัตว์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากความปรารถนาที่จะสนุกสนานและปรับปรุง
ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้ ผู้ที่สวมชุดขนสัตว์ยังดูเหมือนจะแตกต่างจากผู้ที่ไม่ได้สวมชุดขนสัตว์ในเชิงประชากรศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามการ
ศึกษาออนไลน์ 2 รายการ ผู้ที่สวมชุดขนสัตว์เมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่ได้สวมชุดขนสัตว์มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้หญิงมากกว่า มีแนวโน้มที่จะเป็นคนข้ามเพศมากกว่า
และมีแนวโน้มที่จะเป็นคนเพศตรงข้ามมากกว่า

พวกเขายังมีมากกว่านั้นอย่างมีนัยสำคัญ

24 สิ่งนี้อาจอธิบายได้อย่างน้อยบางส่วนว่าเหตุใดชุดเฟอร์รี่จึงอาจช่วยอำนวยความสะดวกในสังคม

การโต้ตอบกับผู้อื่น: มอบคุณความมั่นใจในการโต้ตอบกับผู้อื่นด้วยการแสดงสิ่งที่ดีที่สุด (พีชชี)
ก้าวไปข้างหน้า!

มีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่ไม่ได้สวมชุดแฟนซี ในขณะที่เราพูดถึงประเด็นเหล่านี้มากมาย
ในบทอื่นๆ ของหนังสือเล่มนี้ (เช่น บทที่ 13) มีบางประเด็นที่ควรสังเกต ประการแรก ความจริงที่ว่าผู้สวมชุดเฟอร์รี่มักจะเป็นผู้หญิงนั้นสอดคล้องกับผลการ
ศึกษาจากแฟนด้อมอื่นๆ รวมถึงแฟนด้อมอิมเมจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้สวมชุดคอสเพลย์มักจะเป็นผู้หญิงมากกว่า (Reysen et al., 2018) ประการที่สอง
เฟอร์รี่ที่เป็นผู้หญิงและเป็นคนข้ามเพศมักจะเป็นศิลปินและผู้สร้างเนื้อหามากกว่า ซึ่งอาจช่วยให้ผู้เป็นเจ้าของชุดเฟอร์รี่ (กล่าวคือ มีทักษะที่จำเป็นในการสร้าง
ชุดเฟอร์รี่ด้วยตัวเองแทนที่จะต้องจ่ายเงินเพื่อจ้างทำชุด) และสุดท้าย ตามที่เราได้พูดถึงกันในบทที่ 15 เฟอร์รี่ที่เป็นข้ามเพศมักจะเป็นผู้หญิงมากกว่า

เพื่อระบุตัวตนอย่างชัดเจนกับฟุโรโซนาของพวกเขา และอย่างที่เรารู้สึกล่วงหน้าในบ่อนี้ มีแนวโน้มที่จะกล่าวหาชุดเฟอร์ของพวกเขาก็ทำให้พวกเขารู้สึกว่าผู้อื่นยอมรับเพศของตน ซึ่งทั้งสองอย่างนี้อาจอธิบายได้ว่าทำไมเฟอร์รี่ข้ามเพศถึงรู้สึกถูกบังคับให้สวมชุดเฟอร์เป็นพิเศษ

รูปที่ 8.7 คะแนนเฉลี่ยของผู้เข้าร่วม Fursuiters และผู้ที่ไม่ได้เป็น Fursuiters ต่อลักษณะบุคลิกภาพ 3 ประการที่ประเมินโดยใช้แบบทดสอบ 1-5 สเกล ความแตกต่างระหว่างผู้ที่สวมชุดเฟอร์และผู้ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์ที่แสดงนั้นล้วนมีความสำคัญทางสถิติ

เมื่ออ่านบทนี้จบแล้ว เราอยากพิจารณาความเข้าใจผิดประการสุดท้ายที่มักเกิดขึ้นกับผู้สวมชุดเฟอร์ นั่นคือพวกเขาต้องมีบางอย่าง "ผิดปกติ" แน่ๆ การสวมชุดเฟอร์เป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างแปลก อย่างน้อยก็ในกลุ่มคนทั่วไปที่ไม่ใช่เฟอร์รี่ ดังนั้น เมื่อพวกเขาเห็นใครสวมชุดเฟอร์ ผู้คนจะ...
เนื่องจากเป็นนักจิตวิทยาสมัครเล่น พวกเขาจึงอาจรู้สึกว่าเป็นต้อง “อธิบาย” พฤติกรรมของผู้เล่นชุดขนสัตว์ โดยอธิบายในลักษณะสุดโต่งเพื่ออธิบายพฤติกรรมที่ถือเป็นการสุดโต่ง ดังนั้น พวกเขาจึงอาจหันไปหา...

- 1.0.
- 1.5.
- 2.0.
- 2.5.
- 3.0.
- 3.5.
- 4.0.

ความเปิดเผย ความยินยอม ความมีสติ

Fursuiters ผู้ที่ไม่ใช่ Fursuiters

คำอธิบายที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางจิตใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ยอมจ่ายเงินหลายพันดอลลาร์เพื่อซื้อชุดเฟอร์รี่ต้องมีทักษะการวางแผนหรือการรับมือที่ไม่ดี อย่างไรก็ตาม ในทางตรงกันข้าม การศึกษาเกี่ยวกับเฟอร์รี่ออนไลน์ในปี 2020 ของเราพบว่า แม้ว่าจะมีความหลงใหลในเฟอร์รี่เป็นพิเศษ แต่ผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่ก็มีความสุขในเฟอร์รี่ที่ "กลมกลืน" มากกว่าเฟอร์รี่ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่ แต่พวกเขาไม่ได้มีความแตกต่างกันในแง่ของความหลงใหลแบบ "หมกมุ่น" ซึ่งเป็นความหลงใหลประเภทที่หุ่นยนต์เล่นมากกว่า ซึ่งทำนายถึงความมากเกินไปหรือความผิดปกติได้ (Schellenberg et al., 2016) ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่ก็มีความนับถือตนเองและสุขภาพจิตโดยรวมสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่จากการศึกษามากมาย ซึ่งส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะการศึกษาเฟอร์รี่ออนไลน์ในปี 2017 พบว่าผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่มีแนวโน้มที่จะให้ความช่วยเหลือและรับความช่วยเหลือจากแฟนคลับเฟอร์รี่มากกว่าผู้ที่ไม่ได้สวมชุดเฟอร์รี่ สำหรับแฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รี่ แฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รี่มีแนวโน้มที่จะมีความสุขในองค์ประกอบทางสังคมเป็นพิเศษ ซึ่งเพิ่มโอกาสในการสร้างเครือข่ายสนับสนุนทางสังคม เครือข่ายดังกล่าวอาจพิสูจน์ได้ว่ามีความสำคัญในฐานะแหล่งของความยืดหยุ่นและเป็นวิธีรับมือกับช่วงเวลาที่ยากลำบาก (Roberts et al., 2015) อันที่จริง ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวที่เราพบซึ่งอาจบ่งบอกถึงการปรับตัวที่ไม่ดีระหว่างแฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รี่กับแฟนพันธุ์แท้ที่ไม่ใช่ของเฟอร์รี่ก็คือ แนวโน้มที่แฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รี่จะดื่มมากกว่าแฟนพันธุ์แท้ โดยเฉพาะเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งสังเกตได้ใน

การศึกษาออนไลน์ในปี 2017 พบว่าผู้เล่น Fursuit โดยเฉลี่ยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3.3 แก้วต่อสัปดาห์เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ใช่เฟอร์รี่โดยเฉลี่ยดื่ม 2.2 แม้จะมีความแตกต่างนี้ แต่ระดับการดื่มยังค่อนข้างต่ำสำหรับทั้งสองกลุ่ม และมีหลักฐานเพียงเล็กน้อยที่บ่งชี้ว่าพฤติกรรมการดื่มแบบนี้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง
มากเกินไปหรือก่อให้เกิดปัญหาใด ๆ ในลักษณะเป็นระบบสำหรับนักสวมชุดขนสัตว์ 25 ข้อสรุป แม้ว่าจะแง่มุมที่โดดเด่นและเป็นที่จดจำมากที่สุดของแฟนด้อมเฟอร์รี่ อาจกล่าวได้ว่าส่วนที่น่าสนใจที่สุดของการสวมชุดเฟอร์รี่ก็คือความธรรมดาของมัน เมื่อเปรียบเทียบกับความสนใจอื่นๆ ของแฟน ๆ (เช่น การคอสมเพลย์ การสวมเสื้อของนักกีฬาคนโปรด) การสวมชุดเฟอร์รี่เป็นเพียงอีกวิธีหนึ่งในการแสดงความสนใจของแฟน ๆ ซึ่งไม่จำเป็นหรือเป็นวิธีที่นิยมที่สุดสำหรับเฟอร์รี่ในการแสดงความสนใจ ส่วนหนึ่งเพราะว่ามีค่าใช้จ่ายสูงเกินไปสำหรับหลายๆ คน! ผู้สวมชุดเฟอร์รี่มีแรงจูงใจหลายประการ ซึ่งอย่างน้อยที่สุดก็เพื่อความสนุกสนาน เป็นช่องทางในการแสดงความคิดสร้างสรรค์ และเป็นวิธีในการแสดงออกถึงตัวตน นอกจากนี้ยังมี

25 ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าการดื่มน้ำให้เพียงพอขณะสวมชุดสัตว์เป็นเรื่องสำคัญ!

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลตรงกันข้าม และโดยทั่วไปควรหลีกเลี่ยงขณะสวมชุดสัตว์

หลักฐานที่แสดงว่าการมีชุดเฟอร์อาจทำให้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นได้ง่ายขึ้น ช่วยให้เฟอร์ได้รับการยอมรับในสิ่งที่พวกเขาเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกเขาเป็น LGBTQ+ และต่อสู้กับการตีตราในชีวิตประจำวัน แม้ว่าการสวมชุดเฟอร์อาจดูเหมือนเป็นวิธีที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงในการตอบสนองความสนใจของแต่ละคน ในเนื้อหาเกี่ยวกับเฟอร์ มีหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างเฟอร์ที่สวมชุดและเฟอร์ที่ไม่สวมชุดนั้นมักจะเป็นเรื่องของระดับมากกว่าเรื่องประเภท โดยเฉพาะแล้ว ผู้ที่สวมชุดจะระบุตัวตนได้ชัดเจนยิ่งขึ้นทั้งในฐานะเฟอร์และแฟนคลับของเฟอร์ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับมากกว่า (เช่น ไปงานประชุม บริโภคสื่อ) แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่ไม่มีชุดจะหลงใหลในการเป็นเฟอร์ไม่ได้ ความแตกต่างเหล่านี้ อาจเกิดจากอย่างน้อยก็บางส่วนที่ผู้ที่สวมชุดมีฐานะทางการเงินที่ดีกว่าและสามารถซื้อชุดได้ แม้ว่าจะมีหลักฐานที่บ่งชี้ว่าพวกเขาอาจได้รับแรงผลักดันจากการถูกระบุตัวตนอย่างชัดเจนกับเฟอร์ที่น่าของพวกเขา ผู้ที่สวมชุดยังมีความแตกต่างจากผู้ที่ไม่มีชุดบางอย่างในแง่ประชากรศาสตร์ โดยมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้หญิง เป็นคนข้ามเพศ และมีความสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่ไม่มีชุด แม้ว่านี่จะแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากการบอกว่าผู้ที่สวมชุดเฟอร์ทุกคนเป็นคนข้ามเพศหรือเฟอร์หญิงทุกคนเป็นผู้ที่สวมชุดเฟอร์ก็ตาม ในที่สุด และบางทีอาจสำคัญที่สุด เราก็ได้เห็นแล้วว่าข้อมูลเพียงเล็กน้อยสามารถช่วยขัดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการสวมชุดเฟอร์โดยเฉพาะและเกี่ยวกับเฟอร์โดยทั่วไปได้อย่างไร การศึกษาวิจัยในบทนี้แสดงให้เห็นว่าเฟอร์ไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นคนที่สวมชุดเฟอร์ (และอันที่จริงแล้ว เฟอร์ส่วนใหญ่ไม่มีชุดเฟอร์เป็นของตัวเอง) ผู้ที่สวมชุดเฟอร์ไม่ได้มีแรงจูงใจจากความต้องการทางเพศในชุดเฟอร์หรือความสนใจแบบคลั่งไคล้ในเนื้อหาเกี่ยวกับเฟอร์ และพวกเขาไม่ได้เชื่อว่าตนเองเป็นสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์เมื่อสวมชุดเฟอร์ ผู้ที่สวมชุดเฟอร์ไม่มีสัญญาณของการปรับตัวที่ไม่ดี ซึ่งอาจเป็นความประหลาดใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งสำหรับผู้ที่ไม่ใช่เฟอร์ ซึ่งอาจพบว่าตนเองโทษความผิดปกตินี้ว่าเป็นสาเหตุของพฤติกรรมสวมชุดเฟอร์ที่ผิดปกติแต่ไม่เป็นอันตรายแต่อย่างใด ในขณะที่เรายังคงดำเนินโครงการต่อไป

การเดินทางเพื่อทำความเข้าใจเฟอร์และแฟนด้อมเฟอร์ให้ดีขึ้น จะเป็นประโยชน์หากเราเก็บบทเรียนที่เราเรียนรู้เกี่ยวกับชุดเฟอร์ในบทนี้ให้สดใหม่ในความทรงจำของเรา แม้ว่ากิจกรรมบางอย่างจะดูแปลกหรือผิดปกติ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่านี่เป็นหลักฐานของแรงจูงใจที่น่ารังเกียจหรือความผิดปกติ บางครั้งชุดเฟอร์ก็เป็นแค่ชุดเฟอร์เท่านั้น อ้างอิง Anthrocon 2010 (13 พฤษภาคม 2023) ใน Wikifur https://en.wikifur.com/wiki/Anthrocon_2010 Anthrocon 2022 (13 พฤษภาคม 2023) ใน Wikifur https://en.wikifur.com/wiki/Anthrocon_2022

Buffitt, K. (3 กรกฎาคม 2014). Watch: Furries invade Pittsburgh. Global News. <https://globalnews.ca/news/1430597/watch-furries-invade-pittsburgh/> Dickson, EJ (11 เมษายน 2022). 'พวกเราถูกรีดเลือดจนหมดตัว': Furries จะไม่ยอมแพ้ให้กับ Etsy Rolling Stone. <https://www.rollingstone.com/culture/culture-news/furries-etsy-strike1335805/> Higgins, ET (1987). ความคลาดเคลื่อนในตนเอง: ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตนเองและอารมณ์ Psychological Review, 94 (3), 319-340. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.94.3.319> Laychuk, R. (2020, 29 มกราคม). แฟนด้อมเฟอร์: เฟอร์ของเวสต์แมนทำลายกำแพงและสร้างรอยยิ้มให้มังกรเวทวาวทีละตัว CBC News. <https://www.cbc.ca/news/canada/manitoba/westman-furries-brandonmanitoba-1.5430922> McMahon, T. (นักเขียน ผู้กำกับ) Arnarson, HA (นักเขียน) และ Miller, G. (นักเขียน) (2009) Death over easy: Em-bear-assed. In Original Productions (ผู้ผลิต) 1000 Ways to Die. New York: Spike. Petersen, KS (2022, 8 เมษายน) ตรวจสอบข้อเท็จจริง: เขตโรงเรียนในวิสคอนซินปฏิเสธข้อกล่าวหาว่ามี 'โปรโตคอลเฟอร์' USA Today ภาษาไทย: <https://www.usatoday.com/story/news/factcheck/2022/04/08/fact-check-wisconsin-school-district-doesnt-have-furry-protocol/9500305002/> Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR, & Chadborn, D. (2021). CAPE: โมเดลหลายมิติของความสนใจของแฟน ๆ ที่วิจัยโมเดล CAPE Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE และ Gerbasi, KC (2018). แรงจูงใจของนักแสดงคอสมเพลย์ในการมีส่วนร่วมในด้อมอนิเมะ The Phoenix Papers, 4 (1), 29-40. <https://doi.org/10.17605/OSF.IO/UT4FB> Roberts, S. E., Plante, CN, Gerbasi, KC และ Reysen, S. (2015). อัตลักษณ์ของมนุษย์และสัตว์: แฟนด้อมเฟอร์

การเชื่อมโยงของสมาชิกกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ Anthrozoös, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Schellenberg, BJI, Bailis, DS, & Mosewich, A. D. (2016) คุณมีความหลงใหล แต่คุณมีความเห็นอกเห็นใจตนเองหรือไม่ ความหลงใหลที่กลมกลืน ความหลงใหลที่ครอบงำ และการตอบสนองต่อความล้มเหลวที่เกี่ยวข้องกับความหลงใหล บุคลิกภาพและความแตกต่างของแต่ละบุคคล 99 (5), 278-285. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.05.003> The Guardian. (2022, 29 มีนาคม) พรรคฟิวส์กลับเพิกถอนคำกล่าวอ้างอันเป็นเท็จ โรงเรียนต่างๆ จัดระเบียบรายชื่อสำหรับนักเรียน 'ขนปุย' The Guardian. <https://www.theguardian.com/us-news/2022/mar/29/nebraska-lawmaker-litter-boxes-claim-debunked>

โทมัส ดี. (2022, 2 กุมภาพันธ์) พวกเพอร์รีกำลังเป็นผู้นำสงครามต่อต้านนายกเทศมนตรีมิสซิสซิปปีที่สั่งห้ามหนังสือสอง. <https://www.vice.com/en/article/wxdpen/mississippi-furry-book-banning> Torbatian, A. (2020).

ราคาชุดขนสัตว์พื้นฐาน จัดทำโดย Abigail Torbatian ผ่านการติดต่อส่วนตัว Walker, T. (27 กันยายน 2016) ฆาตกรและเหยื่อในคดีฆาตกรรมสามศพในแคลิฟอร์เนียคือ 'พวกเพอร์รี' Independent. <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/killers-and-victimsin-california-triplemurder-were-furries-a7333956.html>.

บทที่ 9.

ทำของ, รับของ: เนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์

สตีเฟน เรย์เช่น, คอร์กนีย์ "นูก้า" พลานเต้

ตามคำพูดเก่าแก่ที่ว่า สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตคือของฟรี ไม่ว่าเรื่องนี้จะจริงหรือไม่ก็ตาม เราจะปล่อยให้มันเป็นหน้าที่ของนักปรัชญา เพราะในฐานะนักวิชาการด้านแพนบอล สิ่งที่เราศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ฟรีอย่างแน่นอน ความสนใจของแพนบอลมักเกี่ยวข้องกับการบริโภคเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแพนบอลหรือการสร้างเนื้อหาดังกล่าวโดยแพนบอลเพื่อแลกเปลี่ยนหรือขายให้กับแพนบอลคนอื่น เราพบเห็นหลักการนี้ในการดำเนินการในกลุ่มแพนบอลที่นักจิตวิทยาศึกษามากที่สุด นั่นก็คือ แพนกีฬา งานวิจัยทางจิตวิทยาจำนวนมากอุทิศให้กับการทำความเข้าใจพฤติกรรมการบริโภคของแพนบอล ไม่ว่าจะเป็นการซื้อตัวซิมเกมหรือซื้อสินค้าอย่างเป็นทางการ (เช่น เสื้อ) เพื่อเฉลิมฉลองและแสดงความเป็นทีมที่สังกัด การวิเคราะห์เชิงปริมาณที่รวบรวมผลการศึกษานี้จำนวนมากพบว่ายังคนๆ หนึ่งระบุตัวตนว่าเป็นแพนบอลมากเท่าไร

ของทีมใดทีมหนึ่ง (เช่น ความเป็นแพนบอล) ยังมีแนวโน้มว่าพวกเขาจะซื้อสินค้าที่มีลิขสิทธิ์ (Kwon & Choi, 2018) และไปดูเกมการแข่งขัน (Kim et al., 2019) แน่นอนว่า Kim และเพื่อนร่วมงาน (2019) พบว่าปัจจัยอื่นทำนายการบริโภคได้เกินกว่าระดับที่ระบุว่าเป็นแพนบอล (เช่น การหลีกเลี่ยงจากความจริง ความมุ่งมั่นต่อทีม คุณภาพของสถานที่ที่ทีมเล่น และแม้แต่วัฒนธรรมที่น่าดึงดูดใจของผู้เล่น) และแน่นอนว่าการเป็นแฟนกีฬาไม่ได้มีแค่ลักษณะท่าทางเท่านั้น

ผู้บริโภคส่วนใหญ่บริโภคผลิตภัณฑ์และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแพนๆ อย่างไรก็ตาม การบริโภคของแพนๆ ถือเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ โดยแปรนโซส์ด้านกีฬา ภาพยนตร์ ดนตรี เกม และสื่ออื่นๆ ต่างก็เป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์ ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจเลยที่ว่าทำไมจึงมีความต้องการการวิจัยเพื่อทำความเข้าใจที่ดีขึ้นมากมาย

อะไรเป็นตัวขับเคลื่อนการบริโภคของแพนๆ และอะไรที่ทำให้แพนๆ เป็นผู้บริโภคที่เชื่อถือได้ งานของเราเกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับเพอร์รีไม่ได้เน้นที่การบริโภคของแพนๆ มากนัก เนื่องจากเราตั้งเป้าที่จะทำความเข้าใจกลุ่มแฟนคลับเพอร์รีจากมุมมองที่หลากหลาย (เช่น การสร้างตัวตน ความเป็นอยู่ที่ดี ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม) อย่างไรก็ตาม เราจะละเลยหน้าที่หากเราสร้างทำเป็นไม่สนใจพฤติกรรมใช้จ่ายของเพอร์รีและการสร้างเนื้อหาโดยกลุ่มแฟนคลับสำหรับผู้อื่นในกลุ่มแฟนคลับเลยแม้แต่เล็กน้อย หากเพียงเพราะเพอร์รีเอง (เช่น ศิลปินและผู้สร้างเนื้อหาคนอื่น) มักจะถามคำถามเราเกี่ยวกับหัวข้อนี้บ่อยครั้ง 1 อันที่จริง ในปี 2021 เราได้เผยแพร่หนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรมของแพนๆ ใน

1 ไม่ใช่เรื่องยากที่จะจินตนาการว่าทำไมศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับเพอร์รีถึงมีผลประโยชน์กับข้อ

ต้องการทราบขนาดของตลาดสำหรับเนื้อหาเกี่ยวกับเพอร์รี ว่าโดยทั่วไปแล้วเพอร์รีใช้จ่ายกับเนื้อหาเกี่ยวกับเพอร์รีประเภทต่างๆ เท่าไร และเพอร์รีกำลังมองหาอะไรเมื่อพูดถึงสินค้าเกี่ยวกับเพอร์รี

ทั่วไป—แต่มีผลงานของเราที่โดดเด่นในกลุ่มแฟนเพอร์รี่ ซึ่งพัฒนามากลุ่มแฟนคลับและแสดงให้เห็นว่าแฟนคลับประเภทใดเป็นผู้บริโภคเนื้อหาจากแฟนคลับที่กระตือรือร้นที่สุด (Plante et al., 2021) 2 ในบทนี้ เราจะเจาะลึกงานวิจัยนี้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่เพอร์รี่บริโภค (และบริโภคมากเพียงใดเมื่อเทียบกับกลุ่มแฟนคลับอื่นๆ) และสิ่งที่ทำนายพฤติกรรมผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับของพวกเขาได้ ก่อนอื่น เราจะทบทวนกิจกรรมของแฟนคลับต่างๆ

เพอร์รี่มีส่วนร่วมใน—รวมถึงการบริโภคสิ่งประดิษฐ์ที่เกี่ยวข้องกับแฟนๆ—เพื่อดูว่าการบริโภคประเภทใดประเภทหนึ่งมีความสำคัญในการมีส่วนร่วมของเพอร์รี่กับความสนใจในสื่อที่มีตัวละครมนุษย์ ต่อไปเราจะดูว่าเพอร์รี่ค้นหาเนื้อหาและการโต้ตอบกับเพอร์รี่คนอื่นๆ ในพื้นที่ออนไลน์ที่ใด และสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงที่พวกเขารู้สึกกับกลุ่มแฟนๆ เพอร์รี่อย่างไร—เพอร์รี่กลุ่มเดียวกันที่ออนไลน์เพื่อดูเนื้อหาของเพอร์รี่ที่ออนไลน์เพื่อโต้ตอบกับเพอร์รี่คนอื่นๆ เช่นกันหรือไม่ หรือพวกเขาแสวงหาเพอร์รี่เป็นกิจกรรมคนเดียว ต่อไปนี้คือการดูว่าสื่อประเภทใดที่เพอร์รี่มักชอบ จากนั้นเราจะสังเกตพฤติกรรมการใช้จ่ายโดยพิจารณาการมีส่วนร่วมของเพอร์รี่ในแง่ของเงินและเซ็นต์จริง สำหรับผู้ที่อยากรู้เกี่ยวกับธุรกิจของแฟนคลับเพอร์รี่ สุดท้ายเราจะพล็อตบทบาทและพิจารณาเพอร์รี่ไม่เพียงแต่ในฐานะผู้บริโภคของเนื้อหาที่มีธีมเพอร์รี่เท่านั้น แต่ยังรวมถึงในฐานะผู้ผลิตด้วย

การบริโภคสื่อที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับ ในการเริ่มต้นการเจาะลึกการบริโภคที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับ เราต้องการดูภาพรวมคร่าวๆ ก่อนว่าการที่เพอร์รี่มีส่วนร่วมกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับในรูปแบบต่างๆ เป็นเรื่องปกติเพียงใด แทนที่จะดูข้อมูลนี้แยกกัน เราได้ทำการศึกษาแบบคู่ขนานในกลุ่มตัวอย่างแฟนๆ อนิเมะเพื่อเปรียบเทียบ ซึ่งทำให้เราเห็นได้ว่าพฤติกรรมใดที่แตกต่างกันสำหรับเพอร์รี่และพฤติกรรมใดที่เป็นลักษณะทั่วไปสำหรับแฟนด้อมที่เน้นสื่อที่เปรียบเทียบได้ ในการศึกษาทั้งสองครั้งนี้ เราขอให้ทั้งเพอร์รี่และแฟนๆ อนิเมะให้คะแนนความถี่ในการมีส่วนร่วมกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับต่างๆ (1 = ไม่เคย ถึง 7 = บ่อยครั้ง) ดังที่แสดงในรูปที่ 9.1 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดสำหรับเพอร์รี่คือการบริโภคสื่อของเพอร์รี่ ทั้งที่แฟนๆ สร้างขึ้นและเป็นทางการ แม้ว่าแฟนๆ อนิเมะจะบริโภคเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับมากกว่า แต่เพอร์รี่ก็แตกต่างจากแฟนๆ อนิเมะอย่างเห็นได้ชัดตรงที่มีแนวโน้มที่จะบริโภคสื่อที่แฟนๆ สร้างขึ้นมากกว่าอย่างเห็นได้ชัด สำหรับเพอร์รี่ การบริโภคสื่อที่แฟนๆ สร้างขึ้นมีความสำคัญพอๆ กัน หากไม่นับรวม

สำคัญว่าการบริโภคสื่ออย่างเป็นทางการ ในขณะที่สำหรับแฟนๆ อนิเมะนั้นมี

2 แต่เพื่อความชัดเจน เราไม่เคยได้รับประโยชน์จากการวิจัยของเราเลย และไม่เคยเลยด้วยซ้ำ

ได้รับค่าจ้างจากบริษัทหรือองค์กรในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแฟนๆ หรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการวิจัยตลาด

ความต้องการสื่ออย่างเป็นทางการมากกว่าสื่อที่แฟนๆ ผลิตขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 3 ผลที่อาจเกิดขึ้นตามมาคือ เมื่อถึงเวลาซื้อและสะสมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับแฟนๆ พวกเขาเพอร์รี่มักจะสะสมเนื้อหาที่แฟนๆ สร้างขึ้น ในขณะที่แฟนอนิเมะมักจะสะสมเนื้อหาอย่างเป็นทางการมากกว่า

เมื่อเทียบกับความถี่ที่เพอร์รี่บริโภคสื่อที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับ กิจกรรมที่เกิดขึ้นบ่อยนักคือการเข้าร่วมงานอีเวนต์แบบพบปะกัน (งานประชุมงานพบปะในที่ท้องถิ่น) ซึ่งเป็นกรณีเดียวกับเพอร์รี่และแฟนคลับอนิเมะ สาเหตุน่าจะมาจากแฟนคลับสามารถบริโภคเนื้อหาของแฟนคลับได้ทุกเมื่อที่ต้องการ (เช่น บริการสตรีมมิ่ง เว็บไซต์จำหน่ายผลงานศิลปะ) แต่จำกัดเวลาในการเข้าร่วมงานพบปะในโลกแห่งความเป็นจริงในงานอีเวนต์เพียงไม่กี่งานในภูมิภาคของตน ตัวอย่างเช่น อาจมีงานประชุมเกี่ยวกับอนิเมะหรือเพอร์รี่เพียงงานเดียวในหนึ่งปีที่อยู่ห่างจากแฟนคลับคนใดคนหนึ่งโดยขับรถไป หากว่ามีงานดังกล่าวด้วย

ทั้งหมด—ในขณะที่การรวมตัวและการพบปะในที่ท้องถิ่นอาจจำกัดอยู่เพียงครั้งหนึ่งต่อสัปดาห์หรือครั้งหนึ่งต่อเดือน แม้ว่าแฟนๆ ของเพอร์รี่และอนิเมะจะเข้าร่วมงานประชุมด้วยความถี่ที่ใกล้เคียงกัน แต่เพอร์รี่กลับมีแนวโน้มที่จะไปร่วมงานพบปะในที่ท้องถิ่นมากกว่าอย่างเห็นได้ชัด 4.

3 อาจเกิดจากความจริงที่ว่าสตูดิโอและบริษัทขนาดใหญ่ผลิตอนิเมะ

เนื้อหาสำหรับแฟนอนิเมะโดยเฉพาะ ซึ่งหมายความว่าตลาดเนื้อหาอนิเมะโดยเฉพาะน่าจะมีขนาดใหญ่กว่า ในทางตรงกันข้าม มีบริษัทใหญ่เพียงไม่กี่แห่งที่ผลิตเนื้อหาที่มุ่งเป้าไปที่แฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รี่โดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น ดิสนีย์เป็นแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจที่สำคัญสำหรับเพอร์รี่จำนวนมาก แต่ไม่ได้กำหนดตัวเองว่าเป็นผู้ผลิตเนื้อหาสำหรับเพอร์รี่ ดังนั้น อาจมีความต้องการเนื้อหาที่ไม่เป็นทางการมากขึ้น

เนื้อหาที่แฟน ๆ สร้างขึ้นซึ่งปรับแต่งให้เหมาะกับกลุ่มแฟน ๆ เพอร์รี่ เพื่อเติมเต็มช่องว่างที่เกิดจากการขาดผู้ผลิตเนื้อหาอย่างเป็นทางการของเพอร์รี่ 4 คำอธิบายที่เป็นไปได้ประการหนึ่งสำหรับเรื่องนี้ก็คือ ตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 13 เพอร์รี่มักจะ...

มีอายุมากกว่าแฟน ๆ อนิเมะโดยเฉลี่ยไม่กี่ปี ดังนั้นพวกเขาจึงอาจไปร่วมงานในท้องถิ่นได้ง่ายกว่า (เช่น มีรถยนต์ มีอิสระในการไปงาน) แม้ว่าจะไม่ใช่คำอธิบายที่สมบูรณ์แบบก็ตาม: ไม่ได้คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าทั้งสองกลุ่มมีโอกาสเท่ากันที่จะไป

ไปร่วมงานประชุม คำอธิบายอื่นอาจเป็นการพบปะกันของเหล่าเพอร์รี่ในท้องถิ่นในระดับเล็กมากกว่าการพบปะกันของอนิเมะ แม้ว่าคำอธิบายนี้จะมีข้อเสียอยู่บ้างเช่นกัน ฐานแฟนคลับของเพอร์รี่มีขนาดเล็กกว่าฐานแฟนคลับของอนิเมะมาก ดังนั้น เราจึงตั้งสมมติฐานว่าหากมีอะไรเกิดขึ้น

ควรมีการพบปะเกี่ยวกับอนิเมะมากกว่าการพบปะของเหล่าเพอร์รี่ในท้องถิ่นนั้นๆ แม้ว่าจะมีฐานแฟนคลับที่เล็กกว่า แต่เพอร์รี่ก็อาจมีแนวโน้มที่จะจัดงานพบปะในท้องถิ่นมากกว่าแฟนอนิเมะ เช่น พวกเขาพบว่าเนื้อหาที่รับชมร่วมกันนั้นน่าดึงดูดใจกว่าแฟนอนิเมะ ซึ่งอาจชอบดูอนิเมะเพียงลำพังมากกว่า

รูปที่ 9.1 คะแนนเฉลี่ยของความรักที่เพอร์รี่และอนิเมะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแฟน ๆ (มาตราส่วน 7 ระดับ) * p 3.0.CO;2-N Barry, JD (2010) แต่งสำหรับอันตราย? ผลกระทบของผลแสดงในการผ่าตัด BMJ: British Medical Journal, 341 (7786), 1304-1305 <https://doi.org/10.1136/bmj.c6931> Bem, SL (1981) ทฤษฎีโครงสร้างทางเพศ: บัญชีทางปัญญาของการแบ่งประเภทเพศ Psychological Review, 88 (4), 354-364 <https://doi.org/10.1037/0033-295X.88.4.354> Fausto-Sterling, A. (2000) การกำหนดเพศในร่างกาย: การเมืองด้านเพศและการสร้างเรื่องเพศ Basic Books Glick, P. และ Fiske, ST (1996). แบบสำรวจลัทธิเพศที่คลุมเครือ: การแยกแยะลัทธิเพศที่เป็นศัตรูและใจดี วารสารบุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 70 (3), 491-512. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.3.491>

Gross, S. (1999). Intersexuality and scripture. Theology and Sexuality, 1999 (11), 65-74. <https://doi.org/10.1177/135583589900601105>
Hoffman, RM, & Borders, LD (2001). ยี่สิบห้าปีหลังจาก Bem Sex-Role Inventory: การประเมินใหม่และปัญหาใหม่เกี่ยวกับความแปรปรวนของการจำแนกประเภท การวัดและการประเมินในการให้คำปรึกษาและการพัฒนา 34 (1), 39-55. <https://doi.org/10.1080/07481756.2001.12069021> Issenman, BK (1997). เล่นเอ็นแห่งความอยู่รอด: มรดกที่มีชีวิตของเลื้อยผ้าอูนิคิต UBC Press. Kennedy, HC (1981). ทฤษฎี “เพศที่สาม” ของ Karl Heinrich Ulrichs ใน SJ Licata และ RP Peterson (บรรณาธิการ) มุมมองทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศ (หน้า 114)

103-113) Haworth Press. Laqueur, T. (1990). การสร้างเซ็กส์: ร่างกายและเพศตั้งแต่ชาวกรีกถึงฟรอยด์
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด Maglaty, J. (2011). เมื่อไหร่ที่ผู้หญิงเริ่มใส่สีชมพู: รายงานพิเศษของนิตยสาร Smithsonian นิตยสาร Smithsonian <https://www.smithsonianmag.com/arts-culture/when-did-girls-startwearing-pink-1370097/> McConahay, JB (1986). Modern racism, ambivalence, and the Modern Racism Scale. ใน JF Dovidio & SL Gaertner (บรรณาธิการ), Prejudice, discrimination, and racism (หน้า 91-125) Academic Press McConahay, JB, Hardee, BB, & Batts, V. (1980). Modern Racism Scale (MRS).. APA PsycTests. <https://doi.org/10.1037/t03873-000> McGuire, WJ, McGuire, CV, Child, P., & Fujioka, T. (1978). ความโดดเด่นของความเป็นชาติพันธุ์ในแนวคิดเกี่ยวกับตนเองโดยธรรมชาติเป็นหน้าที่ของความโดดเด่นทางชาติพันธุ์ของตนเองในสภาพแวดล้อมทางสังคม วารสารบุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 36

(5), 511-520. <https://doi.org/10.1037//0022-3514.36.5.511> Migetz, DZ (2004). การประเมินระดับการเหยียดเชื้อชาติในยุคปัจจุบันใหม่.. นิตยสารวิทยาลัยเทเนสซี นีอกซ์ วิลส์ พักโฮเวอร์ แคลิฟอร์เนีย
(2011). หนังสือฟลิกส์: จากแบ็กเบงสู่การฟื้นคืนชีพของควอนตัม 250 เหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ฟลิกส์. Sterling Publishing. Steele, CM (1997). กัญชุกคามในอากาศ: อดิสงผลต่ออัตลักษณ์ทางปัญญาและประสิทธิภาพอย่างไร. American Psychologist, 52 (6), 613-629. <https://doi.org/10.1037//0003-066x.52.6.613>
Williams, WL (1992). จิตวิญญาณและเนื้อหนัง: ความหลากหลายทางเพศในวัฒนธรรมอินเดียแดงอเมริกัน. Beacon Press.

บทที่ 16.

รสนิยมทางเพศในแฟนด้อมเพอร์รี

ฟรานเชส สวิสตี เฮนรี แอนนา รีเน เฮนรี

ข้อสังเกตที่พบบ่อยที่สุดประการหนึ่งเกี่ยวกับกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รีจากผู้ที่เคยอยู่ในกลุ่มนี้คือความเปิดกว้างและความหลากหลายในเรื่องเพศและรสนิยมทางเพศ บทนี้จะมีรูปแบบที่คล้ายกับบทก่อนๆ (เช่น บทที่ 14 บทที่ 15) ในการหารือเกี่ยวกับความหลากหลายและการรวมเอาทุกคนเข้าไว้ด้วยกัน

เช่นเดียวกับบทที่แล้วเกี่ยวกับเรื่องเพศ เราจะเริ่มด้วยการสรุปงานวิชาการเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศโดยย่อ รวมถึงการตระหนักว่าแนวคิดเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ต่อไป เราจะดูสถิติเกี่ยวกับความแพร่หลายของรสนิยมทางเพศต่างๆ ในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี ตามด้วยการเจาะลึกคำตอบแบบเปิดกว้างจากผู้เข้าร่วมเกี่ยวกับวิธีที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพวกเขากับชุมชนเพอร์รีได้รับผลกระทบจากรสนิยมทางเพศของพวกเขา (และส่งผลต่อ) ในท้ายที่สุด เราจะพิจารณาโอกาสในการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศภายในชุมชนเพอร์รี

—บทนำสั้นๆ เช่นเดียวกับที่เราเห็นในเรื่องเพศ ความเข้าใจทางสังคมเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและรสนิยมทางเพศได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา การรับรู้ถึงความหลากหลายทางเพศว่าเป็นเรื่องธรรมชาติและปกติได้กลายเป็นเรื่องธรรมดาในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา อย่างน้อยก็ในโลกตะวันตก อินเทอร์เน็ต

ได้เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มชาติพันธุ์น้อย (เช่น กลุ่มที่ไม่สนใจเพศ) ได้แบ่งปันประสบการณ์ ค้นหาคำพูดเพื่อแสดงความรู้สึกและความปรารถนา และสนับสนุนความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศที่ละเอียดและซับซ้อนยิ่งขึ้น1 ในขณะเดียวกัน จันทานติทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ก็คือ พฤติกรรมรักร่วมเพศไม่เพียงแต่เป็นเรื่องธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังพบได้ทั่วไปทั้งในสัตว์และวัฒนธรรมมนุษย์ (Roughgarden, 2009) ในส่วนนี้ เราจะทบทวนสั้นๆ ว่าเราไปถึงจุดนี้ได้อย่างไร โดยพิจารณาถึงความหลากหลายของ

พฤติกรรมทางเพศทั้งในอาณาจักรสัตว์และตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษย์ในทุกวัฒนธรรม เป็นเวลาหลายศตวรรษ วาทกรรมต่อต้านกลุ่มรักร่วมเพศได้ประณามพฤติกรรมทางเพศของเพศเดียวกันว่าเป็นการดูหมิ่นสัตว์และไม่เป็นธรรมชาติ (McFarlane, 1997)

บางคน เช่น เอิร์ลแห่งชาฟต์สเบอรี มองว่าความต้องการทางเพศของเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่มนุษย์เท่านั้นที่ปรารถนา (เฮนรี 2562) ในความเห็นของเขา สัตว์ถูกขับเคลื่อนโดย "ธรรมชาติ" และจะไม่เป็นเช่นนั้น

1 ไม่ว่าปุ๋ยของคุณจะพูดอย่างไร ความหลากหลายทางเพศก็ไม่ใช่เรื่องใหม่

ปรากฏการณ์นี้ แม้ว่าตอนนี้เขาอาจจะตระหนักถึงรสนิยมทางเพศที่แตกต่างกันมากกว่าตอนที่เขายังเป็นเด็ก แต่สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงการตระหนักรู้และการยอมรับความหลากหลายทางเพศที่เพิ่มมากขึ้น ไม่น่าแปลกใจเลยที่ผู้คนจะ "เปิดเผยตัวตน" ได้ง่ายกว่ามากเมื่อพวกเขาไม่ต้องกลัวการปฏิเสธ การจับกุม และการเข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด (ด้วยการผ่าตัดสมองและการบำบัดด้วยไฟฟ้าช็อต)!

ประพจน์ในลักษณะใดๆ ที่ไม่นำไปสู่การสืบพันธุ์ สำหรับคนอื่น ๆ พฤติกรรมทางเพศที่ผิดกฎหมาย (โดยเฉพาะการรักร่วมเพศ การร่วมประเวณีกับญาติสายเลือดหรือการร่วมประเวณีกับสัตว์) ถือเป็นผลจากการขาดเหตุผลและความยับยั้งชั่งใจของมนุษย์ ตรงกันข้ามกับการประณามการรักร่วมเพศว่าเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมชาติ แต่พบพฤติกรรมรักร่วมเพศในสัตว์มีกระดูกสันหลังกว่า 300 สายพันธุ์ รวมถึงสัตว์เลื้อยคลานด้วยนมกว่า 100 สายพันธุ์และนกอย่างน้อย 94 สายพันธุ์ (Roughgarden, 2009) สัตว์บางชนิด เช่น ห่าน มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเดียวกัน

ความสัมพันธ์ของคู่ที่สามารถอยู่ได้นานกว่าทศวรรษ ในหมู่หงส์ คู่ตัวผู้กับตัวเมียไม่เพียงแต่จะอยู่ได้นานหลายปีเท่านั้น แต่ยังมักจะเลี้ยงลูกด้วยกันอีกด้วย 2 ในสังคมสัตว์อื่นๆ การจับคู่เพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติมากพอที่จะเป็นพฤติกรรมที่พบบ่อยที่สุด โดยการจับคู่ระหว่างตัวผู้กับตัวเมียเป็นเพียงส่วนน้อย ตัวอย่างเช่น ในแกะเขาใหญ่ ตัวผู้เกือบทั้งหมดจะเกี่ยวพาราสีและร่วมรักกับตัวผู้ตัวอื่น แกะที่ไม่ทำเช่นนั้นจะถูกจัดว่าเป็น "ตัวเมีย" และถือว่าเป็นสัตว์ที่แปลกประหลาด การจับคู่เพศเดียวกันเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับตัวผู้เท่านั้น ในบางสายพันธุ์ (เช่น กวางแดงและกวางบ็อบ) การผสมพันธุ์เพศเดียวกันเกิดขึ้นกับตัวเมียมากกว่าตัวผู้ (Roughgarden, 2009) ซึ่งแตกต่างจากคู่ตัวผู้กับตัวเมีย กระรอกแดงตัวเมียจะจับคู่กันโดยมีทั้งพฤติกรรมทางเพศและแสดงความรัก และเลี้ยงลูกเพียงครอกเดียว

โดยสรุปแล้ว แม้ว่าจะมีการประท้วงจากผู้ที่ประณามว่าการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมชาติหรือเป็นสิ่งที่มนุษย์เท่านั้นทำ แต่หลักฐานมากมายจากอาณาจักรสัตว์ก็ชี้ให้เห็นเป็นอย่างอื่น ข้อโต้แย้งทั่วไปอีกประการหนึ่งในวาทกรรมต่อต้านกลุ่มรักร่วมเพศคือความเข้าใจผิดทางตรรกะของการดึงจุดสูงสุด: การรักร่วมเพศ

ไม่สามารถยอมรับได้ เพราะถ้าเป็นอย่างนั้น ทุกคนก็จะเข้าร่วมด้วย ซึ่งจะทำให้การมีเพศตรงข้ามกันหมดไป และมนุษยชาติจะต้องสูญพันธุ์อย่างแน่นอน ซึ่งแน่นอนว่าเป็นเรื่องไร้สาระ 3 การมีเพศตรงข้ามกันในโพรเมตได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางตั้งแต่ทศวรรษ 1970 และทำให้ผู้วิจัยบางคนตั้งคำถามต่อสมมติฐานที่ว่าพฤติกรรมทางเพศทั้งหมดมีความเกี่ยวข้องกับวิวัฒนาการและการขยายพันธุ์ของสปีชีส์ (Roughgarden, 2009) ตัวอย่างเช่น การศึกษาในลิงแสมญี่ปุ่นและแกะบ้านได้แสดงให้เห็นว่าการมีเพศตรงข้ามกันไม่ได้เกิดจากการไม่มีทางเลือกอื่น

ที่น่าสนใจคือ คู่หงส์ตัวผู้กับตัวผู้ประสบความสำเร็จในการเลี้ยงดูลูกมากกว่า

คู่ตัวผู้และตัวเมีย: 80 เปอร์เซ็นต์ของคู่เหล่านี้สามารถออกจากรังได้สำเร็จ เมื่อเทียบกับคู่ตัวผู้และตัวเมียที่ทำได้เพียง 30 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น! แม้ว่าคู่เหล่านี้จะเป็นเพียงส่วนน้อยของคู่ แต่ก็ถือเป็นส่วนน้อยที่สำคัญมาก: 15 เปอร์เซ็นต์ของห่านและ 18 เปอร์เซ็นต์ของหงส์ 3 ประการหนึ่ง เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการจับคู่เพศเดียวกันได้เป็นอย่างดี

หรือเกี่ยวกับคุณภาพอันเลวร้ายของการแต่งงานต่างเพศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทุกคนจะละทิ้งการแต่งงานต่างเพศหากได้รับโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน!

พฤติกรรมทางเพศของเพศเดียวกันมีจุดประสงค์อะไร หากไม่ใช่เพื่อการสืบพันธุ์? 4 เป็นคำถามที่ถกเถียงกันบ่อยครั้ง (Roughgarden, 2009) จากมุมมองด้านวิวัฒนาการ พฤติกรรมที่ปรับตัวไม่ได้ (เช่น การสลับเปลี่ยนเวลาและทรัพยากร) จะค่อยๆ ลดน้อยลงผ่านวิวัฒนาการเนื่องจากการแข่งขันกับคู่แข่งที่มีลักษณะที่คล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลที่ตามมาของประเด็นนี้คือ หากพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งยังคงอยู่ในบริบทของวิวัฒนาการ พฤติกรรมนั้นจะต้องไม่ปรับตัวได้ไม่ใช่น้อยที่สุด แต่สามารถมอบข้อได้เปรียบทางวิวัฒนาการบางประการให้กับบุคคลที่แสดงพฤติกรรมนั้นหรือกับญาติของพวกเขาได้ ความเป็นไปได้นี้ทำให้บรรดานักจิตวิทยาวิวัฒนาการคาดเดากันมานานหลายทศวรรษ แนวคิดที่เป็นกลางได้แย้งว่าการรักร่วมเพศมีอยู่เป็นผลพลอยได้ที่ไม่เป็นอันตรายและเป็นกลางของวิวัฒนาการของลักษณะอื่นๆ ตามมุมมองนี้ การรักร่วมเพศไม่ได้มีจุดประสงค์ในการวิวัฒนาการ แต่ก็ไม่ได้ขัดขวางการวิวัฒนาการเช่นกัน ในทางกลับกัน การรักร่วมเพศถูกมองว่าเป็นผลพลอยได้จากการพัฒนาของความสุขทางเพศตามวิวัฒนาการ ความสุขทางเพศพัฒนาขึ้นเพื่อกระตุ้นให้สิ่งมีชีวิตมีเพศสัมพันธ์ และความต้องการมีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นนี้ทำให้โอกาสในการมีลูกหลานเพิ่มขึ้นและยืนของสิ่งมีชีวิตก็ขยายตัวเพิ่มขึ้นด้วยท้ายที่สุดแล้ว ประโยชน์ของการพบว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจคือผลประโยชน์สุทธิในการขยายพันธุ์ของสายพันธุ์ และจึงยังคงอยู่ต่อไป แม้ว่าความไม่เฉพาะเจาะจงของสิ่งนี้จะหมายความว่าผู้คนบางกลุ่มจะพบว่าพฤติกรรมเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจเท่าๆ กัน (หรือมากกว่า) ก็ตาม

จากมุมมองนี้ พฤติกรรมรักร่วมเพศก็เข้ามาแทนที่ในฐานะส่วนหนึ่งของการปรับตัวที่แตกต่างออกไปซึ่งช่วยเพิ่มความสามารถในการอยู่รอดของบรรพบุรุษในวิวัฒนาการของเรา มุมมองอีกมุมหนึ่งคือมุมมองของนักปรับตัว ได้แย้งว่าการรักร่วมเพศไม่ได้เป็นเพียงการขออาศัยแบบเป็นกลางเท่านั้น แต่ยังอาจเป็นการปรับตัวที่เป็นประโยชน์ในตัวเอง ตามมุมมองนี้ พฤติกรรมไม่จำเป็นต้องปรับปรุงการสืบพันธุ์โดยเฉพาะเพื่อปรับปรุงความสามารถในการปรับตัวและความสำเร็จของสายพันธุ์ ประโยชน์อาจรวมถึงการปรับปรุงปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการสร้างชุมชน ซึ่งเป็นการจับคู่เพศเดียวกันอาจทำได้ พฤติกรรมรักร่วมเพศอาจเพิ่มพันธะทางสังคมระหว่างสมาชิกที่ไม่เกี่ยวข้องกันในกลุ่ม ปรับปรุงการแบ่งปันทรัพยากร ลดความขัดแย้งภายในสายพันธุ์ ช่วยในการบูรณาการผู้มาใหม่ และช่วยสร้างพันธมิตรและพันธมิตร เหตุผลส่วนหนึ่งที่หงส์ตัวผู้ที่ผสมพันธุ์แล้วประสบความสำเร็จในการเลี้ยงดูลูกก็คือ

4 คำเตือนอย่างรวดเร็ว ก่อนที่จะเลิกไปยังหัวข้อนี้: ควรพูดโดยไม่ต้องบอกว่าไม่

เราต้องพิสูจน์การดำรงอยู่ของพวกเขา ความจริงก็คือ คนไร้เพศและคนที่แสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศมีอยู่จริง โดยไม่คำนึงว่าพวกเขาจะเข้ากับแบบจำลองหรือทฤษฎีของกันอย่างไร เราควรคำนึงถึงเรื่องนี้ไว้เพื่อหลีกเลี่ยงการดูหมิ่นคนที่ไม่แสดงพฤติกรรมรักต่างเพศโดยเฉพาะ

5 โดยสันนิษฐานว่าสิ่งมีชีวิตที่พบว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจจะเข้าร่วม

มากขึ้นและมีลูกหลานมากกว่าสิ่งมีชีวิตที่ไม่รู้สึกพึงพอใจในเรื่องเพศ

เพราะพวกเขาใช้ขนาดและความแข็งแกร่งร่วมกันเพื่อให้ได้พื้นที่ที่ดีที่สุดและทรัพยากรที่มากขึ้นอย่างไม่สมส่วน 6 จนถึงจุดนี้ เราได้พูดคุยกันเกี่ยวกับ
รสนิยมทางเพศในบริบทของพฤติกรรมทางเพศเท่านั้น 7 อย่างไรก็ตาม มนุษย์เป็นสายพันธุ์ที่ซับซ้อนและซับซ้อนมาก พฤติกรรมของเรามีความ
เกี่ยวพันอย่างแยกไม่ออกกับอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของเรา ภาษาเขียน ศิลปะ และสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งทั้งหมดนี้ให้บริบทเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีที่ผู้คน
ในอดีตเข้าใจพฤติกรรมทางเพศและวิธีที่ความเข้าใจนี้หล่อหลอมทัศนคติและทัศนคติในปัจจุบันของเรา สังคมมนุษย์แสดงให้เห็นถึงความหลากหลาย
หลายทางเพศมาโดยตลอด แม้ว่าธรรมชาติของความหลากหลายเหล่านี้จะแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละวัฒนธรรมและในแต่ละช่วงเวลา (Bullough,
1976) แต่เช่นเดียวกับที่มีผู้คนที่หลงใหลในเพศตรงข้ามทั้งในเชิงโรแมนติคและทางเพศมาโดยตลอด ก็ยังมีผู้คนที่หลงใหลในเพศเดียวกัน
ทั้งสองเพศ และไม่มีใครสนใจเลย สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างสังคมและวัฒนธรรมคือผู้คนเหล่านี้ถูกเข้าใจอย่างไรและเข้าใจตัวเองอย่างไร สถาบันทางสังคม
เช่น ศาสนาและครอบครัว รวมถึงอัตลักษณ์ที่สังคมสร้างขึ้น เช่น ชนชั้นและเพศ มีบทบาทอย่างมากต่อความหลากหลายทางเพศของมนุษย์

เป็นที่เข้าใจและปฏิบัติกันภายในสังคม นักมานุษยวิทยา Stephen O. Murray (2000) สำรวจว่าวัฒนธรรมและสังคมมนุษย์ต่างๆ ทั่วโลกทั้งใน
อดีตและปัจจุบันเข้าใจความสัมพันธ์ร่วมเพศอย่างไร เขาพบแนวโน้มกว้างๆ รวมถึงความสัมพันธ์ตามอายุ (แก่กว่า/อายุน้อยกว่า)
บทบาททางเพศ (ชาย/อ่อนหวาน ทอม/หญิง) สถานะหรือลำดับชั้น (เจ้านาย/คนรับใช้ ครู/นักเรียน) และระหว่างผู้ใหญ่ที่เท่าเทียมกัน เขาพิจารณา
ว่าในวัฒนธรรมต่างๆ พฤติกรรมทางเพศเพศเดียวกันถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์ของความศักดิ์สิทธิ์ พิธีกรรมแห่งการเปลี่ยนผ่าน
พิธีกรรมทางสังคมที่สำคัญ บาป อาชญากรรม และการกระทำที่ไม่อาจเอ่ยถึงได้ ตามธรรมเนียมแล้ว เรื่องเล่าที่นักประวัติศาสตร์ (ในตะวันตก)
หล่อหลอมขึ้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการข่มเหงที่เพิ่มมากขึ้น (Halperin, 2002) ตามวิทยานิพนธ์นี้ สังคมในอดีต (โดยเฉพาะชาวกรีกและโรมัน)
ยอมรับว่าร่วมเพศและรักร่วมเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ และแน่นอนว่าเป็นสิ่งที่สูงส่งหรือน่าสรรเสริญด้วยซ้ำ แม้กระทั่ง.

นักวิชาการด้านการปรับตัวยังชี้ให้เห็นอีกว่าความหลากหลายทางเพศมักเป็นเครื่องหมายของสายพันธุ์

ด้วยระบบสังคมที่ซับซ้อนและแยบยล และอาจมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาระบบดังกล่าว! 7. การแยกแยะพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งหมายถึง
ถึงการกระทำทางเพศที่เฉพาะเจาะจง ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์

บุคคลมีพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งหมายถึงความต้องการหรือแรงดึงดูด พฤติกรรมทางเพศนั้นแม้จะสัมพันธ์กับรสนิยมทางเพศเป็นส่วนใหญ่
(หากปัจจัยอื่นๆ เท่ากัน คุณมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศกับคนที่คุณสนใจมากกว่าคนที่คุณไม่สนใจ) แต่ก็ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์

คริสตจักรในยุคแรกตระหนักว่าความสัมพันธ์เพศเดียวกันที่เกิดจากความรักและความมุ่งมั่นนั้นเป็นสิ่งที่ดี
อย่างไรก็ตาม เริ่มตั้งแต่ในยุคกลางตอนปลายและเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคแห่งแสงสว่าง มีความพยายามที่ได้รับการรับรองในการ
ปราบปรามและขจัดการสนทนาหรือการกล่าวถึงความหลากหลายทางเพศใดๆ
กฎหมายและเรื่องราวเกี่ยวกับผู้รักร่วมเพศจำนวนมากเผยให้เห็นถึงความพยายามร่วมกันในการต่อสู้กับความหลากหลายทางเพศและจัดตั้ง
เพศเป็นเพียงสิ่งจำเป็นเพื่อการสืบพันธุ์เท่านั้น ผลจากลัทธิล่าอาณานิคมและการเผยแพร่ศาสนา กฎหมายที่กดขี่เหล่านี้จึงแพร่หลายไปทั่วโลก ซึ่ง
แสดงให้เห็นจากข้อเท็จจริงที่ว่าประเทศต่างๆ จำนวนมากที่มีกฎหมายที่ต่อต้านผู้มีความหลากหลายทางเพศมากที่สุดได้ปลอมแปลงประมวลกฎหมาย
ของตนขึ้นมา
ของยุโรป แม้ว่าเรื่องเล่านี้จะแพร่หลาย แต่มีเซล ฟุโกต์ นักสังคมวิทยา/นักประวัติศาสตร์ ได้ขัดขวางงานของเขาด้วยเล่มแรกของ History of
Sexuality (ฟุโกต์, 1978, อ้างจาก Henry, 2019) เขาโต้แย้งว่าประวัติศาสตร์ของเรื่องเพศไม่ใช่ประวัติศาสตร์ของการกดขี่ แต่เป็นเรื่องราว
ของการตระหนักและการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เพิ่มมากขึ้น การเกิดขึ้นของชุมชนและสังคมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในศตวรรษที่ 18
นำไปสู่แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของผู้คนที่มองว่าพฤติกรรมของตนเป็นอัตลักษณ์ (Henry, 2019) ตามที่ฟุโกต์กล่าว นักวิทยาศาสตร์และนักวิชาการใน
ศตวรรษที่ 19 จำเป็นต้อง

ติดป้ายและเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่าง เปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของมนุษย์จากการรวบรวมการกระทำ (ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย) ซึ่งใครๆ ก็ทำได้กับอัตลักษณ์ของตน ส่งผลให้มีการเรียกแบบแบ่งแยก เช่น "รักต่างเพศ" และ "รักร่วมเพศ" ขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 และมาแทนที่คำเรียกที่ผู้คนเคยใช้บรรยายพฤติกรรมมาก่อน แน่ใจว่าสังคมไม่ได้ละทิ้งอคติเก่าๆ ที่อิงจากแบบจำลองหรือข้อมูลใหม่ๆ อย่างสิ้นเชิง (Bullough, 1976) ภาษาเก่าๆ จำนวนมากเกี่ยวกับบาปและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศในยุคกลางและยุคใหม่ตอนต้นนั้น ถูกผูกไว้กับหมวดหมู่ของบุคคลที่เชื่อว่าสามารถทำได้เพียงสิ่งเดียว นั่นคือ รักร่วมเพศ นักวิทยาศาสตร์ในยุควิกตอเรียและต้นศตวรรษที่ 20 ที่พยายามทำความเข้าใจและ "ช่วยเหลือ" รักร่วมเพศกลับทำให้อคติที่เลวร้ายลง พวกเขาทำให้แนวคิดเรื่องเพศเป็นที่นิยมในฐานะแรงผลักดันทางจิตวิทยามากกว่าทางเลือกทางศีลธรรม ส่งผลให้สังคมหลายแห่งยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับพฤติกรรมรักร่วมเพศ (โดยสมัครใจ) และแทนที่ด้วยการกักขังในสถาบัน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากนักวิทยาศาสตร์ในยุคแรกได้สรุปผลจากการศึกษาผู้ที่เข้ามาหาเพื่อ "รักษา" พฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือจากการสัมภาษณ์นักโทษในเรือนจำ จึงทำให้กรอบความคิดเชิงรังเกียจกลุ่มรักร่วมเพศได้รับการเสริมสร้างและบังคับใช้เป็นกฎหมายใหม่ๆ ขณะเดียวกันก็เสริมสร้างแนวคิดที่ว่าไม่มีเพียงสองตัวเลือกสำหรับรสนิยมทางเพศเท่านั้น: คนรักต่างเพศ (มองว่าเป็น "ปกติ") และคนรักร่วมเพศ (ที่มีความเบี่ยงเบน)

อัลเฟรด คินซี นักวิชาการคนสำคัญที่สุดคนหนึ่งที่ปฏิวัติแนวคิดเรื่องรสนิยมทางเพศ เขาเชื่ออย่างยิ่งว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องของสเปกตรัม ไม่ใช่การแบ่งแยก และเขาและเพื่อนร่วมงานได้แสดงให้เห็นสิ่งนี้ในชุดการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ที่บุกเบิก (1948, 1953) พวกเขาสัมภาษณ์ผู้ชายและผู้หญิงหลายหมื่นคนตั้งแต่วัยแรกรุ่นจนถึงวัยชราเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและการตอบสนองทางจิตและทางเพศของพวกเขา จากนั้นคินซีจึงนำพวกเขาไปวัดโดยอิงจากประวัติทางเพศของพวกเขา โดย 0 หมายถึงรักต่างเพศอย่างสมบูรณ์ และ 6 หมายถึงรักร่วมเพศอย่างสมบูรณ์ เขามีหมวดหมู่เพิ่มเติมคือ X ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ "ไม่มีการติดต่อทางสังคมหรือปฏิกิริยาทางเพศ"

(Kinsey et al., 1948/1998, p. 656) นำเสียดายที่งานของ Kinsey ยังคงแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่จะรวมพฤติกรรมทางเพศเข้ากับรสนิยมทางเพศ (Bullough, 1976) แต่ถึงกระนั้น ก็ยังเป็นแบบจำลองที่ใช้สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศส่วนใหญ่ในช่วงทศวรรษ 1950 1960 และ 1970 โดยอิงจากพฤติกรรม ไม่ใช่ อย่างไรก็ตาม แรงดึงดูดทางเพศไม่ได้วัดรสนิยมทางเพศตามที่เราเข้าใจกันในปัจจุบัน ในทางกลับกัน ภายใต้ระบบของคินซี ผู้ชายที่หลงใหลผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายโดยเฉพาะ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลทางการเงิน (การค้าประเวณี) หรือเหตุผลตามสถานการณ์ (โรงเรียนเพศเดียวกัน เรือนจำ) ก็ยังจัดอยู่ในกลุ่มคินซี 6 (รักร่วมเพศล้วนๆ) ในทางกลับกัน ผู้ชายรักร่วมเพศที่เก็บตัวและมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาเท่านั้นจะถูกจัดอยู่ในกลุ่มคินซี 0 (รักต่างเพศล้วนๆ) แม้จะมีข้อบกพร่องเหล่านี้ งานของคินซีก็ช่วยต่อสู้กับวาทกรรมต่อต้านรักร่วมเพศเกี่ยวกับรักร่วมเพศได้เป็นอย่างดี (Halperin, 2002) การศึกษาของคินซีท้าทายข้อเสนอแนะที่ว่ารักร่วมเพศเป็นการล่าเหยื่อ ไม่เป็นธรรมชาติ และเกี่ยวข้องกับความเจ็บป่วยทางจิตและความสิ้นหวัง โดยการสัมภาษณ์ชาวอเมริกันทั่วไปที่มีสุขภาพดี นับตั้งแต่ทศวรรษ 1970 ประวัติศาสตร์ของเรื่องเพศได้กลายเป็นสาขาย่อยที่ได้รับการยอมรับในประวัติศาสตร์และสาขาที่เกี่ยวข้อง เมื่อขบวนการ LGBT เริ่มได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายและได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย สาขาวิชาดังกล่าวก็นับได้รับการยอมรับในทางวิชาการมากขึ้น และแยกการวิจัยออกจากความต้องการทางการเมืองของชุมชนได้

เมื่อรวมกับการเคลื่อนไหวที่คล้ายคลึงกันภายในสังคมศาสตร์ในวงกว้างมากขึ้นในช่วงทศวรรษ 1990 เน้นที่วิธีการที่อัตลักษณ์ (เพศ เชื้อชาติ อายุ รสนิยมทางเพศ) ถูกสร้างขึ้นในสังคม แทนที่จะเป็นสากลที่ไม่เปลี่ยนแปลง โฟกัสใหม่นี้ตระหนักว่าความหมายและความเข้าใจทางสังคมนั้นแปรผัน ส่งผลให้มีความหลากหลายมากขึ้นในหัวข้อการวิจัย รวมทั้งการรับรู้ว่ารักต่างเพศ

ตัวมันเองถูกสร้างขึ้นและเสริมกำลังทางสังคม (Blank, 2012) เช่นเดียวกับแนวคิดเรื่องรักร่วมเพศในฐานะอัตลักษณ์ที่ถือกำเนิดขึ้นในศตวรรษที่ 19 แนวคิดเรื่องรักต่างเพศก็ได้รับการกำหนดให้เป็น "บรรทัดฐาน" ที่ใช้ในการวัดความหลากหลายทางเพศเช่นกัน ในขณะที่การวิจัยจำนวนมาก

ยังคงเน้นที่เรื่องรักต่างเพศและรักร่วมเพศ (ขยายไปถึงรักร่วมเพศในผู้หญิงด้วย) ใบเช็กชวลก็เริ่มได้รับการพิจารณาเช่นกัน แทนที่จะถูกเหมาเข่งรวมเข้ากับประวัติศาสตร์ของรักร่วมเพศเท่านั้น อย่างไรก็ตาม จำนวนสิทธิที่เพิ่มมากขึ้นและการจัดตั้งกระแสหลักในการรับรู้ความหลากหลายทางเพศมีผลอีกประการหนึ่ง เมื่อพิจารณาถึงพื้นที่และอิสระในการสำรวจและ

แสดงออกถึงความเป็นตัวเอง ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศได้ขยายความเข้าใจเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศของตนออกไปอย่างมาก ความรู้สึกถึงชุมชนและการเชื่อมต่อที่เพิ่มขึ้นทำให้สามารถระบุและอธิบายได้เฉพาะเจาะจงและแม่นยำยิ่งขึ้น อินเทอร์เน็ตทำให้ประชากรกลุ่มเล็กๆ สามารถเชื่อมต่อกันและจัดระเบียบซึ่งกันและกันได้ ซึ่งช่วยเร่งกระบวนการนี้ ในส่วนที่เหลือของหัวข้อนี้ เราจะสำรวจแนวโน้มทางเพศใหม่ๆ บางส่วนที่เกิดขึ้นจากงานนี้ เพื่อให้เข้าใจแนวคิดเรื่องแนวโน้มทางเพศในปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น เราได้พิจารณาการกำหนดหมวดหมู่สำหรับคนรักร่วมเพศในช่วงแรกๆ แล้ว

กลุ่มรักร่วมเพศ (เกย์ชาย (เกย์) และหญิง (เลสเบียน)) นอกจากนี้ เรายังได้เห็นด้วยว่าการวิจัยของ Kinsey เสนอว่าเรื่องเพศเป็นสเปกตรัมมากกว่าที่จะเป็นไบนารี ในความเป็นจริง Kinsey และเพื่อนร่วมงานของเขาได้โต้แย้งไม่เพียงแต่การมีอยู่ของความรักร่วมเพศเท่านั้น แต่ยังโต้แย้งว่าความรักร่วมเพศเป็นรสนิยมทางเพศที่พบบ่อยที่สุดอีกด้วย การเปลี่ยนแปลงอีกอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อการกำหนดรสนิยมทางเพศใหม่คือ การแยกความตึงตึงทางเพศออกจากพฤติกรรมทางเพศ (Bogaert, 2012) ในปี 1980 Michael Storms ได้แย้งว่าความตึงตึงทางเพศเป็นการวัดที่เชื่อถือได้มากกว่าพฤติกรรมทางเพศ เขาได้โต้แย้งเพื่อสนับสนุนแบบจำลองที่ละเอียดพฤติกรรมทั้งหมด และได้โต้แย้งให้ใช้มาตราส่วน 7 ระดับแทนมาตราส่วนแรกวัดการรักร่วมเพศ (ความตึงตึงทางเพศต่อผู้ที่มีเพศเดียวกัน) โดยใช้มาตราส่วนตั้งแต่ต่ำ (1) ไปจนถึงปานกลาง (4) และสูง (7) มาตราส่วนที่สองวัดการรักต่างเพศ

(ความตึงตึงทางเพศต่อเพศตรงข้าม) จากต่ำไปสูงอีกครั้ง ระบบของเขายังสามารถอธิบายการรักร่วมเพศ (สูงในระดับแรก ต่ำในระดับที่สอง) รักต่างเพศ (ต่ำในระดับแรก สูงในระดับที่สอง) รักสองเพศ (สูงในระดับที่สองระดับ) และไร้เพศ (ต่ำในระดับที่สองระดับ) ปัญหาของหมวดหมู่เหล่านี้คือสมมติฐานพื้นฐานที่ว่ามีเพียงสองเพศและเพศและเพศสภาพเป็นแนวคิดที่ใช้แทนกันได้ เมื่อกระแสการข้ามเพศเริ่มได้รับความนิยมในช่วงทศวรรษ 1990 และ 2000 ผู้คนบางคนที่ระบุว่าเป็นไบเซ็กชวลเริ่มชี้ให้เห็นถึงข้อจำกัดที่มีอยู่ในคำจำกัดความนี้

พวกเขาอภิเษกกันถึงคำศัพท์ใหม่ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ยอมรับถึงความไม่ชัดเจนทางเพศ และเสนอชื่อเป็น pansexual โดยแนะนำการใช้คำนำหน้าว่า pan- (หมายถึงทั้งหมด) จะดีกว่าการใช้คำนำหน้าว่า bi- (หมายถึงทั้งสองอย่าง) ซึ่งมีความหมายจำกัดกว่า ความขัดแย้งนั้นรุนแรงและรุนแรงมาก ผู้ที่เป็นกลุ่มคนรักสองเพศกล่าวหาว่าคนรักสองเพศเป็นพวกเกลียดกลัวคนข้ามเพศ ในขณะที่คนรักสองเพศหลายคนบ่นว่าคนรักสองเพศสร้างความแตกแยกโดยไม่จำเป็น พวกเขาโต้แย้งว่าพวกเขาไม่ได้เกลียดกลัวคนข้ามเพศ และนั่นก็หมายความว่า

ไบเซ็กชวลอาจรวมถึงการตึงตึงทางเพศต่อคนข้ามเพศ แม้ว่าความขัดแย้งระหว่างสองกลุ่มนี้จะไม่หมดไปโดยสิ้นเชิง แต่หลายคนก็หลีกเลี่ยงปัญหานี้โดยใช้คำเรียกทั้งสองคำสลับกัน

ผู้เขียนคนหนึ่งของคนนี้ระบุตนเองเป็น pan (ชอบคำที่ครอบคลุมมากกว่า) แต่จะใช้คำว่า bi เป็นป้ายกำกับในสถานการณ์และสถานที่ที่เธอคาดว่าจะไม่มีการยอมรับคำแรกและต้องการหลีกเลี่ยงการต้องอธิบายและแสดงเหตุผลเกี่ยวกับป้ายกำกับของเธอ ปัญหาเรื่องความไม่ชัดเจนทางเพศยังทำให้ต้องมีการสร้างป้ายกำกับใหม่สำหรับรสนิยมทางเพศ การสร้างคำจำกัดความของรักร่วมเพศและรักต่างเพศในปัจจุบันถือว่าบุคคลนั้นเป็นซิสเจนเดอร์ แต่จะเกิดอะไรขึ้นถ้าบุคคลนั้นเป็นคนข้ามเพศหรือมีความไม่ชัดเจนทางเพศ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้

มีคำศัพท์ใหม่เกิดขึ้นเพื่ออธิบายเป้าหมายของความตึงตึงทางเพศต่อบุคคลที่ระบุว่าเป็นคนข้ามเพศหรือเป็นคนที่มีอารมณทางเพศไม่คงที่ ตัวอย่างเช่น บุคคลที่มีอารมณทางเพศไม่คงที่และรู้สึกตึงตึงใจผู้ชายจะไม่เป็นเกย์หรือตรง ในทางกลับกัน คำศัพท์เช่น androsexual (หรือ gynosexual) ได้รับการเสนอขึ้นเพื่อสื่อถึงความปรารถนาต่อผู้ชายหรือผู้หญิง โดยบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ในช่วงต้นทศวรรษปี 2000 ชาวอเมริกันชื่อเดวิด เจย์ได้จัดทำเว็บไซต์ที่ชื่อว่า Asexual Visibility and Education Network (AVEN) คนไม่มีเพศจะรู้สึกตึงตึงทางเพศหรือสนใจเรื่องเพศของตัวเองในระดับตั้งแต่สนใจกิจกรรมทางเพศหรือความสัมพันธ์ทางเพศน้อยมากไปจนถึงไม่สนใจเลย ซึ่งไม่ใช่ข้อจำกัดทางกายภาพหรือฮอร์โมน แต่เป็นเพราะขาดความตึงตึงใจมากกว่าพฤติกรรมทางเพศ คนไม่มีเพศจำนวนมากยังคงสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและอาจเลือกที่จะมีเพศสัมพันธ์เป็นกิจกรรม 8 เมื่อทราบดีว่าการพบคำที่บรรยายประสบการณ์ของการไม่รู้สึกลึงตึงใจทางเพศต่อใครนั้นเปลี่ยนแปลงชีวิตไปมากเพียงใด เดวิดจึงหวังว่าจะได้แบ่งปันคำๆ นี้และช่วยเหลือคนอื่นๆ ที่เป็นเหมือนเขาซึ่งกำลังมองหาชุมชน จากการอภิปรายในชุมชนนี้และชุมชนอื่นๆ ที่คล้ายกัน ผู้ไม่มีเพศหลายคนชี้ให้เห็นว่าการระบุและจัดประเภทความตึงตึงประเภทต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญเพียงใด ความตึงตึงแบบโรแมนติกและทางเพศมักถือกันว่าเป็นส่วนหนึ่งของอารมณ์เดียวกัน นั่นคือความรักแบบโรแมนติก อย่างไรก็ตาม ความจริงที่ว่าความรักแบบโรแมนติกต้องแยกออกจากความรักต่อเพื่อนและครอบครัวโดยพิจารณาจากความตึงตึงทางเพศ แสดงให้เห็นถึงปัญหาในการกำหนดแนวคิดความตึงตึงแบบโรแมนติกและทางเพศเป็นสองแง่มุมของความรักแบบโรแมนติก ผู้ไม่มีเพศซึ่งมักไม่ต้องการมีเพศสัมพันธ์

ยังคงมีความรักอยู่บ่อยครั้ง โดยความปรารถนาในความรัก (ไม่รวมเรื่องเช็กส์) ของพวกเขาจะรู้สึกแตกต่างไปจากความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนหรือครอบครัว ซึ่งยังคงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ผู้ที่มีรสนิยมทางเพศแบบ allosexual (ผู้ที่มีความรู้สึกถึงดึงดูดทางเพศ ซึ่งตรงข้ามกับผู้ไม่มีเพศ) พบว่าทำได้ยากที่สุด

8. มีเหตุผลอื่นๆ มากมายนอกจากความดึงดูดทางเพศในการมีเพศสัมพันธ์ เช่น

สัมผัสความใกล้ชิดและความสนิทสนมกับใครบางคนหรือเพื่อสำรวจความหลงใหลบางอย่าง

เข้าใจแล้ว เมื่อมีความต้องการทางเพศอย่างแพร่หลายหรือไม่เปิดเผยตัวตนหรือข้อด้อยแบบ "เพื่อนมีผลประโยชน์" เป็นเรื่องน่าแปลกใจที่ผู้คนพยายามทำความเข้าใจกับแนวคิดที่ว่าแรงดึงดูดทางเพศกับแรงดึงดูดแบบโรแมนติกเป็นแนวคิดที่แตกต่างกัน: ถ้าหากสามารถมีแรงดึงดูดทางเพศได้โดยไม่ต้องมีแรงปรารถนาแบบโรแมนติก แรงดึงดูดแบบโรแมนติกก็สามารถมีแรงปรารถนาแบบโรแมนติกได้โดยไม่ต้องมีแรงดึงดูดทางเพศ การมีอยู่ของแรงดึงดูดแบบโรแมนติกเป็นมิติที่แตกต่างทำให้เกิดแนวคิดเรื่องรสนิยมทางเพศ เช่นเดียวกับรสนิยมทางเพศรสนิยมทางเพศเป็นสเปกตรัม: คนรักร่วมเพศต้องการมีความสัมพันธ์แบบโรแมนติกกับคนที่มีความรสนิยมทางเพศเหมือนกัน

เพศ, โรแมนติกแบบรักต่างเพศ, ไบ/แพนโรแมนติกแบบรักต่างเพศ และอะโรแมนติก
ไม่ต้องการความสัมพันธ์โรแมนติกใดๆ สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักว่าผู้คนที่มีความรสนิยมทางเพศทุกรูปแบบก็มีรสนิยมโรแมนติกเช่นกันและรสนิยมโรแมนติกของบุคคลนั้นไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับ
ตามรสนิยมทางเพศของพวกเขา ซึ่งช่วยอธิบายประสบการณ์ของชายรักร่วมเพศบางคนที่ถูกหลุมรักภรรยาหรือผู้หญิงที่เป็นเพศตรงข้ามซึ่งมีความสัมพันธ์โรแมนติกอย่างเข้มข้นกับผู้หญิงคนอื่นๆ ได้ ซึ่งจะช่วยให้อัตลักษณ์ที่ต้องการมีเช็กส์แบบสบายๆ แต่ไม่มีความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์แบบโรแมนติกเข้าใจว่าตนเองมีตัวตนอยู่ในกลุ่มที่รู้สึกมากกว่าที่จะรู้สึกเบี่ยงเบน ผิดศีลธรรม หรือถูกทำร้าย แน่นอนว่าเมื่อความตระหนักเกี่ยวกับภาวะไร้เพศแพร่หลายมากขึ้น สมาชิกบางคนในชุมชนรู้สึกคำว่า ไร้เพศ ไม่สามารถอธิบายประสบการณ์ของตนได้อย่างครบถ้วน พวกเขาต้องการคำเรียกคนที่รู้สึกถึงดึงดูดทางเพศเป็นครั้งคราวเท่านั้น หรือคนที่รู้สึกเช่นนั้นเฉพาะในบริบทและสถานการณ์ที่เจาะจง แม้ว่าจะมีการแนะนำคำศัพท์หลายคำ แต่สุดท้ายชุมชนก็ตัดสินใจใช้คำว่า เภา ไร้เพศ สำหรับกลุ่มแรก และเดมิเช็กชวล สำหรับกลุ่มที่สอง เดมิเช็กชวลมีแนวโน้มที่จะรู้สึกถึงดึงดูดทางเพศกับคนที่พวกเขารู้จักและมีความสัมพันธ์ด้วยอยู่แล้ว สัมผัสถึงความดึงดูดทางเพศกับคนแปลกหน้า

หรือคนรู้จักเพียงผิวเผินเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยากสำหรับพวกเขา ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนที่ไม่มีเพศ ผู้ที่เป็นคนเดมิเช็กชวลและกลุ่มที่ไม่มีเพศโดยทั่วไปจะรวมถึงความโรแมนติกและรสนิยมทางเพศไว้เป็นส่วนหนึ่งของตัวตน
สมาชิกบางคน (โดยเฉพาะผู้สูงอายุ) ของชุมชนรู้สึกว่าการขยายตัวของอัตลักษณ์ใหม่เหล่านี้เป็นเรื่องที่น่ากังวล เช่นเดียวกับสมาชิกบางคนของชุมชนไบเช็กชวลในยุคแรกเมื่อเผชิญกับอัตลักษณ์ของแพนเช็กชวล มีความรู้สึกว่ามันไม่จำเป็นและสร้างความแตกแยก อย่างไรก็ตาม ป้ายกำกับไม่เพียงแต่
มีประโยชน์สำหรับการสร้างชุมชนแต่สามารถช่วยให้ความรู้สึกเป็นปกติและความมั่นใจ สมาชิกรุ่นเยาว์จำนวนมากที่ระบุตัวเองว่าเป็นผู้ไม่มีเพศยังคงค้นหาคำเพื่ออธิบายตนเอง

ประสบการณ์ของความดึงดูดทางเพศ รวมถึงการบรรยายสถานการณ์ที่เกิดขึ้น หรือคุณลักษณะและคุณสมบัติเฉพาะของความดึงดูดทางเพศ 9 เนื่องจากอินเทอร์เน็ตช่วยให้ผู้คนสามารถเชื่อมต่อกับผู้อื่นและแบ่งปันประสบการณ์และความรู้สึกที่หลากหลายของตนเอง หมวดหมู่ทางจิตวิทยาและทางเพศที่นักจิตวิทยาสร้างขึ้นจึงถูกแทนที่ด้วยหมวดหมู่ที่ผู้คนสร้างขึ้นสำหรับตนเองมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งทำให้สามารถแยกแยะความแตกต่างและ
เงื่อนไขที่ยืดหยุ่นซึ่งปรับให้เข้ากับความต้องการใหม่และช่วยให้มีความแม่นยำมากขึ้น ผลลัพธ์คือการขยายตัวของอัตลักษณ์ บวกกับ และความคาดหวังที่ซับซ้อนเท่ากับพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ รสนิยมทางเพศและความโรแมนติก และวัฒนธรรมของมนุษย์เอง องค์ประกอบ—รสนิยมทางเพศ ชุมชนเพอร์รี
มีชื่อเสียงว่าเป็นสถานที่ที่ต้อนรับอย่างอบอุ่นเป็นพิเศษ เป็นสถานที่ที่การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติและคนเพศทางเลือกเป็นกลุ่มคนส่วนน้อย ความประทับใจนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในสุญญากาศ ดูเหมือนว่าการวิจัยของเราสนับสนุนลักษณะเฉพาะนี้ จากการสำรวจแล้วสำรวจเล่า ผู้ที่ระบุว่าเป็นตัวเองไม่ใช่เพศทางเลือกเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ในชุมชนเพอร์รี ในการศึกษาสามครั้งของเราในปี 2021 และ 2022 เพอร์รีถูกถามเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศของพวกเขา โดยระบุว่าจากหลาย ๆ ป้ายกำกับในรายการ ป้ายกำกับใดที่อธิบายพวกเขาได้ดีที่สุด เราต้องการรวมประเภทรสนิยมทางเพศให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

มีป้ายกำกับทั่วไปมากมาย (เลสเบียน/เกย์/รักร่วมเพศ ตรงเพศ/รักต่างเพศ ไบเซ็กชวล แพนเซ็กชวล อะเซ็กชวล และเดมิเซ็กชวล) สำหรับผู้ที่ยังคงสำรวจรสนิยมทางเพศของตนอยู่ หรือผู้ที่รู้สึกว่าหมวดหมู่ทั่วไปเหล่านี้ไม่ได้สะท้อนรสนิยมทางเพศของตนอย่างถูกต้อง เราได้รวม "ฉันไม่รู้" และ "อย่างอื่น" ไว้เป็นตัวเลือกด้วย ผู้ที่เลือก "อย่างอื่น" ได้รับการสนับสนุนให้รวมป้ายกำกับที่ตนชอบเป็นคำตอบเพิ่มเติม ผลการสำรวจครั้งนี้เผยให้เห็นความหลากหลายอย่างมากในรสนิยมทางเพศ เพอร์รี่มากกว่าหนึ่งในสี่ระบุว่าตนเองเป็นเลสเบียน/เกย์/รักร่วมเพศ (25.2%) เมื่อเทียบกับเพอร์รี่กลุ่มอื่นๆ

มีเพียง 10% ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่าตนเป็นเพศตรงข้าม/รักต่างเพศ เกือบหนึ่งในสี่ของเพอร์รี่ระบุว่าตนเป็นไบเซ็กชวล (22.4%) และอีก 13.2% ระบุว่าตนเป็นแพนเซ็กชวล ซึ่งแตกต่างจากประชากรทั่วไปที่โดยทั่วไปแล้วการเป็นเพศตรงข้ามเป็นส่วนใหญ่ ผู้เข้าร่วมที่เป็นเพศตรงข้ามคิดเป็นเพียง 10% ของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อเปรียบเทียบกับแล้ว ผู้ที่ไม่สนใจเพศและผู้ที่ไม่ชอบเพศเดียวกันพบได้บ่อยกว่าในชุมชนเพอร์รี่มากกว่าในประชากรโดยรวม โดยคิดเป็น 7.9% และ 4.8% ของเพอร์รี่ตามลำดับ น่าเสียดายที่เนื่องจากหมวดหมู่นี้มีขนาดเล็กทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงตัวเลือกเดียว ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากจึงถูกบังคับให้ใช้คำว่า 'อะไรสักอย่าง'

9 ตัวอย่างของคำดังกล่าว ได้แก่ คำว่า sapiosexual (ความดึงดูดทางเพศ)

ต่อคนฉลาด) หรืออีโกเซ็กชวล (คนที่รู้สึกขาดการเชื่อมโยงระหว่างตัวเองกับสิ่งที่ดึงดูดทางเพศ)

หรือใช้คำถ้อยคำเปิดในภายหลังในแบบสำรวจเพื่อแสดงถึงความไม่แน่นอนของรสนิยมทางเพศของตน ผู้ตอบแบบสอบถามหลายคนใช้คำว่า "ไบเซ็กชวล" และ "แพนเซ็กชวล" สลับกัน และระบุว่าตนทั้งสองอย่าง การมีอยู่ของรสนิยมทางเพศทำให้ประเด็นนี้ซับซ้อนยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น ผู้ตอบแบบสอบถามคนหนึ่งเลือก "ตรงเพศ" แต่ในคำตอบปลายเปิดของพวกเขาก็ชี้แจงว่าพวกเขาคือคนไม่มีเพศและมีแนวโน้มรักต่างเพศ คนอื่นๆ ที่เลือก "ไม่มีเพศ" ในภายหลังระบุว่าตนเองเป็นไบ/แพน เลสเบียน หรือเกย์ คนอื่นๆ ยังเลือก "อย่างอื่น" และใช้คำตอบปลายเปิดเพื่อชี้แจงวิธีที่พวกเขาระบุว่ามีรสนิยมทางเพศหลายแบบ เป็นผลให้แม้จะแสดงให้เห็นว่าแพนด้อมเพอร์รี่มี

สถานที่ที่มีความหลากหลายอย่างเหลือเชื่อในแง่ของรสนิยมทางเพศ ข้อมูลโดยรวมอาจประเมินระดับความหลากหลายนี้ต่ำเกินไป คำถามนั้นเองจะต้องได้รับการออกแบบใหม่สำหรับการศึกษาในอนาคต รวมถึงการออกแบบมาเพื่อให้ผู้คนสามารถระบุตัวตนด้วยป้ายกำกับต่างๆ มากมาย และรับรู้ถึงความไม่แน่นอนของรสนิยมทางเพศ 10 ข้อดีที่คำตอบปลายเปิดที่วิเคราะห์ไว้ด้านล่างให้รับกเพิ่มเติมและหลักฐานของความหลากหลายที่มากขึ้นกว่าที่รวบรวมไว้ในข้อมูลรวม ความแตกต่างในความคิดเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศ เช่นเดียวกับบทก่อนๆ ส่วนนี้เป็นการเจาะลึกคำตอบปลายเปิดของเพอร์รี่ที่รวบรวมไว้ในการศึกษาในปี 2021-2022 ของเรา แม้ว่าเราจะได้ถามคำถามปลายเปิดกับเหล่าเพอร์รี่เกี่ยวกับรสนิยมทางเพศของพวกเขาโดยเฉพาะ แต่ผู้เข้าร่วมหลายคนได้พูดถึงรสนิยมทางเพศของพวกเขาในขณะที่ตอบคำถามกว้างๆ สองข้อ ได้แก่ (1) "ป้ายกำกับ" ของพวกเขา (ซึ่งปล่อยให้กลุ่มเครือข่ายของเราเพื่อให้ครอบคลุมขอบเขตการตอบสนองได้มากที่สุด) มีอิทธิพลต่อประสบการณ์ของพวกเขาที่มีต่อกลุ่มแพนๆ เพอร์รี่อย่างไร และ (2) ประสบการณ์ของพวกเขาในการยอมรับหรือถูกละเลยในกลุ่มแพนๆ เมื่อพิจารณาจากตัวตนเหล่านั้น

แม้ว่าคำตอบทั้งหมดจะไม่เกี่ยวข้องกับรสนิยมทางเพศ (หลายคำตอบเกี่ยวข้องกับเชื้อชาติหรือเพศ) แต่คำตอบที่เกี่ยวข้องกับรสนิยมทางเพศเผยให้เห็นรายละเอียดที่น่าสนใจเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศที่ส่งผลต่อประสบการณ์ของเพอร์รี่ในแพนด้อม นอกจากนี้ คำตอบจำนวนมากยังเปิดเผยถึงวิธีที่แพนด้อมสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์กับรสนิยมทางเพศของพวกเขา หัวข้อย่อยต่อไปนี้จะระบุทั่วไปบางส่วนของที่ถกเถียงกันจากคำตอบเหล่านี้ เราจะอธิบายโดยใช้คำพูดและสำนวนของผู้เข้าร่วมเองให้มากที่สุด

10 ดังที่เราได้กล่าวไว้ในบทก่อนหน้านี้เรื่องเพศและเพศสภาพ เราไม่ควรคาดหวังสิ่งใด

เพื่อออกแบบการวัดที่สมบูรณ์แบบสำหรับแนวคิดที่ซับซ้อนและมีพลวัตเหล่านี้ แต่แน่นอนที่จะปรับปรุงคำถามแบบสำรวจของเราอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ของคำถามที่สมบูรณ์แบบ

เฟอริโซน่าและรสนิยมทางเพศในฐานะแง่มุมของอัตลักษณ์ ดังที่เราเห็นในบทที่ 7 เฟอริส่วนใหญ่สร้างเฟอริโซน่าขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมในแฟนด้อมเฟอริรี หลายๆ คนปลูกฝังอัตลักษณ์ของตนเองให้กับเฟอริโซน่า และอย่างที่เราเห็นในบทที่ 15 เฟอริบางคน (ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงแก่และทรานส์เฟอริรี) ใช้เฟอริโซน่าเพื่อสำรวจอัตลักษณ์อื่นๆ คำตอบแบบเปิดกว้างเกี่ยวกับป้ายกำกับที่ส่งผลกระทบต่อประสบการณ์ของเฟอริรีในแฟนด้อมเผยให้เห็นความตึงเครียดที่คล้ายคลึงกันระหว่างผู้ที่มองว่าเฟอริโซน่าของตนเป็นภาพสะท้อนของตนเองและผู้ที่ไม่มองว่าเป็นวิธีการสำรวจ (หรือแม้กระทั่งละเลย) แ่งมุมอื่นๆ ของอัตลักษณ์ของตน เมื่อพูดถึงเฟอริรีที่เป็นเพศตรงข้าม ส่วนใหญ่ไม่ได้แสดงความเชื่อมโยงระหว่างรสนิยมทางเพศของตนและเฟอริโซน่าของตน ในความเป็นจริง มีเพียงเฟอริรีที่เป็นเพศตรงข้ามคนเดียวเท่านั้นที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างรสนิยมทางเพศของตนและเฟอริโซน่าของตนอย่างชัดเจน

“ฉันไม่ได้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มคนตามบ้านเกิดของฉันมากนัก ดังนั้นบางทีเรื่องนี้อาจไม่ส่งผลต่อสิ่งที่ฉันทำมากนัก ในแง่ของรสนิยมของตัวละครของฉัน มีทั้งชายและหญิง แต่ทั้งหมดล้วนเป็นชายแท้”

ตามที่เราได้สำรวจในบทที่ 14 บุคคลที่ถือว่าอัตลักษณ์เป็นบรรทัดฐานมักจะไม่ค่อยคิดถึงด้านนั้นของตัวเองจนกว่าจะนึกถึงมันโดยตรง คนผิวขาวไม่ค่อยคิดถึงเชื้อชาติของตัวเอง ในขณะที่ผู้ชายแท้ไม่ค่อยใช้เวลาคิดถึงปัญหาเรื่องเพศ และแม้ว่าคนตรงเพศจะเป็นชนกลุ่มน้อยในบริบทของแฟนด้อมเฟอริรี แต่พวกเขาค้นเคยกับการเป็นชนกลุ่มใหญ่ใน

วัฒนธรรมที่กว้างขึ้น ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่พวกเขาไม่มีเหตุผลมากนักที่จะคิดถึงรสนิยมทางเพศของเฟอริโซน่าของพวกเขา และอาจถือเอาว่าเฟอริโซน่าของพวกเขาจะเป็นเพศตรงข้ามเหมือนกับพวกเขาโดยปริยาย 11 เมื่อเทียบกับเฟอริรีเพศตรงข้าม เฟอริรี LGBTQ+ มีแนวโน้มที่จะพูดถึงเฟอริโซน่าของพวกเขาบ่อยกว่าในขณะที่พูดคุยเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศของพวกเขา แนวโน้มกว้างๆ หลายประการปรากฏขึ้นในการอภิปรายเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น หลายๆ คนระบุว่าเฟอริโซน่าของพวกเขาเป็นส่วนขยายของพวกเขาเอง ซึ่งมีลักษณะร่วมกันหลายอย่างในอัตลักษณ์ของพวกเขา รวมถึงรสนิยมทางเพศด้วย

“เนื่องจากเฟอริโซน่าของฉันเป็นเหมือนอวตารที่ฉันใช้ในพื้นที่ออนไลน์/เฟอริรี เฟอริโซน่าจึงเป็นตัวแทนของกลุ่มฉันส่วนใหญ่: ชาย เกย์ หมออิหร่าน-อังกฤษ มาร์กซิสม์ กลุ่มเหล่านี้ไม่ได้ส่งผลต่อประสบการณ์ของฉันในพื้นที่เฟอริรีเลย

11 แพนอนว่ามันยากที่จะตีความและสรุปผลดีๆ จากพฤติกรรมของผู้คน

อย่ายุ่งเกี่ยว เราจะทดสอบสมมติฐานนี้โดยตรงมากขึ้นในการศึกษาวิจัยในอนาคต

(เนื่องจาก Furry เต็มไปด้วยเกย์ และฉันจะโต้ตอบเฉพาะกับคนที่มีความคิดคล้ายๆ กันใน Furry เท่านั้น)”

“ใช่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความเป็นไบเซ็กชวลของฉัน แต่ฉันก็สนใจวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ด้วย (ฉันเป็นนักเรียนฟิสิกส์)

ทั้งสองอย่างนี้เป็นลักษณะส่วนบุคคลที่ฉันนำมาใช้กับเฟอริโซน่าของฉัน และเป็นวิธีที่ฉันแสดงตัวตนของฉันภายในกลุ่มแฟนๆ”

“... ฉันมักจะระบุตัวตนกับกลุ่มคนไม่มีเพศ ไม่ระบุเพศ นักศึกษา และชาวแคนาดา ฉันสามารถพูดได้อย่างแน่ชัดว่าเพศและรสนิยมทางเพศของฉันส่งผลต่อฉันในฐานะเฟอริรี เนื่องจากเฟอริโซน่าของฉันไม่มีเพศทางชีววิทยา ไม่มีอวัยวะเพศ และใช้คำสรรพนามว่า they/it แม้ว่าฉันจะรู้สึกว่าการสัมพันธ์นั้นเกิดจากเพศและรสนิยมทางเพศของฉันมากกว่า ไม่ใช่เพราะป้ายกำกับ”

สำหรับสมาชิกเฟอริรี LGBTQ+ คนอื่นๆ เฟอริโซน่าของพวกเขาไม่เพียงแต่เป็นส่วนขยายของตัวตนเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีในการสำรวจตัวตนของพวกเขาอย่างมีความหมายในพื้นที่ปลอดภัยอีกด้วย

“ฉันเปิดตัวด้วยการใช้อวตารของตัวเองเป็นครั้งแรก และได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี”

“... Furry เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงออกถึงตัวตน และเรามักใช้ป้ายกำกับเพื่ออธิบายตัวเอง ฉันมักใช้ตัวละครเพื่อแสดงออกและสำรวจป้ายกำกับเหล่านี้”

“มีฉากสองสามฉากที่ทำให้ชื่อและเฟอร์โซน่าของฉันเปลี่ยนไปในช่วงหลายปีที่ผ่านมา”

คนอื่นๆ แสดงความปรารถนาที่จะมีเฟอร์โซน่าที่ไม่แบ่งปันลักษณะใดๆ ของตัวตนของตน

“ไม่นะ เฟอร์รีหรือเฟอร์โซน่าคือนำกากสำหรับฉัน”

“ในชีวิตจริง ฉันมีฉายาให้ตัวเองมากมาย เช่น นักดนตรี นักการธนาคาร ผู้รู้หลายภาษา ผู้รักร่วมเพศ ฯลฯ แต่ในกลุ่มแฟนคลับ ฉันพยายามไม่ต้องฉายาให้ตัวเองมากนัก แค่ชื่อดาวหิมะธรรมดาๆ ก็พอแล้ว ทุกสายพันธุ์ต่างก็มีอคติบางอย่าง (ไม่ว่าจะจริงหรือไม่ก็ตาม) ดังนั้น บางครั้งก็มีเรื่องตลกเกี่ยวกับเรื่องนี้เกิดขึ้น”

“... สำหรับฉัน มันเริ่มต้นจากตัวตนของฉัน และป้ายกำกับก็เป็นเพียงคำย่อที่ใช้ระบุลักษณะนี้หรือลักษณะนั้นของฉัน
ตัวตน หากคำถามคือเป็นอย่างไร

ป้ายกำกับในชีวิตจริงมีผลต่อตัวตนของฉันในฐานะสัตว์ฟันแทะ ฉันไม่รู้จริงๆ :) อาจจะไม่มาก: ในชีวิตจริง ฉันเป็นคนครึ่งคนครึ่งม้า ตัวตนของฉันในโลกออนไลน์เป็นมังกร ฉันเป็นคนผิวขาว มังกรของฉันเป็นสีน้ำเงินเทา (แม้ว่าอาจบ่งบอกถึงความเป็นคนขาวในแบบที่ฉันไม่รู้ก็ได้) ฉันอยู่ในกลุ่มอาการออทิสติกและ (จากการวัดสิ่งเหล่านี้) ฉลาด ตัวตนของฉันในฐานะมังกรเป็นคนเข้ากับคนง่าย เป็นมิตร และค่อนข้างโง่ ฉันเป็นผู้ชายชิวสอ่อน ตัวตนของฉันในฐานะมังกรเป็นผู้ชายชิวสอ่อน”

คนอื่นๆ พบว่าการให้เฟอร์โซน่าแบ่งปันนิสัยบนทางเพศของตนเองอาจช่วยให้ประสบการณ์ของพวกเขาดีขึ้นโดยทำให้ค้นหาผู้อื่นได้ง่ายขึ้น

“ใช่ ฉันก็เป็นเกย์ด้วย และนั่นทำให้ฉันได้เจอคนแบบฉันมากมาย”

“ถ้าจะให้พูดถึงอะไรสักอย่าง ป้ายกำกับของฉัน (เกย์/ทรานส์เจนเดอร์) ก็ช่วยให้ฉันเชื่อมโยงกับคนอื่นๆ ในแพลตฟอร์มที่เป็นเหมือนฉันได้บ้าง มันไม่ได้ส่งผลต่อฉันมากนักในฐานะเฟอร์รี นอกเหนือไปจากเฟอร์โซน่าและตัวละครเฟอร์รีอื่นๆ ที่ฉันสร้างมักจะใช้ป้ายกำกับเหล่านั้น”

หรือทำให้การโต้ตอบภายในชุมชนที่กว้างขวางมีความซับซ้อนมากขึ้น

“เนื่องจากผมมีบุคลิกแบบมังกร ผู้คนจึงมักคิดว่าผมเป็นเกย์ที่ชอบควบคุมคนอื่น แต่ผมกลับเป็นคนที่ยอมคนมากกว่า ซึ่งส่งผลให้ผู้คนพยายามหาสิ่งที่ผมไม่สามารถทำได้ง่ายๆ”

“ฉันคิดว่าผู้คนสามารถพัฒนาความรู้สึกโรแมนติกต่อเฟอร์โซน่าของคนอื่นได้อย่างรวดเร็ว และในฐานะที่เป็นคนรักร่วมเพศ/โรแมนติก มันอาจจะรู้สึกไม่สบายใจเล็กน้อยเมื่อต้องจัดการกับคนที่ไม่เข้าใจดีนักว่าฉันไม่ได้หมายความจะมีความสัมพันธ์ประเภทใดประเภทหนึ่ง”

“เฟอร์โซน่า/ตัวละครของฉันเป็นคนไม่มีเพศเหมือนฉัน ดังนั้นมันจึงยากที่จะดำรงอยู่ในพื้นที่ของแฟนๆ ที่มีคนมากมาย
มันเป็นเรื่องเพศ...”

แนวโน้มอีกประการหนึ่งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเฟอร์โซน่าและอัตลักษณ์ทางเพศคือกลุ่มคนที่ชอบเน้นที่ความเป็นสัตว์ของเฟอร์โซน่า แม้ว่านิสัยทางเพศของพวกเขาจะยังคงมีความเกี่ยวข้อง แต่ก็ถูกรวมเข้ากับสัตว์

“ฉันยุ่งเกินไปที่จะเป็นควางเกย์และไม่สนใจ และสวนของคุณก็อร่อยมาก”

“สิงโตแพนเช็กขวลที่หล่อเหลาอย่างน่าเหลือเชื่อ”

อย่างที่เรารู้ในตอนนี้ คำตอบแบบปลายเปิดเผยให้เห็นแนวโน้มหลายประการเมื่อพูดถึงวิธีที่รสนิยมทางเพศของเพอร์รีเชื่อมโยงกับเพอร์โซน่าของพวกเขา แม้ว่าเพอร์รีที่เป็นเพศตรงข้ามส่วนใหญ่จะไม่ได้กล่าวถึงความเชื่อมโยงระหว่างรสนิยมทางเพศของพวกเขากับเพอร์โซน่าของพวกเขา แต่เพอร์รีที่เป็น LGBTQ+ มักจะเห็นเพอร์โซน่าของพวกเขา

เป็นส่วนขยายของตัวเอง เป็นสถานที่สำหรับสำรวจด้านต่างๆ ของตัวเองในพื้นที่ปลอดภัย หรือเล่นกับตัวตนที่แตกต่างจากตนเอง ถึงแม้บางคนจะใช้เพอร์โซน่าเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหากับเหล่านี้ก็ตาม

สำหรับเพอร์รีที่มีรสนิยมทางเพศแบบเดียวกัน สิ่งนี้อาจทำให้การโต้ตอบกับผู้อื่นราบรื่นขึ้นโดยทำให้ค้นหาผู้คนที่มีความหลากหลายทางเพศได้ง่ายขึ้น หรือ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ไม่มีเพศ ไร้เพศ หรือไม่มีความรัก) นอกจากนี้ยังอาจทำให้การโต้ตอบยากขึ้นได้อีกด้วย คำตอบเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการทบทวนโดยตรงเพิ่มเติมเพื่อศึกษาว่ารสนิยมทางเพศของเพอร์รีแสดงออกอย่างไรหรือส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเพอร์รีอย่างไร จุดตัดระหว่างรสนิยมทางเพศกับแง่มุมอื่นๆ ของอัตลักษณ์ เนื่องจากคำถามปลายเปิดมีการกำหนดคำตอบที่กว้าง คำตอบจำนวนมากจึงพิจารณาว่าแง่มุมต่างๆ ของอัตลักษณ์ของบุคคล—ไม่ใช่แค่รสนิยมทางเพศ—ส่งผลต่อประสบการณ์ของพวกเขาในด้อมอย่างไร ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนเน้นว่าแง่มุมต่างๆ ของอัตลักษณ์ของพวกเขา โดยเฉพาะปัญหาเช่น เชื้อชาติ เพศ และ (ความพิการ) เชื่อมโยงกับรสนิยมทางเพศของพวกเขาในพื้นที่ของเพอร์รีอย่างไร โดยหลายคนเปิดเผยว่าตระหนักดีว่าแง่มุมบางอย่างของอัตลักษณ์ของพวกเขาได้รับการต้อนรับได้ง่ายกว่าแง่มุมอื่นๆ ประเด็นที่เกิดขึ้นซ้ำๆ กันคือการเฉลิมฉลองความจริงที่ว่าชุมชนเพอร์รีให้การต้อนรับและยอมรับตัวตนของผู้ตอบแบบสอบถามในหลายๆ ด้าน แม้ว่าการอภิปรายทั่วไปเกี่ยวกับระดับการยอมรับ LGBTQ+ จะถูกทิ้งไว้เป็นหัวข้ออื่น แต่คำตอบบางส่วนก็เน้นไปที่วิธีที่กลุ่มแพนเพอร์รีต้อนรับตัวตนของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวม

“ฉันรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของที่นี่ในฐานะเกย์ที่มีอัตลักษณ์ทางเพศที่ไม่แบ่งแยก ฉันคิดว่านี่ในกลุ่มเพอร์รี ฉันไม่ได้ถูกมองว่าแปลกหรือแตกต่างแต่อย่างใด”

“ฉันรู้สึกว่าเป็นที่ต้อนรับจากแฟน ๆ มาก ฉันไม่เคยรู้สึกจำเป็นต้องปกปิดว่าตัวเองเป็นเกย์ ไม่ระบุเพศ ออกัสติก หรือเป็นด้านอื่นๆ ของตัวเองเลย”

“ฉันไม่ใช่คนสองเพศ เป็นไบเซ็กชวล เป็นเกเรียน และเป็นศิลปิน ฉันรู้สึกว่าคุณแพนพันธุ์เกย์เพอร์รีเป็นที่ยอมรับเท่าที่ตัวตนของฉันได้รับการยอมรับและเฉลิมฉลองอย่างเต็มที่”

“เปล่า ฉันไม่คิดอย่างนั้น ฉันไม่คิดว่าการเป็นลูกครึ่งเอเชียหรือเกย์เป็นสิ่งที่ฉันจะต้องปกปิด”

“ฉันคิดว่าเนื่องจากกลุ่มแฟนคลับส่วนใหญ่เป็น LGBTQ+ การเป็นแพนเซ็กชวลจึงช่วยให้ฉันได้รับการยอมรับมากขึ้นอีกนิด นอกจากนี้ การเป็นผู้ที่มีความผิดปกติทางระบบประสาท (ฉันเป็นออทิสติก) เช่นเดียวกับกลุ่มแฟนคลับส่วนใหญ่ก็ช่วยให้ฉันเข้ากับกลุ่มได้บ้าง”

ผู้ตอบแบบสอบถามรายอื่นๆ รายงานว่ามีระดับการยอมรับที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับแง่มุมเฉพาะของอัตลักษณ์ของพวกเขา แม้ว่ารสนิยมทางเพศมักจะได้รับการยอมรับ แต่แง่มุมอื่นๆ ของอัตลักษณ์ของพวกเขากลับไม่ได้รับการยอมรับในระดับสากล เชื้อชาติมักถูกกล่าวถึงในฐานะปัญหา

“ฉันอธิบายไปแล้วว่าการเป็นผู้หญิงผิวน้ำนั้นค่อนข้างยากในแฟนด้อมนี้ ฉันไม่ได้กังวลเรื่องรสนิยมทางเพศของตัวเองในแฟนด้อมเพอร์รีเท่าไร เพราะแฟนด้อมส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นผู้ชายตรงอยู่แล้ว”

“ในฐานะที่เป็นชาวเอเชีย ฉันรู้ว่าพื้นที่ไม่มากนักสำหรับฉันที่จะสำรวจประสบการณ์ของฉันในแฟนด้อมด้วยภาษาของตัวเอง เนื้อหาส่วนใหญ่ที่หาได้ง่ายเป็นภาษาอังกฤษและมีความเชื่อมโยงกับอเมริกาเหนือหรือยุโรป ป้ายกำกับอื่นๆ เช่น สัญชาติหรือรสนิยมทางเพศของฉันยังส่งผลต่อเนื้อหาบางส่วนที่ฉันต้องการดู ซึ่งทำให้ฉันมุ่งเน้นไปที่พื้นที่บางส่วนของแฟนด้อมมากกว่าพื้นที่อื่นๆ”

“โดยส่วนใหญ่แล้ว ใช่ ฉันรู้สึกเป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนนี้นี้ที่มีกลุ่ม งานกิจกรรม และโอกาสต่างๆ มากขึ้นสำหรับ BIPOC+queer furies ภายในพื้นที่แฟนด้อม อย่างไรก็ตาม มันยังคงเป็นการพนันอยู่ และคุณอาจพบเจอผู้คนที่ไม่ยอมรับคุณและพยายามขับไล่คุณออกจากกลุ่มแฟน ๆ แต่ส่วนใหญ่แล้วเป็นเรื่องดีและมีการสนับสนุนมากขึ้นและมีคนเต็มใจปกป้อง/ยืนหยัดเพื่อ BIPOC+queer furs มากขึ้น”

“จริงๆ แล้ว ในกลุ่มแฟนคลับเฟอรัรีมีคนรักร่วมเพศอยู่มากมาย... เฟอรัรีเก่าในสิบคนเป็นเกย์ มันชัดเจนอยู่แล้ว แฟนด้อมเฟอรัรีมีความอดทนต่อกลุ่มชนกลุ่มน้อยอย่างมาก แต่เนื่องจากวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน ผู้คนไม่สามารถยอมรับเรื่องรักร่วมเพศได้ มีคนจำนวนมากเลือกที่จะซ่อนตัว”

“ในฐานะคนที่เป็นลูกครึ่ง เกย์ กรานส์ และพิการ ฉันรู้สึกปลอดภัยและได้รับการยอมรับในแฟนด้อม อย่างไรก็ตาม ฉันเข้าใจและสบายดี

ตระหนักถึงปัญหาที่ชุมชนมีกับตัวตนหลายๆ อย่างของฉัน (โดยเฉพาะกับเชื้อชาติ)”

“ฉันระบุตัวเองว่าเป็นพวกชอบเพศเดียวกัน แม้ว่าส่วนใหญ่ฉันจะแสดงตนว่าเป็นเกย์เพื่อความเรียบง่ายก็ตาม ด้วยเหตุนี้ ฉันจึงรู้สึกว่าไม่จำเป็นต้องกดขี่หรือซ่อนสถานะของตัวเอง เมื่อพูดถึงสิทธิและเชื้อชาติของฉัน ฉันมักจะซ่อนทั้งสองอย่างเพราะมันมักจะทำให้สงสัยหรือทำให้บางคนอุปถัมภ์ฉัน นอกจากนี้สองอย่างนี้แล้ว ฉันมักจะรู้สึกว่าได้รับการยอมรับในแฟนคลับ”

น่าแปลกใจที่เฟอรัรีบางคนพบว่าตัวตนด้านอื่น ๆ ของพวกเขาได้รับการเคารพมากกว่าธรรมเนียมทางเพศของพวกเขา

“ฉันเป็นคนผิวดำ ฉันไม่เคยถูกใครตำหนิเลย ไม่ว่าจะในงานประชุมหรือทางออนไลน์ ฉันเมื่อไหร่จะถูกล้อเลียนว่าเป็นคนตรง”

ผู้ตอบแบบสอบถามรายอื่นๆ เน้นย้ำว่าการเชื่อมโยงระหว่างเพศและธรรมเนียมทางเพศมักทำให้พวกเขาประสบปัญหา

“ใช่ ฉันรู้สึกว่าตัวเองถูกปฏิบัติแตกต่างออกไปและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนทั่วไป เพราะฉันเป็นผู้หญิง แต่กลับได้รับการยอมรับจากเพื่อนศิลปินเฟอรัรีด้วยกันมากกว่า ศิลปินเฟอรัรีส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ฉันยังรู้สึกว่าฉันสามารถเชื่อมต่อกับเพื่อนศิลปินเฟอรัรีคนอื่นๆ ได้ผ่านตัวตนที่เป็นไบเซ็กชวล/igbt ของฉัน”

“ฉันรู้สึกว่าเวลาที่ฉันถูกจัดอยู่ในกลุ่มคนที่ไม่ใช่ไบนารีและเลสเบี้ยนนั้นส่งผลเสียต่อฉัน เพราะฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่ได้รับความเคารพจากกลุ่มนี้เลย มีพวกเกลียดผู้หญิงมากมายในกลุ่มเฟอรัรีเหมือนอย่างทุกๆ ที่”

“ฉันคิดว่ามันส่งผลต่อฉันในระดับหนึ่ง เฟอรัรีเลสเบี้ยนไม่ค่อยได้รับการนำเสนอและไม่ค่อย "น่าดึงดูด" ในสายตาของเกย์ที่เป็นที่นิยมในแฟนคลับ ฉันโชคดีที่มีเพื่อนดีๆ ที่ไม่ปฏิบัติกับฉันแตกต่างไปจากคนอื่นเพราะฉันเป็นเกย์และเป็นผู้หญิง ครั้งเดียวที่ฉันนึกขึ้นได้ว่าบางคนไม่ชอบฉันเพราะสองสิ่งนี้คือในงานประชุมเฟอรัรี ไม่ค่อยเกิดขึ้นบ่อยนัก โชคดีจริงๆ”

“ใช่เลย ฉันได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากเดิมมากในพื้นที่ของความรักสัตว์เมื่อฉันแสดงตัวเป็นแค่ผู้ชายไบเซ็กชวล มันแตกต่างไปมากตั้งแต่ที่รู้ว่าฉันเป็นทรานส์เฟม ไม่ระบุเพศ แฟนเลสเบี้ยน และไร้เพศ”

แฟนเฟอรัรีบางคนรู้สึกว่าพวกเขาค่อนข้างได้รับการต้อนรับในแฟนด้อม ถึงขนาดที่พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนส่วนใหญ่เพราะเป็นทั้งเกย์และมีความแตกต่างทางระบบประสาท

“โดยทั่วไปแล้ว ฉันรู้สึกว่าคุณได้รับการยอมรับ เนื่องจากอัตลักษณ์ทางเพศที่หลากหลาย อัตลักษณ์ทางเพศข้ามเพศ และความพิการทางจิตใจ เป็นอัตลักษณ์บางส่วนที่ถูกละเลยบ่อยที่สุดในหมู่แฟน ๆ (จากประสบการณ์ส่วนตัวของฉัน) ฉันพยายามไม่ซ่อนส่วนเหล่านี้ของตัวเองเมื่อมีความเกี่ยวข้อง”

“ออร์กิสติก เกย์ โบเจน โพลี คิงก็ นักเขียน... ฉันมีป้ายกำกับมากมาย ฉันรู้สึกว่าชุมชนเพอร์รี่ยอมรับพวกเขาทั้งหมด”

“ฉันเป็น LGBT และมีความพิการบางอย่าง ฉันรู้สึกว่าคุณได้รับการยอมรับและไม่เคยรู้สึกจำเป็นต้องปกปิดเรื่องเหล่านี้”

“... ฉันไม่ปิดบังว่าฉันเป็นคนข้ามเพศ เกย์ และพิการเมื่อฉันอยู่ในวงการแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี่”

อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่ประสบการณ์ทั่วไป แฟนเพอร์รี่คนอื่นๆ รายงานว่าความพิการไม่ได้รับการยอมรับในแฟนด้อมเสมอไป เช่นเดียวกับรสนิยมทางเพศหรือเพศของพวกเขา

“ฉันระบุตัวตนในฐานะผู้พิการ เป็นทรานส์เจนเดอร์ เพอร์รี่ MLM ที่สนใจเรื่องอับดุลลาห์และยาเสพติด ด้วยเหตุนี้ ประสบการณ์ของฉันจึงแตกต่างจากคนอื่นๆ เล็กน้อย ในฐานะคนเพศทางเลือก ฉันจึงได้รับความรักหรือถูกปฏิเสธมากกว่าคนที่สนใจ Abdl และกลับมาสูบบุหรี่อีกครั้ง ฉันเป็นที่รักหรือถูกปฏิเสธมากกว่า และในฐานะผู้พิการ ฉันพบว่าตัวเองไม่สามารถเชื่อมโยงกับคนที่มั่งคั่งกายแข็งแรงได้ในพื้นที่ที่จัดไว้สำหรับพวกเขาโดยทั่วไป ในกลุ่มแฟน ๆ เพอร์รี่ ส่วนใหญ่แล้วผู้คนให้การต้อนรับฉันเป็นอย่างดี แต่ก็ยังมีความอับอายที่ฉันเป็นใครและสิ่งที่ฉันชอบคอยดูรังฉันเอาไว้ และสำหรับพวกเราหลายๆ คน มันก็เป็นแบบนั้นเหมือนกัน”

“ฉันระบุตัวตนของคนส่วนใหญ่ว่าเป็นเลสเบี้ยน ทรานส์ และผู้พิการ ในจำนวนนี้ คนที่สามส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ของฉันมากที่สุด เราได้รับความสนใจน้อยมาก และส่วนใหญ่ก็ไม่ใช้สิ่งที่เรานับถือ ฉันรู้สึกว่ามันทำให้ฉันและคนอื่นๆ ที่เป็นเหมือนฉันมีแนวโน้มที่จะถูกเพิกเฉยหรือถูกผลักไปอยู่ข้างสนาม”

“เรื่องเพศและรสนิยมทางเพศ ฉันรู้สึกปลอดภัยเท่าที่ฉันคาดหวังได้ การใช้เครื่องมือสื่อสารอย่างเหมาะสมช่วยได้ ฉันแทบจะไม่ติดต่อใครเลยเนื่องจากฉันเป็นออร์กิสติก

อย่าซ่อนอาการออร์กิสติกของคุณ แต่ความกังวลเรื่องการสื่อสารที่ผิดพลาดทำให้ฉันแทบไม่ได้พูดคุยนั่นเอง ฉันไม่ได้ซ่อนสถานะการถูกกีดกันของคุณ ฉันแค่ซ่อนมันไว้เฉยๆ”

ด้านอื่นๆ ของอัตลักษณ์ที่เชื่อมโยงกับรสนิยมทางเพศ ได้แก่ ภาพลักษณ์ร่างกายและรูปลักษณ์ อายุ หรือบทบาททางสังคมที่ไม่ธรรมดา

“ฉันรู้สึกว่าคนอื่นยอมรับฉันเมื่อเป็นเรื่องของรสนิยมทางเพศและเชื้อชาติของฉัน แต่กลับไม่ยอมรับเมื่อเป็นเรื่องรูปร่างและรูปลักษณ์ภายนอก ฉันรู้สึกว่าคุณต้องปกปิดเรื่องนี้จากคนที่ฉันติดต่อกับ”

“ในแง่ของแฟนคลับ การเป็นคนรุ่นเก่าทำให้บางครั้งถูกละเลย แต่ฉันไม่เคยปิดบังเรื่องนี้เมื่อออนไลน์ ฉันใช้เวลาอยู่ในตู้เสื้อผ้ามากเกินไปเมื่อยังเด็กจนไม่สามารถทำแบบนั้นได้อีก ฉันเป็นตัวของตัวเอง”

“ใช่ ฉันถูกบอกว่าคุณไม่ใช่เกย์มากพอ แก่เกินไป และหัวโบราณเกินไปที่จะอยู่ในกลุ่มแฟนคลับ”

“พ่อแม่ คนรักร่วมเพศ ผู้มีอารมณ์ร่วมเพศ ทั้งสองอย่างล้วนเป็นปัจจัยสำคัญในการโต้ตอบระหว่างฉันกับคนอื่นๆ ในแฟนด้อม”

สมาชิกของชุมชนเพอร์รี่ที่ระบุตัวตนเองไม่ใช่มนุษย์ (therian, otherkin, alterhuman) รายงานว่าการผสมผสานระหว่างอัตลักษณ์นี้กับความเป็นเกย์ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ไม่ต่อเนื่องกับชุมชนเพอร์รี่

“ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการกีดกัน ฉันเป็นคนข้ามเพศและเฮอร์อย่างเปิดเผยมาก แต่ไม่ค่อยเปิดเผยความเป็นพหุนิยม ความเป็นอื่น และส่วนอื่นๆ ของตัวฉันเองที่ฉันกลัวการตัดสินใจ”

“ฉันค่อนข้างมีความสุขที่ความหลากหลายทางเพศได้รับการยอมรับในกลุ่มเพอร์รี่ แต่ฉันรู้สึกไม่เต็มใจที่จะบอกว่าฉันเป็นพวกเทอเรียน ฉันคิดว่าบ่อยครั้งที่มันถูกมองว่าเป็น "เพอร์รี่ แต่ไปไกลเกินไป" ทั้งที่ไม่ใช่จริงๆ แล้ว ฉันเป็นคนชอบ Therian ก่อนและเป็น Furry เพื่อเป็นกลไกในการรับมือเท่านั้น ไม่ว่าฉันจะได้รับประโยชน์อะไรมาบ้างตั้งแต่เข้าร่วมกลุ่มแฟนคลับ”

“ฉันคิดว่าความเป็นเพอร์รี่ของฉันเชื่อมโยงอย่างมากกับความเป็นมนุษย์ต่างดาวและความแปลกประหลาด ฉันยังคิดว่าตำแหน่งของฉันในฐานะอนาธิปไตยนั้นได้รับอิทธิพลจากตัวตนที่เป็นมนุษย์ต่างดาว/เพอร์รี่ และในทางกลับกัน และฉันหวังว่าจะลดช่องว่างระหว่างสองกลุ่มนี้โดยทั่วไป”

“ฉันพบว่าอัตลักษณ์ทางเพศที่แปลกประหลาดของฉันเป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่นที่สุดที่ส่งผลต่อประสบการณ์เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมของฉัน รองลงมาคืออัตลักษณ์ของฉันในฐานะมนุษย์ต่างดาว สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อทุกแง่มุมของชีวิตฉัน ฉันไม่หยุดที่จะเป็นไม่ใช่มนุษย์หรือเป็นพวกแปลก ๆ และวัฒนธรรมของพวกเขาเพอร์รี่ถือเป็นวิธีที่สมบูรณ์แบบในการแสดงความรู้สึกว่าตัวเองถูกแยกออกไปหรือแตกต่างออกไป ในรูปแบบที่ยังคงให้ความรู้สึกครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน”

เพอร์รี่ที่เป็นเพศตรงข้ามมีแนวโน้มน้อยกว่าเพอร์รี่ที่เป็น LGBTQ+ มากที่จะพูดถึงรสนิยมทางเพศของตนเองว่ามีผลกระทบต่อการปฏิสัมพันธ์กับชุมชนเพอร์รี่ ผู้ที่พูดถึงมักจะตระหนักว่าแม้ว่ารสนิยมทางเพศของพวกเขาจะทำให้พวกเขากลายเป็นชนกลุ่มน้อยในแฟนด้อม แต่พวกเขาก็ยังคงดำเนินชีวิตโดยยึดหลักสิทธิพิเศษเนื่องจากมาจากธรรมชาติของเพศตรงข้ามในสังคมโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเพอร์รี่ที่เป็นคนผิวขาวและเป็นซิสเจนเดอร์ด้วย

"ไม่ว่าฉันสังเกตเห็นนะ แม้ว่าฉันจะเป็นผู้หญิงผิวขาวที่เป็นซิสแท์และอายุนมากกว่า (และด้วยเหตุนี้จึงค่อนข้างมั่นใจ) ฉันเลยเล่นในโหมดง่ายที่นี้"

“ใช่แล้ว การเป็นซิสและเป็นคนตรงทำให้ฉันอยู่ในกลุ่มคนส่วนน้อยในที่สุด และการเข้าประสบการณ์ของคนที่ไม่ใช่ซิสก็เป็นประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับฉันเสมอ มีป้ายกำกับอื่นๆ อีกมากมายที่ฉันสามารถมอบให้ได้ ซึ่งทำให้ฉันแตกต่างจากเพอร์รี่ส่วนใหญ่ แต่ฉันจะไม่พูดถึงทั้งหมด”

“ในกลุ่มแฟน ๆ ดูเหมือนว่าฉันจะเป็นชนกลุ่มน้อยกลุ่มเดียวที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนี้ นั่นคือ “คนรักต่างเพศ” ไม่มีกลุ่มประชากรใดที่ฉันเป็นสมาชิกอยู่ที่จะบ่นเรื่องการถูกกีดกัน”

นอกจากนี้ กลุ่มเพอร์รี่ LGBTQA บางคนยังตระหนักดีว่าการไม่เป็นเกย์อย่างชัดเจนก็ทำให้พวกเขาได้รับสิทธิพิเศษในระดับหนึ่งในชุมชนที่กว้างขึ้น ในขณะที่กลุ่มอื่นๆ ตระหนักดีว่าการเป็นคนส่วนใหญ่ในกลุ่มแฟนเพอร์รี่ทำให้พวกเขาได้รับสิทธิพิเศษในพื้นที่ของเพอร์รี่ ในบางครั้ง การตระหนักถึงสถานะคนส่วนใหญ่ก็ทำให้พวกเขารู้สึกถึงความรับผิดชอบในการตระหนักถึงความต้องการของเพอร์รี่ที่ถูกกีดกัน

“ฉันคิดว่าการเป็นคนผิวขาว มีสิทธิภาพทางการเงินพอสมควร และไม่แสดงออกถึงความเป็นเกย์อย่างชัดเจน ช่วยให้ฉันรอดพ้นจากการถูกกีดกันทางสังคมทุกประเภท ดังนั้น ฉันไม่แน่ใจว่าฉันจะเคยตกอยู่ในสถานการณ์นั้นหรือไม่ ถึงแม้ว่าฉันจะเป็นพวกเพอร์รี่ก็ตาม”

แฟน ๆ ไม่ยอมรับฉัน อย่างไรก็ตาม ฉันไม่สงสัยเลยว่ามันเป็นพื้นที่แห่งการยอมรับ และเป็นพื้นที่ที่คุณสมบัติของฉันไม่เคยหรือไม่โดดเด่นหรือดึงดูดความสนใจในแง่ลบเลย”

“ฉันถูกกีดกันเพียงเพราะความเป็นเกย์เท่านั้น ซึ่งเทียบไม่ได้เลยกับความทุกข์ยากของชนกลุ่มน้อยหรือผู้คนที่ถูกกีดกันอื่นๆ โดยเฉพาะในกลุ่มที่ยอมรับเกย์อย่างกลุ่มแพนพันธ์ แก๊ซสโตร ฉันไม่มีปัญหาอะไร”

“ค่อนข้างจะนะ การไม่แบ่งแยกทางเพศและเป็นเกย์ทำให้ฉันรู้สึกสบายใจเมื่อเห็นคน LGBTQ คนอื่นๆ มากมาย การเป็นผู้ชายผิวขาวทำให้ฉันพยายามประเมินสิทธิพิเศษของตัวเองและเข้าใจว่าชีวิตของฉันแตกต่างไปจากคนอื่นอย่างไร — และมักจะง่ายกว่า — กว่าคนอื่น”

“ฉันเป็นผู้ชายผิวขาววัยกลางคน สัญชาติชิส สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้ฉันถูกกีดกันทางสังคม เศรษฐกิจ หรือวัฒนธรรมในออสเตรเลีย นอกจากนี้ ฉันยังเป็นไบเซ็กชวล/แพนเซ็กชวล และระบุว่าตัวเองเป็นเกย์ เรื่องนี้ไม่ใช่ปัญหาเลยสำหรับแพนๆ”

“แม้จะเป็นเกย์และไม่ชิสเต็ม แต่ฉันก็ยังรู้สึกว่าตัวเองอยู่ในกลุ่มคนส่วนใหญ่อยู่ดี ในบริบทของแพนด้อม ฉันรู้สึกว่าตัวเองอยู่ในกลุ่มคนส่วนใหญ่แน่นอน เพราะแพนด้อมส่วนใหญ่เป็นคนขาว ผู้ชาย และ LGBTQ ฉันไม่รู้สึกว่าจำเป็นต้องซ่อนตัวตนของตัวเองในแพนด้อม”

“ฉันเป็นคนผิวขาวและเป็นเกย์ -- ทั้งสองเป็นคนส่วนใหญ่ในแพนด้อม อย่างไรก็ตาม ฉันมักจะเข้าข้างเพอร์รี่ที่ไม่ใช่คนผิวขาวเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาแพนด้อม และทำอย่างนั้นมาตั้งแต่แรก ขอบคุณเสียงในทวีตเตอร์อย่างถอน ขิปลิค (ฉันไม่คิดว่าฉันจะรู้จัก HMHF เลยถ้าไม่มีเขา) ดังนั้นฉันจึงพบว่ามันยากที่จะเข้ากับใครก็ตามในพื้นที่เพอร์รี่ “ทั่วไป” ที่ทุกคนต่างก็หลีกเลี่ยงจากความเป็นจริง และพลังงานนั้นปรากฏชัดยิ่งขึ้นในกลุ่มและห้องแชทในพื้นที่ที่ฉันมาจาก แต่ฉันมีสิทธิพิเศษสองต่อ ดังนั้นไม่ --

ฉันไม่เคยมีประสบการณ์ถูก “ตรวจสอบ” เช่นเดียวกับ BIPOC และพวกเพอร์รี่ข้ามเพศในบางครั้ง”

คำตอบในส่วนนี้เผยให้เห็นว่าประสบการณ์เกี่ยวกับระบบทางเพศในแพนด้อมเพอร์รี่มักได้รับอิทธิพลจากด้านอื่นๆ ของอัตลักษณ์ แม้ว่าความหลากหลายทางเพศจะได้รับการยอมรับ (เป็นส่วนใหญ่) แต่อัตลักษณ์อื่นๆ เช่น

เนื่องจากเชื้อชาติ เพศ หรือความพิการมีอิทธิพลต่อระดับที่กลุ่มคนรักเพอร์รี่เพศหลากหลายรู้สึกปลอดภัยและเป็นที่ต้อนรับในพื้นที่ของคนรักเพอร์รี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนรักเพอร์รี่เพศหลากหลายที่ระบุตัวตนว่าไม่ใช่คนชาย ในที่สุด คนรักเพอร์รี่หลายคนมองว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเพราะพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนส่วนใหญ่ในวัฒนธรรมที่กว้างขึ้นหรือเป็นส่วนหนึ่งของคนส่วนใหญ่โดยเฉพาะภายในกลุ่มแพนคลับ ความเป็นมิตรของกลุ่มแพนคลับที่มีความหลากหลายทางเพศ คำตอบส่วนใหญ่ของคำถามปลายเปิดเน้นย้ำถึงความรู้สึกเปิดกว้างและยอมรับอย่างสิ้นหลามต่อความหลากหลายทางเพศภายในกลุ่มแพนคลับของคนรักเพอร์รี่ ผู้ตอบแบบสอบถามหลายคนรายงานว่ารู้สึกได้รับการยอมรับและต้อนรับจากชุมชน จากคำพูดของผู้ตอบแบบสอบถามคนหนึ่ง พวกเขา รู้สึกว่า

“ยอมรับอย่างสมบูรณ์ ยอมรับอย่างเปิดเผย รักอย่างไม่มีเงื่อนไข เหมือนกับลัทธิที่ “โอบอ้อมด้วยความรัก” แต่ไม่มีเจตนาร้าย”

ขณะที่อีกคนหนึ่งยืนยันทราบว่าชุมชนนั้นเป็นเช่นนั้น

“ยอมรับจริงๆ ครับ”

รายงานส่วนใหญ่ระบุว่ารู้สึกได้รับการต้อนรับและรวมเป็นส่วนหนึ่งกับชุมชนเมื่อเป็นเรื่องของระบบทางเพศ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีระบบทางเพศเฉพาะเจาะจงบางครั้งพบว่าพวกเขา รู้สึกว่าถูกละเลยหรือถูกกีดกันออกไปอันเป็นผลจากระบบทางเพศของตน หัวข้อนี้จะเน้นที่ความเป็นสองขั้วของ

ประสบการณ์ที่แตกต่างกับเหล่านี้ภายในแพนด้อม รวมถึงใครมีแนวโน้มที่จะมีประสบการณ์เหล่านี้มากที่สุด

ประสบการณ์ ผู้คนที่ระบุตัวเองว่าเป็นเกย์มีแนวโน้มที่จะอธิบายกลุ่มแฟนพันธุ์แก่เฟอร์รี่ว่าเป็นมิตรและยอมรับความหลากหลายทางเพศมากที่สุด

“ฉันรู้สึกว่าคุณแฟน ๆ เป็นสถานที่ที่ยอมรับผู้ชายเกย์และกลุ่มอื่นๆ อย่างมาก”

“ส่วนเดียวเท่านั้นที่อาจถูกมองข้ามได้ คือการที่ฉันเป็นเกย์ แต่แฟน ๆ โดยรวมก็เปิดกว้างและยอมรับฉันมาก ดังนั้นฉันจึงไม่เคยมีปัญหอะไรเลย”

“ไม่เลย เพราะฉันถูกละเลยในเรื่องรสนิยมทางเพศเป็นหลัก และแฟน ๆ ของเฟอร์รี่ก็ยอมรับอย่างล้นหลามในเรื่องนั้น”

“ในฐานะที่เป็นเกย์ ฉันรู้สึกได้รับการต้อนรับเป็นพิเศษในกลุ่มแฟน ๆ เมื่อปี 2003”

“ไม่หรอก Furry เป็นพวกที่เป็นมิตรกับกลุ่ม LGBT มาก และนั่นคือข้อได้เปรียบประการหนึ่งเมื่อเทียบกับกลุ่มแฟน ๆ อื่นๆ”

“โดยทั่วไปแล้ว ความรักร่วมเพศได้รับการมองในแง่ดีในพื้นที่แฟน ๆ”

ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนรู้สึกว่าความเป็นมิตรนี้มาพร้อมกับการไม่สามารถพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ ประสบการณ์ภายในพื้นที่ของแฟนด้อม คนอื่นๆ พบว่าความไม่เต็มใจของชุมชนเฟอร์รี่บางแห่งในการเซ็นเซอร์ความเกลียดกลัวคนรักร่วมเพศ ความเกลียดกลัวคนข้ามเพศ การเกลียดชังผู้หญิง และการเหยียดเชื้อชาติ ทำให้พวกเขา รู้สึกว่าการยอมรับนั้นตื้นเขินและผิวเผิน

“เมื่อพิจารณาถึงความหนาแน่นสูงของคน LGBT+ ในชุมชนนี้ ฉันรู้สึกยินดีที่ต้อนรับในฐานะเกย์ ยังคงมีการแสดงออกอย่างเปิดเผยในระดับหนึ่งว่า "อย่าพูดถึงตัวตน มันแหลมและน่ารำคาญ" ซึ่งจำกัดความเต็มใจของฉันในการแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะเกี่ยวกับบางเรื่อง แต่โดยทั่วไปแล้ว ฉันไม่รู้สึกอึดอัดใจเลย เปิดใจเกี่ยวกับเรื่องนั้น”

“ฉันคิดว่าในระดับกว้างๆ แล้ว เฟอร์รี่ก็ยอมรับคนแปลกๆ เหมือนกัน แต่ในระดับชุมชน เฟอร์รี่ก็มักจะวิพากษ์วิจารณ์คนแปลกๆ เกี่ยวกับ "ข้อบกพร่อง" ของพวกเขาอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ฉันไม่เคยปกปิดว่าฉันเป็นใคร เพราะฉันอยากให้คนอื่นมองว่าฉันเป็นแบบนี้”

“โดยทั่วไปแล้ว ฉันรู้สึกได้รับการยอมรับ แต่บ่อยครั้งก็เป็นเพียงในระดับตื้น ๆ (เพศและรสนิยมได้รับการยอมรับแต่ไม่มีช่องว่างได้รับการคุ้มครองจากผู้คุกคามคนอื่น) ถึงอย่างนั้นฉันก็ไม่เคยซ่อนสถานะของฉันทางออนไลน์เลย “แฟนด้อม”

“นอกจากพวกละตินที่เป็นชนกลุ่มน้อยที่เสียงดังแล้ว ฉันรู้สึกสบายใจที่จะเป็นตัวของตัวเองในพื้นที่แฟน ๆ”

สำหรับเลสเบียน ซึ่งเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ในแง่ของรสนิยมทางเพศ ("รักร่วมเพศ") แต่เป็นชนกลุ่มน้อยในแง่ของเพศ หลายคนรายงานว่ารู้สึก (ส่วนใหญ่) ได้รับการยอมรับ ในขณะที่พวกเขาก็รู้สึกถูกมองข้ามไปบ้างจากการที่ชุมชนให้ความสำคัญกับผู้ชายรักร่วมเพศ คนอื่นๆ แสดงความกลัวว่าการระบุตัวตนว่าเป็นเลสเบียนในที่สาธารณะจะนำไปสู่การถูกมองในเชิงเพศที่ไม่พึงประสงค์

“ฉันไม่ได้ระบุตัวเองเป็นชนกลุ่มน้อยหรือคนที่ถูกละเลย สิ่งที่ฉันคิดได้มากที่สุดคือการเป็นเลสเบียน แต่แฟนคลับส่วนใหญ่เป็น LGBTQ+ ในเชิงบวก”

“ฉันรู้สึกว่าแฟน ๆ ยอมรับตัวตนของฉันในฐานะเลสเบียน และฉันไม่รู้สึกจำเป็นต้องซ่อนมัน แม้ว่าฉันจะทำก็ตาม ยังรู้สึกว่าควรมีกิจกรรมชุมชนมากขึ้นเพื่อแสดงการสนับสนุนและส่งเสริมผลงานของผู้สร้าง WLW”

“ฉันรู้สึกเหมือนว่าฉันต้องซ่อนตัว เพราะฉันรู้สึกกลัวว่าฉันเปิดเผยว่าฉันเป็นเลสเบี้ยน คนอื่นจะมองว่านั่นเป็นเหตุผล
ทำให้ฉันเป็นเรื่องทางเพศ”

สำหรับผู้ที่เข้าร่วมที่ระบุตัวตนว่าเป็นอย่างอื่นที่ไม่ใช่เกย์หรือเลสเบี้ยน คำตอบเผยให้เห็นความตึงเครียดระหว่างความรู้สึกยอมรับและความรู้สึกถูกกีดกัน ผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุ
ตัวตนว่าเป็นไบเซ็กชวลมีรายงานว่ารู้สึกยินดีต้อนรับ ในแง่หนึ่ง

“ฉันเป็นเพียงกลุ่มคนส่วนน้อยในแง่ของรสนิยมทางเพศ (ฉันไม่ได้เป็นเพศตรงข้าม ฉันไม่รู้จะไร่มากไปกว่านี้) มันไม่เคยเป็นปัญหาเกี่ยวกับฉันเลย ไม่ว่าฉันจะอยู่ในหรืออยู่นอกกลุ่มแฟนคลับ
แฟนคลับรู้สึกเปิดกว้างและยอมรับฉันมาจากสิ่งที่ฉันรับรู้ได้”

“ถ้าการเป็นไบเซ็กชวลและเป็นผู้หญิงถือเป็นคบนอกกลุ่ม ฉันรู้สึกยอมรับในแฟนคลับมากยิ่งขึ้น
แบ่งปันข้อเท็จจริงเหล่านี้ได้อย่างอิสระ”

“ยอมรับได้มาก เป็นเรื่องง่ายมากที่จะเปิดเผยตัวเองในฐานะไบเซ็กชวลและกราบสในพื้นที่ของคนรักสัตว์ และฉันไม่เคยต้องซ่อนตัวเลย”

“ฉันรู้สึกเป็นที่ยอมรับ แฟนคลับกลุ่มเพอร์รี่เป็นมิตรกับกลุ่ม LGBTQ+ มาก ดังนั้นฉันจึงไม่รู้สึกจำเป็นต้องปิดบังเรื่องนี้”

“ฉันคิดว่าส่วนที่ “อยู่นอกขอบเขต” ที่สุดของฉันคือการเป็นไบเซ็กชวล ดังนั้นฉันคิดว่าฉันไม่รู้สึกว่าตัวเองถูกละเลยแม้แต่น้อย ทุกอย่างก็โอเคสำหรับฉัน”

“สิ่งเดียวที่เปลี่ยนไปเกี่ยวกับตัวตนของฉันคือจำนวนเซ็กส์เพอร์รี่ที่มีสัญลักษณ์ของคนรักร่วมเพศที่ฉันสะสมไว้ ดูเหมือนว่ากลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่จะเป็นมิตรกับกลุ่ม
LGBTQ+ มาก ฉันจึงรู้สึกยินดีต้อนรับอย่างมาก”

ในขณะที่รู้สึกถูกละเลย (เช่น ถูกบอกให้เลือกข้าง) หรือถูกลบออกไป (เช่น ถูกสันนิษฐานว่าพวกเขาเป็นเกย์) ในทางกลับกัน

“ในฐานะที่เป็นผู้ชายที่เป็นไบเซ็กชวล ผมจึงชอบผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ซึ่งเรื่องนี้ทำให้คนอื่นแปลกใจ เพราะปกติแล้วคนมักจะคิดว่าคุณเป็นเกย์”

“ตัวตนของฉันในฐานะผู้ชายไบเซ็กชวลในแฟนด้อมส่งผลกระทบเชิงลบต่อฉัน ฉันถูกมองว่าเป็นคนด้อยกว่าในบางครั้ง เนื่องจากฉันถูกคาดหวังให้เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเมื่อพูดถึง
เรื่องรสนิยมทางเพศ คนเกย์มองว่าฉันเป็นผู้ชายตรงเพศ ในขณะที่คนตรงเพศมองว่าฉันเป็นเกย์ที่เก็บความลับไว้ และฉันก็ไม่ได้รับการยอมรับใดๆ เลย”

บางครั้งการเป็นไบยังทำให้บางคนไม่เชื่อด้วยวิธีต่างๆ ไปอย่าง "คุณต้องเลือกหนึ่งอย่าง"
ส่วนใหญ่แล้ว ขนสัตว์จะยินดีต้อนรับและรวมประสบการณ์ทุกประเภทเอาไว้ด้วยกัน

การตอบสนองของเพอร์รี่ที่เป็นแฟนเซ็กชวลสะท้อนถึงความตึงเครียดที่คล้ายคลึงกันกับที่เพอร์รี่ที่เป็นไบเซ็กชวลรู้สึกยินดีต้อนรับในแง่หนึ่ง

“ฉันเป็นแฟนเซ็กชวลและเกย์ ซึ่ง เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในระดับหนึ่งในกลุ่มย่อยเล็กๆ ของวัฒนธรรมเพอร์รี่ที่ฉันเลือกที่จะโต้ตอบด้วย ฉันรู้สึกเป็นที่ยอมรับและไม่จำเป็นต้องปกปิด
รสนิยมทางเพศหรือเพศสภาพของตัวเอง
อย่างไรก็ตาม ควรสังเกตว่าฉันไม่ได้โต้ตอบกับชุมชนเพอร์รี่ส่วนใหญ่ ดังนั้นประสบการณ์ของฉันจึงอาจไม่ธรรมดา”

“ฉันไม่ได้ระบุว่าตัวเองเป็นชนกลุ่มน้อยหรือคนที่ถูกกีดกัน แต่หากฉันเข้าข่ายนั้น ฉันก็รู้สึกว่าการยอมรับ อย่างไรก็ตาม คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจว่าฉันเป็นคนข้ามเพศหรือแพนเซ็กชวล”

“ในฐานะที่เป็นคนรักร่วมเพศทุกประเภท ฉันได้รับผลตอบแทนส่วนใหญ่ในเชิงบวก”

และถูกลบทิ้งหรือถูกทำให้เป็นส่วนขอบในทางกลับกัน

“ทำได้แน่นอน ฉันมักจะเก็บอัตลักษณ์ทางเพศและรสนิยมทางเพศของตัวเองเป็นความลับ ถ้าฉันบอกคนอื่น แม้แต่ในพื้นที่ LGBTQ บางแห่งว่าฉันเป็นแพนเซ็กชวล พวกเขาจะบอกฉันให้เลือกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง”

“ใช่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นผู้ชายและรักร่วมเพศ ฉันมักถูกมองว่าเป็นเกย์ อย่างไรก็ตาม แม้จะเป็นเช่นนั้น ฉันมีแนวโน้มไปทางซิสเต็มตรงมากกว่า

สิ่งอื่น ๆ และบางครั้งฉันรู้สึกหงุดหงิดที่จะต้องอธิบาย และรู้สึกว่าคนอื่นดูถูกฉันถ้าฉันพูดออกไปเกี่ยวกับเรื่องนี้”

เพอร์รีที่ยังคงตั้งคำถามและสำรวจรสนิยมทางเพศของตนเองรายงานว่าเป็นสถานที่ที่น่าต้อนรับและให้กำลังใจในการทำเช่นนั้น ซึ่งบางคนก็ระบุว่า เป็น "อย่างอื่น"

“LGBT ฉันรู้สึกว่ากลุ่ม Furry เป็นพื้นที่เปิดกว้างที่ฉันสามารถเป็น "ตัวเอง" ได้โดยไม่ถูกตัดสิน”

“ฉันเป็นเกย์ในแง่ของรสนิยมทางเพศ แต่ฉันไม่สามารถหวังพื้นที่ที่ดีกว่ากลุ่มแพนคลับเพอร์รีได้ ฉันรู้สึกว่าตัวเองได้รับการยอมรับอย่างแน่นอน”

“แพนด้อมถือเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับคนกลุ่ม LGBTQ”

เพอร์รีที่ไม่สนใจเพศมีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนกับชุมชนเพอร์รีมากกว่าคนอื่นๆ ที่มีรสนิยมทางเพศที่ไม่ตรงกับเพศตรงข้าม เพอร์รีที่ไม่สนใจเพศหลายๆ คนพบว่าชุมชนนี้ต้อนรับและยอมรับความหลากหลายทางเพศเป็นอย่างดี

“ในฐานะเชช ฉันรู้สึกได้รับการต้อนรับอย่างดีในชุมชน Furry ที่ทุกคนได้พบกันและฉันรู้สึกมีความสุขมากเกี่ยวกับเรื่องนี้”

“การเป็นคนไม่มีเพศทำให้กลุ่มเพอร์รีเป็นชุมชนที่ยินดีต้อนรับเป็นพิเศษ ถือเป็นเรื่อง 'เชิงบวกต่อเรื่องเพศ' ในแง่ที่ผู้คน... เช่นเดียวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ได้รับการส่งเสริมให้มีขึ้น แต่ความเปิดเผยทางอารมณ์และความใกล้ชิดมีอยู่ในบริบทนอกเหนือจากความสัมพันธ์ทางเพศมากกว่าวัฒนธรรมกระแสหลักของอเมริกา

“ใช่ ฉันเป็นไบ/เชชอย่างเปิดเผยในแพนด้อม พวกเขาสนับสนุนเรื่องเพศและความผิดปกติทางจิต ดังนั้นฉันจึงรู้สึกปลอดภัย ฉันไม่จำเป็นต้องปกปิดอะไรจากแพนด้อมโดยเฉพาะ”

สำหรับคนอื่นๆ ลักษณะของกลุ่มแพนๆ ที่เปิดเผยเรื่องเพศหรือเชิงบวกเรื่องเพศ รวมถึงส่วนสำคัญของ

สื่อที่มีลักษณะเร้าอารมณ์หรือลามกอนาจาร ทำให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกจากชุมชน สำหรับผู้ที่ไม่สนใจด้านเพศของแพนด้อม อาจรู้สึกโดดเดี่ยว ถูกเพิกเฉย หรือถูกกีดกัน

“ใช่แล้ว ในฐานะคนไม่มีเพศ ฉันมักจะรู้สึกถูกละเลยและถูกละเลย เพราะแพนๆ ของเราส่วนใหญ่มักพูดถึงแต่เรื่องเพศ”

“ในฐานะที่เป็นคนที่ไม่มีเพศ ฉันมักจะรู้สึกแปลกแยกและถูกละทิ้งจากชุมชนเพอร์รี่โดยทั่วไป เนื่องจากชุมชนนี้เน้นเรื่องเพศมากเกินไปในทุกแง่มุม”

“การไม่มีเพศของฉันส่งผลต่อประสบการณ์ของฉันกับเพอร์รี่อย่างแน่นอน เพอร์รี่หลายคนคุ้นเคยกับการโต้ตอบกันในลักษณะเจ้าชู้หรือทางเพศมากเกินไป และ/หรือแสดงความรักแบบโรแมนติก เช่น การกอดกันอย่างดูดี และมันทำให้ฉันรู้สึกไม่สบายใจเมื่ออยู่ใกล้สิ่งแบบนั้น การหลีกเลี่ยงโลกออนไลน์นั้นง่ายกว่า ซึ่งอาจเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่ฉันชอบชุมชนเพอร์รี่ออนไลน์มากกว่าแบบออฟไลน์เสมอมา”

“ภาวะไร้เพศของฉันมักทำให้คนอื่นหลีกเลี่ยงฉันเพราะไม่มีความคาดหวังในเรื่องเซ็กส์”

“การเป็นคนไม่มีเพศทำให้คนมองด้วยความผิดหวัง มันมักจะส่งผลเสียต่อประสบการณ์ของฉัน เมื่อพูดคุยกับสมาชิกแฟนด้อมคนอื่นๆ เนื่องจากพวกเขาคาดหวังว่า “เพื่อนเพอร์รี่” คนหนึ่งจะมีทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งนำไปสู่ความผิดหวังเมื่อปรากฏว่าไม่เป็นความจริง

“ในฐานะผู้หญิงซิสที่ไม่ระบุเพศ ฉันรู้สึกว่าตัวเองได้รับการยอมรับในขอบเขตที่ฉันพบเจอมา มันค่อนข้างน่าทึ่งแต่เมื่อคนอื่นไม่ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับฉันเพราะฉันเป็นเอชและ/หรือเป็นผู้หญิง แต่ฉันก็ตระหนักดีว่าผู้คนจำนวนมากที่ทำเช่นนั้นกำลังมองหาประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย และนั่นไม่ใช่พื้นที่ที่ฉันเป็นส่วนหนึ่งหรือต้องการอยู่อาศัย”

“เนื่องจากเป็นคนไม่มีเพศ ฉันจึงพบว่าข้อมูลผิดๆ และข้อสันนิษฐานมากมายเกี่ยวกับคนไม่มีเพศทั้งทางออนไลน์และในชีวิตจริง ฉันรู้สึกว่าถ้าฉันได้มีส่วนร่วมในพื้นที่แฟนคลับมากขึ้น ฉันคงจะ...
กังวลใจกับการบอกว่าเป็นคนไม่มีเพศเพราะอาจได้รับความคิดเห็นที่น่ารำคาญเกี่ยวกับเรื่องไม่มีเพศมากมาย รวมถึงอาจได้รับคำถาม/ความคิดเห็นที่หยาบคายและก้าวท่ายด้วย ฉันรู้สึกคล้ายๆ กับการเป็นคนไม่แยกแยะเพศ แต่ฉันรู้สึกว่าคนไม่แยกแยะเพศนั้นเข้าใจได้ง่ายกว่าคนไม่มีเพศ แต่ฉันก็ยังรู้สึกว่ามันอาจได้รับความคิดเห็นประเภทเดียวกันเพราะเรื่องนี้เช่นกัน

พวกเพอร์รี่ที่หลงใหลในกลิ่นหอมก็แสดงความไม่สบายใจในลักษณะเดียวกันนี้กับการเน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ภายในชุมชน

“ฉันไม่รู้สึกจำเป็นต้องซ่อนตัวตนของฉัน แต่ฉันก็ไม่รู้สึกว่าตัวเองเข้ากับใครได้เช่นกัน เพราะแฟนๆ นั้นมีมากมายเหลือเกิน โรแมนติกและฉันไม่ได้มีความรู้สึกโรแมนติกเลย

ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งซึ่งระบุตัวตนเองเป็นไบเซ็กชวลแบบอะโรแมนติก (“เกือบจะเป็นอะเซ็กชวล”) ได้แสดงความปรารถนาว่า

“...พวกเพอร์รี่ไม่ได้ทำตัวแปลกๆ ที่ฉันไม่อยากมีความสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นทางเพศหรืออย่างอื่นก็ตาม”

เพอร์รี่ที่ไม่สนใจเพศบางคนรายงานถึงประสบการณ์การถูกเลือกปฏิบัติและการกีดกันโดยเฉพาะ ซึ่งนำไปสู่บางคนซ่อนความเป็นเพศที่ไม่เหมาะสมในพื้นที่ส่วนตัวเพราะกลัวจะเกิดอคติ

“แฟนๆ อาจมีเหย้าขยออยู่มากเกินไป และฉันเคยถูกลั่นแกล้งและถูกกีดกันเพียงเพราะไม่ใช่เหย้า”

“ฉันมักจะถูกแยกออกจากพื้นที่ของเหล่าเพอร์รี่อยู่เสมอ โดยเฉพาะในช่วงแรกๆ ของการมีส่วนร่วมกับแฟนคลับของฉัน คนอื่นคิดว่าฉันจะรู้สึกขยะเยียงเรื่องเพศหรือไม่สบายใจเนื่องจากฉันเป็นคนไม่มีเพศอย่างยิ่ง

“ในฐานะคนเก้ง ฉันรู้สึกว่าตัวเองต้องซ่อนตัวตนนี้ของตัวเองไว้มาก”

“การเป็นคนไม่มีเพศในแฟนด้อมนั้นน่าสนใจพอสมควร คนที่เจอฉันว่าเป็นคนไม่มีเพศก่อนแล้วค่อยมาเป็นแฟนเพอร์รี่ก็หลังคิดว่าเป็นความขัดแย้งในตัวเอง “คนแก่จะอยู่ในกลุ่มแฟนด้อมที่หั่นทอนได้ยังไง” ฉันไม่ได้พูดถึงเรื่องความไม่มีเพศของตัวเองในแฟนด้อมมากนัก มีคนบางกลุ่มที่คิดว่า การไม่มีเพศเป็นความเขินอายหรือต่อต้านเรื่องเพศ ฉันไม่อยากให้คนอื่นคิดว่าฉันกำลังพยายามจะแย้งว่าผลงานศิลปะ NSFW 12 ของพวกเขาไม่เหมาะสม”

คนไร้เพศบางคนสนใจที่จะเล่นบทบาทสมมติทางเพศ แต่รายงานว่าตนเองถูกลบเลือนไปจากความเป็นจริงอันเป็นผลมาจากการกระทำดังกล่าว

12 คำย่อที่แปลว่า “ไม่ปลอดภัยในการทำงาน” โดยทั่วไปใช้เพื่ออธิบายเนื้อหาที่เป็น

มีเนื้อหาทางเพศอย่างชัดเจน หยาบคาย หรือภาพกราฟิก

“ฉันเป็นแฟนโรแมนติกอะเช็กชวล ฉันรู้สึกอึดอัดเมื่อต้องเล่นบทบาทสมมติ เพราะเพอร์รี่น่าของฉันก็เป็นอะเช็กชวลเหมือนกัน มีคนจำนวนมากที่ไม่เคารพสิ่งนี้และมองว่าเป็นการเสแสร้งของเกย์หรือไบเช็กชวลที่ไม่สนใจที่จะควบคุมสถานการณ์และชี้นำพวกเขาไปในทิศทางที่พวกเขาเลือก ฉันถูกเรียกว่าคนปลอม คนโกหก สับสน หลงผิด ฯลฯ มันทำให้ทุกอย่างยากขึ้นจริงๆ สำหรับฉัน และทำให้ฉันเข้าใจถึงความสำคัญของการบล็อกและหายตัวไปจากคนที่ไม่ต้องการยอมรับฉันอย่างกึ่งเป็นนินทา เสียหายที่เหมือนกับกลุ่มแฟนฯ หรือกลุ่มอื่นๆ มักจะมีคนใจร้ายและคนขี้เกียจที่เป็นพวกใจแคบและคิดว่าโลกหมุนรอบตัวพวกเขาอยู่เสมอ

ชาวเพอร์รี่ที่ระบุตัวเองว่าเป็นเดมิเช็กชวล (หรืออยู่ในกลุ่มเดมิเช็กชวล) ตอบสนองด้วยประสบการณ์หลายอย่างเช่นเดียวกับชาวเพอร์รี่ที่ไร้เช็กชวล ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ

“...ชุมชน Furrys ยินดีต้อนรับผู้คนจากทุกภูมิหลัง และสมาชิกชุมชนส่วนใหญ่เป็น LGBTQ+”

“... เนื่องจากฉันเป็นเดมิเช็กชวล ฉันจึงไม่ชอบสัมผัสตัวกับคนแปลกหน้า ซึ่งอาจสร้างความผิดหวังให้กับคนรักขนปุยได้”

“แม้ว่าฉันจะเป็นเดมิเช็กชวลและมีแนวโน้มไปทางอะเช็กชวลอย่างมาก แต่ฉันก็ยังเชื่อมโยงกับกลุ่มแฟนคลับที่ไม่เหมาะสมอย่างน้อยก็ในรูปแบบของการสนทนา ฉันให้คุณค่ากับห้องสนทนาของเหล่าเพอร์รี่ในฐานะวิธีผ่อนคลายในการอำนวยความสะดวกในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในเวลากลาง และโดยทั่วไปแล้วฉันชอบที่จะอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีผู้เฝ้า แต่ฉันขอออกนอกเรื่อง การไม่มีเช็กชวลของฉันส่งผลต่อประสบการณ์ของฉันในกลุ่มแฟนคลับอย่างแน่นอน เพราะแม้ว่าฉันจะมีทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก แต่การเห็นผู้คนที่ยั่วยุและใส่ร้ายมากเกินไปก็ทำให้ฉันรู้สึกไม่สบายใจอย่างแน่นอน”

“โดยเฉพาะในพื้นที่ของพวกเพอร์รี่? โดยปกติแล้วจะ... เปิดเผยเพศที่หลากหลายและเดมิเช็กชวล เนื่องจากคนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเรื่องนี้หรือเรียกมันว่าอาการกลัวบางอย่าง”

“ไม่ ฉันไม่รู้สึกว่าตัวเองได้รับการยอมรับจริงๆ ฉันมักจะซ่อนมันไว้เพราะมีคนพยายามเลี้ยงที่จะคุยกับฉันเพราะเรื่องนี้ หรือพวกเขาอาจต้องการทำตัวไม่เหมาะสมกับฉัน”

“ฉันเป็นเดมิเช็กชวลในแง่ของความดึงดูดทางเพศและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่ในแง่ของสิ่งที่ฉันพบว่าน่าดึงดูดในงานศิลปะของเพอร์รี่ ฉันคือเกย์ การเป็นเกย์ไม่ใช่ปัญหาสำหรับเพอร์รี่จริงๆ เดมิเช็กชวลมักถูกเข้าใจผิดและคิดว่าเป็นทางเลือก พวกเขาดูเหมือนจะสับสนระหว่างความดึงดูดทางเพศกับเช็กส์และบอกว่าพวกเขาคือเดมิเช็กชวลเพราะพวกเขาเลือกที่จะร่อนกว่าจะรู้จักใครสักคนดีกว่านี้ถึงจะมีเช็กส์”

บางทฤษฎีทางเพศที่สัมพันธ์ระหว่างรสนิยมทางเพศกับชุมชนเพอร์รี่นั้นซับซ้อนที่สุดก็คือการรักต่างเพศ เพอร์รี่ที่เคยเป็นชนกลุ่มใหญ่ในสังคมโดยรวมเคยรู้สึกอึดอัดใจบ้างที่ต้องเป็นชนกลุ่มน้อยในชุมชนเพอร์รี่

ชุมชน พวกเขารายงานการตอบสนองที่หลากหลายเมื่อต้องตัดสินใจว่าพวกเขารู้สึกเป็นที่ยอมรับหรือไม่ในพื้นที่ของคนรักร่วมเพศ บางคนรู้สึกกดดันที่จะต้องระบุว่าตนเองเป็นเกย์หรือไบเซ็กชวล หรือประสพกับแรงกดดันจากความคาดหวังในบรรทัดฐานทางเพศ

“บางครั้งการต้องเป็นคนตรงไปตรงมาในสถานที่ที่ทุกคนดูเหมือนจะเป็นเกย์ ไบเซ็กชวล ฯลฯ ก็เป็นเรื่องน่าหงุดหงิดใจเหมือนกัน มันรู้สึกเหมือนเป็นคนเดียวที่ไม่เอาในงานปาร์ตี้ ฉันแน่ใจว่าเกย์คงรู้สึกแบบนี้บ่อยๆ เหมือนกัน”

“ฉันไม่ได้ระบุว่าตัวเองเป็นชนกลุ่มน้อย อย่างไรก็ตาม การเป็นคนตรงในชุมชนที่มีคน LGBT เป็นหลักนั้น หมายถึงว่าโดยทั่วไปแล้ว ฉันจะถูกมองว่ามีรสนิยมทางเพศที่แตกต่างจากตัวตนของฉัน”

บางครั้ง ฉันรู้สึกว่าสมาชิกบางคนระบุว่าตนเป็นเกย์กดดันให้ยอมสละตัวตนที่เป็นชายรักชายออกไป แต่มันก็เหมือนจากนั้น ซึ่งเป็นเรื่องแปลกสำหรับฉัน ฉันไม่เคยได้รับข้อเสนอแนะใดๆ ที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับตัวตนของฉันในการโต้ตอบกับเพอร์รี่ เมื่อเทียบกับการโต้ตอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับเพอร์รี่เลย”

“ฉันต้องปกปิดความจริงที่ว่าฉันเป็นคนตรงในแวดวงสังคมมากมายภายในกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ เพราะคนอื่นปฏิบัติกับคุณเหมือนว่าคุณเป็นพวกกลัวเกย์ เว้นแต่ว่าคุณจะเป็นเกย์จริงๆ มีเพอร์รี่ในชุมชนที่ฉันไปไม่ได้เพราะถูกบอกว่าคุณควรยอมรับการสัมผัสที่ไม่เหมาะสมเป็นคำชม เพราะนั่นเป็น...

ไม่เป็นไรหรอกที่คนอื่นจะคิดว่าฉันเป็นเกย์เพราะฉันไปงานพบปะสังสรรค์กับสัตว์ คนที่คิดแบบนั้นเป็นคนโง่ที่ฉันไม่อยากคุยด้วยอยู่แล้ว ดังนั้นฉันก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร แต่ฉันกลัวว่าฉันจะไม่ได้เข้าสู่สังคมเลยถ้าฉันปล่อยให้เรื่องพวกนี้มารบกวนฉัน”

คนต่างเพศที่เป็นคนไม่มีเพศและรักร่วมเพศก็รายงานความหงุดหงิดที่ "ความเป็นชาย" ของตนไม่ได้รับการยอมรับในชุมชนเพอร์รี่เช่นกัน คนต่างเพศที่เป็นคนมีเพศและรักร่วมเพศสังเกตเห็นว่า

“... หลายๆ คนพบว่ามันยากที่จะเชื่อว่าฉันเป็นคนตรงไปตรงมา เพราะฉันเป็นคนพูดจาอ่อนหวานและไม่ใช้คนมีบุคลิกภาพแบบก้าวร้าว”

ในขณะที่เพอร์รี่ที่เป็นรักต่างเพศและไร้เพศยอมรับว่า

“ฉันไม่บอกใครว่าฉันเป็นคนตรงไปตรงมาเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกกลั่นแกล้ง”

เพอร์รี่ที่เป็นเพศตรงข้ามบางคนต้องเผชิญกับผลกระทบเชิงลบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นคนกลุ่มน้อย ซึ่งรวมถึงการที่สมาชิกในชุมชนของพวกเขาถูกเพิกถอน หรือถูกคาดหวังให้คบหากับเพอร์รี่ที่เป็นเพศตรงข้ามคนอื่นๆ เพียงเพราะเพอร์รี่ที่เหมือนกับพวกเขามีจำนวนน้อย

“ผู้คนมักพูดว่า “เพอร์รี่ที่เป็นเพศตรงข้ามนั้นหายาก” หรือบางทีก็ประมาณว่า “ถ้าคุณเป็นเพศตรงข้าม คุณก็ไม่ใช่เพอร์รี่ตัวจริง” แต่นั่นก็ไม่ได้รบกวนฉันจริงๆ บางครั้งฉันรู้สึกว่าเนื่องจากเพอร์รี่ที่เป็นเพศตรงข้ามมีจำนวนน้อยในฐานแฟนคลับ จึงมีการคาดหวังว่าคุณควรออกเดทกับคนอื่น

ฉันเป็นพวกขบถ แต่ฉันไม่สนใจเรื่องนั้นหรอก เพราะฉันมีความสัมพันธ์ที่มั่นคงอยู่แล้ว ส่วนใหญ่แล้ว ผู้คนไม่สนใจว่าคุณมีรสนิยมทางเพศแบบไหน ไม่ค่อยมีใครพูดถึงฉันสักเท่าไร!”

การเป็นเกย์ในกลุ่มแฟนด้อมที่เน้นเรื่องเพศเป็นหลักอาจทำให้บางคนรู้สึกแปลก และทำให้คนอื่นๆ รู้สึกแปลกแยก เนื่องจากพวกเขา รู้สึกเหงา เนื่องจากรู้สึกว่า การสร้างความสัมพันธ์กับเพอร์รี่คนอื่นๆ เป็นเรื่องยาก

“แต่สำหรับฉัน การสร้างความสัมพันธ์กับแบบเพลาดและโรแมนติกนั้นเป็นเรื่องยาก หากเป็นเรื่องของความสัมพันธ์แบบโรแมนติก ปัญหา คือมีผู้หญิงที่เป็นเพศตรงข้ามไม่มากนักที่ฉันมีความสนใจเหมือนกันในแฟนด้อม แฟนด้อมเพอร์รี่เป็นพวกแปลก ๆ มาก ซึ่งฉันไม่มีปัญหากับเรื่องนี้”

“ในแฟนด้อมเพอร์รี่ชาวจีน คนที่เป็นเพศตรงข้ามอาจพบว่ามันยากที่จะเข้าถึงบรรยากาศในสถานที่บางแห่งเมื่อหลายปีก่อน ฉันไม่จำเป็นต้องซ่อนมัน แต่อย่างไรก็ตาม มันยังคงรู้สึกเหงาเล็กน้อย ทุกสิ่งทุกอย่างดีขึ้นในทุกวันนี้”

"การเป็นผู้หญิงจริงๆ ในแฟนคลับมัน *ยาก* มากนะ ฉันบอกคุณได้แค่นี้"

“ในฐานะที่เป็นผู้หญิงกลุ่มน้อย ฉันไม่สามารถซ่อนสิ่งนี้ได้ได้ ดังนั้นหากฉันต้องสัมผัสกับกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ในเชิงลึกกว่านี้ ก็ไม่ใช่เรื่องที่ต้องปกปิด ฉันค่อนข้างกลัวที่จะโต้ตอบกับคนอื่นๆ ในชุมชนเพอร์รี่ในฐานะผู้หญิงแท้หรือผู้หญิงปกติ”

แม้ว่าชุมชนเพอร์รี่จะมีชื่อเสียงในด้านการต้อนรับความหลากหลายทางเพศ แต่สภานโยบายทางเพศในชุมชนก็ไม่ได้เหมือนกันทั้งหมด ผู้ชายที่เป็นเกย์ในชุมชนเพอร์รี่ดูเหมือนจะรู้สึกยินดีต้อนรับและยอมรับได้ง่ายที่สุดในชุมชนเพอร์รี่ แม้ว่าสำหรับพวกเขาแล้ว ความไม่เต็มใจของกลุ่มเพอร์รี่หลายกลุ่มที่จะพูดถึงการเลือกปฏิบัติในโลกแห่งความเป็นจริงหรือการเซ็นเซอร์กลุ่มที่แสดงอุดมการณ์ที่รุนแรงหรือต่อต้านกลุ่มรักร่วมเพศอาจทำให้ความรู้สึกเป็นหนึ่งในตัวกันลดน้อยลง ในบรรดาอัตลักษณ์ทางเพศอื่นๆ แม้ว่าความรู้สึกได้รับการต้อนรับและยอมรับจะยังคงอยู่ แต่ความรู้สึกนี้จะถูกวัดจากประสบการณ์การลงล่าง การไม่รู้ การเหยียดหยาม การล่วงละเมิดทางเพศ การโดดเดี่ยว และการกีดกัน เพอร์รี่ที่เป็นเพศตรงข้ามและรักต่างเพศยังรายงานประสบการณ์ที่ถูกเลือกปฏิบัติ โดดเดี่ยว และถูกกีดกันอันเป็นผลจากระบบทางเพศของพวกเขา ซึ่งสอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้คนในกลุ่ม LGBTQA+ ในสังคมโดยรวม อิทธิพลของรสนิยมทางเพศต่อประสบการณ์ในแฟนด้อม เมื่อพิจารณาจากระดับการยอมรับและการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันที่เพอร์รี่ได้รับจากระบบทางเพศของพวกเขา จึงไม่น่าแปลกใจที่เพอร์รี่เลือกที่จะพูดคุยเกี่ยวกับความคิดของพวกเขาเกี่ยวกับวิธีที่รสนิยมทางเพศของพวกเขาที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมกับแฟนด้อมเพอร์รี่ ตัวอย่างเช่น หนึ่งในธีมที่เกิดขึ้นสำหรับเพอร์รี่ LGBTQA+ จำนวนมากคือการรับรู้และเฉลิมฉลองสถานะส่วนใหญ่ของพวกเขาในชุมชน เมื่อพิจารณาจากการถูกละเลยในโลกแห่งความเป็นจริง เพอร์รี่ที่เป็นเกย์มักจะเพลิดเพลินกับความรู้สึกปกติ การยอมรับ และการยอมรับที่เกิดจากการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนส่วนใหญ่

"เหมือนว่าพวกเพอร์รี่ทุกคนเป็นเกย์"

“ฉันไม่ได้อยู่ในกลุ่มคนส่วนน้อยที่ชัดเจนจากมุมมองของแฟนด้อมเพอร์รี่ การเป็นเกย์ทำให้ฉันรู้สึกเหมือนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนส่วนใหญ่ในแฟนด้อม แม้ว่าคำเรียกนี้จะทำให้ฉันรู้สึกเป็นชนกลุ่มน้อยในชีวิตประจำวันก็ตาม ฉันไม่เคยรู้สึกถูกละเลยในพื้นที่ของเพอร์รี่เลย”

“เนื่องจากคนกลุ่ม LGBTQ+ เป็นเรื่องธรรมดาในแฟนคลับ ฉันจึงพบว่าความเป็นคนกลุ่ม Furry ช่วยให้ฉันรู้สึก “ปกติ” และมั่นใจมากขึ้น”

“สิ่งเดียวที่ฉันอ้างว่าเป็นชนกลุ่มน้อยได้คือรสนิยมทางเพศของตัวเอง และพูดจริงๆ ก็คือ ฉันไม่ใช่ชนกลุ่มน้อยที่นี่”

“การเป็นเกย์ส่งผลต่อตัวตนของฉันในแง่ที่ว่ามันทำให้ฉันรู้สึกยินดีต้อนรับ/เป็นปกติ เนื่องมาจากมีคนแปลกๆ มากมายในชุมชน”

“เพอร์รี่หลายคนเป็นเกย์ ดังนั้นการเป็นเกย์จึงมักถือเป็นส่วนหนึ่งของตัวตนของเพอร์รี่ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันและยอมรับซึ่งกันและกัน”

ชาวเพอร์รี่ที่เป็น LGBTQA+ ส่วนใหญ่เปรียบเทียบกับอิสระที่พวกเขารู้สึกในพื้นที่ของเพอร์รี่กับประสบการณ์ในพื้นที่ที่ไม่ใช่ของเพอร์รี่ แม้แต่ในกลุ่มคนที่ไม่รู้สึกรว่าได้รับการยอมรับอย่างสมบูรณ์ในพื้นที่ของเพอร์รี่ พวกเขายังรายงานว่ารู้สึกได้รับการยอมรับและยินดีต้อนรับในพื้นที่ของเพอร์รี่มากกว่าในสังคมโดยรวม

“การเป็นเกย์ทำให้ฉันรู้สึกว่าตัวเองได้รับการยอมรับจากแฟนๆ เพอร์รี่มากกว่าคนทั่วไป ฉันไม่เคยรู้สึกจำเป็นต้องปกปิดความจริงข้อนี้เมื่อต้องโต้ตอบกับเพอร์รี่คนอื่นๆ”

“ใช่ ฉันรู้สึกว่าคุณได้รับการยอมรับใน Furry ฉันไม่เคยต้องปกปิดรสนิยมทางเพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศของตัวเองในแฟนคลับเลย ฉันยังได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นอีกด้วย และมีเพื่อนที่เป็น Furry มากกว่าเพื่อนที่ไม่ใช่ Furry ด้วย”

“ในพื้นที่ของคอนเฟอร์รี่ มันมักจะรู้สึกเหมือนเกาะแห่งความสุขเล็กๆ เสมอ ที่ฉันสามารถพูดถึงตัวตนในแง่ของอัตลักษณ์ทางเพศได้อย่างสบายๆ เหมือนอย่างที่คุณหวังว่าเราทุกคนจะสามารถทำได้ใน "โลกของคนปกติ" เช่นกัน”

“ฉันไม่เคยรู้สึกจำเป็นต้องปกปิดความจริงที่ว่าฉันเป็น LGBT จากกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่เลย มีเพียงช่วงเวลาเดียวเท่านั้นที่ฉันทำเนื่องจากอิทธิพลของโลกแห่งความเป็นจริง”

“ป้ายชื่อของฉันดูเหมือนจะไม่ใช่ประเภทที่ส่งผลต่อประสบการณ์หรือตัวตนของฉันในฐานะเฟอร์รี่ ฉันหมายถึงว่ายังคงมีไอ้จ๋ออยู่บ้างเพราะเรื่อง "แฟน" แต่รู้สึกว่าการแบบนี้ไม่ค่อยเกิดขึ้นในพื้นที่ของเฟอร์รี่เมื่อเทียบกับคนอื่นๆ”

“ฉันไม่เคยรู้สึกจำเป็นต้องซ่อนเพศหรือรสนิยมทางเพศของตัวเอง ตรงกันข้าม ฉันเปิดกว้างเกี่ยวกับเรื่องนี้ในกลุ่มแฟนๆ มากกว่านอกกลุ่ม”

ผู้ชื่นชอบเฟอร์รี่ที่แปลผลหลายคนอื่นๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความง่ายในการค้นหาผู้ชื่นชอบเฟอร์รี่คนอื่นๆ ที่แบ่งปันประสบการณ์และความสนใจของพวกเขา

“ฉันคิดว่าการเป็นทรานส์และเกย์ช่วยให้ฉันเข้ากับเฟอร์รี่คนอื่นๆ ได้มากขึ้น เนื่องจากเฟอร์รี่คนอื่นๆ จำนวนมากมีป้ายกำกับเหมือนกันหรือคล้ายกัน และแม้แต่คนที่ไม่ได้เป็นแบบนั้นก็มักจะยอมรับคนที่ป้ายกำกับเหล่านี้ได้ดี”

“ฉันรู้สึกว่าการเป็นเกย์ช่วยให้ฉันเข้ากับคนอื่นๆ ได้ เนื่องจากสมาชิกเฟอร์รี่ที่ฉันรู้จักส่วนใหญ่เป็นเกย์หรือไบเซ็กชวล”

"ถ้ามีอะไรที่ป้ายกำกับของฉัน (เกย์/ข้ามเพศ) ช่วยให้ฉันเชื่อมโยงกับคนอื่นๆ ในแฟนคลับที่เป็นเหมือนฉัน"

“ฉันพบว่าชุมชนเฟอร์รี่นั้นเป็นมิตรกับกลุ่มคนรักร่วมเพศโดยทั่วไป ฉันไม่คิดว่าฉันจะเป็นเฟอร์รี่ได้หากชุมชนนั้นไม่รักร่วมเพศมากขนาดนี้ ฉันเริ่มต้นในฐานะไบนารีตอนอายุ 13 ปี แต่เหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ฉันกลายมาเป็นเฟอร์รี่ก็เพราะความเป็นเกย์”

เฟอร์รี่หลายคนตระหนักว่าประสบการณ์เชิงบวกเหล่านี้เป็นผลมาจากบรรทัดฐานของความรักร่วมเพศ สมมติฐาน
การที่เฟอร์รี่ส่วนใหญ่เป็นเกย์เพศชายมักถูกมองว่ามีผลข้างเคียงเชิงลบโดยทำให้คนอื่น ๆ ในชุมชนที่ไม่ได้แบ่งปันป้ายกำกับนี้ถูกละเลย

“การเป็นเกย์ทำให้ฉันมีประสบการณ์ในพื้นที่ของสัตว์ต่างๆ มากขึ้นอย่างแน่นอน แต่ฉันรู้สึกว่ามี
มีความเป็นเกย์อยู่บ้างในแฟนด้อม คนที่เป็นเกย์ (โดยเฉพาะผู้หญิง) มักจะรู้สึกอึดอัดใจเมื่ออยู่ในพื้นที่ที่มีสัตว์เพศตรงข้าม อย่างน้อยก็จากสิ่งที่ฉันเห็น

"ฉันรู้สึกจริงๆ ว่าเกย์อาจจะเป็นตัวแกนของแฟนๆ มากเกินไปในระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากชุมชนโดยรวมยอมรับแล้ว ฉันจึงไม่เคยได้รับผลกระทบเชิงลบใดๆ จาก 'ป้ายกำกับ' ของฉันเลย"

"ในฐานะที่เป็นเกย์ผิวขาวที่เป็นชายแก่ ฉันรู้สึกเหมือนว่าส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนๆ ที่ฉันสัมผัสได้เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด - จากมุมมองของฉัน ดูเหมือนว่าฉันเป็น...

ส่วนหนึ่งของกลุ่มประชากรที่เนื้อหาและกิจกรรมเกี่ยวกับเฟอร์รี่มากมายที่ฉันเห็นว่าให้บริการนั้นมุ่งเป้าไปที่ บางครั้งต้องแลกมาด้วยกลุ่มคนที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มประชากรนั้น”

“มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับฉันที่จะคิดว่าผู้ชายคนอื่นในแฟนคลับเป็นเกย์เหมือนฉัน”

กลุ่มเฟอร์รี่ชายรักร่วมเพศรายงานว่ารู้สึกสนุกที่กลุ่มแฟน ๆ มีผู้ชายรักร่วมเพศจำนวนมากซึ่งช่วยส่งเสริมความใกล้ชิดทั้งทางร่างกายและอารมณ์ ซึ่งทำให้การสื่อสารและความรู้สึกเป็นมิตรดีขึ้น ผลการค้นพบที่สอดคล้องกับข้อมูลที่กล่าวถึงในบทที่ 13 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ชายที่เป็นเกย์มีแนวโน้มที่จะพบคนสำคัญผ่านกลุ่มแฟน ๆ เป็นพิเศษ

“การเป็นเกย์ผู้ชายและอยู่ท่ามกลางผู้ชายหลายๆ คนในกลุ่มแฟน ๆ ที่เป็นเกย์/ไบ/แพน มีรูปภาพของฉันจึงมักเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์แบบเพลโตในระดับหนึ่ง”

“แน่นอนว่าการเป็นเกย์หมายความว่าบางครั้งฉันก็อยากมีความใกล้ชิดทางกายภาพ/อารมณ์กับผู้ชายคนอื่นๆ”

“ฉันคิดว่าการเป็นเกย์เฟอร์รี่มีผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประสบการณ์ของฉันในพื้นที่เฟอร์รี่ ... สำหรับเกย์เฟอร์รี่
หลายๆ คน แฟนคลับมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับประสบการณ์ทางเพศและการทดลอง ถึงแม้ว่านั่นจะเป็นไม่ใช่เป็นอย่งนั้นเสมอไป”

อย่างที่เราเห็นในหัวข้อก่อนหน้านี้ ความสนิทสนมที่ง่ายดายระหว่างผู้ชายซิสแมนที่เป็นเกย์อาจมีผลข้างเคียงที่ไม่ได้ตั้งใจคือทำให้ผู้ชายที่เป็นเกย์และรักต่างเพศรู้สึกแปลกแยก (หรืออาจถึงขั้นคุกคามทางเพศ) รวมถึงคนรั้วเพศและเดมิเช็กขวลบางคนด้วย นอกจากนี้กลุ่มคนเหล่านี้แล้ว ผู้ชายข้ามเพศที่เป็นเกย์อาจรู้สึกถูกแยกออกไปหรือไม่เป็นที่ต้อนรับในพื้นที่นี้ และคิดถึงความสัมพันธ์และความสนิทสนมที่ผู้ชายซิสแมนที่เป็นเกย์มีส่วนร่วมกัน

“ฉันรู้สึกมากกว่าชุมชนเฟอร์รี่ (และชุมชนเกย์ชาย) ทำให้ฉันรู้สึกด้อยค่าในบางครั้ง เพราะฉันไม่มีอวัยวะเพศชาย/ไม่สมส่วน แม้จะแสดงออกและระบุว่า เป็นชายก็ตาม มีผู้ชายเกย์จำนวนมากที่ยินทรานที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับ "ผู้หญิง" ว่า "น่ารังเกียจ" ซึ่งน่าเป็นห่วง ฉันไม่คิดว่าสิ่งนี้เป็นตัวแทนของชุมชนส่วนใหญ่ และนี่ไม่ใช่ประสบการณ์ส่วนใหญ่ของฉันกับชุมชนนี้ แต่ฉันรู้สึกหุดหู่ใจมากที่ได้เห็น ฉันพบกลุ่มเพื่อนของฉันเองที่มีทั้งอาคาบและเพศที่หลากหลายที่ไม่ยอมรับพฤติกรรมนี้”

ผู้ที่ไม่มีเพศและไม่ใช่เพศทางเลือกบางคนก็สนใจการเล่นบทบาทสมมติทางเพศรายงานว่า สมมติฐานเกี่ยวกับการดึงดูดทางเพศ และการขาดความรู้และความตระหนักโดยทั่วไปว่าการไม่มีเพศทำงานอย่างไร เป็นสาเหตุของความยากลำบากในความสัมพันธ์ทางเพศของพวกเขา

“ในแง่ของปฏิสัมพันธ์ มันทำให้การเล่นตามบทบาทยากขึ้นบางครั้งเพราะเป็นคนไม่มีเพศ ฉัน (และเฟอร์รี่นำของฉัน) มีความต้องการทางเพศและสามารถถูกปลุกเร้าได้ แต่ต้องเป็นไปในรูปแบบอื่น สำหรับฉันและเฟอร์รี่นำของฉัน การมีรสนิยทางเพศต้องเกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ การมีเพศสัมพันธ์หรือกระทำการกิจกรรมทางเพศเพียงเพื่อต้องการมีเช็กส์เท่านั้น ส่งผลให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดี บทบาทสมมติถูกละทิ้ง และสร้างช่องว่างในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม ฉันพบว่าเพราะเหตุนี้ ฉันจึงต้องใช้ความพยายามมากขึ้นในการค้นหาคนที่ฉันสามารถโต้ตอบด้วยได้สำเร็จ”

“เมื่อหลายทศวรรษก่อน ฉันเคยยอมให้คนอื่นคิดว่าฉันเป็นเกย์เพื่อที่จะได้เข้าไปยังพื้นที่เล่นบทบาทสมมติออนไลน์ แต่ตอนนี้ฉันจะไม่ทำแบบนั้นแล้ว ถ้าพวกเขาไม่ชอบ ฉันก็ไม่จำเป็นต้องคบหาสมาคมกับพวกเขา มันเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ เติบโต และค้นหาตัวเอง”

เฟอร์รีที่มีรสนิยมทางเพศที่ไม่ค่อยพบเห็นมักรายงานว่าใช้รสนิยมทางเพศที่มักพบเห็นบ่อยเพื่อรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ซึ่งบางครั้งอาจทำให้พวกเขาเก็บปากเงียบเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ถูกเลือกปฏิบัติเพื่อปิดกั้นรสนิยมทางเพศที่เป็นชนกลุ่มน้อยของตน

“เนื่องจากแฟนคลับรอบตัวฉันถูกรบกวนโดยผู้ชายเกย์ ฉันจึงรู้สึกจำเป็นต้องปิดตัวเองเมื่อพูดถึงเนื้อหาที่อาจมีความเกลียดชังผู้หญิงในกลุ่มคนเหล่านี้ การไม่แสดงตัวตนสามารถดึงดูดและดึงดูดผู้หญิงได้”

“เนื่องจากคนทั่วไปไม่รู้ว่าคุณเอนโดรเชกซวลคืออะไร แต่รู้ว่าเกย์คืออะไร ฉันจะใช้สิ่งนั้นเป็นหมวดหมู่ที่ฉันถูกละเลย ฉันไม่รู้ว่าคุณจำเป็นต้องซ่อนสิ่งนั้นเลยซึ่งมันจริงจัง”

“ฉันไม่ค่อยเปิดเผยเรื่องรสนิยมทางเพศของตัวเองมากนัก โดยปกติจะคิดว่าตัวเองเป็นเกย์เมื่อพบปะผู้คนใหม่ๆ”

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าเฟอร์รีที่ไร้เพศทุกคนจะพบว่ารสนิยมทางเพศของพวกเขาถูกเข้าใจผิด โดยทั่วไปแล้ว เฟอร์รีที่ไร้เพศและเดมิเซกซวลจะมองว่าพวกเขาเป็นเฟอร์รี

ชุมชนจะตระหนักมากขึ้น หรืออย่างน้อยก็เปิดกว้างต่อเรื่องเพศและอัตลักษณ์ของตนเองมากกว่าคนนอกชุมชนเฟอร์รี

“ฉันรู้สึกว่าคุณได้รับการยอมรับ แม้ว่าการไม่มีเพศจะหายากกว่าเกย์/เลสเบี้ยน แต่พวกเฟอร์รีมักจะคุ้นเคยกับแนวคิดนี้มากกว่าและเป็นมิตรมากกว่า”

“ฉันเป็นเกย์ในหลายๆ ด้าน แต่พูดตรงๆ ฉันไม่คิดว่าคุณจะเป็นกลุ่มคนส่วนน้อยในแฟนด้อมด้วยซ้ำ ตัวตนเฉพาะของคุณอาจดูแปลก แต่โดยรวมแล้วบรรยากาศค่อนข้างสนับสนุนตัวตนของเกย์มาก ฉันจึงพบว่าทุกคนยอมรับฉันเสมอ”

“ฉันไม่ค่อยเห็นคนไร้เพศที่นี่ แต่เป็นเรื่องที่ฉันต้องเผชิญทั้งภายในและภายนอกกลุ่มแฟนๆ คนไม่กี่คนที่อยู่ที่นี่มักจะได้รับการยอมรับเป็นส่วนใหญ่”

“ฉันพบว่าฉันไม่มีเพศของฉันไม่เพียงแต่ได้รับการยอมรับเท่านั้น แต่ยังได้รับการนำเสนอในชุมชนอีกด้วย”

“ในชีวิตปกติ การเป็นเกย์และผู้มีภาวะทางระบบประสาทที่แตกต่างกันทำให้ฉันอยู่ในกลุ่มคนส่วนน้อย แต่ภายในกลุ่มแฟนๆ แล้ว สิ่งทั้งสองอย่างนี้เป็นกระแสหลักมาก ดังนั้น ฉันจึงรู้สึกเหมือนกับว่าฉันสามารถทั้งสถานะคนส่วนน้อยของตัวเองไว้ที่ประตูได้”

“โอ้! เช็กชวล/เอนโดร? ไม่หรอก ถ้ามีอะไรอีกที่อยากรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้มากกว่าการปฏิเสธจริง ๆ”

ระดับความตระหนักที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศที่หลากหลายนี้ยังมีประโยชน์ต่อผู้อื่นที่มีอัตลักษณ์ทางเพศที่น้อยกว่าด้วย

“ในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เฟอร์รี ฉันสามารถเป็นแฟนเช็กชวลอย่างเปิดเผยได้ และไม่รู้ว่าคุณต้องอธิบายตัวเองทุกครั้ง เพราะว่าฉันทำอย่างนั้นในพื้นที่อื่น ๆ ในบางครั้งที่เกิดขึ้น ฉันนึกไม่ออกว่าจะมีกลุ่มใดที่ยินดีต้อนรับลักษณะเฉพาะของคุณของคุณฉันมากกว่านี้อีกแล้ว”

“ฉันสังเกตเห็นว่าฉันมีแนวโน้มที่จะโต้ตอบกับคนที่มีการอ้างอิงที่คล้ายกับฉันมากกว่า เพราะพวกเขาเคยผ่านประสบการณ์เดียวกับฉัน หรือมากกว่านั้นด้วยซ้ำ มันทำให้การพูดคุยกับเฟอร์รีคนอื่น ๆ อึดอัดน้อยลงมาก เพราะฉันไม่ต้องกังวลมากนักว่าจะต้อง “อธิบาย” ตัวเอง หรือกังวลเรื่องนั้น

ต่อมาพวกเขากลายเป็นพวกหัวรุนแรงประเภทหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับภูมิหลังทางวัฒนธรรม เพศ สนิม และการสนับสนุนการเคลื่อนไหวทางสังคม ฉันไม่ได้รับคำติชมมากนักจากเพอร์รีคนอื่น ๆ เกี่ยวกับป้ายกำกับของฉัน นอกจากคำติชมเชิงบวก/เป็นกลางเกี่ยวกับคำสรรพนามหรือรสนิยมของฉัน”

แม้จะมีความเป็นบวกนี้ แต่กลุ่ม LGBTQ+ furries ก็ยังตระหนักดีว่าบางครั้งพวกเขาจำเป็นต้องกรองลักษณะบางอย่างของตัวเองในชุมชน โดยเฉพาะทางออนไลน์

“ในฐานะที่เป็นเกย์และคนพิการ ฉันไม่ปิดบังตัวตนของตัวเองในโลกออนไลน์ของแฟนด้อม ฉันหมายความว่าไม่มีอะไรจะพูดมากนักเกี่ยวกับคนที่ทำตัวแย่ง นอกจากว่าพวกเขาเป็นคนใจแคบและบไลกพวกเขา บางครั้งมันก็ยากที่จะรู้สึกที่ได้รับการยอมรับในแฟนด้อม แต่ฉันพยายามไม่ปล่อยให้เรื่องนี้มาทำร้ายฉัน และพยายามสนุกกับพื้นที่ปลอดภัยเล็กๆ น้อยๆ นี้”

“การเป็นเลสเบี้ยนและขาดความหลากหลายทางเพศทำให้ฉันรู้สึกที่ได้รับการยอมรับจากแฟน ๆ ในช่วงเวลาส่วนใหญ่ หลายๆ คนแสดงตัวตนของพวกเขาออกมาสู่สาธารณะ ดังนั้นคุณจึงรู้ว่าควรไปทีไหนและควรหลีกเลี่ยง แต่บางครั้งคุณต้องต่อสู้เพื่อ... สิทธิของคุณแม้กระทั่งในโลกออนไลน์ การออนไลน์คือการไม่เปิดเผยตัวตน การไม่เปิดเผยตัวตนหมายถึงการสามารถคุกคามและกลั่นแกล้งผู้อื่นได้”

“มันช่วยกำหนดพื้นที่เฉพาะที่ฉันอยู่ในชุมชนเพอร์รี่อย่างแน่นอน เพื่อนร่วมชุมชนเกือบทุก Furry ที่ฉันติดตามบน Twitter เป็น LGBTQAI+ ในทางใดทางหนึ่ง แม้ว่าจะมีบางคนที่ไม่ใช่ก็ตาม ฉันรู้ว่าคนข้ามเพศมักจะเจอเรื่องแย่งมากมาย ดังนั้นฉันจึงคิดว่าควรคบหาสมาคมกับคนที่ฉันรู้ว่าจะไม่ทำเรื่องแย่ง แบบนั้น เพราะอย่างนั้น ฉันจึงมีประสบการณ์เชิงบวกเป็นส่วนใหญ่เกี่ยวกับเรื่องนี้”

“ในงานประชุมและพบปะต่างๆ ฉันรู้สึกได้รับการยอมรับและได้รับการสนับสนุนเร็วกว่าในชีวิตภายนอก แฟนๆ บนโลกออนไลน์มีการแสดงความเป็นมิตรมากขึ้น ทั้งจากกลุ่มแฟนคลับและผู้คนภายนอก แต่ฉันไม่ได้รู้สึกจำเป็นต้องซ่อนมันไว้”

โดยทั่วไปรู้สึกที่ได้รับการยอมรับ แต่ยังคงมีจุดขัดแย้งหนักอยู่โดยเฉพาะในพื้นที่ออนไลน์ การมีป้ายกำกับเรื่องเพศแบบเลสเบี้ยนทำให้เกิดปัญหา การเป็นคนไม่มีเพศทำให้เกิดปัญหา การเป็นคนข้ามเพศทำให้เกิดปัญหา ชุมชนแห่งนี้ไม่ได้ปราศจากการเกลียดชังผู้หญิงข้ามเพศ การเกลียดชังผู้หญิง การกลัวเพศที่สาม การกลัวคนรักร่วม และการพยายามหาคำเรียกเฉพาะกลุ่ม และอื่นๆ อีกมากมาย

ไม่ว่าจะด้วยการคัดเลือกกลุ่มเพอร์รีและพื้นที่ที่พวกเขาเข้าร่วม โดยการระมัดระวังกับผู้ที่พวกเขาแบ่งปันข้อมูล หรือด้วยการจัดกลุ่มและสร้างพื้นที่ปลอดภัย เพอร์รีที่เป็นกลุ่มเพศทางเลือกพยายามที่จะทำให้แน่ใจว่ารสนิยมทางเพศของพวกเขาได้รับการสนับสนุนภายในประสบการณ์แฟนคลับของพวกเขา

“ฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งด้วย—มีคนจำนวนมากที่นี่เป็นเหมือนฉัน และถ้ามีสิ่งหนึ่งที่ได้รับการยอมรับมากกว่าสิ่งอื่นใดในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี นั่นก็คือเรื่องเพศและรสนิยมทางเพศ มีความหลากหลายมากมายจริงๆ แล้ว ดูเหมือนว่า 99% ของคนที่ฉันมีปฏิสัมพันธ์ด้วยเป็น LGBTQ+ ในบางแง่มุม ฉันมี... เฉพาะ... เพื่อนชนพุ่มคนหนึ่ง ฉันไม่ได้ซ่อนตัวเองมากนักในชุมชนชนพุ่ม นอกเหนือไปจากเรื่องเพศ/รสนิยมทางเพศ... พูดตรงๆ ว่าฉันเป็นคนส่วนน้อยแค่ไหน

“ฉันเคยซ่อนตัวตนของฉันไว้ในพื้นที่บางแห่งอยู่หลายครั้ง แต่ส่วนใหญ่แล้ว ฉันรู้สึกว่าฉันมีชุมชนที่ดีและใกล้ชิด ซึ่งฉันพยายามดูแลให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ฉันได้รับการยอมรับในพื้นที่นั้น และหากฉันขยายขอบเขตไปยังพื้นที่อื่น ธรรมชาติของเพอร์รีที่ค่อนข้างเอนเอียงไปทางชายเล็กน้อยหมายความว่าฉันจะทำได้ดีกว่าในพื้นที่ของเพอร์รีมากกว่า ฉันจะทำอย่างนั้นในที่ทำงาน มันอาจจะต้องปรับปรุงอยู่เสมอ แต่บางทีมันก็ดีกว่าในชีวิตจริง

“มันจะทำให้ฉันหลีกเลี่ยงการติดต่อกับเพอร์รีคนอื่น ๆ ที่ระบุว่าพวกเขาเป็นพวกกลัวเกย์ และฉันเชื่อว่ามันเป็นในทางกลับกัน”

“...ความเป็นเกย์ของฉันส่งผลต่อวิธีที่ฉันโต้ตอบกับคนอื่น ๆ ในพื้นที่ของพวกเขาเพอร์รี่ และนำไปสู่การเลือกปฏิบัติว่าฉันจะคบหาสมาคมกับใคร ฉันไม่ต้องการคนเกลียดกลัวเกย์ในพื้นที่นั้น การระบุดำเนินการทางการเมืองเข้ามามีบทบาท และฉันไม่ต้องการคนใจแคบและเกลียดชังในพื้นที่ที่มีคนนอกกลุ่ม”

อย่างไรก็ตาม เพอร์รี่แปลกๆ บางคนก็ตระหนักว่าพื้นที่ปลอดภัยเหล่านี้อาจทำให้คนรักต่างเพศรู้สึกถูกละเลยและถูกแยกออกไปได้

“โดยส่วนตัวแล้ว ฉันไม่เคยมีปัญหากับอัตลักษณ์กลุ่มน้อยเพียงกลุ่มเดียวที่ฉันมี (รักร่วมเพศ) อย่างไรก็ตาม ในพื้นที่ที่ฉันโต้ตอบด้วย การปรากฏตัวของกลุ่มรักร่วมเพศมีแนวโน้มที่จะมีน้ำหนักมากกว่ากลุ่มรักร่วมเพศปกติ และฉันมักจะเห็นพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาต่อสมาชิกในชุมชนที่เป็นรักร่วมเพศปกติ”

"จริงๆ แล้ว ฉันแทบจะมองว่าพวกเขาและเพอร์รี่ที่เป็นพวกตรงนั้นเป็นชุมชนที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง"

การกีดกันผู้ชายที่เป็นเพศตรงข้ามในกลุ่มแฟนเพลงเกย์ส่วนใหญ่ไม่ใช่ลักษณะเฉพาะของกลุ่มแฟนเพลงเพอร์รี่ ตัวอย่างเช่น การวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้ชายที่เป็นเพศตรงข้ามและรักร่วมเพศในกลุ่มแฟนเพลงเกย์ส่วนใหญ่ของ Eurovision ระบุว่าพวกเขาต้องซ่อนหรือลดระดับทางเพศของตัวเองลงเพื่อให้รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน (Halliwell, 2023) ข้อมูลของเรายังแสดงให้เห็นในทำนองเดียวกันว่าเพอร์รี่ที่เป็นเพศตรงข้ามบางคนหลีกเลี่ยงการพูดคุย

เกี่ยวกับเรื่องเพศด้วยเหตุผลนี้และเหตุผลอื่นๆ โดยหลีกเลี่ยงการเปิดเผยองค์ประกอบของตัวเองเหล่านี้โดยตรง เว้นแต่จะได้รับการร้องขอ

“เป็นเรื่องแปลกที่ฉันไม่ใช่คนในกลุ่มคนที่ถูกละเลย แต่กลับรู้สึกที่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยเพื่อให้คนอื่นรู้สึกสบายใจ”

“ฉันไม่ได้ปิดบังเรื่องนี้ แต่ฉันจะไม่รับบอกทุกคนเกี่ยวกับตัวตนและเรื่องราวในชีวิตของฉันทันที ฉันจะพูดถึงเรื่องนี้เมื่อมีคนถามถึง แต่ไม่ค่อยมีเหตุผลที่จะต้องอธิบายว่าฉันเป็นใคร”

"ตกลงดิฉันะ ฉันรู้สึกอยู่บ่อยครั้งว่าฉันต้องซ่อนสถานะของฉันในฐานะคนส่วนใหญ่ในสังคมโดยรวมเพื่อให้เข้ากับกลุ่มแฟนๆ"

“คริสเตียนแท้ ๆ กลายเป็นสิ่งที่หายากในแฟนด้อมในปัจจุบัน และเริ่มมีมากขึ้นในโลกกว้าง ฉันมักรู้สึกว่าต้องปกปิดข้อมูลนี้เนื่องจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในแฟนด้อม”

ในคำตอบของเพอร์รี่คนหนึ่ง พวกเขาอธิบายว่าไม่มีกลุ่มแฟนเพอร์รี่เพียงกลุ่มเดียว แต่เป็นกลุ่มที่เชื่อมโยงกัน การรวบรวมพื้นที่และผู้คน แม้ว่าสภาพแวดล้อมโดยรวมจะเอื้อต่อผู้คนที่มีความหลากหลาย แต่พวกเขาก็ชี้ให้เห็นว่ามีความจำเป็นต้องตระหนักถึงความหลากหลายของพื้นที่ภายในชุมชน

“ฉันรู้สึก... เป็นปกติในแฟนด้อม หรืออย่างน้อยก็ในพื้นที่ที่ฉันทำงาน เพราะคนส่วนใหญ่ในพื้นที่เหล่านั้น พวกเขายังเป็นทรานส์หรือฝ่ายชายจัดหรืออะไรก็ตาม ฉันคิดว่าการมองว่ากลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่เป็นกลุ่มเดียวนั้นเป็นเรื่องเสี่ยง และฉันพยายามไม่ถือว่าคำว่า 'เพอร์รี่' เป็นการรับประกันโดยอัตโนมัติว่าเราจะเป็นพวกเดียวกัน (แปลกที่เพอร์รี่บางคนเกลียดคนข้ามเพศ! เพอร์รี่บางคนถึงขั้นเป็นพวกฟาสซิสต์เลย!) แต่หากมองในทางสถิติแล้ว ฉันรู้สึกปลอดภัยและเปิดใจกับเพอร์รี่มากกว่าคนอื่นๆ”

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ส่วนนี้จะแสดงให้เห็นว่าเพอร์รี่ที่มีรสนิยมทางเพศทุกรูปแบบสามารถค้นพบประสบการณ์ในแฟนด้อมและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับแฟนด้อมของตนเองได้ โดยถูกละเลยหรือลดระดับรสนิยมทางเพศของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาค้นหาพื้นที่ที่พวกเขา รู้สึก "ปกติ" และเป็นส่วนหนึ่งของคนส่วนใหญ่ หรือการมีความอิสระในการแสดงออกทางร่างกายและอารมณ์อย่างเปิดเผย ผู้ชายเพอร์รี่ที่เป็นเกย์จำนวนมากรู้สึกอิสระและสบายใจในแฟนด้อมนี้

แม้ว่าสิ่งนี้จะนำไปสู่ปัญหาบางอย่างสำหรับคนอื่น ๆ แต่ก็มีความเห็นโดยทั่วไปในหมู่เพอร์รี่ LGBTQ+ ว่าแฟนด้อมเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยและเป็นมิตรมากกว่าสำหรับพวกเขาเมื่อเทียบกับแฟนด้อมอื่นๆ หรือสังคมโดยรวม อย่างไรก็ตาม การแสดงออกทางเพศอย่างง่ายตายสำหรับผู้ชายซิสคิวเอร์ได้ก่อให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกและถูกแยกออกจากกันในหมู่เพอร์รี่ที่เป็นเกย์ทรานส์ รวมทั้งทำให้ประสบการณ์ของการไม่มีเพศมีความซับซ้อนมากขึ้น

เฟอร์รี่ที่สนใจการมีเช็กส์ ในที่สุด เฟอร์รี่ที่เป็น LGBTQ+ จำนวนมากระบุว่าพวกเขาตั้งใจสร้างพื้นที่ปลอดภัยในแพลตฟอร์มโดยการจัดการมิดรภาพและชุมชนของพวกเขา แม้ว่าจะช่วยสร้างความรู้สึกสบายใจและปลอดภัยมากขึ้น แต่ก็ส่งผลต่อความรู้สึกแตกแยกและถูกละเลยที่เฟอร์รี่ที่เป็นเพศตรงข้ามบางคนรู้สึก อิทธิพลของแพลตฟอร์มต่อประสบการณ์ทางเพศ นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่ารสนิยมทางเพศของพวกเขาส่งผลต่อประสบการณ์ของพวกเขาในแพลตฟอร์มเฟอร์รี่อย่างไรแล้ว เฟอร์รี่ที่เป็น LGBTQ+ บางส่วนยังรายงานด้วยว่าสิ่งที่ตรงกันข้ามก็เป็นจริงเช่นกัน นั่นคือ ประสบการณ์ของพวกเขาภายในและในฐานะส่วนหนึ่งของแพลตฟอร์มเฟอร์รี่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจและการแสดงออกทางเพศของพวกเขา ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและมีมิตรภาพที่อธิบายไว้ในส่วนก่อนหน้านี้อันเป็นผลมาจากความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของคนส่วนใหญ่ยังส่งเสริมการสำรวจและสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความมั่นใจในผู้ที่ไม่แน่ใจ ปิดบัง หรือขี้อายในการแสดงออกทางเพศของพวกเขา

“ฉันรู้สึกว่าคุณสามารถเปิดเผยเรื่องเพศและรสนิยมทางเพศของตัวเองได้อย่างง่ายดาย เนื่องจากชุมชนเฟอร์รี่ส่วนใหญ่

“กลุ่มรักร่วมเพศ”

“กลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่ยอมรับฉันเสมอมาว่าฉันเป็นชนกลุ่มน้อยในแง่ของรสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ และในความเป็นจริงแล้ว การเป็นเพียงแค่มิตรภาพเดียวกันยังทำให้ฉันมีกำลังใจและมั่นใจขึ้นอีกด้วย ตัวฉันเอง เนื่องจากมีรสนิยมทางเพศ/อัตลักษณ์ทางเพศ/ ฯลฯ ที่ผสมผสานกันมากขึ้นในแฟน ๆ ด้อม”

“กลุ่มแฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รี่เป็นพื้นที่แรกที่ฉันสามารถเป็นเกย์ได้อย่างอิสระและเปิดเผย และรู้สึกดีที่ได้แสดงจุดยืนนั้นและรู้สึกปลอดภัยที่นั่น”

“ตรงกันข้าม ฉันรู้สึกเปิดกว้างเกี่ยวกับตัวตนของตัวเองมากที่สุดเมื่อได้พบกับสมาชิกในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เฟอร์รี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางออนไลน์ ฉันรู้สึกได้รับการยอมรับอย่างมากภายในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้ในฐานะกลุ่มคนส่วนน้อยที่มีเพศ รสนิยมทางเพศ และเชื้อชาติ”

“ฉันเดาว่าในฐานะที่เป็นแฟนเช็กชวล การที่สามารถได้พบกับเฟอร์รี่ที่ไม่ใช่เพศตรงข้ามคนอื่น ๆ ได้ช่วยให้ฉันรู้สึกสบายใจกับตัวเองมากขึ้น ฉันไม่เคยรู้สึกจำเป็นต้องซ่อนตัวจากเฟอร์รี่คนอื่น ๆ เลย”

“ฉันเดาว่าตัวเองคงเป็นชนกลุ่มน้อย (ทั้งเรื่องเพศและรสนิยมทางเพศ) ฉันรู้สึกว่าตัวเองค่อนข้างเป็นที่ยอมรับ มีมีคนไม่ยอมรับอยู่เสมอ แต่นั่นก็เป็นเรื่องปกติ ฉันไม่เคยรู้สึกว่าเหตุผลที่จะต้องซ่อนตัวอยู่ในกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่เลย มันทำให้ฉันได้ระบายความรู้สึกออกมาได้”

แฟนเฟอร์รี่ที่แปลกประหลาดหลายคนอธิบายว่าการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟน ๆ ช่วยให้พวกเขายอมรับรสนิยมทางเพศของตัวเองได้ โดยเฉพาะคนที่เกย์หรือรู้สึกไม่ปลอดภัยในส่วนอื่นๆ ของชีวิต

“... ในฐานะแฟนคลับเป็นสิ่งที่ช่วยให้ฉันสามารถละทิ้งอุดมคติต่อต้านเกย์ที่ฉันเคยมีมาตั้งแต่เด็ก และยอมรับไม่เพียงแต่ตัวเองเท่านั้น แต่รวมถึงคนอื่น ๆ อีกจำนวนมาก”

“ฉันเองก็เป็นเกย์วัยรุ่นและเพิ่งเริ่มยอมรับรสนิยมทางเพศของตัวเองตอนที่ฉันอายุ 17-18 ปี แฟนคลับทำให้ฉันยอมรับส่วนหนึ่งของตัวเองที่ถูกเลี้ยงดูมาให้เกลียดชังได้”

“ในฐานะที่เป็นเกย์ ฉันรู้สึกว่าตัวเองเข้ากับกลุ่มแฟนคลับส่วนใหญ่ที่เป็นเกย์ได้ดีกว่า ความโง่เขลาของการแบบเหมารวมของเกย์เข้ากันได้กับความโง่เขลาของการของแฟนคลับ และฉันคิดว่านอกเหนือจากธรรมชาติของแฟนคลับที่ยอมรับกันได้ง่ายแล้ว ยังเป็นปัจจัยที่ทำให้มีเกย์จำนวนมากในแฟนคลับด้วย ฉันมองว่านี่เป็นเรื่องดี และในฐานะคนที่มาจากครอบครัวที่มีอคติต่อคนรักร่วมเพศอย่างมาก การกระทำเช่นนี้เป็นหนทางที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเป็นตัวของตัวเองโดยไม่ขัดแย้งกับเรื่องเพศ ซึ่งแทบจะเรียกได้ว่าเป็นการตื่นรู้แจ้งเลยก็ว่าได้ เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ”

“ในฐานะที่เป็นไบเช็กชาวผิวขาวที่เป็นซิสแมน ฉันรู้สึกวุ่นวาย ยอมรับฉันในตอนนี้ เพราะตอนนี้เปิดกว้างมากในเรื่องรสนิยมทางเพศ ฉันไม่เคยรู้สึกจำเป็นต้องซ่อนรสนิยมทางเพศของตัวเองในตอนนี้เลย ตรงกันข้าม ตอนนี้ช่วยฉันในการเปิดเผยตัวตนของฉัน”

“ไม่ต้องซ่อนตัวในฐานะไบเช็กขาวในแฟนคลับเลย (ฉันซ่อนตัวที่นี้จากความเป็นจริงที่เหลือของฉัน)”

แน่นอนว่าไม่ใช่คนแปลกทุกคนจะสามารถเปิดเผยและซื่อสัตย์เกี่ยวกับรสนิยมทางเพศของตนเองได้ ไม่ว่าจะเป็นในครอบครัว ที่ทำงาน หรือชุมชน สำหรับเพอร์รี่ที่แปลกประหลาดบางคน ความปลอดภัยของชุมชนทำให้พวกเขามีพื้นที่ในการ "ออกไปข้างนอก" ซึ่งแยกจากชีวิตของพวกเขาในโลกกว้าง ความไม่เปิดเผยตัวตนของชุมชนเพอร์รี่ (พื้นที่ออนไลน์/ เพอร์รี่หน้า) ให้การปกป้องและความปลอดภัยเป็นอย่างมาก ทำให้พวกเขามีอิสระในการสำรวจและแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา

“นี่คือสถานที่ที่ฉันสามารถเป็นตัวของตัวเองได้โดยไม่ถูกตัดสิน และสามารถบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเองได้ แม้ว่าฉันจะไม่กล้าพูดกับครอบครัวหรือคนอื่นในชีวิตจริง แต่เรื่องราวเหล่านี้มีความหมายกับฉันมากโดยไม่ต้องกลัวใดๆ ทั้งสิ้น สถานที่แห่งนี้ช่วยลดเสียงการยอมรับและชื่นชมตัวเองอย่างแท้จริงในแบบที่สถานที่อื่นไม่สามารถทำได้”

“การเป็นไบเช็กขาวทำให้ฉันรู้สึกว่าได้รับการต้อนรับในโลกออนไลน์มากกว่าในชีวิตจริง ฉันอาศัยอยู่ในพื้นที่อนุรักษนิยม แต่การยอมรับคน LGBT+ โดยรวมและหน้ากากของการไม่เปิดเผยตัวตนที่กลุ่มแฟนคลับมอบให้นั้นค่อนข้างมาก น่าดึงดูดใจฉัน”

“ฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นเพียงคนกลุ่มน้อยในแง่ของรสนิยมทางเพศ (แฟนเช็กขาว โพสโสมอร์ส) และในกลุ่มแฟนๆ ฉันรู้สึกเป็นอิสระและปลอดภัยอย่างมากที่จะเปิดเผยเรื่องนี้ ในขณะที่ในชีวิตประจำวันของฉันนอกเหนือจากชุมชนเพอร์รี่ ฉันรู้สึกว่านี่เป็นสิ่งที่ฉันต้องซ่อน โดยเฉพาะความรักแบบโพสโสมอร์ส”

“ฉันระบุตัวเองว่าเป็นทรานส์และคิวเอร์ พร้อมความไม่แน่ใจเกี่ยวกับความไม่ระบุเพศ ฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นที่ยอมรับและไม่ประสบปัญหาในการโต้ตอบกับผู้คนหลากหลายกลุ่ม ยกเว้นการหลีกเลี่ยงพื้นที่ที่ผู้คน

ถือเป็นการบรรเทาทุกข์ทางเพศผ่านการแซกซัความ เนื่องจากมักจะกึ่งเพอร์รี่น่าขำของฉันไปเป็นส่วนหนึ่งของ

ฉันเอง ฉันไม่เคยรู้สึกว่าจำเป็นต้องซ่อนป้ายกำกับหรือตัวตนที่อาจถูกกีดกันในกลุ่มเพอร์รี่เลย ในความเป็นจริง แฟนด้อมเพอร์รี่เป็นที่ที่ทำให้ฉันเสริมสร้างตัวตนของตัวเองได้ในแง่ของความกังวลว่าคนอื่นจะมองและตอบสนองต่อสิ่งนี้อย่างไร ถ้าไม่มีแฟนด้อมเพอร์รี่ ฉันคงไม่รู้สึกรำคาญขนาดนี้

ฉันทำแบบนั้น และฉันคงอยากที่จะยอมรับมันว่าเป็นส่วนหนึ่งของฉัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าไม่มีแฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รี่ ฉันคงไม่สามารถแสดงมันให้คนอื่นเห็นในพื้นที่สาธารณะ (เช่น Twitter, Discord เป็นต้น) ได้ ฉันยังคงไม่เปิดเผยเรื่องนี้ในชีวิตจริงหรือในพื้นที่ใดๆ ที่เชื่อมโยงกับชื่อ/ตัวตนในชีวิตจริงของฉันโดยตรง

มีฉะนั้น ฉันค่อนข้างเปิดเผยและเปิดเผยเกี่ยวกับตัวตนของฉัน ขอขอบคุณการต้อนรับและประสบการณ์เชิงบวกที่ฉันเคยมีอยู่ในกลุ่มแฟนคลับของเพอร์รี่”

“ฉันรู้สึกว่าได้รับการยอมรับในชุมชนดังกล่าว แต่ฉันไม่เปิดเผยเรื่องนี้ต่อสาธารณะด้วยเหตุผลที่กลัวว่าการเลือกปฏิบัติ

“ในชีวิตปกติ ฉันปิดบังรสนิยมทางเพศของตัวเองไว้ อย่างไรก็ตาม ฉันรู้สึกเป็นอิสระและยินดีที่จะเรียกตัวเองว่าเกย์อยู่เสมอเมื่อต้องติดต่อกับเพอร์รี่ สิ่งนี้ช่วยให้ฉันยอมรับรสนิยมทางเพศของตัวเองมากขึ้น เพราะฉันได้เจอเพื่อนเพอร์รี่ในชีวิตจริงและเคยคบกับผู้ชายเพอร์รี่”

“ตัวตนช่วยให้เรารู้สึกปลอดภัยมากขึ้นในการค้นหาคนที่เราเกี่ยวข้องด้วย! พูดตรงๆ ว่าฉันรู้สึกสบายใจมากขึ้นเมื่อเห็น BLM ในโปรไฟล์หรือเมื่อเห็นว่าบุคคลนั้นเป็น LGBT หรือ BIPOC เหมือนฉัน ฉันไม่ได้รู้สึกปลอดภัยในชีวิตจริงเสมอไป และฉันอาศัยอยู่ในพื้นที่ทางใต้ที่คนผิวขาวอนุรักษนิยมมาก ดังนั้นการพบคนที่เหมือนฉันทางออนไลน์จึงทำให้รู้สึกสบายใจขึ้น”

สำหรับคนรักเฟอร์รี่ที่แปลกหน้าซึ่งเพิ่งเริ่มสำรวจรสนิยมทางเพศของตัวเอง ชุมชนเฟอร์รี่ขอเสนอพื้นที่ที่ปลอดภัย เข้าใจ และเป็นมิตรในการทำเช่นนี้ ซึ่งจะทำให้พวกเขามีเวลาสำรวจ ตั้งคำถาม และเข้าใจตัวเอง

“มันทำให้ฉันมีช่องทางมากขึ้นในการรู้สึกเปิดใจเกี่ยวกับเรื่องนั้น แต่ยังคงมีความลึกลับอยู่”

“ฉันคิดว่ากลุ่มแฟน ๆ ช่วยให้ฉันสำรวจการมีอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ได้ในรูปแบบที่ปลอดภัยและควบคุมได้ จนถึงจุดที่ตอนนี้ฉันรู้สึกสบายใจที่จะยอมรับมันในสถานการณ์อื่นๆ”

“แน่นอน: ตัวตนที่แปลกประหลาดของฉันมีความสำคัญต่อตัวตนของฉันในฐานะบุคคลมากจริงๆ แล้ว ฉันคิดว่าการได้สำรวจรูปลักษณ์/การนำเสนอของตัวเองช่วยให้ฉันยอมรับตัวตนของตัวเองได้ ต้องขอบคุณกลุ่มแฟน ๆ”

“... ความเปิดกว้างเกี่ยวกับเพศและรสนิยมทางเพศในฐานะแฟน ๆ นั้นมีค่าอย่างยิ่งในการสำรวจของตัวเอง”

“ส่วนตัวแล้ว ฉันยังคงรู้สึกแปลกๆ อยู่บ้างเมื่อต้องพูดถึงเรื่องนี้ ฉันไม่รู้สึกราวจำเป็นต้องปกปิดเรื่องนี้ แต่การนำเรื่องนี้ขึ้นมาพูดก็ยังเป็นเรื่องยากอยู่ดี”

“แฟน ๆ ส่วนใหญ่เป็นพวกแปลก และคอยสนับสนุนให้ฉันเข้าใจตัวเองมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างไม่เปลี่ยนแปลง”

น่าเสียดายที่แม้ว่าโดยทั่วไปแล้วแฟน ๆ จะมองว่ากลุ่มนี้ให้กำลังใจ ปลอดภัย และมองโลกในแง่บวก แต่ไม่ใช่ว่าทุกๆ กลุ่มของแฟน ๆ จะต้อนรับอัตลักษณ์และประสบการณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศเสมอไป เฟอร์รี่บางคนรายงานว่าเคยถูกคุกคามและถูกเลือกปฏิบัติ ซึ่งทำให้พวกเขารู้สึกไม่เป็นที่ต้อนรับและถูกละเลยเนื่องมาจากรสนิยมทางเพศของพวกเขา

“ฉันเคยทำเช่นนั้น แม้ว่าจะอยู่ในพื้นที่เล็กๆ ที่มีศาสนาคริสต์มากเกินไปก็ตาม ตอนนั้นฉันยังไม่ยอมรับเรื่องรสนิยมทางเพศของตัวเองอย่างเต็มที่ และคำพูดที่เป็นพิษของพวกเขาก็ทำให้ฉันยิ่งเก็บตัวมากขึ้น”

“ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม LGBT ฉันรู้สึกว่ามีปัญหากับสมาชิกในกลุ่มแฟน ๆ ที่นับถือศาสนามากกว่า แม้ว่าจากประสบการณ์ส่วนตัวของฉันจะพบปัญหาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น”

“เรารู้สึกว่าได้รับการยอมรับในพื้นที่ฝ่ายชาย/ความชัดเจนของเพศที่หลากหลาย แต่พื้นที่สายกลางที่กว้างกว่านั้นมักจะผสมปนเปกันหรือเป็นศัตรูกัน”

ระดับการยอมรับโดยทั่วไปและธรรมชาติของชุมชนเฟอร์รี่ที่เป็นกลุ่มแปลก ๆ ส่วนใหญ่สามารถมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เฟอร์รี่แปลก ๆ บางคนรู้สึกสบายใจ หรือเก็บตัวได้ในพื้นที่ปลอดภัยในการทดลองกับเรื่องเพศของตนเอง เพื่อเรียนรู้ที่จะเข้าใจตัวเอง สำหรับเฟอร์รี่หลาย ๆ คนความปลอดภัย

และการไม่เปิดเผยตัวตนของแฟนด้อมทำให้พวกเขาได้รับความปลอดภัยและกำลังใจที่ต้องการเพื่อค้นพบและเข้าใจตัวเอง อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกนุขของแฟนด้อมที่จะต้อนรับ และไม่ใช่ทุกรสนิยมทางเพศที่ได้รับการยอมรับอย่างเต็มที่ สำหรับเฟอร์รี่เหล่านี้ การคัดเลือกเนื้อหา การหลีกเลี่ยงสถานที่ที่พวกเขาไม่ปลอดภัย และการค้นหาชุมชนที่พวกเขาสามารถเป็นตัวของตัวเองได้ ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการค้นหาสถานที่ของพวกเขาในชุมชนเฟอร์รี่ บทสรุป เช่นเดียวกับที่มักเกิดขึ้นในการวิจัยโดยทั่วไป ผลการค้นพบของเราเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์ LGBTQ+ ในแฟนด้อมเฟอร์รี่ทำให้เราพบ...

คำตอบมีไม่มากนัก แต่มีคำถามมากมายเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างรสนิยมทางเพศและประสบการณ์ภายในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เฟอร์รี่ การศึกษานี้ถือเป็นก้าวแรกในการศึกษาเรื่องนี้ที่บกพร่องและจำกัด แต่ยังคงให้ความกระจ่างได้ ปัญหาอย่างหนึ่งของการศึกษานี้คือคำถามปลายเปิดนั้นกว้างเกินไปและไม่เฉพาะเจาะจงกับรสนิยมทางเพศ ผู้ตอบจำนวนมากไม่แน่ใจ

เกี่ยวกับความหมายของ “ส่งผลต่อตัวตนของคุณในฐานะเพอร์รี” โดยมีเครื่องหมายคำถามยาวๆ เป็นเรื่องปกติ

คำตอบ หลายๆ คนปฏิเสธที่จะตอบเพียงเพราะพวกเขาไม่เข้าใจว่าคำถามคืออะไร

การถาม การขาดความเฉพาะเจาะจงยังหมายถึงว่าเราได้รับคำตอบที่หลากหลาย ซึ่งบางส่วนเท่านั้นที่เกี่ยวข้องกับรสนิยมทางเพศ เพอร์รีหลายคนได้พูดคุยถึงแง่มุมอื่นๆ ของตัวตนของพวกเขา รวมถึงบทบาททางสังคม (พ่อแม่ เพื่อน ลูกสาว ลูกชาย) และอาชีพ (นักเรียน ช่างฝีมือ นักวิทยาศาสตร์) แม้ว่าหลายคนจะพูดคุยถึงจุดเชื่อมโยงระหว่างเพศ เชื้อชาติ และรสนิยมทางเพศของพวกเขาตามที่เราหวังไว้ก็ตาม

คำถามที่ถามในขอบเขตกว้างๆ ช่วยให้เข้าใจจุดตัดระหว่างอัตลักษณ์ต่างๆ และกลุ่มแฟนคลับเพอร์รีได้อย่างละเอียดอ่อน แต่สุดท้ายก็ขัดขวางการวิเคราะห์เชิงลึกในประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับรสนิยมทางเพศ ถึงกระนั้นก็ตาม ความจริงที่ว่าเราสามารถค้นพบสิ่งต่างๆ มากมายในคำตอบของคำถามที่บ่งชี้เรื่องนี้ แสดงให้เห็นว่าการวิจัยในอนาคตเกี่ยวกับเรื่องนี้น่าจะมีประโยชน์เพียงใด ประสบการณ์ของเพอร์รีที่เป็นเพศตรงข้ามที่ต้องรับมือกับประสบการณ์ของชนกลุ่มน้อย—อาจจะครั้งแรก—เป็นแนวทางหนึ่งเช่นเดียวกับการประเมินและเปรียบเทียบลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างเพอร์รีที่เป็นเพศตรงข้ามและ LGBTQ+ กับเพื่อนำของพวกเขามาโดยตรง ประสบการณ์ของเพอร์รีที่ไม่สนใจเรื่องเพศในพื้นที่แฟนคลับที่เน้นเรื่องเพศและเปิดเผยเรื่องเพศเป็นอีกคำถามที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่นเดียวกับความจำเป็นในการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรสนิยมทางเพศและความไร้มันต์ให้ดีขึ้น และวิธีที่แง่มุมเหล่านี้ของอัตลักษณ์ของบุคคลแสดงออกมาและได้ตอบกับเพอร์รีชั้นนำและกลุ่มแฟนคลับเพอร์รีที่กว้างขวางขึ้น เราอาจค่อยๆ เห็นว่าแนวทางที่มุ่งเป้าหมายและมีเป้าหมายมากขึ้นในหัวข้อนี้จะพาเราไปในทิศทางใดในอนาคต ทั้งการค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่เราตั้งขึ้นที่นี่ และการค้นพบคำถามใหม่ๆ ที่เรายังไม่เคยคิดได้มาก่อน!

อ้างอิง Blank, H. (2012). *Straight: The surprisingly short history of heterosexuality*. Beacon Press.

Bogaert, AF (2012). *ความเข้าใจเรื่องภาวะไร้เพศ*. Rowman & Littlefield Publishers. Bullough, VL

(1976) *ความแปรปรวนทางเพศในสังคมและประวัติศาสตร์* จอห์น ไวลีย์ แอนด์ ซันส์

Halliwell, J. (2023). 'คุณแน่ใจหรือไม่ว่าคุณไม่ได้เป็นเกย์?': ประสบการณ์ของผู้ชายที่เป็นเกย์และรักร่วมเพศในการประกวดเพลงยูไรว

ชัน *Social & Cultural Geography*, 24 (6), 1024-1041. <https://doi.org/10.1080/14649365.2021.2000016>

Halperin, DM (2002). *วิธีการสร้างประวัติศาสตร์ของรักร่วมเพศ* University of Chicago Press Henry, FHI (2019). *ความรัก* เช็กซ์

และเชือกแขวนคอ: อารมณ์ความรู้สึกทางเพศในอังกฤษศตวรรษที่ 18 (สิ่งพิมพ์หมายเลข 29247116) ProQuest Dissertations

Publishing Kinsey, AC, Pomeroy, WB, & Martin, CE (1998). *พฤติกรรมทางเพศของผู้ชาย* Indiana University Press (ผลงาน

ดั้งเดิมตีพิมพ์ในปี 1948) McFarlane, C. (1997). *โซโดโมตีโบ*

นวนิยายและเสียดสี 1660–1750 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย Murray, SO (2000). *Homosexualities*.

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยชิคาโก Roughgarden, J. (2009). *สายรุ้งแห่งวิวัฒนาการ: ความหลากหลาย เพศ และรสนิยมทางเพศในธรรมชาติ*

และผู้คน สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย

บทที่ 17.

ความเชื่อของพวกเขาเพอร์รี: ศาสนาและการเมือง

คอร์นีย์ “บูเกา” แพลนท์, คามิลล์ อดัมส์

สุภาจิตโบราณกล่าวไว้ว่ามีสามสิ่งที่คุณควรหลีกเลี่ยงการพูดคุยในที่สาธารณะ ได้แก่ การเมือง ศาสนา และเงินทอง หากทำตามคำแนะนำ

เหล่านี้ คุณจะหลีกเลี่ยงการสนทนาที่น่าอึดอัดใจในงานเลี้ยงบริษัทหรืองานเลี้ยงอาหารค่ำในครอบครัวครั้งต่อไปได้ ในทางกลับกัน

นักวิทยาศาสตร์ไม่มีการหน้าในการหลีกเลี่ยงสิ่งที่น่าอึดอัดหรือไม่สบายใจ และหากเป็นไปได้ ควรหลีกเลี่ยงการพูดคุยเรื่องที่น่าอึดอัดใจเป็น

ครั้งคราว ด้วยจิตวิญญาณนี้ บทนี้จึงมุ่งเน้นไปที่ความเชื่อทางศาสนาและอุดมการณ์ทางการเมืองของเพอร์รี

เราจะถึงการพูดคุยเรื่องเงินไว้ในบทอื่น (บทที่ 13) หากเพียงเพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดข้อห้ามทั้งสามข้อในบทเดียว! ศาสนาและจิตวิญญาณ เป็นเรื่อง

ยากที่จะตั้งสมมติฐานว่าควรมีความเกี่ยวข้องกันระหว่างการเป็นเพอร์รีกับการถือความเชื่อทางศาสนาหรือจิตวิญญาณบางอย่างหรือไม่

ไม่ เหตุผลประการหนึ่งคือ

ข้อเท็จจริงก็คือ Furry มีรูปร่างและขนาดที่หลากหลาย และเข้าถึงกลุ่มแฟนๆ จากทุกสาขาอาชีพ ดังที่บทอื่นๆ ในหนังสือเล่มนี้แสดงให้เห็น Furry

อาจมีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้นถึงกลางหรืออายุเจ็ดสิบขึ้นไป พวกเขาอาจเป็นฮิสเอนเดอร์และรักต่างเพศ หรืออาจเป็นเพศที่ไม่ระบุเพศและรักต่าง

เพศ พวกเขาอาจเป็นนักเรียนที่อดอยากหรือผู้ประกอบการและผู้เชี่ยวชาญที่มีฐานะดี และพวกเขาอาจมาจากทวีปใดก็ได้ในทวีปนั้น

ดาวเคราะห์ การวิจัยก่อนหน้านี้แสดงให้เห็นว่า เมื่อพูดถึงความเชื่อทางศาสนา สิ่งเหล่านี้คือ “ความแตกต่างที่สร้างความแตกต่าง” ตัวอย่างเช่น การศึกษาแสดงให้เห็นว่าคนรุ่นใหม่ (เช่น คนรุ่นมิลเลนเนียล คนรุ่นซุมเมอร์) มีแนวโน้มที่จะเคร่งศาสนาทั้งโดยเนื้อแท้และภายนอกน้อยกว่าคนรุ่นเก่า (เช่น คนรุ่นเบบี้บูมเมอร์ คนรุ่นเอ็กซ์) แม้ว่าพวกเขาจะมีความศรัทธาในศาสนามากกว่าก็ตาม

1. โดยไม่ต้องลงรายละเอียดมากเกินไป เราสามารถคิดว่าศาสนาที่แท้จริงคือ...

“ความเชื่อที่แท้จริง” คือการยึดมั่นในหลักคำสอนทางศาสนาโดยไม่คำนึงถึงอิทธิพลภายนอก ในทางตรงกันข้าม ความเคร่งศาสนาจากภายนอกหมายถึงศาสนาที่ได้รับแรงผลักดันจากแรงกดดันหรือรางวัลจากภายนอก (เช่น กลุ่มสังคม แรงกดดันจากเพื่อนฝูง Bergin, 1991) 2 แม้ว่าจะไม่มีการจำกัดความที่ตกลงกันโดยทั่วไปสำหรับเงื่อนไขเหล่านี้ แต่ก็ไม่ได้มีความหมายกว้างๆ

เมื่อพูดถึงจิตวิญญาณ หมายถึงการแสวงหาความสำคัญหรือความหมายในชีวิตของตน ในขณะที่ความเคร่งศาสนา หมายถึงการยึดมั่นในพิธีกรรมและแนวปฏิบัติของสถาบันหรือองค์กร ซึ่งมักจะทำเพื่อ

จุดจบทางจิตวิญญาณบางประเภท (Arrey et al., 2016) เป็นไปได้อย่างแน่นอนที่บุคคลจะมีจิตวิญญาณ (เช่น แสวงหาความหมายและความสำคัญในโลก) โดยไม่ต้องเป็นสมาชิกขององค์กรศาสนาหรือระบุว่าเป็นผู้เคร่งศาสนา นักวิทยาศาสตร์ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าอาจอธิบายการแสวงหาความรู้และความหมายของตนว่า

การแสวงหาทางจิตวิญญาณ ดังที่คาร์ล เซแกนแสดงออกเมื่อเขา...

มีแนวโน้มที่จะเป็นเช่นนั้น (McMurray & Simmers, 2020) การศึกษาวิจัยอื่นๆ แสดงให้เห็นว่าคนรักร่วมเพศ เกย์ และไบเซ็กชวลมีแนวโน้มที่จะเป็นคนเคร่งศาสนาน้อยกว่า แต่ก็ไม่ได้มีแนวโน้มที่จะเป็นคนมีจิตวิญญาณน้อยกว่าคนปกติ (Schwadel & Sandstrom, 2019) ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นทั้งหมดหรือบางส่วนจากการประมาณกลุ่มคน LGBTQ+ โดยองค์กรทางศาสนาหลายแห่ง (Barnes & Meyer, 2012) สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมมีความเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางศาสนาในลักษณะเดียวกัน โดยคนที่มีความรู้และสถานะทางสังคมมากกว่ามักจะไม่ค่อยไปโบสถ์

สวดมนต์หรืออ่านพระคัมภีร์ (Schieman, 2010) ในขณะที่ผู้ที่เข้าเรียนในระดับหลังมัธยมศึกษาตอนปลายมักมีคะแนนวัดความเคร่งศาสนาต่ำกว่า (Schwadel, 2016) สุดท้ายนี้ ไม่น่าแปลกใจสำหรับผู้คนที่ความเชื่อทางศาสนาบางอย่างมีความโดดเด่นในบางประเทศมากกว่าประเทศอื่นๆ โดยศาสนาคริสต์กระจายอยู่ค่อนข้างเท่าเทียมกันทั่วโลก ในขณะที่ศาสนาอื่นๆ เช่น ศาสนาพุทธและศาสนาฮินดูกระจายอยู่ส่วนใหญ่ในประเทศแถบเอเชียแปซิฟิก (Pew Research Center, 2012)

เมื่อพิจารณาถึงทั้งหมดนี้ ความหลากหลายทางประชากรศาสตร์ของแฟนด้อมเพอร์รีอาจทำให้ผู้อ่านบางคนคาดเดาว่าความเชื่อทางศาสนาและจิตวิญญาณไม่ควรมีความเกี่ยวข้องกับตัวตนของเพอร์รีของบุคคลนั้น ที่ท้ายที่สุดแล้ว เพอร์รีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่รวมองค์ประกอบทางจิตวิญญาณหรือศาสนาไว้ในแนวความคิดของพวกเขาว่าการเป็นเพอร์รีหมายความว่าอย่างไร (หัวข้อที่เราจะกล่าวถึงในบทที่ 5) เมื่อกล่าวเช่นนั้น องค์ประกอบทางประชากรศาสตร์ของแฟนด้อมอาจ

นำไปสู่สมมติฐานอื่น เราทราบจากข้อมูลที่ตรวจสอบในบทที่ 13 ว่าเพอร์รีส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่นหรือช่วงอายุต้น 20 ถึงกลาง 20 มีแนวโน้มค่อนข้างสูงที่จะเป็น LGBTQ+ มีการศึกษาระดับวิทยาลัย และมีความเข้มข้นของเพอร์รีมากที่สุดในสหรัฐอเมริกา (9 ใน 10 ของงานประชุมเพอร์รีที่ใหญ่ที่สุดในโลกจัดขึ้นในสหรัฐอเมริกา Wikifur, nd) 3 ปัจจัยเหล่านี้ควรทำนายแนวโน้มที่มุ่งสู่ความเป็นเกย์นิยม การไม่เชื่อพระเจ้า และความเคร่งศาสนาในระดับต่ำโดยทั่วไป (แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นความเชื่อทางจิตวิญญาณ) แม้จะอยู่ในพื้นที่หลังของศาสนาคริสต์ซึ่งครอบงำภูมิทัศน์ทางศาสนาของอเมริกา (Pew Research Center, nd) เมื่อคำนึงถึงเรื่องนี้แล้ว ให้เราหันมาสนใจข้อมูลจากการศึกษาของเราเพื่อดูว่าข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับความคาดหวังตามข้อมูลประชากรของเราหรือไม่ การสำรวจครั้งแรกของเรามาจากข้อมูลที่รวบรวมจากการศึกษาที่แตกต่างกัน 6 รายการตั้งแต่ปี 2011 ถึง 2015 ซึ่งคัดเลือกเพอร์รีทางออนไลน์หรือแบบตัวต่อตัวที่

เขียนไว้ว่า “วิทยาศาสตร์ไม่เพียงแต่เข้ากันได้กับจิตวิญญาณเท่านั้น แต่ยังเป็นแหล่งที่มาอันล้ำลึกของจิตวิญญาณอีกด้วย” (Sagan, 2011, หน้า 54) 3 การประชุมเกี่ยวกับเพอร์รีที่ไม่ใช่ของอเมริกาเพียงงานเดียวใน 10 อันดับแรกคือ Eurofurence

ซึ่งจัดขึ้นที่เบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี อย่างไรก็ตาม มีการเติบโตอย่างมากทั้งในด้านขนาดและจำนวนของงานประชุมเฟอร์รีที่ไม่ใช่ของตะวันตก รวมถึงงานประชุมเฟอร์รีที่มีชื่อเสียงที่เกิดขึ้นในฟิลิปปินส์ ได้หวัน บราซิล และญี่ปุ่น

อนุสัญญา 4 ผู้ตอบแบบสอบถามถูกขอให้ระบุศาสนาของตนในรูปแบบปลายเปิดหรือเลือกจากรายการตัวเลือก ในกรณีของคำตอบปลายเปิด คำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามจะถูกเข้ารหัสและจัดเป็นหมวดหมู่ ช่วงของคำตอบโดยเฉลี่ยแสดงอยู่ในตาราง 17.1

ตารางที่ 17.1 เปอร์เซนต์ของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มเฟอร์รีในกลุ่มตัวอย่างที่ไปร่วมประชุมและกลุ่มตัวอย่างออนไลน์ที่ระบุเนื่องจากเป็นผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน * ไม่ได้เป็นตัวเลือกในการศึกษาวิจัยโดยเฉพาะ สังเกตศาสนา % ของตัวอย่าง (ออนไลน์) % ของตัวอย่าง (เพนซิลเวเนีย) % ของตัวอย่าง (เท็กซัส) คริสเตียน 25.2 11.1-24.5 19.6- 36.3 อมิจจา 23.9 8.8-44.3 17.3- 24.9 อเทวนิยม 25.7 3.7-4.4 14.0- 24.9 เพนแทน / วิกกัน 5.3 5.9-8.5 7.8-12.8 พุทธศาสนิกชน 1.3 1.1-2.1 0.4 ฮินดู 0.8 0.0 1.7 ฮิว 0.6 1.3-1.9 0.6-1.4 ซาตานิสต์ * 0.0-0.9 1.1 มุสลิม 0.4 0.0-0.2 0.0-0.7 ฮินดู 0.2 0.0-0.4 0.4-0.6 ไม่มี / ไม่เกี่ยวข้อง * 0.0-50.6 *

อื่นๆ 16.8 3.4-14.3 16.8- 18.9.

สิ่งแรกที่ควรสังเกตในตารางคือความแปรปรวนที่มากพอสมควรในหมวดหมู่ความเป็นอเทวนิยม/ไม่มีศาสนาในกลุ่มตัวอย่างของรัฐเพนซิลเวเนีย ซึ่งเกิดจากความแตกต่างระหว่างการศึกษาต่างๆ ในวิธีการประเมินและให้คะแนนความเป็นอเทวนิยมและความเป็นอเทวนิยมในกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาบางกรณี ไม่มีการเลือกตัวเลือกความเป็นอเทวนิยม (ผู้เข้าร่วมถูกขอให้เลือก "ไม่มีศาสนา" ซึ่งระบุว่าไม่มีสังกัดศาสนา

4 ที่น่าสังเกตคือ อนุสัญญาดังกล่าวจัดขึ้นในสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะเป็นที่เมืองดัลลาส รัฐเท็กซัส หรือ

ในเมืองฟิตต์สเบิร์ก รัฐเพนซิลเวเนีย ซึ่งหมายความว่าผลจากการประชุมนี้โดยเฉพาะนั้นจะเอนเอียงไปทางชาวอเมริกันที่เป็นเฟอร์รีจากภูมิภาคเหล่านี้เป็นอย่างมาก

หรือบางครั้งถูกจัดอยู่ในกลุ่ม "ผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า/ผู้ไม่นับถือศาสนา" เมื่อคำนึงถึงเรื่องนี้ มีแนวโน้มบางประการที่เกิดขึ้นในกลุ่มตัวอย่าง ประการแรก แม้ว่าจะมาจากกลุ่มตัวอย่างชาวอเมริกันเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ระบุว่าเป็นคริสเตียน (Pew Research Center, nd) แต่มีเพียงประมาณหนึ่งในห้าถึงหนึ่งในสี่ของเฟอร์รีเท่านั้นที่ระบุตนเองว่าเป็นคริสเตียน ในทางตรงกันข้าม เฟอร์รีจำนวนมาก (ประมาณหนึ่งในสามถึงหนึ่งในสอง) ระบุว่าตนเองเป็นพวกไม่มีศาสนาหรือผู้ไม่นับถือศาสนา ซึ่งตัวเลขดังกล่าวยังสูงกว่าที่พบในประชากรอเมริกันทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญอีกด้วย (Pew Research Center, nd) แนวโน้มทั้งสองนี้สอดคล้องกับสิ่งที่เราคาดว่าจะเห็นตามองค์ประกอบทางประชากรศาสตร์ของแพนด้อมเฟอร์รีและสิ่งที่การวิจัยก่อนหน้านี้แสดงให้เห็นเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์และความเชื่อทางศาสนา 5 เพื่อแสดงให้เห็นได้ดีขึ้นว่าผลลัพธ์ที่ได้นับถือสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์เกี่ยวกับเฟอร์รีหรือไม่ หรือคาดว่าจะมีในกลุ่มที่มีข้อมูลประชากรที่เปรียบเทียบกันได้ เราสามารถเปรียบเทียบข้อมูลจากการศึกษาวิจัยสองแบบที่ดำเนินการในปี 2013 และ 2014 การศึกษาวิจัยเหล่านี้เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างแพน ๆ อนิเมะที่ไปร่วมงานประชุม และกลุ่มตัวอย่าง

ของเหล่าเฟอร์รีที่ไปงานประชุม ซึ่งทั้งสองงานนี้จัดขึ้นภายในเวลา 1 ปี ที่เมืองดัลลาส รัฐเท็กซัส ผลลัพธ์ที่แสดงในตาราง 17.2 เผยให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมจำนวนใกล้เคียงกันระบุว่าตนเองเป็นคริสเตียนในทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง แม้ว่าเฟอร์รีจะมีแนวโน้มที่จะระบุว่าตนเองเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า/ไม่เชื่อในพระเจ้ามากกว่า แต่เหตุผลน่าจะเกี่ยวข้องกับการเพิ่มตัวเลือก "ไม่มี/ไม่เกี่ยวข้อง" ในตัวอย่างอนิเมะที่ไม่มีให้

ในตัวอย่างเฟอร์รี เมื่อมองข้ามสิ่งนี้ไป แนวโน้มที่จะเคร่งศาสนาหน่อยลงและขรวาสามากขึ้นกว่าประชากรทั่วไปที่สังเกตพบในเฟอร์รี 6 อาจไม่ใช่ลักษณะเฉพาะของเฟอร์รี แต่เป็นผลจากแนวโน้มทางประชากร (เช่น การเป็นกลุ่มคนที่อายุน้อยกว่าและมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา) 7 แม้ว่าสังเกตได้ว่าแนวโน้มของเฟอร์รีที่จะมีผู้เข้าร่วมที่นับถือศาสนาเพนแทน/วิกกันมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

5. นอกจากนี้เรายังควรสังเกตด้วยว่าในขณะที่อัตราของชาวพุทธ มุสลิม ฮิว และฮินดู

ผู้เข้าร่วมมีอัตราใกล้เคียงกับประชากรทั่วไปในอเมริกา (Pew Research Center, nd) อัตราการแพร่หลายของผู้ตอบแบบสอบถามที่นับถือศาสนาเพแกน/วิกกันนั้นสูงกว่าที่เราคาดไว้มาก และแพร่หลายกว่าที่พบในประชากรทั่วไปมาก จนถึงปัจจุบัน เรายังไม่มีคำอธิบายสำหรับผลการค้นพบเฉพาะเหล่านี้ 6 การสนับสนุนแนวคิดนี้เพิ่มเติมในการศึกษาวิจัยของเราในปี 2013 เรื่อง Furries ในงานประชุมที่

ดัลลาส เท็กซัส มีความเชื่อทางศาสนาและจิตวิญญาณน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาศิลปศาสตรจากวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเท็กซัส 7 พุดเพิ่มเติมถึงแนวคิดที่ว่ามันเป็นเรื่องของข้อมูลประชากร ไม่ใช่แค่เพียง...

เรื่องของกลุ่มแฟนคลับโดยรวมที่ไม่นับถือศาสนา จากการศึกษาวิจัยออนไลน์ของเราในปี 2019 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับแฟนคลับ Star Wars ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีอายุมากกว่าและเป็น LGBTQ+ น้อยกว่าแล้ว แฟนคลับกลุ่มเพอร์ริกลับมีความเคร่งศาสนาน้อยกว่าอย่างเห็นได้ชัด

หากเปรียบเทียบกับตัวอย่างทางประชากรศาสตร์แล้ว อาจเป็นลักษณะเฉพาะของแฟนพันธุ์แท้เพอร์ริก็ได้

ตาราง 17.2 เปอร์เซนต์ของผู้ตอบแบบสอบถามเพนนิเมะและเพอร์ริในงานแฟนคอนเวนชัน 2 งานในเท็กซัสในปี 2013
2014 ซึ่งระบุตัวตนเองนับถือศาสนาอื่น * ไม่ใช่ตัวเลือกในการศึกษาวิจัยโดยเฉพาะ

สังกัดศาสนา % ของตัวอย่าง (อนิเมะ) % ของตัวอย่าง (เพอร์ริ) คริสเตียน 21.6 19.6 ไม่นับถือศาสนา 5.7 24.9 ไม่นับถือพระเจ้า 3.1 24.9 นอกรีต / วิกกัน 3.6 7.8 พุทธศาสนิกชน 2.5 0.4 ยิว 1.8 1.4 มุสลิม 0.0 0.7 ฮินดู 0.1 0.4 ไม่มี / ไม่เกี่ยวข้อง 39.2 * อื่นๆ 23.4 18.9

อย่างที่เราได้เห็นแล้ว ข้อมูลความเกี่ยวข้องทางศาสนาเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะยุ่งยาก 8 ซึ่งเสี่ยงที่จะเบี่ยงเบนเราจากคำถามที่เจาะจงมากขึ้นว่ากลุ่มเพอร์ริมีแนวโน้มที่จะเป็นคนเคร่งศาสนาหรือจิตวิญญาณมากกว่าหรือน้อยกว่ากัน โดยไม่คำนึงว่าพวกเขามีความเกี่ยวข้องหรือความเชื่อเฉพาะเจาะจงอย่างไร เพื่อตอบคำถามนี้โดยตรง เราสามารถวัดระดับที่เพอร์ริถือว่าตนเองเป็นคนเคร่งศาสนาหรือจิตวิญญาณ

จิตวิญญาณ หากถามแยกแนวคิดทั้งสองอย่างออกจากกัน เราจะแยกแยะระหว่างการยึดมั่นในหลักคำสอนของศาสนา (ความเคร่งศาสนา) กับการเดินทางอย่างแข็งขันเพื่อไปสู่ความหมายหรือจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่กว่าในชีวิตได้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผ่านสถาบันศาสนาหรือตามเชื้อไขของตนเอง (จิตวิญญาณ) ในการศึกษาวิจัย 5 ชุดที่แตกต่างกันตั้งแต่ปี 2012-2021 เราได้ถามเพอร์ริ ซึ่งบางครั้งได้รับการคัดเลือกจากการประชุมและบางครั้งได้รับการคัดเลือกทางออนไลน์ ให้ระบุระดับที่ตนถือว่าตนเองเป็นผู้มีจิตวิญญาณ และแยกกัน ให้ระบุระดับที่ตนถือว่าตนเองเป็นผู้มีศาสนา ในแต่ละการศึกษามีวิธีการถามที่แตกต่างกันเล็กน้อย แต่

8. นี่ยังไม่รวมถึงการพิจารณาความแตกต่างอย่างละเอียดในข้อมูล เช่น การแยกแยะ

ระหว่างนิกายต่างๆ ของศาสนาคริสต์ หรือระหว่างประเภทหรือระดับของความไม่เชื่อพระเจ้าที่แตกต่างกัน!

รูปแบบของผลลัพธ์มักจะเหมือนกันเสมอ โดยเฉลี่ยแล้ว เพอร์ริรายงานว่ามีความศรัทธามากกว่าความเคร่งศาสนา สำหรับตัวอย่างประกอบจากการศึกษาวิจัยในปี 2012 ที่งานประชุมเพอร์ริในเพนซิลเวเนีย โปรดดูรูปที่ 17.1 ดังที่แสดงในรูป เพอร์ริส่วนใหญ่ถือว่าตนเองไม่เคร่งศาสนามากนัก ในทางตรงกันข้าม ในขณะที่

นอกจากนี้ เพอร์ริจำนวนมากยังไม่ถือว่าตนเองมีจิตวิญญาณ เพอร์ริจำนวนพอๆ กันยังถือว่าตนเองมีจิตวิญญาณพอสมควรหรืออาจถึงขั้นมีจิตวิญญาณสูงก็ได้ โดยสรุปแล้ว หลักฐานที่มีอยู่บ่งชี้ว่าสอดคล้องกับสมมติฐานของเราว่าเพอร์ริโดยรวมไม่ได้สนใจศาสนาอย่างเป็นทางการมากนัก แม้ว่าพวกเขาจะสนใจที่จะค้นหาคำถามเกี่ยวกับความสำคัญ จุดประสงค์ และความหมายด้วยตนเองบ้างก็ตาม

รูปที่ 17.1 ขอบเขตที่เพอร์รี่ที่ได้รับการคัดเลือกในงานประชุมเพอร์รี่ของรัฐเพนซิลเวเนียถือว่าตนเองเป็นคนเคร่งศาสนาหรือจิตวิญญาณ

การศึกษาวิจัยติดตามผลช่วยให้เข้าใจบริบทและรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการค้นพบเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเพอร์รี่ 2 ครั้งในปี 2017 และ 2018 ซึ่งคัดเลือกมาจากการประชุมเพอร์รี่ในเพนซิลเวเนีย พบว่าเพอร์รี่สนใจเรื่องจิตวิญญาณบ้าง (หากไม่ใช่เรื่องศาสนา) แต่กลับสนใจความเชื่อแบบนิวเอจเฉพาะเจาะจง (เช่น "พลังจิตวิญญาณ") น้อยกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขาอาจสนใจการแสวงหาทางจิตวิญญาณด้วยตนเองมากกว่าที่จะยึดถือความเชื่อที่ไม่เป็นกระแสหลัก ในการศึกษาวิจัยอื่นๆ การระบุตัวตนกับกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่อย่างแข็งแรงแรงมากขึ้น (และในระดับหนึ่ง การระบุตัวตนว่าเป็นแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี่โดยทั่วไปก็แข็งแกร่งขึ้นเช่นกัน) มีความสัมพันธ์กับคะแนนจิตวิญญาณที่สูงขึ้น แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนจิตวิญญาณ

- 0%.
- 5%.
- 10%.
- 15%.
- 20%.
- 25%.
- 30%.
- 35%.
- 40%.
- 45%.
- 50%.

จิตวิญญาณ ศาสนา

คะแนนความเคร่งศาสนาที่สูงขึ้น แม้ว่าจะไม่ได้หมายความว่าความเป็น "เพอร์รี่" มากขึ้นจะทำให้คนๆ นั้นมีความศรัทธาในศาสนามากขึ้น แต่อย่างน้อยก็แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ระบุว่าตนเองเป็นเพอร์รี่มากกว่าก็เป็นคนกลุ่มเดียวกับที่คิดว่าตนเองมีความศรัทธาในศาสนามากกว่า คำอธิบายที่เป็นไปได้ประการหนึ่งก็คือเพอร์รี่บางคนใช้กลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ เนื้อหาเกี่ยวกับเพอร์รี่ เพอร์รี่โซน่า และแง่มุมอื่นๆ ของความสนใจในเพอร์รี่เป็นแหล่งชี้นำหรือความสำคัญในชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่เราสังเกตเห็นในแฟนพันธุ์แท้ของ My Little Pony อย่างน้อยบางส่วน (เช่น Edwards et al., 2019) เพื่อสรุปส่วนนี้เกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาของเพอร์รี่ ภาพรวมมีความซับซ้อน เช่นเดียวกับแง่มุมต่างๆ มากมายของกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ ไม่มีหมวดหมู่ สังกัด หรือคำศัพท์ใดๆ ที่สามารถอธิบายความเชื่อทางศาสนาหรือจิตวิญญาณของเพอร์รี่ในฐานะกลุ่มได้เพียงฝ่ายเดียว พวกเขาไม่ได้ถูกกำหนดโดยสังกัดทางศาสนาใดศาสนาหนึ่งโดยเฉพาะ และไม่ได้ถูกกำหนดโดยการขาดความเชื่อทางศาสนาอย่างชัดเจน เราสามารถพูดได้ว่าโดยรวมแล้ว เพอร์รี่มีแนวโน้มที่จะมีจิตวิญญาณมากกว่าที่จะเคร่งศาสนา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลายคนได้ละทิ้งสถาบันศาสนาที่เป็นทางการและเป็นการแสวงหาความสำคัญ จุดมุ่งหมาย และความหมายในชีวิต แม้ว่านี่จะเป็นส่วนหนึ่งของแนวโน้มที่ใหญ่กว่าที่เราเห็นในกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ศาสนา จิตวิญญาณ และการขาดสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่เพอร์รี่มีโดยเนื้อแท้ และความหลากหลายทางประชากรที่สังเกตพบในหมู่เพอร์รี่นำไปสู่ความหลากหลายอย่างมากในการแสดงออกถึงความเชื่อทางศาสนาและจิตวิญญาณของพวกเขา แม้แต่

แนวโน้มของเพอร์รี่ที่มีชื่อเสียงบางคนที่จะพึ่งพาฐานแฟนคลับเป็นแหล่งที่มาของความสำคัญ จุดมุ่งหมาย และความหมายนั้นอาจไม่ใช่ลักษณะเฉพาะของฐานแฟนคลับเพอร์รี่เพียงอย่างเดียว เนื่องจากเคยสังเกตพบในฐานแฟนคลับที่คล้ายกัน หากมีลักษณะเฉพาะหรือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของเพอร์รี่ นั่นก็คือจำนวนเพอร์รี่เพแกน/วิกกันที่มีจำนวนมาก ซึ่งมีจำนวนมากกว่าที่สังเกตพบในกลุ่มแฟนคลับอื่นๆ มาก

แม้ว่าเหตุผลของสิ่งนี้ยังไม่ทราบในปัจจุบัน ความเชื่อทางการเมือง ในลักษณะเดียวกันที่เราได้ทำกับศาสนา ความเชื่อ เราสามารถตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความเชื่อทางการเมืองของเพอร์รี่ได้โดยพิจารณาจากองค์ประกอบทางประชากรของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากคุณลักษณะที่เราได้กล่าวถึงในหัวข้อก่อนหน้านี้ เราสามารถตั้งสมมติฐานได้ว่าเพอร์รี่ในฐานะกลุ่มควรมีทัศนคติทางการเมืองที่ค่อนข้างก้าวหน้า เสรีนิยม หรือเอนเอียงไปทางซ้าย 9 ตัวอย่างเช่น ทัวไป

9 เราควรสังเกตว่าเรากำลังพูดถึงการเมืองในระบบที่เน้นอเมริกาเป็นศูนย์กลาง

โดยที่ “ฝ่ายซ้าย” หมายถึงอุดมการณ์ทางการเมืองที่เสรีนิยม/ก้าวหน้ามากกว่า และ “ฝ่ายขวา” หมายถึงการอนุรักษ์นิยมทางการเมืองโดยเน้นที่เสรีภาพส่วนบุคคล นอกจากนี้ เราควรทราบด้วยว่าความเชื่อทางการเมืองที่ “ก้าวหน้า” นั้นหมายถึงความเชื่อทางการเมืองที่สนับสนุนนโยบายที่มุ่งเพิ่มความเท่าเทียมกัน รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการกระจายรายได้ การดำเนินการเชิงบวก กฎหมายคุ้มครอง

ความเชื่อที่ว่าคนรุ่นใหม่มีความก้าวหน้าในแนวคิดทางการเมืองมากกว่าคนรุ่นเก่านั้นได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีความสอดคล้องกัน (เช่น Truett, 1993) ในทำนองเดียวกัน มีหลักฐานว่าการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาโดยทั่วไปมักเกี่ยวข้องกับการเพิ่มขึ้นของแนวคิดเสรีนิยมทางการเมือง (Hastie, 2007) 10 คน LGBTQ+ ยังพบว่ามีความคิดเสรีนิยมมากกว่าคนที่ไม่ใช่ LGBTQ+ อย่างมีนัยสำคัญ (Worthen, 2020) โดยสรุป กลุ่มแฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รี่ซึ่งค่อนข้างอายุน้อย มีการศึกษาในระดับวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ และส่วนใหญ่เป็น LGBTQ+ ควรจะมีแนวโน้มว่าจะมีความคิดทางการเมืองที่ค่อนข้างเสรีนิยม

รูปที่ 17.2 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มตัวอย่างเพอร์รี่ออนไลน์ที่ได้รับการคัดเลือกในปี 2021 ซึ่งระบุว่าตนเองมีแนวโน้มทางการเมืองต่างๆ โดยเข้ารหัสตามคำตอบปลายเปิดต่อคำถามที่ขอให้พวกเขาอธิบายอัตลักษณ์ทางการเมืองของตน

กลุ่มชนกลุ่มน้อย และการเสริมสร้างสิทธิแรงงาน (เช่น สหภาพแรงงาน) ซึ่งแตกต่างจากนโยบายอนุรักษ์นิยมที่มุ่งเน้นเพิ่มเสรีภาพส่วนบุคคลให้สูงสุด (เช่น ตลาดเสรี ลดภาษี ลดการแทรกแซงของรัฐบาล) 10 มีคุณสมบัติสำคัญบางประการสำหรับเรื่องนี้ รวมถึงข้อเท็จจริงที่ว่าผลที่ได้นั้นแตกต่างกัน

ขึ้นอยู่กับสาขาวิชาการที่เรียนอยู่เป็นอย่างมาก และข้อเท็จจริงที่ว่ายังคงมีการถกเถียงกันอย่างมากเกี่ยวกับกลไกที่ขับเคลื่อนผลกระทบ (เช่น คนที่มีแนวคิดเสรีนิยมมากขึ้นเลือกที่จะศึกษาต่อในสาขาวิชาการเฉพาะหรือไม่ หรือการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดเสรีนิยมและการใช้เวลาอยู่กับคนที่สนับสนุนแนวคิดเสรีนิยมมากขึ้น จะเปลี่ยนแนวทางทางการเมืองของตัวบุคคลเองหรือไม่)

- 0%.
- 10%.
- 20%.
- 30%.
- 40%.
- 50%.
- 60%.
- 70%.

ตาราง 17.3 ตัวอย่างคำตอบปลายเปิดของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มเพอร์รี่ต่อคำถามเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางการเมืองและการเข้ารหัส ตัวอย่างหมวดหมู่ เสรีนิยมมาก “ลัทธิอนาธิปไตยฝ่ายซ้ายสุดโต่ง ลัทธิคอมมิวนิสต์มาร์กซิสต์ ต่อต้านทุนนิยม” “โน้มเอียงไปทางซ้ายอย่างเด็ดขาด ถึงขนาดที่พรรคการเมืองหลักทั้งสองพรรคในสหรัฐฯ อยู่ทางขวาจัดมากกว่าฉัน”

“ฝ่ายซ้ายสุดโต่งทั้งทางสังคมและการเงิน”

พอประมาณ.
พรรคเสรีนิยม “พรรคแรงงานออสเตรเลีย (กลางซ้าย/ซ้าย)” “พรรคเดโมแครตกลางซ้าย” “พรรค NDP แคนาดากลางซ้าย”
“พรรคเดโมแครต” “สายกลางก้าวหน้า” “เอียงซ้ายแต่ไม่ยึดติดกับพรรคใดพรรคหนึ่ง”

ศูนย์กลาง "ตามเข็มนาฬิกาของเมืองแล้ว ศูนย์กลางคือศูนย์กลางอย่างแท้จริง" "สายกลาง จันดาเอานะ จันไม่รู้ว่าเขาเรียกมันว่าอะไรเมื่อคุณชอบ ฟังทั้งสองฝ่าย (หรือมากกว่านั้น) ของการโต้แย้งก่อนตัดสินใจ" "สายกลาง/ศูนย์กลางที่เอนเอียงไปทางพรรคการเมืองทั้งสอง"

พอประมาณ.

อนุรักษนิยม "กลาง เอียงขวา"

"ใจกลางเมือง พร้อมวิวด้านขวา"

"กลางขวา"

"สายกลาง-รีพับลิกัน"

"ซึ่งอนุรักษนิยม".

มาก.

อนุรักษนิยม "Paleoconservative"

ตาราง 17.4 ความแพร่หลายของป้ายกำกับทางการเมืองเฉพาะในคำตอบปลายเปิดของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพวกขงพู่ต่อคำถามเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางการเมือง ป้ายกำกับ % ของคำตอบ สังคมนิยม/คอมมิวนิสต์ 30.3 อนาธิปไตย 8.3 เสรีนิยม 6.5 นักอนุรักษนิยมสิ่งแวดล้อม 5.1 มนุษยนิยม 2.4 แอนตี้ฟาสซิสต์ 1.4ต่อต้านทุนนิยม 1.1 สหภาพแรงงาน 1.1 ทุนนิยม 0.8 ชาตินิยม 0.6 เพด็จการ 0.3 นาซี 0.2ต่อต้านสังคมนิยม 0.2 เป็นกลาง/ไม่สังกัด / อิสระ 19.6 ไม่สนใจ / ไม่แยแส / จันไม่รู้ 17.5 ผสม 3.5 จันไม่ต้องการพูดคุยเรื่องการเมือง 1.5.

หากไม่นับสมมติฐาน ข้อมูลจะแสดงอะไร? เราได้ทดสอบสมมติฐานของเราจากการศึกษาหลาย ๆ ครั้ง โดยวัดแนวโน้มทางการเมืองด้วยวิธีต่าง ๆ มากมายที่มีความซับซ้อนต่างกัน วิธีแรกและอาจเป็นวิธีการที่ตรงไปตรงมามากที่สุดที่เราเคยทำคือการขอให้פורรีอธิบายอย่างเปิดเผยกว้างว่าพวกเขาระบุตัวตนทางการเมืองอย่างไร นี่คือแนวทางที่เราใช้ในการศึกษา

การศึกษาออนไลน์ปี 2021 เมื่อพิจารณาคำตอบที่แตกต่างกัน ผู้เข้าร่วมจะถูกแบ่งประเภทเป็นสองวิธีที่แตกต่างกัน วิธีแรก หากเป็นไปได้ ความเชื่อของพวกเขาจะถูกแบ่งประเภทโดยใช้มาตราส่วนมิติเดียว 5 จุด ตั้งแต่ "เสรีนิยมมาก" ไปจนถึง "อนุรักษนิยมมาก" อัตราการแพร่หลายของหมวดหมู่ต่างๆ เหล่านี้แสดงอยู่ในรูปที่ 17.211 นอกจากนี้ เรายังแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามถูกเข้ารหัสในแต่ละหมวดหมู่อย่างไร โดยมีคำตอบที่เป็นตัวแทนสำหรับแต่ละหมวดหมู่ในตารางที่ 17.3

11 โปรดทราบว่าตารางนี้ไม่ได้รวมผู้เข้าร่วมประมาณ 20% ที่

ระบุว่าไม่มีความเชื่อทางการเมือง ไม่ใส่ใจการเมือง หรือระบุว่าไม่ต้องการระบุความเชื่อทางการเมืองของตน

นอกเหนือจากมิติเดียวข้างต้นแล้ว เรายังได้รวบรวมตัวบ่งชี้ทางการเมืองที่น่าสนใจและความถี่ของตัวบ่งชี้เหล่านี้ในตาราง 17.4 เมื่อนำมารวมกันแล้ว ผลลัพธ์เหล่านี้สอดคล้องกับสมมติฐานของเราซึ่งอิงตามองค์ประกอบทางประชากรศาสตร์ของแพลตฟอร์มฟอร์รี: ในคำตอบแบบเปิด เฟอร์รีมีแนวโน้มที่จะเอนเอียงไปทางเสรีนิยมปานกลาง โดยฟอร์รีจำนวนไม่น้อยระบุว่าตนเองเป็นฝ่ายซ้ายจัด สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นทั้งในแง่ของการจำแนกประเภทตามความต่อเนื่องและในแง่ของป้ายกำกับเฉพาะที่ใช้กันแพร่หลายที่สุด (เช่น สังคมนิยม คอมมิวนิสต์) ในทางตรงกันข้าม มุมมองสายกลางและอนุรักษนิยมมักจะแพร่หลายน้อยกว่ามาก ทั้งในการประเมินโดยใช้ความต่อเนื่องและในแง่ของการแพร่หลายของป้ายกำกับเฉพาะที่อิงตามอนุรักษนิยม (เช่น เสรีนิยม ทุนนิยม) นอกจากนี้ ควรสังเกตด้วยว่าท่ามกลาง "ความแปรปรวนรอบๆ แนวโน้มทั่วไปที่มุ่งไปสู่เสรีนิยม" นี้ ประมาณหนึ่งในสี่ถึงหนึ่งในสามของสมาชิกฟอร์รีถือว่าตนเองไม่สนใจการเมืองหรือไม่มีสังกัดทางการเมืองใดๆ โดยเฉพาะ

อาจมีการโต้แย้งได้ว่าลักษณะปลายเปิดของผลลัพธ์เหล่านี้ทำให้สามารถตีความได้มากมายจากนักวิจัยอย่างเราๆ ที่เลือกวิธีที่ดีที่สุดในการตีความคำตอบที่เจาะจงของผู้เข้าร่วม (เช่น "มาก

“เสรีนิยม” หรือ “เสรีนิยมปานกลางเท่านั้น” สิ่งที่เป็นคือหลักฐานที่บรรจบกันจากมาตรการอื่นที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น เพื่อดูว่าแนวโน้มทั่วไปที่มุ่งสู่เสรีนิยมนี้สอดคล้องและเชื่อถือได้หรือไม่

เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว เราจึงหันไปหาผลลัพธ์จากการศึกษาเพิ่มเติม ในการเปรียบเทียบที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน เราสามารถดูผลลัพธ์ของการศึกษาสองกรณีที่แตกต่างกันในปี 2012 และ 2014 ซึ่งทั้งสองกรณีได้คัดเลือกผู้เข้าร่วมจากงานประชุมเฟอรัรีในเพนซิลเวเนีย ซึ่งเกี่ยวข้องกับผลการวิจัยก่อนหน้านี้ ผู้ตอบแบบสอบถามถูกขอให้ระบุว่าแนวโน้มทางการเมืองของตนอยู่ในมิติเดียว 7 จุด ตั้งแต่ “เสรีนิยมมาก” ไปจนถึง “อนุรักษนิยมมาก” แม้ว่ามาตราส่วนจะขาดความละเอียดอ่อนของการวัดแบบปลายเปิด เช่น ไม่นุญาตให้ผู้เข้าร่วมระบุว่า “ฉันไม่ชอบ” แต่ก็ช่วยจัดอคติที่อาจเกิดขึ้นได้เมื่อแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมตามกลุ่มต่อเนื่อง เนื่องจากผู้เข้าร่วมแบ่งกลุ่มตัวเอง ผลลัพธ์ที่แสดงในรูปที่ 17.3 เผยให้เห็นรูปแบบการตอบสนองที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน โดยเฟอรัรีอยู่ในด้านเสรีนิยมมากกว่าด้านอนุรักษนิยมในมิติ และยังเป็นเสรีนิยมปานกลางมากกว่าเสรีนิยมมาก นอกจากนี้ เราควรทราบด้วยว่าการที่คนในระดับกลางมีอัตราสูงขึ้นอาจเป็นผลมาจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เฉยเมยหรือลังเลใจที่จะเลือกคำตอบที่ “เป็นกลาง” มากที่สุด อย่างน้อยที่สุด ความเป็นไปได้นี้ควรได้รับความระมัดระวังในการตีความความหมายของคำตอบที่เป็นกลางต่อการวัดนี้

รูปที่ 17.3 การตอบสนองของกลุ่มเฟอรัรีที่เข้าร่วมงานประชุมเฟอรัรี 2 แห่งในเพนซิลเวเนีย ต่อการวัดแนวโน้มทางการเมืองแบบมิติเดียว

ผู้อ่านที่เชี่ยวชาญในวาทกรรมทางการเมืองอาจรู้สึกหงุดหงิดกับแนวทางที่เรียบง่ายเกินไปที่เราใช้กับแนวทางทางการเมือง เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ความเชื่อทางการเมืองของผู้คนสามารถมีหลายแง่มุมและมีความแตกต่างกัน บางคนอาจค่อนข้างก้าวหน้าเมื่อต้องออกกฎหมายคุ้มครองสิทธิของกลุ่ม LGBTQ+ ในขณะที่บางคนก็แสดงจุดยืนที่อนุรักษนิยมมากขึ้นเกี่ยวกับภาษีและโครงการสวัสดิการสังคม เพื่อจุดประสงค์นี้ เราจึงได้ทำการศึกษาวិจัยในปี 2013 โดยขอให้เฟอรัรีที่เข้าร่วมการประชุมเฟอรัรีที่เกิกซ์สละอนุแนวทางทางการเมืองของตนโดยใช้มาตราส่วน 7 ระดับเดียวกัน ตั้งแต่ “เสรีนิยมมาก” ไปจนถึง “อนุรักษนิยมมาก” แต่ต้องทำถึงสามครั้ง: ครั้งแรกเกี่ยวกับมุมมองของพวกเขาเกี่ยวกับนโยบายทางสังคม (เช่น การปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน การแต่งงานของเกย์ สิทธิของทรานส์) ครั้งหนึ่งเกี่ยวกับมุมมองทางการเมืองคลังของพวกเขา (เช่น การรักษาพยาบาลถ้วนหน้า ภาษีที่ลดลง) และอีกครั้งสำหรับอัตลักษณ์ทางการเมืองโดยรวมของพวกเขา12 ผลลัพธ์แสดงไว้ในรูปที่ 17.4

12 ความแตกต่างที่สำคัญอีกประการหนึ่งกับการวัดในการศึกษาครั้งนี้ก็คือการที่มีอนุญาตให้

ผู้เข้าร่วมให้คำตอบว่า “ฉันไม่รู้” เป็นตัวเลือก ซึ่งเฟอรัรีประมาณ 20% เลือก เมื่อพิจารณาจากสิ่งนี้แล้ว เราสามารถพูดได้อย่างมั่นใจมากขึ้นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกตัวเลือกกลางๆ หรือเป็นกลางนั้นน่าจะกำลังแสดงจุดยืนที่เป็นกลางอย่างแท้จริง มากกว่าที่จะไม่รู้ว่าจะแสดงความเฉยเมยหรือขาดความเข้าใจทางการเมืองอย่างไร

- 0%.
- 5%.
- 10%.
- 15%.
- 20%.
- 25%.
- 30%.

2012 2014.

รูปที่ 17.4 การตอบสนองของกลุ่มเฟอรัรีที่เข้าร่วมงานประชุมเฟอรัรีที่เกิกซ์สต่อการวัดแนวโน้มทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองแบบมิติเดียวสามแบบ

ข้อสังเกตแรกของเราเกี่ยวกับมิติ "ทางการเมือง" ก็คือ เฟอร์รีมีแนวโน้มที่จะระบุตัวตนในด้านเสรีนิยมมากกว่าด้านอนุรักษนิยม ซึ่งสังเกตได้ แม้ว่าตัวอย่างนี้จะมาจากการประชุมที่เกิกซ์ ซึ่งเป็นรัฐที่อนุรักษนิยมมากกว่าเพนซิลเวเนีย โดยพิจารณาจากการเลือกตั้งประธานาธิบดีและรัฐสภา ตั้งแต่ทศวรรษ 1990 ก็ตาม แม้ว่าจะมาจากภาคใต้ตอนล่างมากกว่าภาคเหนือ แต่เรายังสังเกตเห็นแนวโน้มเดียวกันในความเชื่อแบบเสรีนิยม โดยมีการชอบความเชื่อแบบปานกลางมากกว่าความเชื่อแบบเสรีนิยมมาก ซึ่งบ่งชี้ถึงความสอดคล้องของการค้นพบทั่วไปนี้อีกครั้ง นอกจากนี้ เรายังพบความแตกต่างอย่างมากระหว่างการตอบสนองเกี่ยวกับนโยบายทางสังคมและการคลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เฟอร์รีแสดงให้เห็นถึงความชอบอย่างมากต่อนโยบายเสรีนิยมทางสังคม แต่มีจุดยืนที่เป็นกลางและเกือบจะอนุรักษนิยมมากกว่าเกี่ยวกับนโยบายทางเศรษฐกิจ กล่าวได้ว่ามาตรการนี้ไม่ได้ปราศจากปัญหาในตัวเอง หนึ่งในนั้นคือว่าคนเฟอร์รีจะเชื่อคำพูดของตัวเองได้หรือไม่ เมื่อพวกเขาเรียกตัวเองว่ามีแนวโน้มเป็นเสรีนิยมหรืออนุรักษนิยมในมุมมองทางการเมือง ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้คน โดยเฉพาะคนหนุ่มสาว มีแนวโน้มที่จะ

การใช้ป้ายกำกับทางการเมืองที่ไม่จำเป็นต้องสะท้อนถึงตำแหน่งที่แท้จริงของพวกเขา (Zell & Bernstein, 2013)
ตัวอย่างเช่น บุคคลที่เติบโตมาในครอบครัวที่มีแนวคิดเสรีนิยมอาจจะ...

- 0%.
- 5%.
- 10%.
- 15%.
- 20%.
- 25%.
- 30%.

สังคม เศรษฐกิจ การเมือง

ระบุว่าตนเป็นพวกเสรีนิยม โดยป้ายระบุตัวตนในกลุ่มของตน (เช่น มาจาก “ครอบครัวเสรีนิยม”) แม้ว่าจะมีสถานะทางการเงินและสังคมที่เป็นอนุรักษนิยมเป็นหลัก เราประเมินความเป็นไปได้ใน การศึกษาในปี 2019 ที่งานประชุมเฟอร์รีของเกิกซ์ ที่นั่น เราให้เฟอร์รีทำแบบทดสอบทางการเมือง 42 ข้อ ซึ่งออกแบบมาเพื่อประเมินความคิดเห็นของพวกเขาเกี่ยวกับจุดยืนทางการเมืองที่เฉพาะเจาะจง ผู้ออกแบบแบบทดสอบดั้งเดิมได้สร้างแบบทดสอบนี้ขึ้นเพื่อประเมินความเชื่อทางการเมืองในสามมิติ ได้แก่ สังคมนิยมทางเศรษฐกิจ (เช่น "เพื่อปกป้องสิทธิของคนงาน สหภาพแรงงานควรมีอำนาจมากกว่านี้") ประชานิยมร่วมสมัย (เช่น "ควรปิดพรมแดนสำหรับผู้ขอสถานะผู้ลี้ภัย") และอนุรักษนิยมทางสังคม (เช่น "ควรยกเลิกค่าจ้างขั้นต่ำ" Laméris, 2015) ดังที่รูปที่ 17.5 แสดงให้เห็น เมื่อพูดถึงการตอบสนองที่แท้จริงของเฟอร์รีต่อประเด็นทางการเมืองที่เฉพาะเจาะจง พวกเขามีแนวโน้มที่จะเอนเอียงไปทางจุดยืนที่เสรีนิยมมากขึ้น ทั้งในแง่ของนโยบายทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ เฟอร์รียังกำหนดได้ค่อนข้างต่ำในการวัดประชานิยมร่วมสมัย ซึ่งยังบ่งบอกถึงการยึดมั่นในอุดมการณ์เสรีนิยมโดยทั่วไปอีกด้วย

รูปที่ 17.5 ความเห็นพ้องเจตนาของกลุ่มเฟอร์รีที่ได้รับการคัดเลือกในงานประชุมเฟอร์รีของรัฐเกิกซ์ตามเกณฑ์ที่แตกต่างกันสามเกณฑ์ในการวัดแนวโน้มทางการเมืองที่แตกต่างกัน

ในการศึกษากลุ่มเฟอร์รีในเกิกซ์ในปี 2019 เราได้นำเสนอมิติที่แตกต่างกัน 6 มิติแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งอ้างอิงถึงความเชื่อทางการเมืองที่แตกต่างกัน โดยเฟอร์รีแต่ละมิติได้ระบุความเชื่อทางการเมืองของตนเองโดยใช้มาตราส่วน 7 ระดับ

- 0%.
- 10%.
- 20%.
- 30%.

40%.
50%.
60%.

1 - ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง.

2 3 4 5 6 7 - เห็นด้วยอย่างยิ่ง.

สังคมนิยมเศรษฐกิจ ประชาชนร่วมสมัย
การอนุรักษ์นิยมทางสังคม

ความเชื่อลดลง ตาราง 17.5 ผลการศึกษาเผยให้เห็นว่าสอดคล้องกับผลการศึกษาก่อนหน้านี้ว่าเพอร์รีมีแนวโน้มที่จะระบุว่าตนเองเป็นเสรีนิยมมากกว่าที่จะระบุว่าตนเองเป็นอนุรักษ์นิยม นอกจากนี้ พวกเขายังมีแนวโน้มที่จะเอนเอียงไปทางเสรีนิยมมากกว่าในประเด็นทางเศรษฐกิจ อย่างน้อยก็เมื่อต้องกำหนดกฎเกณฑ์ทางเศรษฐกิจและสนับสนุนความเท่าเทียมกันมากกว่าความเป็นชนชั้นนำ 13 อย่างไรก็ตาม สอดคล้องกับแนวโน้มที่มีแนวโน้มไปทางเสรีนิยมที่พอประมาณ เพอร์รีจึงต่อต้านมากกว่าสนับสนุนลัทธิรวมอำนาจ นอกจากนี้ เพอร์รียังแสดงมุมมองที่พอประมาณโดยทั่วไปเกี่ยวกับบทบาทของอำนาจรัฐ และมักจะเอนเอียงไปทางเสรีภาพในการพูดโดยสมมุติฐานมากกว่าการกำหนดข้อจำกัดต่อเสรีภาพในการพูด

ตารางที่ 17.5 ความชุกของการตอบสนองของกลุ่มเพอร์รีที่คัดเลือกมาจากการประชุมผ่านคลับที่จัดขึ้นในรัฐเท็กซัสต่อมิติทางการเมือง 6 มิติที่แตกต่างกัน

จุดยึด 1.

% การเอนไปทางจุดยึด 1.

% เป็นกลางในประเด็น

% การเอนไปทางจุดยึด 2.

จุดยึด 2.

อนุรักษ์นิยม 16.0 20.1 63.9 เสรีนิยม
เสรีภาพทางเศรษฐกิจ 31.1 28.9 40.1 เศรษฐกิจ
ระเบียบข้อบังคับ.
ความเป็นปัจเจกบุคคล 50.7 26.1 23.9 ความเป็นหมู่คณะ
ไม่มีไฟฟ้ารัฐ 27.5 48.5 24.0 เสรีสมมุติฐาน
อำนาจรัฐ
ความเป็นชนชั้นนำ 10.5 31.0 58.5 ความเท่าเทียมกัน
ฟรีโดยสิ้นเชิง
คำพูด 67.8 16.8 15.3 จำกัด ฟรี.
คำพูด.

โดยสรุปแล้ว ข้อมูลที่เราตรวจสอบโดยทั่วไปสนับสนุนแนวคิดที่ว่ากลุ่มเพอร์รีมีแนวโน้มค่อนข้างเสรีนิยม ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับสิ่งที่เราตั้งสมมติฐานโดยอิงจากองค์ประกอบทางประชากร 14 ของแพนด้อมเพอร์รีทั้งหมด 15 อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความแตกต่างกันเกี่ยวกับประเด็นสำคัญนี้

เมื่อมองย้อนกลับไป คำว่า “ความเป็นชนชั้นนำ” ถือเป็นการเลือกใช้คำยัดเยียดที่ไม่ดี และคงจะเป็นเช่นนั้นจริงๆ

แสดงได้ดีกว่าด้วยสิ่งที่เรียกว่า “ลำดับชั้น” 14 เพื่อหาหลักฐานเพิ่มเติมว่าข้อมูลประชากรมีส่วนสนับสนุนความเชื่อของพวกเขาเพอร์รี่ เราก็ได้ทำ...

พบความแตกต่างของอายุในกลุ่มตัวอย่างของเพอร์รี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากการศึกษาของเราหลายครั้งตั้งแต่ปี 2012-2019 เพอร์รี่ที่มีอายุน้อยกว่า มักจะอนุรักษ์นิยมและมีความศรัทธาในศาสนามากกว่าเพอร์รี่ที่อายุน้อยกว่า 15 หลักฐานที่มีอยู่บ่งชี้ว่าตำแหน่งของแฟนคลับเพอร์รี่ในแนวเสรีนิยมนั้นยังห่างไกล

ตั้งแต่แบบเฉพาะไปจนถึงแบบเพอร์รี่เท่าที่เกี่ยวกับแฟนด้อมต่างๆ การศึกษาวิจัยในปี 2013 และ 2014 พบว่า

แนวโน้ม โดยประมาณ 20-25% ของเพอร์รี่ค่อนข้างเฉื่อยชา ไม่สนใจ หรือไม่รู้เรื่องการเมืองมากพอที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดยืนของตน และเพอร์รี่บางคนระบุว่าตนเป็นอนุรักษ์นิยม การรับรู้

ความเชื่อทางการเมืองในแฟนด้อม ก่อนจะสรุปตอนนี้ เราอาจจะย้อนกลับไปการศึกษาในปี 2021 สั้นๆ ซึ่งเราได้ดูคำตอบปลายเปิดของเพอร์รี่เกี่ยวกับความเกี่ยวข้องทางการเมืองของพวกเขา คำถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดคำถาม โดยสองคำถามโดยเฉพาะนั้นให้ความกระจ่างว่าเพอร์รี่รับรู้การเมืองในแฟนด้อมอย่างไร คำถามแรกเกี่ยวข้องกับว่าเพอร์รี่รู้สึกสบายใจหรือไม่ที่จะแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในพื้นที่แฟนด้อม เป็นคำถามที่เพอร์รี่มักถามเราเพื่อศึกษาว่ามีการปะทะกันระหว่างความปรารถนาของเพอร์รี่บางคนในการใช้แฟนด้อมเป็นสื่อกลางหรือไม่

การหลีกหนีจากความเป็นจริงและความปรารถนาของเหล่าเพอร์รี่คนอื่นๆ ที่จะใช้กลุ่มแฟนๆ เพื่อพบปะผู้คนที่มีมุมมองทางการเมืองแบบเดียวกัน 16 เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในประเด็นนี้ เราได้ขอให้เหล่าเพอร์รี่ระบุในลักษณะปลายเปิดว่าพวกเขารู้สึกสะดวกใจในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในพื้นที่กลุ่มแฟนๆ หรือไม่

รูปที่ 17.6 เปอร์เซ็นต์ของเพอร์รี่ที่มีแนวคิดเสรีนิยมมาก เสรีนิยมปานกลาง กลาง และอนุรักษ์นิยมที่ได้รับการคัดเลือกในการศึกษาออนไลน์ ซึ่งรู้สึกสบายใจในระดับต่างๆ กันในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในกลุ่มแฟนเพอร์รี่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีแนวคิดอนุรักษ์นิยมปานกลางและอนุรักษ์นิยมมากถูกรวมเข้าด้วยกันเนื่องจากค่อนข้างหายาก

แม้ว่าโดยรวมแล้ว Furry มักจะมีแนวคิดเสรีนิยมมากกว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ทั่วไป แต่พวกเขาก็ไม่ได้มีแนวคิดเสรีนิยมไปกว่ากลุ่มตัวอย่างแฟนอนิเมะหรือแฟนกีฬาแฟนตาซี 16 ประเด็นนี้กลายเป็นประเด็นที่น่าสนใจมากขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างมาก

ประเด็นทางการเมือง เช่น ความยอมรับในการอนุญาตให้กลุ่มขวาจัดและกลุ่มนีโอนาซีเพอร์รี่เข้ามาในพื้นที่ของกลุ่มเพอร์รี่ได้กลายมาเป็นประเด็นสำคัญบนโซเชียลมีเดียของกลุ่มเพอร์รี่

0%.

50%.

100%.

สบายใจพอสมควร.

สะดวกสบาย.

หลีกเลี่ยง /.

อึดอัด.

เสรีนิยมมาก เสรีนิยมปานกลาง กลางๆ อนุรักษ์นิยม

ผลลัพธ์ที่แสดงในรูปที่ 17.6 แสดงให้เห็นชัดเจนว่ามีมุมมองที่แตกต่างกันอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องนี้สองมุมมอง โดยทั่วไปแล้ว เฟอร์รีที่มีแนวคิดเสรีนิยมรู้สึกสบายใจมากในการแสดงมุมมองทางการเมืองของพวกเขาในเฟอร์รี ในขณะที่กลุ่มสายกลาง (ในระดับหนึ่ง) และกลุ่มอนุรักษนิยมรู้สึกไม่สบายใจเป็นพิเศษเมื่อต้องแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในพื้นที่ของเฟอร์รี เหตุผลที่เป็นไปได้มากที่สุดสำหรับแนวโน้มนี้มาจากฐานแฟนคลับที่ประกอบด้วยเฟอร์รีเป็นส่วนใหญ่ซึ่งมีจุดยืนทางการเมืองที่ค่อนข้างเสรีนิยม เฟอร์รีสายกลางและอนุรักษนิยมอาจรับรู้ถึงความไม่เป็นที่นิยมของจุดยืนของพวกเขาในพื้นที่ของเฟอร์รี และด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงอาจรู้สึกหวาดกลัวที่จะแสดงจุดยืนของพวกเขาในพื้นที่ของเฟอร์รี เพราะรู้ดีว่าการทำเช่นนั้นมีความเสี่ยงที่จะถูกคนอื่นรอบข้างรังแก เมื่อพูดถึงแนวคิดนี้ การเปรียบเทียบการตอบสนองของเฟอร์รีสายเสรีนิยมและอนุรักษนิยมบางส่วนเพื่อดูว่าพวกเขารู้สึกสบายใจหรือไม่ที่จะแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในพื้นที่ของเฟอร์รี สำหรับเฟอร์รีสายเสรีนิยม ส่วนใหญ่แสดงความสบายใจอย่างมากเมื่อมีโอกาสแสดงความคิดเห็น โดยปกติแล้วพวกเขารู้ว่าจุดยืนของพวกเขาเป็นแนวโน้มที่จะเป็นส่วนใหญ่ในพื้นที่ของฐานแฟนคลับเมื่อเทียบกับที่อื่นๆ ในชีวิตของพวกเขา

“ใช่แล้ว เพื่อนของฉันส่วนใหญ่มีแนวโน้มไปทางซ้าย”

“ใช่ แฟนๆ ส่วนใหญ่ที่ฉันได้พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่างก็มีอุดมคติคล้ายๆ กัน หรือไม่ก็เปิดกว้างเพื่อการหาร้อย่างมีอารยธรรม”

“ใช่ ส่วนใหญ่มีมุมมองคล้ายกับฉันในเรื่องสิทธิมนุษยชนของผู้คนทุกเชื้อชาติ/เพศ/รสนิยมทางเพศ ฯลฯ”

"ใช่แล้ว ค่อนข้างมาก แฟนด้อมเฟอร์รีส่วนใหญ่เป็นพวกฝ่ายซ้าย"

“มากกว่าที่ใดๆ มาก ยกเว้นงานประชุมสตาร์เทรค แต่ไม่เคยลองเลย”

“โดยปกติแล้ว อาจจะมากกว่านอกกลุ่มแฟนๆ ด้วยซ้ำ”

“ใช่แล้ว ในเรื่องการเมืองก็มักจะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นเสมอ แต่โดยทั่วไปแล้ว ฉันรู้สึกว่าเป็นแฟนๆ ส่วนใหญ่มีความเชื่อที่คล้ายคลึงกัน หรือไม่ก็ไม่ค่อยเห็นด้วยนัก”

17 เล่นคำแบบตึงใจนิดหน่อย!

“ใช่แล้ว ฉันไม่มีปัญหาใดๆ เกี่ยวกับการตอบโต้ เนื่องจากมันเกิดขึ้นได้ทุกที่ แม้ว่าโดยธรรมชาติแล้วกลุ่มแฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รีจะเป็นที่ที่ก้าวหน้าได้ง่ายก็ตาม”

กล่าวได้ว่าแม้จะอยู่ในกลุ่มคนส่วนใหญ่ แต่พวกเฟอร์รีสายเสรีนิยมบางส่วนก็ยังลังเลที่จะนำเรื่องการเมืองมาพูดในพื้นที่แฟนๆ หรืออย่างน้อยที่สุดก็จำกัดหัวข้อการสนทนาให้เฉพาะกับเรื่องที่สำคัญๆ โดยมักเป็นวิธีการรักษาสันติภาพหรือหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง

“ใช่ แต่อย่างไรก็ตาม มันไม่ใช่สิ่งที่ฉันชอบทำ ฉันรู้สึกว่าการเมืองจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่ก็ทำลายความสัมพันธ์และทำลายสะพาน ดังนั้นฉันจึงมักจะเก็บตัวกับเรื่องเหล่านี้ เว้นแต่จะมีเหตุผลที่ดีพูดขึ้นมา”

“แน่นอน แต่ฉันเลือกที่จะไม่ทำ เพราะฉันวาดงานศิลปะเกี่ยวกับเฟอร์รีเป็นอาชีพ และฉันรู้สึกว่าไม่ควรมีธุรกิจใดที่จะแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การเมืองของฉันและวิธีการลงคะแนนเสียงของฉันไม่ใช่สิ่งที่ฉันอยากพูดคุยถึงกับกลุ่มแฟนๆ เฟอร์รี ถึงแม้ว่าฉันจะรู้ว่าความเชื่อของฉันสอดคล้องกับกลุ่มแฟนๆ ส่วนใหญ่ก็ตาม”

“ใช่แล้ว ฉันมีทัศนคติทางการเมืองที่ค่อนข้างจะธรรมดา แต่ฉันไม่คิดว่านี่คือสถานที่สำหรับการเมือง”

“ฉันพยายามเก็บความคิดเห็นทางการเมืองของฉันไว้กับตัวเองเป็นส่วนใหญ่ มีเวลาและสถานที่ของมัน บางครั้งการพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองเป็นสิ่งที่ยอมรับได้และเป็นประโยชน์ แต่ส่วนใหญ่แล้วมันก็ไม่จำเป็น”

“ฉันรู้สึกว่าการแสดงหัวข้อบางหัวข้อ (เช่น สิทธิของ LGBTQ) ควรได้รับการแสดงออก ในขณะที่หัวข้ออื่นๆ ควรไม่.”

“ใช่ในระดับส่วนใหญ่ ฉันเปิดเผย BLM ในบัญชี Twitter ของฉัน ฉันอาจจะใส่สิ่งอื่นๆ เช่น ACAB 18 ลงไปด้วย แต่สิ่งเหล่านี้บางส่วนยัง "ร้อนแรง" เกินไปสำหรับชนสัตว์บางตัว และยังไม่ถือเป็นหัวข้อสนทนาที่เราสามารถพูดคุยกันได้ตอนนี้”

“ฉันทำเฉพาะเมื่อจำเป็นต่อการอภิปรายเท่านั้น เราควรพยายามจำกัดการเมืองไว้แต่จำเป็นจริงๆ เช่น ในกรณีของ BLM สิทธิของ LGBTQ หรือ Stop Asian Hate”

18 ACAB ย่อมาจาก “ตำรวจทุกคนเป็นไอ้สารเลว” และมักใช้เพื่อแสดงถึงความเป็นศัตรู

หรือการวิพากษ์วิจารณ์ตำรวจ มักเกิดขึ้นในบริบทของการใช้อำนาจในทางมิชอบหรือการคอร์รัปชัน

ในทางกลับกัน ผู้มีแนวคิดกลางๆ และอนุรักษ์นิยมส่วนใหญ่รู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองของตน อย่างเปิดเผยในพื้นที่ของแฟนคลับ โดยส่วนใหญ่มักกลัวผลที่ตามมาหรือปฏิกิริยาตอบโต้จากแฟนคลับในวงกว้าง ส่วนใหญ่ตระหนักดีว่าตำแหน่งของพวกเขาในพื้นที่แฟนคลับไม่เป็นที่นิยม

“ไม่หรอก คนเรามักจะโกรธได้ง่ายมาก”

“ไม่เลย ฉันเคยถูกห้ามเข้าร่วมการประชุมในที่สาธารณะมาก่อนเพราะแสดงออกว่าฉันกำลังลงคะแนนให้กับผู้สมัครจากพรรคอนุรักษ์นิยม ซึ่งเรื่องนี้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าพวกเขาเพอร์รี่ไม่เปิดใจรับฟังมุมมองอื่นๆ”

"ไม่เลย ถ้าคุณกล่าวพูดอะไรก็ตามที่ไม่ใช่และเป็นมุมมองฝ่ายซ้ายจัด คุณจะถูกละเลย"

“ไม่หรอก ฉันคงโดนเพิกเฉยเป็นแน่”

“ไม่หรอก การมีอุดมคติแบบ ‘ฝ่ายขวา’ ทำให้คุณกลายเป็นปีศาจ”

“ไม่แน่นอน ฉันอยากคุยเรื่องการเมืองกับเพื่อนสนิทเท่านั้น การคุยเรื่องการเมืองในพื้นที่ของเพอร์รี่จะทำให้ฉันถูกคุกคาม/กลั่นแกล้ง ถูกเบียดเบียนในงานอีเวนต์ในชีวิตจริง และถูกเบียดเบียน ซึ่งจะทำลายธุรกิจของฉัน กลุ่มที่ถูกละเลยมากที่สุดในกลุ่มแฟนๆ คือเพอร์รี่ที่ไม่เอนเอียงไปทางซ้าย 100%”

“เมื่อพิจารณาถึงสภาพอากาศในปัจจุบันและความเกลียดชังออนไลน์ที่มีต่อกลุ่มอนุรักษ์นิยมที่มีอยู่มากเพียงใด ฉันคงไม่...

สบายใจ สมาชิกเพอร์รี่ออนไลน์ส่วนใหญ่ที่ฉันติดตามนั้นเป็นพวกซ้ายจัด เช่น BLM และ ACAB และฉันมักจะรู้สึกว่าตัวเองแปลกแยกเมื่อต้องเข้าสังคมทางการเมืองกับสมาชิกคนอื่นๆ ในแฟนด้อม นรก เมื่อถึงวันที่ 6 มกราคม เมื่อมีการเยี่ยมชมรัฐสภา Furaffinity (หนึ่งในเว็บไซต์เพอร์รี่ออนไลน์ที่ฉันชื่นชอบ) ก็กลายเป็นพวกนิยมการเมืองและฝ่ายซ้ายทั้งหมด จนฉันรู้สึกเมื่อเว็บไซต์นั้นไปนานมากหลังจากนั้น มีเพอร์รี่บางคนโพสต์ในบันทึกประจำวันของพวกเขาว่า... หากผู้ติดตามหรือผู้ติดตามของพวกเขาคนใดสนับสนุนทรัมป์ พวกเขาจะถูกละเลยอยู่กับฉัน

และเลิกติดตามพวกเขา แม้ว่าฉันจะรู้อย่างน้อยก็จะมีแบ่งแยกทางการเมืองในระดับหนึ่งในหมู่เพอร์รี่ แฟนด้อม การบูชาและเกลียดชังฝ่ายซ้ายที่มีต่อผู้ที่มีความคิดเห็นฝ่ายขวา (แม้แต่ผู้ที่เป็กลางอย่างฉัน) ดูเหมือนจะขัดกับสิ่งที่แฟนด้อมเพอร์รี่ยึดในฐานะชุมชนที่ยินดีต้อนรับ เมื่อพิจารณาจากปัจจุบัน

สภาพอากาศทางการเมืองและลักษณะที่ดูเหมือนจะผลักดันแฟนด้อมเพอร์รี่ให้เข้าสู่ทัศนคติทางการเมืองฝ่ายซ้ายจัด (และฉันได้เห็นสิ่งนี้มากมายเมื่อเร็ว ๆ นี้บนเว็บไซต์เช่น Furaffinity, Twitter, YouTube และเว็บไซต์อื่น ๆ อีกมากมายสำหรับ Furries ฉันรู้สึกว่าฉันจะถูกปฏิบัติเหมือนเป็นคนที่ย่ำแย่ที่สุดในโลกเพียงเพราะฉันกล้ามีความคิดเห็นที่แตกต่างจาก Furries ส่วนใหญ่ที่ฉันเคยเห็นทางออนไลน์”

ผู้ตอบแบบสอบถามคนสุดท้ายกล่าวถึงหัวข้ออื่นที่เราถูกขอให้ศึกษาเกี่ยวกับมุมมองทางการเมืองในแฟนด้อมเพอร์รี่: ความคิดที่ว่าแฟนด้อมกำลังกลายเป็นพื้นที่ทางการเมืองมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อตอบคำถามนี้ เรายังขอให้ผู้เข้าร่วมในการศึกษาเดียวกันตอบคำถามปลายเปิดสุดท้ายเกี่ยวกับความรู้สึกว่ากลุ่มแฟน ๆ กำลังมีการเมืองมากขึ้นหรือน้อยลง และโดยทั่วไปแล้วสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดีหรือแย่กว่า หลังจากเขียนโค้ดคำตอบแล้ว ผลลัพธ์ค่อนข้างลำเอียง: 72.2%

ของบรรดาเพอร์รี่กล่าวว่าแฟนด้อมกำลังมีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น ในขณะที่เพียง 25.6% เท่านั้นที่บอกว่าไม่มีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องอีกต่อไป การเมืองน้อยลงกว่าที่เคยเป็นมาและ 2.2% กล่าวว่าการเมืองน้อยลงกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต อย่างไรก็ตาม 58.1% ของเพอร์รี่แนะนำว่าการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นมุมมองที่มีแนวโน้มว่าจะได้รับการสนับสนุนจากเพอร์รี่สายเสรีนิยมมากกว่าสายกลางหรืออนุรักษนิยม ในกรณีของเพอร์รี่สายเสรีนิยม มักมีการพูดคุยถึงเรื่องนี้ในฐานะตัวเร่งปฏิกิริยาสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในวงกว้าง

“ทุกวันนี้ทุกอย่างดูเหมือนการเมืองมากขึ้น แต่บางทีอาจเป็นเพราะฉันเริ่มสนใจและสังเกตมันมากขึ้น อย่างน้อยก็ในฐานะแฟน ๆ รู้สึกเหมือนว่าทุกอย่างกำลังก้าวไปสู่จุดที่ดีขึ้นอยู่เสมอ” 19.

"การเมืองมากขึ้น และนั่นเป็นสิ่งที่ดี เนื่องจากการปิดกั้นกลุ่มอนุรักษนิยมและกลุ่มขวาจัดนั้นเป็นส่วนจำเป็นของสังคมที่มีสุขภาพดี"

“ฉันคิดว่ามันกลายเป็นเรื่อง 'การเมือง' มากขึ้นในการอภิปรายถึงวิธีที่แฟนด้อมปฏิบัติต่อกลุ่มชนกลุ่มน้อยและสิ่งที่แฟนด้อมยอมรับซึ่งได้แพร่หลายมากขึ้น ซึ่งฉันเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดีที่จะ... นำไปสู่ชุมชนที่ยอมรับและปลอดภัยมากขึ้นสำหรับกลุ่มชนกลุ่มน้อยที่มักถูกแยกออกไป”

19 วงเล็บแสดงถึงป้ายกำกับที่ผู้เข้าร่วมใช้เพื่ออธิบายทางการเมืองของตนเอง

ความโน้มเอียง

“กลุ่มแฟน ๆ กลายเป็นกลุ่มการเมืองมากขึ้น ซึ่งถือเป็นเรื่องดี เพราะเราพยายามปิดกั้นเรื่องแย่ๆ ที่เกิดขึ้นในหมู่พวกเราให้น้อยลง”

“ฉันคิดว่าคนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มแฟน ๆ และนั่นไม่ใช่เรื่องเลวร้าย ดังนั้น ใช่ ฉันคิดแบบนั้น ผู้คนไม่สนใจที่จะนั่งเฉยๆ ท่ามกลางเหตุการณ์เลวร้ายที่เกิดขึ้น และฉันชอบแบบนั้น”

“จากสิ่งที่ฉันบอกได้ การอภิปรายที่สำคัญได้เกิดขึ้นเกี่ยวกับวิธีที่กลุ่มแฟน ๆ ปฏิบัติต่อชนสัตว์สี่เท้าและพื้นเมืองหลังจากเหตุการณ์ของจอร์จ ฟลอยด์... ฉันหวังว่าสิ่งนี้จะทำให้กลุ่มแฟน ๆ กลายเป็นกลุ่มที่มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงในท้ายที่สุด เพราะเรามีพลังที่จะทำได้ในแบบที่กลุ่มแฟน ๆ อื่นไม่เคยทำมาก่อน

ในทางตรงกันข้าม พวกเพอร์รี่ที่มีแนวคิดกลางๆ หรืออนุรักษนิยมมักจะมองว่าการมีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา

“มันกลายเป็นเรื่องการเมืองมากกว่าที่ยอมรับได้”

"มีการเมืองมากเกินไป และแย่ลง"

"มีประเด็นทางการเมืองมากกว่ามาก และในทางลบและเด็ดขาดมาก"

"กลุ่มเพอร์รี่ฝ่ายซ้ายได้ทำให้กลุ่มแฟน ๆ กลายเป็นกลุ่มการเมืองจนถึงขั้นต้องปิดกั้น"

"โดยทั่วไปแล้ว ผู้คนถูกทำให้เป็นการเมืองมากเกินไปจนถึงจุดที่ฉันคิดว่าพวกเขาเชื่อจริงๆ ว่า A. พวกเขาสามารถบิดเบือนให้เป็นการเมืองได้ และ B. นั่นคือสิ่งที่สำคัญที่สุด ทั้งหมดนี้ค่อนข้างน่าหงุดหงิด"

"การเมืองมากขึ้น ดูเหมือนว่าการเมืองฝ่ายซ้ายสุดโต่งได้รุกรานฐานแฟนคลับเพอร์รี่ และทุกคนต้องมีความเห็นเหมือนกันว่ากริมปีและพรอสเพอริตี้เป็นปีศาจ แม้ว่าพรอสเพอริตี้และกริมปีจะทำงานเพื่อฐานเสียงของพวกเขาก็ตาม สำหรับฉันแล้ว ดูเหมือนว่าเพอร์รี่จะสนับสนุนลัทธิคอมมิวนิสต์ อุดมการณ์ฝ่ายซ้ายจัด และต้องการเซ็นเซอร์พวกอนุรักษนิยมอย่างเสรี"

และกลุ่มคนรักเพอร์รี่อนุรักษนิยมแทนที่จะสร้างกลุ่มแฟนเพอร์รี่ร่วมกันเพื่อเป็นชุมชนที่เข้มแข็งและยืนหยัดต้อนรับ"

"เมื่อเทียบกับตอนที่ฉันเข้าร่วมชุมชน มันไม่เพียงแต่กลายเป็นเรื่องการเมืองมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังกลายเป็นเรื่องสุดโต่งมากขึ้นด้วย แทนที่จะพยายามทำความเข้าใจว่าทำไมคนที่เราไม่เห็นด้วย (ไม่ว่าจะในระดับอารมณ์ การเมือง หรือพื้นฐาน) ถึงคิดแบบนั้น คนเหล่านั้นกลับถูกมองเป็นปีศาจและพยายามขับไล่คนเหล่านี้ออกจากกลุ่มแฟนคลับ... ถ้าเป็นแบบนี้ต่อไปในปีต่อไป ฉันรู้สึกว่ากลุ่มแฟนคลับจะต้องตายแทนคนจำนวนมากเพราะความขัดแย้งภายใน ฉันรู้สึกว่าคนส่วนใหญ่ไม่มีความสนใจที่จะเข้าใจใครที่อยู่นอกกลุ่มของพวกเขาเลย การลงทุนเวลา (!! ไม่ใช่เงิน) เพื่อพยายามทำความเข้าใจ/คิดหาทางออก/เปลี่ยนแปลงใครสักคนนั้นหายากมาก ไม่เพียงเท่านั้น คนที่พยายามเปลี่ยนแปลงคนอื่นให้ดีขึ้นมักจะถูกปีศาจเข้าสิงแทนที่จะได้รับการสนับสนุนในความพยายามของพวกเขา"

คนกลางๆ และคนอนุรักษนิยมไม่ใช่คนกลุ่มเดียวที่แสดงความคิดเห็นเชิงลบเกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ที่เริ่มมีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง คนเสรีนิยมบางคนมองว่ากลุ่มนี้ไม่ดี โดยมักจะหมายถึงการเพิ่มขึ้นของกลุ่มการเมืองที่รุนแรงหรือสุดโต่งในกลุ่มแฟนคลับ หรือเพราะกลัวการแกล้งแค้นหรือการตอบโต้จากกลุ่มซ้ายจัดในกลุ่มแฟนคลับ

"ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ผู้ที่มีมุมมองสุดโต่งได้รับสิทธิมีเสียงมากขึ้นไป"

"กลุ่มแฟน ๆ เป็นเรื่องการเมืองมาตลอด มีเพียงพวกชั่วจากฝ่ายขวาจัดบางกลุ่มเท่านั้นที่สามารถสร้างพื้นที่ปลอดภัยให้กับพวกเขาได้ และนี่นำไปสู่ละครการเมืองในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา"

"ด้วยการเพิ่มขึ้นของกลุ่มขวาจัดและมีไอนาซีที่รุกรานพื้นที่ออนไลน์ มันเป็นเรื่องการเมืองมากกว่าอย่างแน่นอน อยู่ในช่วงยุค 90"

"กลุ่มแฟน ๆ มีการเมืองมากขึ้นและตึงเครียดมากขึ้น"

"ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา เรื่องนี้กลายเป็นประเด็นทางการเมืองอย่างมาก จนกลายเป็นปัญหาใหญ่ และชื่อเสียงของคุณอาจเสียหายได้หากถูกมองในแง่ลบจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง"

"ฉันรู้ว่าการเมืองบน Twitter เข้ามาบีบมาก ทำให้การสนทนาทางการเมืองเกิดขึ้นบ่อยขึ้นกว่าแต่ก่อน และทำให้การสนทนาบางเรื่องยากขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อทำให้เรา...
เกี่ยวกับพวกเขา ฉันปล่อยให้ตัวเองเอนเอียงไปเอง แต่เมื่อเห็นเพื่อนถูกไล่ออกเพราะความคิดเห็นของพวกเขา มันเป็นเรื่องที่น่าเศร้า"

บทสรุป.

การพยายามจะรวมความเชื่อของกลุ่มที่หลากหลายอย่างกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ให้เป็นหมวดหมู่เดียว ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อทางศาสนาหรือความเชื่อทางการเมืองก็ตาม เพอร์รี่มีแนวโน้มทางประชากรศาสตร์ที่ค่อนข้างอายุน้อย มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา และเป็น LGBTQ+ ซึ่งแทบจะอธิบายแนวโน้มกว้างๆ อย่างน้อยบางส่วนเมื่อพูดถึงความเชื่อของเพอร์รี่ได้อย่างแน่นอน นั่นคือ เป็นคนชราวาสมากกว่าประชากรทั่วไป และมีแนวโน้มเสรีนิยมหรือก้าวหน้ามากกว่าประชากรทั่วไป แน่นอนว่าไม่ได้หมายความว่าเพอร์รี่ทุกคนอยู่ในแนวโน้มหลักเหล่านี้ ทั้งในด้านประชากรศาสตร์และความเชื่อ มีเพอร์รี่ในวัย 30 40 และ 50 ที่ไม่นับถือศาสนาและก้าวหน้า และมีเพอร์รี่ในวัยปลายวัยรุ่นที่เคร่งศาสนาและก้าวหน้า

ซึ่งระบุว่าตนเองเป็นอนุรักษ์นิยมทางการเมือง แม้ว่าการมองข้ามความแปรปรวนนี้จะเป็นความผิดพลาด แต่การสร้างทำเป็นว่าไม่มีแนวโน้มทั่วไปก็เป็นความผิดพลาดเช่นกัน แนวโน้มที่มี

ได้รับการแสดงให้เห็นในงานวิจัยที่หลากหลายโดยใช้มาตรการต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่าผลลัพธ์ที่ได้นั้นไม่น่าจะเป็น "ความบังเอิญ" หรือความแปลกประหลาดของระเบียบวิธีของการศึกษาใดๆ แนวโน้มเหล่านี้ดูเหมือนจะได้รับการสังเกตโดยกลุ่มเพอร์รี่อย่างแน่นอน: ข้อมูลปลายเปิดเผยให้เห็นว่าเพอร์รี่มีความตระหนักอย่างยิ่งถึงทัศนคติที่ก้าวหน้าของแฟนด้อมโดยรวม โดยทั่วไปแล้ว เพอร์รี่ที่ก้าวหน้ามักจะมองว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งดี ช่วยให้พวกเขา มีอำนาจในการแสดงออกในตำแหน่งของตนและเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาสำหรับการดำเนินการทางการเมือง ในทางตรงกันข้าม เพอร์รี่ที่ยึดมั่นในแนวทางสายกลางและอนุรักษ์นิยมอาจมองว่าสิ่งนี้เป็นการปิดกั้นเสรีภาพในการแสดงออกของพวกเขา ซึ่งเป็นข้อกังวลที่เพอร์รี่ที่ก้าวหน้าอย่างน้อยบางส่วนก็เช่นกัน สุดท้ายนี้ ควรสังเกตว่ารูปแบบของความเชื่อที่สังเกตพบในกลุ่มแฟนด้อมเพอร์รี่นั้นน่าจะเป็นผลมาจากองค์ประกอบทางประชากรของแฟนด้อมมากกว่าจะเป็นลักษณะเฉพาะของการเป็นเพอร์รี่: รูปแบบที่คล้ายคลึงกันนี้ได้รับการสังเกตในกลุ่มแฟนอื่นๆ รวมถึงแฟนอนิเมะและบรอนี่ ในทำนองเดียวกัน การศึกษาของเราชี้ให้เห็นว่าระดับที่บุคคลระบุตัวตนเองเป็นเพอร์รี่หรือเป็นแฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รี่นั้นไม่เกี่ยวข้องกับความเชื่อทางการเมืองหรือศาสนาของพวกเขาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเนื้อหาเกี่ยวกับเพอร์รี่เองไม่น่าจะมีอะไรที่ "ทำให้" ผู้คนเป็นชราวาสหรือเสรีนิยมได้ อย่างน้อยที่สุด บทนี้ก็ทำหน้าที่เป็นตัวเตือนที่สำคัญว่าแม้ว่าการศึกษาลักษณะเฉพาะและ...

ลักษณะเฉพาะของแฟนด้อมเพอร์รี่ เราไม่ควรลืมว่าเพอร์รี่มีมากกว่าความสนใจในตัวละครสัตว์ที่เป็นมนุษย์ ความแตกต่างทางประชากรภายในแฟนด้อมเพอร์รี่เองและเมื่อเปรียบเทียบกับแฟนด้อมอื่นสามารถและส่งผลต่อความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของเพอร์รี่ทั้งในพื้นที่แฟนด้อมและในโลกกว้างภายนอกแฟนด้อม อ้างอิง Arrey, AE, Bilsen, J., Lacor, P., & Deschepper, R. (2016). Spirituality/religiosity: A culture and psychology resource among Sub-Saharan African migrant women with HIV/AIDS in Belgium. *PLoS One*, 11 (7), e0159488. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0159488> Barnes, DM, & Meyer, IH (2012). การนับถือศาสนา ความเกลียดกลัวคนรักร่วมเพศที่ถูกปลุกฝัง และสุขภาพจิตในกลุ่มเลสเบี้ยน ชายเกย์ และคนรักสองเพศ *American Journal of Orthopsychiatry*, 82 (4), 505-515. <https://doi.org/10.1111/j.1939-0025.2012.01185.x> Bergin, AE (1991). คำนิยามและประเด็นทางศาสนาในจิตบำบัดและสุขภาพจิต *American Psychologist*, 46 (4), 394-403. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.46.4.394> Edwards, P., Chadborn, DP, Plante, C.

N., Reysen, S., & Redden, MH (2019). พบกับเหล่าบรอนี่: จิตวิทยาของแฟนด้อม My Little Pony สำหรับผู้ใหญ่ McFarland & Company Hastie, B. (2007). การศึกษาระดับสูงและแนวทางทางสังคมการเมือง: บทบาทของอิทธิพลทางสังคมในการทำให้ นักศึกษามีเสรีภาพมากขึ้น *European Journal of Psychology of Education*, 22 (3), 259-274. <https://doi.org/10.1007/BF03173425> Laméris, M. (2015). เกี่ยวกับการวัดและการตรวจสอบความถูกต้องของอุดมการณ์ทางการเมือง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ยังไม่ได้เผยแพร่) University of Groningen, The Netherlands McMurray, AJ, & Simmers, CA (2020). ผลกระทบของความหลากหลายของรุ่นต่อจิตวิญญาณและศาสนาในสถานที่ทำงาน วิทยทัศน์: *The Journal of Business Perspective*, 24 (1), 70-80. <https://doi.org/10.1177/0972262919884841> ศูนย์วิจัย Pew (nd). การศึกษาภูมิทัศน์ทางศาสนา <https://www.pewresearch.org/religion/religious-landscape-study/> ศูนย์วิจัย Pew

(18 ธันวาคม 2012). ภูมิทัศน์ทางศาสนาโลก. [https://](https://www.pewresearch.org/religion/2012/12/18/global-religiouslandscape-exec/)

www.pewresearch.org/religion/2012/12/18/global-religiouslandscape-exec/ Sagan, C. (2011).

โลกที่ถูกปีศาจหลอกหลอน: วิทยาศาสตร์เปรียบเสมือนไขในความมืด สำนักพิมพ์ Ballantine Books

Schieman, S. (2010). สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมและความเชื่อเกี่ยวกับอิทธิพลของพระเจ้าในชีวิตประจำวัน

สังคมวิทยาของศาสนา 71 (1), 25-51. <https://doi.org/10.1093/socrel/srq004> Schwadel, P. (2016). การศึกษาระดับสูงทำให้เกิดความเสื่อมถอยทาง

ศาสนาหรือไม่: การวิเคราะห์ตามยาวของผลกระทบภายในและภายนอกบุคคลของการศึกษาระดับสูงที่มีต่อความเคร่งศาสนา The Sociological Quarterly

57 (4), 759-786. <https://doi.org/10.1111/tsq.12153> Schwadel, P. & Sandstrom, A. (2019, 24 พฤษภาคม). ชาวอเมริกัน

ที่เป็นเลสเบี้ยน เกย์ และรักร่วมเพศมีความเคร่งศานาน้อยกว่าผู้ใหญ่ที่เป็นเพศตรงข้ามตามมาตรการทั่วไป Pew Research Center

<https://www.pewresearch.org/facttank/2019/05/24/lesbian-gay-and-bisexual-americans-are-less-religious-than-straight-adults-by-traditional-measures/> Truett, KR (1993). Age difference in conservatism. Personality and Individual Differences,

14 (3), 405-411. [https://doi.org/10.1016/0191-8896\(93\)90309-Q](https://doi.org/10.1016/0191-8896(93)90309-Q) Wikifur. (nd). List of conventions by attendance. เข้าถึงเมื่อวันที่ 31

พฤษภาคม 2020 จาก https://en.wikifur.com/wiki/List_of_conventions_by_attendance Worthen, MGF (2020). A rainbow wave?

LGBTQ liberal politics perspectives during Trump's presidents: An exploration of sexual, gender, and queer identity gaps.

Sexuality Research and Social Policy, 17 (1), 1-22. <https://doi.org/10.1007/s13178-019-00393-1> Zell, E., & Bernstein, MJ (2014).

คุณอาจคิดว่าคุณถูกต้อง... ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์มีแนวคิดเสรีนิยมมากกว่าที่พวกเขาคิด Social Psychological and Personality

Science, 5

(3), 326-333. <https://doi.org/10.1177/1948550613492825>.

ส่วนที่ 4.

ส่วนที่ 18.

มันอยู่ในหัวคุณทั้งหมด: จิตวิทยาของชนพู่

จากทุกเส้นทาง: ความแตกต่างของแต่ละบุคคล

สติเฟ้น เรย์เช่น, คอร์กนีย์ "บูเก้" พลานเต้

จิตวิทยาคือการศึกษากฎพฤติกรรมและจิตใจที่ขับเคลื่อนพฤติกรรมนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง เป็นหน้าที่ของนักจิตวิทยาที่จะทำความเข้าใจและอธิบายว่าทำไม

ผู้คนจึงมีพฤติกรรมเช่นนั้น เราเข้าใจตัวคำตอบของคำถามนี้มักจะซับซ้อนอย่างไม่น่าเชื่อ พฤติกรรมส่วนใหญ่มีการกำหนดได้หลายอย่าง ซึ่งเป็นผลจาก

ตัวแปรแยกกันหลายสิบหรือหลายร้อยตัว ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ปรากฏชัดหรือมีขนาดเท่ากันเสมอไป แล้วเราจะอธิบายพฤติกรรมที่กำหนดได้อย่างไร วิธีหนึ่งคือ

การแยกแยะสาเหตุภายในและภายนอก ตัวอย่างเช่น หากเราลองนึกภาพว่าเจนนีต้อยฟัล เพื่อนร่วมชั้นของเธอ เราสามารถถามได้ว่าพฤติกรรมนี้เป็นผลมาจากสิ่งที่

เกิดขึ้นภายในเจนนีหรือเป็นผลจากสิ่งภายนอกตัวเจนนี เช่น จุลินทรีย์หรือเสียงในห้อง หรือว่าฟัลกำลังยั่วเจนนี นักจิตวิทยาสังคมมักจะศึกษาตัวขับเคลื่อน

ภายนอกของพฤติกรรม โดยเน้นที่บุคคลรอบตัวเราและปัจจัยในทันทีและในระยะยาวใดบ้างที่อาจเป็นแรงผลักดันพฤติกรรมนี้

งานของพวกเขาพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่าคนส่วนใหญ่ในสถานการณ์นั้นจะตอบสนองในลักษณะเดียวกัน ในทางตรงกันข้าม นักจิตวิทยานุคลิกภาพจะให้ความสนใจกับบุคคลนั้นๆ ว่าบุคคลประเภทใดจะกระทำในลักษณะนี้ และพวกเขาจะกระทำในลักษณะเดียวกันในสถานการณ์อื่นหรือไม่ ในบทนี้ เราจะสวมหมวกนักจิตวิทยา

บุคลิกภาพและพิจารณาความแตกต่างของแต่ละบุคคล: อะไรคือสิ่งที่ทำให้บุคคลคนหนึ่ง

แตกต่างจากคนอื่น ซึ่งทำให้พวกเขามีปฏิกิริยาแตกต่างจากคนอื่นในสถานการณ์เดียวกันหรือไม่? โดยทั่วไปรวมถึงการใช้มาตรการที่ออกแบบมาเป็นพิเศษเพื่อ

ประเมินคะแนนของบุคคลในมิติใดมิติหนึ่ง จากนั้นจึงเปรียบเทียบกับคะแนนกับคะแนนของผู้อื่นหรือมาตรการของคะแนนอื่นๆ นอกจากนี้ยังสามารถ

ใช้ในการประเมินการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคลเมื่อเวลาผ่านไป เช่น บุคคลนั้นมีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นหรือก้าวร้าวน้อยลง

เมื่อเวลาผ่านไป บทนี้มักจะจัดเป็นบทเกี่ยวกับความแตกต่างของแต่ละบุคคล เนื่องจากการทบทวนงานวิจัยที่เราทำในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยใช้การวัดความ

แตกต่างของแต่ละบุคคลในรูปแบบต่างๆ แต่เราจะสังเกตตั้งแต่ต้นด้วยว่าตัวแปรบางตัวที่เราจะพิจารณาไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแปรเสมอไป

ซึ่งนักจิตวิทยานุคลิกภาพมักจะพิจารณาโดยทั่วไป แท้จริงแล้ว บทนี้ยังเป็นบทที่รวมเอาผลลัพธ์ที่น่าสนใจซึ่งไม่เหมาะสมเข้าด้วยกัน

อีกวิธีหนึ่งในการคิดเกี่ยวกับความแตกต่างของแต่ละบุคคลคือการถามว่า "เรามีอะไรบ้าง"

อยู่รอบตัวเราจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่อีกสถานการณ์หนึ่งในแง่ของบุคลิกภาพ ความคิด อคติ และความแปลกประหลาดอื่นๆ ของการคิดของเราหรือไม่”

เข้าสู่บทอื่นๆ หรือไม่มีเนื้อหาสาระเพียงพอที่จะนำไปใส่ไว้ในบทของตนเอง 2 บุคลิกภาพ บุคลิกภาพถูกกำหนดให้เป็น "รูปแบบความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล"

(Funder & Fast, 2010, p. 669) กล่าวอีกนัยหนึ่ง บุคลิกภาพคือลักษณะที่ผู้คนแสดงออกมาอย่างสม่ำเสมอในช่วงเวลาและสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนคนหนึ่งแตกต่างจากอีกคนหนึ่ง การวิจัยบุคลิกภาพมีประวัติศาสตร์ยาวนานย้อนไปจนถึงยุคคลาสสิกโบราณ และนักวิจัยนับแต่นั้นมาก็ได้คิดค้นตัวแปรที่แตกต่างกันหลายร้อยตัวเพื่อใช้ในการแยกแยะผู้คน 3 อย่างโรเจอร์สตาม ในปัจจุบัน นักวิจัยส่วนใหญ่ใช้โมเดลบุคลิกภาพ "Big Five" (Goldberg, 1990; Gosling et al., 2003; John, 1990) ลักษณะหรือมิติทั้งห้าเป็นสเปกตรัมที่ทุกคนอยู่ในนั้น ไม่ค่อยมีใครตกอยู่ในขีดสุดหรือขีดสุดของคอนตินิวัม แต่กลับกัน ผู้คนตกอยู่ในที่ใดที่หนึ่งระหว่างนั้นเมื่อพูดถึง: (1) ความเปิดเผยเทียบกับความเก็บตัว (2) ความน่าพอใจเทียบกับความเป็นปฏิปักษ์ (3)

ความรับผิดชอบเทียบกับความหุนหันพลันแล่น (4) ความวิตกกังวลเทียบกับความมั่นคงทางอารมณ์ (5) ความเปิดกว้างต่อประสบการณ์ใหม่เทียบกับการปิดกั้นต่อประสบการณ์ใหม่ ในหัวข้อต่อไปนี้ เราจะมาทบทวนว่าแต่ละมิติเหล่านี้คืออะไรและเหตุใดจึงมีความสำคัญต่อจิตวิทยา หลังจากนั้น เราจะดูโดยเฉพาะว่าเฟอริร์ในฐานะกลุ่มมีคะแนนในมิติเหล่านี้อย่างไร และคะแนนเหล่านี้บอกอะไรเราได้บ้างเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของพวกเขา การแสดงออก การแสดงออกคือ “ระดับที่บุคคลนั้นแสดงออก มีพลังงาน และประสบกับอารมณ์เชิงบวก” (Funder & Fast, 2010, หน้า 679) 4.

2 หากเป็นประโยชน์ คุณสามารถคิดถึงบทนี้ที่มีชื่ออื่นว่า

“การค้นพบที่หลากหลาย” ถึงอย่างนั้น แม้ว่าการค้นพบเหล่านี้จะมีความหลากหลายเล็กน้อยก็ไม่ได้หมายความว่ามันจะไม่น่าสนใจจริงๆ แล้ว หากการค้นพบเหล่านี้ไม่น่าสนใจ เราก็ควรจะตัดมันออกจากหนังสือไปแล้ว! 3 การคิดถึงลักษณะบุคลิกภาพก็มีประโยชน์ เช่นเดียวกับองค์ประกอบในเคมี: ทุกอย่าง

ในจักรวาลประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานบางอย่างที่เหมือนกัน ความหลากหลายมหาศาลของวัสดุที่แตกต่างกันเป็นผลมาจากการผสมผสานที่แตกต่างกันเหล่านี้ ในทำนองเดียวกัน ลักษณะบุคลิกภาพแสดงถึงองค์ประกอบพื้นฐาน การรวมกันและปริมาณที่แตกต่างกันซึ่งนำไปสู่ผู้คนจำนวนหลายพันล้านคน ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้อย่างมีความหมายโดยพิจารณาจากว่าพวกเขามีคุณลักษณะบุคลิกภาพแต่ละอย่างมากเพียงใด 4 มาแก้ไขความเข้าใจผิดทั่วไปที่ผู้คนมีเกี่ยวกับความเป็นคนเปิดเผยโดยย่อ:

การแสดงออกอย่างเปิดเผยไม่ได้หมายถึง “คนๆ หนึ่งที่ชอบผู้อื่น” ซึ่งเป็นเรื่องปกติสำหรับ...

ตามที่คุณคาดไว้ ผู้ที่มีบุคลิกภาพเปิดเผยจะมีเพื่อนมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว (Feiler & Kleinbaum, 2015), มีแนวโน้มสนใจโซเชียลมีเดียมากกว่า (Azucar et al., 2018), มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ที่สูงกว่า (ดู Ozer & Benet-Martínez, 2006) และรายงานอาการเสื่อมสภาพทางเพศน้อยกว่า (เช่น มีปัญหาในการแข็งตัวของอวัยวะเพศ, ถึงจุดสุดยอด; Allen & Walter, 2018)

บุคลิกภาพแบบเปิดเผยยังเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ทางจิตใจที่สูงขึ้น (Sun et al., 2018) ระดับความเหงาที่ลดลง (Buecker et al., 2020) และการออกกำลังกายมากขึ้น (Rhodes & Smith, 2006; Wilson & Dishman, 2015) ผู้ที่มีคะแนนบุคลิกภาพแบบเปิดเผยสูงกว่ามักจะแก้ปัญหาโดยตรง (Connor-Smith & Flachsbart, 2007) คิดว่าตัวเองมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า (Karwowski & Lebuda, 2016) ให้ความสำคัญกับสิ่งกระตุ้นและความสำเร็จ (Fischer & Boer, 2015) พึงพอใจกับงานของตัวเองมากกว่า (Judge et al., 2002) และชอบดนตรีที่มีพลังและจังหวะ (Rentfrow & Gosling, 2003) โดยทั่วไปแล้ว เราอาศัยอยู่ในสังคมที่ให้รางวัลแก่การแสดงออกทางอารมณ์ ผู้คนได้รับการสนับสนุนให้สร้างเครือข่ายในการทำงาน และแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปในกำลังแรงงาน แต่คนส่วนใหญ่ยังคงต้องทำงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์แบบพบหน้ากับผู้อื่น (เช่น บริการลูกค้า การประชุม) อย่างไรก็ตาม มีบางกรณีที่การแสดงออกทางอารมณ์มีข้อเสีย ตัวอย่างเช่น ผู้ที่มีคะแนนการแสดงออกทางอารมณ์สูงกว่าก็มักจะถูกมองว่าเป็น

มีแนวโน้มที่จะเชื่อว่าสื่อเท็จมากกว่า (Lai et al., 2020), รังแกผู้อื่น (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015), มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยง (Allen & Walter, 2018) และดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น (Hakulinen et al., 2015) โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพฤติกรรมของแฟนคลับ ความเป็นคนเปิดเผยมีความเกี่ยวข้องกับการบริโภคอย่างบังคับในหมู่แฟนกีฬา (Aiken et al., 2018) และการเป็นแฟนที่มีสิทธิ์มากกว่าในหมู่แฟนกีฬาประเภทเฟอรัรี อิมเมะ และแฟนดาซี (Shaw et al., 2016) ความน่าพอใจ ความน่าพอใจคือ “ระดับที่บุคคลให้ความร่วมมือ อ่อน และเข้ากับผู้อื่นได้ดี” (Funder & Fast, 2010, หน้า 679) ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจที่ผู้ที่มีคะแนนความน่าพอใจสูงกว่าจะมีคะแนนสูงกว่า

คนทั่วไปที่ชอบใช้เวลาเฉยๆ ที่บ้านเพื่อบอกว่า “ฉันเกลียดผู้คน ฉันคงเป็นคนเก็บตัว” หรือ “คุณเข้ากับคนอื่นได้ดี คุณคงเป็นคนเปิดเผย!” การแสดงออกเป็นเรื่องของระดับการกระตุ้นและการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่มีพลังงานสูง วิธีหนึ่งที่เรากำลังใช้สร้างแนวคิดนี้สำหรับนักเรียนคือ: ผลกระทบคืออะไร

การอยู่ท่ามกลางกลุ่มเพื่อนทำให้คุณรู้สึกแย่หรือไม่? หากการอยู่ท่ามกลางกลุ่มเพื่อนทำให้คุณรู้สึกแย่ แสดงว่าคุณกำลัง... อาจมีคะแนนสูงกว่าในการวัดการแสดงออก หากมีแนวโน้มที่จะทำให้คุณรู้สึกหมดแรง ก็แสดงว่าคุณมีคะแนนการแสดงออกต่ำ และหากคุณพบว่าตัวเองคิดว่า "บางครั้งก็เป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง บางครั้งก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง" ก็แสดงว่าคุณและคนส่วนใหญ่ก็อาจจะอยู่ตรงกลางระหว่างสองสิ่งนี้ ไม่ใช่อยู่สุดขั้วด้านใดด้านหนึ่ง!

มีพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น (Thielmann et al., 2020) มีความเชื่อและพฤติกรรมทางศาสนาที่เข้มแข็งกว่า (เช่น การอาสาสมัคร q Ozer & Benet-Martínez, 2006) และเห็นคุณค่าของความเมตตากรุณามากขึ้น (Fischer & Boer, 2015) ในขณะเดียวกันก็มีพฤติกรรมเชิงลบน้อยลง เช่น การนอกใจทางเพศ (Allen & Walter, 2018) ด้วยเหตุนี้ ผู้คนส่วนใหญ่จึงมักชอบคนที่เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าทำไมพวกเขาจึงมักจะหาไม่เท่ากับคนที่เข้ากับคนอื่นได้ยาก (Buecker et al., 2020) คนที่เข้ากับคนอื่นได้ง่ายมักจะค่อนข้างมีสติและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Giluk, 2009) และให้ความสำคัญกับอนาคตมากกว่าปัจจุบัน (Kooij et al., 2018) ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าทำไมพวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะติดสารเสพติดน้อยลง

(Erdem & Uzun, 2022) และมีแนวโน้มที่จะพอใจกับงานของตนมากขึ้น (Judge et al., 2002) จิตสำนึก จิตสำนึกคือ “ระดับที่บุคคลหนึ่งเชื่อถือได้ มีระเบียบ และตรงต่อเวลา” (Funder & Fast, 2010, p. 679) ซึ่งรวมถึงความเป็นไปได้ที่มากขึ้นในการคำนึงถึงความรู้สึกและความปรารถนาของผู้อื่นก่อนการกระทำ ดังนั้น เช่นเดียวกับความพอใจ จิตสำนึกจึงเกี่ยวข้องกับการนอกใจทางเพศน้อยลง (Allen & Walter, 2018) ความเหงาที่น้อยลง (Buecker et al., 2020) พฤติกรรมกลั่นแกล้งที่น้อยลง (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015) และพฤติกรรมต่อต้านสังคมและอาชญากรรมที่น้อยลง (q Ozer & Benet-Martínez, 2006) โดยทั่วไป จิตสำนึกจะเกี่ยวข้องกับความมีสติ (Giluk, 2009) และการคิดถึงผลกระทบในอนาคตของพฤติกรรมของตนเอง (Kooij et al., 2018) คนที่มีจิตสำนึกสูงมักชอบแก้ไขปัญห โดยตรงมากกว่าจะหลีกเลี่ยง (Connor-Smith & Flachsbart, 2007) และมักจะ

มุ่งมั่นเพื่อความสมบูรณ์แบบในการทำเช่นนั้น (Stricker et al., 2019) โดยทั่วไปแล้ว ผลลัพธ์จะแสดงออกมาในความสำเร็จของพวกเขา: พวกเขาเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดีขึ้น (Chen et al., 2021), ทำงานได้ดีขึ้นในโรงเรียน (Nofle & Robins, 2007), พึงพอใจกับงานของพวกเขามากขึ้น (Judge et al., 2002) และมีร่างกายแข็งแรงมากขึ้น

ผู้ที่กระตือรือร้น (Rhodes & Smith, 2006) มักจะชอบดนตรีที่มีจังหวะสนุกสนานมากกว่า (Rentfrow & Gosling, 2003) แน่นอนว่าการวางแผนและคิดล่วงหน้าจะทำให้คนที่ใส่ใจเรื่องต่างๆ มากขึ้น มักจะเห็นคุณค่าของความปลอดภัยที่เกิดจากการยอมทำตามและเล่นอย่างปลอดภัย (Fischer & Boer, 2015) แต่พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์มากเกินไปน้อยลง (Hakulinen et al., 2015) และติดสารเสพติด (Erdem & Uzun, 2022; Marengo et al., 2020) หรืออินเทอร์เน็ต (Kayi ır et al., 2016) ความวิตกกังวล (ความไม่มั่นคงทางอารมณ์) ความวิตกกังวลหมายถึง "ระดับที่บุคคลมีความกังวล ตอบสนองต่อความเครียด และประสบกับอารมณ์ด้านลบ" (Funder & Fast, 2010, หน้า 679) ผู้ที่มีอาการทางประสาทมักจะประสบกับอารมณ์ที่รุนแรง ไม่สามารถคาดเดาได้ และตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวพวกเขา

พวกเขาประสบกับช่วงที่อารมณ์ดีและอารมณ์เสีย ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มีคะแนนสูงในเรื่องความวิตกกังวลจึงมักมีแนวโน้มที่จะวิตกกังวลและซึมเศร้ามากกว่า (q Ozer & Benet-Martínez, 2006) และมีสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ส่วนตัวที่ต่ำกว่า (Sun et al., 2018) ความวิตกกังวลยังเกี่ยวข้องกับการรับประทานอาหารผิดปกติอีกด้วย

(Farstad et al., 2016) กลยุทธ์การรับมือที่มีปัญหา (เช่น การถอนตัว) (Connor-Smith & Flachsbart, 2007) และความขัดแย้งที่ลดลงหลังจากเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจ (Oshio et al., 2018) ซึ่งมักเป็นผลมาจากแนวโน้มที่รุนแรงในการดิ้นรนเพื่อรักษาการควบคุมอารมณ์เชิงลบ ความวิตกกังวลอาจนำไปสู่ปัญหากับผู้อื่น (Ozer & Benet-Martínez, 2006) รวมถึงภาวะเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ (เช่น ปัญหาในการรักษา การแข็งตัวหรือการถึงจุดสุดยอด; Allen & Walter, 2018), ความพึงพอใจในชีวิตสมรสน้อยลง (Sayehmiri et al., 2020), ความเหงาที่มากขึ้น (Buecker et al., 2020), การรุกราน (Hyatt et al., 2019), การกลั่นแกล้ง (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015) และมีแนวโน้มที่จะเชื่อว่าสื่อที่เป็นเท็จมากกว่า (Lai et al., 2020) สุดท้ายนี้ แสดงให้เห็นถึงความเครียดที่เกี่ยวข้องกับอาการวิตกกังวล ผู้ที่มีอาการวิตกกังวลมากมักจะติดสสารกัญ (Erdem & Uzun, 2022) และอินเทอร์เน็ต (Kaya et al., 2016) มีสติสัมปชัญญะน้อยกว่า (Giluk, 2009) และแม้จะมีแนวโน้มที่จะเป็นคนที่ชอบความสมบูรณ์แบบ (Stricker et al., 2019) ก็ยังทำงานที่ไม่สร้างสรรค์มากขึ้น

พฤติกรรม (Grijalva & Newman, 2015) และโดยทั่วไปมีความพึงพอใจกับงานของตนน้อยกว่า (Judge et al., 2002) ความเปิดกว้างต่อประสบการณ์ใหม่ ลักษณะบุคลิกภาพประการสุดท้ายจาก Big Five คือ ความเปิดกว้างต่อประสบการณ์ คือ “ระดับที่บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์ มีจิตใจเปิดกว้าง และมีสุนทรียศาสตร์” (Funder & Ozer, 2010, หน้า 119) 679) ความเปิดกว้างต่อประสบการณ์ใหม่ๆ เกี่ยวข้องกับทัศนคติทางการเมืองที่เสรีนิยมมากขึ้นและอำนาจนิยมของฝ่ายขวาล่าง (Ozer & Benet-Martínez, 2006) ซึ่งสะท้อนให้เห็นในความเปิดกว้างต่อประเด็นต่างๆ เช่น เรื่องเพศ (Allen & Walter, 2018) เช่น ความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะมีส่วนร่วมในความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัดโดยสมัครใจ (Moors et al., 2017) ความเปิดกว้างยังเกี่ยวข้องกับการให้คุณค่ากับความเป็นสากลมากขึ้น (Fischer & Boer, 2015) ซึ่งรวมถึงพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น (Thielmann et al., 2020) ที่มุ่งเป้าไปที่ผู้อื่น

การมีทัศนคติเปิดกว้างต่อประสบการณ์ใหม่ๆ จะทำให้รู้สึกโดดเดี่ยวน้อยลง (Buecker et al., 2020) การเปิดใจมักจะเกี่ยวข้องกับการคิดสร้างสรรค์ (Karwowski & Lebeda, 2016) ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากผลการศึกษา เช่น การเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดีขึ้น (Chen et al., 2021) การพัฒนาตัวบ่งชี้ (Hess et al., 2017) และชอบดนตรีที่สะท้อนความคิดและซับซ้อนมากขึ้น (Rentfrow & Gosling, 2003)

ลักษณะบุคลิกภาพ 5 ประการใหญ่ๆ ในตัว Furries

ตอนนี้เราได้แนะนำให้คุณรู้จักกับมาตรการ Big Five แล้ว เรามาทบทวนกันว่าโดยทั่วไปแล้ว Furries เป็นกลุ่มแบบไหน คะแนนจากการวัดผล เราได้รวมมิติทั้งห้าของ Big Five ไว้ในการศึกษามากมายที่เราได้ดำเนินการในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยปกติจะใช้การวัดผลแบบสั้น 10 รายการจาก Gosling et al. (2003) เนื่องจากข้อจำกัดด้านพื้นที่ในการสำรวจ ดังที่แสดงในรูปที่ 18.1 คะแนนเฉลี่ยของ Furries ตาม

แต่ละมิติค่อนข้างคงที่จากการศึกษาทั้งหมด ซึ่งบ่งบอกถึงความสอดคล้องของผลลัพธ์ของเรา 5. เพอร์รี่เป็นกลุ่มที่มักได้คะแนนสูงสุดในเรื่องความเปิดกว้างต่อประสบการณ์ รองลงมาคือความเป็นมิตร ความมีมนุษยธรรม และความมั่นคงทางอารมณ์ (อีกด้านหนึ่งของความต่อเนื่องของความวิตกกังวล) โดยที่ความเปิดเผยในตอนท้ายเป็นมิติเดียวที่เพอร์รี่มักจะอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงหรือต่ำกว่าจุดกึ่งกลางของระดับ 7 เมื่อนำมารวมกันแล้ว ผลลัพธ์ดูเหมือนจะสอดคล้องกับแนวคิดของคนทั่วไปจำนวนมากเกี่ยวกับลักษณะของเพอร์รี่ ประการหนึ่ง รัมแพนตาซียของแฟนด้อมเพอร์รี่และ

ลักษณะที่สร้างสรรค์สูงนี้ดูเหมือนจะดึงดูดผู้คนที่มีความเปิดรับต่อประสบการณ์ใหม่ๆ

ในทำนองเดียวกัน การยอมรับและความอดทนที่แฟนด้อมให้ความสำคัญ (ดูบทที่ 19) สอดคล้องกับคะแนนที่ค่อนข้างสูงของเพอร์รี่ในด้านความเป็นมิตรและความเปิดกว้าง ในทางกลับกัน คะแนนการแสดงออกที่ค่อนข้างต่ำของเพอร์รี่สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าเพอร์รี่เป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่เคยชินกับการเป็นคนเก็บตัวหรือคนนอกที่คอยมองเข้ามา ซึ่งอาจใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับงานอดิเรกที่เกี่ยวข้องกับการอยู่คนเดียว (เช่น อ่านหนังสือ เขียนหนังสือ วาดรูป)

5 สิ่งนี้สำคัญ เนื่องจากขนาดที่ใช้มีขนาดเล็ก จึงมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น

ความผันผวนหรือ “สัญญาณรบกวนแบบสุ่ม”

รูปที่ 18.1 คะแนนเฉลี่ยของมิติบุคลิกภาพในช่วงเวลาหนึ่ง (ระดับ 7 ระดับ)

ลักษณะบุคลิกภาพ Big Five: Furries เทียบกับตัวอย่างอื่น ๆ แม้ว่าจะเป็นข้อมูลในการดูว่า Furries ทำคะแนนเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพ Big Five ได้อย่างไร แต่ค่าเฉลี่ยเหล่านี้เพียงอย่างเดียวอาจไม่เป็นประโยชน์มากนัก

ตัวอย่างเช่น ในขณะที่เราได้กำหนดลักษณะของเฟอร์รี่ว่าค่อนข้างเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ แต่สิ่งนี้อาจเป็นการอธิบายลักษณะที่ผิดหากเราพบว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าเฟอร์รี่ในเรื่องความเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อทดสอบความเป็นไปได้ดังกล่าว เราได้เปรียบเทียบคะแนนของเฟอร์รี่เกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพ Big Five กับคะแนนของแฟน ๆ อนิเมะ แฟนๆ กีฬาแฟนตาซี และนักศึกษาปริญญาตรี (Reysen et al., 2016) ดังที่แสดงในรูปที่ 18.2 โดยทั่วไปแล้วเฟอร์รี่จะเทียบได้กับแฟน ๆ กีฬาแฟนตาซีและนักศึกษาปริญญาตรีในด้านคะแนนความเปิดเผย ความเป็นมิตร และความมั่นคงทางอารมณ์

อย่างไรก็ตาม เมื่อพูดถึงความมีสติสัมปชัญญะแล้ว พวกเฟอร์รี่กลับทำคะแนนได้ต่ำกว่านักศึกษา ซึ่งอาจไม่น่าแปลกใจ เนื่องจากนักศึกษาคาดว่าจะมีความสามารถในการวางแผนและจัดการได้ดี

เมื่อได้เข้าเรียนในวิทยาลัยแล้ว 6 เมื่อเทียบกับกลุ่มแฟนคลับตามสื่ออื่น

6 แน่นอนว่าอย่างที่เราเห็นในบทที่ 13 พวกเฟอร์รี่ส่วนใหญ่นั้นเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย

หรืออดีตนักศึกษา ซึ่งอาจหมายถึงว่า แม้แต่ในหมู่นักศึกษา

- 3.00.
- 3.50.
- 4.00.
- 4.50.
- 5.00.
- 5.50.
- 6.00 น.

2011 2012 2014 2017 2018 2019.

ความเปิดเผย ความมั่นคงทางอารมณ์
จิตสำนึก ความน่าพอใจ
ความเปิดเผย

แฟน ๆ อะนิเมะ เฟอร์รี่ได้รับคะแนนสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในด้านการแสดงออก ความเป็นมิตร และความมีสติ ซึ่งหมายความว่าเฟอร์รี่นั้นไม่สอดคล้องกับแบบแผน "เบอร์ด" ทั่วไป (เช่น เกือบตัว หมกมุ่น ชอบโต้เถียงในโลกออนไลน์) เมื่อเทียบกับแฟน ๆ อะนิเมะ

รูปที่ 18.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวอย่าง (ระดับ 7 จุด)

ในที่สุด เราจะสังเกตตามรูปที่ 18.1 ว่าเฟอร์รี่มีความแตกต่างกันมากในกลุ่มที่ศึกษาในแง่ของความเปิดเผยต่อประสบการณ์ โดยมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งอาจบ่งบอกได้ว่าแม้แต่ในกลุ่มแฟนคลับกลุ่มอื่นๆ และกลุ่มอื่นๆ ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ใกล้เคียงกัน (เช่น นักศึกษามหาวิทยาลัย) เฟอร์รี่ก็ยิ่งโดดเด่นในด้านความคิดสร้างสรรค์และเต็มใจที่จะรับสิ่งแปลกใหม่และไม่ธรรมดา ความสัมพันธ์กับการวัดอื่นๆ เมื่อเราพิจารณาตัวแปรบุคลิกภาพที่แตกต่างกันเหล่านี้ เรายังจะตกเป็นเหยื่อของความเข้าใจผิดในเชิงนามศาสตร์ นั่นคือ ความเชื่อว่าการตั้งชื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหมายถึงการเข้าใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากไม่ระมัดระวัง การวัดและตีความลักษณะบุคลิกภาพอาจนำเราเข้าสู่กับดักนี้ได้ ตัวอย่างเช่น ลองนึกภาพว่าคุณเป็นคนแรกที่สังเกตเห็นว่าตะไคร่เขียวตัวกันเป็นลวดลายรอบๆ แม่เหล็ก คุณจึงตัดสินใจตีความปรากฏการณ์นี้ว่า "แม่เหล็ก"

พวกเฟอร์รี่อาจมีจิตสำนึกต่ำกว่าเล็กน้อย ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าทำไมพวกเขาถึงมีความรู้สึกลึกซึ้งไม่มั่นคงในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และขนบธรรมเนียมน้อยลง

3.00 3.50 4.00 4.50 5.00 5.50 6.00.

ความเปิดกว้าง

ความมั่นคงทางอารมณ์

การมีจิตสำนึก

ความน่าพอใจ

ความเปิดเผย

นักเรียนอนิเมะกีฬาเฟอร์รี่

เยี่ยมมาก—ตอนนี้เรารู้แล้วว่าสิ่งที่เรียกว่าแม่เหล็กคืออะไร แต่การเรียกมันว่าแม่เหล็กทำให้เราได้อะไร มันช่วยให้เราเข้าใจหรือไม่ว่าทำไมสารคัดหลั่งจึงจัดเรียงตัวแบบนั้น ฉลากช่วยให้เราเข้าใจถึงเงื่อนไขที่สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นหรือไม่ ฉลากนั้นเองไม่ได้เป็นคำอธิบาย และเราไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปรากฏการณ์นี้อีกจากการตั้งชื่อเท่านั้น

ถือเป็นจริงสำหรับการวัดลักษณะบุคลิกภาพของเราในเฟอร์รี่ เราสามารถชี้ไปที่เฟอร์รี่ที่มีความคิดสร้างสรรค์มากและพูดว่า "ดูสิ เฟอร์รี่พวกนั้นเปิดรับประสบการณ์มาก" และเมื่อถูกกดดัน หากมีคนถามว่าเรารู้ได้อย่างไร เราก็สามารถตอบได้ว่า "ดูพวกเขาสิ พวกมันทำอะไรที่สร้างสรรค์!" แต่ทั้งหมดนี้ค่อนข้างจะวนเวียน: เฟอร์รี่เปิดรับประสบการณ์เพราะพวกเขามีความคิดสร้างสรรค์ และพวกเขามีความคิดสร้างสรรค์เพราะพวกเขา

มีลักษณะบุคลิกภาพที่เปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ สูง เพื่อหลุดพ้นจากวงจรนี้ เราต้องเพิ่มขั้นตอนที่สองในการสำรวจลักษณะบุคลิกภาพของเรา นอกเหนือจากการวัดลักษณะบุคลิกภาพในเฟอร์รี่แล้ว เรายังต้องดูด้วยว่าลักษณะเหล่านี้ทำนายความคิด ความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่น่าสนใจอื่นๆ ได้อย่างมีความหมายหรือไม่ เพื่อกลับไปตัวอย่างแม่เหล็กของเรา การติดป้ายเศษเหล็กที่จัดเรียงอยู่รอบแม่เหล็กว่าเป็นแม่เหล็กนั้นไม่ได้ช่วยอะไรมากนัก แต่การบอกว่า "สิ่งที่มีแม่เหล็กจะดึงดูดสิ่งแม่เหล็กอื่นๆ" และแสดงให้เห็นว่าแม่เหล็กที่ดึงดูดเศษเหล็กจะทำงานเกี่ยวกับเศษเคโอบอลต์หรือโลหะมิกเคล แต่ไม่ดึงดูดเศษพลาสติกนั้นก็มีประโยชน์เช่นกัน ดังนั้น ตลอดหลายปีที่ผ่านมา เราได้ตรวจสอบขอบเขตที่มีบุคลิกภาพทั้งห้าประการทำนายตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหลายๆ ในเฟอร์รี่ได้ สามารถดูผลสรุปของการค้นพบเหล่านี้ได้ในตาราง 18.1 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าลักษณะบุคลิกภาพ Big Five นั้นไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่สามารถทำนายตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเฟอร์รี่ได้ และไม่จำเป็นว่าตัวทำนายที่สำคัญที่สุดด้วย อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเหล่านี้ก็มีประโยชน์ในการทำความเข้าใจพฤติกรรมของเฟอร์รี่ ตัวอย่างเช่น เมื่อต้องพบปะกับเฟอร์รี่คนอื่น ๆ เป็นการส่วนตัว บุคลิกภาพแบบเปิดเผยเป็นตัวทำนายที่แข็งแกร่งที่สุดในการบอกว่าเฟอร์รี่คนไหนจะไปงานพบปะสังสรรค์และงานประชุมและคบหาจะอยู่นาน ในทางตรงกันข้าม บุคลิกภาพแบบเปิดเผยเป็นตัวทำนายการโต้ตอบกับเฟอร์รี่คนอื่นๆ ทางออนไลน์ได้น้อยกว่ามาก (เช่น ในฟอรัมและกลุ่ม Telegram) ซึ่งอาจบ่งบอกได้ว่าคนที่ไม่ค่อยเปิดเผยตัวสามารถโต้ตอบกับเฟอร์รี่คนอื่นๆ ทางออนไลน์ได้ง่ายกว่าการโต้ตอบกับเฟอร์รี่คนอื่นๆ ด้วยตนเอง และในแนวทางที่เกี่ยวข้อง บุคลิกภาพแบบเปิดเผยตัวยังเป็นตัวทำนายที่แข็งแกร่งที่สุดในการเป็นคนเฟอร์รี่อย่างเปิดเผยอีกด้วย

คือการเปิดเผยตัวตนของสัตว์เลี้ยงของคุณให้ผู้อื่นทราบ ดังที่เราได้แสดงให้เห็นในบทที่ 21 ไม่ใช่สัตว์เลี้ยงทุกตัวจะรู้สึกสบายใจ การเปิดเผยตัวตนในฐานะสัตว์เลี้ยงของคุณให้คนรอบข้างทราบเนื่องจาก...

แม้ว่าจะถูกมองในแง่ลบ แต่พวกเฟอร์รี่ที่เป็นคนชอบเข้าสังคมดูเหมือนว่าจะสามารถทำได้ดีกว่า ไม่ว่าจะเป็นเพราะว่าพวกเขามีความมั่นใจมากกว่าและรู้สึกไม่สบายใจกับการถูกมองในแง่ลบน้อยกว่า หรือเพียงเพราะพวกเขามีกลุ่มเพื่อนที่ใหญ่กว่าและมีเครือข่ายการสนับสนุนทางสังคมที่ดีกว่าให้พึ่งพา

ตารางที่ 18.1 ความสัมพันธ์ระหว่างมีบุคลิกภาพ Big Five และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อนๆ
ตัวแปร EAC ES O ความถี่การพบปะ .21** .04 .09** .04 .05 ความถี่การประชุม .20** .08** .06* .06*

.07** ความถี่ ฟอรัมออนไลน์ .06* .05 .02 .01 .06* เปิดเผยแพร่ Furry .17** .03 .02 .02 .10** การระบุ Fursona .07* .11** .07*
-.01 .19** การระบุสายพันธุ์ -.05 .10** -.01 -.11** .09** ความชอบสายพันธุ์ -.03 .03 -.05 -.04 .09** สายพันธุ์ทางจิตวิญญาณ .003
.12** .05 -.04 .07* ความถี่ การเปลี่ยนแปลง Fursona .02 -.05
-.09* -.12** .02 ความสัมพันธ์กับสัตว์ .04 .20** .06 -.06 .22** ไม่เห็นด้วยกับขนสัตว์ชนิดใหม่ -.10** -.20**
.01 -.06 -.23** ลักษณะขั้นสูงโอเวอร์ตนเอง .07* .01 .03 .08** .04 ลักษณะขั้นสูงถูกเหยียดหยามผู้อื่น -.04 -.16** -.04 -.04 -.11** หมายเลข * p อินเทอร์เน็ต --> VCL --> โซด
Anthrocon --> ชุดขนสัตว์ --> ชุดขนสัตว์ = เพอร์รี่เต็มรูปแบบ”

“ฉันเคยชอบเรื่อง The Fox & the Hound ตอนเด็กๆ เรื่องนี้ทำให้ฉันเริ่มชอบสุนัขจึงจอกมากขึ้น จนทำให้ฉันเริ่มศึกษาเกี่ยวกับสุนัขจึงจอก
อินเทอร์เน็ต การนำเสนอตัวละครในอนิเมะ/การ์ตูน และสิ่งอื่นๆ ทำให้ฉันเข้าสู่วงการแฟนคลับอย่างเต็มตัว”

“ฉันเริ่มสนใจเรื่องนี้หลังจากเห็นการถกเถียงกันอย่างจริงจังเกี่ยวกับแฟนอาร์ตของ Pokémon/Sonic ความใส่ใจในรายละเอียด การวิจารณ์ที่
สร้างสรรค์ และความสม่ำเสมอของความถูกต้องทางชีววิทยาทำให้ฉันหลงใหล”

“ฉันไม่รู้เลยว่าทำไมฉันถึงหลงใหลตัวละครเหล่านี้มากขนาดนั้น หรือว่ามันทำให้ฉันเป็นแบบนี้ได้อย่างไร เมื่อสิบปีก่อน ฉันได้พบกับรายการ Sex 2k ของ MTV และรายการนั้นก็เกี่ยวกับ
Furries พอได้ ฉันจึงค้นคว้าข้อมูลและพบว่าฉันรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนๆ เหล่านี้”

หัวข้อที่ 5 : เพื่อน (12.1%)
ธีมที่ห้าค่อนข้างจะอธิบายตัวเองได้: เพื่อนแนะนำผู้เข้าร่วมให้รู้จักกับแฟนๆ

“เพื่อนแนะนำให้ฉันรู้จักกับกลุ่มแฟนคลับนี้ ฉันเริ่มสนใจและเริ่มสำรวจมัน ก่อนที่ฉันจะรู้ตัว ฉันก็ติดใจมัน ฉันสร้างเพอร์โซน่าของตัวเองขึ้นมาและเป็น
แฟนคลับเพอร์รี่มาตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา”

“เพื่อนคนหนึ่งแสดงให้เห็นความชื่นชอบและตกหลุมรักเว็บไซต์นี้ (และเพื่อนคนนั้น)”

“ฉันมีเพื่อนที่คอยชี้ให้ฉันเห็นถึงกลุ่มแฟนคลับนี้ และพวกเขาก็รู้ได้อย่างรวดเร็วว่าฉันเป็นพวกเพอร์รี่”

หัวข้อที่ 6 : ความรักสัตว์/ธรรมชาติ (4.9%)
ธีมนี้สะท้อนถึงการตอบสนองที่ความรักที่บุคคลมีต่อสัตว์และธรรมชาติในวงกว้างซึ่งท้ายที่สุดก็พาบุคคลนั้นเข้ามาอยู่ในกลุ่มแฟนคลับ

“ฉันสนใจเรื่องสัตว์มาตลอด ฉันเคยไปเที่ยวสวนสัตว์ตอนอนุบาล ฉันเล่นเป็นแมวและเจ้าของตอนเด็กๆ (ฉันเป็นแมว) ฉันเริ่มค้นคว้าเกี่ยวกับหัวข้อที่
เกี่ยวข้องกับสัตว์ตอนประถมและ

การใช้เวลาอยู่กับม้าและสุนัขในฟาร์มของยาย ฉันพบชุมชนคนรักสัตว์บนอินเทอร์เน็ตทันทีที่มีอินเทอร์เน็ต ฉันเรียนวิชาสัตววิทยาในมหาวิทยาลัย ฉัน
สนใจมุมมองต่อโลกของสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นๆ (ที่ไม่ใช่มนุษย์) มาโดยตลอด”

“ฉันรักนกมาตลอดชีวิต ฉันพบคนอื่นๆ มากมายที่รักนกเช่นกัน ตอนนี้ฉันรู้สึกว่าตัวเอง “ปกติ” สำหรับ
รู้สึกแข็งแกร่งพอๆ กับที่เป็นอยู่ อย่างน้อยก็ "น่ารักน้อย" กับวิชาโปรดของฉัน!

“รักสัตว์มาโดยตลอด มักคิดว่าการได้มีสัตว์เป็นของตัวเอง (หาง ประสาทสัมผัสต่างๆ ฯลฯ) คงจะเป็นเรื่องสนุกและเท่ดี”
ความรักนี้ถ่ายทอดออกมาได้ดีในงานเขียนของฉันและความรักที่ฉันมีต่อเว็บคอมมิค ฉันชอบเรื่องสัตว์เสมอ และตัวละครในงานเขียนของฉันส่วนใหญ่
ก็มักจะเป็นสัตว์มนุษย์ นั่นเป็นเพียงก้าวเล็กๆ จากจุดเริ่มต้นสู่แฟนด้อมเพอร์รี่”

ธีมที่ 7: การสวมบทบาทและชีวิตที่สอง (4.2%)
เส้นทางสู่การค้นพบอีกเส้นทางหนึ่งคือการเล่นตามบทบาทและ/หรือ Second Life

“การเล่นตามบทบาทบน AOL ในยุค 1990 (ต้น)”

“การเริ่มเล่นบทบาทสมมติบน Tapestry MUCK การค้นหาผลงานศิลปะที่ฉันชอบ และสร้างมิตรภาพภายในชุมชน”

“ฉันรู้สึกว่าเป็นปัจเจกมาตั้งแต่เด็ก ประสบการณ์ในโลกออนไลน์ โดยเฉพาะ Second Life ทำให้ฉันรู้จักกับกลุ่มแฟนคลับและทำให้ฉันพิจารณาถึงความเชื่อมโยงนี้อย่างจริงจังมากขึ้น”

ธีมที่ 8: แฟนด้อมที่แตกต่างกัน (3.6%)

แฟน ๆ บางส่วนยังพบทางเข้าสู่กลุ่มแฟนเพอร์รี่โดยการเปิดเผยตัวในขณะที่อยู่ในแฟนด้อมอื่น ซึ่งเป็นการค้นพบที่ทับซ้อนกับความจริงที่ว่าเพอร์รี่จำนวนมากยังเป็นสมาชิกของกลุ่มแฟนด้อมอื่นๆ อีกด้วย (เช่น อะนิเมะ นิยายวิทยาศาสตร์ ดูนกที่ 11)

“มันเกิดขึ้นที่งานประชุม Gen Con ในปี 1975 นั่นคือที่ที่ฉันได้เห็นงานศิลปะที่เป็นรูปคนซึ่งไม่ใช่ “การ์ตูน” เป็นครั้งแรก มันมีอิทธิพลต่อฉันมาก ฉันเก็บมันไว้กับตัวเป็นเวลาหลายปีก่อนที่จะรู้ว่ามันมีกลุ่มแฟนคลับอยู่ การได้เจอกลุ่มแฟนคลับเป็นอุบัติเหตุที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของฉันโดยสิ้นเชิง”

“งานศิลปะบนเวทีที่ World Con 1980”

“ฉันค้นพบกลุ่มแฟนคลับ Star Fox ในปี 1996 และกลุ่มแฟนคลับ Furry ในปี 1999 ฉันแอบดูอยู่แต่ก็รู้สึกสะทกใจที่จะระบุว่าตัวเองเป็น Furry จนกระทั่งปี 2008”

“ฉันไปเจอเว็บอนิเมะเรื่อง Furtopia และได้รู้จักกับชุมชนแห่งนี้”

ประเด็นที่ 9 : สื่อบันเทิง (3.1%)

อันนี้คืออธิบายตัวเองได้ค่อนข้างดี: หลังจากที่สะดุดเจอสื่อลามกอนาจารของเพอร์รี่ ผู้เข้าร่วมก็ค้นพบกลุ่มแฟนคลับของเพอร์รี่ 5.

“ค้นพบหนังโป๊ ค้นพบว่ามันจะโรแมนติกกว่านั้น และกลายเป็นคนรักสัตว์”

“ฉันดู Yiff เยอะมาก จากนั้นก็กลายเป็น Furry และฉันไม่ได้ดู Yiff อีกต่อไป แต่ตอนนี้ฉันเป็นแฟนตัวยงของ Furry มากกว่ามากกว่าที่ฉันเป็นตอนนั้น”

หัวข้อที่ 10: ครอบครัว/บุคคลสำคัญ (2.1%)

ธีมสุดท้ายสะท้อนถึงการแนะนำตัวเองให้รู้จักกับแฟน ๆ ผ่านทางสมาชิกในครอบครัวหรือคู่รัก

“ฉันเริ่มออกเดทกับเพอร์รี่คนหนึ่ง และผ่านทางเขา ฉันจึงได้สนุกไปกับกลุ่มแฟน ๆ เพอร์รี่ด้วยเช่นกัน”

“แฟนของฉันเป็นศิลปินบนเวที เธอเป็นคนแนะนำฉันให้รู้จักกับชุมชนแห่งนี้ และทุกอย่างก็พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว”

“ลูกชายของฉันเป็นคนรักเพอร์รี่ และฉันพบว่าฉันชอบชุมชนนี้จริงๆ (และการประติมากรรมเพอร์รี่และเครื่องประดับต่างๆ!)”

5 การค้นพบนี้สอดคล้องกับการวิจัยที่เราหารือในบทที่ 10 และบทที่ 19

แสดงให้เห็นว่าแม้ว่าการใช้สื่อลามกอนาจารจะเป็นเรื่องปกติในหมู่เพอร์รี่ แต่ก็ไม่ค่อยได้เป็นหัวใจหลักในการให้ความสนใจของเพอร์รี่ต่อสื่อของเพอร์รี่ ในกรณีนี้ มีเพียง 3% ของเพอร์รี่เท่านั้นที่พบกลุ่มแฟนคลับผ่านความสนใจในสื่อลามกอนาจารของเพอร์รี่

—ตัวเลขที่คาดว่าจะสูงขึ้นหากเฟอร์รี่เป็นที่ชื่นชอบของเฟอร์รี่ส่วนใหญ่ และขัดต่อแบบแผนทั่วไปที่มองว่าเฟอร์รี่ถูกขับเคลื่อนโดยเรื่องเพศเป็นหลัก (ดูบทที่ 21)

การมองเชิงปริมาณเกี่ยวกับเส้นทางสู่ Furry
ผลการวิจัยข้างต้นมีลักษณะปลายเปิด ซึ่งหมายความว่าเราในฐานะนักวิจัยต้องรับผิดชอบในการจัดหมวดหมู่และจัดระเบียบคำตอบ เนื่องจากสิ่งนี้ทำให้เกิดความเป็นไปได้ที่อคติหรือการตีความของเราเองอาจส่งผลกระทบต่อผลการวิจัย เราจึงได้รวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราขอให้แฟน ๆ ให้คะแนนว่าแหล่งข้อมูลต่างๆ อาจมีอิทธิพลต่อความสนใจของพวกเขาในการเป็นเฟอร์รี่ในระดับใด (1 = ไม่ใช่ อิทธิพลอย่างแน่นอน ถึง 7 = อิทธิพลที่สำคัญมาก) ดังที่แสดงในรูปที่ 19.1 อิทธิพลที่ได้รับคะแนนสูงสุดหลายรายการสอดคล้องกับธีมที่เราระบุไว้ข้างต้น โดยมีหมวดหมู่เพิ่มเติมบางหมวดหมู่ซึ่งเฟอร์รี่แนะนำในการสนทนาที่งานประชุมเพื่อให้บริบทเพิ่มเติม ตัวอย่างเช่น ในขณะที่สื่อเฉพาะชั้นหนึ่งเป็นธีมทั่วไปที่ดึงมาจากข้อมูลปลายเปิด ข้อมูลเชิงปริมาณจะก้าวไปอีกขั้นและแสดงให้เห็นว่าสื่อนี้ประกอบด้วยงานศิลปะเป็นส่วนใหญ่ โดยส่วนใหญ่เป็นแอนิเมชัน (โดยภาพยนตร์ของดิสนีย์เป็นตัวอย่างเฉพาะที่พบบ่อยที่สุดตัวอย่างหนึ่ง)

รูปที่ 19.1 การจัดอันดับแหล่งที่มาของอิทธิพลต่อการตัดสินใจเป็นเฟอร์รี่ (ระดับ 7 ระดับ)

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว การศึกษาวิจัยเหล่านี้เผยให้เห็นประเด็นสำคัญบางประเด็นเกี่ยวกับเส้นทางของเฟอร์รี่ในการเข้าสู่กลุ่มแฟน ๆ ของเฟอร์รี่ ประการแรกคือสิ่งที่เหล่าเฟอร์รี่หลายคนบรรยายไว้

2 3 4 5 6 7 แฟนคลับที่แตกต่างกัน (เช่น อะนิเมะ) สัตว์เลี้ยง ภาพยนตร์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อน การเขียนการ์ตูน/เว็บคอมิกของดิสนีย์ ประสบการณ์เฉพาะ อิทธิพลอื่นๆ ในวัยเด็ก การ์ตูนแอนิเมชัน สายพันธุ์เฉพาะ ความรู้สึกภายในตัวฉัน ผลงานศิลปะ อินเทอร์เน็ต

พวกเขามองว่าตัวเองกำลังสะดุดเข้ากับกลุ่มแฟนคลับ แทนที่จะพยายามค้นหากลุ่มแฟนคลับโดยตั้งใจ ประการที่สอง ช่องทางเข้าสู่กลุ่มแฟนคลับเหล่านี้แตกต่างไปจากการวิจัยแฟนกีฬาในอดีตมาก
อันที่จริงแล้ว Furry นั้นมีความใกล้เคียงกับแนวทางของแฟน ๆ อนิเมะมากกว่า ซึ่งเป็นกลุ่มแฟนคลับที่เน้นสื่อมากกว่าแนวทางของแฟน ๆ กีฬา ซึ่งเป็นกระแสหลักมากกว่า 6 ประการที่สามก็คือ Furry มักจะอธิบายว่ามีบางอย่าง "คลิก" สำหรับพวกเขา พวกเขากำลังทำบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับ Furry และเกิดขึ้นในชุมชน Furry ในระหว่างนั้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญนี้ทำให้หลายคนรู้สึกที่พวกเขาพบสถานที่และผู้คนที่พวกเขาแล้ว แนวคิดนี้ฟังดูคล้ายกับการตอบสนองความต้องการความเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งเราจะพูดถึงในบทที่เหลือนี้ ในบันทึกนั้น เรามาเปลี่ยนโฟกัสของเราออกจากเส้นทางสู่กลุ่มแฟนคลับและไปที่แรงจูงใจเฉพาะเจาะจงที่ผลักดันให้ Furry มุ่งความสนใจไปที่ชุมชน Furry ของพวกเขาโดยตรงมากขึ้น แรงจูงใจของแฟนคลับของ Wann Daniel Wann เป็นนักจิตวิทยาแฟนคลับที่มีชื่อเสียงที่สุดคนหนึ่ง จริงๆ แล้ว งานของเขาเกี่ยวกับจิตวิทยาแฟนคลับมีชื่อเสียงมากจนแทบจะเป็นไปได้เลยที่จะเขียนบทความเกี่ยวกับแรงจูงใจของแฟนคลับโดยไม่อ้างอิงถึงเขาอย่างน้อยหนึ่งครั้ง

ผ่านงานของเขาเกี่ยวกับแฟนกีฬา Wann (1995) เสนอแรงจูงใจแปดประการที่เขาคิดว่าขับเคลื่อนผู้คน
ความสนใจในกีฬาของพวกเขา: (1) ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง (ความรู้สึกเชื่อมโยงกับคนอื่น ๆ ในแฟนคลับ) (2) ครอบครั (โอกาสที่จะอยู่กับครอบครัว) (3) สุนทรียศาสตร์ (ความงามทางศิลปะของความสนใจของแฟนคลับ) (4) ความนับถือตนเอง (ความสนใจทำให้รู้สึกดีกับตัวเอง) (5) เศรษฐกิจ (ผลประโยชน์ทางการเงินจากการเป็นแฟน) (6) ความเครียดแห่งความสุข (ความตื่นเต้นหรือความเครียดเชิงบวก) (7) การหลีกเลี่ยง (โอกาสที่จะหลีกเลี่ยงจากความยุ่งยากในชีวิตประจำวัน) และ (8) ความบันเทิง (ประสบการณ์ที่น่ายินดี) เขาพัฒนาการวัดแรงจูงใจที่แตกต่างกันแปดประการนี้และพบว่า

6 สิ่งนี้อาจเป็นผลมาจากความพร้อมของเนื้อหาหรือการเข้าถึงของแฟนด้อม

กลุ่มเป้าหมายหลัก: ในขณะที่คนๆ หนึ่งจะต้องพยายามอย่างแข็งขันที่จะไม่ติดตามสื่อกีฬา หลายคนไม่ทราบว่ามักมีกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่อยู่ ซึ่งเป็นหนึ่งในคำตอบที่พบบ่อยที่สุด

เมื่ออธิบายงานของเราให้พวกเขาฟัง เราต้องถามพวกเขาว่า Furry คืออะไรกันแน่ ด้วยเหตุนี้ Furry อาจต้องบังเอิญเข้าไปในกลุ่มแฟนคลับโดยบังเอิญ เนื่องจากกระแสหลักไม่ค่อยมีคนรู้จัก Furry เท่ากับกระแสหลักที่รู้จัก Football แม้ว่าสิ่งนี้อาจเปลี่ยนไปตามขนาดของงานประชุมเกี่ยวกับ Furry ที่เพิ่มมากขึ้น สัดส่วนของคนที่ใช้เวลาไปกับวัฒนธรรมอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มมากขึ้น (ซึ่งโดยทั่วไป Furry เป็นที่รู้จักมากกว่า) และความสำเร็จของกระแสหลักของภาพยนตร์อย่าง Zootopia และรายการอย่าง Bojack Horseman ที่มีตัวละครสัตว์ที่มีลักษณะเหมือนคนเป็นหลัก

แรงจูงใจที่แฟนกีฬาส่วนใหญ่ได้รับการจัดอันดับสูงสุด ได้แก่ ความบันเทิง ความเครียด ความเป็นส่วนหนึ่ง และความนับถือตนเอง ตัวแปรเหล่านี้ยังมีความสัมพันธ์อย่างมากกับความเป็นแฟนกีฬา (เช่น การระบุตัวตนของทีม) กล่าวอีกนัยหนึ่ง แฟนกีฬาส่วนใหญ่เป็นแฟนกีฬาเพราะว่าบันเทิง พวกเขาเพลิดเพลินกับความเร้าหรือความตื่นเต้นเมื่อไม่รู้ว่าจะออกมาเป็นอย่างไร พวกเขาชอบอยู่ท่ามกลางแฟนกีฬาคนอื่น ๆ และเพราะความนับถือตนเองที่เพิ่มขึ้นจากความสนใจของแฟน ๆ (เช่น รู้สึกภูมิใจเมื่อทีมของพวกเขาชนะ)

ในขณะที่ Wann พัฒนามาตราส่วนของเขาโดยคำนึงถึงแฟนกีฬา แต่ไม่มีเหตุผลใดที่มาตราส่วนนี้จะไม่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อวัดแรงจูงใจของแฟน ๆ คนอื่น ๆ ได้เช่นกัน เพื่อจุดประสงค์นี้ Schroy et al. (2016) ได้นำมาตราส่วนของ Wann ที่ดัดแปลงมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพอร์รี แฟน ๆ อนิเมะ และแฟน ๆ กีฬาแฟนตาซี มาตราส่วนนี้รวมถึงแรงจูงใจเดิมแปดประการของ Wann พร้อมกับแรงจูงใจเพิ่มเติมที่ดูสมเหตุสมผลอีกสองประการ

แรงจูงใจ (การแสวงหาความสนใจจากผู้อื่นและความดึงดูดทางเพศต่อความสนใจนั้น) ดังแสดงในรูปที่ 19.2 แรงจูงใจที่ได้รับคะแนนสูงสุดของเพอร์รีในมาตราส่วนนี้ ได้แก่ ความบันเทิง การหลีกหนี และความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง สิ่งเหล่านี้ส่วนใหญ่สอดคล้องกับแรงจูงใจของแฟน ๆ อนิเมะและแฟนกีฬาแฟนตาซี แม้ว่าเพอร์รีจะมีคะแนนด้านการหลีกหนีจากความเป็นจริงสูงกว่าและด้านการเป็นส่วนหนึ่งสูงกว่ากลุ่มอื่นทั้งสองกลุ่มมาก รวมถึงมีคะแนนด้านความบันเทิงสูงกว่าแฟนกีฬาแฟนตาซีแต่ไม่ใช่แฟนอนิเมะ และแม้ว่าเพอร์รีจะมีคะแนนด้านความดึงดูดทางเพศและความนับถือตนเองสูงกว่าแฟนอนิเมะหรือแฟนกีฬาแฟนตาซีมาก แต่หากเทียบกันแล้ว แรงจูงใจเฉพาะเหล่านี้อยู่ในอันดับค่อนข้างต่ำในรายการและไม่ได้เป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดในการเข้ามาอยู่ในกลุ่มแฟน ๆ เพอร์รีแต่อย่างใด

รูปที่ 19.2 การจัดอันดับแรงจูงใจของแฟน ๆ กีฬาประเภท Furry อนิเมะ และแฟนตาซีในการเข้าร่วมชุมชนแฟนคลับของตนเอง (ระดับ 7 ระดับ)

เราได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อเนื่องโดยใช้การวิเคราะห์ที่เรียกว่าการวิเคราะห์การถดถอย โดยสรุปแล้ว เราได้ใช้แบบจำลองทางสถิติสองแบบ ซึ่งคะแนนของผู้เข้าร่วมในแรงจูงใจทั้งสิบแบบสามารถทำนายคะแนนความเป็นแฟนของแฟน ๆ หรือคะแนนแฟนด้อมได้พร้อมกัน ผลลัพธ์สำหรับความเป็นแฟนและแฟนด้อมแสดงไว้ในรูปที่ 19.3 และรูปที่ 19.4 ตามลำดับ ในรูปที่ 19.3 เราจะเห็นว่าความเป็นแฟน—ความสนใจโดยเฉพาะในเนื้อหาเกี่ยวกับเพอร์รี—นั้นสามารถทำนายได้ชัดเจนที่สุดจากความปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่ง รองลงมาคือแรงผลักดันทางเพศที่น้อยกว่ามากแต่ยังคงมีนัยสำคัญ ความบันเทิงและครอบครัวยังคงกลายเป็นตัวทำนายความเป็นแฟนที่ค่อนข้างอ่อนแอ ในทางตรงกันข้าม คะแนนแฟนด้อม

—ความสนใจในชุมชนแฟน ๆ—ได้รับแรงกระตุ้นเกือบทั้งหมดจากความปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่ง โดยความบันเทิงเป็นแรงกระตุ้นรองที่อ่อนแอกว่ามาก

1 2 3 4 5 6 7.

- ความดึงดูดทางเพศ
- ความสนใจ.
- ความบันเทิง.
- หนี.
- ยูสเตรส
- ทางเศรษฐกิจ.
- ความนับถือตนเอง
- เกี่ยวกับความงาม.

ตระกูล.

การเป็นส่วนหนึ่ง

ก็ฟอะนิเมะ Furry

รูปที่ 19.3 การถดถอยพร้อมแรงจูงใจในการทำนายระดับความเป็นแฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รี่ เมตามาตรฐานที่นำเสนอ * $p < .05$

รูปที่ 19.4 การถดถอยพร้อมแรงจูงใจในการทำนายระดับการระบุตัวตนของแฟนคลับในกลุ่มเฟอร์รี่ เมตามาตรฐานที่นำเสนอ * $p < .05$

-0.05 0 0.05 0.1 0.15 0.2 0.25 0.3 ความงาม เศรษฐกิจ ความสนใจ การหลบหนี ความนับถือตนเอง ความสุขสบาย ครอบครัว* ความบันเทิง* ความดึงดูดทางเพศ* การเป็นส่วนหนึ่ง*

-0.05 0 0.05 0.1 0.15 0.2 0.25 0.3 0.35 0.4.

ทางเศรษฐกิจ.

เกี่ยวกับความงาม.

ความสนใจ.

ความดึงดูดทางเพศ

ความนับถือตนเอง

ยูสเดรส

ตระกูล.

หนี.

ความบันเทิง*.

ความเป็นเจ้าของ*

ผลลัพธ์เหล่านี้สอดคล้องกับการค้นพบจากแฟนกีฬา (เช่น Wann, 1995) และจากคำถามปลายเปิดของเราถึงเฟอร์รี่ในการแสดงให้เห็นว่าความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่สุดในการมีส่วนร่วมของแฟน ๆ เฟอร์รี่ เช่นเดียวกับแฟน ๆ อนิเมะและแฟนตาซีสปอร์ต ผลลัพธ์ยังแสดงให้เห็นด้วยว่ามีความแตกต่างกันบ้างในสิ่งที่จูงใจให้คนทั่วไปสนใจบางสิ่งบางอย่าง เมื่อเทียบกับความสนใจในชุมชนแฟนคลับ ในขณะที่ทั้งสองอย่างถูกขับเคลื่อนโดยความต้องการเป็นส่วนหนึ่งเป็นหลัก แรงจูงใจบางอย่าง เช่น ความสนใจทางเพศ มีลักษณะเฉพาะในการขับเคลื่อนความเป็นแฟน ไม่ใช่แฟนด้อม หรืออีกนัยหนึ่ง ความสนใจของเฟอร์รี่ในสื่อของเฟอร์รี่อาจขับเคลื่อนโดยความสนใจในหนังปิศาจของเฟอร์รี่อย่างน้อยบางส่วน แต่หนังปิศาจของเฟอร์รี่แทบไม่มีบทบาทในการขับเคลื่อนของเฟอร์รี่ที่จะเป็นส่วนหนึ่งของแฟนด้อมเฟอร์รี่ ความต้องการทางจิตวิทยา ในหัวข้อก่อนหน้านี้ เราได้ดูตัวแปรแรงจูงใจที่เฉพาะเจาะจงกับความสนใจของแฟน ๆ อย่างไรก็ตาม มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีชีวิตที่ซับซ้อนซึ่งขับเคลื่อนโดยปัจจัยอื่นๆ มากมายที่มีผลมากกว่าแค่ความสนใจของแฟน ๆ ตัวอย่างเช่น ชุมชนแฟน ๆ เป็นเพียงการแสดงออกอย่างหนึ่งของแนวโน้มที่กว้างขึ้นของมนุษย์ในการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้น เราจึงสามารถถามได้ว่าแรงจูงใจบางอย่างที่ขับเคลื่อนพฤติกรรมทางสังคมที่กว้างขึ้นของเรานั้นอาจบังคับให้เราเข้าร่วมกลุ่มแฟนคลับด้วยหรือไม่ ในการทำเช่นนี้ เราจะหันไปดูงานของ Vignoles et al. (2006) ซึ่งเสนอแรงจูงใจสำคัญ 6 ประการที่ขับเคลื่อนพฤติกรรมของเราในฐานะสายพันธุ์ทางสังคม ได้แก่ (1) ความนับถือตนเอง (การรับรู้คุณค่าในตนเอง) (2) ความต่อเนื่อง (การแสวงหาความเชื่อมโยงระหว่างคำบรรยายเกี่ยวกับตนเองในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต) (3) ความโดดเด่น (ความปรารถนาที่จะรับรู้ตนเองในฐานะบุคคลที่ไม่เหมือนใคร) (4) ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง (รู้สึกเชื่อมโยงกับผู้อื่น) (5) ประสิทธิภาพ (รู้สึกมั่นใจและมีความสามารถที่จะบรรลุเป้าหมายของตนเอง) และ (6) ความหมาย (ความรู้สึกถึงความหมายและจุดมุ่งหมายในชีวิต) นักวิจัยสังเกตว่าเมื่อทุกอย่างเท่าเทียมกัน ผู้คนจะระบุตัวตนกับกลุ่มที่ตอบสนองความต้องการทางจิตวิทยาเหล่านี้ จากงานวิจัยนี้ เราได้วัดตัวแปรทั้ง 6 ประการนี้

ในตัวอย่างของเฟอร์รี่ควบคู่ไปกับการวัดความต้องการทางจิตวิทยาที่ได้รับการยืนยันแล้วอีกสี่แบบ ได้แก่ ความต้องการการสนับสนุนทางสังคม (เช่น Haslam et al., 2018; Smoris-McCune et al., 2022), ความต้องการรู้สึกว่าการรับรู้โลกของตนเองนั้นถูกต้อง (Swann, 1983), ความต้องการรู้สึกที่สามารถควบคุมชีวิตของตนเองได้

และการลดความไม่แน่นอนที่รับรู้ในโลก (Hogg, 2000) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราขอให้เฟอร์รี่ประเมินว่าการอยู่ในชุมชนเฟอร์รี่นั้นตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกัน 10 ประการในระดับใด เพื่อเป็นวิธีวัดแรงจูงใจที่ทำให้เฟอร์รี่เข้ามาอยู่ในกลุ่มแฟนคลับของเฟอร์รี่ ดังที่แสดงในรูปที่ 19.5 พบว่าแรงจูงใจที่ใหญ่ที่สุด
แรงจูงใจคือความสามารถของแฟน ๆ ในการตอบสนองความต้องการในด้านการสนับสนุนทางสังคม ความเป็นส่วนหนึ่ง ความโดดเด่น และการนับถือตนเอง

รูปที่ 19.5 คะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านจิตวิทยาที่ได้รับการตอบสนองผ่านการมีส่วนร่วมในฐานะแฟนคลับ (ระดับ 7 ระดับ)

2 2.5 3 3.5 4 4.5 5 5.5.

ลดความไม่แน่นอนในชีวิตของจีน

ยืนยันมุมมองโลกของจีน

มันทำให้ฉันรู้สึกถึง “ความหมาย”
ในชีวิตของฉัน

ทำให้ฉันรู้สึกมีความต่อเนื่องระหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคตในชีวิตของฉัน

ทำให้ฉันมีมุมมองโลก (มุมมองในการมองโลก)

ทำให้ฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนเก่งหรือมีศักยภาพ

ทำให้ฉันรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง

ทำให้ฉันมีเอกลักษณ์และโดดเด่นกว่าคนอื่น

ทำให้ฉันรู้สึกใกล้ชิดหรือได้รับการยอมรับจากคนอื่น

ช่วยให้ฉันมีมิตรภาพที่คอยสนับสนุนทางสังคมเมื่อฉันต้องการ

รูปที่ 19.6 การถดถอยกับความต้องการทางจิตวิทยาในการทำนายระดับความเป็นแฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รี่ เบต้ามาตรฐานที่นำเสนอ * $p < .05$

รูปที่ 19.7 การถดถอยด้วยความต้องการทางจิตวิทยาในการทำนายระดับการระบุตัวตนของแฟนคลับในกลุ่มเฟอร์รี่
เบต้ามาตรฐานที่นำเสนอ * $p < .05$

-0.1 0 0.1 0.2 0.3 0.4.

ความสามารถ.
ลดความไม่แน่นอน
การสนับสนุนทางสังคม
ให้มุมมองโลก
ความต่อเนื่อง
การเป็นส่วนหนึ่ง
ตรวจสอบมุมมองโลก
ความพิเศษ*.
ความนับถือตนเอง*

ความหมาย*.

-0.05 0 0.05 0.1 0.15 0.2 0.25 0.3 ลดความไม่แน่นอน ความสามารถ ความต่อเนื่อง ให้ความเป็นเอกลักษณ์ของมุมมองโลก ตรวจสอบความหมายของมุมมองโลก การเป็นส่วนหนึ่ง* การนับถือตนเอง* การสนับสนุนทางสังคม*

คล้ายกับแนวทางที่เราใช้กับแรงจูงใจของ Daniel Wann เราได้ใช้แบบจำลองการถดถอยอีกคู่หนึ่ง ซึ่งแรงจูงใจที่แตกต่างกันสืบประวัติได้รับอนุญาตให้ทำนายคะแนนความเป็นแฟนและแฟนด้อม ดังที่แสดงในรูปที่ 19.6 ความหมายในชีวิตเป็นแรงจูงใจที่แข็งแกร่งที่สุดในการเป็นแฟน รองลงมาคือความนับถือตนเองและความรู้สึกถึงความโดดเด่น/เอกลักษณ์ ในทางตรงกันข้าม การสนับสนุนทางสังคม ความนับถือตนเอง และความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งเป็นแรงจูงใจในการระบุตัวตนของแฟนด้อม (ดูรูปที่ 19.7) ผลลัพธ์แสดงให้เห็นอีกครั้งว่าปัจจัยต่างๆ กระตุ้นความสนใจของเฟอร์รี่ในเนื้อหาของเฟอร์รี่และความสนใจในแฟนด้อมของเฟอร์รี่อย่างไร หรือพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เมื่อถามว่าอะไรเป็นแรงจูงใจของเฟอร์รี่ เราจำเป็นต้องรู้ว่าเรากำลังถามว่าจะอะไรเป็นแรงจูงใจให้เกิดความสนใจในสื่อที่มีธีมเกี่ยวกับเฟอร์รี่หรืออะไรเป็นแรงจูงใจให้เฟอร์รี่ระบุตัวตนว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเฟอร์รี่ ผลการศึกษานี้โดยทั่วไปสอดคล้องกับผลการศึกษานำเสนอในบทที่ 6 โดยที่ความเป็นแฟนตัวยงดูเหมือนจะมีแรงจูงใจจากการแสวงหาส่วนบุคคล (ความหมายและความเป็นเอกลักษณ์) ในขณะที่แฟนด้อมมีแรงจูงใจมากกว่าจากสิ่งที่ได้มาจากการเป็นสมาชิกกลุ่มเท่านั้น (เช่น การสนับสนุนทางสังคม การเป็นส่วนหนึ่ง) ความโดดเด่นที่เหมาะสมที่สุด เราได้สังเกตแล้วว่าความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นความปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เป็นแรงจูงใจที่แข็งแกร่งที่สุดอย่างหนึ่งที่ทำให้เฟอร์รี่ระบุตัวตนกับความสนใจในเฟอร์รี่และกับชุมชนเฟอร์รี่ อย่างไรก็ตาม เรายังพบด้วยว่าความปรารถนาในความแปลกใหม่หรือความโดดเด่นยังเป็นแรงจูงใจให้เฟอร์รี่ระบุตัวตนกับแฟนด้อมอีกด้วย เมื่อมองเผินๆ ดูเหมือนเป็นข้อขัดแย้ง การเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนั้น โดยพื้นฐานแล้วเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนอัตลักษณ์ของตนเองจากความเป็นปัจเจกบุคคลไปเป็นความเป็นของกลุ่ม ซึ่งตรงข้ามกับการเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่น เราสามารถเข้าใจแรงจูงใจที่ขัดแย้งกันสองประการนี้ได้ดีขึ้นผ่านกรอบงานที่เรียกว่าทฤษฎีความโดดเด่นที่เหมาะสมที่สุด (Brewer, 1991) หลักการพื้นฐานของทฤษฎีนี้คือผู้คนต้องการโดดเด่นกว่าคนอื่นแต่ยังต้องการที่จะเข้ากับกลุ่มด้วยในระดับที่สมดุลผล ซึ่งโดยสัญชาตญาณแล้วสิ่งนี้ก็สมเหตุสมผล ท้ายที่สุดแล้ว การโดดเด่นนั้นไม่เป็นไร แต่การโดดเด่นเกินไปอาจทำให้รู้สึกไม่สบายใจได้ (เช่น ลองนึกภาพว่าตัวเองเป็นคนเดียวที่สวมกางเกงขาสั้นและเสื้อยืดมัดข้อมในงานทางการที่ต้องใส่ชุดราตรี) ในทำนองเดียวกัน การเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มก็อาจเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้น แต่ความรู้สึกหลงทางในฝูงชน (เช่น สูญเสียเอกลักษณ์ของตนเองและกลายเป็นเพียงฟันเฟืองอีกตัวหนึ่งในเครื่องจักร) อาจทำให้รู้สึกไม่สบายใจได้ เพื่อให้เกิดความสมดุลกับความต้องการเหล่านี้ ผู้คนจึงมองหากลุ่มที่อยู่ใน "จุดที่ลงตัว" ของการตอบสนองความต้องการทั้งสองอย่าง นั่นคือ กลุ่มเหล่านี้ให้ความรู้สึกเป็นพันธมิตรและการยอมรับ แต่ยังช่วยให้เราแยกแยะตัวเองจากผู้อื่นได้อีกด้วย 7 ทฤษฎีความแตกต่างที่เหมาะสมที่สุด

7 ควรสังเกตว่า “จุดที่เหมาะสม” หรือจุดสมดุลนี้จะแตกต่างกันไป

คนต่อคน บางคนมีความต้องการโดดเด่นค่อนข้างมาก และมักจะโน้มเอียงไปในกลุ่มที่ทำให้พวกเขาโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ (เช่น คนที่ไม่ใช่)

ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยมากมาย (เช่น Leonardelli et al., 2010) รวมถึงการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าแฟนเพลงชอบเพลงที่ไม่ดังหรือไม่ค่อยเป็นที่นิยม (Abrams, 2009) และแฟนตัวยงของอนิเมะยังให้คะแนนตัวเองว่าเป็นคนที่มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวสูง (Reysen et al., 2016).

รูปที่ 19.8 การรับรู้ของเฟอร์รี่เกี่ยวกับความโดดเด่นและความเป็นเจ้าของที่โต้ตอบกันเพื่อทำนายระดับการระบุตัวตนของแฟนคลับ

เพื่อทดสอบว่าทฤษฎีนี้ช่วยอธิบายได้หรือไม่ว่าอะไรเป็นแรงผลักดันให้ชาวเฟอร์รี่ระบุตัวตนกับกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่ Reysen และคณะ (2016) ขอให้ชาวเฟอร์รี่ให้คะแนนว่าพวกเขารู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่มากเพียงใด (เช่น "ฉันรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งและบูรณาการได้ดีกับชุมชนเฟอร์รี่") รวมถึงรู้สึกว่ากลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่แตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ หรือไม่ (เช่น "ชุมชนเฟอร์รี่มีความพิเศษมากเมื่อ

เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ใช่เฟอร์รี่) ในที่สุด เราถามเฟอร์รี่ว่าพวกเขาระบุตัวตนกับกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่ได้ชัดเจนเพียงใด ผลลัพธ์ที่แสดงในรูปแบบที่ 19.8 แสดงให้เห็นว่าเฟอร์รี่ที่ระบุตัวตนกับกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่ได้ชัดเจนที่สุดคือผู้ที่รู้สึกถึงความเป็นส่วนหนึ่งอย่างแรงกล้าและรู้สึกว่ากลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่แตกต่างจากกลุ่มแฟนคลับอื่นๆ ซึ่งสนับสนุนทฤษฎีความแตกต่างที่เหมาะสมที่สุด โดยสรุปแล้ว ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าอย่างน้อยส่วนหนึ่งของแรงจูงใจที่ทำให้เฟอร์รี่เป็นเฟอร์รี่ก็คือข้อเท็จจริงที่ว่า

กลุ่มกระแสหลัก) ในทางกลับกัน บางคนมีความต้องการโดดเด่นน้อยมาก และอาจต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่มีขนาดใหญ่หรือค่อนข้างเป็นกระแสหลัก ทุกคนพยายามสร้างสมดุลที่แตกต่างกันระหว่างความต้องการที่ขัดแย้งกันสองอย่างนี้ โดยแต่ละกลุ่มจะพยายามหาคนที่แตกต่างกัน

- 2.
- 2.5.
- 3.
- 3.5.
- 4.
- 4.5.
- 5.
- 5.5.
- 6.

ต่ำ แตกต่าง สูง แตกต่าง

แฟนด้อม

การระบุตัวตน
อยู่ในระดับต่ำ
สูงเป็นของ

แฟนคลับเฟอร์รี่อาจตอบสนองความต้องการที่แข่งขันกันเพื่อให้เข้ากับกลุ่มในขณะเดียวกันก็แยกแยะตัวเองจากคนอื่น ๆ ได้ นักวิทยาศาสตร์ของ CAPE Model ชอบที่จะสร้างการจำแนกประเภท หมวดหมู่ และกรอบทางทฤษฎี และจัดระเบียบโลกภายในกรอบเหล่านั้น สิ่งนี้เป็นจริงสำหรับนักชีววิทยาเช่นกัน ซึ่งพยายามจัดระเบียบสิ่งมีชีวิตทั้งหมดให้เป็นกรอบทางอนุกรมวิธาน เช่นเดียวกับนักวิจัยแฟนพันธุ์แท้ที่พยายามแยกแยะระหว่างแฟนพันธุ์แท้ประเภทต่างๆ ตัวอย่างเช่น นักจิตวิทยาแฟนพันธุ์แท้อาจพยายามแยกแยะแฟนพันธุ์แท้ตลอดชีวิตของทิมก็ฟากับแฟนพันธุ์แท้ทั่วไปที่ตามกระแสเมื่อใดก็ตามที่มีฤดูกาลที่ดี 8 เพื่อเปรียบเทียบต่อไป นักชีววิทยาใช้ลักษณะทางกายภาพ เช่น สี ขนาด หรือรูปร่างของสิ่งมีชีวิต เพื่อแยกแยะสายพันธุ์หนึ่งจากอีกสายพันธุ์หนึ่ง ในลักษณะเดียวกัน นักวิจัยแฟนพันธุ์แท้ได้เสนอมิติต่างๆ มากมายที่จะใช้แยกแยะ

แยกแยะกลุ่มแฟนคลับกลุ่มหนึ่งจากอีกกลุ่มหนึ่ง ตัวแปรที่เสนอมาบางส่วน ได้แก่ แรงจูงใจ ซึ่งหมายความว่าเราอาจสามารถแยกแยะแฟนคลับประเภทหนึ่งจากอีกประเภทหนึ่งได้โดยพิจารณาจากสิ่งที่จูงใจแฟนคลับ (เช่น แฟนคลับแรงจูงใจจากความต้องการความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งอาจแตกต่างจากแฟนๆ ที่ได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลทางเศรษฐกิจ ในหนังสือปี 2021 Plante et al. ได้ค้นคว้าเอกสารและพบปัจจัย 28 ประการที่นักวิจัยใช้ในการแยกแยะแฟนๆ เราได้รวมและย่อตัวแปรเหล่านี้โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติและได้ชุดตัวแปรสี่กลุ่มที่แสดงด้วยตัวย่อ CAPE: (1) ความมุ่งมั่น (ระดับความสนใจในหัวข้อ รวมถึงความภักดี การจดจำความรู้เกี่ยวกับหัวข้อ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของแฟนด้อม) (2) สันถัมภ์ (ระดับที่ได้รับประโยชน์จากความสนใจ รวมถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือความรู้สึกสำเร็จ/ความสำเร็จ) (3) การมีอยู่ (ระดับที่ความสนใจดึงดูดความสนใจของแฟนๆ รวมถึงการหลีกเลี่ยงจากความเป็นจริง ความเครียดเชิงบวก และการมอบประสบการณ์ใหม่ๆ) และ (4) การแสดงออก (ระดับที่แฟนด้อมมีความสำคัญและมีความหมาย รวมถึงการส่งเสริมความเป็นส่วนตัว

การเติบโตหรือเป็นช่องทางการแสดงออกที่สร้างสรรค์) ในส่วนที่เหลือของหัวข้อนี้ เราจะมากบกวว่ามิตทั้งสี่นี้
เกี่ยวข้องกับชุมชนเพอร์รี่และสิ่งที่พวกเขา

8 หากคุณสงสัยว่าทำไมนักวิทยาศาสตร์ถึงสนใจกล่องและหมวดหมู่เหล่านี้ ก็ตาม.

คำตอบคือเพราะว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความแตกต่างที่ทำให้เกิดความแตกต่างในทางปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น การรู้ว่่านกเป็นสมาชิกของสายพันธุ์หนึ่ง
มากกว่าอีกสายพันธุ์หนึ่ง ช่วยให้นักชีววิทยาสามารถคาดการณ์พฤติกรรมของมันได้ (เช่น นกจะสร้างรังบนต้นไม้หรือบนพื้นดิน) เมื่อพูดถึง
พัฒนา หมวดหมู่นี้ช่วยให้เราสามารถคาดการณ์พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาได้ เช่น มีนิสัยการซื้อและการบริโภค หรือการอยู่เคียงข้างมันในช่วง
เวลาที่ยากลำบาก

สามารถบอกเราเกี่ยวกับความแตกต่างบางประการในวิธีคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของเหล่าเพอร์รี่ได้ ก่อนอื่น เราได้ตรวจสอบความแตกต่าง
ระหว่างเพอร์รี่ แพนอนิเมะ และแพนในมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีที่มีความสนใจต่างๆ (เช่น สื่อ ทัศนคติ กลุ่มดนตรี) ในมิติ CAPE จาก
ภาพที่ 19.9 จะเห็นได้ว่าเพอร์รี่โดดเด่นกว่าแพนคนอื่นๆ มากที่สุดในมิติของการแสดงออก โดยเพอร์รี่มีแนวโน้มที่จะมองว่าความสนใจของแพนๆ
เป็นวิธีการแสดงออกที่มีความหมายมากกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด

สิ่งนี้ค่อนข้างสอดคล้องกับความแตกต่างบางประการที่เราสังเกตเห็นระหว่างเพอร์รี่และกลุ่มแพนกลับอื่น ๆ
เช่น ความจริงที่ว่าเพอร์รี่ส่วนใหญ่สร้างเพอร์รี่ที่น่าที่แสดงถึงเวอร์ชันในอุดมคติของตัวเอง (ดูบทที่ 7) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ไม่มีในการเปรียบเทียบกับ
แพนด้อมอนิเมะหรือในแพนด้อมอื่นๆ (เช่น กีฬา ดนตรี) ในความเป็นจริง ควบคู่ไปกับมิติของการปรากฏตัว ซึ่งเทียบได้กับระดับที่สังเกตได้ใน
กลุ่มแพนๆ อื่นๆ การแสดงออกเป็นมิติ CAPE ที่ได้รับคะแนนสูงสุดสำหรับเพอร์รี่ แต่ไม่ใช่สำหรับกลุ่มแพนๆ อื่นๆ

รูปที่ 19.9 คะแนนเฉลี่ยของแพน ๆ เพอร์รี่ แพน ๆ อนิเมะ และนักเรียนในโมเดล CAPE ของมิติความสนใจของแพน ๆ

จากนั้น เราได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยชุดหนึ่งซึ่งทำให้ตัวแปร CAPE สามารถทำนายตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพอร์รี่ได้หลากหลาย เพื่อดูว่าการ
ทำความเข้าใจเพอร์รี่เกี่ยวกับแรงจูงใจ CAPE ของพวกเขาสามารถทำได้หรือไม่
บอกเราเล็กน้อยว่าพวกเขาคิด รู้สึก และประพฤติตัวอย่างไร ตาราง 19.2 แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเฉพาะของ
เพอร์รี่ รวมถึงสื่อ

2 2.5 3 3.5 4 4.5 5.

การแสดงออก.

การมีอยู่.

สินทรัพย์.

ความมุ่งมั่น.

นักเรียนอนิเมะขุ่นมัว

การบริโภค เพอร์รี่น่า การสวมชุดเพอร์รี่ ความเป็นชนชั้นสูง และเนื้อหาทางเพศ ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าคะแนนความมุ่งมั่นของเพอร์รี่
บอกเราเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพอร์รี่ในทุกๆ ด้าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้งความเป็นแพนและการระบุตัวตนของแพนด้อม
(รวมถึงการเป็นเพอร์รี่อย่างเปิดเผย) การสวมชุดเพอร์รี่และการเข้าร่วมงาน การใช้จ่ายเงินในการบริโภคสื่อของเพอร์รี่ การหมกมุ่นอยู่กับสื่อของ
เพอร์รี่ การระบุตัวตนกับเพอร์รี่ของตัวเอง การรู้สึกถึงสถานะที่สูงขึ้นในบรรดาเพอร์รี่ และการบริโภค

ของสื่อลามกอนาจารของเพอร์รี่ กล่าวอีกนัยหนึ่ง แรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นทำนายการมีส่วนร่วมและพฤติกรรมบริโภคของ
เพอร์รี่

ตารางที่ 19.2 แบบจำลอง CAPE ของมิตีความสนใจของแฟน ๆ ที่ทำนายมิตีที่เกี่ยวข้องกับแวดวงแฟน ๆ ความหลากหลายใน CAPE Fanship .43** -.03 .04 .35** Fandom .44** .002 .12** .19** การเปิดเผยตัวตน .37** .17** -.10** -.03 Furry .30** -.04 -.12** -.03 จำนวนงาน Cons .22** .07* -.02 -.09* จำนวนโชติที่เกี่ยวข้องกับ Furry .26** .01 .07* -.05 จำนวน Fursuit แบบเต็ม .17** .07* -.11** -.003 จำนวน Fursuit บางส่วน .15** .13** -.08* -.04 ความถี่ในการฟ้องร้อง Fursuit ปีที่ผ่านมา .27** .14** -.07 -.01 เงินที่ใช้ไปเมื่อปีที่แล้ว .23** .13** -.03 -.08 เข้าร่วมงาน Cons/Meetups .34** .16** -.02 -.11** อ่าน/โพสต์ฟอรัม .26** -.04 .11**

.04 บริโภคสื่อ/ข่าวสาร .35** -.07 .11** .18** สะสมสินค้า .44** .02 .004 .05 พุดคุยเกี่ยวกับ Furry .27** .09* .04 .04 สื่อ Furry แบบมีส่วนร่วม .32** -.11** .09** .23** การระบุ Fursona .20** .02 .06* .32** สถานะภายในกลุ่ม .33** .28** -.14** -.07 ความถี่ในการดูทางเพศต่อสื่อ Furry .22** -.12** .15** -.04 ความถี่ในการชมหนังโป๊ Furry .14** -.10* .14** -.01 หมายเหตุ * p < .05, ** p < .01

ตัวแปรอื่นๆ บอกเล่าเรื่องราวที่มีความละเอียดอ่อนกว่า แรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นเกี่ยวข้องกับการเป็นเพอร์รี่อย่างเปิดเผย การไปงานประชุม การสวมชุดเพอร์รี่ และการใช้จ่ายเงินเพื่อเนื้อหาเกี่ยวกับเพอร์รี่ รวมถึงสถานะในฐานะแฟนคลับ ในทางกลับกัน เพอร์รี่เหล่านี้ยังมีส่วนร่วมที่ตื่นเกินกว่าเล็กน้อยด้วย

เนื้อหาเกี่ยวกับเพอร์รี่และมีแนวโน้มที่จะดูสื่อลามกอนาจารของเพอร์รี่น้อยกว่า เราอาจแนะนำว่ามีข้อมูลนี้เชื่อมโยงกับเนื้อหาเกี่ยวกับเพอร์รี่น้อยลงและเชื่อมโยงกับองค์ประกอบทางสังคมของแฟนด้อมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับประโยชน์จากสถานะของตนเองในแฟนด้อม ในทางตรงกันข้าม คะแนนการมีอยู่เชื่อมโยงกับการเป็นเพอร์รี่ที่ใหม่กว่าและเปิดกว้างน้อยกว่า รวมถึงปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ของเพอร์รี่ การใช้สื่อลามก และการดื่มด่ำกับสื่อของเพอร์รี่ สิ่งนี้อาจบ่งชี้ถึงเพอร์รี่ที่โต้ตอบกับแฟนด้อมในลักษณะออนไลน์เป็นหลัก 9 สุดท้าย มีข้อมูลสุดท้าย—การแสดงออก—เชื่อมโยงอย่างแน่นแฟ้นกับความเป็นแฟน การระบุตัวตนของเพอร์รี่ และการดื่มด่ำ

เข้าสู่สื่อของ Furry และอาจแนะนำ Furry ที่สนใจในการบริโภคสื่อของ Furry เป็นหลัก ไม่ใช่ การโต้ตอบกับเพอร์รี่คนอื่น (ตามที่ระบุโดยความสัมพันธ์เชิงลบกับการเข้าร่วมงานประชุม) สิ่งเหล่านี้ อาจเป็นเพอร์รี่ที่มองว่าเพอร์รี่เป็นเพียงกิจกรรมส่วนบุคคล เป็นการแสดงออกหรือช่องทางแสดงความสนใจโดยไม่จำเป็นต้องอยากหรือจำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มแฟนคลับ (หรืออย่างน้อยที่สุดก็ไม่ถือว่าเป็นจุดดึงดูดใจมากเท่ากับเนื้อหาหรือกระบวนการสร้างเพอร์รี่ที่น่าเอจ) 10.

ตาราง 19.3 แบบจำลอง CAPE ของมิตีความสนใจของแฟน ๆ ที่ทำนายบุคลิกภาพและความเป็นอยู่ที่ดี ตัวแปร CAPE ความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ .18** -.04 -.09** .002 ความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจ .25** .01 -.14** -.02 ความเป็นอยู่ที่ดีของความสัมพันธ์ .24** .04 -.06 -.06 การสนับสนุนทางสังคมของแฟน ๆ .22** .12** .19** .21** การช่วยเหลือภายในกลุ่ม .26** .15** .04 -.01 หมายเหตุ * p < .05, ** p < .01

9 นี่อาจเป็นเพียงตัวแทนสำหรับการเป็นน้องใหม่กับพวกเราบางคน

ผลการค้นพบจากช่วงต้นของบทนี้ชี้ให้เห็นว่าเพอร์รี่จำนวนมากค้นหาเนื้อหาเกี่ยวกับเพอร์รี่ก่อน จากนั้นจึงเริ่มแอบดูในฟอรัมเกี่ยวกับเพอร์รี่หรือในเว็บไซด์เกี่ยวกับเพอร์รี่ ก่อนจะเข้าร่วมงานและงานประชุมเกี่ยวกับเพอร์รี่ในที่สุด ซึ่งอาจเป็นเพียงเพอร์รี่ที่อยู่ในขั้นตอนเริ่มต้นของกระบวนการดังกล่าว 10 เรากำลังพูดถึงมิตีเหล่านี้โดยคำนึงถึงเพอร์รี่ในเชิงสมมติฐาน

คะแนนสูงในมิตีหนึ่งโดยไม่รวมมิตีอื่นๆ ในความเป็นจริงแล้ว เพอร์รี่ส่วนใหญ่เกิดจากการผสมผสานของมิตีที่แตกต่างกันสี่มิตีนี้ และจะค่อนข้างหายากที่จะพบเพอร์รี่ที่ทำคะแนนสูงในมิตีเดียวเท่านั้นโดยไม่รวมอีกสี่มิตี อย่างไรก็ตาม การช่วยให้เราสร้างแนวคิดเกี่ยวกับสี่มิตีเหล่านี้ได้ด้วยวิธีการจินตนาการว่าเพอร์รี่ในเชิงสมมติที่มีคะแนนสูงในมิตีนั้นจะเป็นอย่างไรนั้นมีประโยชน์!

การวิเคราะห์อีกแบบหนึ่งทำให้มิตี CAPE สามารถทำนายการวัดความเป็นอยู่ที่ดีได้ การวิเคราะห์นี้สามารถช่วยให้เราเข้าใจแบบแผนที่ว่าเพอร์รี่มีการปรับตัวไม่ดี (อธิบายไว้ในบทที่ 21) โดยช่วยให้เราเห็นว่าอาจมีวิธีทำนายได้หรือไม่ว่าเพอร์รี่ใดมีแนวโน้มที่จะปรับตัวไม่ดีมากที่สุดโดยอิงจากแรงจูงใจพื้นฐาน ดังที่แสดงในตารางที่ 19.3 ความมุ่งมั่นเป็นมิตีที่มีอิทธิพลมากที่สุด

มีความสัมพันธ์อย่างมากกับการวัดความเป็นอยู่ที่ดี อาจเป็นเพราะอย่างที่เราแนะนำในบทที่ 22 ว่าแรงจูงใจในการมุ่งมั่นยังเชื่อมโยงกับการมองว่าแฟนด้อมเป็นแหล่งสนับสนุนทางสังคมและได้รับความช่วยเหลือจากแฟนด้อมเอง แรงจูงใจด้านสินทรัพย์ แม้ว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางสังคมและความช่วยเหลือจากแฟนด้อมด้วย แต่ก็ไม่เกี่ยวข้องกับการวัดความเป็นอยู่ และคะแนนการแสดงผลออกก็เช่นกัน

ในทางกลับกัน การมีอยู่เป็นมิติเดียวที่สัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นอยู่ที่ดี และอาจให้บริบทเพิ่มเติมเกี่ยวกับการค้นพบข้างต้น บางทีเพอร์รี่ที่มีปัญหาเรื่องความเป็นอยู่ที่ดีทางร่างกายหรือจิตใจอาจเป็นกลุ่มคนที่มีความสามารถน้อยที่สุดในการเข้าร่วมการประชุมหรือได้รับประโยชน์จากการมีปฏิสัมพันธ์แบบพบหน้ากับเพอร์รี่ หรือบางทีการขาดปฏิสัมพันธ์นี้อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขาต่ำลง จำเป็นต้องมีการวิจัยในอนาคตเพื่อเจาะลึกถึงความสัมพันธ์เหล่านี้ แต่อย่างน้อยที่สุด การวิจัยเหล่านี้ก็แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจที่ผลักดันให้เพอร์รี่เข้ามามีส่วนร่วมอาจบอกอะไรได้มากมายเกี่ยวกับธรรมชาติของการมีส่วนร่วมของพวกเขาในแฟนด้อม และว่าสิ่งนี้น่าจะมีประโยชน์ เป็นอันตราย หรือไม่เกี่ยวข้องกับความอยู่ดีของพวกเขาเป็นส่วนใหญ่ ค่านิยมของเพอร์รี่ ในหัวข้อสุดท้ายนี้ เราจะเน้นที่แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ: ค่านิยมเป็นความเชื่อที่สำคัญและกว้างๆ ที่ผู้คนใช้เพื่อชี้นำ อธิบาย และกำหนดพฤติกรรมของพวกเขา (Schwartz, 1992) แม้ว่าจะไม่ใช่แรงจูงใจในตัวของมันเอง แต่ค่านิยมของบุคคลจะกำหนดการกระทำของพวกเขาให้สอดคล้องกับค่านิยมของพวกเขา 11 ขวาร์ตซ์ได้เสนอคุณค่าสากล 10 ประการ ซึ่งหมายความว่าคุณค่าเหล่านี้สามารถพบได้ในการกำหนดพฤติกรรมของทุกคนในทุกวัฒนธรรม ได้แก่ (1) อำนาจ (ให้คุณค่ากับสถานะและศักดิ์ศรี) (2) ความสำเร็จ (ให้คุณค่ากับความทะเยอทะยานและความสำเร็จ) (3) ความสุขนิยม (ให้คุณค่ากับความพึงพอใจส่วนตัว) (4) การกระตุ้น (ให้คุณค่ากับความแปลกใหม่และความตื่นเต้น) (5) การกำหนดทิศทางให้กับตนเอง (ให้คุณค่ากับการสำรวจและความคิดสร้างสรรค์) (6) สาขานิยม (ให้คุณค่ากับความยุติธรรมทางสังคมและความเท่าเทียมกัน) (7) ความเมตตากรุณา (ให้คุณค่ากับการช่วยเหลือผู้อื่น)

11 ถ้าคุณคิดถึงคนๆ หนึ่งเหมือนจรวด แรงจูงใจก็หมายถึงแรงผลักดัน แรงผลักดัน

บุคคลจะก้าวไปข้างหน้าในทิศทางทั่วไป ค่าต่างๆ ในตัวเปรียบเทียบกับนี้แสดงถึงเส้นเลือดหรืออุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในการกำหนดทิศทางแรงขับและบังคับจรวดให้ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งอย่างแม่นยำ 12 แม้ว่าค่าต่างๆ เหล่านี้อาจมีอยู่ในทุกวัฒนธรรม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าค่าเหล่านี้จะมีเสมอไป

ในระดับเดียวกัน ผู้คนในวัฒนธรรมหนึ่งอาจให้ความสำคัญกับความสำเร็จมากกว่าความเมตตากรุณาโดยเฉลี่ย ในขณะที่อีกวัฒนธรรมหนึ่งอาจให้ความสำคัญกับความเมตตากรุณามากกว่าความสำเร็จ

รอบตัวคุณ), (8) ประเพณี (ให้คุณค่ากับการอนุรักษ์และรักษามรดก/วัฒนธรรม), (9) ความสอดคล้อง (ให้คุณค่ากับความคาดหวังของสังคม) และ (10) ความปลอดภัย (ให้คุณค่ากับความปลอดภัยของตัวเองและคนใกล้ชิด) (Schwartz & Boehnke, 2004) เพื่อดูว่าค่านิยมของเพอร์รี่ในฐานะกลุ่มแตกต่างจากคนอื่นหรือไม่ เราได้เปรียบเทียบคะแนนของเพอร์รี่ในการวัดค่าแต่ละค่าจาก 10 ค่านิยมกับคะแนนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอายุและระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน (ดูบทที่ 13) ดังที่แสดงในรูปที่ 19.10 เพอร์รี่ได้รับแรงผลักดันจากค่านิยมของความเมตตากรุณา การกำกับตนเอง และความเป็นสากลเป็นหลัก เช่นเดียวกับนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างที่สำคัญเกิดขึ้นเกี่ยวกับประเพณี ความสอดคล้อง และความปลอดภัย โดยเพอร์รี่มีคะแนนในการวัดเหล่านี้ต่ำกว่าอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติทางการเมืองที่ก้าวหน้าของเพอร์รี่โดยทั่วไป ซึ่งอาจรวมถึงการฝ่าฝืนประเพณี (ดูบทที่ 17) เช่นเดียวกับลักษณะที่ไม่เป็นกระแสหลัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพอร์รี่ไม่สนใจที่จะยึดมั่นในบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมมากนัก

การขาดความสนใจในประเพณีและความสอดคล้องกันนี้อาจเป็นตัวบ่งชี้ว่าเพอร์รี่มีความเปิดรับการเปลี่ยนแปลงมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มที่จะเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ มากกว่า (ดูบทที่ 18)

Bobowik และคณะ (2011) พบว่าการเปิดใจยอมรับการเปลี่ยนแปลงมีความเกี่ยวข้องกับความอยู่ดีขึ้น Bond และคณะ (2004) พบว่าการเปิดใจยอมรับการเปลี่ยนแปลงมีความเกี่ยวข้องกับการประนีประนอม ความร่วมมือ และการแก้ปัญหา และคนอื่นๆ พบว่าการเปิดใจยอมรับการเปลี่ยนแปลงมีความเกี่ยวข้องกับความกังวลต่อสิ่งแวดล้อม ค่านิยมเพื่อสังคม (Uitto & Saloranta, 2010) และการเคลื่อนไหวทางการเมือง (Vecchione และคณะ 2015) ประเด็นสุดท้ายนี้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่าพบว่าเพอร์รี่มีสถานะพลเมืองโลกสูง (ดูบทที่ 17)

รูปที่ 19.10 คะแนนเฉลี่ยของค่าสากลของเพอร์รี่และนักเรียน (* $p < .05$, มาตรฐาน 7 ระดับ)

ในที่สุด เราสามารถดึงเอาทัศนคติทางสังคมมาใช้ได้ (ดูบทที่ 6) ซึ่งระบุว่าเมื่อนึกถึงอัตลักษณ์ของบุคคลในฐานะสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง บรรทัดฐานและค่านิยมของกลุ่มนั้นก็จะถูกกระตุ้นขึ้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อเฟอร์รี่ได้รับการเตือนถึงความจริงที่ว่าพวกเขาเป็นเฟอร์รี่ (เมื่อเทียบกับตัวตนในชีวิตประจำวันของพวกเขา) พวกเขาควรมีทัศนคติ อารมณ์ และลักษณะบุคลิกภาพที่เชื่อมโยงกับกลุ่มแบบแผนทั่วไป เพื่อทดสอบสิ่งนี้ เราได้ตรวจสอบการให้คะแนนของเฟอร์รี่เกี่ยวกับค่านิยมเดียวกันทั้ง 10 ค่า โดยขอให้พวกเขาทำสองครั้ง ครั้งแรกเกี่ยวกับตัวตนในชีวิตประจำวันของพวกเขา และอีกครั้งหนึ่งโดยคิดถึง

ตนเองในฐานะเฟอร์รี่ ตามที่แสดงในรูปที่ 19.11 ผลลัพธ์โดยทั่วไปสอดคล้องกับการค้นพบของเราเมื่อเปรียบเทียบเฟอร์รี่กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี กล่าวคือ เฟอร์รี่มองว่าตนเองเป็นคนยอมตามน้อยกว่า ไม่สนใจเรื่องความปลอดภัยน้อยกว่า และมุ่งมั่นในตัวเองมากกว่าเมื่อคิดถึงตัวเองในฐานะเฟอร์รี่เมื่อเทียบกับเมื่อคิดถึงตัวเองในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ เรายังพบความแตกต่างอื่นๆ อีกสองสามประการ ได้แก่ เฟอร์รี่ยังมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนค่านิยมของลัทธิสุขนิยมและการกระตุ้นมากกว่า และมีแนวโน้มที่จะเห็นคุณค่าของความสำเร็จน้อยกว่าเมื่อคิดถึงตัวเองในฐานะเฟอร์รี่ แม้ว่าการศึกษาในอนาคตจะเจาะลึกถึงรายละเอียดเฉพาะของความแตกต่างเหล่านี้ แต่ในตอนนี้ เพียงแค่ชี้ให้เห็นว่าเฟอร์รี่ไม่เพียงแต่แตกต่างจากผู้ที่ไม่ใช่เฟอร์รี่ในแง่ของค่านิยมที่จูงใจและชี้นำพฤติกรรมของพวกเขาเท่านั้น แต่ยังมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มแฟนคลับของเฟอร์รี่และแม้แต่ภายในตัวเฟอร์รี่เองในบริบทที่แตกต่างกับเมื่อเป็นเช่นนั้น

3 3.5 4 4.5 5 5.5 6 6.5 ความปลอดภัย*
ความปลอดภัย*
ธรรมเนียม*.
ความเมตตากรุณา
สากลนิยม
การกำกับตนเอง
การกระตุ้น
ความสุขนิยม
ความสำเร็จ*.
พลัง.

นักเรียนขบถ

มาถึงค่านิยมเหล่านี้ ซึ่งยิ่งเพิ่มความซับซ้อนและละเอียดอ่อนให้กับปริศนาว่าจะอะไรเป็นแรงบันดาลใจให้กับเหล่าเฟอร์รี่

รูปที่ 19.11 การจัดอันดับค่านิยมสากลตามอัตลักษณ์ของสัตว์และอัตลักษณ์ตนเองในชีวิตประจำวัน (* $p < .05$, 7 คะแนน
มาตราส่วน).

บทสรุป.

บนกระดาษ ดูเหมือนว่าการตอบคำถามว่าจะอะไรเป็นแรงบันดาลใจให้เหล่าเฟอร์รี่นั้นควรจะเป็นเรื่องง่าย ๆ เหมือนกับที่เราควรพูดได้ว่า "เฟอร์รี่เป็นเฟอร์รี่ เพราะพวกเขาชอบสื่อเกี่ยวกับเฟอร์รี่" แต่จากที่เราเห็นตลอดทั้งบทนี้ ภาพของสิ่งที่ป็นแรงบันดาลใจให้เหล่าเฟอร์รี่นั้นซับซ้อน มีหลายแง่มุม และแตกต่างกันไปในแต่ละเฟอร์รี่ เมื่อพูดถึงวิธีที่เฟอร์รี่หาทางเข้าสู่กลุ่มแฟนคลับ การเดินทางของพวกเขาดูเหมือนจะแตกต่างไปจากกลุ่มแฟนคลับอื่นๆ บ้าง (เช่น แฟนอนิเมะและแฟนกีฬา) โดยที่เฟอร์รี่มีแนวโน้มที่จะ "สะดุด" เข้าสู่กลุ่มแฟนคลับมากกว่าที่จะเข้าสู่ผ่านเพื่อน ครอบครัว และ

กลุ่มต่างๆ รอบตัวพวกเขา อินเทอร์เน็ต การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับสัตว์ และความรู้สึกทั่วไปภายในตัวพวกเขา เส้นทางที่มักเข้าสู่กลุ่มแฟนคลับบ่อยที่สุด สำหรับสิ่งที่กระตุ้นให้เฟอร์รี่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเฟอร์รี่และเข้าร่วมกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่ แรงจูงใจเบื้องหลังบางอย่างทับซ้อนกับแรงจูงใจของกลุ่มแฟนคลับอื่นๆ เช่น ความสนใจในความบันเทิง แรงจูงใจอื่นๆ เช่น ความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่ง มีอยู่ในกลุ่มแฟนคลับอื่นๆ (เช่น แฟนอนิเมะ แฟนกีฬาแฟนตาซี) แต่ไม่มากเท่ากับแฟนเฟอร์รี่ เราสามารถใช้สิ่งเหล่านี้ได้

3 3.5 4 4.5 5 5.5 6 6.5 ความปลอดภัย*
ความสอดคล้อง*
ธรรมเนียม.
ความเมตตากรุณา
สากลนิยม
การกำกับตนเอง*
การกระตุ้น*
ความสุขนิยม*
ความสำเร็จ*.
พลัง.

เฟอร์รี่ ไม่ใช่เฟอร์รี่

แบบจำลองต่างๆ เช่น ทฤษฎีความแตกต่างที่เหมาะสมที่สุด เพื่อแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจทางจิตวิทยาสังคมมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจถึงความแตกต่างในการระบุตัวตนของเฟอร์รี่ ทั้งในฐานะวิธีที่จะโดดเด่นและแตกต่าง และในฐานะวิธีที่จะเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่มีผู้คนที่มีความคิดเหมือนกัน ในลักษณะเดียวกัน แบบจำลอง CAPE แสดงให้เห็นว่าเฟอร์รี่แตกต่างจากแฟน ๆ คนอื่นๆ อย่างไร รวมถึงวิธีที่พวกเขาแตกต่างจากคนอื่น ๆ และแสดงให้เห็นถึงผลกระทบที่แรงจูงใจสามารถมีต่อพฤติกรรมและความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขาได้ ในที่สุด เราได้ตรวจสอบว่าค่านิยมที่เฟอร์รี่ยึดมั่นอาจช่วยแยกแยะพวกเขาจากกลุ่มแฟน ๆ อื่นๆ ได้อย่างไร และอาจช่วยแยกความแตกต่างของพวกเขาออกจากกลุ่มแฟน ๆ อื่นๆ ได้

อธิบายว่าจะอะไรเป็นแรงผลักดันให้คนๆ หนึ่งเลือกกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่แทนกลุ่มแฟนคลับอื่นๆ นอกจากนี้ เรายังเห็นว่าคุณธรรมนั้นเปลี่ยนแปลงได้และขึ้นอยู่กับบริบท โดยเปลี่ยนแปลงไปขึ้นอยู่กับว่าคนๆ หนึ่งคิดถึงตัวเองว่าเป็นเฟอร์รี่หรืออยู่ในพื้นที่ที่ไม่ใช่เฟอร์รี่ บทนี้แสดงให้เห็นว่าไม่มีคำตอบง่ายๆ เมื่อพูดถึงการอธิบายว่าทำไมเฟอร์รี่ถึงกลายมาเป็นเฟอร์รี่ การมองว่าเป็นการแสดงออกถึงความหลงใหลหรือความชอบอย่างง่าย ๆ ต่อสุนทรียศาสตร์แบบหนึ่งมากกว่าอีกแบบหนึ่งนั้นละเลยหลักฐานมากมายที่ชี้ให้เห็นว่าเฟอร์รี่ถูกขับเคลื่อนโดยตัวแปรที่ซับซ้อนมากมายซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความสนใจในเฟอร์รี่ของบุคคลในฐานะวิธีตอบสนองความต้องการที่สำคัญสำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความบันเทิง ความหมาย การแสดงออกถึงตัวตน และใช้ สำหรับบางคน ความพึงพอใจทางเพศ อ้างอิง Abrams, D. (2009). Social identity on a national scale: optimal distinctness and young people's self-expression through musical preference. *Group Processes and Intergroup Relations*, 12 (3), 303-317. ภาษาไทย: <https://doi.org/10.1177/1368430209102841> Bobowik, M., Basabe, N., Páez, D., Jiménez, A., & Bilbao, M. (2011). ค่านิยมส่วนบุคคลและความเป็นอยู่ที่ดีในหมู่ชาวยุโรป ชาวสเปนพื้นเมือง และผู้อพยพไปยังสเปน วัฒนธรรมมีความสำคัญหรือไม่? วารสารการศึกษาความสุข 12 (3), 401-419 <https://doi.org/10.1007/s10902-010-9202-1> Bond, MH, Leung, K., Au, A., Tong, KK, & Chemonges-Nielson, Z. (2004). การผสมผสานสัจพจน์ทางสังคมกับค่านิยมในการทำนายพฤติกรรมทางสังคม วารสารบุคลิกภาพยุโรป 18 (3), 177-191 ภาษาไทย: <https://doi.org/10.1002/per.509> Brewer, MB (1991). ตัวตนทางสังคม: ในเรื่องความเป็นเหมือนกันและแตกต่างกันในเวลาเดียวกัน วารสารบุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 17 (5), 475-482. <https://doi.org/10.1177/0146167291175001> Haslam, C., Jetten, J., Cruwys, T., Dingle, GA, & Haslam, SA (2018). จิตวิทยาใหม่ของสุขภาพ: ปาณธรรมาภิบาลทางสังคม Routledge Hogg, M.

A. (2000). การลดความไม่แน่นอนเชิงอัตวิสัยผ่านการจัดหมวดหมู่ตนเอง: ทฤษฎีแรงจูงใจของกระบวนการอัตลักษณ์ทางสังคม

European Review of Social Psychology, 11 (1), 223-255. <https://doi.org/10.1080/14792772043000040> Hsu, T. (2019, 15 กรกฎาคม)ภารกิจ Apollo 11 ยังเป็นปรากฏการณ์ทางสื่อทั่วโลก The New York Times <https://www.nytimes.com/2019/07/15/business/media/apollo-11-television-media.html> Leonardelli, GJ, Pickett, CL, & Brewer, MB (2010) ทฤษฎีความแตกต่างที่เหมาะสมที่สุด: กรอบงานสำหรับอัตลักษณ์ทางสังคม ความรู้ความเข้าใจทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม ความก้าวหน้าในจิตวิทยาสังคมเชิงทดลอง 43, 63-113. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(10\)43002-6](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(10)43002-6) McPherson, B. (1975). การบริโภคกีฬาและเศรษฐศาสตร์ของการบริโภคนิยมใน DW Ball & JW Loy (Eds.), Sport and social

ลำดับ: การมีส่วนสนับสนุนต่อสังคมวิทยาของกีฬา (หน้า 243-275) สำนักพิมพ์ Addison Wesley Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR และ Chadborn, D. (2021) CAPE: โมเดลหลายมิติของความสนใจของแฟน ๆ

ทีมวิจัย CAPE Model Reysen, S. และ Plante, CN (2017). แฟน ๆ การรับรู้ความเป็นผู้ใหญ่ และความเต็มใจที่จะสร้างความสัมพันธ์แบบโรแมนติก: การใช้การวัดความเป็นผู้ใหญ่ในระยะสั้น การสื่อสารและวัฒนธรรมออนไลน์ 8 (1), 154-173 <https://doi.org/10.18485/kkonline.2017.8.8> Reysen, S., Plante, C.

N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015). มุมมองอัตลักษณ์ทางสังคมของความแตกต่างทางบุคลิกภาพระหว่างอัตลักษณ์ของแฟนคลับและไม่ใช่แฟนคลับ World Journal of Social Science Research, 2 (1), 91-103. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). ความแตกต่างและการระบุตัวตนที่เหมาะสมที่สุดกับกลุ่มแฟนคลับของเฟอร์รี่ Current Psychology, 35 (4), 638-642. <https://doi.org/10.1007/s12144-015-9331->

0 Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017a). "มันเพี้ยนคลั่ง": การค้นพบอัตลักษณ์ของเฟอร์รี่และแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในแฟนด้อม ใน T. Howl (Ed.), Furries among us 2: เรื่องราวเพิ่มเติมเกี่ยวกับเฟอร์รี่โดยเฟอร์รี่ (หน้า 111-128) Thurston Howl Publications. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017b). ความต้องการความแตกต่างที่เหมาะสมที่สุดเป็นตัวทำนายการระบุตัวตนในแฟนด้อมอนิเมะ The Phoenix Papers, 3 (1), 25-32. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, Gerbasi, KC, Schroy, C., Gamboa, A., Gamboa, J., & McCarter, T. (2017). เส้นทางสู่การค้นพบแฟน ๆ และการแสดงออกถึงตัวตนของแฟน ๆ ในกลุ่มแฟนกีฬาประเภทเฟอร์รี่ อนิเมะ และแฟนตาซี The Phoenix Papers, 3 (1), 373-384. Richter, F. (2023, 10 กุมภาพันธ์) Super Bowl เกือบไม่ได้กับเกมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในวงการฟุตบอล Statista

<https://www.statista.com/chart/16875/super-bowl-viewership-vs-worldcup-final/> ชรอย, ซี., ฟลานเต, ซี.

N., Reysen, S., Roberts, SE และ Gerbasi, KC (2016) แรงจูงใจที่แตกต่างกันเป็นตัวทำนายความเชื่อมโยงทางจิตวิทยากับความสนใจของแฟน ๆ และกลุ่มแฟน ๆ ในแฟนด้อมอนิเมะ เฟอร์รี่ และแฟนตาซีสปอร์ต

Phoenix Papers, 2 (2), 148-167. Schwartz, SH (1992). สาทกลในเนื้อหาและโครงสร้างของคำนิยาม: ความก้าวหน้าทางทฤษฎีและการทดสอบเชิงประจักษ์ใน 20 ประเทศ ความก้าวหน้าในจิตวิทยาสังคมเชิงทดลอง, 25, 1-65. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(08\)60281-6](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(08)60281-6) Schwartz, SH, & Boehnke, K. (2004). การประเมินโครงสร้างของคำนิยามของมนุษย์ด้วยวิธีการหาค่าเหมาะที่สุดด้วยวิธีหาค่าเหมาะที่สุดวารสารการวิจัยบุคลิกภาพ, 38 (3), 230-255. [https://doi.org/10.1016/S0092-6566\(03\)00069-2](https://doi.org/10.1016/S0092-6566(03)00069-2) Smith, GJ,

Patterson, B., Williams, T., & Hogg, J. (1981). โปริไฟล์ของแฟนกีฬาชายตัวจริง

Arena Review, 5 (2), 26-44. Smodis-McCune, VA, Plante, CN, Packard, G., Reysen, S., & Mendrek, A. (2022). ความเครียดจาก COVID-19 ทำให้เส้นทางการใกล้ชิดของการระบุตัวตนของแฟนด้อมเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีผ่านการรับรู้ที่เน้นปัญหาลดลง The Phoenix Papers, 5 (1), 175-194. <https://doi.org/10.31235/osf.io/e6baf> Stangor, C. (2010). บทนำสู่จิตวิทยา FlatWorld

Swann, WB, Jr. (1983). การยืนยันตนเอง: การนำความเป็นจริงทางสังคมมาสู่ความกลมกลืนกับตนเอง ใน J. Suls

และ AG Greenwald (บรรณาธิการ) มุมมองทางจิตวิทยาสังคมต่อตนเอง (เล่ม 2, หน้า 33-66) Erlbaum

Uitto, A. และ Saloranta, S. (2010). ความสัมพันธ์ระหว่างคำนิยาม ทัศนคติ ความสนใจ และแรงจูงใจด้านสิ่งแวดล้อมและความเป็นมนุษย์ของนักเรียนมัธยมศึกษา Procedia-Social and Behavioral Sciences, 9, 1866-1872. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.12.415> Vecchione, M., Schwartz, SH, Caprara, G.

วี., โชน, เอช., เซียชูช, เจ., ซิลเวสเตอร์, เจ., ... & Alessandri, G. (2015). คำนิยามส่วนบุคคลและการเคลื่อนไหวทางการเมือง: การศึกษาข้ามชาติ. British Journal of Psychology, 106 (1), 84-106. <https://doi.org/10.1111/bjop.12067>

Vignoles, VL, Regalia, C., Manzi, C., Gollidge, J., & Scabini, E.

(2006). Beyond self-esteem: Influence of multiple motives on identity construction. Journal of Personality and Social Psychology, 90 (2), 308- 333. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.90.2.308> Wann, DL, Melnick, MJ, Russell, GW, & Pease, DG

(2001). Sports fans: The psychology and social impact of audience. Routledge. (2001). แฟนกีฬา: จิตวิทยาและผลกระทบทางสังคมของผู้ชม.

บทที่ 20.

สัตว์ภายใน: ทัศนคติของสัตว์และเทเรียนโนบี Kathleen Gerbasi, Elizabeth Fein, Courtney "Nuka" Plante

ในบทที่ 5 เราได้เห็นว่าภาระจะระบุให้ชัดเจนว่า Furry คืออะไรนั้นยากเพียงใด สำหรับบางคน Furry คือชุมชนแฟนคลับและแหล่งสนับสนุนทางสังคม สำหรับบางคน Furry คือรูปแบบหนึ่งของการแสดงออกถึงตัวตนและช่องทางสำหรับความคิดสร้างสรรค์ คนอื่นๆ ยังคงมองว่า Furry เป็นเพียงความชอบในเนื้อหาสื่อประเภทใดประเภทหนึ่งเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าความสนใจของแต่ละคนจะแสดงออกมาในรูปแบบใด มีสิ่งหนึ่งที่ค่อนข้างเป็นสากลในหมู่ Furry นั่นคือ พวกเขา มีความสนใจอย่างน้อยบ้างเล็กน้อยในแนวคิดที่จะให้สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์ 1,2 ทั้งผู้อ่านที่อยาก رؤอยากเห็นและนักวิทยาศาสตร์อาจพบว่าตนเองสงสัยเกี่ยวกับธรรมชาติและความเฉพาะเจาะจงของความสนใจนี้ ตัวอย่างเช่น เนื่องจาก Furry มีแนวโน้มที่จะมีชีวิตในจินตนาการที่ค่อนข้างแอ็คทีฟ (ดูบทที่ 18) ความสนใจของ Furry ในการสร้างตัวละครที่ไม่ใช่มนุษย์เป็นเพียงการแสดงออกถึงความสนใจทั่วไปในการสร้างตัวละครในโลกที่อยู่รอบตัวพวกเขาหรือไม่ พวกเขาสร้างตัวละครรถยนต์ คอมพิวเตอร์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าด้วยหรือไม่ และเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มที่จะมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์ เพอร์รีก็รวมสัตว์เหล่านี้ไว้ในกฎศีลธรรมของมนุษย์ด้วยหรือไม่

นั่นคือการมองว่าพวกมันเป็นสิ่งมีชีวิตที่เป็นอิสระและมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของพวกเขา? แล้วจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเส้นแบ่งระหว่าง "มนุษย์" กับ "สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์" เริ่มเลือนลางลง มีกรณีของคนบางกลุ่มที่ไม่เพียงแต่เป็นแฟนของการมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์เป็นมนุษย์เท่านั้น แต่ยังระบุตัวเองว่าเป็นสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์อีกด้วย คำถามเหล่านี้เป็นประเด็นหลักของบทนี้ แนวโน้มในการมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์เป็นมนุษย์ มาเริ่มกันด้วยคำถามที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเหล่าเพอร์รีโดยตรงที่สุด: เหล่าเพอร์รีมีแนวโน้มที่จะมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์เป็นมนุษย์ในระดับใด? คำถามนี้ตอบได้ง่ายมาก: เราได้ถามเหล่าเพอร์รีที่เข้าร่วมงานประชุมเกี่ยวกับเพอร์รีในปี 2013 เพื่อระดับ 7 ระดับว่าพวกเขามีแนวโน้มที่จะมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์เป็นมนุษย์ในระดับใดเมื่อพวกเขาเห็นพวกมัน

ผลลัพธ์ที่แสดงในรูปที่ 20.1 แสดงให้เห็นว่าเพอร์รีมีแนวโน้มที่จะสร้างภาพสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ให้ดูมีมนุษย์ธรรม โดยเพอร์รีโดยเฉลี่ยมีคะแนน 5.5 คะแนน

1 หรือขึ้นอยู่กับมุมมองของคุณ การให้ลักษณะสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์แก่มนุษย์

รู้จักกันในชื่อ zoomorphism!

2. ตลอดทั้งบทนี้ เราใช้คำว่า "สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์" แทนคำว่า "สัตว์"

เพราะอย่างหลังนี้มักสื่อถึงความแตกต่างระหว่าง “มนุษย์” กับ “สัตว์” เมื่อตามอนุกรมวิธานทางชีววิทยา มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรสัตว์ ดังนั้น เราจึงแยกมนุษย์ซึ่งเป็นสัตว์ออกจากสัตว์อื่นที่ไม่ใช่มนุษย์ได้! เป็นรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ที่ค่อนข้างจุกจิก แต่เรารู้สึกว่าเป็นรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ สำคัญที่ต้องทำ!

ตามมาตราส่วนและมากกว่าสามในสี่ของเพอร์รีมีคะแนนเหนือจุดกึ่งกลางของมาตราส่วน แม้จะไม่ใช่วิธีที่น่าแปลกใจนัก เนื่องจากหนึ่งในหัวข้อทั่วไปไม่กี่หัวข้อในแพนด้อมเพอร์รีคือความสนใจร่วมกันในการทำให้อัตลักษณ์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์ จึงเป็นประโยชน์ที่จะพิสูจน์สมมติฐานนี้ด้วยข้อมูล

รูปที่ 20.1 ขอบเขตที่สัตว์ประเภทเพอร์รีในงานศึกษาวิจัยที่จัดขึ้นในปี 2013 มีแนวโน้มที่จะสร้างภาพสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ให้เป็นมนุษย์

แม้ว่าเราจะสามารถตอบส่วนนี้ไว้ตรงนี้ได้ แต่ผู้วิจารณ์อาจโต้แย้งว่าข้อมูลเหล่านี้ในตัวของมันเองไม่เพียงพอที่จะกล่าวได้ว่าเพอร์รีมีแนวโน้มเฉพาะเจาะจงในการทำให้อัตลักษณ์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์ ที่แย่ที่สุดแล้ว ข้อมูลเหล่านี้ อาจมีความหมายที่แตกต่างไปโดยสิ้นเชิงหากเพอร์รีมีแนวโน้มอย่างชัดเจนในการทำทุกสิ่งในโลกรอบตัวมีลักษณะเหมือนมนุษย์ และหากแนวโน้มที่จะทำเช่นนั้นกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์นั้นค่อนข้างจะเจียบลงเมื่อเปรียบเทียบกับ เพื่อทดสอบความเป็นไปได้นี้ เราได้ขอให้เพอร์รีในการศึกษาเดียวกัน รวมถึงการศึกษาในการประชุมเพิ่มเติมและการศึกษาออนไลน์ระบุว่าพวกเขาทำให้อะไรอื่นๆ ในโลกรอบตัวมีลักษณะเหมือนมนุษย์ในระดับใด (เช่น ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ สัตว์ตุ๊กตา) นอกจากนี้ เรายังได้แยกความแตกต่างระหว่างสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ประเภทต่างๆ (เช่น สัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า) ผลลัพธ์แสดงอยู่ในตาราง 20.1

0%
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.

1 ไม่มีเลย.
2 3 4 5 6 7 มากที่สุด.

ตาราง 20.1 คะแนนเฉลี่ยของผู้เข้าร่วมงานประชุมและผู้เข้าร่วมออนไลน์ในกลุ่ม 1-7 ของแนวโน้มในการสร้างภาพเหมือนให้กับหมวดหมู่ต่างๆ * ไม่มีการถ่วงน้ำหนักหมวดหมู่ในงานวิจัยนี้
หมวดหมู่ 2013

ประชุม
2019.

คอน.2020.
ออนไลน์
สัตว์ 5.5 * *.
สัตว์เลี้ยง * 5.1 *.
สัตว์เลี้ยง * 4.1 5.0.
สัตว์ป่า * 4.5 4.5.
ยานพาหนะ 2.4 2.4 1.6.
คอมพิวเตอร์ 2.6 2.4 1.6.
ตุ๊กตาสัตว์ 3.6 3.9 4.0.
เครื่องใช้ไฟฟ้า 1.7 1.9 1.9.
หุ่นยนต์ 1.9 * *.
อาคาร * 1.5 1.4.
สภาพอากาศ * 2.2 1.9.
โลก * 2.6 2.2.
ไม่สามารถเล่นได้
ตัวละคร (วิดีโอ
เกม).

* 4.0 3.8.

อาหาร * 1.7 1.4.

ข้อมูลแสดงให้เห็นแนวโน้มที่ค่อนข้างสม่ำเสมอสำหรับเฟอร์รี่ในการทำให้สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์โดยทั่วไป แม้ว่าจะค่อนข้างสม่ำเสมอน้อยกว่าพวกมันมีแนวโน้มที่จะทำเช่นนั้นกับสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่าเป็นส่วนใหญ่ ที่สำคัญ การวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าแนวโน้มในการทำให้สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์นั้นแข็งแกร่งกว่าแนวโน้มในการทำให้วัตถุหรือแนวคิดอื่นๆ ในโลกที่อยู่รอบตัวพวกมันดูคล้ายมนุษย์ ซึ่งรวมถึงวัตถุที่มนุษย์มักจะทำให้เป็นมนุษย์ (Epley et al., 2007; Kühn et al., 2014; Waytz et al., 2010, 2014) เมื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าการทำให้สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์เป็นส่วนสำคัญของความหมายของการเป็นเฟอร์รี่แล้ว เราจึงดำเนินการวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อทดสอบว่าการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถทำนายความชื่นชอบและคะแนนแฟนคลับของเฟอร์รี่ได้หรือไม่ (ดูบทที่ 6) ผลการวิเคราะห์พบว่า

คะแนนความเป็นแฟนคลับมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับแนวโน้มในการมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์เป็นมนุษย์ ในขณะที่คะแนนความเป็นแฟนคลับมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนี้เพียงเล็กน้อยหรือเป็นครั้งคราวเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม แนวโน้มในการมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์เป็นมนุษย์ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความเป็นแฟนคลับและความเป็นแฟนคลับ เมื่อนำมารวมกันแล้ว

ผลการศึกษานี้ให้เห็นว่าระดับที่บุคคลระบุว่าเป็นแฟนคลับ (เช่น ความสนใจในเนื้อหาของแฟนคลับ) เชื่อมโยงกับความสนใจในการทำให้สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์ ดังที่คาดการณ์ไว้ แต่แนวโน้มที่บุคคลจะมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์นั้นบอกอะไรได้น้อยกว่าบุคคลนั้นระบุตัวตนกับกลุ่มแฟนคลับ แฟนคลับในวงกว้างหรือไม่ หลักฐานยังแสดงให้เห็นด้วยว่าการเป็นแฟนคลับมีลักษณะเฉพาะในการทำให้สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์เท่านั้น ไม่ใช่แนวโน้มทั่วไปในการมองว่ามนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์ ในการทดสอบครั้งสุดท้ายของข้อเท็จจริงนี้ ในการศึกษาวิจัยเดียวกันในปี 2013 ดังกล่าวข้างต้น เราได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแฟนคลับแฟนตาซีเพื่อเปรียบเทียบกับแฟนคลับด้วย ผลลัพธ์ที่แสดงในตาราง 20.2 ชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญสองประเด็น ประการแรก ตามที่คาดการณ์ไว้ ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าแฟนคลับมีแนวโน้มที่จะทำให้สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์มากกว่าคนอื่น ๆ 3 ประการที่สอง ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มนี้ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของแนวโน้มที่กว้างขึ้นในการมองว่าทุกสิ่งในโลกรอบตัวพวกเขามีลักษณะเหมือนมนุษย์ แฟนคลับมีคะแนนต่ำกว่าแฟนคลับแฟนตาซีเมื่อต้องเปรียบเทียบกับรถยนต์ คอมพิวเตอร์ และเครื่องใช้ไฟฟ้ากับมนุษย์ ดังนั้น แม้ว่าแนวโน้มของการเปรียบเทียบจะไม่จำกัดอยู่แค่สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์เท่านั้น แต่ความแตกต่างระหว่างแฟนคลับและคนทั่วไปก็ค่อนข้างชัดเจน โดยขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นคิดว่าตัวเองเป็นแฟนคลับมากน้อยเพียงใด

ตาราง 20.2 คะแนนเฉลี่ยของแฟนคลับที่ไปงานประชุมและแฟนคลับแฟนตาซีในระดับ 1-7 ของแนวโน้มที่จะเปรียบเทียบหมวดหมู่ต่างๆ
คะแนนทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างทั้งสองกลุ่ม หมวดหมู่ แฟนคลับ กีฬา สัตว์ 5.5 4.2 รถยนต์ 2.4 3.3 คอมพิวเตอร์ 2.6 3.0 สัตว์ตุ๊กตา 3.7 2.5 เครื่องใช้ไฟฟ้า 1.7 2.4 หุ่นยนต์ 3.5 2.5

ความเชื่อและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ เมื่อได้แสดงให้เห็นว่าการมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตนั้นเป็นส่วนหนึ่งของความหมายของการเป็นแฟนคลับแล้ว จึงสมเหตุสมผลที่จะตั้งคำถามว่าแนวโน้มในการมองสัตว์ในลักษณะ "มนุษย์" อย่างชัดเจนนั้นส่งผลต่อวิธีคิดและพฤติกรรมของแฟนคลับที่มีต่อสัตว์หรือไม่ จากการวิจัยก่อนหน้านี้ เราทราบว่า

3 แนวโน้มนี้ดูเหมือนจะขยายไปถึงสัตว์ตุ๊กตาด้วย!

โดยทั่วไปแล้ว ผู้คนจะมีกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมที่แตกต่างกันเมื่อเป็นเรื่องของมนุษย์และสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ (เช่น Gray et al., 2007) และมีแนวโน้มที่จะคิดว่าสิ่งที่มีการรับรู้เหมือนมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มของเรา ซึ่งสมควรได้รับการปฏิบัติที่ดีกว่าสมาชิกของกลุ่มนอกของเรา (Schultz, 2001; Tajfel & Turner, 1979; Tam et al., 2013) กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อเราสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้มีความมนุษย์มากขึ้น เราจะปฏิบัติต่อสิ่งนั้นดีขึ้น สิ่งนี้ได้รับการแสดงให้เห็นในการศึกษาสร้างสรรคหลายๆ ครั้ง รวมถึงการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าผู้คนคิดว่าการทำลายคอมพิวเตอร์ที่สามารถเล่นหมากรุกได้เป็นเรื่องผิดศีลธรรม (Waytz et al., 2014) และเต็มไปด้วยความพยายามในการอนุรักษ์มากขึ้นเมื่อพวกเขาเห็นภาพของโลกที่ถูกทำให้มีลักษณะเหมือนมนุษย์ (Tam et al., 2013) และในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องมากที่สุด พวกเขาเต็มใจที่จะช่วยให้สุนัขได้รับการรับเลี้ยงมากขึ้นเมื่อพวกเขาได้รับคำสั่งอย่างชัดเจนให้ทำให้สุนัขมีลักษณะเหมือนมนุษย์ (Butterfield et al., 2012)

รูปที่ 20.2 ในระดับที่ผู้เข้าร่วมงานประชุมสามงานที่แตกต่างกันรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์

เมื่อพิจารณาถึงเรื่องนี้แล้ว มาดูกันว่าแฟนคลับรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์และห่วงใยความเป็นอยู่ของพวกมันจริงหรือไม่ ในการเริ่มต้น เราขอให้แฟนคลับในกลุ่มตัวอย่างสามกลุ่มศึกษาเพื่อระบุว่าพวกเขารู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ในระดับใด นั่นคือรู้สึกว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเดียวกัน รูปที่ 20.2 แสดงให้เห็นว่าความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนั้นเกิดขึ้นจากการศึกษา 3 ครั้งตามอนุสัญญา

มีความแข็งแกร่งในกลุ่มเพอร์รี่ โดยเพอร์รี่มากกว่า 60% มีคะแนนสูงกว่าค่ากลางของเกณฑ์ในทั้ง 3 การศึกษา การติดตามผลแสดงให้เห็นว่าความเป็นแฟนคลับ (แต่ไม่ใช่แฟนคลับ) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับเรื่องนี้

- 0.00%.
- 5.00%
- 10.00%.
- 15.00%
- 20.00%
- 25.00%
- 30.00%
- 35.00%.

Anthrocon 2017 Anthrocon 2018 TFF 2018.

ความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งสนับสนุนแนวคิดที่ว่าความเป็นสัตว์เลี้ยวคือการมีความรู้สึกเป็นเครือญาติกับสัตว์อื่นที่ไม่ใช่มนุษย์ ซึ่งคุณก็รับรู้ว่าคุณมีหลายอย่างที่เหมือนกับคุณ (เช่น ลักษณะนิสัยของมนุษย์)

4 แต่ความรู้สึกผูกพันกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์นี้แปลออกมาเป็นความกังวลทางศีลธรรมต่อความเป็นอยู่ของพวกมันหรือไม่? เราได้ทดสอบสิ่งนี้ในการศึกษาในปี 2012 ของเพอร์รี่ที่เข้าร่วมงานออนไลน์และงานประชุม โดยเราได้ถามพวกเขาโดยตรงว่าพวกเขาสันนิษฐานสัตว์หรือไม่ และพวกเขาระบุโดยเฉพาะว่าเป็นนักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิสัตว์หรือไม่ จากตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม เพอร์รี่ 79.5-89.7% กล่าวว่าพวกเขาสันนิษฐานสัตว์โดยทั่วไป โดย 10.3-11.5% ระบุอย่างชัดเจนว่าตัวเองเป็นนักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิสัตว์ แน่นอนว่าคำว่า "สิทธิสัตว์" ทั่วไปนั้นค่อนข้างคลุมเครือ และขึ้นอยู่กับคำจำกัดความของผู้เข้าร่วม ดังนั้น ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอาจนิยามสิทธิสัตว์ในลักษณะอนุรักษ์นิยมมาก เช่น ไม่ทำอะไรเกินขอบเขตเพื่อกำร่ายสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์โดยไม่มีเหตุผล ในขณะที่ผู้เข้าร่วมอีกคนอาจนิยามสิทธิสัตว์ในลักษณะที่เข้มงวดกว่ามาก เช่น ผลักดันให้สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์

ผู้เข้าร่วมมีสิทธิในการปกครองตนเองและเป็นอิสระจากการถูกจองจำเช่นเดียวกับมนุษย์ เพื่อวัดความกังวลเกี่ยวกับสิทธิสัตว์อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น เราได้ให้ผู้เข้าร่วมใช้มาตราส่วน 28 มาตราส่วนในการวัดทัศนคติของพวกเขาต่อประเด็นสิทธิสัตว์เฉพาะต่างๆ รวมถึงสิทธิของสัตว์ที่ใช้ในอุตสาหกรรม (เช่น การเลี้ยงสัตว์ การทดสอบผลิตภัณฑ์หรือขั้นตอนกับสัตว์) สิทธิของสัตว์ที่เป็น “ศัตรูพืช” (เช่น การยินยอมให้ฆ่าแมลง) และสิทธิของสัตว์เลี้ยง 5 (เช่น ศีลธรรมในการกักขังสัตว์โดยไม่เต็มใจ; Taylor & Signal, 2009) ผลลัพธ์ที่แสดงในรูปที่ 20.3 เผยให้เห็นว่าแม้ว่าโดยทั่วไปแล้ว Furries จะสนับสนุนประเด็นสิทธิสัตว์บางประการ แต่ก็เป็นที่กระจุกที่ผสมผสานกัน ตัวอย่างเช่น ในขณะที่ Furries จำนวนมากโดยทั่วไปเห็นด้วยกับการฆ่าสัตว์ที่เป็นศัตรูพืชและแนวคิดในการกินสัตว์เป็นเนื้อสัตว์ 6 พวกเขายังมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนกฎระเบียบที่เข้มงวดยิ่งขึ้นเกี่ยวกับการใช้สัตว์ในการวิจัย กล่าวอีกนัยหนึ่ง มี

ในความเป็นจริง จากการศึกษาวิจัยในปี 2019 เราพบในเวลาต่อมาว่าชาวเพอร์รี่เต็มใจที่จะรวมเอาผู้อื่นเข้ามาด้วยมากขึ้น

สัตว์เลี้ยงในบ้านเข้ามาอยู่ในกลุ่มของตัวเองมากกว่าที่จะรวมมนุษย์ทั้งหมดเข้าด้วยกัน เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนี้มากยิ่งขึ้น—สัตว์มีขนอาจรู้สึกใกล้ชิดกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์บางชนิดมากกว่ามนุษย์คนอื่นๆ! 5 การศึกษาชุดหนึ่งในปี 2012 และ 2013 พบว่าสัตว์มีขนเกือบทั้งหมด (96.9-97.5%) มีความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

มีสัตว์เลี้ยง โดย 68.0-73.8% บอกว่าปัจจุบันมีสัตว์เลี้ยง การศึกษาล่าสุดในปี 2020 พบว่าแมวเป็นสัตว์เลี้ยงที่พบมากที่สุดในกลุ่มเพอร์รี่ (28.9% ของเพอร์รี่มีแมว) รองลงมาคือสุนัข (24.2%) นก (4.2%) และปลา (3.8%)6 การศึกษาเดียวกันยังพบว่า 1.6-3.1% ของเพอร์รี่เป็นมังสวรีติ แม้ว่า 9.8-

14.9% ระบุว่าเคยลองเป็นมังสวรีติมาก่อน

มีจำนวนเฟอร์รี่เพียงไม่กี่คนที่สนับสนุนประเด็นสิทธิสัตว์อย่างเต็มที่ แต่ก็ยังมีเฟอร์รี่เพียงไม่กี่คนที่คัดค้านประเด็นดังกล่าวอย่างแข็งขันเช่นกัน

รูปที่ 20.3 ขอบเขตที่กลุ่มตัวอย่างในปี 2012 ที่เข้าร่วมงานประชุมและผู้ใช้งานออนไลน์สนับสนุนประเด็นสิทธิสัตว์เฉพาะในมาตราส่วน 28 รายการ

แม้ว่าจะมีทัศนคติที่หลากหลายเกี่ยวกับสิทธิสัตว์ แต่ก็มีตัวอย่างของกลุ่มเฟอร์รี่ที่สนับสนุนสวัสดิภาพสัตว์มากมาย ตัวอย่างเช่น ในปี 2011 งานประชุมกลุ่มเฟอร์รี่ขนาดเล็กในแคนาดาซึ่งมีผู้เข้าร่วมประมาณ 250 คนสามารถระดมทุนได้มากกว่า 10,000 ดอลลาร์สำหรับศูนย์ฟื้นฟูสัตว์ป่า (Condition Red, nd) ซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าประทับใจเมื่อพิจารณาว่าเช่นเดียวกับกลุ่มเฟอร์รี่ส่วนใหญ่ (ดูบทที่ 13) ผู้เข้าร่วมงานเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งหลายคนอยู่ในวัยเรียนมหาวิทยาลัยหรือทำงานพาร์ทไทม์เท่านั้น งานประชุมกลุ่มเฟอร์รี่เกือบทั้งหมดจัดขึ้นโดยมีธีมเกี่ยวกับสัตว์ ซึ่งไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการช่วยเหลือสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ในฐานะคุณค่าของงาน

แน่นอน เฟอร์รี่ จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รี่ที่ไปงานคอนเวนชันในปี 2018 พบว่าเฟอร์รี่ 87.2% บอกว่าเคยบริจาคเงินให้กับองค์กรการกุศลที่เกี่ยวข้องกับสัตว์มาก่อน จากการศึกษาวิจัยในปี 2019 พบว่าเฟอร์รี่ 62.9% บริจาคเงินในปีที่ผ่านมา โดยผู้เข้าร่วมเกือบหนึ่งในสี่บอกว่าบริจาคเงินมากกว่า 100 ดอลลาร์ เมื่อนำข้อมูลทั้งหมดมารวมกันแล้ว ดูเหมือนว่าเฟอร์รี่จะรู้สึกคลุ้มคลั่งเล็กน้อยเมื่อต้องพูดถึงประเด็นสิทธิสัตว์โดยเฉพาะ แต่พวกเขาก็ถือว่าตนเองเป็นผู้สนับสนุนสิทธิสัตว์และพฤติกรรมกรกุศล

- 0.00%.
- 10.00%.
- 20.00%
- 30.00%
- 40.00%.
- 50.00%.
- 60.00%
- 70.00%.

- 1. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง.
- 2 3 4 5 - เห็นด้วยอย่างยิ่ง.

การประชุมออนไลน์

ดูเหมือนจะสนับสนุนแนวคิดนี้ เราได้เสนอว่าสิ่งนี้เกิดจากอย่างน้อยก็บางส่วนที่เฟอร์รี่อาจรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ แต่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนี้มาจากไหน การศึกษาในปี 2019 เกี่ยวกับเฟอร์รี่ที่ไปงานประชุมทำให้เห็นความเป็นไปได้ว่าหนึ่ง การศึกษาดังกล่าวได้ทดสอบแบบจำลองทางสถิติที่ประวัติการถูกกลั่นแกล้งของเฟอร์รี่ (ดูบทที่ 21) เกี่ยวข้องกับแนวโน้มที่จะมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์เป็นมนุษย์ซึ่งในทางกลับกันก็เกี่ยวข้องกับแนวโน้มที่จะมองว่าสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และขยายขอบเขตของความรู้สึกในตัวตนให้รวมถึงสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ด้วย เราพบการสนับสนุนสำหรับโมเดลซึ่งแนะนำว่าอย่างน้อยหนึ่งวิธีที่เฟอร์รี่อาจพัฒนาความรู้สึกเชื่อมโยงกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ได้คือผ่านประวัติการถูกกลั่นแกล้ง บางทีการถูกเพื่อนและเพื่อนร่วมชั้นกลั่นแกล้งอาจทำให้เฟอร์รี่ไม่ยากอยู่ใกล้คนอื่นหรือกระตุ้นให้พวกเขาถอยหนีไปสู่โลกแห่งจินตนาการ (เช่น หนังสือ) กับตัวละครที่ไม่ใช่มนุษย์ซึ่งไม่เหมือนกับเพื่อนมนุษย์ จึงมีเสน่ห์บางอย่าง 7 ทั้งหมดนี้เป็นเพียงการคาดเดาในตอนนี และการศึกษาวิจัยในอนาคตจะยังคงทดสอบกลไกบางอย่างต่อไป แต่เป็นเพียงเส้นทางเพิ่มเติมหนึ่งเส้นทางสู่กลุ่มแน่นอน เฟอร์รี่ (หรืออย่างน้อยก็เป็นคำอธิบายสำหรับเส้นทางหนึ่ง—ที่ความสนใจในสื่อของเฟอร์รี่อาจมาจาก) และสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตบางส่วนที่แนะนำว่าผู้ที่รู้สึกเหงาจะมีแนวโน้มที่จะสร้างภาพเหมือนวัตถุที่ไม่มีชีวิตรอบตัวพวกเขา (Epley et al., 2008)

แบบจำลองสุดท้ายแสดงให้เห็นว่าสอดคล้องกับแนวคิดในการนำมนุษย์และสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มาใกล้ชิดกันมากขึ้นในจิตใจ นอกจากการทำให้สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มีลักษณะเหมือนมนุษย์เพื่อให้เป็นมนุษย์มากขึ้นแล้ว เฟอร์ริบางคน (และไม่ใช่เฟอร์รี) อาจสร้างแนวคิดเกี่ยวกับตัวเองในแง่ของที่ไม่ใช่มนุษย์ด้วย ซึ่งจะเป็นประเด็นที่เรามุ่งเน้นในบทที่เหลือนี้ Therianthropy: Not Entirely Human เราขอเดิมพันว่าแทบทุกคนที่อ่านหนังสือเล่มนี้เคยจินตนาการว่าการเป็นสิ่งอื่นที่ไม่ใช่มนุษย์จะเป็นอย่างไรอย่างน้อยสักครั้งในชีวิต จะเป็นอย่างไรหากมีปีกหรือหาง ถ้าคุณเป็นสุนัข คุณจะ เป็นสุนัขสายพันธุ์ใด การว่ายน้ำกับฝูงปลาหรือวิ่งกับฝูงหมาป่าจะเป็นอย่างไร แทนที่จะถูกขังอยู่ในออฟฟิศหรือที่โรงเรียนตลอดทั้งวัน เฟอร์รีหลายคน ชอบจินตนาการว่าตัวเองเป็นตัวละครสัตว์ที่มีรูปร่างเหมือนมนุษย์เพื่อแสดงถึงความสนใจในสัตว์ที่เป็นสัตว์ของพวกเขา พวกเขาอาจจะทำได้

ความเป็นไปได้อีกประการหนึ่ง ซึ่งใช้ห้วงโซ่เหตุปัจจัยที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าบางที

ผู้คนที่มีความโน้มถ่วงจะมองสัตว์เหมือนคนและมองว่าสัตว์เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มักจะถูกผู้อื่นรังเกียจมากกว่า แม้ว่าจะเป็นเพียงเพราะความแตกต่างก็ตาม

Fursuit เป็นตัวละครเหล่านี้หรือเล่นตามบทบาทเป็นตัวละครเหล่านี้ในพื้นที่ของแฟนด้อม แต่ในท้ายที่สุดแล้ว เฟอร์รีส่วนใหญ่มักจะถอดชุดออกหรือออกจากระบบแล้วกลับไปใช้ชีวิตปกติแบบมนุษย์ทั่วไป สำหรับเฟอร์รีส่วนใหญ่แล้ว การสวมบทบาทเป็นสิ่งอื่นที่ไม่ใช่มนุษย์ถือเป็นการเล่น เป็นการแสดงจินตนาการ หรือเป็นการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ และไม่มีอะไรมากกว่านั้น สำหรับคนอื่นๆ รวมถึงผู้ที่ไม่ได้เป็นเฟอร์รี การระบุตัวตนกับสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่มนุษย์นั้นมีความหมายลึกซึ้งกว่านั้นมาก แทนที่จะระบุตัวตนกับตัวละครแมว สุนัข หรือยูนิคอร์น บางคนกลับระบุตัวตนว่าเป็นอะไรบางอย่างที่ไม่ใช่มนุษย์ พวกเขาอาจสัมผัสชีวิตเป็นแมวที่ติดอยู่ในร่างมนุษย์ หรือเป็นวิญญาณหมาป่าที่กลับชาติมาเกิดเป็นมนุษย์ พวกเขาอาจมีความทรงจำของการเป็นมังกรที่ชัดเจนและเข้มข้นเช่นเดียวกับความทรงจำของคุณเองเกี่ยวกับสิ่งที่คุณกินเป็นอาหารเข้าเมื่อเช้านี้ 8 คำว่า therian และ otherkin ใช้เพื่ออธิบายบุคคลดังกล่าว โดยคำว่า "therian" หมายถึงผู้ที่ระบุว่าตนเองเป็นสัตว์ที่เคยอาศัยอยู่บนโลกใบนี้ (เช่น สิงโต หมาป่า แมมมอธ) และคำว่า "otherkin" หมายถึงบุคคลที่มีตัวตนเป็นสัตว์จากตำนาน นิทาน และโลกแฟนตาซีอื่นๆ (เช่น ยูนิคอร์น กริฟฟอน) สำหรับบุคคลที่มีตัวตนเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง อาจรู้สึกลงงที่จะจินตนาการว่าการระบุตัวตนเองเป็นอย่างอื่นจะเป็นอย่างไร อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์ดังกล่าวอาจเกิดขึ้นบ่อยกว่าที่คุณคิด ภาพวาดในถ้ำยุคก่อนประวัติศาสตร์ที่ค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ในอินโดนีเซีย ซึ่งมีอายุกว่า 43,000 ปี แสดงให้เห็นสิ่งมีชีวิตที่ประกอบด้วยมนุษย์และสัตว์ (Aubert et al. 2019) บุคคลที่มีความรู้สึกผูกพันกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์สามารถพบได้ตลอดประวัติศาสตร์ (สำหรับบทวิจารณ์ โปรดดูที่ McHugh et al. 2019) ตัวละครบางตัวมีร่างกายคล้ายมนุษย์และมีลักษณะเป็นสัตว์ เช่น เทพเจ้าฮิปปโปโบราชน เช่น อะนูบิสและธอร์ ซึ่งมีร่างกายเป็นมนุษย์แต่มีศีรษะที่ไม่ใช่มนุษย์ (มีหัวเป็นสุนัขจึงจอกและนกฮิปปโป ตามลำดับ) เทพเจ้าอินดูอย่างพระพิฆเนศ (พระพิฆเนศ) ก็มีร่างกายเป็นมนุษย์แต่มีศีรษะเป็นช้างเช่นกัน

เพื่อความแจ่มชัด เราไม่ได้ทำการอ้างสิทธิ์เชิงปรัชญาใดๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของ

จิตวิญญาณหรือแก่นแท้ของตัวเราเอง และเราไม่ได้หมายความว่าบุคคลที่สัมผัสชีวิตเป็นมังกรมีอะไรก็ตามที่ไม่ใช่ยีนของมนุษย์ สิ่งที่เรากำลังอธิบายอยู่นี้คือแนวคิด เช่น ตัวตน การรับรู้ และประสบการณ์ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่อยู่ในหัวของบุคคลที่กำลังประสบกับปรากฏการณ์เหล่านี้ ในขณะที่เราสามารถหากใช้หลักวิทยาศาสตร์เพื่อแสดงให้เห็นว่ามนุษย์มีพันธุกรรมเป็นมนุษย์ คำถามที่ว่าวิญญาณหรือแก่นแท้ของบุคคลนั้นเป็นของสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์หรือไม่นั้นไม่อยู่ในขอบเขตของวิทยาศาสตร์เลย ในกรณีที่ดีที่สุด เราสามารถขอให้บุคคลนั้นอธิบายประสบการณ์ของตนเองและสรุปได้ว่าประสบการณ์เหล่านี้คือประสบการณ์ของตนเอง ซึ่งก็ไม่ต่างจากการรับรู้ วิทยาศาสตร์สามารถบอกเราได้ว่าคุณมีฮาร์ดแวร์ทางธรรมชาติที่สามารถแยกแยะสิ่งเดียวจากสิ่งอื่นๆ ได้ แต่ไม่สามารถบอกเราได้ว่าประสบการณ์สีเขียวของคุณเป็นอย่างไร หรือประสบการณ์ของคุณกับสีเขียวเหมือนกับของคนอื่นหรือไม่

หัว การพรรณนาถึงทิวทัศน์ที่นำไปในประเพณีอับราฮัม โดยเฉพาะคริสเตียน ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง เนื่องจากในเชิงศิลปะ ทิวทัศน์ในวัฒนธรรมตะวันตกมักถูกพรรณนาว่าเป็นมนุษย์ที่สวยงาม มีปีกนุ่มนวลเหมือนนก 9 ในขณะที่ทิวทัศน์ที่เป็นปีศาจจะถูกพรรณนาว่ามีเท้าและเขาเหมือนแพะ ตัวละครอื่นๆ มีรูปร่างเหมือนสัตว์มากกว่ามาก โดยแทบไม่มีรูปร่างที่ดูเหมือนมนุษย์เลย นอกจากนี้สามารถเดินสองเท้าหรือพูดภาษามนุษย์ได้ ตัวอย่างหนึ่งคือเทพแห่งความอุดมสมบูรณ์ของอียิปต์โบราณ ทาเวเรต ซึ่งมีร่างกายเป็นอียิปต์ไปเตนมัสเต็มตัว แต่ยืนตรงด้วยสองขา และมีหน้าอกเหมือนมนุษย์ เทพเจ้าฮินดู หนุมาน มีลักษณะที่คล้ายคลึงมากกว่ามนุษย์ เช่นเดียวกับวีรบุรุษชาวอะบอริจินของออสเตรเลีย คูรูกาดี และหนุมาน ซึ่งได้รับการบรรยายว่าเป็นมนุษย์ทั้งคำ ในที่สุด ตัวละครบางตัวก็เปลี่ยนรูปร่างระหว่างสัตว์กับมนุษย์ บางครั้งเปลี่ยนจากสัตว์หนึ่งไปเป็นอีกตัวหนึ่ง บางครั้งก็สลับไปมาระหว่างสองตัว ชูสแห่งวิหารกรีก-โรมันและโลกแห่งประเพณีนอร์ดิกเป็นผู้เปลี่ยนรูปร่างได้มากมาย โดยเปลี่ยนจากเทพเจ้าที่มีรูปร่างเหมือนมนุษย์เป็นหงส์ วั และน้ำเพื่อล่อลวง หลอกหลอน หรือหลบหนีผู้อื่น ออกจากประเพณีพื้นเมืองอเมริกันต่างๆ ก็เปลี่ยนรูปร่างในนิทานหลายเรื่องเช่นกัน บางตัวเปลี่ยนรูปร่างในสถานการณ์เฉพาะ เช่น เซลกี นางเขือก หรือมนุษย์หมาป่า การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาจทำให้ตัวละครถูกครอบงำด้วยรูปร่างอื่นอย่างสมบูรณ์ หรืออาจพบจุดกึ่งกลางระหว่างสัตว์และมนุษย์ แม้ว่าตัวละครบางตัวจะแตกต่างกันไปตามตำแหน่งที่พวกเขาอยู่ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ และไม่ว่าตัวละครเหล่านี้จะมีต้นกำเนิดมาจากที่ใดหรือเมื่อใด เราก็คือยอมรับตัวละครเหล่านี้เป็นคุณลักษณะที่ถูกต้องของวัฒนธรรมของพวกเขา อย่างไรก็ตาม เมื่อต้องยอมรับผู้คนที่มีสัมผัสชีวิตในลักษณะนี้ ซึ่งวิธีการดำรงอยู่ของพวกเขาอยู่ระหว่างมนุษย์กับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่มนุษย์ เทอเรียนและคนอื่นๆ มักจะถูกละเลย และพยายามหาทางทำความเข้าใจกับประสบการณ์ของพวกเขา เมื่ออินเทอร์เนตแพร่หลายมากขึ้นในช่วงกลางทศวรรษ 1990 ผู้ที่รู้สึกแบบนี้ก็เริ่มค้นหาซึ่งกันและกันและพัฒนาภาษาที่ใช้ร่วมกันสำหรับประสบการณ์ของพวกเขา โดยเริ่มต้นจากฟอรัมบนเว็บที่อุทิศให้กับเรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์หมาป่า ปัจจุบัน ผู้คนสามารถสำรวจอัตลักษณ์ของสายพันธุ์ที่ก้าวข้ามความเป็นมนุษย์เพียงอย่างเดียวในชุมชนที่มีผู้คนที่มีความคิดเหมือนกัน และพยายามหาวิธีต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่ออธิบายประสบการณ์ของพวกเขาให้ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์นั้นฟังได้ดีขึ้น

9 เราควรสังเกตว่าการพรรณนาถึงทิวทัศน์ตามพระคัมภีร์นั้นมีความถูกต้องแม่นยำมากกว่านี้มาก

มีลักษณะเหมือนงานของเลิฟคราฟต์ หากคุณไม่ทราบที่เรากำลังพูดถึงอะไร ลองใช้เวลาสักครู่เพื่อค้นหาข้อมูลทางออนไลน์

แม้ว่านักสังคมศาสตร์จะสนใจในความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างมนุษย์กับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์มานานแล้ว แต่มีเพียง 10 งานวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่ดำเนินการเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตของเทอเรียนหรือสัตว์อื่น ๆ เท่านั้น Grivell และคณะ (2014) ได้สนทนากับและสัมภาษณ์เทอเรียนจำนวน 5 คน (หญิง 3 คน ชาย 2 คน) อย่างครอบคลุม โดยคัดเลือกโดยสุ่มจากกลุ่มอาสาสมัครที่คัดเลือกมาจากฟอรัมเทอเรียนบนอินเทอร์เนต คำตอบของอาสาสมัครเหล่านี้ได้รับการวิเคราะห์และตีความ ส่งผลให้เกิดประเด็นหลัก 3 ประเด็น ประเด็นแรกคือ เทอเรียนเล่าว่าได้สัมผัสประสบการณ์การเดินทางเพื่อค้นพบตัวเอง คนส่วนใหญ่จำตัวตนของสัตว์ได้ตั้งแต่สมัยเด็ก แต่ก็ตระหนักถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสัตว์ด้วยเช่นกัน

โดยทั่วไปแล้ว การตระหนักถึงลักษณะจะส่งผลให้เกิดการแสวงหาหลักฐานที่สำคัญเพื่อยืนยันหรืออาจปฏิเสธอัตลักษณ์เทอเรียนของตน เทอเรียนรายงานว่าเคยประสบกับความรู้สึกเหมือนมี "แขนขาที่หายไป" ซึ่งก็คือการรู้สึกถึงส่วนของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับ "เทอริโอโกปี" ของตน เช่น หาง ปีก หรือกรงเล็บ นอกจากนี้ พวกเขายังรายงานว่า "การเปลี่ยนแปลงทางจิต" ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ชัดเจนที่ความคิด ความรู้สึก และการรับรู้ทางประสาทสัมผัสของพวกเขา รู้สึกว่าใกล้เคียงกับเทอริโอโกปีมากขึ้น สำหรับพวกเขาแล้ว ประสบการณ์ดังกล่าวพิสูจน์ความเชื่อของพวกเขาในอัตลักษณ์เทอเรียนของตน ธัมที่สองที่ปรากฏในงานของ Grivell และเพื่อนร่วมงานคือความรู้สึกไม่สอดคล้องกันระหว่างลักษณะภายนอกของร่างกายของพวกเขากับความรู้สึกภายใน พวกเขารู้สึกไม่สบายใจกับอัตลักษณ์ของมนุษย์และรายงานว่ามีโอกาสผิดปดติทางการรับรู้ลักษณะอันเป็นผลจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างอัตลักษณ์และร่างกายของพวกเขา11 ธัมสุดท้ายที่ปรากฏออกมาคือเงาเทอเรียน ซึ่งหมายถึงความยากลำบากที่ผู้เข้าร่วมประสบเมื่อเปิดเผยตัวตนเทอเรียนที่แท้จริงของตนให้ผู้อื่นทราบ พวกเขามักรู้สึกจำเป็นต้องปกปิดพฤติกรรมเทอเรียนโกรธของตนเพื่อหลีกเลี่ยงการดึงดูดทัศนคติเชิงลบจากผู้อื่น ในระหว่างที่เราทำงานเกี่ยวกับ

แฟนด้อมเฟอร์รี่ เรามักพบกับเทอเรียน บางครั้งพวกเขาเข้ามาหาเราเพื่อขอให้เรากำการศึกษาวิจัยแบบร่วมมือกันเกี่ยวกับประสบการณ์ของเทอเรียน บางครั้งก็ขอให้เราแยกแยะเทอเรียนออกจากเฟอร์รี่ในงานของเรา ซึ่งเป็นประเด็นที่ยุติธรรม จากการศึกษาวิจัย 25 ครั้งของเราตั้งแต่ปี 2011 ถึง 2022 เราพบว่า 4.4-16.5% ของชาวเฟอร์รี่ระบุว่าตนเองเป็นเทอเรียน

10 จริงๆ แล้ว มีสาขาหนึ่งที่อุทิศให้กับหัวข้อนี้โดยเฉพาะ เรียกว่า มานุษยวิทยา!
11 หากธัมนี้ฟังดูคล้ายกับประสบการณ์ของบางคน

คนข้ามเพศที่มีปัญหาเรื่องการรับรู้ภาพลักษณ์ตนเอง อาจไม่ใช่เรื่องบังเอิญก็ได้ เพราะคนข้ามเพศร้อยละ 11 และคนนอกเพศร้อยละ 14 ระบุว่าตนเองเป็นคนข้ามเพศ และคนข้ามเพศร้อยละ 18 และคนนอกเพศร้อยละ 36 ระบุว่าตนเองเป็นคนไม่ระบุเพศ ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงกว่าที่สังเกตพบในประชากรทั่วไปอย่างมาก แม้ว่าเราจะไม่ได้อ้างอิงเอกสารที่เหมือนกันหรือเสนอแนะในทางใดทางหนึ่งว่าประสบการณ์ของคนข้ามเพศและคนข้ามเพศ/คนนอกเพศเหมือนกันก็ตาม แต่ก็ถือเป็นเรื่องที่น่าสังเกต

(และ 3.6-13.9% เป็นพวกอื่น) 12 ซึ่งหมายความว่าตามนิยามแล้ว เฟอร์รี่ส่วนใหญ่ไม่ใช่พวกเทอเรียน นอกจากนี้ยังสามารถเดาได้ว่าพวกเทอเรียนจำนวนมาก ถ้าไม่ใช่ส่วนใหญ่ จะไม่ถือว่าตัวเองเป็นเฟอร์รี่ ท้ายที่สุดแล้ว กลุ่มทั้งสองนี้จัดกลุ่มตามแนวคิดที่ค่อนข้างแตกต่างกัน เฟอร์รี่เป็นแฟนของตัวละครสัตว์ที่ถูกทำให้มีลักษณะเหมือนมนุษย์ ในขณะที่พวกเทอเรียนคือผู้คนที่ระบุตัวตนกับสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ทั้งหมดหรือบางส่วน

จากการสำรวจของเราพบว่า Therians (65%) มีแนวโน้มมากกว่า Furry (11%) มากที่จะระบุว่าตนเองเป็นสายพันธุ์ที่ไม่ใช่มนุษย์ และมีแนวโน้มมากกว่า Furry (86%) ที่จะประเมินตนเองว่ารู้สึกว่าเป็น "ไม่ใช่มนุษย์ 100%" 13, 14 ในการศึกษา Therians อีกกรณีหนึ่ง (Gerbas et al., 2017) เราขอให้ผู้เข้าร่วมงานประชุมอธิบายด้วยคำพูดของตนเองว่าคำว่า "furry" "therian" และ "otherkin" หมายถึงอะไร เราวิเคราะห์เนื้อหาของคำอธิบายประมาณ 500 รายการที่เราได้รับ โดยนับความถี่ของคำบางคำที่ปรากฏในคำอธิบายแต่ละคำ สำหรับ Furry คำว่า anthro (93), fan/fandom (57), enjoy (56), community (36), cartoon (33) และ art/artistic (26) มักใช้กันทั่วไป (คิดเป็น 6% ของคำทั้งหมดที่ใช้ในการอธิบาย Furry!) ในทางตรงกันข้าม คำเหล่านี้ไม่ได้ถูกใช้แม้แต่ครั้งเดียวในคำอธิบายของพวกเทอเรียนหรือพวกอื่นๆ ยกเว้นการใช้คำว่า “ชุมชน” เพียงครั้งเดียว ในทางตรงกันข้าม คำว่า “วิญญาณ” ปรากฏ 47 ครั้งและ 18 ครั้งตามลำดับในคำอธิบายของพวกเทอเรียนและพวกอื่นๆ ในขณะที่คำว่า “วิญญาณ” ปรากฏ 9 ครั้งในคำอธิบายของพวกเทอเรียนและ 4 ครั้งในคำอธิบายของพวกอื่นๆ คำว่า “ติดอยู่ในกับดัก” ยังปรากฏทั้งในพวกเทอเรียนและพวกอื่นๆ อีกด้วย

ความแปรปรวนในตัวเลขนี้อาจเกิดจากความจริงที่ว่าผู้คนไม่ได้ตระหนักถึงอยู่เสมอ

ความหมายของคำว่า “therian” จากการศึกษาวิจัย 4 ชิ้นพบว่าชาวเฟอร์รี่ 21.8-32.2% ไม่รู้ว่า Therian คืออะไร ยังต้องรอพิสูจน์กันต่อไปว่าชาวเฟอร์รี่บางคนอาจเป็น Therian หากพวกเขาารู้เพียงว่าคำๆ นี้หมายถึงอะไร หรือหมายความว่าพวกเขาอาจไม่ใช่ Therian หากพวกเขาไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นต้องค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ชาวเฟอร์รี่ 13 คน (59%) มีแนวโน้มมากกว่าชาวเฟอร์รี่ (39%) ที่จะบอกว่าพวกเขาจะค้นหาคำตอบ

เลือกที่จะเป็นมนุษย์ 0% หากพวกเขาสามารถทำได้ 14 จากการย้อนกลับไปสู่การวิจัยที่เราอธิบายไว้ก่อนหน้านี้ เราพบว่าพวกเทอเรียนด้วยซ้ำ

มากกว่าเฟอร์รี่ สนับสนุนสิทธิสัตว์อย่างแข็งขัน และมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่มุ่งปรับปรุงสิทธิสัตว์มากกว่า งานนี้ซึ่งตีพิมพ์ในที่อื่น พิสูจน์สิ่งที่พวกเทอเรียนพูดเกี่ยวกับแนวโน้มที่จะระบุตัวตนกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์: มันเกิดขึ้นลึกๆ ในจิตใจและสามารถตรวจสอบได้

ในระดับมิลลิวินาทีและเวลาตอบสนองในการตอบสนองต่องานที่ใช้ในการวัดระดับที่ผู้คนระบุตัวตนได้ชัดเจนยิ่งขึ้นกับมนุษย์หรือสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ ในขอบเขตที่เทอเรียน

ยังระบุได้ชัดเจนยิ่งขึ้นกับสัตว์ในทางนี้ พวกมันยังมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนและมีส่วนร่วมในพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสัตว์มากกว่าอีก ด้วย (Plante et al., 2018)

คำอธิบาย 7 ครั้ง ในขณะที่ "ความเชื่อ/ความศรัทธา" เกิดขึ้น 9 ครั้งในคำอธิบายของเทอเรียนและ 22 ครั้งในคำอธิบายของอะเธอร์คิน กล่าวโดยย่อ มีความทับซ้อนกันในเชิงแนวคิดระหว่างเพอร์รีและเทอเรียนตรงที่ทั้งสองกลุ่มมีความสนใจร่วมกันในสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ แต่ธรรมชาติของความสนใจนี้และวิธีการแสดงออกอาจแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ในขณะที่เทอเรียนโทรปีและอะเธอร์คินมักจะเกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณและความรู้สึกที่ถูกกักขังอยู่ในร่างกายที่ไม่ถูกต้อง อัตลักษณ์ของเพอร์รีมักจะเกี่ยวข้องกับความสุขสบาย ศิลปะ แฟชั่นคลับ และชุมชนมากกว่า ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ในขณะที่เทอเรียนบางคนอาจเป็นเพอร์รีและเพอร์รีบางคนอาจเป็นเทอเรียน เพอร์รีส่วนใหญ่ไม่ใช่เทอเรียน และมีแนวโน้มว่าเทอเรียนส่วนใหญ่ไม่ใช่เพอร์รี 15 นอกเหนือจากการรวบรวมข้อมูลการสำรวจพื้นฐานบางส่วนเกี่ยวกับเทอเรียนแล้ว เรายังได้จัดกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับเทอเรียนและอะเธอร์คินอีกฉบับไม่ถ้วน รวมถึงการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวกับเทอเรียนหลายครั้งในงานประชุม ผ่านกลุ่มสนทนาเหล่านี้ เราได้จำลองธีมทั้งสามแบบในผู้เข้าร่วม Thierian ที่สังเกตโดย Grivell และเพื่อนร่วมงานเป็นส่วนใหญ่ ในการศึกษาวิจัยอีกกรณีหนึ่ง Clegg et al. (2019) ใช้แนวทางเชิงปริมาณในการศึกษา

ผู้ที่มีธีเรียนวัดความเป็นอยู่ที่ดี บุคลิกภาพแบบแยกตัว 16 คน และออกซิมในกลุ่มตัวอย่างออนไลน์ที่มีผู้ที่มีธีเรียน 112 คนและผู้ที่ไม่มียธีเรียน 265 คน การศึกษานี้พบว่าผู้ที่มีธีเรียนทำคะแนนได้สูงกว่าผู้ที่ไม่มียธีเรียนในด้านทักษะทางสังคมและความยากลำบากในการสื่อสารในการวัดออกซิม แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้มีความแตกต่างกันในด้านจิตนาการ การเปลี่ยนความสนใจ หรือการใส่ใจรายละเอียดก็ตาม

นอกจากนี้ ผู้ที่เป็นโรค Thierian ในการศึกษาครั้งนี้ยังมีแนวโน้มสูงกว่าผู้ที่เป็นโรค Thierian ถึง 6 เท่าที่จะมีคะแนนออกซิมที่สูง และมีแนวโน้มที่จะได้รับการวินิจฉัยว่ามีสุขภาพจิตดีกว่า (40.2% เทียบกับ 15.8%) ซึ่งรวมถึงภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล และสมาธิสั้น ผู้ที่เป็นโรค Thierian ยังมีคะแนนสูงกว่าในการประเมินแบบย่อยของประสบการณ์ที่ผิดปกติ (เช่น ความผิดปกติทางการรับรู้) การคิดแบบมายากล ภาพหลอน และภาวะเก็บตัวที่ไม่มีความสุข (เช่น พวกเขาไม่ชอบเข้าสังคม Mason et al., 2005) สุดท้าย เมื่อพูดถึงความเป็นอยู่ที่ดี ผู้ที่เป็นโรค Thierian มีคะแนนต่ำกว่าในการวัดความเป็นอยู่ที่ดีของความสัมพันธ์ (เช่น มีเพื่อนสนิทน้อยกว่า รู้สึกโดดเดี่ยว) และต่ำกว่าในการควบคุมสิ่งแวดล้อม (เช่น มีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นมากกว่า) แต่พวกเขามีคะแนนสูงกว่า

15 โดยการเปรียบเทียบ เราสามารถจินตนาการได้ว่าทำไมทหารถึงอาจไม่ใช่สมาชิกที่กระตือรือร้นของ...

แฟน ๆ ของหนังสงครามอาจมองว่าความไม่แม่นยำและการทำให้หนังสงครามดูเรียบง่ายเกินไปนั้นน่ารำคาญ และอาจจะรู้สึกเบื่อหน่ายกับความกระตือรือร้นของแฟน ๆ ที่มีต่อบางสิ่ง (เช่น สงคราม) ซึ่งตัวพวกเขาเองมักจะต้องเผชิญกับผลที่ตามมา (เช่น โรคเครียดหลังเหตุการณ์สะเทือนขวัญ) 16 โปรดทราบว่านี่ไม่ใช่อาการเดียวกับโรคจิตเภท บุคลิกภาพแบบแยกตัวหมายถึง

ถึงบุคคลที่มีความคิดหรือพฤติกรรมที่สร้างสรรค์หรือแปลกประหลาดมาก

ในการวัดระดับความเป็นอิสระมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่เทอเรียน (เช่น รู้สึกควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตตนเองได้)

นักวิชาการคนอื่นๆ ได้พิจารณาประสบการณ์ของสิ่งมีชีวิตอื่นโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น นักมานุษยวิทยา Devin Proctor (2018) ได้ทำการวิจัยชาติพันธุ์วรรณนาเสมือนจริงกับสิ่งมีชีวิตอื่น โดยศึกษาว่าพวกเขาเจรจาต่อรองหลักฐานประเภทใดที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือ นักวิชาการด้านการเคลื่อนไหวทางศาสนาใหม่ๆ ยังได้ศึกษาว่าประสบการณ์ของ Thierian และ Otherkin บางครั้งถูกอธิบายด้วยวิธีทางจิตวิญญาณอย่างไร แม้ว่าจะมี Thierian และ Otherkin จำนวนมากที่ประสบการณ์นั้นไม่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณหรือศาสนาก็ตาม หัวข้อสำคัญที่เราต้องพิจารณาคือความสัมพันธ์ (หากมี) ระหว่างโรคไบโพลาร์ทางคลินิกและโรคไบโพลาร์ ในเอกสารทางจิตวิทยา มีกรณีไม่กี่กรณีที่ผู้คนอ้างว่าเป็นสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์หรือมีพฤติกรรมเช่นนั้น ปรากฏการณ์นี้มักเรียกว่าโรคไบโพลาร์หรือโรคไบโพลาร์ทางคลินิก และเป็นหัวข้อของการตรวจสอบที่ครอบคลุมหลายครั้ง

บทความ (Blom, 2014; Guessoum et al., 2021) 17 ตัวอย่างเช่น Keck et al. (1988) ได้สร้างคำจำกัดความเชิงปฏิบัติของการ lycanthropy ดังต่อไปนี้:

- บุคคลนั้นรายงานด้วยวาจาในช่วงที่แจ่มใสหรือย้อนหลังว่าเขาหรือเธอเป็นสัตว์ชนิดใดชนิดหนึ่ง - บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมที่ชวนให้นึกถึงสัตว์ชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น หอน

คำราม คลานสั้ขา การใช้คำจำกัดความนี้ ระบุผู้ป่วยโรคไลเคนทรอปิกทางคลินิกได้เพียง 12 รายจากรายงานจัดเวช 5,000 ฉบับที่โรงพยาบาลแมคคัสลินในช่วงระยะเวลา 12 ปี ผู้ป่วย 11 รายจากทั้งหมด 12 ราย มีอาการไลเคนทรอปิ่วมกับอาการทางจิตเฉียบพลันหรือเรื้อรังเป็นส่วนหนึ่งของภาวะอื่น (เช่น การวินิจฉัยที่พบบ่อยที่สุดคือโรคอารมณ์สองขั้ว ซึ่งคิดเป็น 8 รายจากผู้ป่วยทั้งหมด)

สำหรับผู้ป่วยทั้งหมด ยกเว้นหนึ่งราย อาการไลเคนทรอปิเป็นอาการที่เกิดขึ้นในระยะเวลาสั้นๆ ตั้งแต่ 1 วันถึง 3 สัปดาห์ โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยประมาณ 1 สัปดาห์ อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ป่วยรายหนึ่ง อาการไลเคนทรอปิมีระยะเวลา 13 ปี ผู้เขียนสรุปว่าการรักษาด้วยยารักษาโรคจิตมักจะมี "หาย" อาการไลเคนทรอปิได้ภายใน 1-3 สัปดาห์ และสังเกตว่าการไลเคนทรอปิไม่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติหรือความผิดปกติทางระบบประสาทใดๆ เมื่อเปรียบเทียบกับแล้ว รายงานการวิจัยเกี่ยวกับเทอเรียนทรอปิที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตีพิมพ์ในจำนวนจำกัดมาก (Clegg et al., 2019; Grivell et al., 2014) เผยให้เห็นว่าเทอเรียนทรอปิและอาการไลเคนทรอปิในทางคลินิก

มีความแตกต่างอย่างชัดเจน ประการหนึ่ง Grivell et al. (2014) พบว่าระยะเวลาเฉลี่ยของพวกเขา

17 เราควรทราบว่าโรคไลเคนทรอปิในทางคลินิกไม่ถือเป็นการวินิจฉัยในการวินิจฉัยและ

คู่มือสถิติ; ในทางกลับกัน มันได้รับการมองว่าเป็นการกำหนดคำอาการ แต่ไม่ใช่ความผิดปกติที่ชัดเจนในตัวเอง

ผู้เข้าร่วมที่ถูกระบุว่าไม่ใช่มนุษย์นั้นมีอายุประมาณปี (โดยเฉลี่ย 10.55 ปี) ซึ่งแตกต่างอย่างชัดเจนจากระยะเวลาสั้นมากที่สังเกตได้ในรายงานของ Keck et al. (1988) ซึ่งอยู่ที่หนึ่งถึงสามสัปดาห์ นอกจากนี้ ผู้ป่วยเทอเรียนเกือบ 60% ในกลุ่มตัวอย่างรายงานว่าไม่มีการวินิจฉัยสุขภาพจิต ในทำนองเดียวกัน การวินิจฉัยที่ผู้ป่วยเทอเรียนรายงานบ่อยที่สุด (ภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล และสมาธิสั้น) แตกต่างอย่างมากจากโรคอารมณ์สองขั้วและโรคจิตเภทที่พบในกรณีของ Keck et al. (1988) เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ชัดเจนว่าเทอเรียนทรอปิและไลเคนทรอปิกทางคลินิกเป็นปรากฏการณ์ที่แตกต่างกันอย่างมา! นอกจากนี้ เราควรทราบด้วยว่าประสบการณ์ของเทอเรียนทรอปิและการเป็นญาติต่างเผ่าพันธุ์นั้นไม่เหมือนกันสำหรับทุกคนที่ระบุตัวตนดังกล่าว สำหรับบางคน เช่นบนทางจิตวิทยา (เช่น การมีจิตใจแบบ

สิ่งมีชีวิตหรือสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่มนุษย์บางชนิด) รู้สึกว่าประสบการณ์ของพวกเขามีความสำคัญ ในขณะที่สำหรับคนอื่นๆ ประสบการณ์นั้นมีลักษณะทางจิตวิญญาณ เช่น การกลับชาติมาเกิดหรือการมีวิญญาณของสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่มนุษย์ (Robertson, 2013) สำหรับคนอื่นๆ ประสบการณ์นั้นยังคงมีลักษณะทางกายภาพ เช่น ประสบการณ์ของแขนขาที่ไม่อยู่จริง 18 ตัวตนของเทอเรียนหรือออเธอร์คินแต่ละคนอาจมีแง่มุมที่แตกต่างกันเหล่านี้บางส่วนหรือทั้งหมด นอกจากนี้ เรายังพิจารณาผลกระทบของสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่มีต่อประสบการณ์ของเทอเรียนและออเธอร์คินอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ในงานประชุมปลายเปิดและกลุ่มสนทนาออนไลน์ของเทอเรียนและออเธอร์คิน ผู้เข้าร่วมหลายคนรายงานว่ารู้สึกสบายใจและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง แต่ไม่สบายใจในสภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้น เช่น ในเมือง ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งของเราที่ระบุว่าเป็นหมาป่าบอกเราว่า:

“เมื่อคุณอยู่ในเมือง คุณจะรู้สึกไม่คุ้นเคย เพราะมีแต่ความรู้สึกหลากหลายที่ไม่อาจระบายออกมาได้ ฉันจะไม่พูดว่าเป็นภาวะซึมเศร้า แต่เหมือนกับความโศกเศร้าอย่างสุดซึ้ง เหมือนกับการสูญเสีย... การสูญเสียตัวตน การสูญเสีย – ฉันไม่รู้หรอก แต่สูญเสีย มันรู้สึกเหมือนสูญเสียบางสิ่งบางอย่างไป ฉันไม่สามารถบอกได้ว่ามันคืออะไร คุณ แต่... รู้สึกเหมือนขาดอะไรบางอย่างไป ความรู้สึกว่างเปล่าแบบนั้นไม่สบายใจเลย มันถึงจุดที่เมื่อฉันไปที่นั่นและอยู่ที่นั่นนานกว่าหนึ่งชั่วโมง ฉันเริ่มมีอาการ ไม่ใช่เหมือนอาการตื่นตระหนก แต่... ความรู้สึกหวาดกลัวอย่างสุดขีดเป็นคำที่เหมาะสมที่สุดสำหรับอาการนั้น”

18 อีกวิธีหนึ่งที่ Therians แตกต่างจาก Furry ก็คือ Therians มีจำนวน 6 เท่า

มีแนวโน้มมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เป็นเทอเรียนที่จะมีประสบการณ์การเห็นอวัยวะที่หายไป เช่น จุกเต่า หาง หรือปาก แม้ว่าการพบเห็นอวัยวะที่หายไปจะไม่ใช่อะไรที่แปลกในผู้ที่ได้รับการตัดแขนขา (Flor, 2002) แต่ประสบการณ์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยในประชากรทั่วไป รวมถึงเฟอร์รีด้วย

ในทางกลับกัน ชาวเทอเรียนและคนอื่นๆ จำนวนมากรู้สึกที่สามารถเชื่อมโยงกับเทอโรปิของตนได้ดีขึ้นเมื่ออยู่ในธรรมชาติ ชาวเทอเรียนที่เป็นสุนัขจึงออกได้บรรยายประสบการณ์ดังกล่าวไว้ดังนี้:

“...เมื่อฉันลงมาจากทุ่งเลี้ยงม้าและรอบๆ ต้นไม้ ฉันก็แค่หมอบลงบนหญ้าลึกๆ พื้นดินเย็นๆ บนมือและเท้าของฉัน ฉันคิดว่าฉันแค่หลับตาและพยายามรับรู้ทุกอย่างที่ได้ยิน ทุกอย่างที่ฉันได้กลิ่น และในขณะที่ฉันทำอย่างนั้น ฉันสามารถได้ว่าฉันรู้สึกถึงหางของตัวเองอยู่ข้างหลัง หางลอยอยู่เหนือพื้น ไม่ห้อยลงอย่างอ่อนแรง ไม่ได้ห้อยลงสูง แต่แค่เหยียดตรง มันเป็นความรู้สึกที่น่าวิตกกังวลมาก แต่ในขณะที่มันก็ทำให้สงบลงมาก –

เพื่อออกไปที่นั่น และหลังจากผ่านไปไม่กี่นาที ฉัน- ฉันควรจะพูดตลอดเวลาว่าด้านมนุษยของ

จิตใจของฉันล่องลอยไปในพื้นหลัง และหลังจากผ่านไปไม่กี่นาทีที่อยู่ที่นี่ จิตใจของมนุษยก็กลับคืนมาและบอกว่า "ฉันอยู่ที่นั่นไม่ได้ทั้งคืน ฉันไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องกลับไป" แนนอนว่า มันน่าหดหู่มาก มันเหมือนกับว่าฉันไม่สามารถอยู่กลางแจ้งเพื่อเป็นของตัวเองได้ ฉันต้องกลับไปและอยู่ในโลกของมนุษยต่อไป"

ความรู้สึกผูกพันอย่างลึกซึ้งกับ "การเป็นตัวของตัวเอง" ทำให้เกิดความรู้สึกที่หลากหลายทั้งหวานปนขม ในแง่หนึ่งก็ทำให้สงบ ในอีกแง่หนึ่งก็ทำให้หดหู่ เนื่องจากผู้เข้าร่วมมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติชั่วคราว ความท้าทายเช่นนี้ในชีวิตของมนุษยมักสร้างความเครียดให้กับผู้เข้าร่วมของเรา ด้วยเหตุนี้ เราจึงเริ่มสนใจว่ากลุ่มเทอเรียนและกลุ่มอื่นๆ ใช้บริการด้านสุขภาพจิตเพื่อรับมือกับความยากลำบากเหล่านี้ได้อย่างไร โดยส่วนใหญ่แล้ว พวกเขาจะบอกว่าไม่จำเป็นต้องได้รับการรักษาสุขภาพจิตสำหรับเทอเรียนโทรฟิของพวกเขา เพราะเทอเรียนโทรฟิของพวกเขาไม่ใช่ปัญหา ในทางกลับกัน พวกเขามักจะแสวงหาการรักษาปัญหาอื่นๆ เช่น ภาวะซึมเศร้าและความวิตกกังวล เมื่อถูกถามว่าต้องการให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตทราบอะไรเกี่ยวกับเทอเรียนโทรฟิ ผู้เข้าร่วมการวิจัยคนหนึ่งตอบว่า

“คุณไม่ใช่คนที่เปลี่ยนแปลงตัวเราได้ ดังนั้นไม่มีเหตุผลที่จะพยายาม – เพียงแค่ปฏิบัติกับเรา

ปล่อยมันไว้เฉยๆ ถ้าเราจะไปหาคุณ เราไม่ได้ไปหาคุณเพราะเราเป็นพวกเทอเรียน เราจะไปหาคุณเพราะมีบางอย่างทำให้เราไม่มีความสุข”

เมื่อเข้าพบนักบำบัด ผู้เข้าร่วมของเราจะบอกว่าพวกเขามักลังเลที่จะคุยกับนักบำบัดว่าตนเป็นเทอเรียนหรือเป็นพวกอื่นโดยเฉพาะ

เหตุผลนี้: พวกเขาเกรงว่าจะถูกวินิจฉัยหรือถูกบังคับให้รักษา

พวกเขาเพียงเพราะว่าพวกเขาเป็นใคร ดังที่ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งบอกเราว่า:

“ฉันมักจะกลัวว่าคนอื่นจะรู้เรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะว่า: โอเค คนบ้า มาลองใส่

พวกเขาออกไปและอะไรก็ตาม”

อย่างไรก็ตาม ผู้เข้าร่วมจำนวนมากยังรายงานประสบการณ์เชิงบวกในการทำงานร่วมกับนักบำบัดและผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตคนอื่นๆ ซึ่งบางคนทราบว่าผู้เข้าร่วมเป็นเทอเรียน/ญาติคนอื่นๆ ในขณะที่เขียนบทนี้ เรากำลังจัดทำคู่มือสำหรับนักบำบัดและผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตคนอื่นๆ เพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าใจเทอเรียนโทรฟิ และทำงานร่วมกับบุคคลเหล่านี้ในลักษณะที่อ่อนไหว มีข้อมูลครบถ้วน และเป็นมิตร ดังที่ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งของเรากล่าวไว้ สิ่งสำคัญคือผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตต้องเข้าหาพวกเขาด้วยความเข้าใจและความคุ้นเคยในระดับหนึ่ง แม้ว่าจะต้องเผชิญกับความท้าทายในการทำเช่นนั้น:

“มันเป็นเรื่องจริงสำหรับคนทั่วไป และพวกเขาอาจจะคิดแบบนั้น ฉันจะไม่พูดแทนทุกคน แต่หมอของฉันตรวจเรื่องนี้ให้ฉันแล้ว และบอก

ว่า โอ้ นั่นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความวิตกกังวลหรืออะไรก็ตาม มันเป็นกลไกการรับมือสำหรับหลายๆ อย่าง และฉันก็บอกว่า ไม่ มันไม่ใกล้เคียงกับสิ่งนั้นเลยสำหรับฉัน แต่ฉันจะไม่เถียงเรื่องนี้จริงๆ เพราะฉันรู้ว่าฉันรู้สึกอย่างไร และอะไรก็ตาม และพวกเขาไม่จำเป็นต้องเถียง”

เข้าใจมัน แต่คงจะดีถ้าพวกเขาเข้าใจมัน เป็นเรื่องยากมากที่จะมองตัวเองในมุมมองของคนอื่น เมื่อมองจากภายนอก มันก็เหมือนกับว่า มันเข้าไปแล้ว พวกเขาคิดแบบนั้นได้ยังไง ทำไมพวกเขาถึงคิดแบบนั้น หรืออะไรก็ตาม"

บทสรุป.

ตลอดทั้งบทนี้ เราได้เห็นแล้วว่าเฟอร์รี่และความสนใจของพวกเขา ซึ่งอิงจากแนวคิดเกี่ยวกับสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ที่ถูกมองว่าเป็นมนุษย์ มีความเกี่ยวข้องกับวิธีที่พวกเขาคิด รู้สึก และประพฤติต่อสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์อย่างไร นอกจากนี้ เรายังเปรียบเทียบเฟอร์รี่และความสนใจแบบแผนๆ ของพวกเขาที่มีต่อสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์กับเทอเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่แม้ว่าจะมีความคล้ายคลึงกับเฟอร์รี่บ้าง แต่มีความแตกต่างอย่างชัดเจนในการระบุตัวตนของพวกเขาว่าเป็นสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ทั้งหมดหรือบางส่วน แม้ว่างานวิจัยนี้จะยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น แต่ก็ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีความเกี่ยวข้องอย่างมาก และแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการทำความเข้าใจความแตกต่างระหว่างเฟอร์รี่และเทอเรียนให้ดีขึ้น ไม่เพียงเท่านั้น ยังรวมถึงความจำเป็นในการพยายามวิจัยร่วมกันด้วย

เพื่อทำความเข้าใจชาวเทอเรียนและชุมชนเทอเรียนได้ดีขึ้น เพื่อรับฟังความต้องการและความปรารถนาของพวกเขาและหลีกเลี่ยงการสับสน

พวกเขาด้วยพวกเฟอร์รี่หรือทำให้ประสบการณ์ของพวกเขาไม่สำคัญ/ดูเป็นโรคจากความไม่รู้ อ้างอิง Aubert, M., Lebe, R., Oktaviana, AA, Tang, M., Burhan, B., Hamrullah, Jusdi, A., Abdullah, Hakim, B., Zhao, J.-X., Geria, I., Sulistyarto, PH, Sardi, R., & Brumm, A. (2019). จากลำสัตว์ที่เก่าแก่ที่สุดในศิลปะยุคก่อนประวัติศาสตร์ *Nature*, 576, 442-445. <https://doi.org/10.1038/s41586-019-1806-y> Blom, JD (2014).

เมื่อแพทย์ร้องว่าหมาป่า: การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับโรคไลเคนโรปีในทางคลินิก ประวัติศาสตร์จิตเวชศาสตร์ 25 (1), 87-102 <https://doi.org/10.1177/0957154X13512192> Butterfield, ME, Hill, SE, & Lord, CG (2012) สุนัขจรจัดหรือเพื่อนขนฟู? การเปรียบเทียบมนุษย์ส่งเสริมสวัสดิภาพสัตว์

วารสารจิตวิทยาสังคมเชิงทดลอง 48 (4), 957-960. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.02.010>

Clegg, H., Collings, R.& Roxburgh, E. (2019). Therianthropy: Wellbeing, schizotypy, and autism in individuals who self-identify as non-human. *Society & Animals: Journal of Human-Animal Studies*, Vol 27 (4), 403- 426. <https://doi.org/10.1163/15685306-12341540> Condition Red. (nd). Wikifur. <http://en.wikifur.com/wiki/Condition: Red>. Epley, N., Waytz, A., & Cacioppo, JT (2007). On seeing human: A threefactor theory of anthropomorphism. *การทบทวนทางจิตวิทยา* 114 (4), 864- 886 <https://doi.org/10.1037/0033-295X.114.4.864> Epley, N., Akalis, S., Waytz, A., & Cacioppo, JT

(2008) การสร้างความเชื่อมโยงทางสังคมผ่านการสืบพันธุ์เชิงอนุমান: ความเหงาและการรับรู้ถึงอำนาจในอุปลักษณ์ เทพเจ้า และสุนัขเกรย์ฮาวด์ *วิทยาศาสตร์จิตวิทยา* 19, 114- 120 <https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2008.02056.x> Flor, H. (2002). อาการปวดแขนขาข้างที่ไร้ความรู้สึก: ลักษณะ สาเหตุ และการรักษา *The Lancet, Neurology* Volume 1(3), 182-189. [https://doi.org/10.1016/S1474-4422\(02\)00074-1](https://doi.org/10.1016/S1474-4422(02)00074-1) Gerbasi, K.

C., Fein, E., Plante, CN, Reysen, S., & Roberts, SE (2017). พวก Furries, Therians และพวกอื่นๆ ไ้พระเจ้า!

คำทั้งหมดเหล่านี้หมายถึงอะไรกันแน่ ใน T. Howl (Ed.), *Furries among us 2: More essays on furries by furries* (หน้า 162-176) Thurston Howl Publications. Gray, HM, Gray, K., & Wegner, DM (2007)

มิติของการรับรู้จิต วิทยาศาสตร์ 315, 619. <https://doi.org/10.1126/science.1134475> Grivell, T., Clegg, H. และ Roxburgh, EC (2014) การวิเคราะห์ปรากฏการณ์เชิงตีความของอัตลักษณ์ในชุมชนเทอเรียน อัตลักษณ์: วารสารทฤษฎีและการวิจัยระหว่างประเทศ 14 (2), 113-135. <https://doi.org/10.1080/15283488.2014.891999>

Guessoum, SB, Benoit, L., Minassian, S., Mallet, J, & Moro, MR (2021) โรคไลเคนโรปีทางคลินิก ชีววิทยาประสาท วัฒนธรรม: การทบทวนอย่างเป็นระบบ *Frontiers in Psychiatry*, 12, 718101. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2021.718101> Keck, PE, Pope, HG, Hudson, JI, McElroy, S. L, & Kulick, AR (1988) โรคไลเคนโรปี: ยังมีชีวิตอยู่และแข็งแรง

ในศตวรรษที่ 20 *Psychological Medicine*, 18(1), 113-20 <https://doi.org/10.1017/s003329170000194x> Kühn, S., Brick, TR, Müller, BCN, & Gallinat, J. (2014). รถคันนี้กำลังมองคุณอยู่หรือไม่? แนวคิดเกี่ยวกับมนุษย์ทำนายการทำงานของพื้นที่หน้าผิวยูฟอร์มิเมื่อมองเห็นรถยนต์ได้อย่างไร *PLoS ONE*, 9 (12), e113885. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0113885>

แมสัน, ไอ., ลินนิย์, วาย. และคลาเวิร์ด, จี. (2005) มาตราส่วนสั้นสำหรับการวัดอาการจิตเภท โรคจิตเภท

วิจัย 78, 293-296 <https://doi.org/10.1016/j.schres.2005.06.020> McHugh, RM, Roberts, SE, Gerbasi, KC, Reysen, S., & Plante, CN (2019). ของเทพเจ้าและคอร์คอน ปีศาจและสุนัข: การมองมนุษย์และการเปลี่ยนรูปร่างสัตว์ผ่านยุคสมัยต่างๆ ใน T. Howl (Ed.), *Furries among us 3: เรียงความเพิ่มเติมเกี่ยวกับ furries โดย furries* (หน้า 141-163) สำนักพิมพ์ Thurston Howl Proctor, D. (2018). การควบคุมดูแล fluff: การสร้างสังคมของตัวตนทางวิทยาศาสตร์ในกลุ่ม Facebook ของ Otherkin การมีส่วนร่วมทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคม 4, 485-514. <https://doi.org/10.17351/ests2018.252> Robertson, V. (2013). สัตว์ร้ายภายใน: อัตลักษณ์แบบแอนโดรชัวร์ฟิคและจิตวิญญาณทางเลือกในขบวนการเกย์เรียนโทรปีออนไลน์ Nova Religio: The Journal of Alternative and Emergent Religions, 16, 7-30. <https://doi.org/10.1525/nr.2013.16.3.7> Schultz, PW (2001). การประเมินโครงสร้างความกังวลด้านสิ่งแวดล้อม: ความกังวลเกี่ยวกับตัวเอง ผู้อื่น และชีวภพ Journal of Environmental Psychology, 21, 1-13. <https://doi.org/10.1006/jevp.2001.0227> Tajfel, JC, & Turner, JC (1979). ทฤษฎีบูรณาการของความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม ใน W. Austin & S. Worchel (บรรณาธิการ), *The social psychology of intergroup relations* (หน้า 33-47) Brooks/Cole. Tam, K.-P., Lee, S.-L., & Chao, MM (2013). การช่วยชีวิตนายธรรมชาติ: การเปรียบเทียบมนุษย์กับธรรมชาติช่วยเพิ่มความเชื่อมโยงและการปกป้องธรรมชาติ Journal of Experimental Psychology, 49, 514-521. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2013.02.001>.

เทย์เลอร์, เอ็น. และสัญญาณ, TD (2009). สัตว์เลี้ยง ศัตรูพืช ผลกำไร: การแยกความแตกต่างในทัศนคติต่อการปฏิบัติต่อสัตว์ Anthrozoös, 22 (2), 129-135. <https://doi.org/10.2752/175303709X434158> Waytz, เอ., คาซอโป, เจ. และเอปสีย์, เอ็น. (2014). ใครเห็นมนุษย์ ความเสถียรและความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคลในมนุษย์รูป นามองในวิทยาศาสตร์จิตวิทยา 5 (3), 219-232. <https://doi.org/10.1177/1745691610369336> Waytz, เอ., ไบเรตต์, CK, เอปสีย์, เอ็น., มอนเตเลโอเน, จ., เกา, เจเอช. และเอปสีย์, เจที (2010). สร้างความหมายโดยการสร้างความรู้สึก: แรงจูงใจที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

การแปลงร่างเป็นมนุษย์ วารสารบุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 99 (3), 410-435. <https://doi.org/10.1037/a0020240>

บทที่ 21.

ผู้เกลียดจะต้องเกลียด: ทรานาปของ Furry

สตีเฟน เรย์เช่น, คอร์กนีย์ “นูก้า” พลานเต้

พวกเฟอร์รี่—พวกเขาไม่ใช่พวกคนบ้าที่แต่งตัวเหมือนสัตว์เพื่อทำเรื่องเซ็กส์แปลกๆ หรืออะไร?

หากเคยได้ยินการสนทนาเกี่ยวกับเฟอร์รี่ทางออนไลน์ ในสื่อกระแสหลัก หรือระหว่างคนสองคนบนรถบัส โอกาสค่อนข้างสูงที่อย่างน้อยหนึ่งครั้งระหว่างการสนทนาจะมีใครพูดถึงปัญหาสุขภาพจิต การเบี่ยงเบนทางเพศ หรือทั้งสองอย่าง ตัวอย่างประเด็นนี้มีอยู่มากมายในสื่อยอดนิยม ตอนหนึ่งของ CSI ที่โด่งดังในปัจจุบันชื่อว่า “Fur and Loathing” 1 บรรยายถึงงานเลี้ยงสำส่อนทางเพศในงานประชุมเฟอร์รี่และตัวละครชื่อ Sexy Kitty ที่ปฏิเสธที่จะพบกับตำรวจโดยไม่สวมชุดเฟอร์รี่ (Zuiker et al. 2003) บทความของ Vanity Fair ที่มีชื่อว่า “Pleasures of the Fur” ให้คำจำกัดความของคำว่า “yiff”, 2 “spooge”, 3 และ “furvert” 4 โดยไม่ได้ให้คำจำกัดความอย่างถูกต้องว่าเฟอร์รี่คืออะไร (Gurley, 2001) ตอนหนึ่งของ 1000 Ways to Die ที่มีชื่อเรื่องน่าขันว่า “Em-bear-arsed” ให้คำจำกัดความของเฟอร์รี่ว่าเป็น “คนที่ชอบ

การสวมชุดสัตว์และมารวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมสนุกๆ เช่น การมีเซ็กส์เป็นกลุ่ม ก่อนจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับคนๆ หนึ่งที่ถูกรุมข่มขืนโดยชายและสวมชุดขนสัตว์ (McMahon et al., 2009)

น่าเสียดายที่คุณไม่จำเป็นต้องจำกัดความสนใจของคุณให้แคบลงกับสิ่งที่เป็นเรื่องแต่งเพื่อค้นหาตัวอย่างที่เฟอร์รี่เป็นเป้าหมายของความเกลียดชัง ในปี 2022 วุฒิสมาชิกจากเนแบรสกา บรูซ บอสเทลแมน ได้หยิบยกเฟอร์รี่ขึ้นมาในระหว่างการอภิปรายของสภานิติบัญญัติ ซึ่งรวมถึงข้อเรียกร้องที่ถูกหักล้างอย่างครอบคลุมว่าเฟอร์รี่ในโรงเรียนมัธยมเรียกร้องให้ใช้กระบะทรายแมว 5 และถูกกีดกันทางสังคม โดยปฏิเสธที่จะพูดคุยกับครูของพวกเขา ยกเว้นการหาและร้องเหมียว (The Guardian, 2002) ในเวลาต่อมา

1 คำพูดไม่สามารถแสดงความผิดหวังของเราได้ที่มีชื่อเรื่องที่น่าอึดใจเช่นนี้

เสียเปล่าไปกับเหตุการณ์แย่ๆ แบบนี้! 2 ศัพท์แสงเกี่ยวกับสัตว์ที่ใช้เรียกเรื่องเพศหรือเนื้อหาทางเพศ มักใช้ใน...

- กิริยาตลกไปจากจากเหล่าเพอร์รี่
- 3 คำที่ใช้เรียกน้ำอสุจิ โดยทั่วไปมีความหมายในเชิงตลกขบขัน
- 4 คำที่ใช้เรียกคนโรคจิตประเภทขบขัน โดยมักใช้ในเชิงเสียดสีหรือโดย

พวกเพอร์รี่มีเจตนาที่จะล้อเลียนแนวคิดที่เป็นที่นิยมเกี่ยวกับเพอร์รี่ 5 เพื่อให้ชัดเจน มีบางกรณีที่มีการใช้กรายแนว

ห้องเรียน แม้ว่าสาเหตุจะน่าเศร้ากว่ามาก: เนื่องจากเหตุการณ์ยิงกันในโรงเรียนเกิดขึ้นบ่อยครั้งในสหรัฐอเมริกา เขตโรงเรียนบางแห่งจึงนำถังทราย
แนวมาไว้ในห้องเรียนเพื่อใช้เป็นห้องน้ำให้เด็กๆ ในระหว่างที่เกิดเหตุการณ์ยิงกันในโรงเรียน (เบตส์, 2562)

ในปีนั้น ผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ว่าการรัฐจากพรรครีพับลิกันกล่าวโทษเพอร์รี่ว่าเป็นต้นเหตุของเหตุกราดยิง และได้กำหนดให้การห้ามเพอร์รี่
เข้าโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของแคมเปญหาเสียงของเธอ (Pennacchia, 2022; Taylor, 2022) และจากกระแสต่อต้าน LGBTQ+ ที่เพิ่มมากขึ้นและการออกกฎหมายในสหรัฐอเมริกา เพอร์รี่ซึ่งส่วนใหญ่เป็น LGBTQ+ (ถูกที่ 15 และบทที่ 16) มักตกเป็นเป้าโจมตี (Dickson, 2023)
ตัวอย่างเหล่านี้เป็นเพียงบางส่วนของกรณีการตีตราที่เพอร์รี่ต้องเผชิญอยู่เป็นประจำ การตีตราหมายถึงการลดค่าของค่า

ของกลุ่มโดยสังคัม โดยปกติแล้วจะขึ้นอยู่กับลักษณะหนึ่งของกลุ่มนั้น (บางครั้งก็เป็นจริง บางครั้งก็สันนิษฐาน) ที่ถูกทำให้ด้อยค่า
(Major & O'Brien, 2005) สมาชิกกลุ่มที่ถูกตีตราบ่อยครั้งต้องเผชิญกับภาพจำเชิงลบ อคติ และการเลือกปฏิบัติอันเป็นผลจากการตีตรา
นี้ เครื่องหมายของตราบาสามารถควบคุมได้ (เช่น บุคคลสามารถเลือกที่จะสวมหรือไม่สวมเสื้อยืดที่แสดงถึงตำแหน่งทางการเมืองที่ถูกตีตรา)
หรือควบคุมไม่ได้ (เช่น เกิดมาพร้อมกับผิวสีเข้ม) และอาจมองไม่เห็นได้ (เช่น เชื้อชาติ) หรือมองไม่เห็น (เช่น รสนิยมทางเพศ) ตามงานบุกเบิก
ด้านสังคมวิทยาของการตีตราของ Erving Goffman (1963) ผู้คนมักจะใช้การเป็นสมาชิกของกลุ่มที่ถูกตีตราเป็นข้ออ้างในการลดคุณค่า เลือก
ปฏิบัติ และขับไล่หรือโจมตีพวกเขา ซึ่งมีผลเชิงลบที่ชัดเจน (และไม่ชัดเจนนัก) ต่อผู้ที่ถูกตีตรา (Major & O'Brien, 2005) พื้นที่ที่ใหญ่ที่สุด

งานวิจัยเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการตีตราได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ถูกตีตราและความเป็นอยู่ที่ดี ใน
การวิเคราะห์ข้อมูลย้อนหลังของผู้เข้าร่วม 144,246 คน Schmitt et al. (2014) พบว่าการรับรู้ถึงการเลือกปฏิบัติทางสังคมมีความเกี่ยวข้องกับ
ความเป็นอยู่ที่ดีที่แย่ลง รวมถึงความนับถือตนเองและความพึงพอใจในชีวิตที่ลดลง ภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล และความทุกข์ที่มากขึ้น
นักเรียนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มที่ถูกตีตราจะมีแนวโน้มที่จะมีผลการเรียนที่แย่กว่านักเรียนที่ไม่ถูกตีตรา (Guarneri et al., 2019; Major &
O'Brien, 2005) และสมาชิกในกลุ่มที่ถูกตีตราที่มีสุขภาพกายที่แย่กว่าเมื่อเทียบกับสมาชิกในกลุ่มที่ไม่ถูกตีตรา (ดู Major & O'Brien,
2005) ในบทนี้ เราจะ...

มุ่งความสนใจไปที่ความหมายของการที่เพอร์รี่ถูกตีตรา เราจะเริ่มต้นด้วยการเสนอหลักฐาน
นอกเหนือไปจากเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยจากพาดหัวข่าวและถ้อยคำรุนแรงจากฟอรัมออนไลน์—แสดงให้เห็นว่าเพอร์รี่ถูกตีตราและตระหนักถึงการตี
ตรานี้ ต่อไป เราจะอธิบายการวิจัยที่แสดงให้เห็นเหตุผลบางประการว่าทำไมเพอร์รี่จึงถูกตีตรา รวมถึงผลที่ตามมาของการตีตราสำหรับเพอร์รี่ รวมถึง
ถึงการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าเพอร์รี่ถูกกลั่นแกล้งเป็นจำนวนมาก สุดท้าย เราจะหารือถึงสามวิธีที่เพอร์รี่รับมือกับการตีตรา—การเปิดเผย
โดยเลือกปฏิบัติ การปฏิเสธการเลือกปฏิบัติส่วนบุคคล และการระงับตัวตน

กับกลุ่มที่ถูกตีตรา

ตราบาที่มุ่งเป้าไปที่กลุ่มแฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รี่
เริ่มต้นด้วยการกล่าวอย่างชัดเจนว่าใช่แล้ว พวกเพอร์รี่ถูกตีตรา เราวัดเรื่องนี้ด้วยวิธีต่างๆ กันมาหลายปีแล้ว และทุกครั้งก็พบว่าพวกเพอร์รี่
ถูกมองในแง่ลบพอสมควร
คนอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกของกลุ่มแฟนคลับอื่นๆ หรือในกลุ่มตัวอย่างทั่วไปของคนทั่วไป ตัวอย่างเช่น โรเบิร์ตส์และคณะ (2016) ขอให้แฟนกีฬา
แฟนตาซี 150 คนให้คะแนนความรู้สึกที่มีต่อแฟนอนิเมะ บรอนี่ และ
เพอร์รี่มีระดับคะแนนเต็ม 101 โดยตั้งแต่ 0 = เชิงลบอย่างมาก ไปจนถึง 100 = เชิงบวกอย่างมาก

คะแนนในระดับนี้แสดงถึงอคติเชิงบวกต่อกลุ่ม ในขณะที่คะแนนที่ต่ำกว่าแสดงถึงอคติเชิงลบ

อคติ 6 คะแนนเฉลี่ยแสดงให้เห็นว่าเพอร์รี่ ($M = 22.76$) และบรอนี่ ($M = 21.83$) มีคะแนนต่ำกว่าแฟนอนิเมะอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 37.16$) แม้ว่ากลุ่มแฟนคลับทั้งสามกลุ่มจะถูกตัดสินในเชิงลบ (ต่ำกว่าจุดกึ่งกลางของการวัด) ในตัวอย่างที่โดดเด่นยิ่งขึ้นของอคติต่อเพอร์รี่ Reysen และ Shaw (2016) ได้สร้างรายชื่อแฟนคลับยอดนิยม 40 กลุ่มซึ่งแบ่งออกเป็น 4 หมวดหมู่ ได้แก่ กีฬา (เช่น ฟุตบอล เบสบอล) ดนตรี (เช่น Jimmy Buffet, David Bowie) สลิม (เช่น อะนิเมะ Star Trek) และงานอดิเรก (เช่น การทำอาหาร วิดีโอเกม) นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสหรัฐฯ ให้คะแนนระดับอคติที่พวกเขามีต่อแฟนคลับของแฟนคลับที่สนใจแต่ละกลุ่ม (1 = เย็นถึง 10 = อุ่น) ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าเพอร์รี่เสมอกับบรอนี่ในฐานะกลุ่มแฟนคลับที่ได้รับคะแนนต่ำเป็นอันดับสองจากรายการ (ได้คะแนนเหนือแฟนคลับของ Insane Clown Posse เพียงเล็กน้อย ดูรูปที่ 21.1) จากการศึกษาวิจัยอีกกรณีหนึ่ง (Plante & Reysen, 2023) ผู้เข้าร่วมให้คะแนนแทบจะเท่ากัน โดยครั้งนี้ให้เพอร์รี่อยู่ท้ายสุดของรายการ กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาวิจัยที่ใช้การวัดอคติและกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมที่แตกต่างกัน เราพบอคติเชิงลบ (เช่น การตีตรา) ที่มีต่อเพอร์รี่อยู่เสมอ

6 คำว่า "อคติเชิงบวก" และ "อคติเชิงลบ" หมายถึงคุณค่าโดยง่าย

ทัศนคติของบุคคลต่อสมาชิกในกลุ่มโดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ว่าบุคคลนั้นเป็นสมาชิกของกลุ่มนั้นเท่านั้น นี่คือนิยาม เมื่อใช้คำว่าอคติในภาษาพูดทั่วไป ผู้คนมักจะหมายถึงอคติเชิงลบ (เช่น ไม่ชอบสมาชิกในกลุ่มเพราะเป็นสมาชิกกลุ่ม) แต่การมีอคติเชิงบวกก็เป็นสิ่งที่มีอยู่เช่นกัน และแม้ว่าผลกระทบของอคติเชิงลบจะเห็นได้ชัดกว่า แต่เราควรระวังทุกครั้งที่ทัศนคติและพฤติกรรมของเราที่มีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งถูกมองว่าไม่เหมาะสม

ขึ้นอยู่กับความเป็นสมาชิกกลุ่มของบุคคลนั้นเท่านั้น แม้ว่าจะมีทัศนคติเชิงบวกก็ตาม ตัวอย่างเช่น การวิจัยแสดงให้เห็นว่าอคติเชิงบวกและการรับรองอคติเชิงบวกจะเสริมการใช้อคติและอคติ ซึ่งเป็นการแก้ตัวหรือเปิดประตูน้ำให้เกิดอคติเชิงลบ (เช่น Kay et al., 2013)

พวกเขารู้ไหมว่าตัวเองถูกตีตรา?

การแสดงให้เห็นว่าเพอร์รี่ถูกตีตราเป็นเรื่องหนึ่ง แต่การแสดงให้เห็นว่าเพอร์รี่รู้ว่าตัวเองถูกตีตราเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ท้ายที่สุดแล้ว แม้ว่าผลกระทบเชิงลบบางประการของการตีตราจะเป็นผลโดยตรงจากการตีตรา (เช่น ถูกคุกคาม โจมตี หรือถูกขับไล่) แต่บางกรณีก็ต้องการให้บุคคลนั้นตระหนักว่าตนถูกตีตรา บุคคลนั้นไม่น่าจะรู้สึกวิตกกังวลเมื่อถูกเล็งเป้าเพราะเป็นเพอร์รี่หากพวกเขาไม่รู้ว่าผู้คนไม่ชอบเพอร์รี่ เพื่อจุดประสงค์นี้ เราจึงออกแบบการศึกษาวิจัยเพื่อทดสอบว่าเพอร์รี่รับรู้ถึงการตีตราที่มีต่อพวกเขาได้แม่นยำเพียงใด เพื่อจุดประสงค์นี้ Reysen et al. (2017) ได้รวบรวมแฟน ๆ อนิเมะที่งาน A-Kon ซึ่งเป็นงานประชุมเกี่ยวกับอนิเมะที่ดัลลาส รัฐเท็กซัส และเพอร์รี่ที่งาน Anthrocon ซึ่งเป็นงานประชุมเกี่ยวกับเพอร์รี่ที่พิตต์สเบิร์ก รัฐเพนซิลเวเนีย ทั้งสองกลุ่มได้ประเมินว่าพวกเขาคาดหวังให้กลุ่มแฟน ๆ อีกกลุ่มมีความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบต่อพวกเขา รวมถึงความรู้สึกของตนเองที่มีต่ออีกกลุ่มด้วย คะแนนถูกจัดทำขึ้นโดยใช้มาตราส่วน 101 คะแนน โดยเริ่มจาก 0 = เชิงบวกอย่างมาก ไปจนถึง 100 = เชิงลบอย่างมาก 7 ผลลัพธ์ (รูปที่ 21.2) แสดงให้เห็นว่าแฟน ๆ อนิเมะให้คะแนนเพอร์รี่ในเชิงลบค่อนข้างมาก ($M = 54.26$ ซึ่งสูงกว่าจุดกึ่งกลางของการวัด) ในขณะที่เพอร์รี่ให้คะแนนแฟน ๆ อนิเมะในเชิงลบค่อนข้างมาก ($M = 26.87$)

ผลลัพธ์หลังนี้เข้าใจได้ เนื่องจากกลุ่มเพอร์รี่จำนวนมากก็ชอบอนิเมะเช่นกัน (ดูรูปที่ 11) สำหรับแฟน ๆ อนิเมะ พวกเขาคาดหวังว่าเพอร์รี่จะชอบพวกเขา ($M = 35.08$) แม้ว่าพวกเขาจะมีแนวโน้มที่จะประเมินต่ำเกินไปว่าเพอร์รี่ชอบพวกเขามากแค่ไหน ในทางตรงกันข้าม เพอร์รี่คิดว่าแฟน ๆ อนิเมะจะชอบพวกเขาประมาณจุดกึ่งกลางของการวัด ($M = 46.20$) โดยประเมินต่ำเกินไปว่าแฟน ๆ อนิเมะไม่ชอบเพอร์รี่ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ แฟน ๆ อนิเมะดูเหมือนจะประเมินระดับอคติที่มีต่อพวกเขาสูงเกินไป ในขณะที่เพอร์รี่ซึ่งตระหนักว่าผู้คนอาจมีความรู้สึกผสมปนเปกันเกี่ยวกับพวกเขาในฐานะกลุ่ม จึงประเมินระดับอคติที่แสดงออกต่อพวกเขาต่ำเกินไป แม้ว่าพวกเขาจะรับรู้ได้แม่นยำกว่าแฟน ๆ อนิเมะก็ตาม

โปรดทราบว่าในการศึกษานี้มีการกลับมาตราส่วน—คะแนนยิ่งสูงแสดงว่ามีมากขึ้น

อคติเชิงลบ

รูปที่ 21.1 ระดับคะแนนของกลุ่มพัสดุมที่แตกต่างกัน (1 = เย็น, 10 = ร้อน)

รูปที่ 21.2 การรับรู้การประเมินกลุ่มนอกต่อกลุ่มในและอคติในการประเมินกลุ่มในต่อกลุ่มนอก (0 = ร้อน, 100 = เย็น).

เหตุใดจึงมีการตีตราต่อ Furries?
Reysen และ Shaw (2016) เสนอว่าเหตุผลที่แฟนด้อมบางแห่งถูกตีตราเป็นเพราะพวกเขาเบี่ยงเบนไปจากต้นแบบของสิ่งที่แฟนเป็นและจึงถูกมองว่าผิดปกติ การวิจัยก่อนหน้านี้แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่เบี่ยงเบนไปจากต้นแบบหรือบรรทัดฐานมักจะถูกมองในแง่ลบมากกว่า ตัวอย่างเช่น Devos และ Banaji (2005) พบว่าต้นแบบของ "ชาวอเมริกัน" คือคนผิวขาว (ตรงข้ามกับกลุ่มชาติพันธุ์/เผ่าพันธุ์อื่น) ด้วยเหตุนี้ ชาวอเมริกันที่ไม่ใช่คนผิวขาวจึงถูกมองว่าเป็นต้นแบบน้อยกว่า เป็นคนอเมริกันน้อยกว่า และเผชิญกับการเลือกปฏิบัติที่มากขึ้นเป็นผล (Devos และ Mohamed, 2014) ในอีกตัวอย่างหนึ่ง การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศตรงข้ามในตำแหน่งมิชชันนารีเป็นต้นแบบของกิจกรรมทางเพศ (Reysen et al., 2015) ผู้ที่กระทำการกิจกรรมทางเพศอื่นๆ (เช่น การชกต่อย) ซึ่งผู้คนมองว่าไม่ค่อยเกิดขึ้นบ่อยนัก จะถูกมองในแง่ลบมากกว่า สอดคล้องกับการวิจัยก่อนหน้านี้ Reysen และ Shaw (2016) เสนอว่าเมื่อพูดถึงแฟนๆ ต้นแบบที่คนส่วนใหญ่นึกถึงคือ "แฟนกีฬา"

โดยประเภทกีฬาเฉพาะจะแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ (เช่น ฟุตบอล บาสเก็ตบอล หรือเบสบอลในสหรัฐอเมริกา ฮ็อกกีในแคนาดา คริกเก็ตในอินเดีย) ดังนั้นแฟนกีฬาจึงมักถูกมองว่าเป็นคน "ปกติ" ที่สุด

ในขณะที่สิ่งใดก็ตามที่เบี่ยงเบนไปจากแฟนกีฬา มักจะถูกมองว่าเป็น "สิ่งผิดปกติ" หรือ "แปลก" โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังแตกต่างจากความสนใจในกระแสหลักอย่างกีฬามากขึ้น เพื่อทดสอบเรื่องนี้ นักวิจัยได้สำรวจนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสหรัฐอเมริกาและขอให้พวกเขาอธิบายว่าพวกเขาคิดอย่างไรเมื่อนึกถึง "แฟนกีฬา" ผู้เข้าร่วมยังได้ให้คะแนนกลุ่มแฟนกีฬา 40 กลุ่มที่แสดงในรูปที่ 21.1 โดยพิจารณาจากลักษณะกลุ่มตัวอย่าง (1 = ไม่ใช่แฟนกีฬาแบบแผนอย่างแน่นอน 7 = แฟนกีฬาแบบแผนอย่างแน่นอน) ว่าการเป็นแฟนกีฬาประเภทนั้นเป็นเรื่องปกติแค่ไหน (1 = ไม่ปกติ 7 = ปกติมาก) และอคติต่อสมาชิกในกลุ่มนั้น (1 = เย็นชา 10 = ร้อน) คำตอบปลายเปิดจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าเมื่อถูกขอให้บรรยาย "แฟนกีฬา" ผู้เข้าร่วมมากกว่าครึ่ง (50.8%) บรรยายว่าเป็นแฟนกีฬา ในขณะที่อีกกลุ่มใหญ่ (20.8%) ให้คำอธิบายทั่วไปที่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มแฟนกีฬาทุกกลุ่มได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผลลัพธ์สนับสนุนแนวคิดที่ว่าสำหรับคนส่วนใหญ่ แฟนกีฬา คือต้นแบบเริ่มต้นของแฟนกีฬา ซึ่งเป็นกลุ่มแฟนกีฬาที่กลุ่มแฟนกีฬาอื่น ๆ นำมาเปรียบเทียบ ผลการทดสอบนี้คล้ายกับผลการทดสอบก่อนหน้านี้ โดยพบว่าเฟอริได้รับคะแนนต่ำ (กล่าวคือ มีอคติเชิงลบต่อพวกเขาสูง) อย่างไรก็ตาม ที่สำคัญกว่าสำหรับคำถามนี้ นักวิจัยได้พิจารณาข้อมูลในกลุ่มแฟนคลับ 40 กลุ่มที่แตกต่างกัน และพบว่ากลุ่มที่เป็นต้นแบบมากที่สุดถูกมองว่ามีแฟนคลับที่ปกติที่สุด และกลุ่มที่ถูกมองว่ามีแฟนคลับที่ปกติที่สุดถูกมองในแง่ลบมากที่สุด กล่าวอีกนัยหนึ่ง ยิ่งกลุ่มแฟนคลับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งแตกต่างจากต้นแบบของแฟนคลับมากเท่าไร แฟนคลับกลุ่มนั้นก็จะยิ่งดูไม่ปกติมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งทำนายได้ว่ากลุ่มแฟนคลับและสมาชิกในกลุ่มนั้นจะมีอคติเชิงลบต่อกลุ่มนั้น เมื่อไม่นานนี้ เราได้กลับมาทบทวนการศึกษานี้อีกครั้งโดยเจาะลึกรายละเอียดเพิ่มเติม

เจาะลึกโลกที่ขับเคลื่อนความเชื่อมโยงระหว่างความไม่เป็นต้นแบบและอคติ (Plante & Reysen 2023) เราได้สำรวจนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสหรัฐฯ อีกครั้ง และขอให้พวกเขาให้คะแนนกลุ่มแฟนคลับ 40 กลุ่มเดียวกันในมาตรการเดียวกันในการรับรู้ถึงความเป็นต้นแบบและอคติ แต่ในครั้งนี้ เรา

นอกจากนี้ ยังขอให้ผู้เข้าร่วมให้คะแนนว่ากลุ่มแฟนคลับแต่ละกลุ่มกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกเชิงลบในตัวพวกเขาในระดับใด (เช่น รู้สึกไม่สบายใจ รังเกียจ) และพวกเขามีความเชื่อเชิงลบเกี่ยวกับสมาชิกของกลุ่มเหล่านั้นในระดับใด (เช่น พวกเขามีปัญหา ความสนใจของพวกเขาไม่บริสุทธิ์และแปดเปื้อนด้วยแรงจูงใจอื่น เช่น เรื่องเพศ) ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นอีกครั้งว่าเฟอริถูกมองว่าไม่ใช่ต้นแบบและเป็นเป้าหมายของอคติเชิงลบอย่างมาก ที่สำคัญกว่านั้น เราได้ทดสอบและพบการสนับสนุนสำหรับแบบจำลองทางสถิติซึ่งแสดงให้เห็นว่าความเชื่อมโยงนี้ขับเคลื่อนโดยความรู้สึกเชิงลบและความเชื่อเชิงลบที่ผู้คน

ที่มีต่อเพอร์รี่ ในทางปฏิบัติ ยิ่งกลุ่มแฟนคลับใดเบี่ยงเบนไปจากแฟนกีฬาทั่วไปมากเท่าไร ก็ยิ่ง
ผู้คนมีอารมณ์ด้านลบต่อกลุ่ม (เช่น พวกเขาหยาบคาย พวกเขาทำให้ฉันรู้สึกไม่สบายใจ)

สิ่งที่ทำนายการยอมรับความเชื่อเชิงลบเกี่ยวกับกลุ่ม (เช่น พวกเขามีความผิดปกติ พวกเขาไม่สนใจทางเพศที่แปลกๆ) และสุดท้ายคืออคติเชิงลบ
ต่อกลุ่ม
ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกันไม่เพียงแต่ผ่านอคติเชิงลบที่เราเห็นได้ทั่วไปในเรื่องราวในสื่อและคำพูดยอมนิยมเกี่ยวกับเพอร์รี่เท่านั้น แต่ยังรวมถึง
เนื้อหาเฉพาะของเรื่องราวเหล่านี้ด้วย โดยทั่วไปแล้วเพอร์รี่มักถูกประณามว่าแปลก ไร้ประโยชน์ หรือไม่ติดตามข่าวสาร และเป็นคนเบี่ยงเบนทางเพศ

ผลลัพธ์ของการตีตรา ดังที่เราได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ การตีตราส่งผลเสียหลายประการ เช่น ความเป็นอยู่ที่ย่ำแย่และผลการเรียนที่แย่ลง (Guarneri et al., 2019; Major & O'Brien, 2005; Schmitt et al., 2014) จากการศึกษามากมาย เราได้ทดสอบว่ากรณีนี้เกิดขึ้นกับเพอร์รี่หรือไม่ โดยขอให้
พวกเขาประเมินระดับการถูกเลือกปฏิบัติที่พวกเขาประสบ ("ฉันรู้สึกว่ามีคนได้รับการปฏิบัติที่แตกต่าง (แย่ลง) เมื่อฉันรู้ว่าฉันเป็นเพอร์รี่") จากนั้น
จึงทดสอบว่าคำตอบของพวกเขาต่อคำถามนี้มีความสัมพันธ์กับการวัดผลที่บ่งชี้ผลลบหรือไม่ ดังที่แสดงในตาราง 21.1 การตีตราที่มากขึ้นมีความ
เกี่ยวข้องกับผลที่ไม่พึงประสงค์ที่หลากหลาย

ตาราง 21.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงตราบาปส่วนบุคคลและตัวแปรอื่นๆ ตัวแปรตราบาป แฟนด้อมอยู่ภายใต้การคุกคาม .24** สกัธ
ของแฟน .13** การคาดการณ์กลุ่มสายพันธุ์ .20** การเปิดเผยตัวตน -.19** การนับถือตนเอง -.23** ความพึงพอใจในชีวิต -.21** ภาวะ
ซึมเศร้า .15** อารมณ์เชิงลบ .19** การผสมผสานอัตลักษณ์ -.23** การแยกอัตลักษณ์ -.16** หมายเหตุ ** p < .01

ประการหนึ่ง เพอร์รี่ที่เป็นเป้าหมายของการตีตรา (กล่าวคือ ถูกเลือกปฏิบัติ) มีแนวโน้มที่จะเชื่อว่าแฟนด้อมและผู้คนในนั้นตกอยู่ภายใต้ภัยคุกคาม ความ
วิตกกังวลที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ว่าตนเองอาจถูกกำหนดเป้าหมายอยู่เสมออาจอธิบายได้ว่าทำไมเพอร์รี่จึงมักไม่ค่อยเปิดเผยตัวตนในฐานะเพอร์รี่
และรู้สึกนับถือตนเองน้อยลง (ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้คุณค่าหรือความคุ้มค่าที่ตนรับรู้)

สายตาของผู้อื่นก็ไม่พอใจในตัวของคุณน้อยลง

ชีวิต และมีความซึมเศร้าและอารมณ์เชิงลบอื่นๆ สูงกว่า การรับรู้ถึงตราบาปยังสัมพันธ์เชิงลบกับความเป็นผู้ใหญ่ (เช่น การผสมผสานและการแยกตัว
ตน) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการตกเป็นเป้าหมายเพราะลักษณะบางอย่างของตัวตนอาจทำให้บุคคลนั้นเติบโตเป็นบุคคลที่ตระหนักรู้ในตัวตนได้อย่างเต็มที่และ
มีความรู้สึกมั่นคงและในเชิงบวกได้มากขึ้น ในที่สุด เราพบว่าเพอร์รี่ที่รับรู้ถึงตราบาปมากกว่ายังมีแนวโน้มที่จะรู้สึกว่ามีสิทธิ์มากกว่าในกลุ่มแฟนๆ (เช่น เชื่อ
ว่าพวกเขาสมควรได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษจากศิลปิน) และมีแนวโน้มที่จะประสบกับการคาดการณ์สายพันธุ์ในกลุ่ม—

ความเชื่อที่ว่าสายพันธุ์เพอร์รี่น่าขบขันของคุณเป็นบรรทัดฐานในแฟนด้อมและสายพันธุ์อื่นเป็นสายพันธุ์ที่ด้อยกว่า แม้ว่าการค้นพบสองอย่างหลังนี้อาจดูไม่
เข้ากันสักเท่าไร (เช่น คนที่ถูกกลั่นแกล้งจะกลายเป็นผู้กลั่นแกล้งหรือไม่) ความเป็นไปได้อย่างหนึ่งก็คือ เพอร์รี่ที่ "ทนทุกข์" กับการเป็นเพอร์รี่อาจรู้สึก
ว่าตัวเองเป็นชนชั้นสูงในพื้นที่ของเพอร์รี่—ความคิด
พวกเขาเป็นเพอร์รี่ที่โดดเด่นและน่าชื่นชมเป็นอย่างยิ่งที่ยังคงสนับสนุนกลุ่มแฟนๆ เพอร์รี่และแสดงความรักดีแม้จะถูกละทิ้งในแง่ลบ
ก็ตาม เราจะศึกษาความเป็นไปได้ในการวิจัยในอนาคต

รูปที่ 21.3 การรับรู้ความเป็นผู้ใหญ่ของผู้ใหญ่ของพัลลว

รูปที่ 21.4 ความเต็มใจที่จะออกเดทกับแฟนคลับที่สนใจ

การศึกษาวิจัยอีกกรณีหนึ่งที่เรากำลังเน้นถึงผลลัพธ์ที่อาจไม่พึงประสงค์อื่นๆ บางประการที่เกิดจากการเป็นสมาชิกกลุ่มที่ถูกตีตรา (Reysen & Plante, 2017) ในงานวิจัยนี้ นักศึกษาระดับปริญญาตรี
ถูกขอให้ประเมินความสนใจของแฟนๆ 40 กลุ่มที่กล่าวถึงในรูปที่ 21.1 อีกครั้ง โดยกลุ่มทั้ง 40 กลุ่มนี้ได้รับการประเมินว่าแฟนๆ เหล่านี้มีความเป็นผู้ใหญ่
หรือไม่ และความเต็มใจของผู้เข้าร่วมในการออกเดทกับใครสักคนที่มีความสนใจดังกล่าว
ความสนใจของแฟนๆ ตามที่แสดงในรูปที่ 21.3 เพอร์รี่ได้รับการจัดอันดับเป็นอันดับ 5 จากด้านล่างในแง่ของความเป็นผู้ใหญ่ที่รับรู้ (อยู่เหนือ
แฟนๆ ของจัสติน บีเบอร์เล็กน้อย) และได้รับการจัดอันดับเป็นอันดับ 4 จากด้านล่างในแง่ของ

ความเต็มใจของผู้เข้าร่วมในการออกเดทกับพวกเขา (รูปที่ 21.4) ในทำนองเดียวกัน คะแนนความเป็นผู้ใหญ่ที่รับรู้และความเต็มใจในการออกเดทมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ซึ่งหมายความว่าคนที่เพอร์รี่รู้สึกว่าตัวเองไม่เป็นผู้ใหญ่เชื่อมโยงกับความไม่เต็มใจของผู้เข้าร่วมในการออกเดทกับเพอร์รี่ ซึ่งเมื่อรวมกับผลการค้นพบข้างต้น แสดงให้เห็นเพียงบางวิธีเท่านั้น—บางวิธีชัดเจนกว่าและบางวิธีละเอียดอ่อนกว่า—ที่ตราบาปที่เพอร์รี่ต้องเผชิญอาจนำไปสู่ผลที่ตามมาในเชิงลบที่จับต้องได้ แต่บางทีเราอาจอธิบายประเด็นนี้ได้ชัดเจนที่สุดโดยพิจารณาจากระดับที่เพอร์รี่ประสบกับการกลั่นแกล้ง เพอร์รี่เป็นเป้าหมายของการกลั่นแกล้ง การกลั่นแกล้งถูกกำหนดให้เป็นพฤติกรรมก้าวร้าวที่จงใจ เกิดขึ้นซ้ำๆ และมีความไม่สมดุลงานของอำนาจ โดยที่เหยื่อไม่สามารถป้องกันตัวเองได้ (Olweus, 2013) การทบทวนวรรณกรรมแสดงให้เห็นว่าการกลั่นแกล้งทำร้ายผู้ที่ถูกกลั่นแกล้งอย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น นักเรียนที่ถูกกลั่นแกล้งจะประสบกับภาวะซึมเศร้า ความยากลำบากทางการเรียน และความวิตกกังวลที่เพิ่มขึ้น ซึ่งผลกระทบดังกล่าวสามารถขยายไปสู่วัยผู้ใหญ่ได้ (Juvonen & Graham, 2014; McDougall & Vaillancourt, 2015) การตรวจสอบการกลั่นแกล้งในที่ทำงานยังแสดงให้เห็นในทำนองเดียวกันว่าการกลั่นแกล้งไม่เพียงแต่แพร่หลายในวัยผู้ใหญ่เท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก รวมถึงส่งผลเสียต่อสุขภาพจิตและร่างกาย (เช่น ภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล) และส่งผลเสียต่อผลการปฏิบัติงาน (เช่น การขาดงาน การลาออก ผลงานที่ลดลง Fitzpatrick et al., 2011) แม้ว่าคุณอาจคิดว่าคุณสามารถหลบหนีจากการกลั่นแกล้งได้โดยการหลบไปอยู่ในพื้นที่ออนไลน์ แต่ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ก็แพร่หลายเช่นกันและมีผลลัพธ์เช่นเดียวกับการกลั่นแกล้งแบบตัวต่อตัว (Olweus, 2013) Cook และเพื่อนร่วมงาน (2010) ได้ทำการวิเคราะห์เชิงอภิमानเพื่อตรวจสอบว่าใครมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นผู้กลั่นแกล้ง เหยื่อของการกลั่นแกล้ง และใครที่กลายเป็นทั้งสองอย่างมากที่สุด ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าเหยื่อมักจะไม่เป็นที่นิยมหรือมีสถานะต่ำ มักรู้สึกถูกปฏิเสธและโดดเดี่ยว และไม่สามารถ "ยับยั้งพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ" ได้ (หน้า 67) ในความเป็นจริง คนที่หลงออกจากบรรทัดฐาน ไม่ว่าที่โรงเรียน ที่ทำงาน หรือออนไลน์ มักจะเป็นเป้าหมายที่ง่ายสำหรับผู้กลั่นแกล้ง (Juvonen & Graham, 2014)

จากสิ่งที่เราได้เห็นในบทนี้ก่อนหน้านี้ เพอร์รี่คือผู้คนที่มีความสนใจที่ไม่ค่อยเป็นปกติและมักถูกมองว่าแปลกและผิดปกติ และเนื่องจากผู้คนที่เบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานมักพบว่าตนเองถูกตีตราและตกเป็นเป้าหมายของการกลั่นแกล้ง เราจึงทดสอบว่าเพอร์รี่มีแนวโน้มที่จะถูกกลั่นแกล้งเป็นพิเศษหรือไม่ จากการศึกษาที่เปรียบเทียบกับเพอร์รี่กับแฟน ๆ อื่นๆ เราพบว่าเพอร์รี่มีแนวโน้มที่จะถูกกลั่นแกล้งเป็นพิเศษในช่วงอายุ 11 ถึง 18 ปี (Reysen et al., 2021) นอกจากนี้ เรายังเปรียบเทียบเพอร์รี่กับกลุ่มตัวอย่างในชุมชน (กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวอเมริกันที่ไม่ใช่เพอร์รี่) โดยขอให้ทั้งสองกลุ่มให้คะแนนความถี่ที่พวกเขาถูกกลั่นแกล้ง ถูกล้อเลียน และถูกตีเมื่อยังเป็นเด็ก โดยใช้มาตราส่วน 4 ระดับ ตั้งแต่ 1 = ไม่เคย ไปจนถึง 4 = บ่อยครั้ง ตามที่แสดงในรูปที่ 21.5 แม้ว่าประวัติการถูกกลั่นแกล้งเมื่อตอนเด็กจะถือเป็นเรื่องปกติในประชากรทั่วไป แต่เพอร์รี่กลับประสบกับเหตุการณ์นี้มากกว่าอย่างเห็นได้ชัด โดยไม่คำนึงถึงประเภทของการกลั่นแกล้งที่กำลังพิจารณาอยู่

รูปที่ 21.5 ความถี่ของการกลั่นแกล้งประเภทต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับทั้งเพอร์รี่และคนทั่วไป

แม้ว่าเพอร์รี่จะถูกกลั่นแกล้งมากกว่าคนทั่วไป แต่ผลการวิจัยนี้ไม่ได้แยกแยะว่าใครเป็นคนที่กลั่นแกล้ง นอกจากนี้ ข้อมูลเหล่านี้ยังอ้างอิงถึงการกลั่นแกล้งที่เกิดขึ้นในวัยเด็กเท่านั้น ไม่ได้อ้างอิงถึงผู้ใหญ่ เพื่อตอบสนองต่อข้อกังวลเหล่านี้ เราได้ขอให้เพอร์รี่ในงานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งให้คะแนนความถี่และประเภทของการกลั่นแกล้งที่พวกเขาประสบในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (1 = ไม่เคย, 5 =

1 1.5 2 2.5 3 3.5.

ตี.

โดนกลั่น

ทางกายภาพ.

ชุมชนเพอร์รี่

บ่อยครั้ง) และเพื่อระบุว่าการกลั่นแกล้งนั้นมุ่งเป้าไปที่พวกเขาโดยสมาชิกคนอื่นๆ ของแฟนด้อมเพอร์รี่ (ซึ่งคาดว่าเพอร์รี่จะมีปฏิสัมพันธ์ด้วยพอสมควร) หรือจากผู้ที่ไม่ใช่เพอร์รี่ ดังที่แสดงในรูปที่ 21.6 ไม่ว่าจะพิจารณาประเภทของการกลั่นแกล้งใดก็ตาม เพอร์รี่ก็มักจะถูกผู้ที่ไม่ใช่เพอร์รี่กลั่นแกล้งมากกว่าที่ถูกเพอร์รี่กลั่นแกล้ง8 ผลลัพธ์ยังชี้ให้เห็นว่าไม่มีการกลั่นแกล้งมากนักในช่วงห้าปีที่ผ่านมา เนื่องจากวิธีการทั้งหมดอยู่ต่ำกว่าจุดกึ่งกลางของมาตราส่วนอย่างมาก ซึ่งหมายความว่า การกลั่นแกล้งที่เพอร์รี่ประสบส่วนใหญ่เกิดขึ้นในวัยเด็กหรือช่วงวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งมักจะเกิดขึ้นก่อนที่จะหลายๆ คนจะระบุว่าเป็นเพอร์รี่หรือแม้กระทั่งรู้ว่าแฟนด้อมเพอร์รี่คืออะไร!

รูปที่ 21.6 ความถี่ของการถูกกลั่นแกล้งโดยทั้งเพอร์รี่และคนทั่วไป

8 นี่ไม่ใช่การลดความสำคัญหรือแนะนำว่าการกลั่นแกล้งจะไม่เกิดขึ้นในกลุ่มเพอร์รี่

แน่นอนว่าแฟนด้อม อย่างไรก็ตาม จากที่เราเห็นในบทที่ 21 เพอร์รี่หลายคนมองว่าแฟนด้อมเป็นที่หลบภัยจากตราบาปและความเกลียดชังที่พวกเขาพบเจอในชีวิตประจำวัน

0 0.5 1 1.5 2 2.5.

ถูกโจมตีทางกายภาพ (เช่น ตี ชก ฯลฯ)

ถูกคุกคามทางร่างกาย (เช่น คำว่า คุกคาม ไม่ต้องการ)

ทรัพย์สินที่ถูกขโมยไปจากฉันหรือได้รับความเสียหาย

ถูกดูหมิ่นหรือถูกเรียกว่าเป็นสิ่งที่ทำร้ายจิตใจ

ถูกคุกคาม

มีคำโกหกหรือข่าวลือแพร่สะพัดเกี่ยวกับฉัน

ถูกแยกออกจากกลุ่มสังคม

ถูกกลั่นแกล้ง

Furries ไม่ใช่ Furries

เราจัดกลุ่ม "การกลั่นแกล้งจากผู้ที่ไม่ใช่เพอร์รี่" ทั้งแปดรายการนี้เข้าด้วยกันเป็นมาตรการเดียวในการกลั่นแกล้ง และทดสอบเพื่อดูว่าการถูกกลั่นแกล้งเกี่ยวข้องกับมาตรการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ที่ดีหรือไม่ ดังที่แสดงในตาราง 21.2 ผู้ที่ถูกกลั่นแกล้งบ่อยครั้งมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาในชีวิตประจำวัน มีปัญหาในการสื่อสาร และกลายเป็นคนที่ไม่สนใจความรู้สึกผู้อื่นมากขึ้น9 การถูกกลั่นแกล้งยังเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ทางกายและทางจิตใจที่ลดลง มีความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอื่นๆ ที่มากขึ้น (ผลที่อาจเกิดจากการถูกแยกออกจากสังคม) และมีสัญญาณของพฤติกรรมหุนหันพลันแล่นหรือเสี่ยง (เช่น ใช้จ่ายเกินตัว มีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยง หรือใช้ยาเสพติด) ซึ่งบ่งชี้ว่าขาดความห่วงใยในความเป็นอยู่ของตนเอง

ตาราง 21.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการถูกกลั่นแกล้งและตัวแปรอื่น ตัวแปร ความยากลำบากในการถูกกลั่นแกล้งในชีวิตประจำวัน .26** ความยากลำบากในการสื่อสารกับผู้อื่น .19** การไม่สนใจผู้อื่น .25** ความเป็นอยู่ทางร่างกาย -.26** ความเป็นอยู่ทางจิตใจ -.16** การใช้ย่ายเกินตัว

ชีวิตประจำวัน .32** ใช้จำยเกินตัวในงานประชุม .32** พฤติกรรมเสี่ยง .17** ต้องเป็นส่วนหนึ่งของงาน .20** หมายเลข ** p < .01

การรับมือและการเปิดเผย

เมื่อถูกถาม เพอร์รี่ส่วนใหญ่ระบุว่าพวกเขาไม่เชื่อว่าเพอร์รี่เป็นสิ่งที่มีความเสี่ยงหรือเป็นสิ่งที่มีความเสี่ยง (Plante et al., 2015) กล่าวอีกนัยหนึ่ง เพอร์รี่ส่วนใหญ่มองว่าการเป็นเพอร์รี่เป็นทางเลือก ยิ่งไปกว่านั้น การเป็นเพอร์รี่คือสิ่งที่เพอร์รี่มักจะซ่อนจากคนอื่นได้ ไม่เหมือนกับการมีเชื้อชาติหรือความพิการที่มองเห็นได้ เนื่องจากการเป็นเพอร์รี่ถูกตีตรา เราอาจสงสัยว่าเพอร์รี่สามารถหลีกเลี่ยงผลเชิงลบที่เราเน้นย้ำไว้ข้างต้นได้หรือไม่

ในทั้งสามกรณีนี้ เป็นไปได้ที่ปัญหาเหล่านี้อาจเกิดขึ้นก่อน

การกลั่นแกล้ง (เช่น ทำให้บุคคลกลายเป็นเป้าหมายการกลั่นแกล้งที่ใหญ่ขึ้น) แม้ว่าจะเห็นได้ชัดว่าสิ่งเหล่านี้อาจเกิดขึ้นได้จากผลของการกลั่นแกล้งก็ตาม—การต่อสู้ดิ้นรนเนื่องจากความวิตกกังวลที่เกิดจากการกลั่นแกล้ง เช่นเดียวกับการค้นพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะไว้วางใจหรือเห็นอกเห็นใจผู้อื่นหลังจากเคยมีประวัติถูกผู้อื่นกลั่นแกล้ง

การปกปิดความจริงที่ว่าพวกเขาเป็นเพอร์รี่จากผู้อื่น ทำที่สุดแล้ว เราจะตกเป็นเป้าหมายในฐานะเพอร์รี่ได้อย่างไร หากไม่มีใครรู้ว่าคุณเป็นเพอร์รี่ แนวคิดนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับเพอร์รี่ ซึ่งหลายคนซ่อนตัวตนเป็นเพอร์รี่จากผู้อื่นในชีวิตจริง เราขอให้เพอร์รี่ แพนอนิเมะ และแพนกีฬาแพนตาซี ให้คะแนนระดับที่พวกเขาเปิดเผยตัวตนเป็นเพอร์รี่ให้ผู้อื่นทราบ โดยใช้มาตราส่วน 7 ระดับ (โดยตัวเลขยิ่งสูงแสดงว่าเปิดเผยมากขึ้น) ดังที่แสดงในรูปที่ 21.7 เพอร์รี่มีแนวโน้มน้อยที่สุดที่จะเปิดเผยตัวตนเป็นแฟนของตนให้ผู้อื่นทราบ รวมถึงครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน และคนอื่นๆ

ผู้คนใหม่ๆ ที่พวกเขาพบเจอ หรืออีกนัยหนึ่ง พวกเขาเป็นคนที่มีความมั่นใจมากที่สุดที่จะปกปิดตัวตนส่วนนี้จากผู้อื่น กลุ่มเพอร์รี่มีแนวโน้มมากที่สุดที่จะเปิดเผยตัวตนในฐานะเพอร์รี่ให้เพื่อนๆ ของพวกเขาทราบ น่าจะเป็นเพราะอย่างที่เราได้เห็นในบทที่ 13 ประมาณครึ่งหนึ่งของเพื่อนของผู้ที่เป็นเพอร์รี่ทั่วไปก็คือเพอร์รี่เอง นอกจากนี้แล้ว เหล่าเพอร์รี่ยังแสดงความลังเลอย่างมากที่จะเปิดเผยตัวตนในฐานะเพอร์รี่ของตนให้ผู้อื่นทราบ รวมถึงคนในครอบครัวของตนเองด้วย ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าแม้ว่าเหล่าเพอร์รี่มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยตัวตนต่อสมาชิกในครอบครัวอย่างน้อยบางส่วน แต่หลายรายก็ทำเพียงในขอบเขตจำกัดเท่านั้น10 ในทำนองเดียวกัน เหล่าเพอร์รี่จำนวนมากเลือกที่จะไม่เปิดเผยตัวตนในฐานะเพอร์รี่ของตนให้เพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้างานทราบ โดยมีอีกเป็นเพราะกลัวว่าการกระทำดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อโอกาสในการประกอบอาชีพของตน11.

10 เราได้ยืมเรื่องราวมากมายจากเหล่าเพอร์รี่ที่เล่าเรื่องนี้ให้พี่น้องของตนฟังหรือ

พ่อแม่คนหนึ่งของพวกเขาเกี่ยวกับตัวตนของเพอร์รี่ในขณะที่เลือกที่จะเก็บเป็นความลับจากคนอื่นๆ ในครอบครัวเพราะกลัวผลกระทบเชิงลบ สิ่งนี้มักจะเกิดขึ้นกับเพอร์รี่ที่อายุน้อยเป็นพิเศษ ซึ่งอาจมีเหตุผลมากกว่าที่จะกลัวปฏิกิริยาตอบโต้จากครอบครัวเนื่องจากอำนาจที่ครอบครัวอาจมีเหนือพวกเขา (เช่น หากพวกเขาอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ความกลัวที่จะถูกไล่ออกไปที่ถนนและกลายเป็นคนไร้บ้าน) เพอร์รี่จำนวนมากทำงานเป็นทหาร ตำรวจ ครู ในธุรกิจ หรือใน

ภาครัฐแจ้งกับเราว่าพวกเขาเสี่ยงที่จะถูกไล่ออกหากมีใครในที่ทำงานรู้ว่าพวกเขาเป็นพวกเพอร์รี่ ความกลัวของพวกเขาไม่ได้ไร้เหตุผลเช่นกัน ในปี 2017 สมาชิกสภาคอนเนตทิคัตคนหนึ่งถูกนายกเทศมนตรีบังคับให้ลาออกหลังจากที่พบว่าเขาเป็นพวกเพอร์รี่ (Miller, 2017)

รูปที่ 21.7 ระดับการเปิดเผยข้อมูลประจำตัวแฟนคลับให้ผู้อื่นทราบ (ระดับ 7 ระดับ)

หากมองเผินๆ เราอาจคิดว่าการปกปิดตัวตนที่ถูกตีตราเป็นกลยุทธ์ที่ดีในการหลีกเลี่ยงการตีตราและผลลัพธ์อันเลวร้ายที่เกิดจากการตกเป็นเป้าหมายของการเลือกปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม การวิจัยทางจิตวิทยาได้แสดงให้เห็นว่าไม่เป็นเช่นนั้น: การถูกบังคับให้ปกปิดลักษณะบางประการของตัวตน (เช่น รสนิยมทางเพศ) มีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตที่ย่ำแย่ (Pachankis, 2007) ซึ่งบางส่วน

เนื่องจากความวิตกกังวลเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความกังวลเกี่ยวกับการถูกค้นพบและต้องคอยเฝ้าติดตามตนเองตลอดเวลา (เช่น เพื่อให้แน่ใจว่าคุณจะไม่เปิดเผยตัวเองโดยไม่ได้ตั้งใจ Meyer, 1995) เราได้ทดสอบแนวคิดนี้กับเฟอร์รี่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเฟอร์รี่ที่ถูกบังคับให้ปิดตัวของตนเองมีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำกว่า (Plante et al., 2014) ในขณะที่ผู้ที่สามารถเป็นเฟอร์รี่ได้อย่างอิสระและเปิดเผยมากกว่ามีความภาคภูมิใจในตนเองและความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่า (Mock et al., 2013) นอกจากนี้ เรายังทดสอบและพบการสนับสนุนสำหรับแบบจำลองที่ได้แย้งว่าผู้ที่มีความผูกพันกับแฟน ๆ เฟอร์รี่มากขึ้นมีความภาคภูมิใจในตนเองและความพึงพอใจในชีวิตมากกว่า ส่วนหนึ่งเป็นเพราะพวกเขาสามารถเปิดเผยและเปิดเผยความสนใจของตนเองได้ดีกว่าแทนที่จะต้องปกปิดไว้ (ดูรูปที่ 21.8; Reysen et al., อยู่ระหว่างการพิมพ์)

2 2.5 3 3.5 4 4.5 5 5.5 6.

คนรู้จักใหม่

ผู้บังคับบัญชา

เพื่อนร่วมงาน

เพื่อน.

ตระกูล.

ขนฟู.

รูปที่ 21.8 การเปิดเผยตัวตนของเฟอร์รี่ที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางความสัมพันธ์ระหว่างการระบุตัวตนของแฟนด้อมกับความพึงพอใจในชีวิต (SWL) และความนับถือตนเอง (SE) นำเสนอเบตามาตรฐาน ** p < .01

การรับมือและการปฏิเสธการเลือกปฏิบัติส่วนบุคคล
อีกวิธีหนึ่งในการรับมือกับการตีตราคือการปฏิเสธว่าคุณไม่ได้ได้รับผลกระทบจากเรื่องนี้โดยตรง ปรากฏการณ์นี้สังเกตได้ครั้งแรกโดย Faye Crosby (1984) เมื่อเธอสังเกตว่าผู้หญิงที่ทำงานในบอสตันยอมรับว่าผู้หญิงโดยทั่วไปถูกเลือกปฏิบัติในที่ทำงาน อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงกลุ่มเดียวกันนี้ไม่ได้ถือว่าตนเองถูกเลือกปฏิบัติ Crosby รู้ว่าผู้หญิงในการศึกษานี้มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับการเลือกปฏิบัติในที่ทำงาน แต่พวกเธอไม่ได้รายงานว่าเป็นกรณีนี้ในการศึกษา ในความเป็นจริง ผู้ที่ตกเป็นเป้าหมายของการเลือกปฏิบัติเนื่องจากถูกตีตราอาจปฏิเสธการเลือกปฏิบัตินี้เพื่อหลีกเลี่ยงความวิตกกังวลที่มักเกิดขึ้นพร้อมกับการตระหนักถึงเรื่องนี้ พวกเขาโต้แย้งว่า "กลุ่มของฉันถูกเลือกปฏิบัติ แต่ฉันไม่ได้ถูกเลือกปฏิบัติ"

รูปที่ 21.9 การจัดอันดับการเลือกปฏิบัติทางกลุ่มและส่วนบุคคล (ระดับ 7 ระดับ)

เพื่อทดสอบความเป็นไปได้นี้ เราได้ใช้การวัดกลุ่ม ("เฟอร์รี่ถูกเลือกปฏิบัติ") และการเลือกปฏิบัติส่วนบุคคล ("ฉันรู้สึกถูกเลือกปฏิบัติเพราะฉันเป็นเฟอร์รี่") โดยใช้มาตราส่วน 7 ระดับ (คะแนนยิ่งสูงแสดงว่าถูกเลือกปฏิบัติมากขึ้น) ดังที่แสดงในรูปที่ 21.9 แฟนๆ จากทั้งสามกลุ่มระบุว่ากลุ่มของตนถูกเลือกปฏิบัติมากกว่าตนเอง นอกจากนี้ เราได้ใช้การวัดผลเหล่านี้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและพบผลเช่นเดียวกันไม่ว่าพวกเขาจะเป็นแฟนของอะไรก็ตาม (เช่น ดนตรี กีฬา) สิ่งที่น่าสังเกตอีกอย่างในรูปภาพนี้คือเฟอร์รี่ได้รับคะแนนสูงกว่าทั้งการเลือกปฏิบัติในกลุ่มและส่วนบุคคล ซึ่งบ่งชี้ว่าเฟอร์รี่ตระหนักถึงตราประทับที่พวกเขาเผชิญ แม้ว่าพวกเขาจะลดความสำคัญของการเลือกปฏิบัติของตนเองลงก็ตาม12.

12 คำอธิบายประการหนึ่งสำหรับปรากฏการณ์นี้มาจากแนวโน้มของมนุษย์ที่จะ

เปรียบเทียบสังคมในเชิงลบอย่างมีกลยุทธ์ นั่นคือ เปรียบเทียบตัวเองกับคนที่แย่กว่าเรา เพื่อรู้สึกดีกับตัวเองมากขึ้น (Wills, 1981) ในเรื่องนี้ เฟอร์รีที่รู้สึกแย่ที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ถูกตีตรา (เฟอร์รี) อาจชี้ไปที่เฟอร์รีที่ถูกเลือกปฏิบัติมากกว่าที่ควรเพื่อหลีกเลี่ยงความวิตกกังวลที่พวกเขาอาจรู้สึกได้ “แน่นอน ฉันแย่เพราะเพื่อนร่วมงานแกล้งฉัน แต่สติฟถูกไล่ออกจากงานเพราะเป็นเฟอร์รี ฉันเดาว่าฉันไม่ได้แย่เกินไป!” อีกความเป็นไปได้คือ เฟอร์รีอาจรู้สึกว่าการเลือกปฏิบัติของคุณไม่ถูกต้อง ในลักษณะเดียวกับที่คนอื่นๆ ที่เคยถูกความรุนแรงหรือการล่วงละเมิดอาจไม่รู้สึกรับผิดชอบของคุณ “นับ” เพราะไม่สอดคล้องกับต้นแบบของกรณีดังกล่าวที่ควรจะเป็น

- 2.
- 2.5.
- 3.
- 3.5.
- 4.
- 4.5.
- 5.

อะนิเมะ Furry Brony

กลุ่มส่วนบุคคล

การรับมือและการระงับกลุ่ม

การตอบสนองแบบที่สามซึ่งค่อนข้างขัดแย้งกันต่อการตีตราคือการระบุตัวตนอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นกับกลุ่มที่ถูกตีตรา ตามแบบจำลองการระบุตัวตนจากการปฏิเสธ (Branscombe et al., 1999) ผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่ถูกตีตราซึ่งอาจไม่สามารถปิดตัวตนได้ง่ายหรืออาจไม่ต้องการทำเช่นนั้น อาจระบุตัวตนอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นกับกลุ่มและถึงการสนับสนุนทางสังคมที่กลุ่มให้มาเป็นวิธีรับมือกับการตีตราว่าเป็นสมาชิกกลุ่ม แม้ว่างานวิจัยนี้จะได้รับการศึกษาในบริบทของเชื้อชาติหรือกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นส่วนใหญ่ แต่เรายังพบหลักฐานว่าแบบจำลองนี้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มแฟนคลับได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มตัวอย่างบรอนี้ เราพบว่าผู้ที่มองว่ากลุ่มแฟนคลับบรอนี้ถูกตีตรามากกว่าก็มีแนวโน้มที่จะระบุตัวตนอย่างชัดเจนว่าเป็นบรอนี้เช่นกัน (Chadborn et al., 2016) ในทำนองเดียวกัน ในกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความสนใจเกี่ยวกับแฟนคลับที่หลากหลาย ผู้ที่มีความสนใจเกี่ยวกับแฟนคลับที่ถูกมองว่าถูกตีตรามากที่สุดก็มีแนวโน้มที่จะระบุตัวตนกับกลุ่มแฟนคลับของตนมากกว่าเช่นกัน (Tague et al., 2020) ที่สำคัญกว่านั้น การศึกษาครั้งหลังนี้ยังพบอีกว่า การรับรู้ถึงการตีตราเกี่ยวข้องกับความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนคลับของตนเองมากขึ้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าหน้าที่ทางสังคมของแฟนคลับ รวมถึงการให้ความรู้สึกถึงอัตลักษณ์เชิงบวกและเครือข่ายสนับสนุนทางสังคมแก่สมาชิก อาจเป็นแนวทางป้องกันตนเองจากการตีตรา แม้ว่าเราจะยังไม่ได้ทำการศึกษาวิจัยนี้

จากการทดสอบสมมติฐานเหล่านี้โดยตรงในกลุ่มแฟนคลับของเฟอร์รี พบว่ามีเหตุผลเพียงเล็กน้อยที่จะเชื่อว่าเฟอร์รีจะมีเอกลักษณ์หรือโดดเด่นในกลุ่มแฟนคลับในเรื่องนี้ นอกจากนี้ แม้ว่าเราจะไม่เคยทดสอบสมมติฐานนี้โดยตรงในกลุ่มแฟนคลับของเฟอร์รีเลยก็ตาม การสัมภาษณ์แบบเปิดและข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายสนับสนุนแนวคิดที่ว่า สำหรับเฟอร์รีจำนวนมาก แม้ว่าพวกเขาจะถูกตีตราและถูกเลือกปฏิบัติเนื่องจากเป็นเฟอร์รี แต่กลุ่มแฟนคลับก็ยังคงเป็นแหล่งสนับสนุนทางสังคมสำหรับพวกเขา และเป็นสิ่งช่วยให้พวกเขาจัดการกับผลที่ตามมาจากการตกเป็นเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นเพราะพวกเขามีความสนใจของแฟนคลับที่ไม่ปกติหรือเพราะเป็น LGBTQ+ (Roberts et al.

(al., 2015) บทสรุป ตลอดจนทั้งบทนี้ เราได้กล่าวถึงกรณีที่เฟอร์รีเป็นสมาชิกของชุมชนแฟนคลับที่ถูกตีตรา ซึ่งเป็นชุมชนที่ตกเป็นเป้าหมายบางส่วนเนื่องจากไม่ใช่กลุ่มแฟนคลับแบบต้นแบบ เนื่องจากความสนใจของเฟอร์รีแตกต่างไปจากความสนใจของแฟนคลับทั่วไป ผู้คนจึงประสบกับการตอบสนองทางอารมณ์เชิงลบต่อพวกเขา และเชื่อในความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเฟอร์รีว่าเป็นคนปรับตัวไม่ได้หรือมีแรงจูงใจจากการเบี่ยงเบนทางเพศ เฟอร์รีตระหนักดีถึงการตีตราที่พวกเขาเผชิญและค่อนข้าง...

(Sanmuhathan, 2021) ตัวอย่างเช่น พวกเขาอาจบอกตัวเองว่า “ใช่! แม้จะ ฉันเคยถูกล้อเลียนและล้อเลียนเพราะเป็นคนขบถ แต่จะไม่ถือว่าเป็นการกลั่นแกล้งจริงจนกว่าจะมีใครมาตีฉัน —ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นกับฉัน!”

แม่ย่าในการทำนายระดับของตราบาปที่มุ่งเป้าไปที่พวกเขา จากการวิจัยในอดีต ตราบาปนี้ส่งผลเสียหลายประการต่อความเป็นอยู่ทางร่างกายและจิตใจของเพอร์รี่ โดยมักเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจากการถูกล้อเลียนและคุกคาม เพอร์รี่ เช่นเดียวกับสมาชิกของกลุ่มที่ถูกตราบาปอื่นๆ ได้หันมาใช้กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อรับมือกับตราบาปนี้ รวมถึงการปิดตัวตนในฐานะเพอร์รี่จากผู้อื่น การปฏิเสธการเลือกปฏิบัติส่วนบุคคล และการหันเข้าหาชุมชนเพอร์รี่ในฐานะแหล่งของความเข้มแข็งและการสนับสนุนทางสังคม บางทีการสังเกตที่น่าทึ่งที่สุดที่เราได้ทำในช่วงกว่าทศวรรษของการศึกษาเพอร์รี่ก็คือ แม้ว่าพวกเขาจะต้องเผชิญตราบาปมากมายเป็นประจำ แต่พวกเขาก็มีความเข้มแข็งในฐานะชุมชน เพอร์รี่มักจะล้อเลียนและเสียดสีความพยายามในการตีตราพวกเขา ยอมรับและเปลี่ยนความคิดเชิงลบแทนที่จะถอยหนีจากมัน ความสามารถในการทำสิ่งนี้ได้น่าจะมาจากความสามัคคีของแพนด้อมและความรู้สึกผูกพันที่แน่นแฟ้นซึ่งแพนด้อมมอบให้กับสมาชิกหลายคน (ดูบทที่ 19) ซึ่งหลายคนมองว่าแพนด้อมเพอร์รี่เป็นสถานที่แรกที่พวกเขาสามารถพบกับการยอมรับได้หลังจากวัยเด็กที่ถูกกีดกันเพราะความแตกต่าง ไม่ว่าจะเป็นในงานอดิเรกหรือในด้านอื่นๆ ของตัวตน (เช่น การเป็น LGBTQ+) ความใกล้ชิดและความยึดหยุ่นที่มอบให้เป็นหัวข้อในการศึกษาของเราหลายๆ ครั้ง และไม่ต้องสงสัยเลยว่ายังคงเป็นแหล่งของคำถามในการวิจัยและความสนใจในอนาคต อ้างอิง Bates, J. (2019, 21 สิงหาคม). เขตโรงเรียนโคโลราโดจัดหาถังทรายแมวให้เด็กๆ ใช้ห้องน้ำ

ระหว่างการล็อกดาวน์ เวลา <https://time.com/5658266/colorado-district-kitty-litter-bucketslockdowns/> Branscombe, NR, Schmitt, MT และ Harvey, RD (1999) การรับรู้การเลือกปฏิบัติที่แพร่หลายในหมู่ชาวแอฟริกันอเมริกัน: นัยสำหรับการระบุงกลุ่มและความเป็นอยู่ที่ดี วารสารนุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 77 (1), 135-149 <https://doi.org/10.1037/0022-3514.77.1.135> Chadborn, D., Plante, CN และ Reysen, S. (2016) การรับรู้ตราบาป อัตลักษณ์ทางสังคม และบรรทัดฐานของกลุ่มเป็นตัวทำนายการให้เพื่อสังคมในแพนด้อม วารสารนานาชาติของระบบและเทคโนโลยีการสื่อสารแบบโต้ตอบ 6 (1), 35-49 <https://doi.org/10.4018/IJICST.2016010103> Cook, CR, Williams, KR, Guerra, NG, Kim, TE, & Sadek, S. (2010). ตัวทำนายการกลั่นแกล้งและการตกเป็นเหยื่อในวัยเด็กและวัยรุ่น: การสืบสวนเชิงอภิวเคราะห์ School Psychology Quarterly, 25 (2), 65-83. <https://doi.org/10.1037/a0020149>.

Devos, T., & Banaji, MR (2005). อเมริกัน = ชาว? วารสารนุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 88 (3), 447-466. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.88.3.447> Devos, T., & Mohamed, H. (2014).

เจดส์ของอัตลักษณ์อเมริกัน: ความสัมพันธ์โดยนัยระหว่างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์และชาติ จิตวิทยาสังคมและนุคลิกภาพ Compass, 8 (12), 739-754. <https://doi.org/10.1111/spc3.12149> Dickson, EJ

(25 พฤษภาคม 2023) ตอนนี้ Furries มีเรื่องขัดแย้งร้ายแรงกับ Ron DeSantis มิตยสาร Rolling Stone <https://www.rollingstone.com/culture/culturenews/furries-beefing-ron-desantis-1234742107/>

Fitzpatrick, ME, Cotter, EW, Bernfeld, SJ, Carter, LM, Kies, A. และ Fouad, NA (2554) ความสำคัญของการกลั่นแกล้งในที่ทำงานต่อจิตวิทยาอาชีว: ผลกระทบต่อการวิจัยและการปฏิบัติ

วารสารการพัฒนาอาชีพ 38 (6), 479-499. <https://doi.org/10.1177/0894845310390035> กอฟฟ์แมน,

E. (1963). Stigma: On the management of spoiled identity. Prentice-Hall. Guarneri, JA, Oberleitner, DE, & Connolly, S.

(2019). Perceived stigma and self-stigma in college students: A literature review and implications for practice and research. จิตวิทยาสังคมพื้นฐานและประยุกต์ 41 (1), 48- 62. <https://doi.org/10.1080/01973533.2018.1550723> Gurley,

G. (2001, มีนาคม). Pleasures of the fur. Vanity Fair. ดึงข้อมูลจาก <http://vanityfair.com/culture/features/2001/03/furries200103?currentPage=1> Juvonen, J., & Graham, S. (2014). การกลั่นแกล้งในโรงเรียน: พลังของผู้กลั่นแกล้งและความ

ทุกข์ยากของเหยื่อ

วารสารจิตวิทยาประจำปี 65 (1), 159-185. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-010213-115030>

Kay, AC, Day, MV, Zanna, MP, & Nussbaum, AD (2013). ผลกระทบที่ร้ายกาจ (และน่าขบขัน) ของอคติเชิงบวก วารสารจิตวิทยาสังคมเชิงทดลอง 49 (2), 287-291

<https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.11.003> เมเจอร์, บี. และโฮโบอัน, แอลที (2005). จิตวิทยาสังคมของตราประทับ. วารสารจิตวิทยาประจำปี 56, 393-421. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.56.091103.070137> McDougall, P. และ Vaillancourt, T. (2015). ผลลัพธ์ในระยะยาวของผู้ใหญ่จากการถูกเพื่อนรังแกในวัยเด็กและวัยรุ่น: เส้นทางสู่การปรับตัวและการปรับตัวที่ไม่ดี นักจิตวิทยาอเมริกัน 70 (4), 300-310 <https://doi.org/10.1037/a0039174> McMahon, T. (นักเขียน ผู้กำกับ) Arnarson, HA (นักเขียน) และ Miller, G. (นักเขียน) (2009) ความตายที่ง่ายตาย: การถูกทำร้ายร่างกาย ใน Original Productions (ผู้อำนวยการสร้าง) 1000 วิธีในการตาย Spike

Meyer, IH (20023). อคติ ความเครียดทางสังคม และสุขภาพจิตในกลุ่มเลสเบี้ยน เกย์ และไบเซ็กชวล: ปัญหาเชิงแนวคิดและหลักฐานการวิจัย *Psychological Bulletin*, 129, 674-697. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.129.5.674> Miller, JR (8 กันยายน 2017). สมาชิกสภาออกหลังจากชีวิต 'บนปุ๋ย' ลับๆ ถูกเปิดเผย *New York Post*. <https://nypost.com/2017/09/08/councilmanresigning-after-secret-furry-life-revealed/> Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). Deeper

การมีส่วนร่วมในช่วงพักฟื้นเป็นทรัพยากรในการรับมือกับบริบทของการพักผ่อนที่ถูกตีตรา *Leisure/Loisir*, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> Olweus, D. (2013). การกลั่นแกล้งในโรงเรียน: การพัฒนาและความท้าทายที่สำคัญบางประการ *Annual Review of Clinical Psychology*, 9 (1), 751-780. <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-050212-185516> Pachankis, JE (2007). ผลกระทบทางจิตวิทยาของการปิดกั้นตราประทับ: โมเดลทางปัญญา-อารมณ์-พฤติกรรม *Psychological Bulletin*, 133 (2), 328-345. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.2.328> Pennacchia, R. (2022, 16 พฤษภาคม). Furries ผู้ต้องโทษสำหรับเหตุยิงกันที่บัฟฟาโล กล่าวโดย Stew Peter และ Kandiss Taylor Wonkette <https://www.wonkette.com/martha-speaks-buffalo-shooting> Plante, CN, & Reysen, S. (2023). "พวกเขาแค่แปลก": ตัวกลางทางความคิดและอารมณ์ของความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงความเป็นแบบอย่างของวัฒนธรรมแฟนคลับและอคติต่อวัฒนธรรมแฟนคลับ จิตวิทยาของสื่อออนไลน์ พัฒนออนไลน์ สิ่งพิมพ์ <https://doi.org/10.1037/ppm000440> Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางสังคมโครงสร้างทำนายการปิดกั้นตัวตนและความนับถือตนเองในสมาชิกกลุ่มชนกลุ่มน้อยที่ถูกตีตรา *Current Psychology*, 33 (1), 3-19 <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> Plante, CN, Roberts, SE, Snider, JS, Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015) 'มากกว่าแค่ผิวเผิน': ความสำคัญทางชีววิทยาเพื่อตอบสนองต่อภัยคุกคามจากความแตกต่างในชุมชนแฟนคลับที่ถูกตีตรา *British Journal of Social Psychology*, 54 (2), 359-370 <https://doi.org/10.1111/bjso.12079> Reysen, S., & Plante, CN (2017) แฟน ๆ การรับรู้ความเป็นผู้ใหญ่และความเต็มใจที่จะสร้างความสัมพันธ์แบบโรแมนติก: การใช้การวัดความเป็นผู้ใหญ่ในระยะสั้น

การสื่อสารและวัฒนธรรมออนไลน์ 8 (1), 154-173. <https://doi.org/10.18485/kkonline.2017.8.8.8>.

Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). Transported to another world: The psychology of anime fans. International Anime Research Project. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017). Accuracy of perceived prejudice to one's fan group. *The Phoenix Papers*, 3 (1), 122-129. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (อยู่ระหว่างการพิมพ์) กิจกรรมทางสังคมช่วยไกล่เกลี่ยความสัมพันธ์ระหว่างการระบุตัวตนของแฟนด้อมและความเป็นอยู่ทางจิตวิทยา วิทยาศาสตร์การพักผ่อนหย่อนใจ <https://doi.org/10.1080/01490400.2021.2023714> Reysen, S., & Shaw, J. (2016). แฟนกีฬาในฐานะแฟนตัวยง: ทำไมคนที่ไม่ใช่แฟนกีฬาจึงถูกตีตรา *The Phoenix Papers*, 2 (2), 234-252 Reysen, S., Shaw, J., & Brooks, TR (2015). มิชชันนารีทางเพศในฐานะคำเริ่มต้นทางเพศและการตีตราของกิจกรรมทางเพศที่รับรู้ไม่บ่อยนัก *Advances in Social Sciences Research Journal*, 2 (5), 93-104. <https://doi.org/10.14738/assrj.25.1181> Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen, S. (2015). ปฏิสัมพันธ์ทางคลินิกกับปรากฏการณ์บุษย์: บันทึกสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพเกี่ยวกับการโต้ตอบกับลูกค้าที่มีอัตลักษณ์ที่ไม่ธรรมดา *Health & Social Work*, 40 (2), e42-e50. <https://doi.org/10.1093/hsw/hlv020> Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2016). จินตนาการไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเท่าเทียมกัน: มุมมองของแฟนกีฬาแฟนตาซีเกี่ยวกับแฟนพันธุ์แท้ บรอนี่ และอนิเมะ *The Phoenix Papers*, 2 (1), 40-60. Sanmahanathan, N. (2021, 2 มีนาคม). ฉบับที่ปรึกษาเรื่องการล่องละเมิดทางเพศ นี่คือการที่ผู้รอดชีวิตไม่สามารถเปิดเผยตัวตนได้ และจะเกิดอะไรขึ้น

เมื่อพวกเขาทำ การสนทนา <https://theconversation.com/im-a-sexualassault-counsellor-heres-why-its-so-hard-for-survivors-to-come-forward-and-what-happens-when-they-do-156038> Schmitt, M.

T., Branscombe, NR, Postmes, T., & Garcia, A. (2014). ผลที่ตามมาของการรับรู้การเลือกปฏิบัติต่อความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจ: การทบทวนเชิงอภิปรัชญา Psychological Bulletin, 140 (4), 921-948. <https://doi.org/10.1037/a0035754> Tague, AM, Reysen, S., & Plante, CN (2020).

ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งเป็นศูนย์กลางของความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกอับอายและการระบุตัวตนในแฟน ๆ Journal of Social Psychology, 160 (3), 324-331. <https://doi.org/10.1080/00224545.2019.1667748> Taylor, K..

(2023, 23 มีนาคม) วันเวลาแห่งความสุขสิ้นสุดลงแล้วเมื่อฉันเป็นผู้ว่าการ โรงเรียนของรัฐไว้เพื่อการเรียนรู้ ไม่ใช่เพื่อเล่านิทาน

. Twitter. <https://twitter.com/KandissTaylor/status/1506603753008472064> The Guardian. (2022, 29 มีนาคม) พรรคเสรีนิยมถอนคำกล่าวอ้างเท็จ โรงเรียนวางกระบะทรายสำหรับนักเรียน 'ขนปุ๋ย' The Guardian. <https://www.theguardian.com/us-news/2022/mar/29/nebraska-lawmaker-litter-boxes-claim-debunked> Wills, TA (1981). หลักการเปรียบเทียบลดลงในจิตวิทยาสังคม Psychological Bulletin, 90 (2), 245-271. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.90.2.245> Zuiker, AE (นักเขียน), Stahl, J. (นักเขียน) & Lewis, R. (ผู้อำนวยการ). (2003). ขนสัตว์และความเกลียดชัง ใน J. Bruckheimer (ผู้อำนวยการสร้าง) CSI: Crime Scene Investigation ทางสถานีโทรทัศน์ CBS Paramount Network

บทที่ 22.

เด็ก ๆ สมายด์: ความเป็นอยู่ที่ดีและสุขภาพจิตของสัตว์เลี้ยง Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante

จิตวิทยาเป็นสาขาการศึกษาที่เน้นที่จิตใจและพฤติกรรม เป็นสาขาที่กว้างขวางซึ่งมีหัวข้อครอบคลุมตั้งแต่การฝึกสัตว์ไปจนถึงการปลูกฝังลัทธิ ตั้งแต่การประเมินบุคลิกภาพไปจนถึงการรับรู้ทางสายตา ตั้งแต่การเรียนรู้ภาษาไปจนถึงกิจกรรมของเซลล์ประสาทในสมอง แม้จะมีขอบเขตที่กว้าง เช่นนี้ แต่การศึกษาเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีถือเป็นหัวใจสำคัญของการวิจัยทางจิตวิทยา¹ เป็นกระดูกสันหลังของจิตวิทยา

ในไม่ช้า จิตวิทยาแทบทุกสาขาจะหันมาพูดถึงผลกระทบที่มีต่อความเป็นอยู่ที่ดีของผู้คน ซึ่งเมื่อรวมกับข้อเท็จจริงที่ว่าคำถามที่พบบ่อยที่สุดที่คนทั่วไปมักถามเกี่ยวกับเฟอร์รีคือ "เฟอร์รีโอเคไหม" เราจึงได้รวมมาตรการด้านความเป็นอยู่ที่ดีเอาไว้ด้วย

ในการวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รีของเรานั้นยาวนานพอๆ กับที่เราได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รีมาเลยก็ว่าได้จริงๆ แล้ว ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เราได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีของเฟอร์รีไว้มากมาย จนเราสามารถแยกบทนี้ออกเป็นหนังสือได้อย่างง่ายดาย! เพื่อไม่ให้หนังสือเล่มนี้กลายเป็นหนังสือชุดสองเล่ม เราจะสรุปเนื้อหาในบทนี้ให้กระชับและเน้นไปที่เนื้อหาที่เพียงแค่นี้ประเด็นหลัก เราจะเริ่มด้วยการแนะนำสั้นๆ เกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีและวิธีการวัดผล 2 ต่อไป เราจะเปรียบเทียบเฟอร์รีกับกลุ่มอื่นๆ ในการวัดความเป็นอยู่ที่ดี เนื่องจากการรู้ว่าเฟอร์รีทำได้เพียงใดนั้นไม่มีความหมายหากไม่มีจุดเปรียบเทียบ ในที่สุด เราจะหารือเกี่ยวกับความชุกของโรคทางจิตในเฟอร์รีและการเปรียบเทียบระหว่างโรคนี้กับกลุ่มแฟน ๆ อื่นๆ ก่อนจะพิจารณาตัวแปรบางตัวที่ช่วยให้เราคาดเดาได้ว่าเฟอร์รีตัวใดมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนสูงสุดในการวัดความเป็นอยู่ที่ดี

ความเป็นอยู่ที่ดี? เป็นไปได้ว่าคุณคงจะเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งแล้วว่าความเป็นอยู่ที่ดีคืออะไร:

สถานะที่เราทุกคนกำลังมุ่งไปสู่ เราอยากเป็นอย่างไรหากได้รับเลือก 3 แต่ปรัชญา

และจิตวิทยามีประวัติศาสตร์อันยาวนานในการพิจารณาว่าอะไรคือองค์ประกอบของความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคล ตัวอย่างเช่น McDowell (2010) อธิบายความเป็นอยู่ที่ดีว่าเป็น "ความพึงพอใจ ความพอใจ หรือความสุขที่ได้มาจากการทำงานที่เหมาะสมที่สุด" (หน้า 70) คำจำกัดความนี้หมายความว่าความเป็นอยู่ที่ดีคือสิ่งที่ผู้คนตัดสินด้วยตัวเอง

1 เป็นการพิสูจน์ข้อเท็จจริงนี้ มีสาขาย่อยของจิตวิทยาที่มุ่งเน้นโดยเฉพาะ

เพื่อค้นหาสิ่งที่ทำให้ผู้คนมีความสุขและเจริญรุ่งเรือง—จิตวิทยาเชิงบวก! 2 ปรากฏว่าความเป็นอยู่ที่ดีไม่ใช่แนวคิดที่เรียบง่ายและเฉพาะเจาะจงอย่างที่คิด

คิด! 3 ฉันมักจะจินตนาการว่าฉันอยากเป็นอะไรเมื่อรู้สึกป่วยหรือมีอาการ...

วันที่ยากลำบากจริงๆ

ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาทำหน้าตาอย่างไรในขณะนั้น ผู้ที่ต้องเผชิญกับความเจ็บปวดเรื้อรังอาจถูกมองว่ามีสุขภาพไม่ดีนักในสายตาคนนอก แต่ถ้าพวกเขาเปรียบเทียบกับคนอื่นในสถานการณ์ที่แย่กว่า พวกเขาอาจรู้สึกได้ว่าตัวเองทำได้ดีทีเดียว! อีกทางหนึ่ง คุณอาจมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ แต่รู้สึกไม่สมบูรณ์และไม่พอใจกับชีวิตประจำวัน แม้แต่คนที่ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเลยและจัดการชีวิตได้ค่อนข้างดีก็อาจตัดสินใจว่าการมีชีวิตอยู่โดยไม่มีปัญหาเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ เว้นแต่ว่าพวกเขาจะเจริญรุ่งเรืองและเติบโตอย่างต่อเนื่อง พวกเขาจะไม่สบายดี 4 ในท้ายที่สุด ไม่มีวิธีการที่สมบูรณ์แบบและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในการประเมิน

ความเป็นอยู่ที่ดี เป็นผลให้นักวิจัยได้เสนอมาตรการและมิติต่างๆ มากมายสำหรับการวัดความเป็นอยู่ที่ดี โดยแต่ละมาตรการได้รับการปรับแต่งให้เหมาะกับการวัดความเป็นอยู่ที่ดีตามแนวคิดในแบบจำลองหรือกรอบงานของนักวิจัยแต่ละคน เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวคิดที่แตกต่างกันมากมายที่เรากำลังพูดถึง Linton et al. (2016) ได้ตรวจสอบมาตรการความเป็นอยู่ที่ดี 99 มาตรการและระบุมิติที่แตกต่างกัน 196 มิติ แต่นั่นหมายความว่าพวกเขาระบุว่ามีมิติต่างๆ เหล่านี้บางส่วนทับซ้อนกัน ดังนั้นพวกเขาจึงสรุปและจัดหมวดหมู่ให้เหลือเพียงชุดคลัสเตอร์กว้างๆ 6 คลัสเตอร์ที่เล็กกว่าและจัดการได้ง่ายกว่า (เช่น ความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจ ความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตวิญญาณ) นักวิจัยคนอื่นๆ ได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างมิติเหล่านี้ทางสถิติและแนะนำว่าอาจมีมิติหลักเพียงสองมิติเมื่อพูดถึงความเป็นอยู่ที่ดี โดยทั่วไปเราเรียกสิ่งเหล่านี้ว่าความเป็นอยู่ที่ดีในเชิงอัตวิสัย (“การประเมินชีวิตในแง่ของความพึงพอใจและความสมดุลระหว่างอารมณ์เชิงบวกและเชิงลบ” 5) และความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจ (“การรับรู้ถึงการมีส่วนร่วมกับความท้าทายในชีวิต” Keyes et al., 2002, หน้า 1007) 6 ในการศึกษาของพวกเขา Keyes et al. วัดความเป็นอยู่ที่ดีในรูปแบบต่างๆ ในกลุ่มคนและพบว่าพวกเขายู่รวมกันเป็นมิติเดียวโดยเข้าถึงความเป็นอยู่ที่ดีในเชิงอัตวิสัย (เช่น อารมณ์เชิงบวก ความพึงพอใจในชีวิต) และมิติหนึ่งที่เข้าถึงความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจ (เช่น การเติบโตส่วนบุคคล จุดมุ่งหมายในชีวิต) (Keyes et al., 2002) เมื่อ Compton et al. (1996) ดำเนินการวัดความเป็นอยู่ที่ดีต่างๆ ในลักษณะเดียวกันให้กับนักเรียนและ

4 เรายังไม่รวมถึงการกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่นักปรัชญามีความเห็นมาเป็นเวลาหลายพันปี

เกี่ยวกับความหมายของการใช้ชีวิตที่ดี: มันคือสุขนิยม—การเพิ่มความสุขให้มากที่สุดและลดความเจ็บปวดให้น้อยที่สุด—

หรือมอบคุณค่าบางอย่างเต็มที่และมีส่วนร่วมในแต่ละช่วงเวลา? หรือว่าเป็นอย่างอื่นโดยสิ้นเชิง เช่น การเพิ่มผลผลิตและการสร้างสรรค์ผลงานสูงสุด? 5 “Affect” เป็นคำศัพท์ทางจิตวิทยาที่เป็นทางการสำหรับ “ความรู้สึก” หรือ “อารมณ์” 6 นักวิจัยคนอื่นๆ ใช้คำศัพท์อื่นเพื่ออ้างถึงมิติทั้งสองนี้

ตัวอย่างเช่น Ryan และ Deci (2001) เรียกมิติทั้งสองนี้ว่าความเป็นอยู่ที่ดีอย่างสุขสบาย (เช่น ความสุข) และความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจ (การมีชีวิตอยู่ตามศักยภาพของตนเอง)

สมาชิกในชุมชน พบว่ามีารไหลที่เท่ากันในสองมิตินี้ ได้แก่ ความเป็นอยู่ที่ดีในเชิงอัตวิสัย (เช่น ความสุข ความพึงพอใจในชีวิต) และความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจ (เช่น ความเป็นผู้ใหญ่ การบรรลุศักยภาพของตนเอง)

เนื่องจากไม่มีการวัดความเป็นอยู่ที่ดีที่สมบูรณ์แบบและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เราจึงมักเรียกโครงสร้างต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมด รวมถึงโครงสร้างที่เกี่ยวข้อง เช่น ความนับถือตนเอง 7 ตัวบ่งชี้ความเป็นอยู่ที่ดี การรู้จัก...

แม้ว่าจะมีความแตกต่างเพียงเล็กน้อยระหว่างโครงสร้างต่างๆ แต่โครงสร้างทั้งหมดก็มักจะสัมพันธ์กันในทางบวก กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อคุณมีคะแนนความเป็นอยู่ที่ดีในระดับหนึ่งสูง ก็สามารถสันนิษฐานได้อย่างปลอดภัยว่าคุณจะมีคะแนนสูงในการวัดความเป็นอยู่ที่ดีอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันอีกหลายสิบแบบเช่นกัน การเปรียบเทียบแปดข้อ 8 แบบ แล้วความเป็นอยู่ที่ดีของเฟอรรีเทียบกับแฟน คนอื่นๆ เป็นอย่างไร การเปรียบเทียบครั้งแรกของเราเน้นเกิดขึ้นระหว่างเฟอรรี แฟนนิเมะ และแฟนกีฬาแฟนตาซีในการศึกษาขนาดใหญ่ที่ใช้การวัดความเป็นอยู่ที่ดีต่างๆ (เช่น ความพึงพอใจในชีวิต ความนับถือตนเอง ความวิตกกังวล) ดังที่แสดงในรูปที่ 22.1 เฟอรรีและแฟนกีฬาแฟนตาซีไม่ได้แตกต่างกันในแง่ของความพึงพอใจในชีวิตหรือความนับถือตนเอง

แม้ว่าทั้งสองกลุ่มจะมีคะแนนสูงกว่าแฟนอนิเมะอย่างเห็นได้ชัด แฟนเพอร์รี่และแฟนอนิเมะไม่ได้มีความแตกต่างกันเมื่อต้องเผชิญกับภาวะซึมเศร้าและความวิตกกังวล แม้ว่าทั้งสองกลุ่มจะมีคะแนนสูงกว่าแฟนกีฬาแฟนตาซีอย่างมีนัยสำคัญ สุดท้าย แฟนเพอร์รี่รายงานว่ามีความเครียดมากกว่าแฟนอนิเมะหรือแฟนกีฬาแฟนตาซี (ซึ่งไม่แตกต่างกัน) สุดท้าย เราควรสังเกตว่าแฟนเพอร์รี่มีคะแนน

7 เราจะใช้ช่วงเวลานี้เพื่อขึ้นแท่นปราศรัย: เราเชื่อว่าการนับถือตนเองก็เช่นกัน

ตัวบ่งชี้ความเป็นอยู่ที่ดี เป็นข้อโต้แย้งทางทฤษฎีที่เราเคยยกเถียงกับนักวิจัยคนอื่นๆ มาแล้ว ในแง่หนึ่ง ใช่แล้ว ในทางเทคนิคแล้ว ความนับถือตนเอง ซึ่งเป็นการประเมินคุณค่าในตนเองโดยรวม เป็นสิ่งที่แยกจากความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งไม่ใช่สิ่งเดียวกันกับการดำเนินชีวิต อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาที่วัดทั้งความเป็นอยู่ที่ดีและความนับถือตนเอง ทั้งสองอย่างนี้น่าจะอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก (เช่น Kashdan, 2004; Lyubomirsky et al., 2006; Paradise & Kernis, 2002) เมื่อรวมไว้ในการวิเคราะห์ ความเป็นอยู่ที่ดี ความนับถือตนเองมักจะรวมกลุ่มกับการวัดความเป็นอยู่ที่ดีแบบอัตนัยอื่นๆ (Compton et al., 1996) และในการศึกษาวิจัยขนาดใหญ่ใน 31 ประเทศ ความนับถือตนเองมักมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจในชีวิตเสมอ (Diener & Diener, 1995) กล่าวอีกนัยหนึ่ง เราได้รวมความนับถือตนเองของสัตว์ไว้ในบทนี้เพื่อวัดความเป็นอยู่ที่ดี—อาจกล่าวได้ว่าเป็นเพียงการวัดแทน—และขอให้คุณผู้อ่านทราบ ว่านักจิตวิทยาไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจนี้ทั้งหมด 8 แนวทางของเราในการวัดความเป็นอยู่ที่ดีมีดังนี้: ในขณะที่...

การวัดความเป็นอยู่ที่ดีของแต่ละบุคคลอาจมีความแปลกประหลาดหรือลักษณะเฉพาะตัวได้ หากคุณวัดความเป็นอยู่ที่ดีด้วยวิธีการที่แตกต่างกันสามวิธี และทั้งหมดก็แสดงแนวโน้มทั่วไปเดียวกัน คุณสามารถค่อนข้างมั่นใจได้ว่าคุณกำลังวัดความเป็นอยู่ที่ดีโดยทั่วไป และไม่ได้วัดสิ่งที่เฉพาะเจาะจงกับการวัดแบบใดแบบหนึ่งเป็นพิเศษ

สูงกว่าจุดกึ่งกลางของการวัดความพึงพอใจในชีวิตและความนับถือตนเอง และต่ำกว่าจุดกึ่งกลางของภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล และความเครียด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโดยทั่วไปแล้ว Furries จะรายงานความเป็นอยู่ที่ดีในระดับปานกลาง โดยความแตกต่างระหว่าง Furries กับกลุ่มแฟนคลับอื่นๆ เป็นเพียงความแตกต่างในระดับเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ใช่ความแตกต่างในระดับใหญ่ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ Furries ดูเหมือนจะทำได้ดีพอๆ กับกลุ่มแฟนคลับอื่นๆ แม้ว่าจะมีความอับอายและความเข้าใจผิดที่แพร่หลายซึ่งบ่งชี้เป็นอย่างอื่นก็ตาม (ดูบทที่ 21 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องนี้)

รูปที่ 22.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับเพอร์รี่ แฟนอนิเมะ และแฟนกีฬาแฟนตาซี (ระดับ 7 ระดับ)

ดังที่เราได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ ความเป็นอยู่ที่ดีมีสองมิติพื้นฐาน: มิติเชิงอัตนัยและเชิงจิตวิทยา เนื่องจากการวิจัยทางจิตวิทยาโดยทั่วไปจะมุ่งเน้นไปที่ความเป็นอยู่ที่ดีในเชิงอัตนัย (เช่น ความสุข ความพึงพอใจในชีวิต) Ryff (1989, หน้า 1072) จึงเสนอมิติของความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตวิทยา 6 มิติ ได้แก่ ความเป็นอิสระ (“กำหนดตัวเองและเป็นอิสระ สามารถต้านทานแรงกดดันทางสังคมได้”) ความเชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม (“ความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อม ควบคุมกิจกรรมภายนอกที่ซับซ้อน”) การเติบโตส่วนบุคคล (“ความรู้สึกถึงการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง”) ความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้อื่น (มี “ความสัมพันธ์ที่อบอุ่น น่าพอใจ ไว้วางใจกับผู้อื่น”) จุดประสงค์ใน

2.00 2.50 3.00 3.50 4.00 4.50 5.00 5.50.

ความเครียด.

ความวิตกกังวล.

ภาวะซึมเศร้า.

ความนับถือตนเอง

ความพอใจในชีวิต

กีฬาแพนตาซอนนิเมะ Furry

ชีวิต (“มีเป้าหมายในชีวิตและมีความรู้สึกมุ่งมั่น”) และการยอมรับตนเอง (“ทัศนคติเชิงบวกต่อชีวิต”) “ตนเอง”) เราต้องการก้าวข้ามการวัดความเป็นอยู่ที่ดีในเชิงอัตวิสัย เรายังได้ทำการศึกษาที่วัดความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจทั้ง 6 มิติของ Ryff โดยใช้กลุ่มตัวอย่างของเพอร์รี แพนอนิเมะ และนักศึกษาระดับปริญญาตรีเพื่อเปรียบเทียบ (Reysen et al., 2020) ดังที่แสดงในรูปที่ 22.2 คะแนนของเพอร์รีนั้นโดยทั่วไปจะเทียบเคียงได้กับกลุ่มเปรียบเทียบทั้งสองกลุ่ม ไม่ได้โดดเด่นเป็นพิเศษในด้านความสูงหรือต่ำ ยกเว้นหมวดหมู่การเติบโตส่วนบุคคลและความสัมพันธ์เชิงบวก ซึ่งคะแนนของเพอร์รีสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ เพอร์รียังทำคะแนนได้สูงกว่าจุดกึ่งกลางในทุกมิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโดยรวมแล้ว เพอร์รีมีความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจค่อนข้างดี อันที่จริง หนึ่งในผลการศึกษาค้นคว้าที่น่าประหลาดใจมากที่สุดก็คือ ในมิติต่างๆ มากมาย เพอร์รีมีสภาพจิตใจที่ดีกว่านักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

รูปที่ 22.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพอร์รี แพนอนิเมะ และนักศึกษามหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาในมิติของความสมบูรณ์ทางจิตใจ (ระดับ 7)

ถึงตรงนี้ คุณอาจสงสัยว่าแพน ๆ อนิเมะสบายดีหรือไม่ จากการวัดความเป็นอยู่ของเราส่วนใหญ่ ดูเหมือนว่าพวกเขาจะมีคะแนนต่ำกว่าเพอร์รี เราอยากดูว่าเราสามารถอธิบายความแตกต่างเหล่านี้ได้หรือไม่ โดยถามว่าจำนวนเพื่อนที่ทั้งสองกลุ่มมีนั้นเพียงพอหรือไม่

9 ในบทที่ 13 เราจะสังเกตเห็นว่าสมาชิกเพอร์รีส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหรืออดีตนักศึกษา

นักศึกษามหาวิทยาลัย ทำให้การเปรียบเทียบนี้เหมาะสมอย่างยิ่ง

3 3.5 4 4.5 5 5.5 6 6.5.

การยอมรับตนเอง
จุดมุ่งหมายในชีวิต
ความสัมพันธ์เชิงบวก
การเติบโตส่วนบุคคล
ความเชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม
ความเป็นอิสระ

นักเรียนอนิเมะชนปุย

คำนึงถึงความแตกต่างเหล่านี้ เนื่องจากเพอร์รีมีแรงจูงใจสูงในการเข้าร่วมกลุ่มแฟนคลับเพอร์รีโดยคำนึงถึงความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและตามบรรทัดฐานของการยอมรับและความอดทนของกลุ่มแฟนคลับ (ดูบทที่ 17 และบทที่ 19) เพื่อทดสอบสิ่งนี้ เราได้ใช้แบบจำลองการใกล้เคียง (แสดงในรูปที่ 22.3) ซึ่งเราพบว่าอันดับแรกและสำคัญที่สุด เพอร์รีมีคะแนนสูงกว่าแพนอนิเมะในการวัดความพึงพอใจในชีวิต ต่อมา เราได้ทดสอบว่าเพอร์รีและแพนอนิเมะมีจำนวนเพื่อนที่ใกล้เคียงกันหรือไม่ และพบว่าโดยเฉลี่ยแล้ว เพอร์รีมีเพื่อนมากกว่า ($M = 11.38$) มากกว่าแพนอนิเมะ ($M = 9.20$) นอกจากนี้ เรายังพบด้วยว่าผู้ที่มีเพื่อนมากกว่ามีแนวโน้มที่จะพึงพอใจในชีวิตมากกว่าโดยเฉลี่ย เมื่อนำแบบจำลองทั้งหมดมารวมกัน อย่างน้อยความแตกต่างของความพึงพอใจในชีวิตระหว่างเพอร์รีและแพนอนิเมะบางส่วนสามารถอธิบายได้จากข้อเท็จจริงที่ว่าเพอร์รีมีเพื่อนมากกว่าโดยเฉลี่ย การค้นพบนี้เน้นย้ำถึง

ความสำคัญของการเชื่อมโยงทางสังคมต่อความเป็นอยู่ที่ดีของตนเอง ซึ่งเป็นหัวข้อที่จะปรากฏขึ้นตลอดบทนี้

รูปที่ 22.3 การเปรียบเทียบตัวอย่างทำนายความพึงพอใจในชีวิตจากจำนวนเพื่อน
นำเสนอเบต้ามาตรฐาน ** $p < .01$

การวิจัยความสุขภาพจิต

วิธีหนึ่งที่แพทย์สามารถประเมินสุขภาพกายของผู้ป่วยได้คือการทดสอบว่ามีหรือไม่มีโรค การติดเชื้อ หรือความผิดปกติ อีกวิธีหนึ่งที่คล้ายคลึงกันคือการทดสอบว่าบุคคลนั้นได้รับการวินิจฉัยว่ามีสุขภาพจิตหรือไม่

ปัญหา 10 เมื่อพิจารณาจากเรื่องนี้ เราจึงได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างเพอร์รี บรอนี และแพนๆ อนิเมะว่าพวกเขาเคยได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ที่มีใบอนุญาตว่ามีภาวะทางจิตอย่างน้อยหนึ่งอย่างหรือไม่ (Reysen et al., 2018) จากนั้น เราจึงได้เข้ารหัสคำตอบเป็นกลุ่มอาการผิดปกติหลักๆ ได้แก่ อาการผิดปกติทางอารมณ์ (เช่น ภาวะซึมเศร้า อารมณ์สองขั้ว) อาการผิดปกติทางความวิตกกังวล (เช่น โรคตื่นตระหนก โรควิตกกังวลทั่วไป) โรคสมาธิสั้น (ADHD) และโรคออทิสติกสเปกตรัม 11 ผลการศึกษาค้นพบว่าเพอร์รีและแพนๆ อนิเมะไม่ได้แตกต่างกันในแง่ของเปอร์เซ็นต์ของแพนๆ ที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีอาการผิดปกติทางอารมณ์ แม้ว่าทั้งคู่จะมีอัตราการเกิดที่สูงกว่าที่พบในบรอนีก็ตาม (ดูรูปที่ 22.4) แพนๆ อนิเมะรายงานว่ามีอาการผิดปกติทางความวิตกกังวลมากกว่าบรอนี ในขณะที่เพอร์รีอยู่ระหว่างนั้นและไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทั้งสองกลุ่ม เพอร์รีรายงานว่ามีอาการอัตราการเกิด ADHD สูงกว่าบรอนีอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งบรอนีเองก็มีแนวโน้มที่จะเป็นโรคสมาธิสั้นมากกว่าแพนๆ อนิเมะ ในที่สุด แพนๆ ของเพอร์รีและอนิเมะก็ไม่ได้มีความคิดเห็นแตกต่างกันเมื่อต้องได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคออทิสติกสเปกตรัม แม้ว่าทั้งคู่จะมีระดับต่ำกว่าบรอนีอย่างมีนัยสำคัญ 12.

10. เราควรทราบว่าเราไม่ได้ใช้สิ่งนี้เป็นตัวบ่งชี้สุขภาพจิตเพียงอย่างเดียว

ตัวอย่างเช่น เราไม่เคยพูดว่า “บุคคลนี้ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรควิตกกังวล ดังนั้นพวกเขาจึงต้องมีสุขภาพจิตแย่กว่าคนที่ได้รับการวินิจฉัย” ประการหนึ่ง นี่ละเลยข้อเท็จจริงที่ว่าบางคนอาจได้รับการวินิจฉัยว่ามีอาการป่วยบางอย่างแต่ไม่เคยได้รับการวินิจฉัยเลย

ยิ่งไปกว่านั้น บุคคลที่มีอาการป่วยทางจิตที่สามารถจัดการได้ดีอาจทำหน้าที่ได้ดีกว่าบุคคลที่ไม่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีอาการป่วยทางจิตแต่ยังคงดิ้นรนอยู่

รับมือกับชีวิตประจำวันด้วยเหตุผลมากมาย ในทางกลับกัน เรามองสุขภาพจิตเป็นปัจจัยบรรเทา—ปัจจัยเสี่ยงที่เป็นไปได้หรือแรงกระตุ้นที่ทวีความรุนแรง/ทวีความรุนแรงขึ้น—เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาด้านความเป็นอยู่ มากกว่าที่จะเป็นตัวบ่งชี้สุขภาพจิตในตัวเอง 11 เราขอเน้นย้ำอีกครั้งว่าในและ

ในตัวของมันเองการเป็นผู้มีความหลากหลายทางระบบประสาทไม่ใช่ตัวบ่งชี้

ของปัญหาด้านความเป็นอยู่ ในความเป็นจริง ในหลายกรณี ปัญหาด้านความเป็นอยู่ของผู้ที่มีความผิดปกติทางระบบประสาท

เกี่ยวข้องน้อยกว่ากับการที่บุคคลมีภาวะแตกต่างทางระบบประสาท แต่เกี่ยวข้องมากกว่ากับการใช้ชีวิตในสังคมที่ภาวะแตกต่างทางระบบประสาท

ถูกตีตราหรือลงโทษผ่านอุปสรรคทางระบบและบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมที่ไม่แน่นอน 12 ในการศึกษาวิจัยอื่นๆ ที่ทำกับกลุ่มเพอร์รี เราพบอัตราการเกิดโรคออทิสติกสเปกตรัม

การวินิจฉัยอาจแตกต่างกันไป โดยบางครั้งอาจสูงถึง 13.2%

รูปที่ 22.4 อุบัติการณ์ของโรคในกลุ่มแพนด้อมเพอร์รี บรอนี และอนิเมะ

นอกจากนี้ เรายังเปรียบเทียบอุบัติการณ์ของโรคแต่ละชนิดกับอัตราการเกิดโรคตลอดชีวิตในสหรัฐอเมริกา 13 กลุ่มแพนคลับทั้งสามกลุ่มแสดงให้เห็นถึงอุบัติการณ์ของโรคอารมณ์แปรปรวน โรควิตกกังวล และโรคสมาธิสั้นที่ต่ำกว่าอัตราการเกิดโรคตลอดชีวิตในสหรัฐอเมริกา ในทางตรงกันข้ามกลุ่มแพนคลับทั้งสามกลุ่มแสดงให้เห็นอัตราการเกิดโรคออทิสติกสเปกตรัมที่สูงกว่าที่พบในประชากรทั่วไปของสหรัฐอเมริกา 14 รวมทั้งหมด

13 นี่ไม่ได้เป็นการเปรียบเทียบที่ดีเลย เพราะประการหนึ่ง การเปรียบเทียบนี้กับคนทั่วไปนั้นไม่ดีเลย

อายุน้อยกว่าคนอเมริกันทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด (ดูบทที่ 13) หมายความว่าอย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็มีเวลาน้อยกว่าที่จะได้รับการวินิจฉัย อย่างไรก็ตาม นี่เป็นข้อมูลที่ดีที่สุดที่เราใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างอาการป่วยทางจิตในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เฟอรรี่กับประชากรทั่วไป

—การเปรียบเทียบที่คนทั่วไปดูเหมือนจะมุ่งเน้นจะทำ 14 ข้อควรระวังที่สำคัญเมื่อตีความการค้นพบนี้คือต้องจำไว้ว่าสิ่งหนึ่ง

เกณฑ์การวินิจฉัยโรคออทิสติกสเปกตรัมคือพฤติกรรมหรือความสนใจที่เฉพาะเจาะจง จำกัด หรือซ้ำซาก แฟนคืออะไร หากไม่ใช่คนที่สนใจบางสิ่งบางอย่างเป็นพิเศษ เราไม่ได้หมายความว่าแฟนทุกคนเป็นโรคออทิสติก

0.0% 5.0% 10.0% 15.0% 20.0%

ออทิสติกสเปกตรัม

โรคมะเร็ง

โรคหัวใจ

ความผิดปกติทางอารมณ์

อะนิเมะ Furry Brony

ผลการวิจัยทั้งหมดนี้บ่งชี้ว่าจำนวนผู้ที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคทางจิตนั้นค่อนข้างต่ำในกลุ่มแฟนคลับเฟอรรี่ (ยกเว้นในกรณีของออทิสติก) เมื่อเทียบกับประชากรในสหรัฐฯ ซึ่งหมายความว่า อย่างน้อยที่สุด เฟอรรี่ก็ไม่ได้ถูกกำหนดโดยหรือมีความเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพจิตที่สามารถวินิจฉัยได้เป็นพิเศษ 15 ความเป็นแฟนคลับเกี่ยวกับความเป็นแฟนคลับ ดังที่เราได้กล่าวถึงในบทที่ 6 เรามักจะแยกความแตกต่างระหว่างความเป็นแฟนคลับ (ระดับความเชื่อมโยงทางจิตวิทยาของบุคคลกับสิ่งของแฟนคลับ) และความเป็นแฟนคลับ (ความเชื่อมโยงทางจิตวิทยากับแฟนคลับคนอื่น ๆ ในฐานะกลุ่ม) ในการวิจัยของเรา (Reysen & Branscombe, 2010) ความแตกต่างนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเมื่อต้องทำนายความเป็นอยู่ที่ดีของแฟนคลับ (Edwards et al., 2019; Reysen et al., 2021) จากการศึกษาวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าการระบุตัวตนกับทีมกีฬาใดทีมหนึ่ง (เช่น การเป็นแฟนคลับ) เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ที่ดีของแฟนกีฬา เดเนียล วานน์ (2006) ได้แย้งว่าความสัมพันธ์นี้เป็นเพราะแฟนกีฬาที่ระบุตัวตนกับทีมกีฬานั้นมากกว่ายังสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมกับแฟนกีฬาคนอื่น ๆ อีกด้วย และนั่นเป็นแรงผลักดันให้เกิดความเชื่อมโยงกับความเป็นอยู่ที่ดีที่มากขึ้น อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาวิจัย 3 ครั้งที่ทดสอบโมเดลนี้ เขาไม่สามารถหาการสนับสนุนได้ (Wann et al., 2015; Wann et al., 2011) ในปี 2017

อย่างไรก็ตาม เราพบการสนับสนุนโมเดลนี้ ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่างแฟนกีฬา แต่ในกลุ่มตัวอย่างแฟนอนิเมะ และมีรูปภาพแบบพบหน้ากัน (แต่ไม่ใช่มีรูปภาพทางออนไลน์) ที่เกิดขึ้นจากความสนใจในอนิเมะ (Reysen et al., 2017) ในการศึกษาวิจัยอื่นๆ นักวิจัยพบความเชื่อมโยงระหว่างกันในลักษณะเดียวกัน การระบุตัวตนกับทีมกีฬาและความเป็นอยู่ที่ดี ตัวอย่างเช่น ในการศึกษาวิจัยในปี 2017 Wann และเพื่อนร่วมงานพบความเชื่อมโยงระหว่างการระบุตัวตนกับทีมกีฬากับความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ซึ่งขับเคลื่อนโดยข้อเท็จจริงที่ว่าการเล่นกีฬาทำให้พวกเขารู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนแฟนกีฬา ในทำนองเดียวกัน ในกลุ่มตัวอย่างแฟนบอลญี่ปุ่นหลังจากเกิดภัยธรรมชาติ Inoue และคณะ (2015) พบว่าการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมของแฟนบอลเป็นแรงผลักดันความสัมพันธ์ระหว่างการระบุตัวตนของทีมและความรู้สึก ความรู้สึกถึงความสามัคคีในชุมชนของตน และพบจากการศึกษาอีกกรณีหนึ่งว่า การระบุตัวตนในทีมและความพึงพอใจในชีวิตนั้นขับเคลื่อนโดยความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดจากความสนใจของแฟน ๆ (Inoue et al., 2020)

สเปกตรัม แต่ผู้คนในสเปกตรัมอาจพบความเกี่ยวข้องกับผู้อื่นที่แบ่งปันความสนใจหรือความหลงใหลที่คล้ายคลึงกันในสิ่งสนใจหนึ่งๆ (ดูบทที่ 23) สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับสมมติฐานที่เราพูดถึงในบทที่ 21 และในเอกสารที่เผยแพร่

บทความทางจิตวิทยาที่แสดงให้เห็นว่าผู้คนมีแนวโน้มที่จะไม่ชอบคนที่มีความสนใจในแฟนคลับที่ผิดปกติ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะสันนิษฐานว่ามีการผิดปกติ (รวมถึงสาเหตุอื่นๆ เช่น Plante & Reysen, 2023)

ดังที่เราได้ชี้ให้เห็นในบทที่ 6 และสิ่งที่เห็นได้ชัดในย่อหน้าก่อนหน้านี้ การวิจัยแฟน ๆ ส่วนใหญ่ในด้านจิตวิทยาเน้นที่แฟนกีฬา นอกจากนี้ เราได้ชี้ให้เห็นในบทที่ 6 ว่าการวิจัยแฟน ๆ ส่วนใหญ่เน้นที่ความเป็นแฟนคลับโดยละเว้นความเป็นแฟนคลับ นี่เป็นการละเลยที่สำคัญ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับความเป็นแฟนคลับซึ่งเป็นองค์ประกอบทางสังคมของตัวตนของแฟนคลับเป็นตัวทำนายความเป็นอยู่ที่ดีกว่าความเป็นแฟนคลับในกลุ่มตัวอย่างบรอนี (Edward et al., 2019) แฟนอนิเมะ (Reysen et al., 2021) และเพอร์รี (ดูบทที่ 6 เกี่ยวกับความเป็นแฟนคลับ / ความเป็นแฟนคลับ) ทั้งนี้เพราะการเป็นแฟนคลับนั้นแม้จะดูเหมือนเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ก็ถือเป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มที่สำคัญ (Tajfel & Turner, 1979; Turner et al., 1987) ซึ่งเชื่อมโยงกับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เนื่องจากมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่อยู่ร่วมกันเป็นสังคมและได้รับประโยชน์จากการสนับสนุนทางสังคมและทรัพยากรในการรับมือที่กลุ่มของเราจัดให้ (Haslam et al., 2018; Haslam et al., 2008, 2009) อันที่จริงแล้ว การเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ มักเกี่ยวข้องกับความอยู่ที่ดีขึ้น (เช่น Haslam et al., 2008) ซึ่งเป็นเรื่องจริงสำหรับกลุ่มแฟนคลับเช่นเดียวกับกลุ่มอื่นๆ ในกลุ่มตัวอย่างบรอนี พบว่าการเป็นสมาชิกของกลุ่มแฟนคลับหลายแห่งทำนายความเหงาที่น้อยลงได้ (Reysen, Plante, & Chadborn, 2022)

รูปที่ 22.5 แบบจำลองการใกล้ชิดของกลุ่มแฟน ๆ ที่ทำนายความเป็นอยู่ทางจิตใจผ่านกิจกรรมของแฟน ๆ ในกลุ่มตัวอย่างของเพอร์รี นำเสนอค่าเบต้ามาตรฐาน ** $p < .01$

แต่สิ่งนี้เป็นจริงสำหรับเพอร์รีหรือไม่ คำตอบสั้นๆ คือ ใช่—ในเรื่องนี้ เพอร์รีก็ไม่ได้ต่างจากกลุ่มอื่นๆ ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสหรัฐฯ เพอร์รี และแฟนอนิเมะ Reysen et al. (อยู่ระหว่างการพิมพ์) พบว่าฐานแฟนคลับเป็นตัวทำนายความเป็นอยู่ทางจิตใจได้ดีกว่าความเป็นแฟนคลับ อย่างไรก็ตาม กลุ่มต่างๆ มีความแตกต่างกันเมื่อต้องพิจารณาว่าจะอะไรเป็นแรงผลักดันให้เกิดผลกระทบนี้ ในกลุ่มนักศึกษา ยิ่งพวกเขาารู้จักเพื่อนมากขึ้นเท่าไร พวกเขาที่ยังเป็นแฟนของสิ่งที่ชื่นชอบเช่นกัน แรงผลักดันดังกล่าวมาจากการเข้าร่วมงานในสถานที่จริง ไม่ใช่จากการมีส่วนร่วมหรือการบริโภคสื่อออนไลน์ (ดูรูปที่ 22.5) กล่าวอีกนัยหนึ่ง สำหรับแฟน ๆ โดยทั่วไป การเชื่อมต่อทางสังคมเป็นแรงผลักดันหลักหรือแหล่งที่มาของความเป็นอยู่ที่ดีของแฟน ๆ โดยข้อมูลเกี่ยวกับเพอร์รีและแฟนอนิเมะโดยเฉพาะชี้ให้เห็นว่าปฏิสัมพันธ์แบบพบหน้ากันทำให้การสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมที่สนับสนุนกันประเภทนี้ง่ายกว่าปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ 16 เราได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการโต้ตอบกับแฟน ๆ คนอื่นๆ เช่นกัน ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญของความเป็นอยู่ที่ดีในกลุ่มเพอร์รีและกลุ่มแฟน ๆ อื่นๆ ตัวอย่างเช่น สำหรับเพอร์รี

การเปิดเผยตัวตนของแฟนพันธุ์แท้ให้คนอื่นทราบนั้นเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (Mock et al., 2013; Plante et al., 2014) ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะการเป็นตัวของตัวเองต่อหน้าคนอื่นทำให้คุณใช้ชีวิตได้อย่างแท้จริงมากขึ้นและหลีกเลี่ยงความวิตกกังวลจากการต้องซ่อนบางส่วนของตัวเองจากคนอื่น การศึกษาวิจัยอื่นๆ แสดงให้เห็นว่าแฟน ๆ ให้คะแนนความเป็นอยู่ของพวกเขาสูงกว่าเมื่อทำเช่นนั้นในงานแฟนพันธุ์แท้มากกว่าเมื่อทำที่บ้าน (Ray et al., 2018; Wann et al., 2008) ซึ่งบ่งชี้ว่าการอยู่ท่ามกลางแฟน ๆ ด้วยกันนั้นเป็นประโยชน์ต่อความเป็นอยู่ที่ดีของตัวเอง ในความเป็นจริง แฟนพันธุ์แท้มักจะพูดถึงภาวะที่เรียกว่า "ภาวะซึมเศร้าหลังงาน"

ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากกลับบ้านจากงานประชุมเกี่ยวกับสัตว์มีขน ซึ่งเป็นผลการวิจัยที่ได้รับการทดสอบและพิสูจน์แล้วว่าเป็นจริง (Plante et al., 2016; Roberts et al., 2017) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ โดยทั่วไปแล้ว แฟน ๆ จะรู้สึกดีที่สุดเมื่อพวกเขาล้อมรอบไปด้วยแฟนคลับคนอื่น ๆ และแสดงอาการไม่สบายตัวเมื่อขาดโอกาสในการโต้ตอบกับแฟนคลับคนอื่น ๆ นี่อาจเป็นสาเหตุที่แฟนคลับหลายคนแสดงสัญลักษณ์ของกลุ่ม (เช่น เสื้อผ้า) อย่างเปิดเผยเพื่อส่งสัญญาณไปยังแฟนคลับคนอื่น ๆ ในชีวิตประจำวันของพวกเขา เพื่อเป็นช่องทางในการสร้างมิตรภาพใหม่ๆ (Chadborn et al., 2017)

เชื่อมต่อกับแฟน ๆ คนอื่นๆ ทางออนไลน์ (เช่น ผ่านฟอรัม VRChat และกลุ่มแชท) แต่การพบปะพูดคุยกันแบบเห็นหน้ากันอาจจะง่ายกว่า เพราะท้ายที่สุดแล้ว มนุษย์ก็มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่ก่อนที่สื่อออนไลน์จะมี และด้วยเหตุนี้

สัญชาตญาณ (เช่น การเรียนรู้ที่จะไว้วางใจ) จะถูกปรับให้เข้ากับการโต้ตอบแบบพบหน้ากันโดยเฉพาะ 17 สิ่งนี้ทำให้เกิดความสับสนเล็กน้อยสำหรับเฟอร์รี่ ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ถูกตีตรา

ด้านหนึ่งพวกเขาอาจได้รับประโยชน์จากการค้นหาแฟน ๆ คนอื่น แต่ในอีกด้านหนึ่ง การมีคนอื่นค้นพบการที่คุณเป็นคนขบถอาจทำให้ถูกตีตราและถูกเหยียดหยาม หนึ่ง.

การช่วยเหลือภายในกลุ่ม

สอดคล้องกับมุมมองด้านอัตลักษณ์ทางสังคมที่กล่าวถึงในบทที่ 6 หากทุกอย่างเท่าเทียมกัน ผู้คนมักจะช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มของตนเองมากกว่าที่จะช่วยเหลือคนแปลกหน้าหรือสมาชิกในกลุ่มอื่น (เช่น Balliet et al., 2014) พฤติกรรมนี้ใช้ได้กับกลุ่มแฟนคลับเช่นเดียวกับอัตลักษณ์ที่สำคัญอื่นๆ ของกลุ่ม (เช่น เชื้อชาติ เพศ ศาสนา) ตัวอย่างเช่น Platow et al. (1999) ตั้งโต๊ะบริจาคเงินเพื่อการกุศลสามโต๊ะในงานกีฬา พนักงานที่โต๊ะสามพันคอกที่เข้ากับสี่ของทีมใดทีมหนึ่งหรือสี่กลางๆ แฟน ๆ บริจาคเงินให้กับโต๊ะบริจาคมากขึ้น ซึ่งพนักงานมีห้าพันคอกที่เข้ากับสี่ของทีมเจ้าบ้าน ในอีกตัวอย่างหนึ่ง Levine et al. (2005) ให้ผู้เข้าร่วมคิดถึงอัตลักษณ์แฟนของตนก่อนขอให้เดินไปที่อาคารอื่นในมหาวิทยาลัยของตน ระหว่างทางไปยังอาคารถัดไป ผู้เข้าร่วมเห็นใครบางคนล้มลงและได้รับบาดเจ็บ

(นี่คือกลุ่มพันธมิตร—บุคคลที่ทำงานให้กับผู้ทดลอง) กลุ่มพันธมิตรอาจสวมเสื้อที่มีสัญลักษณ์ทีมโปรดของผู้เข้าร่วม ทีมคู่แข่ง หรือไม่มีสัญลักษณ์ใดๆ (กล่าวคือ เป็นกลาง)

มีแนวโน้มที่จะหยุดและช่วยเหลือผู้ที่สวมเสื้อที่มีโลโก้ทีมโปรดมากกว่าการช่วยเหลือผู้ที่สวมเสื้อทีมคู่แข่งหรือเสื้อสี่กลาง กล่าวโดยย่อ ผู้คนช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มของตนเอง รวมถึงแฟนบอลที่ช่วยเหลือแฟนบอลคนอื่น ดังที่คุณอาจคาดไว้ การช่วยเหลือเป็นสิ่งที่มีความหมาย การได้รับความช่วยเหลือจากใครสักคนจะช่วยให้คุณรู้สึกดีเกี่ยวกับคุณเมื่อเทียบกับการไม่ได้รับความช่วยเหลือ (เช่น มีคนให้ยืมเงินคุณในยามที่ต้องการ) อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมช่วยเหลือยังส่งผลดีต่อผู้ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยเช่นกัน โดยไม่คาดคิดมาก่อน ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เข้าร่วมการศึกษาได้รับการขอให้ยืนถึงช่วงเวลาที่พวกเขาใช้เงินกับคนอื่น (เทียบกับตัวเอง) ผู้เข้าร่วมการศึกษารายงานว่ามีความสุขในระดับที่สูงกว่า (เช่น Aknin et al., 2013)18 ความเชื่อมโยงระหว่างการช่วยเหลือผู้อื่นและความเป็นอยู่ที่ดีของตนเองนั้นไม่ได้จำกัดอยู่แค่การให้เงินเท่านั้น ในการวิเคราะห์เชิงอภิमान การกระทำอันมีน้ำใจมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความเป็นอยู่ที่ดีในเชิงอัตวิสัย (Curry et al., 2018) การอาสาสมัครใช้เวลาของตนเองสัมพันธ์กับความเป็นอยู่ที่ดีในเชิงอัตวิสัยที่สูงขึ้น (Magnani & Zhu, 2018) ในขณะที่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสังคมสัมพันธ์กับความเป็นอยู่ที่ดีในเชิงอัตวิสัยและทางจิตวิทยา (Klar & Kasser, 2009) โดยคำนึงถึงเรื่องนี้ Reysen, Plante, Chadborn, Roberts และ Gerbasi (2022) จึงทำการสำรวจกลุ่มบรอนี่ แฟนอนิเมะ และเฟอร์รี่ เพื่อตรวจสอบการช่วยเหลือภายในกลุ่มแฟนคลับของตนเองในฐานะตัวทำนายความเป็นอยู่ที่ดี ผลลัพธ์สำหรับเฟอร์รี่แสดงให้เห็น

วิธีแก้ปัญหาคือใช้สัญลักษณ์ที่ไม่มีความหมายกับคนที่ไม่ใช่แฟน ๆ แต่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในกลุ่ม (เช่น โลโก้ของเว็บไซต์หรือบริษัทเฟอร์รี่ยอดนิยม) 18 ใครก็ตามที่เป็นแฟนของการให้ของขวัญกับใครสักคนจะจำปรากฏการณ์นี้ได้:

การทำความดีเพื่อผู้อื่นเป็นความสุขอย่างหนึ่ง!

การระบุตัวตนของแฟนด้อมที่มากขึ้นทำให้มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มมากขึ้น (ยิ่งคุณเป็นแฟนมากเท่าไร คุณก็ยิ่งช่วยเหลือแฟนคนอื่นมากขึ้นเท่านั้น) และสิ่งนี้ยังเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ทางจิตใจที่ดีขึ้นด้วย (ดูรูปที่ 22.6) ผลลัพธ์ที่คล้ายกันนี้ยังได้มาจากกลุ่มแฟนอีกสองกลุ่มด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากระบวนการทางจิตวิทยานี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับเฟอร์รี่เท่านั้น แต่เป็นหลักการทั่วไปเมื่อพูดถึงกลุ่มแฟนโดยทั่วไป (หรือกลุ่มใดๆ ก็ได้) ไม่เพียงแต่ผู้คนจะได้ประโยชน์โดยตรงจากการรับหรือให้ความช่วยเหลือ แต่การแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือยังอาจเปิดโอกาสให้เสริมสร้างและเสริมสร้างมิตรภาพ หรือสร้างเพื่อนใหม่ที่จะคอยอยู่เคียงข้างคุณในยามที่คุณต้องการ เป็นแหล่งของความยืดหยุ่นและการรับมือในระยะยาว

รูปที่ 22.6 การใกล้ชิดความสัมพันธ์ระหว่างการระบุตัวตนกับกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี่และความเป็นอยู่ทางจิตใจผ่านการช่วยเหลือภายในกลุ่ม นำเสนอเบต้ามาตรฐาน * p < .05, ** p < .01

โควิด 19.

หลักฐานที่เราได้ตรวจสอบมาจนถึงจุดนี้แสดงให้เห็นว่าการโต้ตอบแบบพบหน้ากันกับแฟน ๆ คนอื่น ๆ มีส่วนช่วยให้แฟน ๆ รู้สึกสบายใจมากขึ้น แล้วจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อการโต้ตอบแบบพบหน้ากันเหล่านั้นถูกนำไปใช้อย่างกะทันหัน นี่คือนสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในช่วงการระบาดของ COVID-19 ทั่วโลก โดยที่ประเทศต่างๆ เข้าสู่ภาวะล็อกดาวน์ ยกเลิกการประชุม การรวมตัวในที่สาธารณะ และบังคับให้ผู้คนกักตัวเป็นเวลาหลายเดือน

เวลา ท่ามกลางสิ่งนี้ เราขอให้ Furries ดำเนินการตามมาตรการระบุตัวตนของแฟนด้อมให้เสร็จสมบูรณ์ ในระดับที่...

ผู้คนที่ได้นำเอาแนวทางการรับมือที่เหมาะสม ความเครียดจาก COVID-19 และความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจมาใช้ (Smadis-McCune et al., 2022) เราได้ทดสอบโมเดลที่เชื่อมโยงระหว่างการระบุตัวตนของแฟนคลับและความเป็นอยู่ที่ดีโดยอาศัยการใช้กลยุทธ์ที่เน้นปัญหาที่เหมาะสม (เช่น การพูดคุยกับผู้อื่น การหลีกเลี่ยงสิ่งต่างๆ เช่น การดื่ม) และถามว่าโมเดลนี้ทำงานแตกต่างกันหรือไม่สำหรับผู้ที่มีความเครียดต่ำและสูงที่เกี่ยวข้องกับการระบาดใหญ่ ผลลัพธ์สนับสนุนโมเดลนี้ โดยแสดงให้เห็นว่ายิ่งบุคคลนั้นอยู่ภายใต้ความเครียดมากเท่าใด ความเชื่อมโยงระหว่างแฟนคลับ รูปแบบการรับมือที่เหมาะสม และความเป็นอยู่ที่ดีก็จะยิ่งแข็งแกร่งมากขึ้นเท่านั้น

ผู้ที่ประสบความเครียดมากที่สุดต่างก็หันไปพึ่งแฟน ๆ เพื่อช่วยให้พวกเขาจัดการความเครียดได้มากที่สุด

รูปที่ 22.7 การจัดอันดับแหล่งที่มาของทรัพยากรในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (ระดับ 7 ระดับ)

จากการศึกษาวิจัยอื่นในปี 2020 เราขอให้สมาชิกเพอร์รี่ให้คะแนนระดับที่พวกเขาพึ่งพาทรัพยากรต่างๆ เพื่อช่วยให้พวกเขาผ่านพ้นช่วงการระบาดของ COVID-19 ไปได้ (จาก 1 = ไม่เลย ถึง 7 = บ่อยครั้ง) ดังที่แสดงในรูปที่ 22.7 เพื่อนของสมาชิกเพอร์รี่เป็นแหล่งสนับสนุนที่พบบ่อยเป็นอันดับสอง รองจากความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด (เช่น คนสำคัญ) ในความเป็นจริง สมาชิกเพอร์รี่มีแนวโน้มที่จะหันไปหาสมาชิกเพอร์รี่ด้วยกันเท่าๆ กับที่หันไปหาครอบครัวเพื่อเป็นแหล่งรับมือและสนับสนุน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสมาชิกเพอร์รี่มีความสำคัญเพียงใดในการเป็นแหล่งรับมือ การสนับสนุน และความเป็นอยู่ที่ดีในช่วงเวลาที่เกิดวิกฤต แม้ว่าสมาชิกเพอร์รี่จะไม่สามารถมารวมตัวกันที่งานประชุมได้แบบตัวต่อตัวตามที่ต้องการ แต่พวกเขาก็ได้รับประโยชน์จากการเชื่อมโยงดังกล่าว

1.00 1.50 2.00 2.50 3.00 3.50 4.00 4.50

- ธนาคารอาหาร
- ชุมชนทางจิตวิญญาณ
- โครงการช่วยเหลือทางการเงิน
- ระบบการดูแลสุขภาพ
- คนอื่นๆ ในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี่
- เพื่อนที่ไม่ใช่เพอร์รี่
- ครอบครัวของตน
- เพื่อนชนปุย
- ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด

พวกเขาสังเกตเห็นแฟนคลับด้วยการโต้ตอบกับเพอร์รี่คนอื่นๆ ทางออนไลน์ เรื่องราวสั้นๆ เกี่ยวกับเพอร์รี่น่า เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา เราสังเกตเห็นความเกี่ยวข้องเล็กน้อยระหว่างจำนวนเพอร์รี่ที่น่าที่เพอร์รี่มีตลอดชีวิตกับระดับความนับถือตนเองของพวกเขา: การมีเพอร์รี่ที่น่ามากขึ้นมีความเกี่ยวข้องกับความนับถือตนเองที่ลดลง

19 เหตุผลหนึ่งที่เรากำลังสมมติฐานไว้สำหรับความสัมพันธ์นี้อาจเป็นเพราะระดับความชัดเจนของแนวคิดเกี่ยวกับตนเองของเพอร์รี่ ความชัดเจนของแนวคิดเกี่ยวกับตนเองถูกกำหนดให้เป็น "ขอบเขตที่เนื้อหาของแนวคิดเกี่ยวกับตนเองของบุคคล (เช่น

คุณลักษณะส่วนบุคคลที่รับรู้) ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนและมั่นคง สอดคล้องภายใน และมีเสถียรภาพทางเวลา และมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความนับถือตนเอง (แคมป์เบลล์และคณะ 1996, หน้า 141) กล่าวอีกนัยหนึ่ง บุคคลที่มีความชัดเจนในแนวคิดเกี่ยวกับตนเองสูงจะมีความรู้สึกถึงตัวตนที่ชัดเจนและสม่ำเสมอสมควรในทุกสถานการณ์ ในขณะที่บุคคลที่มีความชัดเจนในแนวคิดเกี่ยวกับตนเองต่ำอาจประสบปัญหาในการตอบคำถามเกี่ยวกับตัวตนของตนเอง และอาจพบว่าความคิดและพฤติกรรมของตนถูกกำหนดโดยสถานการณ์รอบตัวเป็นพิเศษ 20 หากเฟอร์รี่ถูกควบคุมตลอดเวลา

การเปลี่ยนแปลงเฟอร์รี่นำของพวกเขา และถ้าเรากล่าวว่าเฟอร์รี่นำส่วนใหญ่เป็นภาพสะท้อนของผู้สร้างเฟอร์รี่นำเหล่านั้น (ดูบทที่ 7 ในเรื่องนี้) นี่อาจเป็นสัญญาณว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติเกี่ยวกับตนเองที่ไม่มั่นคงในระดับหนึ่ง

เพื่อทดสอบความเป็นไปได้นี้ เราได้ถามกลุ่มตัวอย่างเฟอร์รี่ว่าพวกเขามีเฟอร์รี่นำที่ตัวในช่วงชีวิตของพวกเขา รวมถึงคำถามเกี่ยวกับความชัดเจนในแนวคิดเกี่ยวกับตนเองและความนับถือตนเอง ผลลัพธ์เผยให้เห็นว่าการมีเฟอร์รี่นำน้อยลงในชีวิตบ่งชี้ถึงความชัดเจนในแนวคิดเกี่ยวกับตนเองที่สูงขึ้น ซึ่งในทางกลับกันก็เกี่ยวข้องกับความนับถือตนเองที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของเรา (ดูรูปที่ 22.8) ไม่นานหลังจากพูดคุยเกี่ยวกับผลลัพธ์เหล่านี้ที่ Alamo City Furry Invasion ในซานอันโตนิโอ (เท็กซัส) เฟอร์รี่คนหนึ่งเข้ามาหาเราและถามว่าสิ่งเดียวกันนี้ใช้ได้กับเฟอร์รี่ที่มีเฟอร์รี่นำหลายตัวในคราวเดียวหรือไม่ (เช่น เฟอร์รี่นำที่แตกต่างกันสำหรับลักษณะที่แตกต่างกัน)

ของบุคลิกภาพของตนเอง) 21 เมื่อเราทำเป็นประจำ เราก็ติดตามต่อ

19 คุณอาจจำได้จากบทที่ 7 ว่าปัจจุบันเฟอร์รี่ส่วนใหญ่มีเฟอร์รี่นำเพียงตัวเดียว

ในเวลาใดก็ตาม และแม้ว่าเฟอร์รี่ส่วนใหญ่จะมีเฟอร์รี่นำเพียงตัวเดียว แต่ก็เป็นเรื่องปกติที่เฟอร์รี่นำของพวกเขาจะเปลี่ยนไปตามกาลเวลา แม้ว่าส่วนใหญ่จะเปลี่ยนเพียงครั้งหรือสองครั้งเท่านั้น 20แน่นอนว่าในฐานะสายพันธุ์สังคม เราทุกคนต่างก็ได้รับผลกระทบจากสิ่งนี้ไม่มากนักน้อย

สถานการณ์รอบตัวเรา แต่สำหรับคนที่มีความชัดเจนในตัวเองต่ำ พวกเขาอาจอ่อนไหวต่ออิทธิพลของสถานการณ์เป็นพิเศษ 21 เฟอร์รี่ส่วนใหญ่ที่รายงานว่ามีเฟอร์รี่นำมากกว่าหนึ่งตัวมักจะรับเอาเฟอร์รี่นำมาใช้

เฟอร์รี่ในลักษณะซีเรียส—ระบุตัวตนด้วยสิ่งหนึ่งจนกระทั่งสิ่งนั้นไม่แสดงถึงสิ่งนั้นอีกต่อไป ก่อนจะเปลี่ยนไปใช้
อีกประการหนึ่ง กลุ่มเฟอร์รี่ส่วนน้อยมีเฟอร์รี่นำหลายตัวพร้อมกัน

คำถามพร้อมการศึกษาอื่นเพื่อหาคำตอบ ในการศึกษาครั้งต่อไป เราได้วัดจำนวนเฟอร์รี่นำที่ผู้เข้าร่วมมีตลอดช่วงชีวิต รวมถึงจำนวนเฟอร์รี่นำที่พวกเขามีในปัจจุบัน

ประการแรก เราทำซ้ำผลการค้นพบก่อนหน้านี้ โดยแสดงให้เห็นว่าการมีเฟอร์รี่นำมากขึ้นในช่วงชีวิตมีความเกี่ยวข้องกับความชัดเจนในแนวคิดเกี่ยวกับตนเองที่น้อยลงและความเป็นอยู่ที่ดีที่ลดลง อย่างไรก็ตาม ไม่พบผลแบบเดียวกันสำหรับจำนวนเฟอร์รี่นำที่บุคคลมีอยู่ในปัจจุบัน กล่าวอีกนัยหนึ่ง จำนวนเฟอร์รี่นำที่คุณรับเอาและเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาอาจเป็นสัญญาณของความชัดเจนในแนวคิดเกี่ยวกับตนเองที่ลดลง แต่การมีเฟอร์รี่นำหลายอัน

การที่เฟอร์รี่นำเป็นตัวแทนของแง่มุมต่าง ๆ ของตัวคุณเองในคราวเดียวกันไม่ได้ดูเหมือนเป็นสัญญาณของความชัดเจนในแนวคิดเกี่ยวกับตนเองที่ต่ำ 22.

รูปที่ 22.8 จำนวนเฟอร์รี่นำในช่วงชีวิตที่ทำนายความนับถือตนเองผ่านความชัดเจนของแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง
นำเสนอเบต้ามาตรฐาน * $p < .05$

บทสรุป.

เราได้เห็นแล้วว่าความเป็นอยู่ที่ดีเป็นแนวคิดที่ซับซ้อนและมีรายละเอียดมากกว่าที่เห็นในตอนแรก

นักวิจัยจำนวนนับไม่ถ้วนได้คิดวิธีต่างๆ ขึ้นมาเพื่อศึกษาเรื่องนี้ และเราไม่อยากที่จะลงลึกไปในเรื่องนั้น

สนามทุนระเบิดที่เฉพาะเจาะจงและแสดงจุดยืนว่าวิธี "ที่แท้จริง" ในการวัดความเป็นอยู่ที่ดีคืออะไร ในทางกลับกัน จากการศึกษามากมายที่เปรียบเทียบเฟอร์รี่กับกลุ่มที่สนใจอื่นๆ เราได้

22 ข้อความนี้ขออุทิศให้กับสมาชิก Furry จาก Alamo City Furry โดยเฉพาะ

Invasion ที่ถามคำถามนี้กับเรา—อาจใช้เวลาหลายปีกว่าเราจะได้อำนาจ แต่สุดท้ายเราก็ได้มันมา!

ได้ทำการประเมินความเป็นอยู่ที่ดีในหลากหลายวิธีเพื่อพิจารณาว่าความเชื่อมโยงระหว่างการระบุตัวตนของแฟนด้อมเพอร์รี่และความเป็นอยู่ที่ดีนั้น เป็นของแท้หรือเป็นเพียงความแปลกประหลาดของการวัดความเป็นอยู่ที่ดีแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ ผลลัพธ์แสดงให้เห็นอย่างล้นหลามว่าใช่ การระบุตัวตนกับแฟนด้อมเพอร์รี่ (มากกว่าการระบุตัวตนว่าเป็นแฟนของเนื้อหาเกี่ยวกับเพอร์รี่เท่านั้น) เชื่อมโยงกับความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลนั้น ไม่ว่าคุณจะมีวิธีวัดอย่างไรก็ตาม และแม้ว่าจะมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเพอร์รี่ว่าเป็นพวกที่ปรับตัวไม่ได้หรือมีปัญหา แต่ความเป็นอยู่ที่ดีของ เพอร์รี่ก็สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ รวมถึงแฟนๆ คนอื่นๆ และนักศึกษาปริญญาตรี เมื่อพิจารณาจากอายุที่ค่อนข้างน้อยของเพอร์รี่ จึงไม่น่าแปลกใจที่ เพอร์รี่มักไม่ได้รับการวินิจฉัยว่าป่วยทางจิตต่างๆ น้อยกว่า (แม้ว่าพวกเขาจะมีโอกาสได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคออทิสติกมากกว่า ซึ่งการค้น พบนี้อาจขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาเป็นแฟน ไม่ใช่เพอร์รี่โดยเฉพาะ) เหตุผลที่ทำให้การเป็นคนเพอร์รี่มีความเชื่อมโยงกันนั้นแตกต่างกันไป แต่เหตุผล ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับประโยชน์ทางสังคมที่ได้มาจากการเป็นคนเพอร์รี่ เช่น การมีเพื่อนมากขึ้น สามารถโต้ตอบกับคนอื่นๆ ที่เป็นเพอร์รี่ด้วยกันได้ มากขึ้น สามารถรับความช่วยเหลือจากเพอร์รี่ได้ดีขึ้น โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ต้องการความช่วยเหลือ (เช่น เมื่อมีโรคระบาดทั่วโลก) และสามารถใช้ กลยุทธ์การรับมือที่ดีต่อสุขภาพมากขึ้นได้ (เช่น หันไปพึ่งเพื่อนเพื่อขอการสนับสนุนแทนที่จะพึ่งยาและหลีกเลี่ยงจากความเป็นจริง) นอกจากนี้ เรา ยังพูดถึงความเชื่อมโยงที่คาดไม่ถึงระหว่างคนเพอร์รี่และความเป็นอยู่ที่ดีอีกด้วย ซึ่งก็คือระดับที่เพอร์รี่ของใครบางคนๆ หนึ่งอาจเป็นสัญญาณของ ความชัดเจนในแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคำถามเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างคนเพอร์รี่และความเป็นอยู่ที่ดีนั้นมีความลึกซึ้งเพียง ใด ดังที่เราได้กล่าวไว้ในตอนต้นของบทนี้ เราเพิ่งจะเริ่มต้นเท่านั้นเมื่อพูดถึงความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่และความเป็นอยู่ที่ดี แม้ว่าโดย รวมแล้ว เราสามารถสรุปได้อย่างสบายใจว่าผลการศึกษามากมายชี้ให้เห็นว่าการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่นั้นเป็นประโยชน์โดยรวม ต่อความเป็นอยู่ที่ดีของเพอร์รี่ส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นการค้นพบที่ขัดแย้งกับความเชื่อทั่วไปเกี่ยวกับเพอร์รี่และการปรับตัวที่ไม่เหมาะสม (ดูบทที่ 21) อ้างอิง Aknin, LB, Barrington-Leigh, CP, Dunn, EW, Helliwell, JF, Burns, J., Biswas-Diener, R., Kemeza, I., Nyende, P., Ashton-James, CE, & Norton, MI (2013). การใช้จ่ายเพื่อสังคมและความเป็นอยู่ที่ดี: หลักฐานข้ามวัฒนธรรมสำหรับสากลทางจิตวิทยา Journal of Personality and Social Psychology, 104 (4), 635–

652. <https://doi.org/10.1037/a0031578> Balliet, D., Wu, J., & De Dreu, CKW (2014). การเลือกปฏิบัติในกลุ่มร่วมมือ: การ วิเคราะห์เชิงทฤษฎี. Psychological Bulletin, 140 (6), 1556-1581. <https://doi.org/10.1037/a0037737>
Campbell, JD, Trapnell, PD, Heine, SJ, Katz, IM, Lavalley, L.
F. และ Lehman, DR (1996). ความชัดเจนของแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง: การวัด บุคลิกภาพ

ความสัมพันธ์และขอบเขตทางวัฒนธรรม วารสารบุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 70 (1), 141-156. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.1.141> Chadborn, D., Edwards, P., & Reysen, S. (2017). แสดงตัวตนของแฟนคลับเพื่อหาเพื่อน ความเข้มข้น: The Journal of Cult Media, 9, 87-97. คอมพิวเตอร์, ดับเบิลยู. C., Smith, ML, Cornish, KA, & Qualls, DL (1996). โครงสร้างปัจจัยของการวัดสุขภาพจิต วารสารบุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 71 (2), 406-413. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.71.2.406> Curry, OS, Rowland, LA, Van Lissa, CJ, Zlotowitz, S., McAlaney, J., & Whitehouse, H. (2018). วารสารจิตวิทยาสังคมเชิงทดลอง 76, 320-329. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2018.02.014> Diener, E., & Diener, M. (1995). ความ สัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรมของความพึงพอใจในชีวิตและความนับถือตนเอง วารสารบุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 68 (4), 653-663. ภาษาไทย: <https://doi.org/10.1037/0022-3514.68.4.653> Edwards, P., Chadborn, DP, Plante, C., Reysen, S., & Redden, MH (2019). พบกับเหล่าบอว์นี่: จิตวิทยาของแฟนด้อม My Little Pony สำหรับผู้ใหญ่ McFarland & Company Haslam, C., Holme, A., Haslam, SA, Iyer, A., Jetten, J., & Williams, WH (2008).

การรักษาความเป็นสมาชิกกลุ่ม: ความต่อเนื่องของอัตลักษณ์ทางสังคมทำนายความเป็นอยู่ที่ดีหลังจากโรคหลอดเลือดสมอง การฟื้นฟูทางจิตวิทยาประสาท 18 (5- 6), 671-691 <https://doi.org/10.1080/09602010701643449> Haslam, C., Jetten, J., Cruwys, T., Dingle, GA, & Haslam, SA (2018). จิตวิทยาใหม่ของสุขภาพ: ปาณลีการรักษาทงสังคม Routledge Haslam, SA, Jetten, J., Postmes, T., & Haslam, C. (2009) อัตลักษณ์ทางสังคม สุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดี: วารสารใหม่สำหรับจิตวิทยาประยุกต์ จิตวิทยาประยุกต์: การทบทวนระหว่างประเทศ 58 (1), 1-23 <https://doi.org/10.1111/j.1464-0597.2008.00379.x>

Inoue, Y., Funk, DC, Wann, DL, Yoshida, M., & Nakazawa, M. (2015). การระบุถิ่นและความเป็นอยู่ที่ดีทางสังคมหลังภัยพิบัติ: บทบาทการไกล่เกลี่ยของการสนับสนุนทางสังคม พวติของคลุ่ม: ทฤษฎี การวิจัย และการปฏิบัติ 19 (1), 31-44. <https://doi.org/10.1037/gdn0000019>

Inoue, Y., Wann, DL, Lock, D., Sato, M., Moore, C., & Funk, DC (2020). การเพิ่มความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้สูงอายุผ่านการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา การระบุถิ่น และการสนับสนุนทางอารมณ์

วารสารการเกษตรและสุขภาพ 32 (7-8), 530-542. <https://doi.org/10.1177/0898264319835654> Kashdan, TB (2004). การประเมิน
ความเป็นอยู่ที่ดีในเชิงอัตวิสัย (ประเด็นที่เกิดจากแบบสอบถามความสุขของ Oxford) บุคลิกภาพและบุคคล

ความแตกต่าง 36 (5), 1225-1232 [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(03\)00213-7](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(03)00213-7) Keyes, CLM, Shmotkin, D., & Ryff, CD (2002) การปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดี: การเผชิญหน้าเชิงประจักษ์ของสองประเพณี

วารสารนุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 82 (6), 1007-1022 <https://doi.org/10.1037/0022-3514.82.6.1007> Klar, M. และ Kasser, T. (2009) ประโยชน์ทางประชากรของการเป็นนักธรรมชาติ: การวัดผลการเคลื่อนไหวและบทบาทในความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตวิทยา จิตวิทยาการเมือง 30 (5), 755-777 <https://doi.org/10.1111/j.1467-9221.2009.00724.x> Levine, M., Prosser, A., Evans, D. และ Reicher, S.

(2005) อัตลักษณ์และการแทรกแซงฉุกเฉิน: ความเป็นสมาชิกกลุ่มสังคมและการรวมกลุ่มของกลุ่ม

ขอบเขตกำหนดพฤติกรรมกรช่วยเหลือ วารสาร Personality and Social Psychology, 31 (4), 443-453. <https://doi.org/10.1177/0146167204271651> Linton, MJ, Dieppe, P., & Medina-Lara, A. (2016).

การตรวจสอบมาตรการรายงานตนเอง 99 รายการสำหรับการประเมินความเป็นอยู่ที่ดีในผู้ใหญ่: การสำรวจมิติของความเป็นอยู่ที่ดีและ

พัฒนาการตามกาลเวลา BMJ Open, 6 (7), e010641. <http://dx.doi.org/10.1136/bmjopen-2015-010641> Lyubomirsky, S., Tkach, C., & DiMatteo, MR

(2006). อะไรคือความแตกต่างระหว่างความสุขและการนับถือตนเอง? การวิจัยตัวบ่งชี้ทางสังคม 78 (3), 363-404. <https://doi.org/10.1007/s11205-005-0213-y> Magnani, E., & Zhu, R. (2018). ความเมตตากรุณานำไปสู่ความสุขหรือไม่? ทฤษฎีอาสาศาสตร์และความ

ความเป็นอยู่ที่ดีส่วนบุคคล วารสารเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมและการทดลอง 77, 20-28. <https://doi.org/10.1016/j.socec.2018.09.009> McDowell, I. (2010).

การวัดระดับความเป็นอยู่ที่ดีที่รับรู้ด้วยตนเอง วารสารการวิจัยจิตสังคม 69 (1), 69-79. <https://doi.org/10.1016/j.jpsychores.2009.07.002> Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, K.

C. (2013) การมีส่วนร่วมด้านกิจกรรมยามว่างที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในฐานะทรัพยากรในการรับมือกับชีวิตของกิจกรรมยามว่างที่ดีตรา

Leisure/Loisir, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> Paradise, AW, & Kernis, MH (2002).

ความนับถือตนเองและความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจ: นัยยะของความนับถือตนเองที่เปราะบาง

วารสารจิตวิทยาสังคมและคลินิก 21 (4), 345-361. <https://doi.org/10.1521/jscp.21.4.345.22598>

Plante, CN และ Reysen, S. (2023). "พวกเขาแค่แปลก": ตัวกลางทางความคิดและอารมณ์ของความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงความเป็น

แบบอย่างของวัฒนธรรมแฟนคลับและอคติต่อวัฒนธรรมแฟนคลับ จิตวิทยาของ.

Popular Media. เผยแพร่ออนไลน์บนเว็บไซต์ <https://doi.org/10.1037/ppm0000440> Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). Furscience! บทสรุปการวิจัยห้าปีจากโครงการวิจัยมนุษยธรรมระหว่างประเทศ Furscience Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014). ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางสังคมและโครงสร้างทำนายการปกปิดตัวตนและความนับถือตนเองในสมาชิกกลุ่มชนกลุ่มน้อยที่ถูกตีตรา *Current Psychology*, 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> Platow, MJ, Durante, M., Williams, N., Garrett, M., Walshe, J., Cincotta, S., Lianos, G., & Barutchu, A. (1999). การมีส่วนร่วมสนับสนุนของอัตลักษณ์ทางสังคมของแฟนกีฬา

สู่การผลิตพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลวัตของกลุ่ม: ทฤษฎี การวิจัย และการปฏิบัติ 3 (2), 161-169. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.3.2.161> Ray, A., Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018)

“คุณต้องอยู่ที่นั่น”: การเข้าร่วมงานประชุมและความเป็นอยู่ที่ดีของแฟน ๆ อนิเมะ The Phoenix Papers, 3 (2), 20-30. Reysen, S. และ Branscombe, NR (2010). ความเป็นแฟนคลับและแฟนคลับ: การเปรียบเทียบระหว่างแฟนกีฬา กับแฟนที่ไม่ใช่แฟนคลับ วารสารพฤติกรรมการศึกษา 33 (2), 176-193. Reysen, S., Plante, CN และ Chadborn, D. (2022). การรับรู้การซึมผ่านของขอบเขตกลุ่มเป็นตัวกลางระหว่างความเป็นสมาชิกแฟนคลับหลายกลุ่มและความเหงา วารสาร Popular Culture Studies 10 (1), 315-333. Reysen, S., Plante,

CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). Transported to another world: The psychology of anime fans. International Anime Research Project. Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2022). Intragroup assistance as a media of the association between identity of fandom and self-esteem and well-being. *Leisure/Loisir*, 46 (3), 321-345. <https://dx.doi.org/10.1080/14927713.2021.1971553> Reysen, S. Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, S.

E., Gerbasi, KC, Miller, J., Gamboa, A., & Ray, A. (2018). รายงานสั้นเกี่ยวกับความทุกข์ของความผิดปกติทางอารมณ์ที่รายงานด้วยตนเอง ความผิดปกติทางความวิตกกังวล โรคสมาธิสั้น/ไฮเปอร์แอคทีฟ และกลุ่มอาการออทิสติก ความผิดปกติในแฟนด้อมอนิเมะ บรอนี่ และเฟอริ The Phoenix Papers, 3 (2), 64-75. Reysen, S., Plante, C. N., Lam, TQ, Kamble, SV, Katzarska-Miller, I., Assis, N., Packard, G., & Moretti, EG (2020) ความเป็นผู้ใหญ่และความเป็นอยู่ที่ดี: ความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันระหว่างตัวอย่างและการวัด วารสาร

Wellness, 2 (2), บทความ 10, 1-8. <https://doi.org/10.18297/jwellness/vol2/iss2/10> Reysen, S., Plante, C. N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017). แฟนอนิเมะมาช่วยแล้ว: หลักฐานการระบุตัวตนของทีมของ Daniel Wann - โดเมนสุขภาพทางจิตวิทยาสังคม The Phoenix Papers, 3 (1), 237-247. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (อยู่ระหว่างการพิมพ์) กิจกรรมทางสังคมเป็นศูนย์กลางในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการระบุตัวตนของแฟนด้อมและความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตวิทยา Leisure Sciences <https://doi.org/10.1080/01490400.2021.2023714> Roberts, SE, Chong, M.-M., Shea, S., Doyle, K., Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2017). จุดสูงสุด จุดต่ำสุด และภาวะซึมเศร้าหลังการประชุม: การตรวจสอบเชิงคุณภาพของการกลับบ้านของเหล่าเฟอริหลังจากการประชุมแบบมนุษย์รูป ใน T. Howl (Ed.), *Furries among us 2: More essays on furries by furries* (หน้า 129-141) Thurston Howl Publications Ryan, RM, & Deci, EL (2001) On happiness and human potentials: A review of research on hedonic and eudaimonic well-being *Annual Review of Psychology*, 52 (1), 141-166. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.52.1.141> Ryff, CD (1989) ความสุขคืออะไรหรือไม่ใช่?

การสำรวจความหมายของความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจ วารสารนุคลิกภาพและจิตวิทยาสังคม 57 (6), 1069-1081 <https://doi.org/10.1037/0022-3514.57.6.1069> Smodis-McCune, VA, Plante, CN, Packard, G., Reysen, S., & Mendrek, A. (2022) ความเครียดจาก COVID-19 ทำให้เส้นทางทางไกลที่เกี่ยวข้องกับการระบุตัวตนของแฟนด้อมเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีผ่านการรับมือที่เน้นปัญหาทาง The Phoenix Papers 5 (1), 175-194 <https://doi.org/10.31235/osf.io/e6baf> Wann, DL (2006)

การทำความเข้าใจประโยชน์ทางจิตวิทยาสังคมเชิงบวกของการระบุทีมกีฬา: การระบุทีม - แบบจำลองสุขภาพทางจิตวิทยาสังคม พลวัตของกลุ่ม: ทฤษฎีการวิจัย และการปฏิบัติ 10 (4), 272-296 <https://doi.org/10.1037/1089-2699.10.4.272> Wann, DL, Hackathorn, J., & Sherman, M.

R. (2017). การทดสอบการระบุทีม-แบบจำลองสุขภาพจิตวิทยาสังคม: ความสัมพันธ์เชิงไกล่เกลี่ยระหว่างการระบุทีม ความเป็นแฟนกีฬา ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง และความหมายในชีวิต พลวัตของกลุ่ม: ทฤษฎี การวิจัย และการปฏิบัติ 21 (2), 94-107. <https://doi.org/10.1037/gdn0000066> Wann, DL, Martin, J., Grieve, FG, & Gardner, L. (2008). การเชื่อมต่อทางสังคมในงานกีฬา: การเข้าร่วมและความสัมพันธ์เชิงบวก

กับความเป็นอยู่ทางจิตวิทยาสังคมของรัฐ วารสารจิตวิทยาอเมริกาเหนือ 10 (2), 229-229

Wann, DL, Waddill, PJ, Brasher, M., & Ladd, S. (2015). การตรวจสอบการระบุทีมกีฬา การเชื่อมโยงทางสังคม และความเป็นอยู่ที่ดีทางสังคมในหมู่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย *Journal of Amateur Sport*, 1 (2), 27-50. <https://doi.org/10.17161/jas.v0i0.4931> Wann, DL, Waddill, PJ, Polk, J., & Weaver, S. (2011).

การระบุตัวตนของทีม-แบบจำลองสุขภาพทางจิตวิทยาสังคม: แฟนกีฬาได้รับการเชื่อมโยงกับผู้อื่นผ่านการระบุตัวตนของทีมกีฬา พลวัตของกลุ่ม: ทฤษฎี การวิจัย และการปฏิบัติ 15 (1), 75-89. <https://doi.org/10.1037/a0020780>

บทที่ 23.

ออทิสติกในแฟนด้อมเฟอริ: โอกาส อุปสรรค และคำแนะนำ Elizabeth Fein, Amy Adelman

ในบทที่ 22 เราได้พูดคุยเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีและสุขภาพจิตในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี่ ในส่วนหนึ่งของการสนทนานั้น เราได้ตรวจสอบข้อมูล ที่แสดงให้เห็นว่าออกัสกับพบได้บ่อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี่ มากกว่าประชากรทั่วไป แม้ว่าออกัสติกจะไม่ใช้ลักษณะเฉพาะของแฟนด้อมเพอร์รี่ (หรือของแฟนด้อมใดๆ ก็ตาม) แต่เราคาดเดาว่าผู้ที่เป็นออกัสติก 1 อาจสนใจแฟนด้อมอย่างแฟนด้อมเพอร์รี่เป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นช่องทางในการแสดงออกถึงความสนใจเฉพาะเจาะจงที่พวกเขามี และเพื่ออยู่ท่ามกลาง คนอื่นๆ ที่มีความคิดเหมือนกัน ด้วยเหตุนี้ เราจึงศึกษาออกัสติกและภาวะระบบประสาทแตกต่างในชุมชนเพอร์รี่ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาชาติพันธุ์วรรณนาที่ดำเนินการอยู่เพื่อให้ผู้ที่เป็ออกัสติกสามารถพูดเพื่อตัวเองได้ และยกระดับเสียงเหล่านั้นให้สูงขึ้นในการสนทนาในกลุ่มแฟน ด้อม ในบทนี้ เราจะรายงานผลการศึกษาบางส่วน เราจะเริ่มต้นด้วยการทบทวนสั้นๆ ว่าออกัสติกคืออะไร อธิบายความเชื่อมโยงระหว่างออกัสติกและแฟนด้อม เพอร์รี่ และอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการทางชาติพันธุ์วรรณนา ต่อไป เราจะพูดถึงลักษณะของแฟนด้อมเพอร์รี่ที่ทำให้แฟนด้อมนี้ดึงดูดผู้ที่เป็นออกัสติกเป็น พิเศษ ในที่สุด เราจะมาพูดถึงอุปสรรคบางประการในการเข้าร่วมกลุ่มแฟนคลับที่ผู้เข้าร่วมได้ชี้ให้เห็น และแนะนำแนวทางบางอย่างเพื่อเริ่มจัดการกับอุปสรรค เหล่านี้ ออกัสติกคืออะไร? กลุ่มอาการออกัสติกนั้นกว้างมาก และความหมายของการ "อยู่ในกลุ่มอาการ" (หรือ "มีออกัสติก" หรือ "เป็นออกัสติก") นั้นแตก ต่างกันไปในแต่ละคน แม้ว่าจะมีการแสดงออกที่แตกต่างกันอย่างมากมาย แต่เราสามารถชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงทั่วไปบางประการเกี่ยวกับออกัสติกได้ 2 ประการ

สิ่งที่ออกัสติกส่งผลกระทบต่อผู้คน

1 ผู้อ่านบางคนอาจรู้สึกไม่พอใจเมื่อใช้คำว่า “บุคคลออกัสติก” เพราะว่า...

โดยทั่วไปแล้วแพทย์จะใช้ภาษาที่เน้นที่บุคคลเป็นหลักเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกดูหมิ่นเหยียดหยามผู้รับบริการ (เช่น “ผู้ป่วยโรคจิตเภท” แทนที่จะเป็น “ผู้ป่วย โรคจิตเภท”) ด้วยเหตุนี้ ผู้อ่านจึงอาจเกิดความคิดที่จะใช้คำนี้ “บุคคลที่มีออกัสติก” อย่างไรก็ตาม คำว่า “บุคคลออกัสติก” ได้รับการส่งเสริมโดยผู้ที่เป็นออกัสติกจำนวนมากว่าเป็นที่นิยม เนื่องจากการเน้นที่ตัวตน โดย มองว่าออกัสติกเป็นส่วนสำคัญในตัวตนของพวกเขา มากกว่าที่จะเป็นสิ่งที่ต้อง “รักษา” (Marschall, 2023) 2 โปรดทราบว่าทุกสิ่งที่เราพูดถึงในบทนี้เป็น เพียงภาพรวมกว้างๆ

แนวทางทั่วไปในการรักษาโรคออกัสติก ไม่มีสิ่งที่เรียกว่า “คนออกัสติกทั่วไป” และเราคงไม่คาดหวังว่าสิ่งที่เราพูดที่นี่จะใช้ได้กับคนออกัสติกทุกคน

ตั้งแต่ช่วงแรกๆ ของชีวิตและยังคงส่งผลกระทบต่อพวกเขาไปตลอดชีวิต 3 แม้ว่าผลกระทบต่อคนสองคนอาจแตกต่างกันไปหรือเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาก็ตาม ออกัสติกมักส่งผลกระทบต่อผู้คนใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและความสัมพันธ์ ความชอบในกิจวัตรประจำวัน การทำซ้ำ หรือความเหมือนกัน และ ความแตกต่างของความไวต่อความรู้สึก ตั้งแต่การแสวงหาการรับรู้ทางประสาทสัมผัสบางอย่าง (เช่น ไอ้ แว่ววาว) ไปจนถึงการหลีกเลี่ยงการรับรู้ ทางประสาทสัมผัสบางประเภท (เช่น แยกจิง โฟฟลูออเรสเซนต!)

นิก วอลส์เกอร์ นักเขียนออกัสติก ได้ให้คำจำกัดความของโรคออกัสติกไว้ดังนี้:

ออกัสติกเป็นโรคทางระบบประสาทในมนุษย์ที่มีพื้นฐานทางพันธุกรรม ชุดลักษณะที่เชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อนซึ่งแยกแยะระหว่างโรคทาง ระบบประสาทแบบออกัสติกและแบบปกติยังไม่เป็นที่เข้าใจอย่างสมบูรณ์ แต่หลักฐานปัจจุบันบ่งชี้ว่าความแตกต่างที่สำคัญคือสมองของผู้ป่วย ออกัสติกมีลักษณะเฉพาะคือมีการเชื่อมต่อและตอบสนองของซินแนปส์ในระดับสูงเป็นพิเศษ ซึ่งมักทำให้ประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ป่วยออกัสติ กมีความเข้มข้นและสับสนมากกว่าผู้ป่วยที่ไม่เป็นออกัสติก ทั้งในระดับการรับรู้และการรับรู้ จิตใจของผู้ป่วยออกัสติกมักจะจดจำข้อมูลได้มากกว่า และผลกร ะทบของข้อมูลแต่ละส่วนก็มักจะรุนแรงและคาดเดาได้ยากกว่า

โรคออกัสติกทำให้เกิดรูปแบบการคิด การเคลื่อนไหว การโต้ตอบ การประมวลผลทางประสาทสัมผัสและการรับรู้ที่แปลกและไม่ปกติ

ดังนั้น ผู้ที่เป็นออกัสติกจำนวนมากจึงรู้สึกเครียดได้ง่ายเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นเร้าและวุ่นวาย และอาจแสวงหาความเงียบสงบ ความเป็น ระเบียบ หรือกิจวัตรประจำวันเป็นที่พึง 4 ผู้ที่เป็นออกัสติก

มักมีความแตกต่างกันในการประมวลผลข้อมูลของสมอง บางคนอาจมีปัญหาในการจดจำใบหน้า บางคนอาจประมวลผลข้อมูลทางวาจาหรือการได้ยินได้ช้ากว่า ในขณะที่บางคนยังคงไวต่อรูปแบบภาพเป็นอย่างมาก ผู้ที่เป็นออทิสติกมักมีปัญหาในการแสดงและตีความสัญญาณทางสังคมที่ไม่ใช่วาจา เช่น ภาษากาย น้ำเสียง

3 กล่าวอีกนัยหนึ่ง ออกซิเจนไม่ใช่สิ่งที่คนๆ หนึ่ง “เติบโตมา” หรือเป็น “กระแสนิยม” หรือ...

สิ่งที่พวกเขาพัฒนาขึ้นในช่วงวัย 20 ปี แม้ว่าอาจใช้เวลาสักระยะหนึ่งกว่าที่บุคคลในกลุ่มอาการดังกล่าวจะได้รับการวินิจฉัย—หรือแม้กระทั่งพยายามหาการวินิจฉัยก็ตาม—แต่พวกเขาน่าจะมีความผิดปกติทางระบบประสาทมาตลอดชีวิตและเพียงแค่ปกปิดตัวเองได้ดี (เช่น แสร้งทำเป็นว่าเป็นคนปกติ) 4 เพื่อให้ชัดเจน บุคคลปกติก็อาจประสบกับภาวะเครียดสูงได้เช่นกัน

สภาพแวดล้อมที่กระตุ้นและวุ่นวาย ซึ่งใครก็ตามที่เคยไปงานวันเกิดของเด็กจะรับรองได้! แต่ผู้ที่เป็นออทิสติกอาจมีขีดจำกัดที่ต่ำกว่าในการรับมือหรือมีแนวโน้มที่จะได้รับการกระตุ้นมากเกินไปจากสิ่งกระตุ้นบางอย่าง

การแสดงออกทางสีหน้า และการสื่อสารทางสังคมที่ไม่เป็นตัวอักษร (เช่น การเสียดสี) เป็นผลให้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมักจะยากขึ้นสำหรับพวกเขา ทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมต้องใช้ความพยายามมากขึ้น ทำให้การเรียนรู้กลายเป็นเรื่องท้าทายมากขึ้น การต่อสู้ ทำร้ายโอกาสในการทำงาน และขัดขวางความสามารถในการหาทางปรับตัวเข้ากับสังคมของคนปกติ ด้วยเหตุนี้ การแยกตัวทางสังคมจึงเป็นภัยคุกคามที่สำคัญต่อคุณภาพชีวิตของพวกเขา 5 ความเชื่อมโยงระหว่างออทิสติกและกลุ่มแฟนคลับของเพอร์รีคืออะไร ในขณะที่ผู้ที่มีการออทิสติกมักดิ้นรนเพื่อหาสถานที่ที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่บางคนก็พบกับชุมชน ความสัมพันธ์ และมีมิตรภาพผ่านวัฒนธรรมย่อยที่สร้างสรรค์ซึ่งจัดกลุ่มตามความสนใจร่วมกัน กลุ่มแฟนคลับของเพอร์รีเป็นตัวอย่างหนึ่ง จากการศึกษาของกลุ่มแฟนคลับของเพอร์รีทั้งทางออนไลน์และแบบพบหน้ากันหลายครั้งของเรา พบว่า 10–15% ระบุว่าตนเองอยู่ในกลุ่มแฟนคลับของออทิสติก ซึ่งรวมถึงผู้ที่ได้รับการวินิจฉัยอย่างเป็นทางการว่าเป็นออทิสติก ผู้ที่รู้สึกว่าเป็นออทิสติกในกลุ่มแฟนคลับ แม้ว่าจะไม่ได้รับการวินิจฉัยอย่างเป็นทางการ 6 และผู้ที่ไม่แน่ใจว่าตนเองเห็นด้วยกับการวินิจฉัยโรคอทิสติกที่ได้รับหรือไม่ สำหรับคนเหล่านี้ส่วนใหญ่ ความปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนคลับของเพอร์รีได้รับแรงผลักดันจากสิ่งเดียวกันที่ผลักดันให้เพอร์รีที่เป็นคนปกติ

เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนๆ เพื่อความบันเทิง การเชื่อมต่อทางสังคม และเป็นแหล่งสนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับโครงการวิจัย เราสนใจศึกษาเกี่ยวกับออทิสติกในกลุ่มแฟนคลับเพอร์รีเนื่องจากผู้ป่วยออทิสติกมีจำนวนมาก (เมื่อเทียบกับประชากรทั่วไป) นอกจากนี้ การสนทนากับเพอร์รีที่เป็นออทิสติกยังชี้ให้เห็นว่าความสนใจในเพอร์รีอาจเป็นสิ่งที่ดึงดูดผู้ป่วยออทิสติกเป็นพิเศษ ด้วยเหตุนี้

ความเข้าใจผิดที่พบบ่อยคือผู้ที่เป็นออทิสติกมักไม่เข้าสังคมและชอบที่จะเป็นแบบนั้น

ปล่อยให้พวกเขาอยู่ตามลำพัง ไม่เพียงแต่จะทำได้ (ไม่ช้าก็เร็ว คุณจะต้องไปซื้อของชำ จัดการกับเจ้าของบ้าน หรือติดต่อกับรัฐบาล) แต่ยังมองข้ามความจริงที่ว่าผู้ที่เป็นออทิสติกก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน โดยมีสัญญาณในการเข้าสังคมเหมือนกัน เพียงเพราะพวกเขาอาจพบว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในด้านหนึ่งหรือหลายด้านเป็นเรื่องยาก ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาไม่มีสัญญาณในการเข้าสังคมกับผู้อื่นเหมือนกัน! 6 มีเหตุผลมากมายที่ผู้ที่เป็นออทิสติกอาจไม่แสวงหาความสัมพันธ์ที่เป็นทางการ

การวินิจฉัย เหตุผลหนึ่งคือเพราะพวกเขขาดทรัพยากร (เช่น เงิน) ในการพบนักจิตวิทยาคลินิกและได้รับการวินิจฉัยอย่างเป็นทางการ อีกอย่างหนึ่งคือเพราะพวกเขาไม่ไว้วางใจหรือกลัวการปฏิบัติที่ไม่ดีจากนักจิตวิทยาซึ่งพวกเขาคาดหวังว่าจะพยายาม "รักษา" โรคอทิสติกของตนเองโดยพยายามเปลี่ยนแปลงตัวเอง เหตุผลที่สามคือพวกเขาต่อต้านการมองว่าโรคอทิสติกเป็นโรคหรือทางการแพทย์ โดยหลักการพื้นฐานของการวินิจฉัยคือความผิดปกติทางระบบประสาทเป็นปัญหา ในทางตรงกันข้าม ผู้ป่วยออทิสติกจำนวนมากมองว่าความผิดปกติทางระบบประสาทของตนเป็นเพียงความแตกต่างเท่านั้น โดยปัญหาไม่ได้เกิดจากการเป็นออทิสติก แต่เกิดจากการมีความผิดปกติทางระบบประสาทในโลกที่คนปกติไม่ยอมรับประนีประนอมและไม่เข้าใจกัน

พวกเราศึกษาเกี่ยวกับอภิสติกในกลุ่มแฟนคลับเพอร์รีมาหลายปี เพื่อเรียนรู้จากเพอร์รีเองว่าควรสนับสนุนและรวมผู้ที่มีอาการอภิสติกอย่างไร โครงการนี้เป็นการศึกษาทางชาติพันธุ์วรรณนา ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มสนทนา 9 กลุ่ม (ซึ่งแต่ละกลุ่มมีผู้เข้าร่วมระหว่าง 3 ถึง 10 คน) และการสัมภาษณ์รายบุคคล 11 ครั้ง ซึ่งดำเนินการแบบตัวต่อตัวในงานประชุมเพอร์รีทั้งขนาดใหญ่และเล็กหลายแห่งในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ผู้เข้าร่วมที่มีอายุมากกว่า 18 ปีทุกคนสามารถเข้าร่วมกลุ่มสนทนาได้โดยไม่คำนึงว่าตนเองเป็นอภิสติกหรือมีเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวเป็นอภิสติกหรือไม่ จากผู้เข้าร่วมทั้งหมด 78 คน มี 37 คนที่รายงานว่าได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคอภิสติก 20 คนรายงานว่าไม่เคยได้รับการวินิจฉัยอย่างเป็นทางการแต่คิดว่าตนเองอาจอยู่ในกลุ่มอภิสติก 12 คนระบุว่าสมาชิกในครอบครัวใกล้ชิดของผู้ที่มีอาการอภิสติกแต่ไม่ได้เป็นโรคนี้ด้วยตนเอง และ 9 คนไม่อยู่ในหมวดหมู่ข้างต้นเลย กลุ่มสนทนาและการสัมภาษณ์จัดขึ้นโดยใช้คำถามต่อไปนี้:

- เหตุใดผู้เข้าร่วมจึงคิดว่ามีเพอร์รีจำนวนมากที่เข้าข่ายอภิสติกเมื่อเทียบกับประชากรทั่วไป?
- มีอะไรบางอย่างเกี่ยวกับแฟนด้อมเพอร์รีที่ผู้เข้าร่วมคิดว่าน่าดึงดูดใจสำหรับผู้ที่เป็นอภิสติกโดยเฉพาะหรือไม่?
- อภิสติกส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมในแฟนด้อมเพอร์รีหรือไม่ และหากใช่ มีผลอย่างไร?
- ผู้เข้าร่วมได้พบปะผู้คนที่มีอาการอภิสติกผ่านกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รีหรือไม่?
- มีอะไรบ้างที่ทำให้ผู้ที่เป็นอภิสติกสามารถมีส่วนร่วมในกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รีได้อย่างง่ายดาย/ยากยิ่งขึ้น?

การสัมภาษณ์และกลุ่มเป้าหมายได้รับการบันทึกเสียงและถอดเสียงคำต่อคำ จากนั้นจึงวิเคราะห์ตามหัวข้อโดยใช้โปรแกรมซอฟต์แวร์ NVivo จากนั้นทีมวิจัยระบุหัวข้อสำคัญในคำตอบและเข้ารหัสคำตอบตามหัวข้อเหล่านั้น

อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้ที่เป็นอภิสติกเข้ามามีส่วนร่วมในกลุ่มแฟนด้อมเพอร์รี?
ผู้เข้าร่วมระบุเหตุผลหลายประการว่าเหตุใดแฟนด้อมเพอร์รีจึงมีอัตราคนบนนั้นสูงมาก
อภิสติกสเปกตรัม เหตุผลที่พบบ่อยที่สุดก็คือธรรมชาติของแฟนด้อมที่เปิดกว้างและยอมรับผู้อื่น

“ฉันคิดว่าสิ่งที่ทำให้แฟนด้อมน่าสนใจคือความครอบคลุมที่เรา มี เราเป็นกลุ่มคนที่มีความหลากหลายมาก ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม

เพศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือแม้แต่สายพันธุ์ใดๆ เราทุกคนต่างยอมรับซึ่งกันและกันในสิ่งที่เราเป็น”

“การอยู่ในสังคมที่ทุกคนคิดไม่เหมือนเราเป็นเรื่องยาก และเรามีวิธีการตีความโลกและทำความเข้าใจสิ่งที่อยู่รอบตัวที่ต่างออกไป สิ่งที่เราพบเห็นในชุมชนแห่งนี้ก็คือ เราสามารถละทิ้งสิ่งเหล่านี้ได้ และไม่ว่าเราจะตีความโลกหรือโต้ตอบกับสิ่งใด เราก็จะยอมรับได้ ดังนั้นเราไม่จำเป็นต้องพยายามคิดแบบอื่น เราสามารถเป็นตัวของตัวเองได้อย่างแท้จริง”

ผู้เข้าร่วมเสนอแนะว่าธรรมชาติของการรวมเอาทุกคนเข้าไว้ด้วยกันนี้น่าจะเป็นผลมาจากผู้คนจำนวนมากในชุมชนเพอร์รีที่เคยมีประสบการณ์การถูกกีดกันหรือถูกกีดกันทางสังคมมาก่อน ซึ่งสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขายอมรับผู้อื่นเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกกีดกันทางสังคม ซึ่งรวมถึงการยอมรับผู้ที่มีพฤติกรรมทางสังคมที่อาจทำให้ผู้อื่นมองว่าผิดปกติ

"มีการให้ความเคารพนับถืออย่างมากต่อผู้คนที่ไม่ปกติ เพราะฉันคิดว่าคนส่วนใหญ่ในแฟนด้อมนี้ ในบางช่วงเวลานึงเคยรู้สึกตัวเองเป็นคนนอกกลุ่ม และพวกเขาไม่ต้องการให้ใครรู้สึกแบบนั้น"

นอกเหนือจากจะเป็นสถานที่ที่เปิดกว้างสำหรับผู้เข้าร่วมแล้ว ผู้เข้าร่วมยังระบุด้วยว่าเนื้อหาของแพนด้อมนั้นยังดึงดูดผู้คนจำนวนมากที่เป็นออทิสติกอีกด้วย โดยหลายคนระบุว่าพวกเขารู้สึกว่าสัตว์นั้นเข้าใจได้ง่ายกว่ามนุษย์

“ผู้ที่มีการออทิสติกอาจรู้สึกตัวเองเข้ากับสัตว์ได้มากกว่ามนุษย์ เพราะตัวฉันเองก็เคยรู้สึกตัวว่า ‘ว้าว ดูนุ้ยคนนั้นสิ พวกมันทำตัวต่างจากฉันอย่างสิ้นเชิง’ แต่เหมือนกับแมว ตอนที่ฉันมองเห็นพฤติกรรมหลายอย่างในตัวฉันที่เหมือนกับแมว ฉันรู้ว่าแมวพูดอย่างไร แต่ฉันไม่รู้ว่าคุณพูดอย่างไร ดังนั้น บางทีอาจมีผู้ที่มีการออทิสติกจำนวนหนึ่งที่รู้สึกว่าตัวเองเข้ากับสัตว์สายพันธุ์อื่นมากกว่ามนุษย์ก็ได้”

ในทำนองเดียวกัน ผู้เข้าร่วมบางคนรู้สึกว่าหากพวกเขาสามารถสร้างสะพานเชื่อมระหว่างสัตว์กับมนุษย์ได้ผ่านความสนใจในสัตว์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์ อาจช่วยให้พวกเขาส่งเสริมความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับมนุษย์มากขึ้น

“ตอนนี้ฉันเข้าใจถึงความสำคัญของการอยู่ร่วมกับผู้คนแล้ว ในอดีตฉันไม่เข้าใจเรื่องนี้ แต่การอยู่ร่วมกับสัตว์ – มีอยู่ครั้งหนึ่งฉันอยากจะทำ”

ฉันสบายดีกับการอยู่บนเกาะคนเดียวไปตลอดชีวิต มีเพียงสัตว์ป่าอยู่รอบๆ ตัว ฉันคิดว่านั่นคงเจ๋งดี การได้ก้าวเข้าใกล้มนุษย์อีกก้าวหนึ่งก็ช่วยคลายความกังวลได้”

สำหรับผู้เข้าร่วมคนอื่นๆ ด้านศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ของแพนๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งของการจับฉลากเช่นกัน

“ฉันรู้ว่าอะไรที่ทำให้ฐานแฟนคลับดึงดูดใจฉัน เช่นความหลากหลายและความคิดสร้างสรรค์ที่เราມີอยู่ที่นี่”

“เด็กๆ จำนวนมากมักจะมีความคิดสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นด้านดนตรี การแสดงละคร การวาดภาพ การระบายสี ดังนั้น ฉันจึงรู้สึกสองสิ่งนี้เชื่อมโยงกันและสร้างความเชื่อมโยงให้กับกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่”
แข็งแกร่งยิ่งขึ้น”

ผู้เข้าร่วมจำนวนมากยังสังเกตเห็นว่าสิ่งที่ดึงดูดแพนด้อมเพอร์รี่ไม่ได้มีแค่เนื้อหาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้อเท็จจริงที่ว่ากิจกรรมแฟนคลับทั่วไปจำนวนมากสนับสนุนให้ผู้ที่มีการออทิสติกเข้าร่วม กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ เกมกระดาน การไอเกะ และการเดินร่ำในชุดเพอร์รี่ ซึ่งเป็นโอกาสที่มีโครงสร้างชัดเจนที่ให้ผู้เข้าร่วมได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน ลองสิ่งใหม่ๆ และแสดงตัวตนในสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนซึ่งลดโอกาสที่จะเกิดความเขินอายลง

“ฉันไม่เคยชอบเดินเลย ฉันเกลียดการเดิน และไม่เคยอยากเข้าร่วมอะไรแบบนั้นเลย และเมื่อมาเดินในชุดชุดเมื่อปีที่แล้ว ฉันก็ตัดสินใจว่า คุณรู้ไหม ฉันไม่จำเป็นต้องเป็นตัวของตัวเอง ฉันสามารถเป็นอย่างอื่นได้ชั่วขณะหนึ่ง และฉันสามารถออกไปเดินและแกล้งทำเป็นว่ากำลังเดินอยู่ แกล้งทำเป็นว่ากลมกลืนไปกับสิ่งที่คนอื่นทำ แล้วหลังจากที่ฉันให้โอกาสตัวเองทำแบบนั้น ฉันก็คิดว่า ‘ว้าว นี่คือเหตุผลที่คนเหล่านี้ชอบเดิน ฉันก็ชอบเหมือนกัน’ ตอนนี้ฉันชอบเดินมาก ฉันเดินตลอดเวลา และฉันไปงานปาร์ตี้เริ่ฟเมื่อสองคืนก่อนและสนุกมาก ฉันชอบเดินในชุดชุดมากกว่า

ชุดขนสัตว์ของฉัน แต่ตอนนี้ฉันสามารถและสนุกกับการทำเช่นนั้นได้โดยไม่ต้องใช้ชุดขนสัตว์”

กิจกรรมอย่างหนึ่งที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมคือการสร้างและเล่นบทบาทเป็นเพอร์รี่โซน่าของตนเอง การทำเช่นนี้ทำให้ผู้เข้าร่วมมีโอกาสได้ทดลองอย่างปลอดภัยในการเป็นคนเข้ากับผู้อื่นได้ดีและมีความมั่นใจมากขึ้น แม้ว่าพวกเขาอาจมีประสบการณ์ทางสังคมเชิงลบในอดีตก็ตาม

“ตอนที่ฉันสร้างตัวละคร ฉันสังเกตเห็นว่าคุณสมบัติหลักอย่างหนึ่งที่ฉันมอบให้เขา—หลังจากที่ได้ทบทวนตัวเองแล้ว—คือความมั่นใจ และฉันคิดว่านั่นคือสิ่งที่พวกเราหลายคนทำในแวดวงเพอร์รี่

ชุมชนคือการสร้างภาพลักษณ์ของตัวเองที่เราต้องการให้คนอื่นเห็น ซึ่งสังคมทั่วไปอาจไม่จำเป็นต้องเห็นก็ได้ แต่ในชุมชนของเฟอร์รี่ เราถือว่าทุกอย่างคือนูสค่าที่แท้จริง เราเห็นคนๆ หนึ่งและนั่นคือตัวตนที่พวกเขาบอกว่าเป็น และเราเชื่อมั่นในสิ่งนั้น และแม้ว่าตอนนี้มันจะไม่เป็นความจริง แต่ในที่สุดก็จะกลายเป็นความจริง และฉันคิดว่านั่นคือสิ่งที่ทำให้ผู้ที่เป็นออกัสติกสามารถสื่อสารภายในชุมชนได้ง่ายกว่าในด้านอื่นๆ ของสังคม”

ผู้เข้าร่วมยังมองว่าการสร้างเฟอร์รี่น่าเป็นหนทางให้ผู้คนในกลุ่มอาการออทิสติกได้ฝึกฝนวิธีการใหม่ๆ ในการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ยากลำบาก

“บางครั้งเมื่อฉันรู้สึกเครียดหรือถูกระตุ้นมากเกินไป และมีปัญหาในการจัดการกับความเครียดนั้นและอยู่กับปัจจุบัน ฉันจะนึกถึงเฟอร์รี่นำของ ฉันและจินตนาการว่ามันจะอย่างไร และใช้สิ่งนั้นเป็นวิธีในการผ่านสถานการณ์นั้นและจัดการกับมันในรูปแบบที่แตกต่างออกไป ดังนั้น ฉันคิดว่าการระบุตัวตนกับเฟอร์รี่นำหรือตัวตนอีกด้านของสัตว์เป็นสิ่งที่สามารถบำบัดผู้ป่วยออทิสติกได้”

Fursuit ซึ่งเกี่ยวข้องกับเฟอร์รี่นำ เป็นการแสดงออกทางกายภาพของเฟอร์รี่นำของบุคคล นอกจากจะให้ออกาสเฟอร์รี่ได้สวมเฟอร์รี่นำในพื้นที่แฟนคลับแล้ว ชุดเหล่านี้ยังมีประโยชน์เฉพาะเจาะจงบางอย่างสำหรับผู้ที่เป็นออทิสติกอีกด้วย สำหรับผู้ที่มีความไวต่อความรู้สึก Fursuit จะช่วยรองรับการรับข้อมูลทางประสาทสัมผัสได้ ขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกหนักและกดดัน ซึ่งบางคนอาจรู้สึกสงบ 7.

“ถ้าฉันต้องใส่ชุด ฉันคงจะเข้าสังคมมากขึ้นและเต็มใจที่จะเดินไปหาและกอดคนอื่น เพราะโดยปกติแล้วฉันไม่ชอบให้ใครสัมผัสตัว แต่ถ้าฉันใส่ชุด ฉันก็ไม่มีปัญหาอะไร”

7 เราอดไม่ได้ที่จะชี้ให้เห็นว่ามีแง่มุมต่างๆ มากมายในการสวมชุดขนสัตว์

ผู้ที่สวมชุดเฟอร์รี่ที่มีพัฒนาการทางระบบประสาทปกติจะมองว่าคุณสมบัติบางประการที่ดึงดูดเฟอร์รี่ที่มีพัฒนาการทางระบบประสาทแตกต่างไปจากปกติ (เช่น น้ำหนักที่มาก ความไม่ไวต่อสิ่งเร้าที่เกิดจากการที่มีขนโพนและขนกันระหว่างตัวคุณกับสิ่งที่คุณเห็น/ได้ยิน/สัมผัส) นั่นไม่น่าดึงดูดเลย! นี่เป็นตัวอย่างที่ตัวการกระทำเดียวกันสามารถมีความหมายต่างกัน และนำไปใช้ในหน้าที่ที่ต่างกันได้อย่างไร โดยคนสองคนที่แตกต่างกัน และยิ่งตอกย้ำสิ่งที่เราได้ชี้ให้เห็นในบทที่ 19 ว่าเฟอร์รี่มีความหลากหลายในแง่ของแรงจูงใจที่ทำให้พวกเขาเข้ามาอยู่ในกลุ่มแฟนคลับเฟอร์รี่!

นอกเหนือจากการทำหน้าที่เป็นตัวกันกระแทกทางประสาทสัมผัสต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้ว Fursuit ยังทำหน้าที่เป็นตัวกันกระแทกเชิงเปรียบเทียบต่อการตัดสินใจทางสังคมที่หลายๆ คนในกลุ่มอาการออทิสติกต้องพบเจอได้อีกด้วย

“ฉันรับเอาทุกอย่างมาใส่ใจ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้หลุดออกจากไหล่ของฉันเลย ในขณะที่ฉันใส่ชุดขนสัตว์แล้วมันก็ฟูฟ่องไปเลย! และมันก็ช่วยได้มาก มันเกือบจะเหมือนเป็นผิวหนังชั้นที่สอง มันเป็นเปลือกนอกที่แข็งแกร่งกว่าซึ่งรับแรงกระแทกได้สำหรับฉัน”

บางคนชี้ให้เห็นว่าการสื่อสารแบบไม่ใช้คำพูดของ Fursuit นั้นเรียบง่ายและพอใจ และขจัดความคาดหวังในการสื่อสารด้วยคำพูดออกไป สิ่งเหล่านี้ล้วนช่วยบรรเทาความกังวลให้กับผู้ป่วยออทิสติกจำนวนมากที่มักประสบปัญหาในการสื่อสารทางสังคมด้วยคำพูดและไม่ใช้คำพูดในชีวิตประจำวัน

“ผู้เล่น Fursuiters มักจะใช้ท่าทางและร่างกายมากกว่า เนื่องจากพวกเขาไม่มีการแสดงออกบนใบหน้า และฉันคิดว่านั่นน่าดึงดูดมาก เพราะคุณต้องแสดงออกมา ซึ่งคุณสามารถทำได้ด้วยอารมณ์พื้นฐานที่สุดที่อ่านง่าย และไม่มีความรู้สึกใดๆ ตรงนั้น”

ผู้เข้าร่วมยังชี้ให้เห็นว่าการแสดงออกในเชิงบวกอย่างสม่ำเสมอของชุด Fursuit ส่วนใหญ่ ร่วมกับการตอบสนองเชิงบวกอย่างสม่ำเสมอที่ได้รับจากผู้อื่น ช่วยลดแรงกดดันต่อพวกเขาในการมี...

การสบตากับผู้อื่น ประเมินการแสดงออกทางสีหน้าของผู้อื่น และเปลี่ยนการแสดงออกทางสีหน้าของพวกเขาให้เหมาะสม ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นเรื่องน่าเบื่อและทำให้เกิดความวิตกกังวลสำหรับผู้ที่มีอาการออทิสติกได้ 8.

“คนที่อยู่ในกลุ่มอาการดังกล่าวนั้น การสบตากับผู้อื่นเป็นเรื่องยากมาก คุณรู้ใหม่ว่านั้นเป็นปัญหาอย่างหนึ่งของฉัน แต่เมื่อคุณมองดูชุดแต่งกายและหน้าาก คุณจะมีการแสดงออกเพียงแบบเดียว และคุณไม่จำเป็นต้องกังวลว่าเกิดอะไรขึ้นเบื้องหลัง

ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาการออทิสติก แต่บรรณาธิการของบทนี้คนหนึ่งก็สามารถยืนยันได้

ความจริงที่ว่าครั้งแรกที่เขาบรรยายเรื่องเพอร์รี่ในฐานะแขกรับเชิญขณะสวมชุดเพอร์รี่ต่อนักเรียนประมาณ 60 คน เขาจัดการกับความวิตกกังวลด้วยการหลบตาตลอดการบรรยาย ซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าทึ่งมาก ทำให้สามารถโต้ตอบกับผู้อื่นได้โดยไม่ต้องคิดถึงการแสดงออกบนใบหน้าของตนเองเลยแม้แต่น้อย ถึงขนาดที่ความทรงจำถึงเรื่องนี้ยังคงติดตัวเขามาจนถึงทุกวันนี้!

หน้าาก มันซึมซับตลอดเวลา มันมีความสุขอยู่เสมอ มันมีเสน่ห์และสดใสอยู่เสมอ และเมื่อฉันสวมชุดแฟนซีในงานประชุมที่ฉันไป ทุกคนรอบตัวฉันก็ยิ้ม พวกเขาต้องการเข้ามาหาฉัน พวกเขาต้องการถ่ายรูป นั่นเป็นการสร้างความมั่นใจที่ดีเลยทีเดียว”

อีกหนึ่งเสน่ห์ของแฟนด้อมเพอร์รี่สำหรับผู้ที่มีภาวะออทิสติกก็คือ การเข้าสังคมออนไลน์และแบบเจอหน้ากันมักจะผสมผสานกัน ผู้คนจำนวนมากในกลุ่มออทิสติกพบว่าการเข้าสังคมออนไลน์นั้นง่ายกว่าเพราะไม่ต้องใช้การสื่อสารแบบไม่ใช่คำพูดเหมือนการโต้ตอบแบบเห็นหน้ากัน เพอร์รี่มักจะโต้ตอบกันทั้งออนไลน์และแบบเจอหน้ากัน ซึ่งช่วยให้ผู้เข้าร่วมในกลุ่มออทิสติกสามารถเริ่มสร้างความสัมพันธ์ได้

การเชื่อมต่อทางสังคมออนไลน์ ซึ่งทำให้พวกเขารู้สึกสบายใจมากกว่า ก่อนที่จะพัฒนาความสัมพันธ์เหล่านี้ต่อไปในชีวิตจริง ยิ่งไปกว่านั้น การโต้ตอบออนไลน์ทำให้จำเป็นต้องทำให้ความแตกต่างทางอารมณ์ชัดเจน (แทนที่จะอนุมานผ่านน้ำเสียงหรือการแสดงออกทางสีหน้า) ซึ่งบางครั้งสิ่งนี้จะถูกถ่ายทอดไปยังการโต้ตอบแบบเห็นหน้ากันในพื้นที่ของคอนเสิร์ต

“ฉันอาจจะชี้ให้เห็นด้วยว่าชุมชนเพอร์รี่ส่วนใหญ่อยู่บนอินเทอร์เน็ต ฉันรู้ว่าตอนนี้เราอยู่ในงานประชุม แต่ทางออนไลน์นั้นใช้ข้อความล้วนๆ คุณไม่จำเป็นต้องกังวลว่า “ฉันใช้ภาษาากายถูกต้องหรือไม่ ฉันอ่านภาษาากายนี้นถูกต้องหรือไม่ ลักษณะใบหน้าที่คืออะไร” วิธีที่คุณสื่อสารด้วยข้อความเพียงอย่างเดียวและครบถ้วนนั้นแตกต่างกันเล็กน้อย และฉันพบว่าการอ่านข้อความนั้นง่ายกว่ามาก และผู้คนต้องชัดเจนกว่านี้มาก หรือมีอีโมติคอนแบบ ASCII หรือบางอย่างที่สื่อถึงน้ำเสียงซึ่งทำได้ยากกว่ามากในชีวิตจริง และฉันรู้สึกว่าจะน่าจะคงอยู่ต่อไปเมื่อผู้คนในฐานะแฟนคลับเพอร์รี่พบกันในชีวิตจริง”

อันเป็นผลจากปัจจัยเหล่านี้และปัจจัยอื่นๆ ที่เชิญชวนให้แฟนๆ เพอร์รี่หันมาสนใจ เพอร์รี่จำนวนมากในกลุ่มอาการออทิสติกได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในแฟนด้อม ประโยชน์อย่างหนึ่งที่กล่าวถึงข้างต้นแล้วคือการลด

ความวิตกกังวลทางสังคมในงานกิจกรรมของเหล่าเพอร์รี่

“ในงานประชุมเกี่ยวกับสัตว์ฟันแทะ ฉันสังเกตว่าตัวเองแทบจะไม่มีอาการวิตกกังวลทางสังคมเลยเหมือนอย่างที่เคยเป็น”

เมื่อหลุดพ้นจากความวิตกกังวลทางสังคมแล้ว เพอร์รี่ที่เป็นออทิสติกจะมีแนวโน้มที่จะขยายขอบเขตทางสังคมของตัวเอง พัฒนาความสามารถทางสังคม และสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมในรูปแบบที่พวกมันทำได้ยากในรูปแบบอื่น

“ตอนที่ฉันเข้าร่วมครั้งแรก นั่นคงเป็นหนึ่งในไม่กี่ครั้งในชีวิตที่ฉันพบผู้คนที่มีความคิดเหมือนๆ กัน มีความคิดเดียวกัน ซึ่งฉันสามารถเปิดใจกับพวกเขาได้ดีกว่า ไม่เหมือนพวกนักเลงและนักเรียนคนอื่นๆ

ที่โรงเรียนของฉัน ฉันมีเพื่อนเพียงไม่กี่คนเท่านั้นในช่วงที่เรียนอยู่

"นั่นเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมเกี่ยวกับกลุ่มแฟน ๆ ที่ทำให้ผู้ที่เป็นออทิสติกสามารถเข้าร่วมได้อย่างง่ายดาย
มันยอมรับได้ และเหมือนกับว่ามันซิลๆ กับใครก็ตามที่คุณเป็นและอะไรก็ตามที่คุณชอบ มันเหมือนกับว่า "เฮ้ คุณ...
สุดท้ายไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น" เมื่อมองย้อนกลับไปที่งาน Anthrocon ครั้งแรกของฉันในปี 2017 ฉันรู้สึกแตกต่างมาก ฉันขี้อายมาก ไม่ค่อย
มั่นใจในคำพูดของตัวเอง การสามารถแสดงตัวตนเป็นคนที่คุณอยากเป็นและชื่นชมจริงๆ การสามารถเปลี่ยนตัวเองให้เป็นแบบนั้นได้

เวลาเป็นเพียงสิ่งที่เป็บบวกจริงๆ เกี่ยวกับแฟนด้อมนี้"

ในขณะที่มันเป็นเรื่องง่ายที่จะลดความสำคัญของประโยชน์ต่างๆ ที่อาจได้รับจากการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี่เนื่องจากเนื้อหาที่เป็นเพียง
จินตนาการ/เหมือนการ์ตูน ผู้เข้าร่วมจำนวนมากก็เน้นย้ำถึงความสำคัญของประโยชน์ที่พวกเขาได้รับ โดยบางคนชี้ให้เห็นว่าการสนับสนุนทางสังคม
ที่พวกเขาได้รับผ่านชุมชนเพอร์รี่นั้นช่วยชีวิตพวกเขาไว้ได้อย่างไร

"พูดตามตรงว่า ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนจากชุมชนเพอร์รี่ ฉันคงฆ่าตัวตายไปแล้วตั้งแต่สองสามปีที่แล้ว ถ้าฉันไม่อยู่บ้านและเล่นวิดีโอเกมทั้งวัน ฉันคงลงเอยด้วยการตายในห้องน้ำที่โรงเรียน เพราะมัน
แย่มากขนาดนั้น ฉันคิดว่าถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนจากชุมชนเพอร์รี่ ฉันคงตายไปแล้ว แม้ว่าฉันจะอยู่ในจุดต่ำสุดก็ตาม การรู้ว่ามีคนทำเรื่องน่าๆ บอๆ ก็เป็นเรื่องดี"

พ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวของเยาวชนในกลุ่มอาการออทิสติกได้เล่าถึงความสุขที่ได้เห็นสมาชิกในครอบครัวมีประสบการณ์เชิงบวกและสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ในกลุ่ม
สนทนาของเรา พวกเขามักจะนำตาซึมเมื่อเล่าถึงการเห็นสมาชิกในครอบครัวออกไปสนุกับผู้อื่นเช่นเดียวกับพวกเขา

"คุณมีความผูกพันกับลูกมาก คุณคงเห็นแล้วว่าความรู้สึกอ่อนไหวแค่ไหน เพราะคุณรู้สึกเหมือนกำลังช่วยลูกชายค้นหาสิ่งที่จะเชื่อมโยงด้วย ซึ่ง
บางทีเขาอาจไม่ได้ทำเช่นนั้นเมื่อเติบโตขึ้น เช่น การหาเพื่อน การรักษาเพื่อน การได้ตอบ และการได้รับเชิญไปงานต่างๆ มีสิ่งต่างๆ ที่พ่อแม่มองหา เพราะ
พวกเขาต้องการให้ลูกของตนได้เข้าสังคมและมีเพื่อน และเพราะว่าเราจะไม่ได้อยู่ที่นี่ตลอดเวลา ดังนั้นฉันจึงกังวลว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร"

เมื่อนำผลลัพธ์เหล่านี้มารวมกัน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่สามารถมอบรางวัลและเติมเต็มให้กับผู้ที่เป็นออทิสติกได้มากเพียงใด โดยกลุ่มแฟน
คลับนี้มอบโอกาสมากมายในการเชื่อมโยงทางสังคม การพัฒนาทักษะ ความมั่นใจในตนเอง และความสนุกสนาน เมื่อพิจารณาในบริบทดังกล่าว จึง
ไม่น่าแปลกใจเลยที่กลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ออทิสติกจะสนใจ
แฟนคลับทั้งโดยกว้างและโดยเฉพาะอย่างยิ่งแฟนคลับเพอร์รี่ อุปสรรคในการเข้าร่วมและคำแนะนำ แม้ว่าผู้เข้าร่วมจะเน้นย้ำว่าแฟน
คลับเพอร์รี่สามารถเข้าถึงได้ เป็นมิตร และเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร แต่พวกเขายังกล่าวถึงอุปสรรคบางอย่างที่บางครั้งอาจทำให้การเข้าร่วมในรูปแบบที่
ต้องการทำได้ยาก ในหัวข้อต่อไปนี้ เราจะพูดถึงอุปสรรคในการเข้าร่วมบางประการ อย่างไรก็ตาม แทนที่จะชี้ให้เห็นข้อจำกัดเพียงอย่างเดียว เราจะ
ดำเนินการเชิงรุกและเสนอคำแนะนำสำหรับผู้จัดงานเพอร์รี่ คำแนะนำเหล่านี้มาจากผู้เข้าร่วมเอง โดยมีการปรับแก้เพียงเล็กน้อยตามการวิจัย
และความเชี่ยวชาญของเรา

ปัญหา: "อาจล้นหลามได้" ในสภาพแวดล้อมที่ร้อน รุนแรง ตื่นเต้น และเต็มไปด้วยสังคมของงานประชุมสำหรับผู้รักสัตว์ เป็นเรื่องง่ายที่ผู้ที่มีความออทิสติ
จะรู้สึกล้นหลามได้ โดยเฉพาะเมื่อมีฝูงชนจำนวนมาก ซึ่งอาจเป็นเรื่องยากที่จะรับมือได้ ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการในการประมวลผลทาง
สังคมที่เข้มข้นที่ฝูงชนเหล่านี้เผชิญ
และเนื่องจากผู้ที่มีการดังกล่าวบางครั้งอาจมีปัญหาในการเปลี่ยนความสนใจและประมวลผลข้อมูลเชิงภาพ ดังนั้น เราจึงสามารถจินตนาการ
ถึงความยากลำบากที่พวกเขาอาจต้องเผชิญในการกำหนดเส้นทางผ่านฝูงชนที่เคลื่อนตัวอย่างรวดเร็วเพื่อไปยังบูธในลำของผู้ขาย หรือพยายาม
หาใครสักคนเพื่อสอบถามเส้นทางไปยังร้านขายของที่หายเมื่อมีขบวนชุดสัตว์ที่ส่งเสียงดังผ่านไปมา

"มีอะไรบ้างที่ยาก? ก็คนเยอะนี่ล่ะ ฝูงชนเยอะ"

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานประชุม มันอาจจะดูล้นหลาม แต่โดยปกติแล้ว เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น ฉันก็แค่โฟกัสไปที่

วันใดเรกซัน ถ้าเธอคนรู้จักก็ยิ่งดี ตัวอย่างเช่น ฉันรู้ว่าต้องไปทำงานวันใดเรกซัน ฉันแค่โฟกัสที่งาน ฉันไม่มองที่งาน

“ทุกคน ไปดูที่แพงได้เลย เพลิดเพลินกับแพง แล้วฉันก็จะกลับไปทางเดิมอีกครั้ง”

ผู้เข้าร่วมบางคนชี้ให้เห็นว่าป้ายบอกทางที่ชัดเจนและทางเดินที่ชัดเจนสามารถช่วยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้อื่นเคารพหลักการเหล่านี้

“สิ่งสำคัญที่สุดที่อยากให้ผู้คนทำเพื่อให้ผู้ที่เป็นออทิสติกสามารถอยู่ร่วมกันได้ดีขึ้นก็คือ หยุดเดินเตร่ไปมาในทางเดิน และออกไปทางอื่น เพื่อให้ผู้ที่ต้องการเดินไปมาหรือไปที่อื่นสามารถย้ายไปได้ ฉันคิดว่านั่นเป็นสิ่งที่ง่ายที่สุดที่พวกเขาทำได้เพื่อทำให้พื้นที่นี้เป็นมิตรต่อผู้คนมากขึ้น”

ความรู้สึกเหนื่อยล้าอาจมีสาเหตุที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงในงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่ อย่างไรก็ตาม:
การแต่งกายด้วยชุดขนสัตว์อาจเป็นเรื่องที่ท้าทายสำหรับคนส่วนใหญ่ 9.

“มันร้อนจนทนไม่ไหวเลย ซึ่งนั่นเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน เพราะว่าฉันทนความร้อนได้ไม่ดีนัก”

ไม่ว่าจะเกิดจากสาเหตุใด ก็ใช้เวลาไม่นานก็รับมือไม่ไหว และอาจเกิดขึ้นโดยไม่ทันตั้งตัว ในสถานการณ์เช่นนี้ อาจเป็นเรื่องยากที่จะหาสถานที่พักพิง เช่น ห้องในโรงแรมของคุณอาจอยู่ไกลเกินไปหรือไม่สามารถเข้าถึงได้หลังลิฟต์หมายเลข 10 ซึ่งต้องใช้เวลานานครึ่งชั่วโมง และคุณอาจไม่สามารถอธิบายให้ผู้อื่นทราบว่าความต้องการอะไรและทำไมคุณจึงต้องการมัน

“คุณอาจจะออกไปข้างนอกและเข้าสังคมได้! ทำตัวดีๆ สนุกสนาน! แต่เมื่อคุณทำเสร็จแล้ว คุณก็ทำไม่ได้อีกต่อไป แล้วผู้คนก็ชอบพูดว่า "เฮ้ คุณเป็นอะไรไปล่ะ มีอะไรเหรอ" คุณรู้ไหม

9. ความจริงแล้ว ชุดเฟอร์รี่ที่ร้อนเกินไปนั้นเป็นปัญหาที่มักเกิดขึ้นบ่อยในงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่

ซึ่งส่วนใหญ่มี "ลานจิบเบอรี่ไม่มีหัว" พร้อมด้วยขวดน้ำ พัดลม และราวตากผ้าเพื่อให้ผู้เล่นชุดเฟอร์รี่ถอดชุดและคลายร้อนได้อย่างรวดเร็วในจุดที่อยู่ห่างจากพื้นที่จัดงานหลัก 10 นี่จะเป็นประสบการณ์ที่คุ้นเคยเกินไปสำหรับใครก็ตามที่เคยไปงานเฟอร์รี่

งานประชุมที่มีขนาดเล็กพอสมควร แม้ว่าจะมีงานประชุมเกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ มากมายในโรงแรมต่างๆ แต่เราสามารถนับงานประชุมจำนวนหนึ่งที่จัดการปริมาณลิฟต์ที่เข้าและออกจากห้องพักได้ค่อนข้างดี ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้เข้าร่วมงานจะวางแผนตารางเวลาโดยคำนึงถึงการลดจำนวนครั้งที่ต้องกลับห้องพักเพราะเหตุนี้

เหมือนกับว่า "เมื่อที่คุณยังสบายดีอยู่เลย" และมันเหมือนกับว่า มันมากเกินไป ฉันรับไม่ไหวอีกต่อไปแล้ว"

ข้อแนะนำ: ห้องเขียว

เมื่อผู้คนได้รับการกระตุ้นมากเกินไปจากข้อมูลทางประสาทสัมผัสและ/หรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เข้มข้นและต่อเนื่อง พวกเขาอาจจะได้รับประโยชน์จากการไปพักผ่อนในสภาพแวดล้อมที่เขียวสงบและมีการกระตุ้นน้อยเพื่อผ่อนคลายและชาร์จพลังใหม่ ทั้งผู้ที่มีสเปกตรัมและผู้ที่ไม่มีเพื่อนสนิท คู่ครอง หรือครอบครัวที่มีสเปกตรัมมักจะแนะนำว่า

ข้อเสียคือสร้าง “ห้องเขียว” ขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมสามารถไปเมื่อรู้สึกเหนื่อยล้า นี่เป็นข้อเสนอแนะที่พบบ่อยที่สุดที่เราได้รับเกี่ยวกับวิธีปรับปรุงประสบการณ์ของผู้ที่อยู่ในกลุ่มอาการออทิสติก

ข้อเสีย

“ในงานประชุมครั้งล่าสุดที่ฉันไปเมื่อเดือนเมษายน พวกเขาได้ติดตั้งสิ่งใหม่ ซึ่งก็คือมีห้องเขียวและเขียวสนิท พวกเขาติดตั้งฉนวนป้องกันเสียงบนผนัง และมีหูฟังสเตอริโอที่คุณสามารถใส่และฟังเพลง หรือคุณเพียงแค่นั่งอยู่ที่นั่นแล้ว

สีสวยงาม และมันก็เย็บสบงมาก และคุณอาจจะชอบ พวกเขามีมันแบ็กและของอื่นๆ และคุณสามารถนั่งเก้าอี้ได้ และมันก็ตึงๆ นะ นั่นคงจะวิเศษมาก”

ผู้เข้าร่วมได้เสนอข้อเสนอแนะหลายประการเกี่ยวกับวิธีทำให้ห้องเย็บที่สวยได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่:

- ควรโฆษณาห้องนี้อย่างชัดเจนในกลุ่มมือของงานว่าเป็นพื้นที่เย็บสำหรับผู้ที่ต้องการพื้นที่เย็บเพื่อชาร์จพลัง และควรมีการตรวจสอบ/ดูแลเพื่อให้แน่ใจว่าใช้ห้องนี้เพื่อจุดประสงค์โดยเฉพาะ
- (และไม่ใช้สถานที่สำหรับพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น) - ห้องควรมีเก้าอี้ที่นั่งสบายและ/หรือหมอนมันแบ็กและสัตว์ตุ๊กตาที่แสนสบาย พูฟและ/หรือที่อุดหู กิจกรรมที่เย็บๆ เช่น การระบายสีหรือสิ่งของเล็กๆ น้อยๆ ที่ให้จับตัว และสิ่งจำเป็นพื้นฐานบางอย่าง เช่น น้ำ ขนมหวี หรือกล่องทิชชู - เพื่อรองรับผู้ที่มีความไวต่อประสาทสัมผัส ห้องควรมีไฟที่หรี่ได้ หลีกเลี่ยง

สีสดใส และผู้ที่ดูแลห้องอาจได้รับการขอให้หลีกเลี่ยงการใช้น้ำหอมหรือกลิ่นที่แรง - ห้องอาจมีห้องส่วนตัวหรือโครงสร้างคล้ายเตียงสำหรับผู้ที่ต้องการเวลาอยู่คนเดียว แต่ก็ควรมีพื้นที่สำหรับผู้ที่ต้องการใครสักคนอยู่ด้วย (เช่น พื้นที่หลักของห้อง) - ควรอยู่ที่ใดที่หนึ่งที่คุณหาได้ง่ายบนแผนที่ เข้าถึงได้ง่ายจากพื้นที่ส่วนกลางหลักของงาน แต่ก็ไม่ควรอยู่ติดกับ...

บริเวณที่มีเสียงดังหรือเสียงดัง นอกจากนี้ จะเป็นการดีที่สุดหากผู้เข้าร่วมไม่จำเป็นต้องใช้ลิฟต์หรือบันไดเลื่อนขณะพยายามเข้าห้องนี้ - ในอุดมคติแล้ว ผู้คนควรได้รับอนุญาตให้อยู่ในห้องได้นานเท่าที่ต้องการโดยไม่มีการจำกัดเวลา - จะเป็นประโยชน์หากมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจสอบห้องเป็นครั้งคราว หรือแม้แต่มอบหมายเจ้าหน้าที่คนหนึ่งให้ดูแลห้องนั้นโดยเฉพาะเพื่อให้แน่ใจว่าห้องยังคงสะอาดและเป็นระเบียบ

ในอุดมคติ เจ้าหน้าที่ควรได้รับการฝึกอบรมขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้ที่มีอาการออทิสติกและผู้ที่รู้สึกเหนื่อยล้าหรือเครียด แม้ว่าจะไม่คาดหวังให้พวกเขาปรับตัวมากในการบำบัดก็ตาม หน้าทีของพวกเขาคือดูแลให้มีพื้นที่ว่างและเข้าถึงได้สำหรับผู้ที่ต้องการ คำแนะนำข้างต้นเป็นพื้นที่เย็บสบงในอุดมคติของงานประชุม และเราทราบดีว่างานประชุมหลายแห่งไม่มีทรัพยากรเพียงพอที่จะนำแนวคิดนี้ไปใช้อย่างสมบูรณ์แบบ แม้จะเป็นเพียงแนวคิดคร่าวๆ ก็ตาม ห้องเย็บๆ ธรรมดาๆ ที่อยู่ด้านข้างซึ่งไม่มีการจัดกิจกรรมใดๆ และได้รับการจัดสรรให้เป็นพื้นที่เย็บสบงก็จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมงานเพลิดเพลินไปกับบรรยากาศที่มีชีวิตชีวาของงานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่ได้ดีขึ้น พร้อมกับความสะดวกสบายและความปลอดภัยที่ได้มาจากการรู้ว่ามันที่ไปหางานนั้นหนักเกินไปสำหรับพวกเขา ปัญหา: “แม้ว่าแพลนด้อมเฟอร์รี่จะมีเครื่องมือมากมายในการจัดการกับการโต้ตอบกับผู้คน แต่สุดท้ายแล้วคุณก็ยังคงโต้ตอบกับพวกเขาอยู่ดี ซึ่งอาจเป็นเรื่องยาก” ผู้เข้าร่วมจำนวนมากสังเกตว่า แม้ว่ากลุ่มแพลนคลับจะช่วยพวกเขาแก้ปัญหาทางสังคมได้ แต่พวกเขาก็ยังคงประสบปัญหาในการสื่อสาร เช่น มีปัญหาในการทำความเข้าใจผู้อื่น มีปัญหาในการทำให้ผู้อื่นเข้าใจพวกเขา และวิตกกังวลว่าคนอื่นจะตีความพวกเขาอย่างไร แม้ว่ากลุ่มแพลนคลับเฟอร์รี่จะช่วยลดความท้าทายบางอย่างที่ผู้มีอาการออทิสติกต้องเผชิญได้ แต่ปัญหาเหล่านี้ก็ยังไม่หมดไปโดยสิ้นเชิง

“สิ่งหนึ่งที่ค่อนข้างยากคือ: สิ่งที่คุณเคยได้ยินบนคือภาษากายของผู้คน การสื่อสารกับผู้อื่นและการพยายามอ่านอารมณ์หรือวิธีที่พวกเขาใช้ร่างกายหรือใบหน้าเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกของตนเอง มันค่อนข้างน่ากลัว”

ผู้เข้าร่วมมักรายงานว่ารู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับการเผชิญกับการตอบสนองเชิงลบต่อความผิดพลาดในการสื่อสารทางสังคม แม้จะเห็นกลุ่มแพลนๆ โดยรวมเป็นพื้นที่ที่ยอมรับและไม่ตัดสินก็ตาม

“ฉันกังวลเสมอว่าคนอื่นจะเบื่อหรือเปล่าเพราะฉันเป็นคนเมิร์ดหรือเปล่า และฉันกำลังพูดถึงเรื่องนี้มากเกินไปหรือเปล่า ฉันพูดมากเกินไปหรือเปล่า ดังนั้นความรู้สึกภายในตัวเองจึงไม่หายไปหมด ไม่ว่าจะเป็นปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหรือไม่ก็ตาม”

ผู้เข้าร่วมสังเกตว่าเมื่อเฟอร์รีเรียนรู้เกี่ยวกับความท้าทายในการสื่อสารทางสังคมเหล่านี้ พวกเขา ก็มักจะสามารถ
และเต็มใจที่จะให้การสนับสนุน

“เพื่อน ๆ ที่ฉันพบในช่วงแรก ๆ ในชุมชนนั้น พวกเขาค่อนข้างกังวลกับฉันในตอนแรก เพราะฉันพูดตามจริง ๆ มาก ๆ และเพราะเหตุนี้ การ
สื่อสารจึงค่อนข้างยากในช่วงแรก ๆ แต่ฉันโชคดีมากที่แม้ว่าฉันจะบอกพวกเขาว่า 'เอ้ ฉันไม่ค่อยเข้าใจเรื่องพวกนี้หรอก และถ้าฉันพูดผิดก็บอกฉัน
มา' ฉันก็โชคดีมากที่พวกเขาตอบสนองต่อฉัน

นั่นคือ 'ฉันจะยินดีร่วมงานกับคุณในทุกสิ่งที่คุณต้องการ'

“บางครั้งฉันไม่เข้าใจเสมอไปว่าคนอื่นหมายถึงอะไร แต่หลังจากนั้นฉันก็แค่บอกว่า 'ฉันเป็นโรคแอสเพอร์เกอร์ ฉัน
มีปัญหาในการเข้าใจ ช่วยอธิบายให้ชัดเจนกว่านี้ได้ไหม?' ดังนั้นโดยทั่วไปแล้ว พวกเขาจะเข้าใจ”

แม้ว่าความท้าทายในการสื่อสารทางสังคมที่มาพร้อมกับออทิสติก รวมถึงภาวะอื่นๆ (เช่น สมาธิสั้น อ่านหนังสือไม่ออก การประมวลผลทางการได้ยิน
บกพร่อง และการพูดไม่ชัด) จะไม่หมดไปในกลุ่มแผนคลับเฟอร์รีทั้งหมด แต่จะกลายเป็นปัญหาน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคนรอบข้างคุ้นเคยกับ
ความท้าทายเหล่านี้และส่งสัญญาณว่าพวกเขาเต็มใจที่จะช่วยเหลือ คำแนะนำ: การให้ความรู้แก่กลุ่มแผนคลับเกี่ยวกับออทิสติกและภาวะที่เกี่ยวข้อง ผู้
เข้าร่วมเสนอแนะว่าน่าจะมีประโยชน์หากจัดกลุ่มเพื่อให้ผู้เข้าร่วมเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับออทิสติกและภาวะที่เกี่ยวข้องจากจุดยืนที่ยอมรับและไม่ตัดสิน
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อถูกถามว่าพวกเขาอยากให้อื่นๆ ในแผนต้อมรู้เกี่ยวกับภาวะของพวกเขาอย่างไร ผู้เข้าร่วมในกลุ่มออทิสติกได้กล่าวถึงหลาย
สิ่งหลายอย่าง:

- บางคนมีปัญหาในการทำความเข้าใจคำถามเชิงวาทศิลป์และถ้อยคำเสียดสี และมักจะรับเอาสิ่งต่างๆ
ตามตัวอักษร - บางคนมีปัญหาในการจดจำและจดจำใบหน้า (ถึงแม้ว่าพวกเขาจะสามารถจดจำและจำชุดเฟอร์รีได้ก็ตาม) - บางครั้ง
ความขัดแย้งทางสังคมเกิดขึ้นเนื่องจากการอ่านสัญญาณทางสังคมที่ผิด มากกว่าจะเกิดจากความไม่เห็นด้วยอย่างแท้จริงหรือเจตนาที่ไม่ดี

- เมื่อมีคนต้องการออกจากสถานการณ์ทางสังคมอย่างรวดเร็ว อาจเป็นเพราะพวกเขาถูกสิ่งเร้าภายนอกครอบงำอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถ
ประมวลผลได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกต่อไป ซึ่งไม่ใช่เรื่องส่วนตัว - แต่เพราะใครบางคนสามารถจัดการกับสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และสบายใจในอดีต (แม้กระทั่งอดีตที่ผ่านมาไม่นาน) ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะสามารถทำได้ในตอนนี้ สถานการณ์ภายในและภายนอกของพวกเขา
เขาอาจเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นอาจไม่ชัดเจนสำหรับคนรอบข้าง - ประสบการณ์ของผู้คนเกี่ยวกับเวลาแตกต่างกัน
ในขณะที่คนคนหนึ่งอาจสามารถจดจ่อกับช่วงเวลาปัจจุบันได้ อีกคนหนึ่งอาจต้องวางแผนสำหรับอนาคตเพื่อให้รู้สึกปลอดภัยและมั่นคง -
รูปแบบความคิดและกระบวนการคิดของผู้คนแตกต่างกัน ดังนั้น คำแนะนำที่เป็นประโยชน์สำหรับคนคนหนึ่งอาจไม่ใช่กลยุทธ์การรับมือที่มี
ประโยชน์สำหรับอีกคนหนึ่ง ผู้เข้าร่วมบางคนยังกล่าวด้วยว่าการฝึกอบรมขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับวิธีการโต้ตอบอย่างมีประสิทธิภาพกับบุคคลอื่นอาจ
เป็นประโยชน์สำหรับเจ้าหน้าที่ของงานประชุมและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

กลุ่มอาการออทิสติกที่อยู่ในภาวะทุพพลภาพ คำแนะนำ: ฉลองรับนับแห่งความหลากหลายทางระบบประสาท นอกจากจะช่วยสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความหลากหลายทางระบบประสาทในกลุ่ม
แผนๆ แล้ว ผู้เข้าร่วมจำนวนมาก ทั้งในกลุ่มอาการออทิสติกและผู้ปกครองของเยาวชนในกลุ่มอาการออทิสติก กล่าวว่าอาจเป็นประโยชน์หากมีพิธีรับผู้คุ้นเคยกับออทิสติกและสามารถสนับสนุน
ความต้องการทางสังคมและการสื่อสารของผู้ที่มีความหลากหลายทางระบบประสาท หรือช่วยให้ผู้ที่มีความหลากหลายทางระบบประสาทปรับตัวหรือหลีกเลี่ยงสถานการณ์ทางสังคมที่อัดอั้นได้
11.

“ฉันจะดีใจมากหากมีกระบวนทัศน์ของคุณที่เป็นออทิสติก ซึ่งสำหรับฉันในฐานะพ่อแม่ ฉันคิดว่า 'โอ้ คนๆ นี้เข้าใจ การสื่อสารนี้คงจะเป็นเรื่อง
ท้าทายนิดหน่อย' ฉันคิดว่าเมื่อพูดถึงศิลปิน พวกเขาอาจไม่เข้าใจที่มาของเรา ทั้งที่เราจะคงเกี่ยวข้องกับบางสิ่งบางอย่างจริงๆ ฉันจะมีแนวโน้มที่จะคุย
กับศิลปินมากขึ้นหากเห็นบุคคลที่ระบุตัวตนพูดว่า 'ฉันเข้าใจ' แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้อยู่ในกลุ่มออทิสติกก็ตาม ดังนั้นการระบุตัวตนในรูปแบบใดรูปแบบ
หนึ่ง ฉันไม่รู้ว่าพวกคุณรู้สึกอย่างไรกับเรื่องนี้ แต่ในฐานะพ่อแม่ สิ่งนี้จะช่วยฉันได้”

11 คำว่า “ความหลากหลายทางระบบประสาท” (เมื่อพูดถึงกลุ่ม หรือ “ความหลากหลายทางระบบประสาท” เมื่อ

การพูดถึงบุคคลหนึ่ง มักใช้เพื่ออธิบายถึงความแตกต่างที่สมองของผู้คนมี โดยสามารถรับรู้และชื่นชมความแตกต่างได้โดยไม่ต้องมองว่าเป็นโรค

“สำหรับบางคน เช่นฉัน ฉันมีปัญหาในการแสดงออกอย่างรวดเร็วว่าฉันมีปัญหาในการสื่อสาร ดังนั้นฉันคิดว่าการมีระดับที่เขียนว่า 'neurodivergent' ก็เหมือนกับการมีกระดูก

ที่บอกว่า “ถามฉันเกี่ยวกับเรื่องนี้...” สำหรับฉันแล้ว นั่นคงจะเป็นประโยชน์ ฉันรู้นั่นใช้กับทุกคน เพราะไม่ใช่ทุกคนที่ต้องการแบ่งปันเรื่องนี้ แต่คุณไม่จำเป็นต้องรับมัน ถ้าคุณไม่สบายใจกับเรื่องนี้”

ในกลุ่มสนทนาหลายกลุ่ม ผู้เข้าร่วมได้หารือกันว่าดีหรือไม่ที่จะมีระดับสำหรับผู้ที่เราทุกคนเองมีภาวะแตกต่างทางระบบประสาทโดยเฉพาะ และอีกรับหนึ่งสำหรับผู้ที่เป็นมิตรกับภาวะแตกต่างทางระบบประสาท” หรือว่าจะมีเหตุผลที่สมเหตุสมผลมากกว่าที่จะมีรูปภาพที่ทำหน้าที่เหมือนธง Pride (ใช้โดยทั้งผู้ที่ เป็น LGBTQ และผู้ที่สนับสนุนกลุ่ม LGBTQ โดยไม่ได้ระบุว่าเป็นใคร)

คุณคือ) โดยรวมแล้วมีความเห็นตรงกันว่าควรมีระดับที่บ่งบอกว่าบุคคลนั้นคุ้นเคยกับความหลากหลายทางระบบประสาทในทางใดทางหนึ่ง โดยไม่แนะนำให้ผู้คนเปิดเผยว่าตนเองเป็น “ผู้มีความหลากหลายทางระบบประสาท” หรือไม่ เราขอแนะนำให้ผู้เข้าร่วมเสนอรับมัน ซึ่งอาจเป็นแถบเมอริอุสสีรุ้ง (สัญลักษณ์ทั่วไปของความหลากหลายทางระบบประสาท) ที่วาดเป็นทางสัตว์สีรุ้งที่เชื่อมต่อกัน

—ด้วยวลี “เฉลิมฉลองความหลากหลายทางระบบประสาท” 12 จากนั้น โปรแกรมการประชุมและแผ่นพับข้อมูลสามารถอธิบายรับมันได้โดยใช้คำพูดประมาณนี้:

“สมองของเราทำงานในรูปแบบที่แตกต่างกัน และบางคนก็มีวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกัน บางคนอาจใช้เวลาานกว่าเล็กน้อยในการพูด หรืออาจใช้เวลาานกว่าเล็กน้อยในการทำความเข้าใจสิ่งที่คุณพูด บางคนคุยเรื่องที่สนใจเป็นเวลานานมาก และมีปัญหาในการเปลี่ยนเรื่องอย่างรวดเร็ว บางคน

ชอบพูดคุยกับผู้คนจำนวนมาก คนอื่นๆ มักจะเบื่อกับการเข้าสังคมและอาจต้องหายตัวเข้าไปในโพรงของเราหากเรารู้สึกอึดอัด ความแตกต่างเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ทำให้ชุมชนของเราพิเศษมาก เป็นสถานที่ที่เมว สุนัข หมาป่า จิ้งจอก มังกร และกระต่ายสามารถอยู่ร่วมกันได้

12 ผู้ว่าบางคนอาจคุ้นเคยกับรูปภาพชิ้นส่วนปริศนาที่เป็นสัญลักษณ์ของ...

ออคิซิม พูดอย่างสุภาพก็คือ สัญลักษณ์นี้มีข้อโต้แย้ง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความเกี่ยวข้องกับองค์กร Autism Speaks และจุดยืนขององค์กรตลอดหลายปีที่ผ่านมาที่ออคิซิมเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไขหรือบำบัด การปฏิบัติต่อออคิซิมเหมือนเป็นการละเมิดของผู้ปกครอง และแนวโน้มที่จะพูดแทนผู้ป่วยออคิซิมแทนที่จะปล่อยให้ผู้ป่วยออคิซิมออกมาเรียกร้องสิทธิของตัวเอง

“หากใครก็ตามสวมรับมัน 'Celebrate Neurodiversity!' แสดงว่าคุณคนนั้นรู้และตระหนักดีว่าสมองสามารถทำงานในรูปแบบต่างๆ ได้มากมาย หากคุณอยากรู้ว่าทำไมบุคคลนั้นจึงตัดสินใจสวมรับมัน Celebrate Neurodiversity ลองพูดว่า 'ฉันชอบรับมันของคุณ!' แล้วพวกเขาอาจบอกคุณเพิ่มเติมว่าทำไมพวกเขาถึงสวมรับมันนั้น”

ผู้เข้าร่วมหลายคนยังกล่าวถึงว่ากลุ่มแฟนพันธุ์แท้เพอร์รี่กำลังบุกเบิกการสนับสนุนผู้ที่มีความแตกต่างทางกายภาพ การรับรู้ และการสื่อสาร เนื่องจากจากความมุ่งมั่นในการรวมเอาทุกคนเข้าไว้ด้วยกัน

—ส่วนหนึ่งเป็นเพราะพวกเขาคุ้นเคยกับการรองรับผู้สวมชุดเพอร์รี่ซึ่งการเคลื่อนไหว การมองเห็น การได้ยิน หรือความสามารถในการพูดของพวกเขาอาจจะจำกัดมาก! การให้ความรู้แก่แฟน ๆ มากขึ้นเกี่ยวกับวิธีที่สมอง ร่างกาย และรูปแบบการสื่อสารของผู้คนแตกต่างกัน และการให้ช่องทางในการส่งสัญญาณว่าพวกเขาเข้าใจและเต็มใจที่จะช่วยเหลือ จะช่วยให้ผู้ที่มีความแตกต่างมองเห็นและรู้ว่าพวกเขา

สามารถพึ่งพาการสนับสนุนจากชุมชนได้ ปัญหา: “ฉันไม่รู้ว่าจะต้องได้ตอบกับคนเหล่านี้ได้อย่างไรที่เหมาะสม เพราะฉันแทบไม่รู้จักรใครเลย” ผู้เข้าร่วมจำนวนมากในกลุ่มอภิปรายงานว่าพวกเขามีปัญหาในการรู้จักวิธีเข้าสังคมในกลุ่มใหญ่ โดยเฉพาะเมื่อต้องเริ่มบทสนทนากับคนแปลกหน้าหรือเข้าร่วมการสนทนาเป็นกลุ่ม

ผู้เข้าร่วม: มันค่อนข้างยากเพราะฉันไม่รู้ว่าจะเมื่อไหร่ควรเข้าไปยุ่งหรือเมื่อไหร่ควรได้ตอบอะไรทำนองนั้น มันยากสำหรับฉันจริงๆ เพราะว่าฉันเป็นออทิสติก และฉันไม่รู้ว่าจะต้องได้ตอบกับคนพวกนี้ได้อย่างไรที่เหมาะสม เพราะฉันแทบไม่รู้จักรใครเลย นักวิจัย: เมื่อไหร่ที่คุณคิดว่ามันจะได้ผลดีสำหรับคุณ ผู้เข้าร่วม: เมื่อฉันรู้จักใครสักคน ฉันคงเดินไปหาพวกเขาแล้วพูดว่า “เฮ้ ฉันรู้จักคุณจากที่นี่” หรืออะไรทำนองนั้น นักวิจัย: แล้วอะไรที่ทำให้มันยากขึ้น ผู้เข้าร่วม: เมื่อฉันไม่รู้จักรพวกเขาจริงๆ เพราะว่าพวกเขามีเพื่อนคนอื่นๆ มากมาย และพวกเขาไม่มีเวลาให้กับคนที่ฉันรู้จักฉัน

อันเป็นผลให้เฟอร์รี่อภิปรายจำนวนมากมักรู้สึกสูญเสียหรือถูกละเลยในงานสังสรรค์ทางสังคมขนาดใหญ่ 13.

“ฉันไม่เคยเข้าสังคมเลยตั้งแต่แรก และมันอาจเป็นเรื่องยากสำหรับฉันที่จะเป็นคนแรกที่เริ่มพูด หรือพูดออกมา ฉันไม่เคยแน่ใจว่าจะพูดอะไร เว้นแต่ว่าจะมีคนถามฉัน
คำถาม หรือเราอยู่ระหว่างการสนทนาบางรูปแบบแล้ว และฉันก็มีประเด็นที่ต้องพูด กลุ่มใหญ่ๆ มักทำให้ฉันรู้สึกประหม่าเสมอ

บางครั้งความวิตกกังวลนี้เกิดจากการรับรู้ผิดๆ ว่าทุกคนรู้จักกันและ
ก็สบายใจกันต่ออยู่แล้ว

“คุณจะไม่แปลกใจเมื่อเห็นว่ามีคนจำนวนมากที่บอกว่า ‘ฉันแค่รู้สึกเขินอายเพราะทุกคนรู้จักกันดีและฉันไม่รู้ว่าจะเข้ามาได้ยังไง’ และฉันก็บอกว่าสิ่งที่คุณต้องการคือใครสักคนที่จะไป ‘เฮ้ มาสิ นั่งกับพวกเราได้นะ’ และนั่นคือสิ่งที่ฉันพยายามทำ เพราะนั่นคือวิธีที่ฉันเข้ามา ฉันกลัว ฉันไม่รู้ว่าจะมาจากไหน ในการพบกันครั้งแรกของฉัน การพบกันเล็กๆ น้อยๆ ครั้งนี้ และฉันกลัวมากเพราะฉันรู้จักคนที่พาฉันไปที่นั่นด้วย เพราะฉันอยากมีใครสักคนที่ฉันรู้จัก แต่ฉันเดินขึ้นไปและคิดว่า ‘ฉันต้องมีความกล้าหาญ’ และฉันก็คุยกับผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งบังเอิญเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของฉันมาเป็นเวลาสี่ปีแล้ว”

สำหรับบางคน การมีเพื่อนดีๆ อย่างน้อยหนึ่งคนคอยแนะนำให้รู้จัก ถือเป็นเรื่องอย่างมากในการคลายบรรยากาศ

“ตอนที่ฉันเข้าร่วมครั้งแรก ฉันค่อนข้างกังวลที่จะรู้จักใครเลย และสิ่งที่ช่วยให้ฉันเริ่มรู้จักใครสักคนได้จริงๆ คือการได้พบปะผู้คนใหม่ๆ และพวกเขาสนับสนุนให้ฉันออกไปสนุกสนานด้วยกัน และกลายเป็นช่วงเวลาสนุกสนานมาก”

โดยทั่วไปแล้วการแนะนำตัวกับสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มก็ง่ายกว่าการเข้าร่วมสนทนาในกลุ่มใหญ่

13. ไม่ได้ตั้งใจจะฟังดูเหมือนแผ่นเสียงตกร่อง ความรู้สึกเหล่านี้ไม่ได้มีความพิเศษอะไร

เฟอร์รี่ที่มีความหลากหลายทางระบบประสาท เฟอร์รี่ที่มีลักษณะทางระบบประสาทปกติก็พบเห็นได้ทั่วไปเช่นกัน! เราสังเกตเห็นเฟอร์รี่จำนวนนับไม่ถ้วนเดินไปมาในงานประชุมเฟอร์รี่ครั้งแรกเพียงลำพัง เพราะประหม่าเกินกว่าจะแนะนำตัวเองให้คนอื่น ๆ รอบตัวรู้จัก

“ฉันเองก็มีความท้าทายอยู่บ้างเหมือนกัน เช่น การอยู่ร่วมกับกลุ่มใหญ่ ดังนั้น ฉันจึงพยายามได้ตอบกับคนๆ เดียว
ในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อให้รู้สึกว่ามีปฏิสัมพันธ์ที่จำเป็นต่อการสร้างมิตรภาพ”

เมื่อมีการเชื่อมต่อแล้ว การโต้ตอบก็จะง่ายขึ้นมาก

“การพูดคุยก่อนเป็นเรื่องยาก แต่เมื่อทำได้แล้วก็จะง่ายขึ้น และเหมือนอย่างที่ผมพูดไป ทุกอย่างจะค่อยๆ ดีขึ้น ผมรู้สึกมั่นใจมากขึ้น จากนั้นก็เริ่มพูดคุยกับคนอื่น ๆ ได้มากขึ้น และรู้สึกสบายใจเมื่อทำเช่นนั้น”

คำแนะนำ: กิจกรรมกลุ่มเล็กที่มุ่งเป้าไปที่ผู้ที่มีอาการออทิสติกและผู้ที่มีความแตกต่างด้านการสื่อสารทางสังคมอื่นๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาในการพบปะผู้คนในงานกลุ่มใหญ่ เช่น งานประชุมของกลุ่มเพอร์รี่ เราขอแนะนำให้อ่านงาน "NeurodiFURsity Meet-and-Greet" ซึ่งผู้ที่มีปัญหาในการสื่อสารทางสังคมสามารถติดต่อสื่อสารกันในกลุ่มที่เล็กกว่า

กลุ่มและที่พวกเขาไม่ต้องสงสัยว่าคนอื่น ๆ รอบข้างจะสนใจคุยกับพวกเขาหรือไม่

“ฉันคิดว่าการมีโอกาสหรือเซสชันที่ผู้คนสามารถเข้าร่วมได้ซึ่งมีจำนวนไม่มากนักอาจเป็นประโยชน์ เพราะจะช่วยให้ผู้ที่มีอาการออทิสติกรู้สึกสบายใจขึ้นเล็กน้อยหรือไม่ลังเลเลย เพราะยังใจก็ไม่ง่ายอยู่แล้ว”

งานดังกล่าวอาจมีโอกาสน่าสนใจเป็นโครงสร้างเพื่อให้พูดคุยกับบุคคลอื่นทีละคน โดยผู้เข้าร่วมบางคนเสนอแนะบางสิ่งเช่นรูปแบบ "การออกเดทแบบเร่งด่วน" โดยให้ผู้คนจับคู่แบบสุ่มกับผู้เข้าร่วมกลุ่มคนอื่น ๆ เพื่อสนทนาสั้นๆ โดยอาจเป็นขณะที่เลือกหัวข้อสนทนาจากรายการก็ได้ 14.

“หากมีการเขียนเซสชันที่ขึ้นมานี้ และระบุว่าเป็นเซสชันสำหรับผู้ที่อยู่ในกลุ่มอาการออทิสติกเพื่อมีโอกาสได้พบปะผู้คน แต่ในเซสชันแบบกลุ่มนี้ จะเป็นโอกาสแบบตัวต่อตัวเพื่อพูดคุยไม่ก็น่าสนใจในพื้นที่ที่เขียนสงบกว่า”

ในความเป็นจริง ผู้เข้าร่วมบางส่วนของเราได้กล่าวว่ากลุ่มเป้าหมายของเรามีส่วนร่วมในเรื่องนี้

วิธีสำหรับพวกเขา: ให้โอกาสพวกเขาในการสนทนาอย่างมีโครงสร้างในกลุ่มเล็ก ๆ ที่เขียน ๆ

กิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้ผู้คนในกลุ่มอาการออทิสติกสามารถเชื่อมต่อกันและวางแผนกลยุทธ์เกี่ยวกับประสบการณ์และคำแนะนำจากประสบการณ์ของตนเองได้ นอกจากนี้ยังมีศักยภาพในการสร้างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งที่มากขึ้น

“ฉันคิดว่าส่วนหนึ่งก็เหมือนกับว่า ถ้าคุณตระหนักว่าคุณไม่ได้อยู่คนเดียว มันก็จะช่วยให้คุณได้ เพราะบางครั้งคุณคิดว่า 'โอ้ มีแค่ฉันคนเดียวที่กังวล ฉันเป็นคนเดียวที่มีปัญหา' และคุณก็แค่สร้างสถานการณ์ทั้งหมดนี้ขึ้นมา จนมันเหมือนกับว่าคุณพบปะพูดคุยกัน คนอื่นเหล่านี้ชอบคุณ บางครั้งมันก็ง่ายกว่า”

ด้วยเหตุนี้ เราจึงขอแนะนำให้กลุ่มงานประชุมสำหรับคนรักสัตว์พิจารณาสร้างโอกาสให้กับผู้ที่ระบุว่าตนเองมีความผิดปกติทางระบบประสาทในการพบปะและเข้าสังคมกับผู้อื่น โอกาสที่เป็นกลุ่มเล็กและมีโครงสร้างชัดเจนเช่นนี้สำหรับผู้คนในการโต้ตอบกันแบบตัวต่อตัวโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถามว่าอีกฝ่ายต้องการคุยกับคุณหรือไม่หรือพยายามคิดว่าจะคุยเรื่องอะไรดี ซึ่งจะช่วยให้ผู้ที่มีปัญหาในการหาเพื่อนตั้งแต่เริ่มต้นได้ นอกจากนี้ เราขอแนะนำให้กำหนดกิจกรรมใดๆ เช่นนี้ไว้ตั้งแต่เนิ่นๆ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้รับประโยชน์จากการเชื่อมต่อที่พวกเขาสร้างขึ้นโดยสามารถโต้ตอบกับเพื่อนใหม่ของพวกเขาได้ตลอดช่วงที่เหลือของงานประชุม

คำแนะนำ: โค้ดอาสามัคร อีกคำแนะนำหนึ่งคือให้สร้างรายชื่ออาสาสมัครที่พร้อมจะออกไปเกี่ยวกับผู้มาใหม่ที่ขี้อายและพาพวกเขาเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ

“ในช่วงการประชุมครั้งแรก ฉันแทบจะจมน้ำตาย และได้พบกับใครบางคนระหว่างการอภิปราย เขาเสนอที่จะพาฉันไปทุกที่ และการที่มีใครสักคนอยู่ที่นั่นและฉันสามารถพึ่งพาได้ ฉันสามารถพูดคุยกับพวกเขาได้ ทำให้ฉันไม่ต้องจดจ่อกับทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวอีกต่อไป”

“การมีใครสักคนคอยแนะนำคุณทุกอย่างอาจเป็นประโยชน์อย่างมาก”

มีการพูดคุยกันมากมายภายในกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการตั้งคำถามที่ดีกว่า สถานะที่โหด และวิธีที่ผู้คนสามารถเข้าร่วมได้ แม้ว่าจะไม่มีฉันทามติที่ชัดเจนเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดที่เกิดขึ้น นอกจากความรู้สึกละอายใจกับวิธีที่ผู้คนสมัครใจเป็นผู้จัดการชุดขนสัตว์

15 อีกอย่าง มาดูความเป็นจริงกันดีกว่า คำว่า “neurodiversity” เป็นคำที่ดีเกินกว่าจะปล่อยผ่าน!

กลไกในการจัดการกับเรื่องนี้ให้มีประสิทธิภาพนั้นแทบจะแตกต่างกันไปในแต่ละงาน สิ่งสำคัญคือต้องแน่ใจว่าทุกคนที่มางานและรู้สึกเขินอายที่จะพบปะผู้คนใหม่ ๆ จะต้องมีคนอย่างน้อยหนึ่งคนที่สามารถเป็นเพื่อนได้ มีคนที่จะแนะนำให้พวกเขารู้จักกับคนอื่น ๆ และเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน คำแนะนำ: ม้านั่งที่เป็นมิตร คำแนะนำที่เกี่ยวข้องอีกประการหนึ่งที่บรรณาธิการคนหนึ่งของคุณนี้ให้ไว้คือการกำหนดม้านั่งหรือจุดอื่น ๆ ในพื้นที่หลักของงานประชุมที่ผู้เข้าร่วมสามารถนั่งได้หากต้องการให้ใครสักคนเริ่มบทสนทนาด้วย

พวกเขา ต่างจากสถานที่พบปะสังสรรค์ที่ไม่เป็นทางการ เช่น “สวนสัตว์” ที่ผู้คนสามารถไปด้วยเหตุผลต่างๆ นานา Friendly Bench ได้รับการระบุอย่างชัดเจนว่าเป็นสถานที่ที่กำหนดไว้สำหรับผู้ที่ต้องการพบปะและพูดคุยกับคนอื่นที่พวกเขาไม่รู้จัก แท้จริงแล้ว หนึ่งในจุดกังวลที่ใหญ่ที่สุดเมื่อต้องเข้าไปทักทายใครสักคนคือการสงสัยว่าคุณคลนั้นสนใจที่จะคุยกับใครหรือไม่ ม้านั่งที่เป็นมิตรจะขจัดความคลุมเครือนี้ออกไปจากสถานการณ์และกระตุ้นให้ผู้คนมั่นใจมากขึ้นในการเริ่มบทสนทนากับคนแปลกหน้า ในทางกลับกัน เฟอริที่เสียสละเพื่อผู้อื่นที่ต้องการช่วยให้เฟอริที่เหงาหรืออายเข้าสังคมสามารถคอยดูว่ามีใครนั่งอยู่บนม้านั่งคนเดียวหรือไม่ ปัญหา: “ฉันพยายามจะไปตั้งแต่วัยอายุ 18 ปี... เหตุผลด้านงบประมาณและการเงินขัดขวางฉัน” ผู้เข้าร่วมของเราหลายคนระบุว่าปัจจัยทางการเงินมักทำให้พวกเขาไม่สามารถเข้าร่วมในกลุ่มแผนๆ ได้ในทุกวิถีทางที่ต้องการ

“หากคุณไม่ได้ร่ำรวยและหาเงินได้ไม่มาก มันก็ยากลำบากและเครียดมาก”

แม้ว่าเงินมักจะเป็นปัจจัยจำกัดสำหรับเฟอริหลายคน คน เมื่อพิจารณาจากทั้งค่าใช้จ่ายของชุดเฟอริและค่าเข้าร่วมงานประชุม (ดูบทที่ 8) เช่นเดียวกับความจริงที่ว่าเฟอริหลายคนยังเด็กและกำลังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย (ดูบทที่ 13) แต่ผู้ที่มีอาการออทิสติกมักประสบปัญหาเพิ่มเติมในการหางานและรักษางานเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ปกครองของเยาวชนที่มีอาการออทิสติกมักรายงานว่ารู้สึกขัดแย้งระหว่างความหวาดกลัวต่อค่าใช้จ่ายของชุดเฟอริและความชื่นชมในประโยชน์ทางสังคมที่ชุดเฟอริมอบให้

“ฉันช่วยเธอซื้อของให้เธอก่อน ฉันคิดว่าเราอาศัยอยู่ที่เก๋าร้อยเหรียญสหรัฐ และฉันก็อิงไปเลย ฉันเลยบอกว่า “ไอ้พระเจ้า เก๋าร้อยเหรียญสหรัฐ” พ่อของเธอรู้สึกท้อใจเล็กน้อยเมื่อได้ยินราคา แต่ฉันก็บอกว่า “นั่นเงินของเธอ” ให้เธอซื้อสิ่งที่เธอต้องการ เธอเป็นคนเก็บตัวและเขินอายมาก แต่...

เมื่อเธอสวมหน้ากากและสวมชุด เธอจะร่าเริงมาก และเธอจะโพสต์ท่าถ่ายรูป ซึ่งคุณคงรู้ว่าฉันไม่เคยเห็นเธอทำแบบนั้นในชีวิตเลย ดังนั้นฉันคิดว่าสำหรับเธอและสำหรับฉัน การได้เห็นเธอแสดงอารมณ์ที่แตกต่างออกไปนั้นเป็นเรื่องดี”

คำแนะนำ: สรรหาโอกาสในการรับทุน/ส่วนลดสำหรับผู้ที่อยู่ในกลุ่มอาการออทิสติก นี่เป็นอีกกรณีหนึ่ง ปัญหาประการหนึ่งคือการหาหรือของเรายังหาทางแก้ไขได้ไม่ชัดเจนนัก ในฐานะทีมวิจัย เราสงสัยว่าจะมีโอกาสสร้างหรือหาการสนับสนุนทางการเงินให้กับผู้ที่มีอาการออทิสติกที่ต้องการเข้าร่วมงานหรือซื้อชุดแฟชั่นแต่ทำไม่ได้เนื่องจาก

ขาดแคลนทรัพยากรทางการเงิน ความท้าทายประการหนึ่งของโครงการส่วนลดอย่างเป็นทางการหรือทุนการศึกษาคือ ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากออกซิซึมหรือปัญหาการสื่อสารทางสังคมที่คล้ายกันจำนวนมากไม่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นออกซิซึมอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะผู้ที่ไม่สามารถจ่ายค่าตรวจวินิจฉัยได้ ความท้าทายอีกประการหนึ่งคือส่วนลดโปรแกรมที่มุ่งเป้าไปที่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีความเสี่ยงที่จะเกิดความไม่เท่าเทียมกันต่อกลุ่มอื่นๆ ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการสนับสนุนดังกล่าวด้วย (เช่น พวกเพอร์รี่ที่มาจากรุ่นที่ถูกกลืนในหลายๆ ด้าน)

16 อีกทางเลือกหนึ่งคือการแก้ไขปัญหานี้ผ่านความร่วมมือที่ไม่เป็นทางการ ตัวอย่างเช่น ผู้ผลิตชุดเพอร์รี่อาจเต็มใจที่จะทำงานด้วยต้นทุนที่ลดลงกับเครือข่ายนักบำบัด/แพทย์ที่ทำงานกับผู้คนในกลุ่มออกซิซึม อีกทางเลือกหนึ่งอาจเป็นการจัดตั้งกองทุนทุนการศึกษาสำหรับผู้ที่อยู่ในกลุ่มออกซิซึมเพื่อรับความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปงานประชุมกลุ่มเพอร์รี่ แม้ว่าในตอนแรกอาจดูเหมือนจริงที่จะแนะนำว่าแหล่งภายนอกอาจเต็มใจที่จะให้เงินทุนสำหรับความพยายามเช่นนี้ แต่เมื่อประโยชน์ของชุมชนเพอร์รี่และการทำชุดเพอร์รี่สำหรับผู้คนที่อยู่ในกลุ่มออกซิซึมเป็นที่รู้จักมากขึ้น ผู้คนที่อยู่นอกชุมชนอาจเต็มใจที่จะสนับสนุนทางการเงินมากขึ้น สุดท้าย สิ่งสำคัญคือต้องทราบเช่นเดียวกับผู้เข้าร่วมจำนวนมากว่าการซื้อชุดเพอร์รี่ราคาแพงหรือแม้แต่การเข้าร่วมงานประชุมระดับชาติขนาดใหญ่ไม่จำเป็นสำหรับการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟน ๆ การแพร่หลายอย่างต่อเนื่องของกิจกรรมในท้องถิ่น ความเปิดกว้างของชุมชนต่อรูปแบบการทำชุดเพอร์รี่ที่ไม่ซับซ้อน และความเต็มใจของ

สมาชิกจำนวนมากในชุมชนให้เพื่อน ๆ ลองชุดของพวกเขาเพื่อช่วยทำให้โอกาสเหล่านี้เพิ่มมากขึ้น

พร้อมใช้งานได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

16 บางคนอาจแนะนำว่าพวกเพอร์รี่สามารถระดมเงินผ่านการจัดกิจกรรมการกุศลเพื่อสิ่งนี้ได้

เนื่องจากเพอร์รี่เป็นผู้ระดมทุนระดับตำนาน งานประชุมเกี่ยวกับเพอร์รี่แทบทุกงานจะมีการประมูลการกุศลเป็นแกนหลักของโปรแกรม อย่างไรก็ตาม ความพยายามในการกุศลเหล่านี้มักจะมุ่งเป้าไปที่องค์กรสวัสดิภาพสัตว์

กลุ่มคน ปัญหาไม่ได้อยู่ที่การขาดเงิน แต่เป็นเพราะไม่สามารถเข้าถึง ดังนั้น การแก้ปัญหาด้วยเงินจึงไม่ใช่ทางเลือกเดียว! 17 ปัญหา: “สำหรับฉัน เรื่องนี้แปลกมาก” พ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวของเยาวชนออกซิซึมมีตำแหน่งที่ไม่เหมือนใครในกลุ่มแฟน ๆ พวกเขามักจะเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมใหม่ที่ไม่คุ้นเคย และอาจรู้สึกไม่แน่ใจว่าจะสนับสนุนพวกเขาหรือไม่

การมีส่วนร่วมของสมาชิกในครอบครัวในวัฒนธรรมนั้น หรือหากพวกเขาต้องการสนับสนุน พวกเขาอาจไม่รู้ว่าจะสนับสนุนอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกเขาเป็นมือใหม่เมื่อพูดถึงกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ เมื่อพูดถึงแนวคิดนี้ สมาชิกในครอบครัวของผู้ที่อยู่ในกลุ่มนี้มักรายงานว่ารู้สึกสับสนหรือรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับในตอนแรก ซึ่งโดยทั่วไปแล้วความรู้สึกนี้จะค่อยๆ หายไปเมื่อพวกเขาคุ้นเคยกับกลุ่มแฟนคลับมากขึ้น

“สำหรับฉัน เรื่องนี้มันแปลกมาก นั่นคือเหตุผลที่ฉันมาว่าเรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร ทำไมลูกชายของฉันถึงต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ แต่ตอนนี้มันสมเหตุสมผลมากขึ้นสำหรับฉันแล้ว คุณรู้ไหมว่าวิธีที่เขาเห็นสิ่งต่างๆ นั่นคือสิ่งที่ฉันเห็นตอนนี้ โอเค ฉันไม่เข้าใจ ทำไมคนนี้ถึงแต่งตัวแบบนี้ ทำไมคนนี้ถึงทำตัวแบบนั้น

เพราะมันไม่ใช่แนวทางที่ฉันจะตีความสิ่งต่างๆ แต่เขารู้สึกสบายใจกับมันมาก และเขาก็รู้สึกสบายใจที่ฉัน คิดว่าหลายคนต้องหันไปพึ่งการศึกษา เพื่อคนอย่างฉัน”

แม้กระนั้นก็ตาม บางครั้งผู้ปกครองยังคงสงสัยว่าจะช่วยให้ลูกของตนปลอดภัยได้อย่างไรในวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีความสำคัญอย่างมากต่ออินเทอร์เน็ต

“ฉันขอลามคำถามได้ไหม สิ่งหนึ่งที่ฉันกังวลจริงๆ ก็คืออย่างที่ฉันพูด คุณคุยออนไลน์กับเพื่อนของคุณ - ฉันไม่มีเพื่อนที่เขาจะพูดคุยด้วยได้จริงๆ เว้นแต่เขาจะอยู่ที่นั่น ทุกอย่างอยู่บนอินเทอร์เน็ต และฉันกังวลตลอดเวลาว่าจะมีคนมาเอาเปรียบเขา

มีใครสามารถพูดคุยกับฉันเกี่ยวกับเรื่องนั้นได้ไหม ว่ามันเป็นข้อกังวลที่ถูกต้องหรือไม่”

วิธีแก้ปัญหาอีกวิธีหนึ่งที่เป็นไปได้ อาจเป็นการขอรับบริจาคจาก “ผู้เกษียณอายุ”

ชุดเฟอร์สุทสำหรับลองสวมหรือแบ่งปันกับเฟอร์รีในงานประชุมที่ไม่สามารถซื้อชุดเฟอร์สุทได้เองแต่ยังคงต้องการโอกาสในการลองสวมชุดเฟอร์สุทด้วยตัวเอง ซึ่งอาจมีค่าใช้จ่ายไม่มากนัก
—บางทีอาจเป็น

ราคาของสเปรย์ฆ่าเชื้อที่ดีเพื่อรักษาแนวทางปฏิบัติด้านสุขอนามัยที่ดีเมื่อใช้ชุดขนสัตว์ร่วมกัน!

พวกเขาพยายามค้นหาหนทางที่จะสานต่อกระบวนการเรียนรู้ที่พวกเขาและสมาชิกในครอบครัวได้เรียนในงานกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ขนปุยเมื่อพวกเขากลับถึงบ้าน

“คุณไม่รู้หรือว่าฉันอยากให้มีกลุ่มแบบนี้ใกล้บ้านเราแค่ไหน เพื่อที่ฉันจะได้มาคุยกับผู้คนเพื่อดูว่า ฉันกำลังทำอะไรที่เป็นประโยชน์ ฉันกำลังทำอะไรที่ไม่เป็นประโยชน์ ฉันหวังว่าจะมีที่ที่ฉันสามารถไปคุยกับผู้คนได้!”

คำแนะนำ: พิจารณาการพบปะเพื่อแจ้งข้อมูลสำหรับผู้ปกครองในท้องถิ่นตลอดทั้งปี นี่เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีการสนทนาเป็นกลุ่มของเราไม่ได้ให้คำตอบที่ชัดเจนมากนัก อย่างไรก็ตาม การวิจัยของเรา

ก็มงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง งานประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี เช่น Anthrocon นำเสนอการอภิปรายและงานกิจกรรมที่ให้การต้อนรับและให้ข้อมูลแก่ผู้ปกครองที่พาบุตรหลานไปงาน อย่างไรก็ตาม งานกิจกรรมเหล่านี้จัดขึ้นเฉพาะในงานประชุมบางงานเท่านั้น และแม้ว่าจะจัดขึ้นจริง แต่ก็จัดขึ้นที่งานประชุมเพียงปีละครั้งเท่านั้น การพบปะกันตลอดทั้งปีสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรหลานที่สนใจในแฟนคลับเฟอร์รีอาจเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวของเฟอร์รีที่มีความผิดปกติทางระบบประสาท

การพบปะสังสรรค์ในหัวข้อ “ความหลากหลายทางระบบประสาทในแฟนพันธุ์แท้ของเฟอร์รี” ในเมืองฟิตตส์เบิร์กหรือเมืองใหญ่ๆ อื่นๆ ที่จัดงานโดยควรจัดขึ้นก่อนงานประชุมจริง จะช่วยให้ผู้ปกครองได้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับงานที่ลูกๆ ของตนต้องการเข้าร่วม และสามารถช่วยครอบครัวในการเตรียมตัวสำหรับงาน คาดการณ์ความต้องการของลูกๆ และอาจช่วยสร้างมิตรภาพล่วงหน้าเพื่อที่พวกเขาจะสามารถรักษาความสัมพันธ์นี้ไว้ได้ระหว่างงานประชุมจริง และหากความต้องการในเมืองใดเมืองหนึ่งค่อนข้างต่ำ ก็ไม่มีเหตุผลใดที่การพบปะสังสรรค์ดังกล่าวจะไม่สามารถจัดขึ้นในรูปแบบเสมือนจริงผ่านการประชุมทางวิดีโอได้ 18 ปีญา: “สิ่งที่ยากคือ เธอไม่สามารถบอกใครเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้”

ความกังวลอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาข้างต้น ซึ่งมักเกิดขึ้นกับผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวของผู้ที่มีภาวะออทิสติก คือการตีตราทางสังคมที่มีต่อเฟอร์รี (ดูบทที่ 21) ผู้เข้าร่วมสงสัยว่าการตีตราทางสังคมนี้ทำให้สมาชิกในครอบครัวของพวกเขาได้รับประโยชน์จากการสนับสนุนทางสังคมที่พวกเขาได้รับจากกลุ่มแฟนคลับได้ยากขึ้นหรือไม่ และสามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตที่เหลือได้หรือไม่ หรือว่าพวกเขาถูกบังคับให้แยกความสนใจเกี่ยวกับเฟอร์รีออกจากชีวิตประจำวัน

18 อีกครั้งหนึ่ง นี่เป็นข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์นอกเหนือจากพ่อแม่และสมาชิกครอบครัวของ...

Furries ที่มีความหลากหลายทางระบบประสาท: องค์กรต่างๆ เช่น Moms of Furries ได้แสดงให้เห็นว่ามีความต้องการกิจกรรมและทรัพยากรต่างๆ ที่มุ่งเป้าไปที่ผู้ปกครองที่มีลูกที่เป็นสัตว์

“สิ่งที่ยากคือ เธอไม่สามารถบอกใครเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้จริงๆ และเธอก็ทำชุดสวยๆ เหล่านี้ออกมา และฉันอยากจะโชว์ให้เพื่อนๆ ดูเสมอ 'ดูสิ เธอทำชุดออกมาได้น่าทึ่งมาก!' และเพื่อนคนหนึ่งของฉันก็โอเคกับเรื่องนี้ แต่ถ้าใครก็ตามจะคิดว่า 'เธอทำอะไรอยู่ ทำไมเธอถึงสนับสนุนรูปแบบนี้'"

“ฉันคิดว่าสิ่งที่ยากที่สุดก็คือ และฉันสังเกตเห็นสิ่งนี้ในโรงเรียนของเขาเมื่อเขาเริ่มเติบโตขึ้น: เพื่อนๆ ของเขาเป็นตอนแรกก็ล้อเลียนนะ รู้มั้ยว่า 'โอ้โฮ ฉันไม่เชื่อเลยว่าคุณทำแบบนั้นได้'"

คำแนะนำ: พยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ไขการรับรู้ที่ผิดและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับ ดังที่เราได้แสดงให้เห็นในข้ออื่นๆ ของหนังสือเล่มนี้ อคติและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเฟอร์รีทำให้เฟอร์รีไม่สามารถหาประสบการณ์ในกลุ่มแฟนคลับเข้ากับชีวิตที่เหลือได้—รวมถึงประโยชน์ที่ได้รับจากกลุ่มแฟนคลับ—โชคดีที่กระแสดูเหมือนจะเปลี่ยนไป รวมถึงการรายงานเชิงบวกล่าสุดเกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับในสื่อต่างๆ เช่น CNN และ Rolling Stone มากขึ้น และหลากหลายมากขึ้น

การมีส่วนร่วมในแผนด้อมและภาพที่สมจริงยิ่งขึ้นของเพอร์รี่ที่ก้าวเข้ามาสู่ความตระหนักทางวัฒนธรรมในขณะที่เพอร์รี่มีอำนาจเหนือเรื่องราวของพวกเขา (เช่น โซเซียลมีเดีย สารคดีที่แผนด้อมผลิตขึ้น) เราหวังว่าหนังสือเช่นนี้ การนำเสนอผลงานวิจัยของเราในวารสารวิชาการ และการเผยแพร่ผลงานของเราในสื่อยอดนิยมจะช่วยสร้างความตระหนักทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับเพอร์รี่ ทั้งในสิ่งที่เพอร์รี่เป็นและประโยชน์ของแผนด้อม ทั้งสำหรับเพอร์รี่ที่เป็นออทิสติกและสำหรับเพอร์รี่โดยทั่วไป สรุป ผลงานที่นำเสนอในที่นี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของคำถามที่เกิดขึ้นขณะที่เราเจาะลึกลงไปในตัวข้อออทิสติกและความหลากหลายทางระบบประสาทในแผนด้อมเพอร์รี่ การได้รับข้อมูลจากเพอร์รี่ที่มีความหลากหลายทางระบบประสาทจำนวนมากและสมาชิกในครอบครัวของพวกเขาได้ช่วยไขความกระจ่างเกี่ยวกับปัญหาเฉพาะบางอย่างที่พวกเขาเผชิญในแผนด้อม รวมถึงวิธีแก้ปัญหาที่มีประโยชน์บางประการ

ที่สำคัญกว่านั้น พวกเขายังได้เน้นย้ำถึงเหตุผลการทำไมการผลักดันให้แผนด้อมเป็นพื้นที่เปิดกว้างสำหรับเพอร์รี่ที่มีความผิดปกติทางระบบประสาทจึงคุ้มค่า ประโยชน์ที่พวกเขาได้รับจากแผนด้อมทำให้ชัดเจนว่าแผนด้อมเพอร์รี่นั้นเป็นผลดีต่อพวกเขาอย่างแน่นอน ยิ่งไปกว่านั้น การเรียนรู้เกี่ยวกับความต้องการและคำแนะนำของเพอร์รี่ที่มีความผิดปกติทางระบบประสาทยังช่วยให้มองเห็นแนวทางใหม่ๆ ที่จะให้ประโยชน์แก่พวกเขา ไม่เพียงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงชุมชนเพอร์รี่ด้วย

โดยรวมแล้ว—คำแนะนำหลายๆ ข้อที่พวกเขาให้มานั้นแทบจะได้รับการต้อนรับจากแผนด้อมเพอร์รี่ทั้งหมดอย่างแน่นอน! เราขอคอยที่จะทำการวิจัยนี้ต่อไปในอนาคต ทั้งในฐานะวิธีค้นหาคำถามและคำตอบใหม่ๆ เกี่ยวกับความหลากหลายทางระบบประสาทในแผนด้อมเพอร์รี่ และในฐานะวิธีให้เสียงกับผู้ที่มีความรู้มากมายที่จะสอนเราเกี่ยวกับแผนด้อมนี้ แต่กลับไม่ได้รับการรับฟังบ่อยครั้ง

อ้างอิง Marschall, A. (2023, 12 มกราคม). คุณควรพูดว่า “บุคคลออทิสติก” หรือ “บุคคลออทิสติก” Verywellmind. <https://www.verywellmind.com/shouldyou-say-person-with-autism-or-autistic-person-5235429>

บทที่ 24.

อัตลักษณ์ของ Furry, ทุนของ Furry และ Intrasonas: การผสานผลการวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงมานุษยวิทยาเพื่อสร้างแบบจำลองการระบุอัตลักษณ์ของแผนด้อม Furry (FFIRM) โดย Sharon E. Roberts

แนวคิดพื้นฐานของจิตเกี่ยวกับอัตลักษณ์ การสร้างอัตลักษณ์ และการแก้ไขอัตลักษณ์มีรากฐานมาจากกรอบทฤษฎีที่เสนอโดย Erik Erikson (1959, 1968, 1978) ในช่วงกลางศตวรรษที่ 20

และพัฒนาต่อไปโดยนักสังคมวิทยาและนักจิตวิทยาคนอื่นๆ ในอีก 50 ปีข้างหน้า อัตลักษณ์หมายถึงการตระหนักถึงความรู้สึกที่สอดคล้องของบุคคลที่มีต่อตนเองซึ่งคงอยู่ตลอดเวลาและในทุกพื้นที่ คุณลักษณะพื้นฐานของคำจำกัดความอัตลักษณ์ของอีริกสันคือ ส่วนสำคัญของบุคคลพัฒนาขึ้นในวัยหนุ่มสาวและยังคงค่อนข้างสม่ำเสมอตลอดชีวิตวัยผู้ใหญ่ อัตลักษณ์ของบุคคลปรากฏขึ้นผ่านกิจกรรมการพัฒนาที่เรียกว่าการสร้างอัตลักษณ์ ซึ่งนิยามอย่างกว้างๆ ว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลสังเคราะห์บทบาทผู้ใหญ่ การระบุตัวตนส่วนบุคคล พฤติกรรม และค่านิยม ซึ่งบรรลุผลตามพัฒนาการภายในบริบทของชุมชนที่ใหญ่กว่าซึ่งรับรู้และรับรองบุคคลนั้นๆ (Erikson, 1959, 1968) ซึ่งแตกต่างจากการแก้ไขอัตลักษณ์ ซึ่งอธิบายถึงการเสร็จสิ้นของการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์

งาน—ส่งผลให้เกิดการมุ่งมั่นในระยะยาวต่อบทบาทและการระบุตัวตนของผู้ใหญ่ที่เชื่อมโยงบุคคลกับชุมชนที่ใหญ่กว่าในขณะเดียวกันก็แยกแยะพวกเขาจากผู้อื่นในชุมชนนั้น (Roberts, 2007) ในแนวคิดการวัดของเรา การระบุตัวตนรวมถึงองค์ประกอบย่อยของ "การสร้างอัตลักษณ์ในตนเอง (การบูรณาการและความแตกต่าง) และการสร้างอัตลักษณ์ทางสังคม (บทบาทในการทำงานและโลกทัศน์)" (Roberts & Côté, 2014, หน้า 225) กล่าวอีกนัยหนึ่ง บุคคลที่กำลังฝ่าฟัน

การเปลี่ยนผ่านสู่วัยผู้ใหญ่ต้องทำให้เสร็จสิ้นภารกิจการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการค้นหาว่าพวกเขาเป็นใครและเชื่ออะไร ซึ่งเกี่ยวข้องกับ (1) ความรู้สึกพื้นฐานเกี่ยวกับตัวตนนี้เข้ากับชุมชนที่ใหญ่กว่าได้อย่างไร (การบูรณาการ) แต่ (2) เป็นเอกลักษณ์หรือเฉพาะกลุ่มในชุมชนนั้นในเวลาเดียวกัน (การแยกแยะ) (Adams & Marshall, 1996) ในขณะเดียวกัน (3) การได้รับข้อมูลรับรองทางการศึกษาหรือทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ด้วยตนเอง (บทบาทในการทำงาน) และ (4) การพัฒนามุมมองโลกที่เฉียบคมซึ่งถ่ายทอดจุดประสงค์และความหมาย ยิ่งไปกว่านั้น ความเข้าใจในตัวตนนี้ไม่เพียงแต่รวมเอาแนวคิดของการสำรวจ

—และการมุ่งมั่นต่อ—บทบาทผู้ใหญ่ (Marcia, 1968, 1980) เน้นย้ำถึงการตระหนักถึงความเป็นอัตวิสัยนั้น

ความรู้สึกถึงตัวตนและความต่อเนื่อง (อัตลักษณ์ตัวตน) ความต่อเนื่องทางพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมระหว่างบุคคล (อัตลักษณ์ส่วนบุคคล) และการมีบทบาทและสถานะทางสังคมของตนเอง

ได้รับการยอมรับจากชุมชนที่ใหญ่ขึ้น (อัตลักษณ์ทางสังคม) (Côté & Levine, 2002) แบบจำลองเชิงทฤษฎีนี้ การสร้างตัวตนนั้นรวมเอาองค์ประกอบต่างๆ ของหลายสาขาวิชา เช่น จิตวิทยาการพัฒนา จิตวิทยาสังคม และสังคมวิทยา จนใช้กรอบงานนี้ในการศึกษาวิชาการเพื่อศึกษาแนวคิดต่างๆ เช่น การเปลี่ยนผ่านจากการศึกษาสู่การทำงานในเยาวชน พฤติกรรมเสี่ยง ความผิดปกติในการกิน และแน่นอนว่ารวมถึงพวกเพอร์รี่ด้วย สำหรับหัวข้อเหล่านี้ส่วนใหญ่ กลยุทธ์คือการวัดระดับต่างๆ ของการสร้างตัวตนหรือการแก้ไขตัวตน และสร้างแบบจำลองว่าจะแนบในระดับการสร้างตัวตนเหล่านี้สัมพันธ์กับตัวแปรที่วัดได้อื่นๆ อย่างไร เช่น รูปแบบการเลี้ยงดู ความพร้อมสำหรับมหาวิทยาลัย ความถี่ของการดื่มเป็นครั้งคราว และผลลัพธ์ด้านสุขภาพจิต เช่น ความวิตกกังวล คำเตือนที่สำคัญ: “ตัวตนของเพอร์รี่” นักข่าวของ Daily Beast

ครั้งหนึ่งฉันเคยขอให้ฉันอธิบายให้ชัดเจนว่าฉันหมายถึงอะไรเมื่อฉันพูดว่าผู้คน "ระบุตัวตนว่าเป็นเพอร์รี่" หรือ "เพอร์รี่ระบุตัวตนด้วยเพอร์รี่" ของพวกเขา" สำหรับฉัน ตัวตนของเพอร์รี่หมายถึงความรู้สึกตระหนักรู้ในตนเองและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนซึ่งเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในแฟนด้อมเพอร์รี่ ในคำจำกัดความนั้น ฉันกำลังปรับองค์ประกอบของแนวทางนิโอ-ฮิริกันเพื่ออธิบายการสร้างตัวตนและการค้นพบตัวเองที่มีความหมายผ่านการเชื่อมโยงแบบมนุษย์และชุมชนที่เพอร์รี่หลายคน— แต่ไม่ใช่ทั้งหมด—

ประสบการณ์จากการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ เมื่อฉันพูดถึงคนที่ระบุตัวตนเองเป็นเพอร์รี่ ฉันหมายถึงความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่มีความหมายกับกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ และเมื่อฉันพูดว่า "เพอร์รี่" ระบุตัวตนกับเพอร์รี่ของพวกเขาก็ตาม ฉันกำลังอธิบายถึงความเชื่อมโยงที่มีความหมายที่เพอร์รี่บางคนพัฒนาขึ้นกับเพอร์รี่ของพวกเขาก็ตาม ซึ่งอาจอำนวยความสะดวกในการสำรวจ การไตร่ตรองตนเองและการรับรู้ และการเติบโตของมนุษย์ การทำงานด้านตัวตนนี้เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมโดยสมัครใจในชุมชน—สถานะแห่งการเลือกที่ได้รับ ดังนั้น ตัวตนของเพอร์รี่จึงเป็นเนื้อหาประเภทหนึ่ง—บทบาททางสังคม—ที่สนับสนุนกระบวนการพัฒนาตัวตน 1 ที่สำคัญ ตัวตนของเพอร์รี่ไม่ใช่แนวทางในการใช้คำนี้ แต่มันเป็น

ไม่ใช่สถานะที่ได้รับการคุ้มครอง เป็นตัวตนของแฟนคลับที่มีความหมายโดยเฉพาะที่รวมเอาการไตร่ตรองอย่างสร้างสรรค์และการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวตน ในลักษณะเดียวกัน บางคนอาจจะระบุตัวตนว่าเป็นแฟนพันธุ์แท้ของ Star Trek และได้รับประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ทั้งส่วนตัวและความหมายจากกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การเข้าร่วมงานประชุม การเชื่อมต่อกับผู้อื่นทั้งในชีวิตจริงและออนไลน์ และการได้รับประโยชน์จากการสะท้อนตนเองที่เกิดขึ้น ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และการเติบโตตามมาในฐานะบุคคลที่เกิดจากความเป็นอยู่

1 ดู Côté และ Levine (2015, หน้า 15-18) สำหรับคำอธิบายโดยละเอียดของความแตกต่าง

มิติของอัตลักษณ์และตัวตน

เกี่ยวข้องกับชุมชน มันคือกลุ่มแฟนด้อมเพอร์รี่ 2 อย่างไรก็ตาม คำศัพท์ยังคงค่อนข้างซับซ้อนเล็กน้อย เนื่องจากการปรับเปลี่ยนคำว่าอัตลักษณ์อื่นๆ ที่ได้รับการกำหนดมากขึ้น—และได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย—สถานะและความหมาย เช่น อัตลักษณ์ทางเพศและอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติ ในการใช้คำนี้ในปัจจุบัน อัตลักษณ์ของเพอร์รี่ไม่เทียบเท่ากับสถานะอื่นๆ เหล่านี้ อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญที่ต้องทราบคือเพอร์รี่จำนวนมากมีสถานะที่ได้รับการคุ้มครอง เช่น การเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน 2SLGBTQI+ 3 การแก้ไขอัตลักษณ์ในช่วงการเปลี่ยนผ่านสู่วัยผู้ใหญ่ที่ยาวนาน การรู้ว่าเป็นงานพัฒนาที่สำคัญของวัยรุ่นและเยาวชน นักวิจัยหลายร้อยคนสนับสนุนประโยชน์ของการสร้างอัตลักษณ์และความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ด้านความเป็นอยู่ที่ดีมากมาย การวิจัยวิทยานิพนธ์ของฉันตรวจสอบประโยชน์ของการแก้ไขอัตลักษณ์สำหรับผลลัพธ์ด้านสุขภาพจิต ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกในตนเองที่พัฒนาอย่างดีและสอดคล้องกับสุขภาพจิตที่ดีนั้นแข็งแกร่ง (Roberts, 2007) อย่างไรก็ตาม

การสร้างความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันในสังคมตะวันตกนั้นใช้เวลานานกว่าที่เคย นักจิตวิทยาพัฒนาการบางคนมองว่าการเปลี่ยนแปลงนี้มีความลึกซึ้งมากจนเรียกว่าเป็นช่วงพัฒนาการใหม่ระหว่างวัยรุ่นกับวัยผู้ใหญ่ ซึ่งก็คือช่วงการก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ (Arnett, 2000, 2004)

และในขณะที่ผู้สนับสนุนบางส่วนของวัยผู้ใหญ่ตอนต้นได้อธิบายถึงการเปลี่ยนผ่านสู่วัยผู้ใหญ่ที่ยาวนานขึ้นในแง่ที่ไม่เป็นอันตราย นักวิจัยคนอื่นๆ ได้แสดงความกังวลว่าหากการก่อตัวของอัตลักษณ์

หากเกิดการหยุดนิ่งขึ้น อาจส่งผลร้ายแรงต่อการพัฒนาของแต่ละบุคคลได้ (Côté & Allahar, 2011; Côté & Levine, 2002, 2015; Roberts & Côté, 2014) แต่ทำไมงานพัฒนาอัตลักษณ์จึงกลายเป็นเรื่องยากขึ้นในสังคมตะวันตกในปัจจุบัน และสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับอย่างไรกับเฟอร์รี เพื่อตอบคำถามเหล่านี้ ฉันต้องอธิบายเพิ่มเติมเล็กน้อยเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ตลอดประวัติศาสตร์มนุษย์ และว่าการพัฒนาดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจนกลายเป็นงานที่น่ากลัวยิ่งขึ้น—เริ่มแรกด้วยการปฏิวัติอุตสาหกรรม และยิ่งไปกว่านั้นด้วยการปฏิวัติข้อมูล 4 คุณอาจสงสัยว่าจะไร

2 อย่างไรก็ตาม ฉันคิดว่ากลุ่มแฟนพันธุ์แท้เฟอร์รีนั้นมอบสิ่งดี ๆ ให้กับผู้เข้าร่วมบางคน

โอกาสพิเศษในการเติบโตและเชื่อมโยงกับผู้อื่นที่เปลี่ยนแปลงชีวิต— มากกว่าการที่ฉันเป็น Trekker เองด้วยซ้ำ นี่คือแง่มุมของแฟนด้อมเฟอร์รีที่ฉันจะพูดถึงในบทนี้ 3 2SLGBTQI+ Two-Spirit (ชนพื้นเมือง), เลสเบียน, เกย์, ไบเซ็กชวล, ทรานส์เจนเดอร์,

Queer, Intersex 4 ในฐานะนักสังคมวิทยา ฉันมีความกังวลอย่างมากเกี่ยวกับผลที่ตามมาของ AI ที่กำลังจะเกิดขึ้น

การปฏิวัติเกิดขึ้นเพราะหลายสาเหตุ แต่การขาดการเชื่อมโยงกันระหว่างมนุษย์กับปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายก็เป็นหนึ่งในสาเหตุนั้นอย่างแน่นอน

ทฤษฎีทางสังคมวิทยานี้เกี่ยวข้องกับเฟอร์รี แต่ในบทต่อไป ฉันจะเสนอทฤษฎีเพื่ออธิบายว่ากลุ่มแฟนคลับเฟอร์รีให้ยาแก้พิษบางอย่างต่อสภาพสังคมยุคปลายสมัยใหม่สำหรับเฟอร์รีบางคนได้อย่างไร เพื่ออธิบายว่ากลุ่มแฟนคลับกำลังบรรเทาทุกข้ออะไรอยู่ ฉันต้องอธิบายปัญหานั้นก่อน ในสังคมยุคก่อนอุตสาหกรรม ผู้คนมีความรู้สึกต่อตนเองจากการระบุดัตตนกับผู้อื่นในชุมชนของตน (Côté & Levine, 2002) ตัวอย่างเช่น ในสังคมยุคก่อนสมัยใหม่ ผู้คนส่วนใหญ่มี "อนาคต" ที่กำหนดขึ้นโดยความคาดหวังของชุมชน ซึ่งยึดตามความรับผิดชอบของบรรพบุรุษ โดยทั่วไปแล้ว พวกเขาจะเดินตามเส้นทางที่กำหนดไว้ล่วงหน้าซึ่งหยั่งรากลึกในสถานะครอบครัว อาชีพ และบทบาททางเพศ ดังที่ Durkheim (1893) อธิบายไว้ มีประเพณีแบบเดียวกันที่ยึดสังคมไว้ด้วยกัน เขาเรียกสิ่งนี้ว่าความสามัคคีแบบกลไก พันธะอันแน่นแฟ้นของชุมชนซึ่งหยั่งรากลึกในความสัมพันธ์ของกลุ่มหลักนั้นชี้นำชีวิตของผู้คนและกำหนดการกระทำของพวกเขา ไม่จำเป็นต้อง "คิดหา" ว่าบุคคล "จะเป็น" อะไรเมื่อพวกเขา "เติบโตขึ้น" เนื่องจากความคาดหวังและบรรทัดฐานทางโครงสร้างที่มีอยู่กำหนดคำตอบไว้แล้ว (Côté & Levine, 2002) 5 อย่างไรก็ตาม การปฏิวัติอุตสาหกรรมจะทำลายล้างสังคมที่เรียบง่ายอย่างถาวร เนื่องจากการปฏิวัติได้นำพาเข้าสู่ยุคของบทบาทการทำงานรูปแบบใหม่ซึ่งต้องการทักษะเฉพาะทาง (Durkheim เรียกการปฏิวัตินี้ว่าการแบ่งงานที่ซับซ้อน) การขายแรงงานของตนเองเพื่อแลกกับค่าจ้าง การศึกษาที่ครอบคลุมมากขึ้นสำหรับเด็กและเยาวชน การอพยพเข้าเมืองมากขึ้น ความสัมพันธ์กับผู้อื่นน้อยลง (เช่น ชุมชนของคนแปลกหน้า) และขนาดครอบครัวที่เล็กลง อิทธิพลที่โดดเด่นของกลุ่มหลักและชุมชนที่ผูกพันกันแน่นแฟ้นต่อบุคคลในสังคมก่อนสมัยใหม่ได้เปลี่ยนไปในสังคมสมัยใหม่เป็นกลุ่มรองที่ไม่มีความเป็นส่วนตัว เชื้อไขใหม่ของสังคมเหล่านี้ทำให้แยกตัวออกจากกันมากขึ้นและเพิ่มโอกาสในการเกิดภาวะไร้บรรทัดฐาน 6 นี่เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้นๆ และเมื่อเราก้าวผ่านการปฏิวัติอุตสาหกรรมและการปฏิวัติข้อมูลก็เริ่มขึ้นในทศวรรษ 1950 เชื้อไขเหล่านี้ก็ยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อเราเข้าสู่ยุคของความทันสมัยในช่วงปลาย (Côté & Levine, 2002) ในเวลาเดียวกัน สังคมก็เริ่มให้ความสำคัญกับความเป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้น ซึ่งผู้คนมี "อิสระ" ที่จะ "เลือก" เส้นทางชีวิตของตนเอง

5. เพื่อให้ชัดเจน ยังมีความไม่เท่าเทียมกันอย่างมีนัยสำคัญในสังคมก่อนสมัยใหม่ด้วย

6 ทฤษฎีภาวะไร้บรรทัดฐานของเอมิล เดิร์กไฮม์—ภาวะไร้บรรทัดฐานที่บรรทัดฐานดำรงอยู่

ซึ่งกำหนดให้เป็นความคาดหวังที่เหมาะสมทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมที่กำหนดวิถีชีวิตของผู้คน ซึ่งถูกเสนอในปี พ.ศ. 2436 ดูเหมือนว่าจะมีคุณค่าเพิ่มขึ้นทุกปี (ดูคำแปลภาษาอังกฤษใน Durkheim, 2014)

ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลในการสร้างเส้นทางสู่ความเจริญรุ่งเรืองของตนเอง 7 สถานการณ์ยิ่งเลวร้ายลงไปอีกเมื่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
เพิ่มแรงกดดันให้เยาวชนต้องได้รับวุฒิการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาเพื่อที่สามารถแข่งขันในตลาดงานได้ (Côté & Allahar, 2011)
แม้ว่าบางคนจะมองว่าการที่ “มีทางเลือกส่วนบุคคล” อยู่ทั่วไปในสังคมสมัยใหม่ก็ส่งผลให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ตามมา

ความเปราะบางทางพัฒนาการสำหรับการสร้างอัตลักษณ์ (Schwartz, 2000) โดยที่ “ผู้คนขาดความรู้สึกในการกำหนดชะตากรรมของตนเองซึ่งมี
รากฐานมาจากชุมชนของผู้อื่น ซึ่งเป็นพื้นฐานของอัตลักษณ์ของมนุษย์ตลอดประวัติศาสตร์” (Côté & Levine, 2002, หน้า 2) เมื่อพิจารณา
โดยรวมแล้ว สังคมร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกได้สร้าง
เงื่อนไขที่เยาวชนมักจะถูกบังคับให้เข้าสู่ช่วงพักการพัฒนาหากได้รับสิทธิพิเศษเพียงพอในขณะที่พวกเขาได้รับใบรับรองเพื่อแข่งขันเพื่องาน
ถูกรอบจำโดยการบริโภคนิยม และถูกเบี่ยงเบนความสนใจโดยโซเชียลมีเดีย ทั้งหมดนี้ท่ามกลางจากหลังของตัวเลือกมากเกินไป การแนะนำน้อยเกิน
ไป และวัฒนธรรมที่หมกมุ่นอยู่กับความเป็นปัจเจกบุคคล (Côté & Allahar, 2011) ยิ่งไปกว่านั้น เงื่อนไขทางสังคมและเศรษฐกิจเหล่านี้ส่งผล
ให้การเปลี่ยนผ่านสู่วัยผู้ใหญ่ยาวนานขึ้น ซึ่งเป็นการยืดเวลาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ของเวลาที่ต้องใช้ในการเป็นสมาชิกของสังคมผู้ใหญ่ที่เป็นอิสระและพึ่งพา
ตนเองได้พร้อมความรู้สึกที่สมบูรณ์

ของตนเอง สิ่งนี้ทำให้สมาชิกของสังคมหลังยุคอุตสาหกรรมมีการแสดงออกเชิงเปรียบเทียบ—และบางครั้งก็เป็นเชิงความหมาย—
การเดินเตร่ไปมาและมองหาสิ่งต่างๆ เพื่อช่วยให้พวกเขาสร้างความหมายในชีวิต 8 หรือเพียงแค่เบี่ยงเบนความสนใจพวกเขาจากการจัดการกับความ
เป็นจริงที่ท้าทายของการแยกตัวทางสังคม (Côté, 2000) ซึ่งเลวร้ายลงไปอีกจากการระบาดใหญ่ ทั้งหมดนี้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของมนุษย์
โดยทั่วไปและ
การสร้างอัตลักษณ์โดยเฉพาะ นักสังคมวิทยาและนักจิตวิทยาหลายคน 9 ได้พยายามหาคำตอบมาระยะหนึ่งแล้วเกี่ยวกับผลกระทบอันเลวร้ายของ
สังคมยุคใหม่ต่อความเป็นอยู่ที่ดีของแต่ละบุคคล
นักวิจัยในสาขาได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องของพวกเขา

7. ในสภาพแวดล้อมประเภทนี้ การเน้นไปที่ความเจริญรุ่งเรืองของแต่ละบุคคลและการสันนิษฐาน

ของหน่วยงานทั้งหมดยังบดบังโครงสร้างที่เหลือ (เชื้อชาติ เพศ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม อายุ) ซึ่งส่วนใหญ่กำหนดสถานะทางสังคมของ
เราในโลกและทำหน้าที่เป็นตัวช่วยหรืออุปสรรคที่มองไม่เห็นต่อโอกาส (กล่าวคือ สาเหตุที่ซ่อนเร้นแต่สำคัญของความไม่เท่าเทียมกัน)
8 ฉันคิดว่านี่เป็นหนึ่งในเหตุผลที่ทำให้ผู้คนหลงใหลไปกับกระแสแฟชั่นหรือคนดังได้ง่าย

ความหลงใหล การเมืองสุดโต่ง ลัทธิ ทฤษฎีสมคบคิด โซเชียลมีเดีย ฯลฯ — คนที่โดดเดี่ยวจะสิ้นหวัง
การเป็นส่วนหนึ่งของบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวพวกเขาเอง (ถูกทฤษฎีสังคมมวลชน Kornhauser, 1959) 9 Erik Erikson, Anthony Giddens,
James Côté, Anton Allahar, Steve Berman,

มาริลีน มอนต์โกเมอรี, โฟวี่ ฟาดูคอฟ, เซธ ชวาร์ตซ์ และอีกมากมาย

ความกังวลเกี่ยวกับผลที่ตามมาจากการที่เยาวชนไม่ได้พัฒนาความรู้สึกพื้นฐานเกี่ยวกับตัวตน (เช่น Côté & Levine, 2002, 2015) ไม่ว่าจะเป็นผลจาก
การเบี่ยงเบนความสนใจจากการบริโภค การสูญเสียการเชื่อมต่อกับชุมชนที่ประกอบด้วยคนอื่นๆ ที่ให้ความสำคัญกับเรา การเผชิญกับทาง
เลือกที่มากมายแต่ขาดการชี้แนะในการก้าวไปข้างหน้า (Schwartz, 2000) หรือแม้แต่ความเชื่อต่างๆ ที่ว่าความรู้สึกพื้นฐานเกี่ยวกับตัวตนไม่ใช่
ผลลัพธ์จากการพัฒนาที่จำเป็นอีกต่อไป และการแตกแยกของตัวตนกำลังปลดปล่อย (Gergen, 1991)

จำเป็นต้องมีการแทรกแซง และกลุ่มแฟนคลับเฟอริอาจเป็นตัวอย่างเฉพาะตัวของวิธีที่ผู้คนสามารถรับมือหรือชดเชยความไม่เพียงพอเชิงบรรทัดฐาน
ของสังคมร่วมสมัยได้ ดังนั้น คำถามที่ว่าเยาวชนในสังคมหลังอุตสาหกรรมใช้เวลาว่างอย่างไรในช่วงการเปลี่ยนผ่านสู่วัยผู้ใหญ่ที่ยาวนานจึงเป็นเรื่อง
ที่ฉันกังวลเป็นอย่างยิ่ง และฉันเริ่มสนใจการพัฒนาตัวตนของเฟอริเมื่อพวกเขาเข้าร่วมในกลุ่มแฟนคลับเฟอริ แบบประเมินปัญหาตัวตน เมื่อฉันเข้า
ร่วมโครงการวิจัยมนุษย์รูปคนนานาชาติในปี 2011 หนึ่งในคำถามแรกๆ ที่ฉันสนใจคือการใช้มาตรการที่ฉันพัฒนาขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาระดับปริญญาเอกและนำไปใช้กับกลุ่มแฟนคลับเฟอริ ฉันสนใจที่จะดูว่าผู้คนมีคะแนนเท่าไรในแบบประเมินปัญหาตัวตน (I 3) ซึ่ง
ใช้วัดการแก้ไขตัวตน (Roberts & Côté, 2014) 10 แบบประเมิน I 3 ได้รับการแปลเป็นอย่างน้อยสี่ภาษาและได้รับการพิสูจน์แล้ว

เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการประเมินการแก้ไขปัญหาด้านลักษณะในหลายประเทศทั่วโลก มีความสามารถในการวัดงานด้านอัตลักษณ์ตนเอง (การบูรณาการและการแยกความแตกต่าง) และงานด้านอัตลักษณ์ทางสังคม (งานและมุมมองโลก) โดยครอบคลุมการสร้างอัตลักษณ์ 3 ระดับ (อัตตา ส่วนตัว และสังคม) มาตราส่วนเต็มประกอบด้วย 48 ข้อ (สเกล 6 คะแนน) 11 ในบทนี้ เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น ผลลัพธ์ของ I3 จะแสดงเป็นค่าเฉลี่ยจาก 6 คะแนนสำหรับแต่ละมาตราส่วนย่อยทั้งสี่ 12 คะแนนสำหรับงานด้านอัตลักษณ์ตนเองและงานด้านอัตลักษณ์ทางสังคม และ 24 คะแนนสำหรับการแก้ไขปัญหาด้านลักษณะโดยรวม

10 ตอนนั้น ฉันเป็นคนนอกกลุ่มแฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รี่โดยสิ้นเชิง ตอนนั้นฉันอยู่ในบันทึกแล้ว (๑

โรเบิร์ตส์, 2022) กล่าวว่า เมื่อฉันเริ่มศึกษาเพอร์รี่ ฉันไม่มีอะไรจะทำอีกนอกจาก
ฉันได้เรียนรู้จากตอน CSI อันโด่งดัง อย่างไรก็ตาม ในฐานะคนที่ชอบเปิดใจและเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ ฉันจึงตัดสินใจไม่เสี่ยง แต่เลือกที่จะรับ
ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และปล่อยให้ข้อมูลเหล่านั้นบอกฉันว่าฉันต้องสรุปอะไรเกี่ยวกับเพอร์รี่โดยทั่วไปและตัวตนของพวกเขา

การก่อตัวในแฟนด้อมเพอร์รี่โดยเฉพาะ 11 ระดับมีตั้งแต่ 1 ถึง 6 (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ไม่เห็นด้วย, ค่อนข้างไม่เห็นด้วย, ค่อนข้าง...

เห็นด้วย, เห็นด้วย, เห็นด้วยอย่างยิ่ง).

แฟนด้อมเพอร์รี่—ข้อมูลการแก้ไขข้อมูลประจำตัว

ประสิทธิภาพโดยทั่วไปของ I 3 ในตัวอย่าง Furry ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เราได้เห็นผลลัพธ์ที่สอดคล้องกันที่เกี่ยวข้อง

สู่ประสิทธิภาพการทำงานของ I 3. จากตัวอย่างออนไลน์และการประชุม 14 ตัวอย่างที่เราได้รวบรวมไว้ในช่วงปี 2011

ในปี 2019 คะแนนการบูรณาการเฉลี่ยของเพอร์รี่ในระดับ I3 อยู่เหนือจุดกึ่งกลาง (3.5) อย่างสม่ำเสมอ

ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.28 (4.0-4.5) พบแนวโน้มที่คล้ายคลึงกันสำหรับการแยกความแตกต่าง ซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 (3.8-4.5)

จากตัวอย่างออนไลน์และงานประชุมเก้าตัวอย่างในช่วงเวลาเดียวกัน คะแนนผลงานของเพอร์รี่ก็อยู่เหนือจุดกึ่งกลางของมาตราส่วนอย่าง

สม่ำเสมอ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19 (3.9-4.5) และคะแนนมุมมองโลกที่ 4.17 (3.6-4.7) ก็ใกล้เคียงกันเช่นกัน โดยรวมแล้ว สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึง

ความสอดคล้องอย่างน่าทึ่งของการวัด I 3 ในกลุ่มแฟน ๆ เพอร์รี่ ความแปรปรวนเล็กน้อยในมาตราส่วนย่อยทั้งสี่ยังสอดคล้องกับ

ข้อมูลที่รวบรวมไว้ก่อนหน้านี้จากตัวอย่างที่ไม่ใช่เพอร์รี่ซึ่งมีเอกสารระบุว่ามีความแปรปรวนการบูรณาการที่สูงขึ้นเล็กน้อยและคะแนนมุมมองโลกที่ต่ำกว่า

เล็กน้อย การศึกษาออนไลน์ในปี 2017 ยังพบว่ามาตราส่วนย่อยทั้งสี่ของ I 3 เกี่ยวข้องในเชิงบวกกับการวัดความเป็นอยู่ทางจิตใจ ซึ่งสอดคล้อง

กับการวิจัยก่อนหน้านี้ของเรา อย่างไรก็ตาม คะแนน I 3 นั้นโดยตัวของมันเองเป็นตัวเลข ไม่ได้มีความหมายโดยเนื้อแท้ เนื่องจากเรายังไม่ได้พัฒนา

เกณฑ์มาตรฐานที่เป็นตัวแทนระดับประเทศขนาดใหญ่ จากการศึกษาวิจัยที่เราได้ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว เราคาดว่าคะแนน I 3 ของกลุ่มตัวอย่างจะ

ผันผวนตามผลคูณของตัวแปรประชากรอื่นๆ ตัวอย่างเช่น เราคาดว่าจะเห็นคะแนน I 3 สูงขึ้นในกลุ่มคนที่มีอายุมากกว่า (30+) เนื่องจากพวกเขา

เราได้พัฒนาความรู้สึกพื้นฐานในการรู้จักตัวเองเมื่ออายุมากขึ้น หรือเราอาจคาดหวังได้ว่าคะแนนย่อยที่แสดงคะแนนการทำงานจะต่ำกว่า

สำหรับผู้ที่ยังเรียนในระดับหลังมัธยมศึกษา ดังนั้น เนื่องจากเราทราบว่ากลุ่มแฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รี่ยังคงเป็นกลุ่มแฟนพันธุ์แท้ที่ "อายุน้อย" เรา

จึงคาดว่าจะเห็นคะแนน I 3 ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมที่ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมที่มีอายุมากกว่า คำถามก็คือ จะเกิดอะไรขึ้นกับคะแนน I 3 หากคุณนำ

ปัจจัยอื่นๆ เหล่านี้มาพิจารณาโดยควบคุมทางสถิติ คะแนน I 3 ของเพอร์รี่จะแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอื่นๆ หรือไม่ มีอะไรบางอย่างเกี่ยวกับกลุ่ม

แฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รี่ที่ส่งเสริมการเติบโตของตัวตนหรือไม่ การระบุตัวตนในกลุ่มเพอร์รี่และกลุ่มที่ไม่ใช่เพอร์รี่ งานต่อไปของเราคือการตรวจสอบว่า

เราสามารถตรวจสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพอร์รี่และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เพอร์รี่ได้หรือไม่ ดังนั้น เราจึงรวบรวมข้อมูลจาก

กลุ่มตัวอย่างเพอร์รี่ 942 คน (อายุเฉลี่ย 26 ปี) และกลุ่มควบคุม 782 คนที่ไม่ใช่เพอร์รี่ (อายุเฉลี่ย 32 ปี) โดยใช้การวัดการบูรณาการและการแยก

ความแตกต่าง รวมถึงการควบคุมอายุ เพศ รายได้ เสรีนิยม และการศึกษา เราจึงสามารถเปรียบเทียบคะแนนการระบุตัวตนของทั้งสองกลุ่มได้

และ.

พบว่าเพอร์รี่มีคะแนน I3 สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพอร์รี่ที่ระบุตัวตนว่าเป็นชายแก่ดูเหมือนจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากการมีส่วนร่วมในกลุ่มแฟนคลับ ซึ่งเป็นการค้นพบที่น่าสนใจ เพราะในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เพอร์รี่ ข้อมูลใหม่บางส่วนบ่งชี้ว่าผู้ชายแก่ดูเหมือนจะประสบปัญหาในการสร้างตัวตน (มีคะแนนต่ำกว่า) มากกว่าผู้หญิงแก่ อย่างไรก็ตาม เราต้องการดูว่าประโยชน์ด้านตัวตนของเพอร์รี่เมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่ใช่เพอร์รี่เกี่ยวข้องกับการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนคลับหรือไม่ หรือเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่หรือไม่ การแก้ไขตัวตนในกลุ่มเพอร์รี่แฟนนิเมะ และแฟนกีฬาแฟนตาซี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราต้องการตรวจสอบผลกระทบของตัวตนแฟนตาซีที่ตนเองสร้างขึ้นและผู้อื่นสร้างขึ้นโดยศึกษาจากกลุ่มแฟนคลับสามกลุ่ม ได้แก่ เพอร์รี่ แฟนนิเมะ และแฟนกีฬาแฟนตาซี เพอร์รี่ที่ผูกพันกับกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ด้วยความสนใจในมนุษย์นิยม มักจะสร้างตัวตนที่ไม่ใช่มนุษย์ตามสัตว์ที่เรียกว่าเพอร์รี่โซน่า ซึ่งมักจะเป็นตัวตนในอุดมคติของตัวเอง แฟนนิเมะซึ่งมักจะชอบดูการ์ตูนสโตร์ญี่ปุ่น อาจแต่งคอสเพลย์เป็นตัวละครโปรด (หรือหลายตัวละคร) ในวัฒนธรรมสมัยนิยม ซึ่งส่วนใหญ่มักจะแต่งโดยคนอื่น (เช่น ตัวละครในหนังสือการ์ตูนหรือภาพยนตร์) แฟนกีฬาแฟนตาซีมักเป็นแฟนกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันลีกโดยเป็น "ผู้จัดการ" ทีมแฟนตาซีของตนเอง พวกเขาเลือกผู้เล่นและทีมของตนจะแข่งขันตามเหตุการณ์จริงของทีมกีฬา

ในลีกแฟนตาซี แฟนกีฬาแฟนตาซีได้รับเลือกให้เป็นกลุ่มควบคุมสำหรับการศึกษาเนื่องจากกีฬามีอยู่ทั่วไปในวัฒนธรรมอเมริกาเหนือ เราพัฒนาแบบสำรวจที่กำหนดเองสามแบบ แต่ในเชิงแนวคิดเหมือนกัน เพื่อให้เหมาะกับการทำแบบสำรวจกับเพอร์รี่ แฟนนิเมะ และแฟนกีฬาแฟนตาซี และใช้คำถาม 24 ข้อจาก I3 เพื่อวัดการบูรณาการ ความแตกต่าง และงานอัตลักษณ์ตนเองทั้งหมด 12 ในทั้งหมด เราได้สำรวจผู้เข้าร่วม 4,611 คน ได้แก่ เพอร์รี่ 1,031 คนจาก Anthrocon ในเพนซิลเวเนีย (อายุเฉลี่ย 26.8 ปี) แฟนนิเมะ 3,159 คนจาก A-Kon ในเท็กซัสและออนไลน์ (อายุเฉลี่ย 23.3 ปี) และแฟนกีฬาแฟนตาซี 421 คนออนไลน์โดยใช้ Mechanical Turk (อายุเฉลี่ย 31.9 ปี) จากนั้นเราได้ทำแบบจำลองเชิงเส้นทั่วไปหลายแบบและพบว่าหลักฐานสนับสนุนสมมติฐานของเราว่าเพอร์รี่ (ควบคุมอายุ เพศ และความมุ่งมั่นของแฟน) มีคะแนนสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ—ประมาณ 3 คะแนน—ในงาน (อัตลักษณ์ตนเองทั้งหมด) I3 มากกว่าแฟน นิเมะ และมากกว่าแฟน ๆ กีฬาแฟนตาซีเกือบ 6 คะแนน โดยรวมแล้ว การวิเคราะห์สำหรับตัวอย่างทั้งหมดยังแสดงให้เห็นด้วยว่าผู้ชายที่เป็นฮิสมีคะแนนต่ำกว่าผู้หญิงที่เป็นฮิสประมาณ 2 คะแนนในงาน I3 อายุที่มากขึ้นเป็นตัวทำนายที่มีนัยสำคัญของคะแนน I3 ที่สูงกว่า (ประมาณครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม)

คะแนนแบบทดสอบอัตลักษณ์ตนเองทั้งหมด 12 รายการมีตั้งแต่ 6 ถึง 144

คะแนนต่อปี) และระดับความมุ่งมั่นของแฟน ๆ ที่ต่ำนั้นสัมพันธ์กับคะแนน I3 ที่ต่ำเพียง 6 คะแนนเท่านั้น เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว การเป็นเพอร์รี่ (เมื่อเทียบกับการเป็นแฟนนิเมะหรือแฟนกีฬาแฟนตาซี) การเป็นผู้หญิงแก่ อายุ 13 ปี อายุมากกว่า และการมีระดับความมุ่งมั่นของแฟน ๆ ที่สูงนั้น ล้วนอธิบายความแปรปรวนในคะแนน I3 ของผู้เข้าร่วมได้อย่างเฉพาะเจาะจงและมีนัยสำคัญ การแก้ไขอัตลักษณ์ในเพอร์รี่: เกิดอะไรขึ้น? แล้วอะไรกำลังเกิดขึ้นในกลุ่มแฟน ๆ ของเพอร์รี่? เพื่อทำความเข้าใจความหลากหลายมากขึ้นอีกเล็กน้อย

ของการแก้ไขอัตลักษณ์ในเพอร์รี่ เราได้ดำเนินการศึกษาวิจัยโดยตรวจสอบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานอัตลักษณ์ตนเอง (การรวมผลรวมของการบูรณาการและการแยกความแตกต่าง) งานอัตลักษณ์ทางสังคม 14 งาน (การรวมผลรวมของงานและมุมมองโลก) 15 งาน และอัตลักษณ์ทั้งหมด (การรวมผลรวมของมาตราส่วนย่อย I3 ทั้งสี่) 16 การวิเคราะห์รวมถึงข้อมูลของเพอร์รี่ 2,360 คน และผลลัพธ์ที่ได้ให้ข้อมูลเชิงลึกเบื้องต้นที่น่าสนใจเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการระบุตัวตนในเพอร์รี่ โดยใช้การผสมผสานระหว่างการถดถอยและแบบจำลองเชิงเส้นทั่วไป เราได้ประเมินอิทธิพลเฉพาะตัวของตัวแปรหลายตัว เราได้รวมการวัดโดยรวมของความ เป็นอยู่ที่ดีโดยขอให้ผู้คนเปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่น ๆ ในประเทศของตนและรายงานสถานะสัมพันธ์ของตน (บันได มาตราส่วนแบบลิเคิร์ต จาก 1 = แย่ที่สุดถึง 10 = ดีที่สุด) การระบุตัวตนกับกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ (การระบุตัวตน 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งถึง 7 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง) อายุ 17 ปี และอายุ 18 ปี

13. ไม่มีข้อมูลบุคคลข้ามเพศเพียงพอในสามตัวอย่างเพื่อดำเนินการเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ด้านเพศอย่างละเอียดและครอบคลุม

คะแนนรวมของแบบทดสอบอัตลักษณ์ตนเอง 14 คะแนนจาก 12 คะแนน

คะแนนรวมของงานด้านอัตลักษณ์ทางสังคม 15 คะแนนจากคะแนนเต็ม 12 คะแนน คะแนนรวมของงานด้านอัตลักษณ์ทางสังคม 16 คะแนนจากคะแนนเต็ม 24 คะแนน 17 คะแนน ในการวิเคราะห์นี้ ชุดการทดสอบชี้ให้เห็นว่ามีความเชื่อมโยงทางอารมณ์กับ...

ชุมชนเพอร์รี่ (แฟนด้อม มาตราส่วนแบบลิเคิร์ตจาก 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 7 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ระบุตัวตนว่าเป็นเพอร์รี่ (ความเป็นแฟนคลับ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 7 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง) และมีความเชื่อมโยงทางอารมณ์กับเพอร์รี่ของตนเอง (ลักษณะนิสัย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 7 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง) หากป้อนเป็นตัวแปรอิสระแยกกันสามตัว จะมีคะแนนใกล้เคียงกันเกินไปเมื่อใช้เพื่อกำหนดตัวตน การทดสอบภายในกลุ่มตัวอย่างไม่พบความแตกต่างที่สำคัญระหว่างคะแนนความเป็นแฟนคลับและแฟนด้อมในตัวอย่างนี้ และการวัดความเป็นแฟนคลับและความเป็นแฟนคลับมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก ($r = .66$) นอกจากนี้ การวิเคราะห์การถดถอยยังบ่งชี้ว่าเมื่อป้อนความเป็นแฟนคลับและแฟนด้อมตามลำดับลงในแบบจำลอง ความเป็นแฟนคลับไม่ได้มีส่วนสนับสนุนที่เป็นเอกลักษณ์ (ตามที่ระบุโดย R^2 ที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ) และการทดสอบเบื้องต้นผ่านการถดถอยบ่งชี้ว่าอาจมีข้อกังวลเกี่ยวกับการมีอยู่ร่วมกันหลายตัวแปรในการวิเคราะห์นี้ หากใช้ตัวแปรทั้งสามเป็นตัวแปรอิสระทั้งหมด ดังนั้น จึงมีการตัดสินใจ

รวมการวัดเป็นรายการเดียว (ค่าอัลฟาของครอนบาค .84)

ผู้เข้าร่วมถูกถามคำถามชุดหนึ่งเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกับจินตนาการที่เกี่ยวข้องกับเพอร์รี่ รวมถึงขอบเขตที่จินตนาการเกี่ยวกับเพอร์รี่ของพวกเขา เกี่ยวข้องกับการจินตนาการตัวเองใหม่ว่าแตกต่างจากชีวิตประจำวันของพวกเขา เรานำเสนอรายการที่ถามเกี่ยวกับระดับของความแตกต่างที่รู้สึกได้ระหว่างตัวตนและวัตถุแห่งจินตนาการเกี่ยวกับเพอร์รี่มีวิเคราะห์ ประการแรก เพอร์รี่ถูกถามเกี่ยวกับการจินตนาการถึงตัวเองเป็นเวอร์ชัน "ที่ดีกว่าหรือในอุดมคติมากกว่า" ของตัวตนปัจจุบันของพวกเขา (ในอุดมคติ 1 = ไม่เคยถึง 7 = เสมอ) และประการที่สอง เกี่ยวกับการจินตนาการถึงตัวเองเป็นเวอร์ชัน "ที่ไม่น่าชอบหรือแย่กว่า" กว่าตัวตนปัจจุบันของพวกเขา (แย่กว่า 1 = ไม่เคยถึง 7 = เสมอ) นอกจากนี้เรายังรวมมาตราส่วนของ การเปิดใจเกี่ยวกับการเป็นเพอร์รี่กับครอบครัว เพื่อน และคนรู้จักในชีวิตประจำวัน (เปิดใจ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งถึง 7 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง) นอกจากนี้ยังรวมการวัดแบบแบ่งหมวดหมู่สองแบบด้วย การประเมินครั้งแรกเป็นการประเมินออกิสติก 19 และการประเมินครั้งที่สอง ประเมินผลกระทบของเพศโดยใช้ตัวแปรที่ขอให้ผู้เข้าร่วมระบุหมวดหมู่ที่ดีที่สุดที่อธิบายตัวตนของพวกเขา (ชายแท้ ชายแท้ ชายข้ามเพศ หญิงข้ามเพศ และเพศที่ไม่ระบุเพศ) 20 ตาราง 24.1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ 21 ทั้งที่ไม่ได้มาตรฐานและได้มาตรฐานสำหรับตัวแปรทำนายสำหรับงานระบุตัวตน งานระบุตัวตนทางสังคม และการระบุตัวตนทั้งหมดตามที่วัดโดย I3 โดยทั่วไปแล้ว ผลลัพธ์โดยรวมบ่งชี้ว่าตัวแปรอิสระ (บันได การระบุตัวตน อายุ อุดมคติ เปิดกว้าง แยกออกิสติก และเพศ) แต่ละตัวทำนายการระบุตัวตนได้อย่างชัดเจนและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

คะแนนความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การระบุตัวตนกับแฟนด้อมมากขึ้น การมีอายุมากขึ้น และการเปิดใจเกี่ยวกับการเป็นเพอร์รี่ ล้วนแต่ทำนายคะแนนที่สูงขึ้นของงานด้านอัตลักษณ์ตนเอง งานด้านอัตลักษณ์ทางสังคม และการวัดอัตลักษณ์โดยรวมได้อย่างไม่เหมือนใคร ตัวแปรสองตัวที่วัดแฟนตาซีที่มีธีมเพอร์รี่—แฟนตาซีเกี่ยวกับแตกต่างจากตัวตนในปัจจุบันในฐานะตัวตนในเวอร์ชันที่ดีกว่า/ในอุดมคติมากกว่า และในฐานะตัวตนในเวอร์ชันที่ไม่น่าชอบ/แย่กว่า—ทำนายคะแนนตัวตนที่ต่ำกว่า สุดท้าย ออกิสติกที่แปรผันเป็นตัวทำนายที่สำคัญของการแก้ไขอัตลักษณ์ในทั้งสามโมเดล แต่เพศเป็นตัวทำนายงานแก้ไขอัตลักษณ์ในตัวเองได้อย่างมีนัยสำคัญ (ซึ่งมีความสำคัญในการแก้ไขอัตลักษณ์ทั้งหมดเช่นกัน) และไม่ใช่งานแก้ไขอัตลักษณ์ทางสังคม ดังนั้น ผลการค้นพบเหล่านี้มีความหมายอย่างไรต่อการทำนายการแก้ไขอัตลักษณ์ในตัวเองและในสังคม?

18 จัดหมวดหมู่ใหม่: 18-19, 20-25, 26-29, 30-45, 46+; เหล่านี้สอดคล้องกันมากขึ้น

การวิจัยครั้งก่อนโดยใช้ I 3. 19 ไม่ได้อยู่บนสเกลตรึง บนสเกลตรึง และไม่แน่ใจว่าอยู่บนสเกลตรึง ที่ไหน

ไม่แน่ใจคือหมวดหมู่อ้างอิง
20 สำหรับตัวแปรทางเพศ genderfluid / non-binary เป็นหมวดหมู่อ้างอิง
21 โปรดดูเชิงอรรถสำหรับคำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ได้มาตรฐานและสิ่งที่ได้มาตรฐาน

ค่าสัมประสิทธิ์เบต้า

ตาราง 24.1 การถดถอย: ค่าสัมประสิทธิ์เบต้าที่ไม่ได้มาตรฐานและได้มาตรฐานในการทำนายงานอัตลักษณ์

หมายเหตุ ในแบบจำลองที่สาม อัตลักษณ์รวม การสกดทับจะสูงกว่าเนื่องจากได้รับการปรับสำหรับมาตราส่วน 24 จุด นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการอยู่ในสเปกตรัม (ใช่) และการไม่อยู่ในสเปกตรัม
สเปกตรัม (ไม่ใช่) สำหรับงานด้านอัตลักษณ์ทางสังคม ทั้งหมวดหมู่ใช่และไม่ใช่มีค่าสูงกว่ากลุ่มอ้างอิงอย่างมีนัยสำคัญ ไม่แนใจ หมวดหมู่ทางเพศ (ชาย
เท่า = หญิงเท่า = ชายข้ามเพศ = หญิงข้ามเพศ) ล้วนเป็น
สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ระบุเพศ/เพศทางเลือกรูปแบบมีนัยสำคัญ แต่ก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

บันได คนที่ไม่ใช่เพอร์รี่ที่บรรยายตัวเองว่า "อยู่สูงกว่าบันได" ในการวัดนี้มักจะอยู่ในวัยผู้ใหญ่มากกว่า ในทำนองเดียวกัน เพอร์รี่ที่มองว่าตัวเอง "ดีกว่า"
เมื่อเทียบกับคนอื่นก็พบผลลัพธ์นี้ซ้ำๆ และมีคะแนนในการแก้ไขอัตลักษณ์สูงกว่า ในการวิเคราะห์ของเรา แนวโน้มเหล่านี้มีความแข็งแกร่งที่สุด
สำหรับการแก้ไขอัตลักษณ์ทางสังคม ซึ่งรวมถึงบทบาทในการทำงานและมุมมองโลก

ยังสอดคล้องกับการค้นพบที่ว่าผู้คนจากภูมิหลังชนชั้นต่ำอาจเผชิญกับอุปสรรคเพิ่มเติม
ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

การก่อตัว (เช่น Côté & Levine, 2015; Phillips & Pittman, 2003; Yoder, 2000) อายุ เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เพอร์รี่ เมื่อเพอร์รี่อายุ
มากขึ้น พวกมันจะยังคงมีอัตลักษณ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นผลการวิจัยที่สอดคล้องกับการวิจัยก่อนหน้านี้ โดยใช้คะแนนอัตลักษณ์โดยรวม I
3 เป็นตัวแปรผลลัพธ์ การวิเคราะห์ที่ตามมา (ประมาณโดยแบบจำลองและรักษาตัวแปรอื่นๆ ให้คงที่) บ่งชี้ว่าอัตลักษณ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผู้คนอายุมากขึ้นจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ 18-19 (15.82), 20-25 (16.40) และ 25-29 (17.26) แต่จากนั้นจะคงที่ในช่วงวัย
ผู้ใหญ่ตอนกลาง (30-45 = 17.40; 46+ = 18.00) ซึ่งบ่งชี้ว่าเพอร์รี่—เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เพอร์รี่อื่นๆ—กำลังมีความรู้สึกถึงตัวตนของ
ตนเองมากขึ้น

อยู่ในช่วงพัฒนาการสำคัญของชีวิตนี้

รูปที่ 24.1 ความเปิดกว้าง

การระบุตัวตนของเพอร์รี่ การระบุตัวตนอย่างชัดเจนกับกลุ่มแฟนคลับนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการแก้ไขอัตลักษณ์ตนเอง แต่ยังเป็นตัวทำนาย
ที่สำคัญในการแก้ไขอัตลักษณ์ทางสังคมด้วยเช่นกัน ซึ่งสมเหตุสมผลเนื่องจากอัตลักษณ์ตนเองนั้นแสดงออกมาจากความรู้สึกว่าเข้ากับชุมชนที่ใหญ่
กว่าได้ (การบูรณาการ) ขณะเดียวกันก็รู้สึกไม่เหมือนใคร (การแยกแยะ) ผลการศึกษาบ่งชี้ว่ายิ่งบุคคลระบุตัวตนว่าเป็นสมาชิกของชุมชนมากขึ้นเท่าใด

เพอร์รี่มีความเชื่อมโยงกับแฟนด้อมและระบุตัวตนด้วยเพอร์รี่โซน่า ยิ่งพวกเขาทำคะแนนในการระบุตัวตนได้สูงเท่าไร การเปิดใจเกี่ยวกับการเป็นเพอร์รี่ก็
เป็นสิ่งสำคัญ

- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 1 2 3 4 5 6 7.

ความเปิดกว้างเกี่ยวกับการเป็น Furry และตัวตน
ปณิธาน.

เพื่อน ครอบครัว

ความเปิดกว้างโดยรวมในแต่ละวัน

ตัวทำนายอัตลักษณ์ ซึ่งบ่งชี้ว่าการดำรงชีวิตอย่างแท้จริงและเปิดเผยเป็นสิ่งสำคัญต่ออัตลักษณ์

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตด้วยเช่นกัน การวิเคราะห์ย่อยเพิ่มเติมเผยให้เห็นว่า การเปิดใจกับเพื่อนและคนอื่นๆ ในชีวิตประจำวันมีส่วนทำให้การตัดสินใจเกี่ยวกับตัวตนเพิ่มขึ้นมากที่สุด

รูปที่ 24.1 แสดงความเชื่อมโยงระหว่างความเปิดกว้างเกี่ยวกับการเป็นเพอร์รีกับเพื่อน ครอบครัว และผู้คนในชีวิตประจำวันกับคะแนนการแก้ไขตัวตนโดยรวม กราฟแสดงให้เห็นว่าโดยรวมแล้ว คะแนนความเปิดกว้างที่เกี่ยวข้องกับการเป็นเพอร์รีที่ต่ำกว่ามีความเกี่ยวข้องกับการเปิดใจกับเพื่อนและครอบครัว (ประมาณ 20% ของคะแนนตัวอย่าง 6-7 ในการวัด) มีความเกี่ยวข้องกับการแก้ไขตัวตนที่มากขึ้น ผู้ที่สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างเปิดเผยมากที่สุด (ประมาณ 20% ของคะแนนตัวอย่าง 6-7 ในการวัด) มีความเกี่ยวข้องกับการแก้ไขตัวตนที่มากขึ้น ในขณะที่ไม่สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริงกับเพื่อนเกี่ยวกับการเป็นเพอร์รี (ประมาณ 11% ของคะแนนตัวอย่าง 1-2 ในการวัด) และโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในกลุ่มแฟนคลับน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

(ปี) ทำนายว่าจะสามารถระบุตัวตนได้ในระดับต่ำ สำหรับผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ ความเปิดกว้างต่อครอบครัวมีผลผันแปรเพียงเล็กน้อย (ผลลัพธ์คล้ายกันสำหรับผู้ที่ได้คะแนน 1-5) เว้นแต่ความเปิดกว้างจะค่อนข้างสูง (ประมาณ 41% ของคะแนนตัวอย่างคือ 6-7) ซึ่งในกรณีนี้ ทำนายได้ว่าจะสามารถระบุตัวตนได้มากขึ้น เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว แม้ว่าเพอร์รีจะมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยต่อผู้คนในชีวิตประจำวันและครอบครัวน้อยที่สุด แต่เมื่อพวกเขาเปิดเผย พวกเขาจะมีแนวโน้มที่จะระบุตัวตนได้ในระดับที่สูงกว่าเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อเพอร์รีไม่เปิดเผย

เมื่อพูดถึงการเป็นแฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รี ผลกระทบเชิงลบนั้นเด่นชัดเป็นพิเศษ ซึ่งดูเหมือนว่าจะได้รับการแก้ไขสำหรับแฟนพันธุ์แท้ของเพอร์รีหลายๆ คนด้วยการใช้เวลาหลายปีในแฟนด้อมมากขึ้น แฟนตาซี เกี่ยวกับบทบาทของแฟนตาซี แฟนตาซีที่มีธีมเพอร์รีซึ่งเน้นความแตกต่างระหว่างตัวตนในปัจจุบันกับตัวตนในอดีต และแฟนตาซีที่จินตนาการว่าตัวเองดูไม่น่ารักหรือแย่งกัน ล้วนเกี่ยวข้องกับการแก้ไขตัวตนที่ต่ำลง ซึ่งหมายความว่าผลตรงกันข้ามก็เป็นจริงเช่นกัน ผู้ที่มีคะแนนต่ำๆ ในการจินตนาการที่มองว่าตัวเองแตกต่างจากตัวตนในปัจจุบันอย่างเห็นได้ชัด (กล่าวคือ พวกเขาไม่ได้แตกต่าง) และผู้ที่มีคะแนนต่ำๆ ในการจินตนาการที่พรรณนาตัวเองว่าแย่งกัน (กล่าวคือ พวกเขาไม่ได้น่ารังเกียจ) จะมีคะแนนการแก้ไขตัวตนที่สูงกว่า นี่คือหลักฐานว่าการมีส่วนร่วมในจินตนาการเชิงบวกเกี่ยวกับเนื้อหาที่มีธีมเพอร์รีที่สอดคล้องกับตัวตนและเชิงบวกสามารถทำนายผลลัพธ์ของตัวตนที่ดีได้ และสิ่งเหล่านี้ทำซ้ำผลการวิจัยก่อนหน้านี้เกี่ยวกับผลกระทบของจินตนาการเชิงบวก (Plante et al., 2017)

ผลลัพธ์ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ยังมีการศึกษาไม่เพียงพอแต่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเน้นย้ำถึงปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอัตลักษณ์เชิงลบ (Hihara et al., 2018)

ออกซีซิน ออกซีซินเป็นตัวทำนายที่สำคัญของการระบุตัวตนในทั้งสามโมเดล ในขณะที่แนวโน้มสัมพัทธ์กันนั้นสอดคล้องกันสำหรับการไม่อยู่ในกลุ่มอาการ (ไม่ = คะแนนระบุตัวตนสูงสุด) อยู่ในกลุ่มอาการ (ใช่ = ตำแหน่งกลาง) และรู้สึกไม่แน่ใจเกี่ยวกับการอยู่ในกลุ่มอาการ (ไม่แน่ใจ = คะแนนระบุตัวตนต่ำสุด) ในการวัดตัวตนทั้งสามแบบ (ตนเอง สังคม และงานระบุตัวตนทั้งหมด) แนวโน้มเหล่านี้ไม่ได้มีความสำคัญอย่างสม่ำเสมอในสามโมเดล ผู้เข้าร่วมที่ไม่แน่ใจว่าตนเองอยู่ในกลุ่มอาการหรือไม่ มีคะแนนเฉลี่ยส่วนต่างโดยประมาณ 22 ที่ต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ (ตนเอง 7.97 สังคม 8.23 รวม 16.03) เมื่อเทียบกับผู้ที่บอกว่าตนเองได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นออกซีซิน (ตนเอง 8.49 สังคม 8.76 รวม 17.08)

ผู้เข้าร่วมในกลุ่มที่ไม่แน่ใจยังมีคะแนนในการระบุตัวตนต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับผู้ที่

ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาการออทิสติก (ตนเอง 8.70, สังคม 8.98, รวม 17.58) นอกจากนี้ เรายังตรวจพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ที่อยู่ในกลุ่มอาการออทิสติกและผู้ที่ไม่อยู่ในกลุ่มอาการออทิสติกสำหรับงานด้านอัตลักษณ์ทางสังคม (ใช่ = 8.76 เทียบกับไม่ใช่ = 8.98) แต่ไม่ตรวจพบงานด้านอัตลักษณ์ของตนเอง (ใช่ = 8.49 เทียบกับไม่ใช่ = 8.70) ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มออทิสติกที่ตอบว่าใช่และไม่อยู่ในกลุ่มอาการออทิสติกในงานด้านอัตลักษณ์ทางสังคมนั้นเกิดจากคะแนนการทำงานและมุมมองโลกที่สูงกว่าเล็กน้อยสำหรับผู้ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาการออทิสติก เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว

แสดงให้เห็นว่าความหลากหลายทางระบบประสาทอาจนำไปสู่ความท้าทายเพิ่มเติมในการระบุตัวตน ซึ่งจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมในอนาคต เนื่องจากมีเพอร์รีจำนวนมากที่อยู่ในกลุ่มอาการดังกล่าว (ประมาณ 15%) อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่า I 3 กำลังใช้ประโยชน์จากความไม่แน่นอน (ความละเอียดต่ำ) ที่เกี่ยวข้องกับความไม่แน่ใจว่าตนเองเป็นออทิสติกหรือไม่ ในที่สุด ได้มีการประเมินเพศ

และพบผลเบื้องต้นที่น่าสนใจมากบางประการ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วการระบุตัวตนไม่ได้รับผลกระทบจากเพศโดยเฉพาะ รวมถึงผู้ชายข้ามเพศและผู้หญิงข้ามเพศ ผลการค้นพบนี้มีความน่าสนใจเนื่องจากการวิจัยก่อนหน้านี้ (เช่น Andersson et al., 2020) แสดงให้เห็นว่าการระบุตัวตนข้ามเพศ (ทั้งแบบไบนารีและไม่ไบนารี) มักเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ด้านความเป็นอยู่ที่ไม่ดีนักเมื่อเทียบกับผู้เข้าร่วมที่เป็นเพศกำเนิดแท้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพราะการเลือกปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม กรณีนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพอร์รี

ประการแรก เมื่อรวมตัวแปรโดยรวมไว้โมเดลทั้งสามแล้ว ก็ไม่ได้ทำนายความแตกต่างในงานด้านอัตลักษณ์ทางสังคมได้อย่างมีนัยสำคัญเลย 23 และในกรณีของอัตลักษณ์ตนเอง (ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อน) (ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อน)

22 ค่าประมาณที่ได้รับการคำนวณโดยปรับตัวแปรทั้งหมดในแบบจำลอง

23 ในข้อมูลดิบซึ่งไม่ได้คำนึงถึงตัวแปรอื่น ๆ จะมีความแตกต่างด้านเพศด้วย

พบระหว่างหมวดหมู่ที่เป็นผู้ชายแท้และไม่ไบนารี/ไม่ระบุเพศ (หมวดหมู่อื่นๆ ไม่สำคัญ) สำหรับงานด้านอัตลักษณ์ทางสังคม อย่างไรก็ตาม ในการวิเคราะห์ที่ซับซ้อนมากขึ้นซึ่งรวมถึงตัวแปรอิสระหลายตัว ผลลัพธ์ที่ได้จะไม่สำคัญอีกต่อไป

ผลกระทบที่สำคัญของอัตลักษณ์โดยรวม เมื่อคำนึงถึงผลกระทบของตัวแปรอื่นๆ ในแบบจำลอง ปรากฏว่าคะแนน I3 รวมที่ต่ำกว่ามีความสำคัญเฉพาะกับผู้ที่ไม่แบ่งแยกทางเพศ/มีความผันผวนทางเพศ (16.06) เมื่อเทียบกับคนอื่นๆ เท่านั้น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความละเอียดของอัตลักษณ์ (ค่าเฉลี่ยขอบโดยประมาณ) ของผู้ชายซิสเต็ม (17.30) ผู้หญิงซิสเต็ม (17.15) ผู้หญิงข้ามเพศ (16.94) และผู้ชายข้ามเพศ (17.04) ปรากฏว่าคะแนนความละเอียดอัตลักษณ์ตนเองที่ต่ำกว่าสำหรับผู้ที่ไม่แบ่งแยกทางเพศ/มีความผันผวนทางเพศ

ผู้คนกำลังขับเคลื่อนความแตกต่างที่ตรวจพบในโมเดล การศึกษาในอนาคตของเราจะสามารถระบุได้ว่าการค้นพบนี้มีลักษณะเฉพาะสำหรับเพอร์รีหรือยังคงเหมือนเดิมสำหรับแพนอิมเมและกีฬา การศึกษาเพิ่มเติมจะช่วยให้เราตรวจสอบความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนเหล่านี้ได้ โดยรวมแล้ว ดูเหมือนว่าแง่มุมต่างๆ ของการระบุตัวตนกับกลุ่มแพนๆ เพอร์รีจะมีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับมาตราส่วนย่อยของอัตลักษณ์ตนเองบน

อัน 3 กว่ามาตราส่วนย่อยของอัตลักษณ์ทางสังคม การค้นพบนี้สะท้อนให้เห็นว่าประโยชน์หลักของการมีส่วนร่วมในแพนด้อมเพอร์รีคือการให้กลไกแก่เพอร์รีในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในสื่อนิยม แต่กลไกที่เกิดขึ้นคืออะไรกันแน่?

ทำไมการระบุตัวตนกับกลุ่มแพนคลับเพอร์รีจึงมีประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวตนมากกว่ากลุ่มแพนคลับอื่นๆ บรรทัดฐานอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการของเพอร์รี: ข้อมูลเชิงลึกทางมานุษยวิทยาและสังคมวิทยา ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา สมาชิกจำนวนมากของชุมชนเพอร์รีได้มอบข้อมูลเชิงลึกอันล้ำค่าเกี่ยวกับชีวิตของพวกเขาให้กับทีมวิจัยของเรา 24 นอกจากการรวบรวมข้อมูลจากเพอร์รีหลายคนแล้ว เรายังได้รับอนุญาตและ/หรือได้รับเชิญให้ไปปรากฏตัวในงานแพนคลับต่างๆ มากมายและเป็น...

24 พวกเขาทำสิ่งนี้ได้โดยการมีส่วนร่วมอย่างไม่น่าเชื่อในโครงการวิจัยของเรา

อันไม่เคยพบประสบการณ์แบบนี้มาก่อนเลยในช่วงที่ทำงานเป็นนักวิจัย เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย: เมื่อไม่นานมานี้ ฉันได้เข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับการทำความเข้าใจความรู้สึกที่นักศึกษามหาวิทยาลัยมีความพร้อมในการเรียนทางวิชาการ ฉันทำงานร่วมกับคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่หลายแห่งในออนแทรีโอตะวันตกเฉียงใต้ เมื่อหารือเกี่ยวกับอัตราการตอบรับ เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งของฉันดูเหมือนจะดีใจที่

เราได้รับอัตราการตอบสนอง 5% ในฐานะส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเพอร์รีของ IARP เราได้รับอัตราการตอบสนองมากกว่า 50% จากแบบสำรวจกระดาษที่เราแจกในงานประชุมเป็นประจำ... สำหรับฉันแล้ว การที่ชุมชนเพอร์รีมีส่วนร่วมกับการวิจัยอย่างดีเยี่ยมและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เช่นนี้ถือเป็นการตรวจสอบความเป็นจริง เพอร์รีมักจะตอบแบบสำรวจของ Furscience ที่มีคำถามมากกว่า 300 ข้อขึ้นไป ไม่เพียงแต่คำตอบจะมีจำนวนมากเท่านั้น แต่ยังรวมถึงคำตอบเชิงคุณภาพด้วย ซึ่งมักจะให้รายละเอียดด้วย

เห็นได้ชัดว่าเหล่าเพอร์รีได้ลงทุนเวลาอย่างมากในการช่วยให้เราเข้าใจชุมชนของพวกเขาดีขึ้น และเรารู้สึกขอบคุณชุมชนเพอร์รีเหล่านี้ที่แบ่งปันชีวิตของพวกเขา与我们

รวมอยู่ในพื้นที่ออนไลน์ของเพอร์รี ในขณะที่ข้อมูลเชิงปริมาณแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแพนเพอร์รีและการระบุตัวตน การใช้โอกาสที่คล้ายกับมานุษยวิทยาในการเป็น

การได้อยู่ท่ามกลางชุมชนเพอร์รี่ทำให้ฉันได้เห็นความแตกต่างเล็กๆ น้อยๆ ของปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลายของเพอร์รี่ ในฐานะนักสังคมวิทยา ฉันรู้สึกทั้งกับโครงสร้างเชิงบรรทัดฐานจำนวนมาก ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีอยู่ในกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ ชุมชนนี้ใช้พลังงานจำนวนมากในการสร้างชุมชน

ช่วยแนะนำสมาชิกเกี่ยวกับวิธีการมีส่วนร่วมในกลุ่มแฟนคลับทั้งแบบตัวต่อตัวในงานประชุมและในพื้นที่ออนไลน์ ในหัวข้อถัดไป ฉันจะนำเสนอการวิเคราะห์ส่วนประกอบต่างๆ ของกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ และได้แย้งว่าส่วนประกอบเหล่านี้ให้ประโยชน์มากมายแก่ผู้เข้าร่วม ฉันจะบันทึกว่าประโยชน์เหล่านี้สามารถสนับสนุนทั้งงานด้านอัตลักษณ์ทางสังคมและงานด้านอัตลักษณ์ตนเองได้อย่างไรในการพัฒนาการสร้างอัตลักษณ์โดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภายใต้หมวดหมู่กว้างๆ ของชุมชนและเพอร์รี่ นำการพัฒนาทักษะต่างๆ การให้กำลังใจ และการรับรองต่างๆ ที่สนับสนุนทั้งการรวมกลุ่มและการสร้างเอกลักษณ์ และอาจอธิบายได้ว่าทำไมเราจึงสังเกตเห็นการแก้ไขอัตลักษณ์ที่มากขึ้นในกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ ชุมชน ก่อนอื่นเลย

เมื่อผู้คนเข้าร่วมกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ พวกเขากำลังเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน กลุ่มแฟนคลับนี้สร้างวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการเชื่อมโยงซึ่งกลายมาเป็นสถานที่ปลอดภัยในการเป็นส่วนหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกจำนวนมาก

สร้างการเชื่อมต่อและส่งเสริมในพื้นที่ออนไลน์ (โซเชี่ยลมีเดีย Discord เว็บไซต์งานศิลปะของเหล่าเพอร์รี่)

25 การพบปะและการประชุมในที่จริง ชุมชนนี้มอบการเชื่อมต่อกับผู้อื่นที่มีความหมายและสร้างบรรยากาศแห่งการรวมกลุ่ม สร้างความรู้สึกในกลุ่มด้วยภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ ทำหน้าที่เป็นระบบแก้ไขตนเอง และมุ่งเป้าไปที่การพัฒนาทักษะชีวิตอย่างแข็งขัน การรวมกลุ่ม สิ่งหนึ่งที่ฉันได้ยืนยันแล้วซ้ำเล่าผ่านการสัมภาษณ์ และได้รับการสนับสนุนจากข้อมูลเชิงปริมาณก็คือว่ากลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ปกป้องตำแหน่งของตนในฐานะชุมชนที่เปิดกว้างอย่างดุเดือด การรวมอยู่ในกลุ่มแฟนคลับเป็นทางเลือกที่รับผิดชอบและกระตือรือร้นที่ผู้คนทำในขณะที่เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน การรวมอยู่ในกลุ่มเป็นเป้าหมายของชุมชน และมีการไม่ยอมรับผู้อื่นอย่างแพร่หลายต่อผู้ที่แสดงพฤติกรรมไม่ยอมรับผู้อื่น ในสภาพแวดล้อมเหล่านี้เองที่เพอร์รี่เริ่มรู้สึกปลอดภัยที่จะเป็นตัวของตัวเองอย่างแท้จริงที่สุดและได้สิ่งนั้นมา

25. ผู้คนควรใช้ความระมัดระวังเสมอเมื่อต้องติดต่อกับคนแปลกหน้าทางออนไลน์

ผู้ปกครองควรใช้วิจารณญาณที่ดีที่สุดเสมอเมื่อดูแลบุตรหลานของตนไม่ว่าจะออนไลน์หรือเจอหน้ากัน และกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ก็ไม่ควรได้รับการยกเว้นจากการตรวจสอบของผู้ปกครอง

ตัวตนที่แท้จริงจะได้รับการพิสูจน์โดยชุมชนที่มองเห็นตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา (การค้นพบนี้ถูกทำซ้ำในหลายการศึกษา) การสัมภาษณ์เรื่องการกลั่นแกล้งทำให้ฉันเข้าใจเรื่องนี้มากขึ้น เพอร์รี่หลายคนเคยถูกกลั่นแกล้งในชีวิตของพวกเขา—ประมาณสองเท่าของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เพอร์รี่ การสัมภาษณ์เผยให้เห็นว่าประสบการณ์การถูกกลั่นแกล้งของเพอร์รี่เป็นส่วนหนึ่งของเหตุผลที่พวกเขาปกป้องพื้นที่แฟนคลับอย่างสุดหัวใจที่คนอื่นๆ ที่เปราะบางสามารถรวมตัวกันได้ ไม่ว่าจะเป็นที่งานประชุมหรือในพื้นที่ออนไลน์

สังเกตเห็นความรู้สึกที่ลึกซึ้งในการสร้างสรรค์—ความปรารถนาที่จะช่วยให้คนรุ่นต่อไปเติบโตและเจริญรุ่งเรือง—จากเพอร์รี่รุ่นเก่าเกี่ยวกับปัญหานี้ เพอร์รี่รุ่นเก่าบางคน—โดยเฉพาะผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน 2SLGBTQI+—แสดงออกถึงความยากลำบากที่พวกเขาประสบเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศในโลก

นั่นไม่ใช่โดยเสีย การสัมภาษณ์เผยให้เห็นถึงความหมายส่วนตัวที่เหล่าเพอร์รี่เหล่านี้ได้รับจากการสร้างพื้นที่ (เช่น ออนไลน์ งานประชุม) ที่ซึ่งเพอร์รี่รุ่นเยาว์ไม่ต้องกลัวที่จะเป็นตัวของตัวเองอย่างแท้จริง ฉัน

ตีความความคิดสร้างสรรค์นี้ว่าเป็นการเติบโตหลังเหตุการณ์สะเทือนขวัญ ในลักษณะนี้ การเน้นย้ำถึงการรวมกลุ่มในชุมชนไม่เพียงช่วยให้เพอร์รี่รุ่นเยาว์สามารถพัฒนาตนเองได้เท่านั้น แต่ยังช่วยให้เพอร์รี่สามารถพัฒนาตนเองได้อีกด้วย

ซึ่งอยู่ในช่วงหลังของการพัฒนาทางจิตสังคมที่มีทางออกในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์และมีจุดมุ่งหมายที่เหนือตัวตน 26 ไม่ควรมองข้ามการทำงานของสิ่งนี้ สังคมตะวันตกในปัจจุบันไม่เข้ากันกับครอบครัวใหญ่และชุมชนที่ใกล้ชิด ดังนั้นการเข้าถึงช่องทางในการเติบโตประเภทนี้จึงเป็นทรัพย์สินที่มีค่าสำหรับสุขภาพพื้นฐานของมนุษย์ ภาษา ในฐานะคนนอกที่ไม่ใช่เพอร์รี่ การเข้ามาอยู่ในกลุ่มแฟนคลับในฐานะนักวิจัยทำให้ฉันเข้าใจว่าปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั่วไปในกลุ่มแฟนคลับนั้นมีความเฉพาะตัวโดยสิ้นเชิงในกลุ่มแฟนคลับ แฟนคลับเพอร์รี่ได้พัฒนาคำศัพท์เฉพาะของตนเองที่สนับสนุนการรวมสมาชิกและการพัฒนาตัวตนในเวลาต่อมา

ตอนที่ฉันเริ่มทำการวิจัย ฉันไม่ค่อยเข้าใจมันนัก แต่พวกเพอร์รี่ก็อดทนกับฉันและกระตือรือร้น

เพื่อแบ่งปันภาษาและวัฒนธรรมของพวกเขา ความพิเศษของคำศัพท์เหล่านี้ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมแบบ “กลุ่มเดียวกัน” ที่ผู้คนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งเพราะพวกเขา “เข้าใจ” ความหมายหรือเรื่องตลก ในความเป็นจริง การนำเพอร์รี่มาใช้

การใช้ชื่อเล่นระหว่างการวิจัย—สวัสดี Furscience—เป็นวิธีหนึ่งที่นักวิจัยอย่างเราใช้แสดงความชื่นชมและสนับสนุนชุมชนเช่นกัน เมื่อเราเผยแพร่ผลการค้นพบของเราสู่สาธารณะ ในขณะที่ชื่อเล่นที่ไม่เหมือนใครองค์ประกอบของภาษา (มักจะสร้าง...

งานของอีริคสันประกอบด้วยโมเดลการพัฒนาทางจิตสังคม 8 ขั้นตอน ขั้นตอน

ขั้นที่ห้าคืออัตลักษณ์กับความสับสน และความซื่อสัตย์คือคุณธรรมที่ได้มาจากการตัดสินใจ ขั้นที่เจ็ดคือการสร้างสรรค์กับความซบเซา และคุณธรรมที่พัฒนาขึ้นคือความสิ้นหวัง แม้ว่าบทนี้จะเน้นที่อัตลักษณ์ แต่ความเชื่อมโยงกับกลุ่มแฟน ๆ และการสร้างสรรค์ก็มีความน่าสนใจเช่นกัน

การเล่นคำของพวกเพอร์รี่และชื่อเพอร์รี่ที่น่าทึ่ง (ไม่ซ้ำใคร) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการสร้างพลวัตในกลุ่มภายใน แต่ไม่ได้ใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างลำดับชั้นภายในกลุ่มแฟนด้อม แม้ว่าการเล่นคำภาษาพื้นเมืองจะทำให้รู้ว่ากระต่ายขนฟูสีชมพูที่เรียกร้องให้มีการวางกระบะทรายไว้ในห้องน้ำนั้นแทบจะเป็นการเล่นอย่างแน่นอน ภาษาเป็นกลไกที่ชัดเจนและจับต้องได้ในการพัฒนาความรู้สึกถึงการบูรณาการ (การเป็นส่วนหนึ่ง) ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองได้รับการยืนยัน (ความแตกต่าง) ภายในชุมชน ระบบการแก้ไขตนเอง ในฐานะนักสังคมวิทยา การสังเกตการสอนและการปฏิบัติตามบรรทัดฐานเชิงโครงสร้างในกลุ่มแฟนด้อม การทุ่มเทให้กับความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นและการให้คำปรึกษา และความมุ่งมั่นของชุมชนที่จะเป็นระบบการแก้ไขตนเองนั้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจ มีความคาดหวังเชิงบรรทัดฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมในกลุ่มแฟนด้อม ซึ่งบางอย่างก็ง่ายอย่าง "อย่าทำให้เราดูแย่!" อย่างไรก็ตาม กลไกเบื้องหลังการรักษาความปลอดภัยในงานประชุมจนถึงขีดสุดและน่าประทับใจ ในขณะที่งานประชุมใหญ่เช่น Anthrocon ซึ่งส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับเมืองเจ้าภาพ อาจมีตำรวจในเครื่องแบบจำนวนเล็กน้อยเข้าร่วมงานประชุมด้วยเช่นกัน

การรักษาความปลอดภัยในงานประชุมส่วนใหญ่ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่เป็นมิตรต่อแฟน ๆ เช่น The Dorsai Irregulars หรือกลุ่มอาสาสมัครเพอร์รี่ที่เตรียมตัวมาเป็นอย่างดี พวกเขาจะสวมเสื้อผ้ามองเห็นได้ซึ่งแสดงถึงสถานะความปลอดภัย และหลายคนจะเชื่อมต่อกับสำนักงานใหญ่ปฏิบัติการผ่านวิทยุสื่อสารสองทาง เป็นระเบียบเรียบร้อย ในสภาพแวดล้อมเหล่านี้ โดยเฉพาะงานประชุมขนาดเล็ก เพอร์รี่มักจะใช้กลยุทธ์ในการดูแลที่คล้ายกับการตำรวจชุมชน ซึ่งพวกเขาสามารถจัดการและลดระดับปัญหาได้เชิงรุก

แนวทางด้านความปลอดภัยที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นเน้นย้ำถึงความสำคัญของชุมชนในขณะที่ให้ความปลอดภัยในระดับหนึ่ง ผู้จัดการประชุมต่างๆ ยังสื่อสารกันเป็นประจำเพื่อติดตามปัญหาที่อาจเกิดขึ้นหรือผู้เข้าร่วมที่มีปัญหา ที่น่าสนใจคือ หัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัยของงานประชุมเคยบอกฉันว่าในระหว่างการสรุปงานกับสถานที่จัดงาน ผู้จัดการโรงแรมกล่าวว่าเมื่อเทียบกับงานประชุมเพอร์รี่ที่ไม่มีเหตุการณ์ใดๆ เลย พวกเขามีปัญหาเกี่ยวกับชุมชนของบรรณาธิการเมื่อไม่นานนี้มากกว่าอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมที่น่าวิตกกังวลอาจเกิดขึ้นได้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่เหมือนกลุ่มอื่นๆ ที่บางครั้งพยายามปิดหลักฐาน เพอร์รี่มักจะดูแลซึ่งกันและกันโดยทำให้ผู้คนตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้น พฤติกรรมที่เลวร้ายอาจถูกทำให้หายหน้า หักล้าง หรือเบี่ยงเบน ในกรณีร้ายแรง (และหายาก) ที่ต้องดำเนินคดีทางกฎหมาย ชุมชนมักจะดำเนินการอย่างรวดเร็วและ

27 <https://www.di.org>.

สาธารณะ ในงานประชุมครั้งหนึ่งที่ฉันเข้าร่วม มีผู้กระทำความผิดที่ทราบตัวหนึ่งถูกพบเห็น รายงาน และนำตัวออกจากสถานที่ก่อนที่เหตุการณ์ใดๆ จะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีของการเบี่ยงเบนที่ไม่ร้ายแรง แฟนๆ จะใช้ความอับอายที่เกิดจากการกลับเข้าสู่สังคมในระดับต่างๆ (Braithwaite, 1989) ซึ่งมีทฤษฎีว่ามีประสิทธิภาพในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ดี โอกาสในการกลับเข้าสู่สังคมและการรวมกลุ่มกันในภายหลังมักเกิดขึ้น ขึ้นอยู่กับลักษณะของพฤติกรรม ในลักษณะนี้ ส่วนประกอบของฐานชุมชนของแฟนด้อมเลียนแบบองค์ประกอบของการเลี้ยงดูแบบเผด็จการ ความคาดหวังจากผู้เข้าร่วมที่อ่อนน้อมและเป็นมิตรแต่สมดุลกับความเข้มงวดและความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสม ฉันศึกษาผลกระทบของรูปแบบการเลี้ยงดูต่อการสร้างตัวตนในช่วงวัยรุ่นสำหรับวัยรุ่นที่มีระดับปัญญาของจีน และการผสมผสานระหว่างความอบอุ่นและความเข้มงวดในการเลี้ยงดูนี้เกี่ยวข้องกับผลกำไรในการสร้างตัวตนเช่นเดียวกับ

ผลลัพธ์ด้านความเป็นอยู่ที่ดี (Steinberg, 2001) สำหรับจีน เป็นไปได้ที่หลักการเดียวกันนี้สามารถนำไปใช้กับชุมชนและสมาชิกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการพัฒนากิจกรรมและบรรทัดฐานระหว่างรุ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเอกลักษณ์ของชุมชน การพัฒนากิจกรรมในงานประชุม

การประชุมสามารถกลายเป็นวิธีที่มีความหมายในการพัฒนากิจกรรม เนื่องจากโปรแกรมได้รับการออกแบบมาโดยเฉพาะเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้เกิดความรู้สึกเป็นชุมชนและการรวมอยู่ในกลุ่มต่างๆ กลุ่มอภิปรายจะอุทิศให้กับหัวข้อ เช่น "นี่คือการประชุมครั้งแรกของคุณใช่ไหม" ซึ่งสื่อให้ผู้มาใหม่เข้าใจอย่างชัดเจนถึงกฎเกณฑ์ของการเข้าร่วมการประชุม ในฐานะนักสังคมวิทยา ฉันสังเกตว่ากลุ่มอภิปรายเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นวิธีการแบบสถาบันในการสอนชุมชนเกี่ยวกับบรรทัดฐานและความคาดหวังในการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุม การพัฒนาชุมชน และการพัฒนากิจกรรม กลุ่มอภิปรายบางกลุ่มอุทิศให้กับกิจกรรมการแสดงเป็นกลุ่ม เช่น การสวมชุดขนสัตว์ ในขณะที่กลุ่มอื่นๆ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเอาชนะอุปสรรคส่วนบุคคล เช่น

เช่น ความเขินอายและความวิตกกังวล แผลบางแผลเป็นที่ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน เช่น การทำงานศิลปะ เวิร์กช็อปการเขียน คำแนะนำในการจัดพิมพ์ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการศึกษาต่อในระดับหลังมัธยมศึกษา นอกจากนี้ยังมีกลุ่มย่อยจำนวนมากที่อุทิศให้กับการสร้างพื้นที่รวมและให้การรับรองสำหรับกลุ่มย่อยที่มีเอกลักษณ์ ไม่ว่าจะเป็นสายพันธุ์ของเพอร์โซน่า (เช่น เสือดาวหิมะ) หรือรสนิยมทางเพศ (เช่น การไม่มีเพศ) ตาราง 24.2 แสดงตัวอย่างกลุ่มย่อยของงานประชุมที่จัดขึ้นที่ Anthrocon นี่เป็นเพียงตัวอย่างเล็กๆ น้อยๆ ของโปรแกรมที่หลากหลายอย่างเหลือเชื่อที่มีอยู่ กลุ่มย่อยเหล่านี้มักดำเนินการโดยเพอร์โซน่าที่มีประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญในด้านหนึ่งๆ และต้องการเชื่อมต่อกับผู้อื่นเกี่ยวกับความสนใจนั้น

โดยปกติแล้วตารางการเขียนโปรแกรมจะมีให้ก่อนงานประชุม และบ่อยครั้งที่เหล่าเพอร์โซน่าจะระบุนความตั้งใจที่จะเข้าร่วมงานกิจกรรมเฉพาะต่างๆ โดยการสร้าง

ตารางการเสวนา การแสดงความสนใจต่อสาธารณะสามารถเป็นการตรวจสอบสำหรับทั้งเจ้าภาพและผู้เข้าร่วมงาน

ตาราง 24.2 ตัวอย่างการเขียนโปรแกรมของ Anthrocon หัวข้อของแผง คำอธิบาย ดังนั้นนี่คือของคุณงาน Fur Con ครั้งแรกของคุณใช่หรือไม่? หรือเพิ่งเคยมา AnthroCon เป็นครั้งแรก? เชิญเข้ามาและเรียนรู้สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำในงาน Fur Con ตั้งแต่การจัดการกับชุด Fursuit จนถึงกฎ 6/2/1 วิธีที่ยอดเยี่ยมในการเริ่มต้นงานประชุมและเรียนรู้วิธีที่ดีที่สุดในการสนุกร่วม งาน Fursuiting ในที่สาธารณะ 101.

เคยอยากจะได้ชุดเพอร์โซน่าในที่สาธารณะ จัดงานสวมชุดเพอร์โซน่า หรือทำทั้งสองอย่าง แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร? มาร่วมการสนทนากับนักเต้น (และบางครั้งก็มีอารมณ์ขัน) นี้เพื่อเรียนรู้ทุกรายละเอียดของการสวมชุดสัตว์ในที่สาธารณะ!

การเอาชนะ
ความเขินอายและ
ความวิตกกังวล.

กระดานสนทนานี้มุ่งเป้าไปที่กลุ่มคนที่เขินอาย วิตกกังวล และหรืออึดอัดในการเข้าสังคม คุณมีปัญหาในการหาเพื่อนไหม คุยกับศิลปินใหม่ หาชุมชนใหม่ ทำอะไรในแต่ละวันอยู่หรือเปล่า ถ้าใช่ แวะมาขอคำแนะนำเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นได้เลย! Out of the Spectrum: ประสบการณ์ของคนไร้เพศ

และยิบติที่จะนำเสนอเสวนาที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสเปกตรัมของภาวะไร้เพศ: OSAAE! เสวนาครั้งนี้จะเน้นไปที่การสำรวจสเปกตรัมของภาวะไร้เพศเป็นหลัก สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่มีสเปกตรัมและป้ายกำกับที่เราใช้ในการกำหนดตัวเอง รวมถึงประสบการณ์ส่วนตัวของเราเกี่ยวกับสเปกตรัมของภาวะไร้เพศ และผลกระทบที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างเรากับผู้อื่นและเพื่อน นอกจากนี้ เราจะให้แนวทางทั่วไปบางประการเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารกับผู้อื่นโดยใช้ป้ายกำกับเหล่านี้ และเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่ผู้ที่อยู่นอกสเปกตรัมมีไว้เพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์ของภาวะไร้เพศ และปิดท้ายด้วยคำถามและคำตอบสำหรับผู้ที่ยากจะรู้หรือเห็นและต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม โปรดร่วมเดินทางสู่โลกแห่งภาวะไร้เพศที่ให้ข้อมูล ความบันเทิง และการสำรวจกับเรา! เราจะจัดระเบียบแพนด้อม Furry ได้อย่างไร?

เหตุการณ์ปัจจุบันนั้นสร้างความเครียด และเราทุกคนควรพักผ่อน แต่สิ่งที่สร้างสรรค์สำหรับแฟน ๆ เพอร์รี่ในช่วงเวลาที่ยากลำบากเช่นนี้คืออะไร?

การสนทนาที่อัปเดตและมีภาพประกอบ เราจะสำรวจสิ่งที่ทำให้ Furry พิเศษ สิ่งที่เราสามารถทำได้ในปัจจุบันเพื่อสร้างความแตกต่างในโลกปัจจุบัน และอนาคตที่น่าตื่นเต้นและมีความหวังที่เราอาจสร้างขึ้นได้ด้วยส่วนที่ดีที่สุดของแฟนด้อม การพัฒนาตัวละคร Fursuit และการปรับปรุง

การเคลื่อนไหวและการโต้ตอบของคุณในชุดขนสัตว์จะสื่อถึงบุคลิกของตัวละครที่คุณพยายามสร้างขึ้น แผงนี้จะสอนทักษะการแสดงขั้นพื้นฐานและรวมถึงแบบฝึกหัดต้นสดเพื่อฝึกฝนทักษะเหล่านี้ ร้องเพลงตามเพลงที่แย่ที่สุดในโลก ร้องเพลงตามเพลงยอดนิยมและไม่เป็นที่ยอมรับกับสัตว์เลี้ยงของคุณ

BIPOC Furry Meet and Greet: พื้นที่สำหรับ BIPOC (คนผิวสี คนพื้นเมือง และคนผิวสี) เพื่อพบปะกันและแบ่งปันประสบการณ์และทรัพยากรต่างๆ การพบปะจะเป็นพื้นที่สำหรับผู้ร่วมเสวนาจะพูดคุยเกี่ยวกับผลงานศิลปะ งานเขียน และประสบการณ์ในแฟนด้อมเพอร์รี่ พร้อมทั้งให้ผู้เข้าร่วมทุกคนได้มีส่วนร่วมและแบ่งปันผลงานศิลปะและประสบการณ์ของตนกับผู้อื่น นอกจากนี้ ผู้ร่วมเสวนาจะนำเสนอผลงานวิจัยปัจจุบันเกี่ยวกับคนผิวสีที่เป็นเกย์และทรานส์ในแฟนด้อมเพอร์รี่โดย Sibyl นักวิจัยระดับปริญญาเอกด้านเพอร์รี่ ห้องกระตุ้นประสาทต่ำ บางครั้งเราต้องการสถานที่เงียบสงบเพื่อรวบรวมสติ

โพสต์ใช้พื้นที่นี้สำหรับผู้ที่ต้องการมีเวลาชกพักเพื่อตั้งสติ Anthrocon Discord Server Meetup

นำมิมและอีโมจิของคุณมา แล้วมาเข้าร่วมกับผู้ใช้คนอื่นๆ จาก Anthrocon Discord Server เพื่อพบปะพูดคุยแบบตัวต่อตัว คำแนะนำในการเผยแพร่ผลงานด้วยตนเอง ในโลกยุคใหม่ มีหลายวิธีในการเผยแพร่ผลงานของคุณ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการตลาดเฉพาะกลุ่ม หรือเพียงแค่เลือกที่จะดำเนินการด้วยตัวเองและรับผิดชอบต่อแทนที่แน่นอนมากขึ้น การเผยแพร่ผลงานด้วยตนเองผ่านเว็บไซต์และตลาดต่างๆ อาจเป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับหลายๆ คน

นักเขียน เราจะมาพูดคุยกันถึงวิธีเริ่มต้น สถานที่ที่จะใส่ผลงานของคุณ และเคล็ดลับเพิ่มเติมที่คุณต้องมีเพื่อความสำเร็จในการเผยแพร่ผลงานด้วยตนเอง เวิร์กช็อปป้ายชื่อ นำอุปกรณ์ศิลปะของคุณมาด้วยแล้วทำป้ายชื่อเป็นของที่ระลึกสำหรับคุณและเพื่อนๆ ของคุณ! เราจัดเตรียมอุปกรณ์ศิลปะบางส่วนให้ คุณจะพบ Furries ของวิทยาลัยอยู่ทุกที่ แม้แต่ใต้ออกของคุณ!

กลุ่ม Furry เข้าร่วมกับเราเพื่อค้นหาวีธีการค้นหากลุ่ม Furry ในวิทยาลัยหรือวิธีสร้างกลุ่มของคุณเอง! ชัดเขียนเพื่อสุขภาพจิตที่ดีขึ้น

มาร่วมพูดคุยกับแขกผู้มีเกียรติของเราเกี่ยวกับการชัดเจนเพื่อสุขภาพจิตที่ดีขึ้น การจัดการกับความเครียด ความวิตกกังวล โรค PCD มีหลายวิธีในการชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกเหล่านี้ สิ่งที่ต้องทำและไม่ควรทำในการเป็นเจ้าของชุด Fursuit ตัวแรกของคุณ

คุณได้ชุดแล้ว - แล้วคุณจะจัดการกับมันอย่างไร? มาและให้คำแนะนำจากประสบการณ์หลายปี ประสบการณ์ การพบปะกับเสื้อชีตาห์/เสื้อดาวหิมะ: คุณเป็นเสื้อชีตาห์หรือไม่? ครึ่งเสื้อชีตาห์? เป็นมิตรกับเสื้อชีตาห์หรือไม่? มาร่วมพบปะพูดคุยแบบตัวต่อตัวกับเรา (Sneps ก็ได้เช่นกัน...) การแต่งกายแบบ Fursuiting ในสมัยโบราณ: ประวัติโดยย่อของเครื่องแต่งกายสัตว์การปลอมตัว และพิธีกรรม

การสวมชุดสัตว์มีประวัติศาสตร์อันยาวนานและยาวนาน ในการนำเสนอและการอภิปรายครั้งนี้ ศาสตราจารย์ด้านการศึกษาคลาสสิกจะอธิบายถึงว่าทำไมและอย่างไรผู้คนในกรีกและโรมโบราณจึงแต่งตัวเป็นสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ สิ่งนี้สามารถบอกอะไรเราเกี่ยวกับทัศนคติของพวกเขาที่มีต่อมนุษย์ชาติและความเป็นสัตว์ และสิ่งนั้นบอกอะไรเราได้อีกบ้าง
ช่วยให้เราเข้าใจแรงจูงใจและประสบการณ์ในการสวมชุดแฟนซีในปัจจุบันได้มากขึ้น วิธีเป็นเกย์ การอภิปรายนี้เหมาะสำหรับผู้ที่เพิ่งเข้ามาในโลกสีรุ้งที่สวยงามของชุมชน LGBTQ+ มันจะจัดพื้นที่ปลอดภัยให้คุณได้เรียนรู้ศัพท์เฉพาะที่มักใช้ในชุมชน LGBTQ+ รวมถึงสามารถถามคำถามในสภาพแวดล้อมที่เข้าใจกันได้

University Furs Furmeet คุณเรียนมหาวิทยาลัยหรือไม่? ต้องการพูดคุยกับคนอื่นๆ ที่มีสาขาวิชาที่คล้ายคลึงกันหรือไม่? หรือบางทีคุณอาจต้องการสร้างคอนเนกชันหรือขอคำแนะนำสำหรับการเรียนในมหาวิทยาลัย! หากเป็นเช่นนั้น นี่คือการสนทนาสำหรับคุณ! หมายเหตุ

ที่มา: <https://anthrocon2022.sched.com/> (ใช้โดยได้รับอนุญาต) Anthrocon เป็นเครื่องหมายบริการจดทะเบียนของ Anthrocon, Inc. และใช้โดยได้รับอนุญาต Anthrocon ไม่ใช่ผู้สนับสนุนสิ่งพิมพ์นี้ และการใช้สื่อการเขียนโปรแกรมในที่นี้ไม่ได้หมายความว่ามีการรับรองโดย Anthrocon, Inc.

ฟอร์โซน่า

ตามที่ได้อธิบายไว้ในหัวข้อสุดท้าย ชุมชนนี้มอบประโยชน์มากมายให้กับสมาชิกของแฟนด้อมเพอร์รี่ นอกจากนี้ ชุมชนยังจัดเตรียมโครงสร้างเชิงบรรทัดฐานที่สนับสนุนการพัฒนาฟอร์โซน่าของเพอร์รี่ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงในชุมชน ซึ่งจะทำให้ผู้คนรู้สึกว่ามีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าตนเอง นอกจากนี้ บรรทัดฐานทางวัฒนธรรมหลายอย่างของแฟนด้อมก็ส่วนหนึ่งมาจากฟอร์โซน่าเช่นกัน หัวข้อถัดไปจะอธิบายถึงบรรทัดฐานของฟอร์โซน่า ประโยชน์ของงานศิลปะของเพอร์รี่ การสำรวจรายละเอียดของฟอร์โซน่า การใช้ฟอร์โซน่าเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอด

เครื่องมือสำหรับการแก้ปัญหา และวิธีที่ฟอร์โซน่าสามารถนำไปสู่การเติบโตได้ บรรทัดฐานของฟอร์โซน่าในพื้นที่แฟนคลับ การสารัตถ์การพัฒนาและพูดคุยเกี่ยวกับฟอร์โซน่ามีอยู่ทั่วไปในแฟนคลับเพอร์รี่ มีความคาดหวังเชิงบรรทัดฐาน—เกือบจะเกิดขึ้นแล้ว—ว่าฟอร์โซน่าจะถูกพัฒนาและใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่น ตัวอย่างเช่น เมื่อเข้าร่วมงานประชุมเพอร์รี่ ส่วนหนึ่งของกระบวนการลงทะเบียนรวมถึงการให้ข้อมูลป้ายซึ่งต้องสวมไว้ตลอดเวลาในพื้นที่จัดงาน 28,29 อย่างไรก็ตาม ชื่อที่แสดงบนป้ายนั้นโดยทั่วไปแล้วจะเป็นชื่อฟอร์โซน่า (หรือชื่อสร้างสรรค์อื่นๆ) ที่ผู้เข้าร่วมจะใช้เพื่อโต้ตอบกัน นอกจากนี้ป้ายของผู้เข้าร่วมแล้ว เพอร์รี่จำนวนมากยังสวมป้ายเคลื่อนไหวหนึ่งป้ายขึ้นไปจากงาน ศิลปะฟอร์โซน่าที่ห้อยจากสายคล้องคอหรือสวมเครื่องประดับเพอร์รี่ ถือเป็นบรรทัดฐานและเป็นที่ยอมรับที่ใครบางคนจะเริ่มบทสนทนากับผู้เข้าร่วมคนอื่นด้วยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับป้าย รายละเอียดฟอร์โซน่า ชุดเพอร์รี่ เสื้อผ้าที่มีธีมเพอร์รี่ หู หรือหาง การมีอยู่ทุกหนทุกแห่งของฟอร์โซน่าและวัตถุทางกายภาพที่เกี่ยวข้องช่วยสร้างบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้ฟอร์โซน่าเพื่อการโต้ตอบในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งการรวมกลุ่มด้วย "การทำความรู้จัก" ง่ายๆ เพื่อเริ่มบทสนทนากับผู้อื่น ในสถานที่ทั้งแบบพบหน้ากันและออนไลน์ ฉันได้เห็นผู้คนเปิดเผยตัวเองด้วยการพูดอะไรทำนองว่า "ฉันเพิ่งมาที่นี่และหวังว่าจะได้เพื่อนใหม่ๆ" คำตอบมักจะเป็นการผสมผสานระหว่างคำว่า "ยินดีต้อนรับ!" และการสนทนาที่เริ่มต้นด้วย "ฟอร์โซน่าของฉันคือ X" หรือ "สายพินธุ์ของฉันคือ Y" กลยุทธ์การมีส่วนร่วมที่ยอมรับได้เหล่านี้สามารถช่วยลดอุปสรรคในการสื่อสารที่มักเกิดขึ้นเมื่ออยู่ท่ามกลางคนแปลกหน้าได้ ในกลุ่มเป้าหมายกลุ่มหนึ่ง เด็กสาวฟอร์โซน่าวัย 20 ปีกล่าว (สรุปใจความ):

28 อนุสัญญากำหนดให้ต้องแสดงบัตรประจำตัวที่ออกโดยรัฐบาลเพื่อรับการลงทะเบียน

ป้ายข้อมูลจะเชื่อมโยงกับหมายเลขประจำตัวผู้ลงทะเบียนที่พิมพ์ไว้บนป้ายพร้อมชื่อผู้ใช้ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของงานประชุมจะประจำการอยู่ที่จุดเข้าและจะปฏิเสธไม่ให้เข้า

พื้นที่จัดงานประชุม เว้นแต่จะมีการแสดงบัตรไว้อย่างเด่นชัด บัตรที่ลืมไว้จะต้องถูกค้นคืน มิฉะนั้น

การเข้าถึงถูกปฏิเสธ (EE4MB)

“เมื่ออยู่นอกกลุ่มแฟนคลับ ฉันจะไม่คุยกับใครเลย แม้แต่บิดเดียว แต่ที่นี่ฉันรู้สึกสบายใจ และสามารถพูดคุยกับคนอื่น ๆ ได้”

ยิ่งไปกว่านั้น โครงสร้างและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการโต้ตอบโดยใช้ฟอร์โซน่าอาจเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับกลุ่มแฟนเพอร์รี่ และบรรทัดฐานที่กำหนดไว้ของแฟนด้อมสามารถช่วยบรรเทาความวิตกกังวลได้ ฟอร์โซน่าไม่เพียงแต่เชื่อมโยงเพอร์รี่ที่มีความสนใจร่วมกันกับคนอื่นๆ ที่มีแนวคิดเหมือนกันและเพิ่มความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเท่านั้น แต่ยังยืนยันองค์ประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ของอัตลักษณ์ของฟอร์โซน่าไปพร้อมๆ กันอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อผู้คนแสดงรายละเอียดของฟอร์โซน่าออกมา พวกเขากำลังสร้างโอกาสสำหรับการพัฒนาเพิ่มเติมในกระบวนการนี้ ซึ่งเห็นได้ชัดจากการวิเคราะห์ของฉันเกี่ยวกับหน้าที่ของศิลปะฟอร์โซน่า ศิลปะฟอร์โซน่าในฐานะการสำรวจอัตลักษณ์และความมุ่งมั่น งานศิลปะที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์เป็นส่วนสำคัญของแฟนด้อมเพอร์รี่ และเนื้อหาส่วนใหญ่มีฟอร์โซน่า สำหรับเพอร์รี่ที่ไม่มีพรสวรรค์ทางศิลปะ พวกเขาอาจจำใจศิลปินให้สร้างภาพของฟอร์โซน่าของพวกเขา ซึ่งต้องอาศัยผู้สนับสนุน

อธิบายรายละเอียดเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับเฟอร์โซ่นำออกมาต่างๆ ศิลปินที่มีประสบการณ์อาจถามคำถามชุดหนึ่งเกี่ยวกับตัวละครเพื่อถึงรายละเอียดเพิ่มเติมและปรับปรุงความแม่นยำ เช่นเดียวกับนักวาดภาพร่าง

บางครั้งรายละเอียดของตัวละครเฟอร์โซ่นำจะถูกบันทึกไว้โดยใช้แผ่นข้อมูลอ้างอิง แผ่นข้อมูลเหล่านี้เปรียบเสมือนแผนผังของตัวละครที่บ่งบอกถึงลักษณะเด่นเล็กๆ น้อยๆ แต่

สำคัญของตัวละครจากหลายมุม แผ่นข้อมูลอ้างอิงมีประโยชน์สำหรับงานศิลป์และชุดเฟอร์โซ่นำ เนื่องจากช่วยเพิ่มความสมจริงให้กับการนำเสนอทางศิลปะ หากเฟอร์โซ่นำมี

พรสวรรค์ทางศิลปะ พวกเขาอาจสนุกกับการพัฒนาตัวละครผ่านภาพวาด แน่นอนว่ารายละเอียดของเฟอร์โซ่นำและเนื้อหาของภาพต้องได้รับการทำให้สมบูรณ์ในกระบวนการนี้ ดัง

นั้น การใช้ผลงานศิลปะในการพัฒนาการนำเสนอตัวละครสามารถผลักดันให้บุคคลนั้นสำรวจและมุ่งมั่นกับรายละเอียดของตัวละครและความหมายของรายละเอียดเหล่านั้น การศึกษาของ

ฉันยังระบุดีว่าเฟอร์โซ่นำและงานศิลปะสร้างสรรค์ของเฟอร์โซ่นำสามารถให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่ต้องการสำรวจอัตลักษณ์ทางเพศและรสนิยมทางเพศของตนได้ ทั้งงานศิลปะสำหรับผู้

ชมทั่วไปและงานศิลปะสำหรับผู้ใหญ่สามารถทำหน้าที่เป็นกลไกในการสำรวจความรู้สึกที่มีต่อประเด็นสำคัญแต่ละเรื่องอันเนื่องเกี่ยวกับอัตลักษณ์ได้อย่างดี

พิจารณาเฟอร์โซ่นำของพวกเขาในบทบาท รูปร่าง และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เฟอร์รีอาจแบ่งปันเฟอร์โซ่นำเหล่านี้ด้วย

รายละเอียดหรืองานศิลปะกับคนอื่นเพื่อเป็นการตอบสนองของพวกเขาต่อปัญหาที่พวกเขากำลังสำรวจอยู่ เพราะท้ายที่สุดแล้ว ไม่ใช่พวกเขาที่สำรวจ แต่เป็นเฟอร์โซ่นำของพวกเขา สำหรับเฟอร์รีคนอื่นอื่นๆ ที่กำลังสำรวจองค์ประกอบของรสนิยมทางเพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่ใช่เฟอร์รี

ไม่เป็นมิตรกับความหลากหลาย วิธีนี้จึงอาจเป็นวิธีที่ปลอดภัยกว่าในการทดสอบประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเอกลักษณ์ส่วนบุคคลก่อนที่จะตัดสินใจเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับตนเอง การสำรวจรายละเอียดของเฟอร์โซ่นำ รายละเอียดของเฟอร์โซ่นำช่วยให้ข้อมูลสำคัญแก่ตนเองและผู้อื่นในชุมชนได้ นอกจากนี้ นักมีการเน้นย้ำอย่างมากเกี่ยวกับความหมายที่เกี่ยวข้องกับสายพันธุ์ที่เลือก

(หรือการรวมกันของสายพันธุ์) รายละเอียดที่มองเห็นได้และลักษณะบุคลิกภาพของเฟอร์โซ่นำมักถูกเลือกด้วย caege และมีควาหมาย ตัวอย่างเช่น ในการสัมภาษณ์ครั้งหนึ่ง ผู้เข้าร่วมได้อธิบายความสัมพันธ์ของเขากับเฟอร์โซ่นำของเขาในลักษณะต่อไปนี้:

“ฉันเลือกหมาป่ามาเมื่อ 4 ปีที่แล้ว เป็นหมาป่าที่มีดวงตาสีส้มที่เปล่งประกาย ฉันเลือกหมาป่า... ฉันเป็นคนดีและดีไปหมด ฉันรอดชีวิตจากมาเร็งมาได้กว่า 23 ปี ดวงตาสีส้มจึงเป็นไฟที่คอยหล่อเลี้ยงฉันให้ก้าวต่อไปได้”

การไตร่ตรองที่มีความหมายและการเติบโตส่วนบุคคล

รายละเอียดของลักษณะเฉพาะของเฟอร์โซ่นำอาจมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อฉันคุยกับเฟอร์รีเกี่ยวกับวิวัฒนาการของเฟอร์โซ่นำของพวกเขา พวกเขามักจะพูดประมาณนี้ (สรุปใจความได้ดังนี้):

“ตอนที่ฉันเข้าร่วมกลุ่มแฟนคลับ ฉันเลือกสุนัขจิ้งจอกเป็นสัตว์ตัวแรกสำหรับเฟอร์โซ่นำของฉัน ฉันคิดว่าฉันเลือกสุนัขจิ้งจอกเพราะฉันคิดว่ามันจะช่วยให้ฉันเข้ากับกลุ่มแฟนคลับได้เมื่อฉันเข้าร่วมกลุ่มแฟนคลับ เพราะมันเป็นสายพันธุ์ที่ได้รับความนิยม อย่างไรก็ตาม หลังจากคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้มานานกว่าสองปี ฉันคิดว่ากระต่ายเหมาะกับฉันมากกว่า”

ในการสนทนาเหล่านี้ ผู้เข้าร่วมจะบรรยายลักษณะเฉพาะที่พวกเขามีร่วมกับสายพันธุ์นั้นๆ หรือชื่นชมและปรารถนาที่จะมีลักษณะเหมือนพวกเขามากขึ้น ในการสัมภาษณ์ครั้งหนึ่ง มีเฟอร์รีคนหนึ่งบรรยายถึงเฟอร์โซ่นำสามตัวที่เขาพัฒนาขึ้นตามลำดับ ตัวแรกคือเฟอร์โซ่นำของเขาเมื่อตอนที่เขายังเด็ก

มนุษย์ และสำหรับเขา สายพันธุ์นี้ก็มีความสวยงามทางสุนทรียศาสตร์ ในช่วงเวลานั้นของชีวิต เขากำลังต่อสู้กับปัญหาด้านภาพลักษณ์ของร่างกาย และสายพันธุ์ที่ถูกเลือกมาเป็นตัวแทนของสิ่งที่เขาอยากเป็น แต่ในความคิดของเขาไม่ใช่ เมื่อเขาอายุมากขึ้น สายพันธุ์ก็เปลี่ยนไป และความสัมพันธ์ของเขากับเฟอร์โซ่นำก็เปลี่ยนไปเช่นกัน เฟอร์โซ่นำที่เขาใช้ในปัจจุบันเป็นตัวแทนของความแข็งแกร่ง ความยืดหยุ่น และภูมิปัญญา ซึ่งจากการสังเกตบุคคลที่โดดเด่น มันคง และพูดจาชัดเจนคนนั้นของฉันแล้ว เฟอร์โซ่นำเป็นตัวแทนที่ยอดเยี่ยมของตัวตนของเขาในช่วงเวลานี้ของชีวิต

เฟอร์โซ่นำในฐานะตัวแทนส่งออกภายนอก

ในโลกที่ไม่มีสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม นักบำบัดมีแนวทางต่างๆ มากมายที่จะช่วยให้ลูกค้ามองเห็นสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตของตนเอง

แนวทางหนึ่งที่เป็นที่นิยมคือการบำบัดแบบบรรยาย ซึ่งดำเนินการบนสมมติฐานที่ว่า การนำปัญหาออกจากตัวบุคคล—แยกตัวตนออกจากตัวตน

ปัญหา—และการสร้างชีวิตใหม่จะช่วยให้ปัญหาได้ (White & Epston, 1990) Monk และ Gehart (2003) สรุปประเด็นดังกล่าวดังนี้:

“คุณลักษณะที่โดดเด่นที่สุดของการบำบัดด้วยการเล่าเรื่อง ซึ่งก็คือ การแสดงออกถึงการสนทนา จะช่วยสร้างช่องว่างระหว่างผู้รับการบำบัดกับปัญหา เพื่อต่อต้านเรื่องราวที่กดดันและเต็มไปด้วยปัญหา ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับการบำบัดกับปัญหาเปลี่ยนแปลงไป” (หน้า 25)

ในการบำบัดแบบบรรยาย การนำปัญหาภายนอกมาแสดงออกเกี่ยวข้องกับการระบุและแยกปัญหาเหล่านั้นออกจากกันเพื่อให้ปัญหาเหล่านั้นกลายเป็นส่วนภายนอกของบุคคล (ตรงข้ามกับส่วนภายในของบุคคล) โดยการแยกและนำปัญหา (เช่น ข้อบกพร่อง) ที่เกี่ยวข้องกันออกจากตัวบุคคลออกมาภายนอก จากนั้นจึงสร้างปัญหาดังกล่าวขึ้นมาใหม่เป็นอัตลักษณ์ภายนอก บุคคลนั้นจะเริ่มเชื่อมโยงกับความเป็นจริงทางเลือกที่ปรับรอบบุคคลนั้นใหม่ผ่านเรื่องเล่าของตนเอง และเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ใหม่ที่พวกเขาสร้างขึ้นสำหรับตนเอง (Gehart, 2013) จากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมเกี่ยวกับประสบการณ์ของพวกเขาในฐานะเฟอริ จันทันรับรู้และชื่นชมศักยภาพในการนำปัญหาภายนอกมาแสดงออกของเฟอริโซน่า และวิธีที่เฟอริโซน่าสามารถบรรเทากระบวนการสะท้อนตนเองได้โดยการสร้างระยะห่างที่ปลอดภัยในการนำปัญหาจากการพิจารณา นี่คือวิธีที่ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอธิบายกระบวนการใช้เฟอริโซน่าเป็นเครื่องมือสำหรับการสะท้อนตนเองอย่างแข็งขัน:

“เฟอริโซน่าของฉันเป็นตัวแทนของตัวเอง บางครั้งสิ่งที่ฉันทำกับเฟอริโซน่าก็คือการนำมันไปอยู่ในสถานการณ์ที่ฉันอยากเห็นและคิดว่าฉันจะตอบสนองอย่างไรและเฟอริโซน่าของฉันจะแสดงออกอย่างไร”

ดังนั้น Fursona จึงสามารถใช้โดย Furry เพื่อช่วยแก้ปัญหาอย่างมีกลยุทธ์และในทางปฏิบัติ กลยุทธ์บางอย่างเหล่านี้อาจเรียกได้ว่าเป็นการบำบัดด้วย Furry ซึ่ง Fursona ที่ได้รับการเคารพและมีความหมายสามารถช่วยได้ บุคคลนั้นจะแสดงปัญหาออกมาเปิดเผยสิ่งที่สำคัญสำหรับบุคคลนั้น และท้ายที่สุด เผยให้เห็นถึงการรับรู้โดยละเอียดเกี่ยวกับการเติบโตของตนเองจนกลายเป็นตัวตนในอุดมคติของตน

การเจริญเติบโตของตัวตน

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ แล้ว เฟอริโซน่าสามารถส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อเฟอริรีได้ นอกจากนี้ เรายังมีข้อมูลเชิงปริมาณที่ชี้ให้เห็นโดยตรงถึงประโยชน์ของเฟอริโซน่าในการพัฒนาตัวตน ตัวอย่างเช่น จากการศึกษามากมาย เฟอริรีส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าเฟอริโซน่าของพวกเขาเป็นตัวแทนของตัวตนในอุดมคติของพวกเขา เห็นด้วยโดยทั่วไปว่าเฟอริโซน่าของพวกเขาเป็นตัวแทนของตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาด้วย และส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าเฟอริโซน่าของพวกเขาแสดงถึงส่วนที่แย่ที่สุดของตัวเอง การพูดคุยเกี่ยวกับเฟอริโซน่ากับเฟอริรีคนอื่นๆ จะช่วยเสริมสร้าง "การโต้ตอบ" ระหว่างวัตถุประสงค์ (ผู้อื่นมองเราอย่างไร) และอัตลักษณ์ส่วนบุคคล (เราเองตัวเราอย่างไร) ของเฟอริรี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสร้างอัตลักษณ์ (Côté & Levine, 2002) ยิ่งไปกว่านั้น การมีส่วนร่วมกับผู้อื่นโดยใช้เฟอริโซน่า โอกาสในการเติบโตส่วนบุคคลที่ได้รับจากเฟอริโซน่าอาจแปลเป็นผลประโยชน์ที่แท้จริงและจับต้องได้อื่นๆ สำหรับแต่ละบุคคลด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ผู้ที่ขี้อาย วิตกกังวล หรือออกัสติกอาจได้รับประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีโครงสร้างกับผู้อื่นเกี่ยวกับเฟอริโซน่าของพวกเขา ในกระบวนการนี้ พวกเขาจะได้รับประสบการณ์และความมั่นใจจากการโต้ตอบเชิงบวก

ชุมชนและเฟอริโซน่า: การให้กำลังใจและการยอมรับเพื่อการเติบโต การก้าวออกจากโซนปลอดภัยของตัวเองอาจเป็นเรื่องท้าทายและสร้างความวิตกกังวลให้กับบางคน อย่างไรก็ตาม แฟนคลับสามารถสนับสนุนสมาชิกอย่างนุ่มนวลให้ก้าวข้ามโซนปลอดภัยของตัวเองได้ มีอยู่สองสามวิธีที่ทำได้ วิธีหนึ่งคือการใช้เฟอริโซน่า ซึ่งจะช่วยให้สะท้อนตัวตนได้ และเป็นวิธีที่ปลอดภัยกว่าสำหรับผู้คนในการยืนยันตัวตนในรูปแบบต่างๆ ของตัวตนที่ผ่านการทดลองผ่านการสำรวจอัตลักษณ์ของเฟอริโซน่า (เช่น อัตลักษณ์ทางเพศและรสนิยมทางเพศ) พื้นที่จัดงานประชุมให้โอกาสอีกทางหนึ่งสำหรับการก้าวข้ามสิ่งที่สับสนใจ ไม่ว่าจะเป็นการปล่อยตัวปล่อยใจในงานเรฟ การเข้าร่วมการแข่งขันเดินร่า การจัดกลุ่มผู้สนใจ หรือเข้าร่วมงานพูดในที่สาธารณะ ดร. ซามูเอล คอนเวย์ ซึ่งเป็นซีอีโอของ Anthrocon เคยเล่าเรื่องราวโปรดเรื่องหนึ่งของเขาให้ฉันฟัง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเขาเองแฟนคลับอย่างไร

โดยทั่วไปแล้ว คนที่ขี้อายมักจะขึ้นไปบนเวที นั่งไป จากนั้นก็วิ่งลงจากเวที ในสภาพแวดล้อมอื่นๆ อาจเป็นไปได้ที่พวกเขาจะกล่าวอาจได้รับเสียงหัวเราะและการตักเตือน แต่ไม่ใช่

ในความเป็นแฟนตัวยงของเขา ในทางกลับกัน ผู้ชมกลับส่งกำลังใจอย่างท่วมท้นให้กับคนหนุ่มสาวผู้นี้ ซึ่งรวบรวมความกล้าหาญเพื่อกลับขึ้นไปบนเวทีและแสดงต่อหน้าเพื่อนๆ ที่เป็นแฟนคลับตัวยงที่ส่งเสียงเชียร์และสร้างกำลังใจ เป้าหมายที่กว้างกว่าของงานแฟนคลับตัวยงหลายๆ งานคือการทำให้ผู้คนรู้สึกสบายใจและยินดีต้อนรับในแบบที่คนอื่นๆ ในโลกไม่ค่อยจะรองรับ—และยิ่งไปกว่านั้นยังอำนวยความสะดวกอีกด้วย

ฉันเองก็เคยได้รับกำลังใจและการต้อนรับอย่างอบอุ่นนี้มาเช่นกัน เมื่อฉันพาเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งไปร่วมการประชุมเกี่ยวกับเฟอร์รี่ครั้งแรกของเขาที่ CanFURence เราได้รับเชิญให้พูดในพิธีเปิดงาน ผู้เข้าร่วมงานหลายคนคุ้นเคยกับฉันและ Furscience เพราะเราเข้าร่วมการประชุมนี้มาตั้งแต่เริ่มจัดในปี 2016 เพื่อนร่วมงานของฉันหิบบิโมโครโฟนขึ้นมาแนะนำตัวอย่างลึกลับ เขาพูดไม่กี่คำเกี่ยวกับตัวตนของเขาและให้ข้อมูลประชากรบางส่วนเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตของเขา 30 และความเชี่ยวชาญด้านการวิจัย ซึ่งทำให้พวกเราทั้งคู่มองหน้ากันอย่างอึ้ง—และพูดตรงๆ ว่าฉันดีใจมาก—ผู้คนหลายร้อยคนในห้องบอลรูมเริ่มตะโกนว่า “พวกเราคนใดคนหนึ่ง!”

“พวกเราคนหนึ่ง! พวกเราคนหนึ่ง!” เพื่อทักทายเพื่อนร่วมงานของฉันและแจ้งให้เขารับรู้ว่าเขาเป็นดีที่จะเป็นส่วนหนึ่งของงานนี้ พื้นที่แฟนด้อม ผ่านมาเกือบครึ่งทศวรรษแล้วตั้งแต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น และฉันยังคงจำความรู้สึกขอบคุณที่ฉันมีต่อกลุ่มคนที่นำทางเหล่านี้ได้ ซึ่งพวกเขาทำทุกวิถีทางเพื่อให้เพื่อนร่วมงานของฉันรู้สึกสบายใจและรวมอยู่ในพื้นที่ที่เขาเข้ามาเมื่อสามชั่วโมงก่อนในฐานะคนนอกโดยสิ้นเชิง ประเด็นที่ฉันหิบบิมาพูดสองเรื่องนี้ก็คือ เรื่องราวเหล่านี้สะท้อนถึงสิ่งที่ฉันเห็นว่าเกิดขึ้นในระดับจุลภาคกับผู้คนในแฟนด้อมเช่นกัน คนที่ขี้อาย เป็นคนใหม่ หรือรู้สึกว่าคุณไม่เข้าพวกกับคนอื่นๆ ในโลก จะได้รับโอกาสและคำเชิญชวนให้กลายเป็นคนที่ยิ่งใหญ่กว่าตอนที่พวกเขาเข้ามา และรู้สึกมีส่วนร่วมมากขึ้น และนั่นก็ยิ่งไปกว่าตอนที่พวกเขาเริ่มต้น มันไม่สมบูรณ์แบบ สิ่งเลวร้ายและประสบการณ์ที่เกิดขึ้นได้เช่นกัน ผู้คนสามารถไปงานประชุมโดยมีความคาดหวังสูง และจากไปด้วยความผิดหวัง และเมื่อใดก็ตามที่มีผู้ชมจำนวนมากมารวมตัวกัน ก็มีโอกาสดังกล่าวๆ จะไม่เป็นไปตามแผนทุกประการ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ดีที่ฉันได้เรียนรู้โดยรวมจากการทำวิจัยในชุมชนนี้มานานกว่าทศวรรษ—งานเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ครอบคลุมแนวทางด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา งานสังคมสงเคราะห์ และมานุษยวิทยา—ก็คือ แฟนด้อมให้มากกว่าที่คนส่วนใหญ่ได้รับ มันช่วยให้ผู้คนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการไตร่ตรองอย่างลึกซึ้งและปลอดภัย ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากการพัฒนาเฟอร์รี่และชุมชนที่ยอมรับสิ่งนั้น ในฐานะสกุลเงินที่เชื่อถือได้สำหรับการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสัมภาษณ์เฟอร์รี่รุ่นเก่าของฉัน แสดงให้เห็นว่าประวัติศาสตร์ของการกลั่นแกล้ง การกีดกันอย่างมีนัยสำคัญ และการมีตัวตนที่หลากหลาย ทำให้ผู้คนต้องการสิ่งที่ดีกว่าสำหรับคนรุ่นต่อไป ซึ่งเป็นการแสดงออกของความคิดสร้างสรรค์ที่ฉันสนใจมากที่สุดที่จะสำรวจเพิ่มเติมในโครงการวิจัยในอนาคต

30 ในสาขางานสังคมสงเคราะห์ ถือเป็นเรื่องมาตรฐานที่ต้องเปิดเผยสถานะทางสังคมของตนเอง

ก่อนการวิจัย (เช่น อัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ เชื้อชาติ ฯลฯ)

กรอบงานเบื้องต้น: โมเดลการแก้ไขอัตลักษณ์ของแฟนด้อมเฟอร์รี่ (FFIRM) ฉันหวังว่าผู้อ่านจะสามารถเห็นความเชื่อมโยงระหว่างชุมชน เฟอร์รี่นำและองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับแฟนด้อมที่ทำงานร่วมกันเพื่อสร้างยาแก้พิษสำหรับความยากลำบากในการพัฒนาที่นำมาโดยสังคมยุคใหม่ตอนปลาย โปรดจำไว้ว่าในการทำความเข้าใจทางทฤษฎีของเราเกี่ยวกับการแก้ไขอัตลักษณ์ งานของอัตลักษณ์ตนเอง และงานของอัตลักษณ์ทางสังคมครอบคลุมถึงการตระหนักถึงความรู้สึกส่วนตัวของตนเองและความต่อเนื่อง (อัตลักษณ์อัตตา) ความต่อเนื่องทางพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมระหว่างบุคคล (อัตลักษณ์ส่วนบุคคล) และการให้ชุมชนที่ใหญ่กว่ารับรู้บทบาทและสถานะทางสังคมของตน (อัตลักษณ์ทางสังคม) กระบวนการนี้ได้รับการอำนวยความสะดวกโดยการกระทำของการสำรวจและมุ่งมั่นในบทบาทของผู้ใหญ่ อย่างไรก็ตาม การแก้ไขอัตลักษณ์นั้นยากกว่าที่เคยในสังคมตะวันตกในปัจจุบัน เรามักมองข้ามความรู้สึกว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของบางสิ่งที่ใหญ่กว่าตัวเราเอง แม้ว่าข้อความที่เน้นย้ำถึงความเป็นปัจเจกบุคคลอาจนำไปสู่การค้นหาคำรู้สึกที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตัวตนที่แตกต่างกัน แต่ผลลัพธ์การพัฒนาที่เหมาะสมที่สุดมักจะถูกละเลยโดยการบริโภคนิยมและแฟชั่นฟาสต์แฟชั่นที่ผิวเผินและไม่ส่งเสริมการไตร่ตรองถึงตัวตนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น การเปลี่ยนผ่านสู่วัยผู้ใหญ่ที่ยาวนานขึ้นหมายความว่าเราต้องดิ้นรนเพื่อพัฒนาทักษะและทำงานให้เป็นผู้ใหญ่

บทบาทที่ช่วยให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ในที่สุด ความสามารถในการยึดมั่นในคุณค่าที่เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าเรา—มุมมองโลกที่สอดคล้องกัน—อาจเป็นเรื่องท้าทายหากไม่มีโครงสร้างทางสังคมที่ยิ่งใหญ่กว่าที่จะมอบให้เรา

คำแนะนำ การดำรงอยู่ของเราในแต่ละวันเต็มไปด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ไร้ตัวตนหรือผิวเผิน ซึ่งอาจทำให้เรารู้สึกโดดเดี่ยวและอ้างว้าง เราต้องเผชิญกับตัวเลือกมากมายแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ขาดคำแนะนำที่จะช่วยให้เราสามารถนำทางไปสู่ตัวเลือกเหล่านั้นได้ ไม่น่าแปลกใจที่สภาพทางสังคมเหล่านี้ อาจส่งผลให้เกิดความไม่สามารถเชื่อมต่อกับผู้อื่นได้อย่างมีความหมาย หรือได้รับการยอมรับและข้อเสนอแนะสำหรับตัวตนในเวอร์ชันใหม่ที่กำลังเกิดขึ้น ในขณะที่สำรวจพวกเขา อย่างไรก็ตาม แพลตฟอร์มเฟิร์มช่วยมอบยาแก้พิษให้กับสภาพทางสังคมและการพัฒนาของสังคมยุคใหม่ด้วยการให้ชุมชนเฟิร์ม ความรู้สึกถึงจุดมุ่งหมาย การสำรวจที่มีโครงสร้าง พื้นที่สำหรับความแท้จริง การสนับสนุนทางอารมณ์และทางจิตวิทยา การสนับสนุนเพื่อการเติบโต เครื่องมือบำบัดส่วนบุคคล และกลไกในการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการทำงานหนักเพื่อสำรวจและมุ่งมั่นต่อวิสัยทัศน์ของตนเองอย่างมีความหมาย ทั้งหมดนี้ในพื้นที่ปลอดภัยที่ปกป้องการรวมกลุ่มอย่างดุเดือด อัตลักษณ์ของเฟิร์ม ทุนของเฟิร์ม และอินทราโซนาส: ติดตามต่อ... หลังจากผ่านไปหลายปี

การไตร่ตรองเกี่ยวกับกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับตัวตนในแพลตฟอร์มเฟิร์ม ฉันได้พัฒนาแบบจำลองตัวตนเบื้องต้นตามด้อมแพลตฟอร์ม

การก่อตัวของโมเดลการระบุตัวตนของแพลตฟอร์มเฟิร์ม (FFIRM; ดูรูปที่ 24.2)

รูปที่ 24.2 โมเดลการระบุตัวตนของแพลตฟอร์มเฟิร์ม (FFIRM)

FFIRM มีพื้นฐานมาจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแพลตฟอร์ม การสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ และกลุ่มเป้าหมายที่ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายที่เฟิร์มมีกับคนอื่นๆ ในชุมชน และการสังเกตทางชาติพันธุ์ธรรมชาติของโครงสร้างเชิงบรรทัดฐานที่ชี้นำผู้คนในแพลตฟอร์มเฟิร์ม เน้นย้ำถึงความสำคัญของผู้ที่เข้าร่วมในแพลตฟอร์ม การมีส่วนร่วมในชุมชน และพัฒนาเฟิร์มโซน่า ซึ่งสามารถอำนวยความสะดวกในการเกิดขึ้นของความรู้สึกในตนเองที่มั่นคง ซึ่งฉันเรียกว่าอินทราโซน่า ภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสม บุคคลที่เข้าร่วมในแพลตฟอร์มเฟิร์มสามารถพัฒนาตัวตนของเฟิร์ม ได้รับทุนของเฟิร์ม และในท้ายที่สุดได้รับประโยชน์จากตัวตนที่ไม่ใช่เฟิร์มที่แข็งแกร่งและแน่นอน ตัวตนของเฟิร์ม ฉันเริ่มบทนี้ด้วยการเสนอคำจำกัดความของตัวตนของเฟิร์ม ซึ่งหมายถึงความรู้สึกตระหนักถึงตนเองและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งภายในชุมชนของบุคคลซึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมในแพลตฟอร์มเฟิร์ม คำจำกัดความนี้ครอบคลุมถึงแนวทางการสร้างตัวตนแบบนีโอ-อริคสัน และมุ่งเน้นไปที่การค้นพบตนเองที่มีความหมายและการเชื่อมโยงชุมชนที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในแพลตฟอร์ม ในการตีความนี้ ตัวตนของเฟิร์มเป็นส่วนหนึ่งของประเภทของตัวตนทางสังคมที่เลือก - นักสังคมวิทยาจะเรียกว่าบรรลุมผล -

อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับอัตลักษณ์ทางสังคมบางอย่างที่ถูกตีตรา การเป็นเฟิร์มอาจกระตุ้นให้บุคคลต่างๆ ต้องมีความต้องการที่ชัดเจนในการทำความเข้าใจว่าตนเองเข้ากับกลุ่มที่ถูกตีตราได้อย่างไร ซึ่งต่อมาจะกระตุ้นให้เกิดการสำรวจอย่างละเอียดถี่ถ้วนว่าการเป็นบุคคลในชุมชนหมายความว่าอย่างไร (Phinney & Rosenthal, 1992) ดังนั้น อัตลักษณ์ของเฟิร์มจึงเป็นผลผลิตของการมีส่วนร่วมที่มีความหมายในแพลตฟอร์มเฟิร์ม เนื่องจากอัตลักษณ์ดังกล่าวถูกถ่ายทอดผ่าน (1) ประสบการณ์ในชุมชนที่สร้างบรรทัดฐานและโครงสร้างที่แข็งแกร่ง และ (2) การพัฒนาเฟิร์มโซน่าหนึ่งตัวหรือมากกว่านั้นที่มีความหมายต่อบุคคลนั้นๆ และอำนวยความสะดวกในการโต้ตอบกับผู้อื่น การสำรวจ และการรับรอง ปัจจัยของชุมชนและเฟิร์มโซน่าช่วยเสริมซึ่งกันและกัน

อื่น ๆ และสนับสนุนการเติบโตของอัตตา ตัวตน และอัตลักษณ์ทางสังคม Furry Capital ใน FFIRM ที่ฉันเสนอ การมีตัวตนของเฟิร์มในระดับสูงนั้นมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อบุคคล รวมถึงการเติบโตที่เป็นไปได้ของทุนของเฟิร์ม ฉันกำหนดทุนของเฟิร์มว่าเป็นประโยชน์และทักษะในระดับบุคคล กลุ่ม และสังคมที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในกลุ่มแพลตฟอร์มของเฟิร์ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ที่ดีทางสังคม ความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อารมณ์ และจิตวิทยา นอกจากนี้จะสนับสนุนการพัฒนาตัวตนของเฟิร์ม (การรับรู้ตนเองและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง) แล้ว การมีส่วนร่วมอย่างมั่นคงและมีความหมายในกลุ่มแพลตฟอร์มของเฟิร์มผ่านการมีส่วนร่วมกับชุมชนที่ตอบสนองและเฟิร์มโซน่ายังอาจเพิ่มทุนของเฟิร์มโดยตรง (ผลประโยชน์และทักษะที่ถ่ายทอดได้) ด้วยเช่นกัน ผลประโยชน์และทักษะที่พัฒนาขึ้นจากการมีส่วนร่วมในกลุ่มแพลตฟอร์มของเฟิร์มผ่านชุมชนและเฟิร์มโซน่ามีความเกี่ยวข้องมากกว่า

แฟนคลับก็เช่นกัน ตัวอย่างเช่น การนำทางความไม่แน่นอนของอัตลักษณ์ที่ถูกตีตราสามารถอำนวยความสะดวกในการพัฒนาความสามารถในการใช้เหตุผลทางศีลธรรมที่สำคัญและความสามารถในการรับรู้ตนเอง (Côté & Levine, 2002, 2015; Phinney & Rosenthal, 1992) กลุ่มที่แข็งแกร่งของแฟนคลับซึ่งประกอบด้วย 2SLGBTQI+ และบุคคลอื่นที่ถูกละเลยอาจสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเพื่อเจรจาเรื่องรสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ ซึ่งส่งผลให้เกิดความคิดเรื่องความยุติธรรมทางสังคมที่แทรกซึมอยู่ในโลกทัศน์ที่ไม่ใช่ของเพอร์รี การใช้เพอร์รีนำช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและเทคนิคการแก้ปัญหาส่วนบุคคล ความนับถือตนเองสามารถเกิดขึ้นได้จากทักษะที่เชี่ยวชาญ (เช่น งานศิลปะ) และความผูกพันอย่างลึกซึ้งกับผลิตภัณฑ์จากการทำงานสร้างสรรค์

การมีส่วนร่วมในทั้งชุมชนและเพอร์รีสามารถส่งเสริมความกล้าหาญที่จำเป็นในการใช้ชีวิตอย่างแท้จริง พัฒนาความเป็นอิสระ และดำเนินการการสำรวจของการบริโภคนิยมได้ดีขึ้นในฐานะวิธีการแสดงออกถึงตัวตน ในที่สุด เงินทุนสำหรับสัตว์เลี้ยงอาจช่วยบรรเทาความท้าทายในการทำงาน เรียนหนังสือ และความสับสนส่วนตัว นอกเหนือจากกลุ่มแฟน ๆ ด้วยเช่นกัน และสนับสนุนการระบุตัวตนผู้ใหญ่ที่เข้มแข็ง (ไม่ใช่เพอร์รี)

อินทราโซน่า

แนวคิดเชิงทฤษฎีอีกประการหนึ่งที่อาจเป็นปัจจัยใน FFIRM และมีส่วนสนับสนุนในการสร้างตัวตนคือ intrasona ฉันเลือกคำนี้ (intra - ในภาษากรีกแปลว่าภายใน) เพราะมันสื่อถึงการปรับปรุงความไม่สอดคล้องกัน—การอยู่ร่วมกันของตัวตน โดยที่ fursona (หรือแค่นาส) และบุคลิกลักษณะเชื่อมโยงและพิสูจน์โดยเนื้อแท้ 31,32 การวิจัยของเราได้สำรวจวิธีต่างๆ ที่ fursona และบุคลิกลักษณะของ furry สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้ บ่อยครั้งที่ fursona เป็นตัวตนในอุดมคติ แต่ระดับความคล้ายคลึงกันระหว่าง fursona และบุคลิกลักษณะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ สำหรับ furry บางคน fursona และบุคลิกลักษณะใกล้เคียงกันมากขึ้น

ร่วมกันเมื่อเวลาผ่านไปและอาจผลิบานออกมาเป็นตัวแทนใหม่ของตัวเองที่มีความเกี่ยวข้องสูงกับแต่ละบุคคล อินทราโซน่านี้ให้ข้อมูลกับทั้งฟุริโซนาและบุคลิกลักษณะด้วยความซื่อสัตย์ต่อตัวตนที่คงอยู่ทั้งภายในและภายนอกแฟนด้อม ในขณะที่ฉันคิดว่าเป็นเรื่องปกติที่บุคลิกลักษณะของฟุริโซนาเมื่อเวลาผ่านไป อินทราโซน่าอาจปรากฏขึ้นเป็นผลผลิตของการไตร่ตรองตนเองซึ่งนำไปสู่ความปรารถนาในเวลาต่อมาที่จะปรับเปลี่ยนฟุริโซนาที่มีอยู่เพื่อให้แสดงถึงความรู้สึกของตัวเองที่เกิดขึ้นได้แม่นยำยิ่งขึ้น อาจมีบางกรณีที่เพอร์รีที่มีระดับการตัดสินใจตัวตนต่ำพัฒนาความรู้สึกในอุดมคติของตัวเองผ่านฟุริโซนา แต่รู้สึกหงุดหงิดเพราะพวกเขารู้ถึงช่องว่างที่สำคัญ

ระหว่างตัวตนในอุดมคติกับความรู้สึกเป็นของตัวเอง ซึ่งการวิจัยของเราบ่งชี้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ด้านความเป็นอยู่ที่ดีที่ต่ำลง นี่คือการสถานการณ์ที่ชุมชนแฟนด้อมสามารถมีคุณค่าอย่างยิ่งในฐานะกลไกในการอำนวยความสะดวกในการเติบโต เมื่อผู้คนมีส่วนร่วมกับผู้อื่นโดยใช้เพอร์รีโซน่า พวกเขาจะได้รับ

ประสบการณ์ การยืนยัน และความสะดักสบายที่เพิ่มขึ้นกับตัวเอง ความหวังของฉันก็คือ เมื่อเวลาผ่านไป ช่องว่างระหว่างตัวตนในอุดมคติซึ่งแสดงโดยเพอร์รีโซน่าและบุคลิกลักษณะจะปิดลง และอินทราโซน่าที่แข็งแกร่งจะปรากฏขึ้น ความกังวลของฉันอยู่ที่เพอร์รีที่มีระดับการแก้ไขตัวตนต่ำ และ/หรือมีตัวตนเชิงลบ และพัฒนาเพอร์รีโซน่าที่มีคุณลักษณะหรือลักษณะเชิงลบ ข้อมูลของเราตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพอร์รีโซน่าเชิงลบและคะแนนความเป็นอยู่ที่ดีที่ต่ำกว่า เช่น ความนับถือตนเอง ยิ่งไปกว่านั้น การวิจัยของฉันในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เพอร์รีบ่งชี้ว่า หากผู้คนหยุดนิ่งในการพัฒนาตัวตนหลังจากอายุ 30 ปี พวกเขามักจะประสบปัญหาทางจิตมากขึ้น

31 ฉันรวมคำวิจารณ์สำคัญเพราะฉันคิดว่าแนวคิดของอินทราโซน่าอาจจะ...

เกี่ยวข้องกับงานของเราเกี่ยวกับชุมชนเทอเรียนและชุมชนอื่นๆ เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ต้นกำเนิดของอัตลักษณ์ของเทอเรียน/อะเรอร์คินนั้นเข้าใจได้น้อยกว่า โดยพื้นฐานแล้ว พวกมันแตกต่างไปจากประสบการณ์ของเพอร์รีที่มีต่อเพอร์รีโซน่า 32 ฉันยังชอบความแท้จริงที่เป็นนัยและการพยักหน้าให้การเจริญเติบโตของการพัฒนาการด้วยลำดับ

จากการทำงานด้านอัตลักษณ์เชิงรุก

ความท้าทายด้านสุขภาพ (Roberts & Côté, 2014) เมื่อรวมผลการวิจัยทั้งสองข้อเข้าด้วยกัน เราสามารถเข้าใจสถานการณ์ที่บุคคลที่มีตัวตนที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขจะไม่ได้รับประสบการณ์ในการเติบโตทางพัฒนาการเชิงบวกในลักษณะเดียวกับบุคคลอื่นๆ ที่มีตัวตนที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขเมื่อพวกเขาสร้าง

เฟอร์โซ่น่าที่มีคุณสมบัติเชิงบวก ยิ่งไปกว่านั้น ผลกระทบเชิงลบจากการแสดงตัวตนที่ไม่ดีซึ่งแสดงออกผ่านเฟอร์โซ่น่าเชิงลบอาจเด่นชัดมากขึ้นในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนกลางและตอนปลาย เฟอร์ริบางคนอาจเปลี่ยนเฟอร์โซ่น่าเมื่อความต้องการอื่นๆ ปรากฏขึ้น เช่น ต้องการลักษณะบุคลิกภาพใหม่ ตั้งคำถามเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศ สำรองสมิธทางเพศ หรือวิธีแก้ไขความเบื่อหน่าย อย่างไรก็ตาม สำหรับเฟอร์ริคนอื่นๆ เมื่อพวกเขาได้รับลักษณะที่ต้องการของเฟอร์โซ่น่าจากการฝึกฝนและการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น พวกเขาอาจไม่ต้องพึ่งพาหรือเชื่อมโยงกับเฟอร์โซ่น่าอีกต่อไป

เหมือนอย่างที่เราเคยทำ ในขณะที่เฟอร์ริบางคนจะเก็บเฟอร์โซ่น่าในรูปแบบปัจจุบันหรือเวอร์ชันที่ปรับแต่งเล็กน้อย คนอื่น ๆ อาจเริ่มสำรวจเฟอร์โซ่น่าใหม่หรือเพิ่มเติมที่มีความหมายส่วนตัวที่หลากหลายแบบมากขึ้นเนื่องจากความต้องการความหมายได้รับการตอบสนองแล้ว ยังมีเฟอร์ริที่เข้าร่วมกลุ่มต่างๆ ที่ได้ทำงานในการพัฒนาตัวตนของผู้ใหญ่เสร็จสิ้นแล้ว ในกรณีนี้ เฟอร์โซ่น่าที่มีความหมายอาจแสดงถึงการพยายาให้กับตัวตนที่มีอยู่โดยมีการปรับเปลี่ยนเล็กน้อย (เช่น "เฟอร์โซ่น่าของฉันคือฉัน เขาแค่มีซิกแพ็ก" 33) อินทราโซน่าขับเคลื่อนโดยบุคลิกที่ไม่ใช่เฟอร์ริเป็นหลัก เฟอร์ริอาจสร้างเฟอร์โซ่น่าที่แตกต่างจากบุคลิกโดยเจตนา ดังนั้นอินทราโซน่าจะไม่เกิดขึ้น ในกรณีนี้ เฟอร์โซ่น่าไม่ได้มีส่วนช่วยในการพัฒนาตัวตนมากนัก แต่กลับเป็นประโยชน์ต่อบุคคลโดยเพียงแคเป็นช่องทางแสดงความคิดสร้างสรรค์ในโลกที่มักจะปิดกั้นมัน หรือโดยให้อวดตารที่สนุกสนานเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อกับผู้อื่นในชุมชน ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้คนยังคงได้รับประโยชน์จากการพัฒนาของอัตลักษณ์ของเฟอร์ริ (การรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของ) และทุนของเฟอร์ริ (การพัฒนาทักษะ) เพียงแต่อาจไม่ส่งผลต่อความรู้สึกที่ได้รับการยอมรับอย่างดีเกี่ยวกับอัตลักษณ์ที่ไม่ใช่เฟอร์ริ ข้อจำกัดและทิศทางในอนาคต มีข้อจำกัดบางประการต่อวิถียานิพนธ์นี้และการสืบเนื่องของการพัฒนาเฟอร์โซ่น่าที่ยังไม่ได้ถูกนำมาพิจารณาใน FFIRM ในปัจจุบัน นั่นเป็นเพราะการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเฟอร์ริกับเฟอร์โซ่น่าของพวกเขาเป็นซับซ้อน เฟอร์ริจำนวนมากมีเฟอร์โซ่น่าเพียงตัวเดียวตลอดชีวิต แต่เฟอร์ริตัวอื่นๆ มีเฟอร์โซ่น่าหลายตัว บางตัวเป็นแบบต่อเนื่องและบางตัวเป็นแบบพร้อมกัน เมื่อเฟอร์ริพัฒนาเฟอร์โซ่น่าแบบต่อเนื่องหรือหลายตัว อาจมีความสัมพันธ์และความใกล้ชิดกับเฟอร์โซ่น่าแบบเก่ามากขึ้น

33 นั่นเป็นคำพูดจริง

เฟอร์โซ่น่าใหม่หรือทั้งสองอย่าง เฟอร์โซ่น่าใหม่นั้นอาจแตกต่างไปจากบุคลิกหรือคล้ายคลึงกันมากกว่าก็ได้ การมีเฟอร์โซ่น่าแบบต่อเนื่องและหลายตัวอาจหมายความว่าเฟอร์ริประสบกับสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมด การวิจัยในอนาคตจะมุ่งเน้นไปที่การทำความเข้าใจวิวัฒนาการของเฟอร์โซ่น่าและพัฒนาแนวคิดเหล่านี้ต่อไป ควรมีการอภิปรายเพิ่มเติมเกี่ยวกับทิศทางของลูกศรใน FFIRM ในแนวคิดปัจจุบัน การมีส่วนร่วมในแผนด้อมจะนำไปสู่อัตลักษณ์ของเฟอร์ริ ทุนของเฟอร์ริ และการแก้ไขอัตลักษณ์ที่ไม่ใช่ของเฟอร์ริสำหรับเฟอร์ริบางคน การมีส่วนร่วมในแผนด้อมยังมีศักยภาพในการส่งเสริมการพัฒนาของอินทราโซน่า ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อบุคลิกและเฟอร์โซ่น่าแบบสองทิศทาง ในขณะที่การวิจัยของเรา

ผลการวิจัยยังคงให้ข้อมูลแค่ส่วนต่างๆ ของ FFIRM และเมื่อเรารวบรวมข้อมูลเชิงยาวมากขึ้น เราจะทบทวนทิศทางที่เราตั้งสมมติฐานของลูกศรใน FFIRM อีกครั้ง การวิจัยในอนาคตควรประเมินว่าทุนของเฟอร์ริเกี่ยวข้องกับโมเดลทุนอื่นๆ อย่างไร ตัวอย่างเช่น แบบจำลองทุนของอัตลักษณ์ (ICM) 34 ของ Côté เน้นย้ำว่า "ทรัพยากรเฉพาะบริบทบางอย่างมีความสำคัญเป็นพิเศษในสังคมที่บทบาทและสถานะต่างๆ มากมายไม่ได้ถูกกำหนดอย่างเคร่งครัดอีกต่อไป แต่มีโครงสร้างเพียงเล็กน้อยที่จะมาแทนที่กระบวนการกำหนด" (Côté, 2016, หน้า 5) บางทีทุนของเฟอร์ริอาจเป็นรูปแบบของทุนของอัตลักษณ์เฉพาะบริบทที่ให้ผลประโยชน์ผ่านการเชื่อมโยงของทุนทางสังคม (Putnam, 2000) ซึ่งจะสนับสนุนจุดแข็งของอัตลักษณ์ตนเองต่างๆ เช่น การบูรณาการและการแยกความแตกต่าง ไม่ว่าทุนของเฟอร์ริจะถูกสร้างแนวคิดใหม่ให้เป็นทรัพยากร/อุปสรรคเฉพาะภายใต้รูปแบบทุนของตัวตนที่มีอยู่แล้ว กับข้อบกพร่องที่ประกอบอื่นๆ ที่มีอยู่แล้วใน ICM (เช่น ทุนทางสังคม) ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือตั้งอยู่ติดกับแนวคิดทุนที่มีอยู่ทั้งหมดนั้นยังคงเป็นคำถาม Côté และ Levine (2015) ยังโต้แย้งว่ามีความจำเป็นต้องให้ความสำคัญมากขึ้นในการทำความเข้าใจบริบททางสังคมของการพัฒนาตัวตน ความสามารถของแผนด้อมเฟอร์ริในการสนับสนุนอัตลักษณ์ส่วนตัวและสังคม อำนวยความสะดวกในการก้าวข้ามการเชื่อมโยงจากสถานที่หนึ่งไปสู่อีกสถานที่หนึ่ง และสร้างกลไกสำหรับการสร้าง การบ่มเพาะ และการยืนยันการไตร่ตรองที่สิ้นสุดลงด้วยการสำรวจอัตลักษณ์และการมุ่งเน้นต่อทั้งตนเองและ

แนวคิดทางสังคมเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่จะสำรวจต่อไป ในบทสรุป อัตลักษณ์ของสัตว์มีขน

ทุนของเฟอร์รีและแนวคิดของอินทราโซน่าเป็นการใช้ประโยชน์จากแนวคิดที่ว่าสำหรับบางคน แพนด้อมเฟอร์รีสามารถช่วยปลูกฝังด้านที่ดีที่สุดของบุคคลนั้นๆ ได้ และนำไปสู่การฝึกฝนทักษะ ประโยชน์ทางสังคม โอกาส และความสำเร็จในชีวิต

แม้ว่าโมเดลที่เสนอที่นี้จะอธิบายถึงสิ่งที่ดึงดูดใจที่จะเกิดขึ้นเมื่อผู้คนเข้าร่วมในแพนด้อมเฟอร์รี แต่โครงสร้างพื้นฐานของ FFIRM ก็สามารถนำไปใช้กับแพนด้อมอื่น ๆ หรือกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจที่นำเสนอได้เช่นกัน

บทที่ 6 ใน Côté และ Levine (2015) เป็นการแนะนำแนวคิดที่ยอดเยียมและ

เขียนขึ้นเพื่อผู้อ่านทั่วไป

โอกาสในการเชื่อมต่อกับผู้อื่นที่มีความคิดเหมือนกันและได้รับการสนับสนุนจากตัวละครที่สร้างขึ้นเองที่มีความหมาย ในที่สุด จำเป็นต้องใช้เวลา ข้อมูล และการสังเกตเพิ่มเติมเพื่อสร้างแผนที่แบบจำลองเชิงทฤษฎีของสิ่งที่เกิดขึ้นในแพนด้อมเฟอร์รีและความสัมพันธ์กับการแก้ไขตัวตน อ้างอิง Adams, G. & Marshall, S. (1996). จิตวิทยาสังคมเพื่อการพัฒนาของตัวตน: การทำความเข้าใจบุคคลในบริบท วารสารวัยรุ่น 19, 429-442. <https://doi.org/10.1006/jado.1996.0041> Anderssen, N., Sivertsen, B., Lønning, KJ, & Malterud, K. (2020). ความพึงพอใจในชีวิตและสุขภาพจิตในหมู่นักเรียนข้ามเพศในนอร์เวย์ BMC Public Health 20, บทความ 138. [https://doi.org/10.1186/s12889-](https://doi.org/10.1186/s12889-020-8228-5)

020- 8228-5 Arnett, JJ (2000). วัยผู้ใหญ่ตอนต้น: ทฤษฎีการพัฒนาตั้งแต่ช่วงปลายวัยรุ่นจนถึงวัยยี่สิบ American Psychologist, 55 (5), 469-480. [https://doi.org/10.1037/0003-](https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.5.469)

066X.55.5.469 Arnett, JJ (2004). วัยผู้ใหญ่ตอนต้น: เส้นทางคดเคี้ยวจากปลายวัยรุ่นจนถึงวัยยี่สิบ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด Braithwaite, J. (1989). อาชญากรรม ความอับอาย และการกลับคืนสู่สังคม

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ Côté, JE (2000). ภาวะผู้ใหญ่ที่ถูกจับกุม: ธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไปของความเป็นผู้ใหญ่และอัตลักษณ์ สำนักพิมพ์ NYU Côté, J. (2006). การศึกษาอัตลักษณ์: เราควรจะพัฒนาสังคมศาสตร์แห่งอัตลักษณ์เพียงใด? — การประเมินภาคสนาม อัตลักษณ์ 6 (1), 3-25. https://doi.org/10.1207/s1532706xido601_2 Côté, JE (2016).

แบบจำลองทุนอัตลักษณ์: คู่มือทฤษฎี วิธีการ และการค้นพบ ต้นฉบับที่ยังไม่ได้เผยแพร่ ภาควิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัย

เวสเทิร์นออนแทรีโอ ลอนดอน ออนแทรีโอ แคนาดา Côté, JE และ Allahar, A. (2011) การลำดับการศึกษาระดับสูง: การเพิ่มขึ้นของมหาวิทยาลัยในองค์กรและการล่มสลายของการศึกษาทั่วไป สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยโตรอนโต Côté, JE และ Levine, C. (2002) การสร้างอัตลักษณ์ ตัวแทน และวัฒนธรรม: การสังเคราะห์ทางจิตวิทยาสังคม Laurence Erlbaum Associates Inc. Côté, JE และ Levine, C. (2015) การสร้างอัตลักษณ์ เยาวชน และการพัฒนา: แนวทางที่เรียบง่าย สำนักพิมพ์จิตวิทยา Durkheim, E. (2014) การแบ่งงานในสังคม Simon and Schuster Erikson, E. (1959) อัตลักษณ์และวงจรชีวิต บทความที่เลือกโดย Erik Erikson สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนานาชาติ Erikson, EH (1968) อัตลักษณ์: เยาวชนและวิกฤต

นอร์ตัน. อีริกสัน, อีเอช (1978). วัยผู้ใหญ่. ดับเบิลยู. นอร์ตัน.

Gergen, KJ (1991). ตัวตนที่อ้อมตัว: ปัญหาของอัตลักษณ์ในชีวิตสมัยใหม่ หนังสือพื้นฐาน

Gehart, DR (2013). การเรียนรู้ทักษะในการบำบัดครอบครัว: แนวทางปฏิบัติสำหรับทฤษฎีและการบันทึกข้อมูลกรณีทางคลินิก Cengage Learning. Hihara, S., Sugimura, K. และ Syed, M. (2018). การพัฒนากิจกรรม

อัตลักษณ์เชิงลบในสังคมร่วมสมัย: การฉายแสงให้กับการแก้ไขปัญหาด้านอัตลักษณ์ที่เป็นปัญหาที่สุด

อัตลักษณ์ 18 (4), 325-333. <https://doi.org/10.1080/15283488.2018.1524329> Kornhauser, W. (1959) การเมืองของสังคมมวลชน Free Press Marcia, J. (1964). การกำหนดและการสร้างความถูกต้องของสถานะอัตลักษณ์อัตตา วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกที่ยังไม่ได้เผยแพร่ มหาวิทยาลัยมิชิแกน แอนอาร์เบอร์ มิชิแกน สหรัฐอเมริกา

Marcia, JE (1980). อัตลักษณ์ในวัยรุ่น ใน J. Andelson (Ed.), Handbook of adolescent psychology

(หน้า 159-187) Wiley. Monk, G. และ Gehart, DR (2003) นักเคลื่อนไหวทางสังคมการเมืองหรือคู่สนทนา? การแยกแยะตำแหน่งของ

นักบำบัดในการบำบัดเชิงบรรยาและเชิงร่วมมือ Family Process, 42 (1), 19-30. <https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2003.00019.x>

Plante, CN, Reysen, S., Groves, CL, Roberts, SE และ Gerbasi, K. (2017) มาตราส่วนการมีส่วนร่วมในจินตนาการ: การวัดแบบยึดหยุ่นของการมีส่วนร่วมในจินตนาการเชิงบวกและเชิงลบ จิตวิทยาสังคมพื้นฐานและประยุกต์ 39, 127-152.

<https://doi.org/10.1080/01973533.2017.1293538> Phillips, TM และ Pittman, JF (2003). กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในวัยรุ่นที่ยากจน: การสำรวจความเชื่อมโยงระหว่างความเสียเปรียบทางเศรษฐกิจและการกิจหลักของวัยรุ่น อัตลักษณ์ 3 (2), 115-129. <https://doi.org/10.1207/S1532706XID030202> Phinney, J.

S. และ Rosenthal, DA (1992). อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ในวัยรุ่น: กระบวนการ บริบท และผลลัพธ์ ใน GR

Adams, TP Gullotta และ R. Montemayor (บรรณาธิการ) การสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่น (หน้า 145-172) Sage Publications, Inc.

Putnam, R. (2000) โบลิ่งเพียงอย่างเดียว: การล่มสลายและการฟื้นคืนของชุมชนอเมริกัน

Simon and Schuster. Roberts, SE (2007). การแก้ไขระยะอัตลักษณ์ในช่วงเปลี่ยนผ่านที่ยาวนานสู่ผู้ใหญ่: การพัฒนาและการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสำรวจประเด็นอัตลักษณ์ (วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก)

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์นออนแทรีโอ โรเบิร์ตส์, เอสอี และโกเต, เจอี (2014) แบบสำรวจปัญหาด้านอัตลักษณ์: การแก้ไขขั้นตอนอัตลักษณ์ในช่วงเปลี่ยนผ่านสู่ผู้ใหญ่ที่ยาวนาน วารสารพัฒนาการผู้ใหญ่ 21, 225-238 <https://doi.org/10.1007/s10804-014-9194-x>

ชาร์ตซ์, บี. (2000). การกำหนดตนเอง: การปกครองแบบเผด็จการของเสรีภาพ นักจิตวิทยาอเมริกัน, 55 (1), 79-

88. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.79> Steinberg, L. (2001). เรารู้อะไรบางอย่าง: ผู้ปกครอง-

ความสัมพันธ์ของวัยรุ่นในย้อนหลังและการคาดการณ์ วารสารการวิจัยวัยรุ่น 11 (1), 1- 19. <https://doi.org/10.1111/1532-7795.00001>

White, M. และ Epston, D. (1990). คำบรรยายหมายถึงจุดจบของการบำบัด WW Norton & Company Yoder, AE (2000).

อุปสรรคต่อการก่อตัวของสถานะอัตลักษณ์ของอีโก้: คุณสมบัติเชิงบริบทของกรอบความคิดสถานะอัตลักษณ์ของ Marcia วารสารวัยรุ่น 23 (1), 95-106. <https://doi.org/10.1006/jado.1999.0298> หมายเหตุท้ายบท คำสัมประสิทธิ์ที่ไม่ได้มาตรฐานระบุขนาด (ยิ่งห่างจากศูนย์มากเท่าไรก็ยิ่งแข็งแกร่งขึ้นเท่านั้น) และทิศทาง (บวก/เพิ่มขึ้นหรือลบ/ลดลง) ของ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (เช่น คะแนนแบบฉบับบันได) กับตัวแปรตาม/ผลลัพธ์ (คะแนนอัตลักษณ์) การเพิ่มตัวแปรอิสระขึ้นหนึ่ง

หน่วย (เช่น เพิ่มขึ้นหนึ่งจุดบนมาตราแบบฉบับบันได) หมายความว่าคะแนนที่คาดการณ์ไว้สำหรับตัวแปรตาม (อัตลักษณ์ตนเอง) จะเพิ่มขึ้น

โดยค่าเบต้าที่ไม่ได้มาตรฐาน (ค่าเบต้าที่ไม่ได้มาตรฐานของบันไดคือ 0.18) อิทธิพลของบันไดในโมเดลทั้งสาม ได้แก่ อัตลักษณ์ตนเอง (คะแนนที่เป็นไปได้ 2-12) อัตลักษณ์ทางสังคม (คะแนนที่เป็นไปได้ 2-12) และผลรวม

อัตลักษณ์ (คะแนนที่เป็นไปได้ 4-24) แสดงให้เห็นว่าเมื่อคุณเลื่อนขึ้นแต่ละจุดในการวัดระดับ (1-10) เราสามารถคาดการณ์คะแนนของงานอัต

ลักษณ์ตนเองเพิ่มขึ้น 0.18 คะแนน งานอัตลักษณ์ทางสังคมเพิ่มขึ้น 0.31 คะแนน และงานอัตลักษณ์ทั้งหมดเพิ่มขึ้น 0.50 คะแนน (เมื่อตัวแปรอิสระ

อื่นๆ ทั้งหมดคงที่ในแบบจำลอง) ดังนั้น ผู้ที่มีคะแนนต่ำในการประเมินระดับ (ตรวจสอบ 2 คะแนนในคำถามการประเมินระดับ) จะถูกคาดการณ์ว่าจะมีคะแนนอัตลักษณ์ตนเองเพิ่มขึ้น 0.36 คะแนน แต่ผู้ที่มีคะแนนสูงในการประเมินระดับ (ตรวจสอบ 10 คะแนน) จะถูกคาดการณ์ว่าจะมี

คะแนนอัตลักษณ์ตนเองเพิ่มขึ้น 1.8 คะแนน ยิ่งคะแนนสูงในการประเมินระดับ แสดงว่าคาดการณ์ว่าจะมีคะแนนอัตลักษณ์สูงขึ้น การตีความนี้ใช้ได้กับตัวแปรอิสระที่ต่อเนื่อง (หรือปรับมาตราส่วน) ในแบบจำลอง ได้แก่ การประเมินระดับ การระบุตัวตน อายุ จุดมคติ ความเปิดกว้าง และอื่นๆ

สำหรับตัวแปรเชิงหมวดหมู่ (ออกัสติกและเพศ) เบตาที่ไม่ได้มาตรฐานทำให้สามารถเปรียบเทียบกับหมวดหมู่อ้างอิงที่กำหนดได้ (ไม่แน่ใจว่าอยู่ในสเปกตรัมหรือไม่และมีลักษณะทางเพศไม่แน่นอน/ไม่ระบุเพศ) ดังนั้น

คาดว่าผู้หญิงข้ามเพศจะมีคะแนนสูงกว่า 0.57 คะแนนในงานทดสอบอัตลักษณ์ตนเองเมื่อเทียบกับบุคคลที่ไม่แยกแยะ

เพศ/ไม่ระบุเพศ (ตั้งค่าเป็นศูนย์) และคาดว่าผู้หญิงที่เป็นเพศกำเนิดจะมีคะแนนสูงกว่า 0.70 คะแนน (สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ) เมื่อเทียบกับ

บุคคลที่ไม่แยกแยะเพศ/ไม่ระบุเพศในการวัดอัตลักษณ์ ในการตีความข้อมูลออกัสติก ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาการออกัสติกจะมีคะแนนสูงกว่า 0.72

คะแนนในงานทดสอบอัตลักษณ์ตนเองเมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่แน่ใจ (ตั้งค่าเป็นศูนย์)

เป็นศูนย์) และผู้ที่อยู่ในกลุ่มอาการดังกล่าวจะได้คะแนนสูงกว่าผู้ที่ไม่แน่ใจ 0.52 หน่วย

คำสัมประสิทธิ์มาตรฐานจะถูกคำนวณเพื่อให้คุณสามารถเปรียบเทียบผลกระทบสัมพัทธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว (บันได การระบุตัว

ตน) ต่อตัวแปรตาม (คะแนนการระบุตัวตน) ซึ่งจะมีประโยชน์เมื่อตัวแปรอิสระใช้ตัวชี้วัดที่แตกต่างกัน เช่น การระบุตัวตนจะวัดด้วยมาตราส่วน 1-7

แต่บันไดจะวัดด้วยมาตราส่วน 1-10 หากเราใช้คำสัมประสิทธิ์ที่ไม่ได้มาตรฐานเพียงอย่างเดียว การเปรียบเทียบคะแนนเบตาจะยากขึ้น เนื่องจากไม่ได้

ใช้หน่วยการวัดเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เราสามารถคำนวณแบบซับซ้อนเพื่อให้ได้สิ่งที่เรียกว่าเบตามาตรฐาน (.17 สำหรับบันได และ .24 สำหรับการ

ระบุตัวตนในแบบจำลองการระบุตัวตน) วิธีนี้ช่วยให้เราเห็นการระบุตัวตนได้

มีผลกระทบมากกว่าการใช้บันไดในการทำนายอัตลักษณ์ตนเอง แต่ในกรณีของงานอัตลักษณ์ทางสังคม การใช้บันไดมีผลกระทบมากกว่าการระบุตัวตน สิ่งเหล่านี้มีประโยชน์มากในการมองเห็นความสำคัญที่สัมพันธ์กันของตัวแปร

ในแบบจำลองเมื่อตรวจสอบตัวแปรต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การทำให้เป็นมาตรฐานนั้นไม่เหมาะสมสำหรับการตีความตัวแปรเชิงหมวดหมู่ ดังนั้นจึงไม่มีการรายงาน ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาของฉัน ศาสตราจารย์เจมส์ โคเต้ ที่ทบทวนบทนี้ การวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนบางส่วนจากเงินทุนของสภารวิจัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ส่วนที่ 5.

มันปิดแล้ว

บทที่ 25.

ทางที่ยังคงดำเนินอยู่: เราจะไปต่อจากที่นี้อย่างไร?

คอร์ดนีย์ “บูเกา” พลานเต้

เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้จบ ฉันก็นึกถึงคำถามที่เฟอร์รี่คนหนึ่งถามฉันเมื่อตอนที่กำลังเก็บของหลังจากนำเสนอผลการวิจัยของเราในงานประชุมเฟอร์รี่ ว่าเมื่อไหร่จะเสร็จสักที ฉันอดยิ้มไม่ได้เมื่อนึกถึงคำถามนั้นเมื่อมองย้อนกลับไปถึงงานวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รี่กว่าทศวรรษที่ผ่านมา เพราะเมื่อมองย้อนกลับไปที่ฉันก็นึกขึ้นได้ว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ฉันไม่เคยรู้สึกใกล้จะเสร็จเลยแม้แต่ครั้งเดียว เหมือนกับตอนที่ฉันเพิ่งเริ่มทำ นั่นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความหมายของการเป็นนักวิทยาศาสตร์ คำตอบทุกคำตอบที่คุณพบจะนำไปสู่คำถามใหม่สองข้อ หรือพูดอีกอย่างก็คือ ยิ่งคุณรู้จักหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งมากเท่าไร คุณก็จะยิ่งเข้าใจมากขึ้นเท่านั้นว่าคุณไม่รู้เรื่องอะไรเกี่ยวกับหัวข้อนั้นอีกมากเพียงใด! 1 กระบวนการในการพยายามตอบคำถามที่ค่อนข้างเรียบง่าย แต่กลับพบว่าหลุมกระต่ายนั้นลึกเสียยิ่งกว่าที่เราจะจินตนาการได้ เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นแล้วซ้ำเล่าของ Furscience 2 อย่างที่คุณได้เห็นตลอดทั้งเล่มนี้ การคิดหาหนทางที่ถูกต้องในการถามคำถามในตอนแรกอาจเต็มไปด้วยข้อผิดพลาดและการเริ่มต้นที่ผิดพลาด (ตัวอย่างเช่น การศึกษาเรื่องเพศแบบง่ายเกินไปของเราโดยขอให้เฟอร์รี่เลือก "ชาย" หรือ "หญิง" ผุดขึ้นมาในใจ โปรดดูบทที่ 15) และเมื่อเราได้รับคำตอบแล้ว (เช่น สายพันธุ์เฟอร์รี่น้ำที่พบได้ทั่วไปที่สุด

คือหมาป่า ดูบทที่ 7) และเผยแพร่ให้เฟอร์รี่ นักวิชาการ และสาธารณชนทั่วไปทราบ ไม่นานพวกเขาก็กลับมาหาเราพร้อมกับคำถามที่ดีขึ้นเรื่อยๆ (เช่น "ใช่ แต่ทำไมต้องเป็นหมาป่า") ผลลัพธ์ของสิ่งนี้มีสองประการ ประการแรก หมายความว่าเราไม่มีวันหมดไอเดียในการวิจัย ในขณะที่ สมาชิกหลายคนของทีม Furscience มีรายการไอเดียและคำถามยาวเป็นหน้าๆ สำหรับการศึกษาในอนาคต ซึ่งบางส่วนมาจากการอ่านเอกสารทางวิชาการของพวกเขาเอง และบางส่วนมาจากเฟอร์รี่หรือบุคคลทั่วไปที่สอบถามเกี่ยวกับผลการค้นพบก่อนหน้านี้ของเรา แม้ว่าเราจะค้นหาคำถามเหล่านั้นอย่างละเอียดในแต่ละแบบสำรวจ แต่ในที่สุดเราก็เพิ่มคำถามเข้าไปในรายการเหล่านั้นมากกว่าที่เราจะตอบได้

อย่างน้อยที่สุด นี่หมายความว่าเราไม่มีวันหมดเรื่องเรียน! ผลลัพธ์ที่สอง—และสำคัญกว่ามาก—คือ ความรู้ของเราเกี่ยวกับเฟอร์รี่นั้นและจะยังคงอยู่ในสภาพนี้ตลอดไป เปลี่ยนแปลง.ของ.

1 แท้จริงแล้ว นักจิตวิทยามีชื่อเรียกสำหรับสิ่งนี้ด้วย: ปรากฏการณ์ Dunning-Kruger!

(Dunning, 2011) 2 ตามที่เราได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 ดร. Gerbasi ซึ่งเป็นสมาชิกคนแรกของทีม Furscience ได้

ทำการวิจัยเกี่ยวกับเฟอร์รี่ เริ่มต้นด้วยวิธีนี้โดยเฉพาะ—พยายามตอบคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับความจริงของแบบแผนเกี่ยวกับเฟอร์รี่ที่พิมพ์ในบทความของนิตยสาร Vanity Fair

แน่นอนว่าผลการค้นพบบางส่วนของเรามีความน่าเชื่อถือเพียงพอกจากการศึกษาจำนวนมาก ดังนั้นเราจึงค่อนข้างมั่นใจได้ว่าผลการค้นพบจะไม่เปลี่ยนแปลง หรือหากเปลี่ยนแปลง ก็จะเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่ค่อนข้างช้า ตัวอย่างเช่น อายุเฉลี่ยของเฟอร์รี่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนักในช่วงสิบปีที่ผ่านมา ดังนั้นเราจึงค่อนข้างแน่ใจว่าอีกห้าปีข้างหน้า เฟอร์รี่ส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ในช่วงปลายวัยรุ่นและต้นวัยยี่สิบ (ดูบทที่ 13) ส่วนคนอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มว่าจะล้าสมัยภายในเวลาเพียงไม่กี่ปีหลังจากหนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์! ตัวอย่างเช่น ในช่วงห้าหรือหกปีที่ผ่านมานี้ เราพบว่ามีเฟอร์รีที่ระบุตัวตนว่าเป็นคนข้ามเพศ ไม่ระบุเพศ หรือแปลเพศเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งตัวเลขนี้มีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อมีบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมที่กว้างขึ้น และเมื่อคนรุ่นต่อไปพัฒนาคำศัพท์และกรอบทฤษฎีที่ดีขึ้นเพื่อทำความเข้าใจและขยายความเกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง เมื่อคุณอ่านสิ่งนี้ ตัวเลขของเราเกี่ยวกับความแพร่หลายของคนข้ามเพศในแพลตฟอร์ม—หรือคำศัพท์ที่ใช้เพื่ออธิบายพวกเขา หรือแม้แต่แนวคิดเรื่องเพศเองก็อาจล้าสมัยไปแล้ว

ตลอดทั้งเล่มนี้ เราแนะนำให้ผู้อ่านอย่าคิดว่าหนังสือเล่มนี้ไม่ใช่ความจริงที่แน่ชัดเกี่ยวกับเฟอร์รี แต่ให้คิดว่าเป็นเพียงภาพในช่วงเวลาหนึ่ง เรามีความคิดว่าหนังสือเล่มนี้เป็นเพียงภาพแวบ ๆ ของสถานะการวิจัยเฟอร์รีในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ พร้อมคำเตือนว่าการศึกษาในอนาคตอาจพลิกความเข้าใจของเราเกี่ยวกับหัวข้อเหล่านี้ได้ แม้ว่าเราจะเรียกหนังสือเล่มนี้ว่าเป็นเอกสารที่มีชีวิตไม่ได้ แต่เราคาดเดาได้อย่างมั่นใจว่าจะต้องมีการพิมพ์หนังสือเล่มนี้เป็นครั้งที่สองอย่างแน่นอน และจะมีการอัปเดตและเพิ่มเติมเนื้อหาที่เราได้นำเสนอไว้ที่ทุกประการ 3 อนาคตของ Furscience และการวิจัยของเราจะเป็นอย่างไร แม้ว่าจะเป็นเรื่องยากที่จะรู้ว่าเมื่อใดที่ความบังเอิญจะเกิดขึ้นและทำให้ผู้วิจัยต้องก้าวไปสู่แนวทางการวิจัยใหม่ทั้งหมด แต่เราสามารถสังเกตเห็นแนวทางการวิจัยหลาย ๆ แนวทางที่เราสนใจเป็นพิเศษที่จะทำในปีต่อ ๆ ไป ประการแรก เรายังคงสนใจที่จะทำความเข้าใจว่าเฟอร์รีใช้พื้นที่ของแพลตฟอร์มและธีมแพลตฟอร์มของเนื้อหาเกี่ยวกับเฟอร์รีอย่างไรเพื่อสร้างและพัฒนาอัตลักษณ์ที่มีความสอดคล้อง เป็นบวก และมั่นคง เราต้องการทำการศึกษาเพิ่มเติมที่เจาะลึกถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้องโดยตรงมากขึ้น ซึ่งรวมถึงการศึกษาในระยะยาวว่าเราสามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงในมุมมองที่เฟอร์รีมีต่อตัวเองในช่วงเวลาอันยาวนานได้หรือไม่

งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งที่เราน่าสนใจเป็นพิเศษคือการทำความเข้าใจบทบาทของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อพลวัตของแพลตฟอร์มและพฤติกรรมของเฟอร์รี ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมานี้ เราได้เห็นแล้วว่าเฟอร์รีมีมากเพียงใด

3. แม้ว่าถ้าหนังสือยาวขึ้นมาก เราอาจจะต้องแบ่งมันออกเป็นสองส่วน

ตั้งคำระดับเสียงแล้ว!

การอภิปรายได้เปลี่ยนจากการเกิดขึ้นในฟอรัมเป็นหลักไปเป็นการเกิดขึ้นในโซเชียลมีเดียแทน กลุ่มต่างๆ เช่น Telegram และบางทีอาจเป็นโปรแกรมล่าสุดอย่าง VRChat เฟอร์รีจำนวนมากได้บอกเราอย่างกระตือรือร้นว่าการโต้ตอบกับเฟอร์รีคนอื่น ๆ ในโลกเสมือนจริงได้นั้นถือเป็นพฤติกรรมที่พวกเขาชื่นชอบที่สุดที่เกี่ยวข้องกับเฟอร์รี เมื่อเขียนหนังสือเล่มนี้ เรากำลังดำเนินการศึกษาวิจัย 2 เรื่องที่ประเมินการใช้ VR ในหมู่เฟอร์รี และเรื่องใดที่เริ่มเจาะลึกลงไปในคำถามที่ว่าเฟอร์รีคนใดมีแนวโน้มที่จะใช้ VR มากที่สุด เหตุใดจึงใช้ VR และการโต้ตอบในพื้นที่เสมือนจริงเปรียบเทียบกับ การโต้ตอบในพื้นที่โลกแห่งความจริงอย่างไร 4 อีกพื้นที่หนึ่งที่น่าสนใจมากสำหรับการวิจัยของเราคือบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นของการเมืองและการเคลื่อนไหวในพื้นที่ของแพลนๆ ในขณะที่จำนวน

คาดว่ากลุ่มเฟอร์รีข้ามเพศจะเพิ่มขึ้นในอนาคต และเนื่องจากยังคงเป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจอย่างมากในวาทกรรมทางการเมืองที่เป็นที่นิยม เราคาดหวังอย่างเต็มที่ว่ากลุ่มแพลนคลับเฟอร์รีจะกลายเป็นพื้นที่ไม่เพียงแต่สำหรับการหลีกหนีจากความเป็นจริงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการจัดระเบียบทางการเมืองและการรณรงค์อีกด้วย ความตึงเครียดอาจเพิ่มขึ้นระหว่างเฟอร์รีที่ต้องการให้พื้นที่เป็นกลางทางการเมืองกับเฟอร์รีส่วนใหญ่ที่เพิ่มจำนวนขึ้นซึ่งไม่สามารถมีกลุ่มแพลนคลับเฟอร์รีที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองได้ พลวัตของการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มแพลนคลับนี้น่าสนใจที่จะบันทึกไว้ นอกจากนี้ เรายังต้องการศึกษาเฟอร์รีที่มักไม่ค่อยได้รับการนำเสนอในพื้นที่แพลนคลับและการวิจัยของเราให้ดีขึ้นอีกด้วย ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมานี้ เราได้เห็นแล้วว่าการทำเช่นนั้นได้ผลดีอย่างไรเหลือเชื่อเพียงใด

ดำเนินการศึกษาเชิงคุณภาพที่เจาะลึกถึงรายละเอียดที่หลากหลายและประสบการณ์ชีวิตของคนผิวสีที่เป็นเฟอร์รีและออกัสติก เฟอร์รีและเฟอร์รีข้ามเพศ นอกจากจะติดตามคำถามมากมายที่เกิดขึ้นจากการสัมภาษณ์เหล่านี้โดยตรงแล้ว เรายังต้องการใช้บทเรียนที่ได้เรียนรู้จากแนวทางนี้เพื่อค้นหาและศึกษาคนอื่นๆ ที่มักถูกมองข้ามหรือถูกปิดปากภายในกลุ่มแพลนคลับเฟอร์รี ตัวอย่างเช่น เฟอร์รีหลายคนเพิ่งแจ้งให้เราทราบถึงข้อเท็จจริงที่ว่าแบบสำรวจออนไลน์และการประชุมของเรามักจะมีพลาด เฟอร์รีที่มีความพิการหรือเฟอร์รีที่มีอายุมากกว่าซึ่งอาจมีเหตุผลว่าอยู่ห่างจากหลักเล็กน้อย

แฟน ๆ หรือผู้ที่เพียงแค่มีสัมพันธ์กับเพอร์รี่คนอื่นๆ อย่างคับแคบ อาจไม่มีโอกาสทำแบบสำรวจของเรา เราต้องการหาวิธีศึกษาเพอร์รี่ที่
มีอายุต่ำกว่า 18 ปีด้วย

ในอุดมคติ ควรศึกษาเพอร์รี่ตั้งแต่อายุ 13 หรือ 14 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่พวกเขาเพิ่งจะเข้ามาอยู่ในกลุ่มแฟน ๆ ของเพอร์รี่ เพื่อจะได้เข้าใจ
พลวัตของการเป็นเยาวชนในกลุ่มแฟน ๆ เพอร์รี่ได้ดีขึ้น และเพื่อให้เข้าใจปีแรกๆ ของการเป็นเพอร์รี่ได้ดีขึ้น ซึ่งก็คือช่วงเปลี่ยนผ่านจากการเป็นแฟน
ของสื่อเกี่ยวกับเพอร์รี่ไปเป็นสมาชิกที่กระตือรือร้นในกลุ่มแฟน ๆ เพอร์รี่

เนื่องจากฉันเป็นแฟนตัวยงของแนวจีเบอร์กมาอย่างยาวนาน ฉันจึงต้องอดใจไม่พูดคำๆ นี้

“พื้นที่ว่าง” เพื่ออ้างถึงโลกแห่งความเป็นจริง!

ไม่ว่าการศึกษาวิจัยในอนาคตของเราจะพาเราไปที่ใด เราเชื่อมั่นว่า Furscience จะยังคงมุ่งมั่นในการใช้หลักวิทยาศาสตร์เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น ไม่
ว่าจะเป็นเพอร์รี่หรือไม่ก็ตาม เพื่อให้เข้าใจกลุ่มแฟนคลับเพอร์รี่ได้ดียิ่งขึ้น และช่วยจัดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเพอร์รี่ที่ทำให้เกิดอคติ เราหวังว่า
หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับคุณในเรื่องนี้ และขอขอบคุณ ไม่ว่าคุณจะเป็นเพอร์รี่ที่เข้าร่วมการศึกษาวิจัยของเราโดยตรง หรือเพียงแค่
พยายามเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกลุ่มแฟนคลับของพวกเขา ผู้ปกครองของเพอร์รี่ที่พยายามทำความเข้าใจความสนใจใหม่ของลูกของคุณให้
ดีขึ้น นักวิชาการและผู้ร่วมงานในอนาคตที่พิจารณาวิจารณ์งานของเราผ่านมุมมองทางทฤษฎีอื่น หรือเป็นนักข่าวที่ทำการตรวจสอบงานของเราอย่าง
รอบคอบและพยายามเขียนบทความเกี่ยวกับเพอร์รี่ให้ได้ถูกต้องที่สุด หนังสือเล่มนี้ รวมถึงงานวิจัยของเราและเส้นทางที่เหลือเชื่อที่เกิดขึ้นในช่วง
ทศวรรษที่ผ่านมา คงเป็นไปได้เลยหากไม่มีคุณ อ้างอิง Dunning, D. (2011). ผา Dunning-Kruger: เกี่ยวกับการไม่รู้ถึงความรู้ของ
ตนเอง ความก้าวหน้าในจิตวิทยาสังคมเชิงทดลอง 44, 247- 296. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-385522-0.00005->

6.

ชีวประวัติผู้แต่ง

แคธลีน เกรบาสี

Kathleen Gerbasí เป็นนักจิตวิทยาสังคมและนักมานุษยวิทยาที่เพิ่งเกษียณอายุ เธอเป็นผู้เขียนหลักของการศึกษาวิชาการเรื่องเพอร์รี่ฉบับ
แรกที่ผ่านมาการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญและตีพิมพ์เผยแพร่ ปัจจุบันเธอศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มแฟนเพอร์รี่ รวมถึงอัตลักษณ์ของเกอเรียนและโอ
เรียนคิน Courtney “Nuka” Plante Courtney หรือที่เพื่อนและเพื่อนเพอร์รี่รู้จักเขาในนาม Nuka เป็นนักจิตวิทยาสังคมที่สำเร็จการศึกษาระดับ
ปริญญาเอกในปี 2014 จากมหาวิทยาลัยวอเทอร์ลู และปัจจุบันเป็นรองศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาที่ Bishop's

มหาวิทยาลัยในเมืองเซอรัค รัฐควิเบก ประเทศแคนาดา เธอเป็นแฟนคลับเพอร์รี่อย่างเป็นทางการมานานกว่า 15 ปีแล้ว แม้ว่าความสนใจ
ของเธอสื่อเกี่ยวกับเพอร์รี่จะย้อนกลับไปได้ยาวนานกว่านั้นก็ตาม ความสนใจในการวิจัยของเธอกับได้แก่ การตีตรา อัตลักษณ์กลุ่ม และจินตนาการ และ
กระบวนการทั้งหมดนี้ดำเนินการอย่างไรในบริบทของวัฒนธรรมแฟนคลับ

รวมถึงเพอร์รี่ บรอนี่ แฟนอนิเมะ และแฟนสตาร์วอร์ส เธอยังศึกษาผลกระทบของสื่อในวงกว้างมากขึ้นต่อวิธีที่เรารู้สึก และประพฤติตัว นี่คื
หนังสือเล่มที่ห้าของเธอซึ่งอิงจากการวิจัยของเธอ สตีเฟน เรย์เชน สตีเฟน เรย์เชนเป็นศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาที่มหาวิทยาลัยเกิซสเอแอนด์
เอ็ม-คอมเมิร์ซ ความสนใจในการวิจัยของเธอรวมถึงหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับส่วนบุคคล (เช่น แฟนคลับ) และอัตลักษณ์ทางสังคม (เช่น แฟน
คลับ)

ชารอน อี. โรเบิร์ตส์ ชารอน อี. โรเบิร์ตส์เป็นรองศาสตราจารย์ที่ Renison University College ในมหาวิทยาลัยวอเทอร์ลูในแคนาดา ประวัติการ
ศึกษาของเธอเป็นแบบสหวิทยาการ ได้แก่ จิตวิทยา (BAHns), สังคมวิทยา (MA, PhD) และงานสังคมสงเคราะห์ (MSW) เธอเป็นหนึ่งใน
ผู้ก่อตั้งร่วมของ IARP / Furscience เอลิซาเบธ โฟน เอลิซาเบธ โฟน, Ph.D. เป็นรองศาสตราจารย์และหัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาที่มหาวิทยาลัยยูเค
ส์ เธอเป็นผู้เขียน Living on the Spectrum: Autism and Youth in Community (NYU Press, 2020) และเป็นบรรณาธิการร่วมกับคลา
ริส ร็อบซอกซ์ Autism in Translation: An Intercultural Conversation on Autism Spectrum Conditions (Palgrave, 2018) นัก
มานุษยวิทยาจิตวิทยาและนักจิตวิทยาคลินิกที่มีใบอนุญาต งานของเธอเน้นที่จุดตัดระหว่างจิตวิทยาและวัฒนธรรม เธอร้องเพลง
กับวงซินรีโอป Take Me With You และเป็นดีเจกับทีม Treasure ในเมืองฟิตส์เบิร์ก รัฐเพนซิลเวเนีย

ฟรานเชส สวัสดิ์ เฮนรี่

ฟรานเชสเป็นรองศาสตราจารย์รับเชิญด้านประวัติศาสตร์ที่ King's University College ในมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น ประเทศแคนาดา เธอได้รับปริญญาเอกด้านประวัติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเวสเทิร์นในปี 2019 การวิจัยของเธอเน้นที่เรื่องรักร่วมเพศในยุคโรแมนติก โดยเฉพาอย่างยิ่งจุดตัดระหว่างเรื่องเพศ เพศสภาพ ศาสนา และกฎหมาย เธออยู่ระหว่างการจัดทำวิทยานิพนธ์ของเธอเป็นหนังสือ แอนนา รีนี เฮนรี่ แอนนา รีนี เฮนรี่ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาสังคมวิทยาที่มหาวิทยาลัยเคลฟ ประเทศแคนาดา การวิจัยของเธอเน้นที่ความพิการ (โดยเฉพาะโรคทางจิต) และการตีตรา ในฐานะนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ Renison University College ในมหาวิทยาลัยวอเตอร์ลู เธอทำงานอย่างใกล้ชิดกับ ดร. ชารอน โรเบิร์ตส์ ในฐานะสมาชิกของ Furscience เธอยังคงทำงานร่วมกับพวกเขาในการตีพิมพ์ผลงานมากมายที่จะออกมาเร็วๆ นี้ โทมัส อาร์. บรูคส์ที่ 3 ดร. โทมัส

R. Brooks เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาที่มหาวิทยาลัย New Mexico Highlands เขาเป็นหัวหน้าห้องทดลอง Human Connection Lab ซึ่งเขาและนักศึกษาของเขาจะศึกษาวิจัยหลักการทางจิตวิทยาว่ามนุษย์สร้างและรักษาความสัมพันธ์ในบริบทของความรัก เทคโนโลยี อภิปราย และการศึกษาได้อย่างไร Thomas เป็นหนึ่งในผู้เขียนหนังสือ CAPE: A Multidimensional Model of Fan Interest Camielle Adams Camielle หรือ "Cami" เป็นนักเขียนที่หลงใหลและอ่อนไหวอย่างลึกซึ้ง ซึ่งมักจะพบเธอได้ด้วยการหมกมุ่นอยู่กับหนังสือ เธอสำเร็จการศึกษาระดับเกียรตินิยมอันดับสองจากมหาวิทยาลัย Tuskegee และเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย Calgary ซึ่งเธอศึกษาเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ ปัจจุบันเธอกำลังศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างไซเบอร์สเปซเกี่ยวกับการก่อการร้ายในประเทศของฝ่ายขวา

คุณสมบัติการตีพิมพ์